

Breuiarium Romanum

EX DECRETO

SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

S. Pii V. Pontificis Maximi

IUSSU EDITUM

ALIORUMQUE PONTIFICUM

CURA RECOGNITUM

Pii Papae X

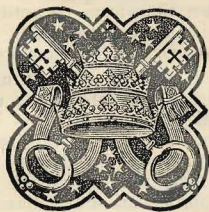
AUCTORITATE REFORMATUM

Editio juxta typicam amplificata

PARS AUTUMNALIS

ROMÆ, TORNACI, PARISIIS

Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ

DESCLÉE & SOCI

S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congreg. Typographi

Ludovicus Delmotte

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS TORNACENSIS

Omnibus has visuris salutem in Domino

UM juxta tenorem authenticorum S. R. C. decretorum et ad normam Canonis 1390, nulli typographo fas sit librorum liturgicorum in totum vel ex parte editionem suscipere vel evulgare, nisi prius eam Ordinarius loci declaratione munierit, qua de perfecta ejus concordantia cum archetypis Romanis exemplaribus constet; hinc est quod Nos dilectis Filiis DESCLÉE & SOCIIS in hac nostra civitate Tornacensi, novam editionem liturgicam parantibus, censorem peritum deputavimus, qui collatione facta diligentissime testaretur illam cum authentico suo Originali rite omnino convenire.

Oblatum vero opus absolutum cui titulus : BREVIARIUM ROMANUM in-18° [Pars Autumnalis] juxta editionem typicam; postquam, ex prædicti censoris testimonio in scriptis obtento, fuimus legitime informati illud cum originalibus a S. R. C. approbatis necnon cum recentioribus decretis ad amussim concordare, excusum approbavimus evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentis approbamus ac licentiam damus.

In quorum fidem hasce litteras subsignavimus, sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Tornaci, die 6^a mensis Junii anno MCMXLII.

L. † S.

✠ Ludovicus, Epus Tornac.

De mandato Illmi ac Rmi DD. Episcopi :

A. CRAME, *Can. a Secret.*

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUIUS BREVIARII

IUS V Bulla, quæ incipit : « Quod a nobis », data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum, et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatiis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum : quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eandem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

IUS X in Bulla « Divino afflatu » edita Kalendis Novembribus anno 1911, exorsus a laudibus Psalmorum, qui ad excitanda virtutum omnium studia mirifice valeant, veterem illustrat Ecclesiæ consuetudinem integrum Psalterium in divino Officio per singulas hebdomadas usurpandi : quam consuetudinem S. Pius V, Clemens VIII, Urbanus VIII cum Breviarium Romanum recognoscerent, confirmarunt. Hanc ipsam ut revocaret, quæ sensim, ob auctum Officiorum de Sanctis numerum, defecerat, negotium se dedisse ait delectis aliquot

viris, qui alia quadam ratione Psalterium per hebdomadam disponerent, cauto quidem ne de Sanctorum cultu quidquam decederet, neve Clericis divini Officii onus molestius, quin etiam temperatius evaderet. Itaque dispositionem Psalterii ab iis factam cum suis Rubricis et Regulis, ratam habet, ejusque editionem authenticam e Typographia Vaticana evulgari jubet : simul abolito Psalterii usitato ordine, et ejus usu inde a Kalendis Januariis anni 1913 interdicto, omnibus, quicumque Horas Canonicas juxta Breviarium Romanum debent quotidie persolvere, præcipit, ut ex eo ipso die Psalterium novum adhibeant edictique, secus si fecerint, officio non satisfacturos.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas; tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissexthus vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione ejusque necessitate, ac Kalendario gregoriano

QUOD dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem; qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Conci-

lio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepererat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900 Bissextiles non sint, anno vero 2000 more

consuetudo dies Bissexus intercalatur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

De nuptiarum celebratione

Matrimonium quolibet anni tempore contrahi potest. — 2 Solemnis tantum Nuptiarum benedictio vetatur a Dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive. — 3 Ordinarii tamen locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex justa causa, monitis sponsis ut a nimia pompa abstineant.

Tabula Paschalis antiqua reformata

AUR. NUM.	CYCLUS EPIACTARUM	LITT. DOM.	SEPTUAG.	DIES CINERUM	PASCHA	ASCENSIO	PENTECOST.	CORP. CHRISTI	DOM. P. PENT.	DOM. I ADV.
16 5	xxijj xxij xxj	d e	Jan. 18	Febr. 4	Mar. 22	Apr. 30	Maii 10	Maii 21	28	29 N.
13	xx xix	f g	19 20	5 6	23 24	1 Maii 2	11 12	22 23	28 28	30 1 D.
2			21	7	25	3	13	24	28	2
10	xviiij xvij xvj	A b c	22 23 24	8 9 10	26 27 28	4 5 6	14 15 16	25 26 27	28 27 27	3 27 N. 28
18 7	xv xiv	d e	25 26	11 12	29 30	7 8	17 18	28 29	27 27	29 30
15 4	xiiij xij xj	f g A	27 28 29	13 14 15	31 1 Ap. 2	9 10 11	19 20 21	30 31 1 Jun.	27 27 27	1 D. 2 3
12	x ix	b c	30 31	16 17	3 4	12 13	22 23	2 3	26 26	27 N. 28
1 9 17	viiij vij vj v iv	d e f g A	1 Fe. 2 3 4 5	18 19 20 21 22	5 6 7 8 9	14 15 16 17 18	24 25 26 27 28	4 5 6 7 8	26 26 26 26 26	29 30 1 D. 2 3
6 14 3	iiij ij j *	b c d e	6 7 8 9	23 24 25 26	10 11 12 13	19 20 21 22	29 30 31 1 Jun.	9 10 11 12	25 25 25 25	27 N. 28 29 30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 D.
11 19 8	xxviiij xxvij xxvj xxv xxiv	g A b c d	11 12 13 14 15	28 1 Mar. 2 3 4	15 16 17 18 19	24 25 26 27 28	3 4 5 6 7	14 15 16 17 18	25 25 24 24 24	2 3 27 N. 28 29
		e f g A b c	16 17 18 19 20 21	5 6 7 8 9 10	20 21 22 23 24 25	29 30 31 1 Jun. 2 3	8 9 10 11 12 13	19 20 21 22 23 24	24 24 24 24 23 23	30 1 D. 2 3 27 N. 28

Tabula Paschalis nova reformata

LITT. DOMIN.	CYCLUS EPACTARUM	SEPTUAGE- SIMA	DIES CINERUM
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	18 Januarii 25 Januarii 1 Februarii 8 Februarii 15 Februarii	4 Februarii 11 Februarii 18 Februarii 25 Februarii 4 Martii
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	19 Januarii 26 Januarii 2 Februarii 9 Februarii 16 Februarii	5 Februarii 12 Februarii 19 Februarii 26 Februarii 5 Martii
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	20 Januarii 27 Januarii 3 Februarii 10 Februarii 17 Februarii	6 Februarii 13 Februarii 20 Februarii 27 Februarii 6 Martii
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	21 Januarii 28 Januarii 4 Februarii 11 Februarii 18 Februarii	7 Februarii 14 Februarii 21 Februarii 28 Februarii 7 Martii
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	22 Januarii 29 Januarii 5 Februarii 12 Februarii 19 Februarii	8 Februarii 15 Februarii 22 Februarii 1 Martii 8 Martii
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	23 Januarii 30 Januarii 6 Februarii 13 Februarii 20 Februarii	9 Februarii 16 Februarii 23 Februarii 2 Martii 9 Martii
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	24 Januarii 31 Januarii 7 Februarii 14 Februarii 21 Februarii	10 Februarii 17 Februarii 24 Februarii 3 Martii 10 Martii

Tabula Paschalis nova reformata

PASCHA	ASCENSIO	PENTEC.	CORPUS CHRISTI	DOM. P. PENT.	DOM. I. ADVENTUS
22 Martii	30 Aprilis	10 Maii	21 Maii	28	29 Novembris
29 Martii	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29 Novembris
5 Aprilis	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29 Novembris
12 Aprilis	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29 Novembris
19 Aprilis	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Novembris
23 Martii	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Novembris
30 Martii	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Novembris
6 Aprilis	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30 Novembris
13 Aprilis	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30 Novembris
20 Aprilis	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30 Novembris
24 Martii	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Decembris
31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Decembris
7 Aprilis	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Decembris
14 Aprilis	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1 Decembris
21 Aprilis	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1 Decembris
25 Martii	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Decembris
1 Aprilis	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2 Decembris
8 Aprilis	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Decembris
15 Aprilis	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Decembris
22 Aprilis	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2 Decembris
26 Martii	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Decembris
2 Aprilis	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3 Decembris
9 Aprilis	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3 Decembris
16 Aprilis	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Decembris
23 Aprilis	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3 Decembris
27 Martii	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Novembris
3 Aprilis	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Novembris
10 Aprilis	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27 Novembris
17 Aprilis	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27 Novembris
24 Aprilis	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Novembris
28 Martii	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Novembris
4 Aprilis	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28 Novembris
11 Aprilis	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Novembris
18 Aprilis	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28 Novembris
25 Aprilis	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Novembris

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	LITTERÆ DOMIN.	AUREUS NUMERUS	EPACTÆ	SEPTUAGE- SIMA	DIES CINERUM	PASCHA
1942	d	5	xiiij	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1943	c	6	xxiv	21 Februarii	10 Martii	25 Aprilis
1944	b A	7	v	6 Februarii	23 Februarii	9 Aprilis
1945	g	8	xvj	28 Januarii	14 Februarii	1 Aprilis
1946	f	9	xxvij	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1947	e	10	viiij	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1948	d c	11	xix	25 Januarii	11 Februarii	28 Martii
1949	b	12	*	13 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1950	A	13	xj	5 Februarii	22 Februarii	9 Aprilis
1951	g	14	xxij	21 Januarii	7 Februarii	25 Martii
1952	f e	15	iiij	10 Februarii	27 Februarii	13 Aprilis
1953	d	16	xiv	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1954	c	17	25	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1955	b	18	vj	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1956	A g	19	xvij	29 Januarii	15 Februarii	1 Aprilis
1957	f	1	xxix	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1958	e	2	x	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1959	d	3	xxj	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1960	c b	4	ij	14 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1961	A	5	xiiij	29 Januarii	15 Februarii	2 Aprilis
1962	g	6	xxiv	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1963	f	7	v	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis
1964	e d	8	xvj	26 Januarii	12 Februarii	29 Martii
1965	c	9	xxvij	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1966	b	10	viiij	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1967	A	11	xix	22 Januarii	8 Februarii	26 Martii
1968	g f	12	*	11 Februarii	28 Februarii	14 Aprilis
1969	e	13	xj	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1970	d	14	xxij	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1971	c	15	iiij	7 Februarii	24 Februarii	11 Aprilis
1972	b A	16	xiv	30 Januarii	16 Februarii	2 Aprilis
1973	g	17	25	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1974	f	18	vj	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	ASCENSIO	PENTE- COSTES	CORPUS CHRISTI	INDICTIO	DOMINICÆ P. PENTEC.	DOMINICA I. ADVENTUS	LITT. MART.
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Novembris	n
1943	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	23	28 Novembris	E
1944	18 Maji	28 Maji	8 Junii	12	26	3 Decembris	e
1945	10 Maji	20 Maji	31 Maji	13	27	2 Decembris	r
1946	30 Maji	9 Junii	20 Junii	14	24	1 Decembris	H
1947	15 Maji	25 Maji	5 Junii	15	26	30 Novembris	h
1948	6 Maji	16 Maji	27 Maji	1	27	28 Novembris	u
1949	26 Maji	5 Junii	16 Junii	2	24	27 Novembris	P
1950	18 Maji	28 Maji	8 Junii	3	26	3 Decembris	l
1951	3 Maji	13 Maji	24 Maji	4	28	2 Decembris	C
1952	22 Maji	1 Junii	12 Junii	5	25	30 Novembris	c
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Novembris	P
1954	27 Maji	6 Junii	17 Junii	7	24	28 Novembris	F
1955	19 Maji	29 Maji	9 Junii	8	25	27 Novembris	f
1956	10 Maji	20 Maji	31 Maji	9	27	2 Decembris	s
1957	30 Maji	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Decembris	N
1958	15 Maji	25 Maji	5 Junii	11	26	30 Novembris	k
1959	7 Maji	17 Maji	28 Maji	12	27	29 Novembris	B
1960	26 Maji	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Novembris	b
1961	11 Maji	21 Maji	1 Junii	14	27	3 Decembris	n
1962	31 Maji	10 Junii	21 Junii	15	24	2 Decembris	E
1963	23 Maji	2 Junii	13 Junii	1	25	1 Decembris	e
1964	7 Maji	17 Maji	28 Maji	2	27	29 Novembris	r
1965	27 Maji	6 Junii	17 Junii	3	24	28 Novembris	H
1966	19 Maji	29 Maji	9 Junii	4	25	27 Novembris	h
1967	4 Maji	14 Maji	25 Maji	5	28	3 Decembris	u
1968	23 Maji	2 Junii	13 Junii	6	25	1 Decembris	P
1969	15 Maji	25 Maji	5 Junii	7	26	30 Novembris	l
1970	7 Maji	17 Maji	28 Maji	8	27	29 Novembris	C
1971	20 Maji	30 Maji	10 Junii	9	25	28 Novembris	c
1972	11 Maji	21 Maji	1 Junii	10	27	3 Decembris	p
1973	31 Maji	10 Junii	21 Junii	11	24	2 Decembris	F
1974	23 Maji	2 Junii	13 Junii	12	25	1 Decembris	f

Kalendarium

JANUARIUS

C.E. L.D.

D.M.

	A	Kal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI et Octava Nativitatis, duplex II classis. Dom. inter Circumcisionem et Epiphaniam — SSMI NOMINIS JESU, dupl. II class.
29	b	iv	2	Octava S. Stephani Protomart., simplex.
28	c	iiij	3	Octava S. Joannis Ap. et Ev., simplex.
27	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm., simplex.
26	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, semidupl. Com. S. Telesphori Papæ et Mart.
25	f	viii	6	EPIPHANIA DOMINI, dupl. I cl. cum Octava privilegiata II Ordinis. Dom. infra Octavam Epiphaniæ — Sanctæ Familie, Jesu, Mariæ, Joseph, dupl. maj. Com. Dominicæ et Octavæ.
24	g	vij	7	De II die infra Oct. Epiphaniæ, semidupl.
23	A	vj	8	De III die infra Octavam, semidupl.
22	b	v	9	De IV die infra Octavam, semidupl.
21	c	iv	10	De V die infra Octavam, semidupl.
20	d	iiij	11	De VI die infra Octavam, semidupl. Com. S. Hygini Papæ et Mart.
19	e	Prid.	12	De VII die infra Octavam, semidupl.
18	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, dupl. maj.
17	g	xix	14	S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com S. Felicis Presb. et Mart.
16	A	xviii	15	S. Pauli primi Eremitæ, Conf., dupl. Com. S. Mauri Abb.
15	b	xvij	16	S. Marcelli I Papæ et Mart., semidupl.
14	c	xvj	17	S. Antonii Abb., dupl.
13	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac S. Priscæ Virg. et Mart.
12	e	xiv	19	Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum Mm., simplex. Com. S. Canuti Regis, Mart.
11	f	xiiij	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm., dupl.
10	g	xij	21	S. Agnetis Virg. et Mart., dupl.
9	A	xj	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm., semid.
8	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Conf., semid. Com. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
7	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart., dupl.
6	d	viii	25	Conversio S. Pauli Ap., dupl. maj. Com. S. Petri Apostoli.

C.E. L.D.

D.M.

5 e vij

4 f vj

3 g v

2 A iv

1 b iij

* c Prid.

26 S. Polycarpi Ep. et Mart., dupl.

27 S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.

28 S. Petri Nolasci Conf., dupl. Com. S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.

29 S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.

30 S. Martinæ Virg. et Mart., semidupl.

31 S. Joannis Bosco Conf., dupl.

FEBRUARIUS

29 d Kal.

28 e iv

27 f iij

25 26 g Prid.

25 24 A Non.

23 b viij

22 c vij

21 d vj

20 e v

19 f iv

18 g iij

17 A Prid.

16 b Idib.

15 c xvj

14 d xv

13 e xiv

12 f xiiij

11 g xij

10 A xj

9 b x

8 c ix

7 d viij

6 e vij

5 f vj

4 g v

3 A iv

2 b iij

1 c Prid.

1 S. Ignatii Ep. et Mart., dupl.

2 PURIFICATIO B. M. V. dupl. II class.

3 S. Blasii Ep. et Mart., simplex.

4 S. Andreæ Corsini Ep. et Conf., dupl.

5 S. Agathæ Virg. et Mart., dupl.

6 S. Titi Ep. et Conf., dupl. Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.

7 S. Romualdi Abb., dupl.

8 S. Joannis de Matha Conf., dupl.

9 S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.

10 S. Scholasticæ Virg., dupl.

11 Apparitio B. M. V. Immaculatæ, dupl. maj.

12 Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Confessorum, dupl.

13

14 S. Valentini Presb. et Mart., simplex.

15 Ss. Faustini et Jovitæ Mm., simplex.

16

17

18 S. Simeonis Ep. et Mart., simplex.

19

20

21

22 Cathedra S. Petri Antiochiæ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap.

23 S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Vigiliæ.

24 S. MATTHIÆ APOSTOLI, dupl. II class.

25

26

27 S. Gabrielis a Virgine Perdolente, Conf., dupl.

28

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Matthiæ celebratur die 25, ac Festum S. Gabrielis a Virg.

Perdolente die 28 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25 et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g etc.; et littera f bis servit, 24 et 25.

MARTIUS

C.E. L.D.	D.M.		
* d	Kal.	1	
29 e	vj	2	
28 f	v	3	
27 g	iv	4	S. Casimiri Conf., semidupl.. Com. S. Lucii I Papæ et Mart.
26 A	iiij	5	
25 25 b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., dupl.
24 c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., dupl.
23 d	viiij	8	s. Joannis de Deo Conf., dupl.
22 e	vij	9	S. Franciscæ Romanæ Vid., dupl.
21 f	vj	10	Ss. Quadraginta Mm., semidupl.
20 g	v	11	
19 A	iv	12	S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
18 b	iiij	13	
17 c	Prid.	14	
16 d	Idib.	15	
15 e	xvij	16	
14 f	xvj	17	S. Patricii Ep. et Conf., dupl.
13 g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
12 A	xiv	19	S. JOSEPH, SPONSI B. M. V. Conf., dupl. 1 cl.
11 b	xiiij	20	
10 c	xij	21	S. Benedicti Abb., dupl. maj.
9 d	xj	22	
8 e	x	23	
7 f	ix	24	S. Gabrielis Archang., dupl. maj.
6 g	viiij	25	ANNUNTIATIO B. MARIÆ V., dupl. 1 cl.
5 A	vij	26	
4 b	vj	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., dupl.
3 c	v	28	S. Joannis a Capistrano Conf., semid.
2 d	iv	29	
1 e	iiij	30	
* f	Prid.	31	

Feria VI post Domin. Passionis — Septem Dolorum B. M. V., dupl. maj. Com. Fer.

APRILIS

C.E.L.D.	D.M.	
29	g	Kal. 1
28	A iv	2 S. Francisci de Paula Conf., dupl.
27	b iiij	3
25 26	c Prid.	4 S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
25 24	d Non.	5 S. Vincentii Ferrerii Conf., dupl.
23	e viij	6
22	f vij	7
21	g vj	8
20	A v	9
19	b iv	10
18	c iiij	11 S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
17	d Prid.	12
16	e Idib.	13 S. Hermenegildi Regis, Mart., semid.
15	f xvij	14 S. Justini Mart., dupl. Com. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
14	g xvij	15
13	A xvj	16
12	b xv	17 S. Aniceti Papæ et Mart., simplex
11	c xiv	18
10	d xij	19
9	e xij	20
8	f xj	21 S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
7	g x	22 Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm., semid.
6	A ix	23 S. Georgii Mart., semid.
5	b viij	24 S. Fidelis a Sigmaringa Mart., dupl.
4	c vij	25 S. MARCI EVANG., dupl. II class.
3	d vj	26 Ss. Cleti et Marcellini Pp. et Mm., semid.
2	e v	27 S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., dupl.
1	f iv	28 S. Pauli a Cruce Conf., dupl. Com. S. Vitalis Mart.
*	g iiij	29 S. Petri Mart., dupl.
29	A Prid.	30 S. Catharinæ Senensis Virg., dupl.

Feria IV infra Hebdom. II post Oct. Paschæ
 — SOLEMNITAS S. JOSEPH, Sponsi
 B. M. V., Conf. et Eccl. Univers. Patroni,
 duplex I cl. cum Octava communi.
 Feria IV infra Hebdom. III post Oct. Paschæ
 — Octava S. Joseph, duplex majus.

MAIUS

28	b	Kal.	1	Ss. PHILIPPI ET JACOBI APP., dupl. II class.
27	c	vj	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.

C.E. L.D.		D.M.	
26	d v	3	INVENTIO S. CRUCIS, dupl. II class. Com. Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Ep. et Conf.
25 25	e iv	4	S. Monicæ Viduæ, dupl.
24	f iij	5	S. Pii V Papæ et Conf., dupl.
23	g Prid.	6	S. Joannis ante Portam Latinam, dupl. maj.
22	A Non.	7	S. Stanislai Ep. et Mart., dupl.
21	b viij	8	Apparitio S. Michaelis Archang. , dupl. maj.
20	c vij	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
19	d vj	10	S. Antonini Episc. et Conf., duplex. Com. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
18	e v	11	
17	f iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mm., semidupl.
16	g iij	13	S. Roberti Bellarmino Ep., C. et E. Doct., dpl.
15	A Prid.	14	S. Bonifatii Mart., simplex.
14	b Idib.	15	S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf., dupl.
13	c xvij	16	S. Ubaldi Ep. et Conf., semidupl.
12	d xvj	17	S. Paschalis Baylon Conf., dupl.
11	e xv	18	S. Venantii Mart., dupl.
10	f xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf., dupl. Com. S. Pudentianæ Virg.
9	g xiiij	20	S. Bernardini Senensis Conf., semidupl.
8	A xij	21	
7	b xj	22	
6	c x	23	
5	d ix	24	
4	e viij	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf., dupl. Com. S. Urbani I Papæ et Mart.
3	f vij	26	S. Philippi Nerii Conf., dupl. Com. S. Eleutherii Papæ et Mart.
2	g vj	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Joannis I Papæ et Mart.
1	A v	28	S. Augustini Ep. et Conf. dupl.
*	b iv	29	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg., semidupl.
29	c iij	30	S. Felicis Papæ et Mart., simplex.
28	d Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg., dupl. Com. S. Petronillæ Virg.

JUNIUS

27	e Kal.	1	
25 26	f iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Mm. simplex.
25 24	g iij	3	
23	A Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf., dupl.

C.E. L.D.		D.M.	
22	b	Non.	5 S. Bonifatii Ep. et Mart., dupl.
21	c	viiij	6 S. Norberti Ep. et Conf., dupl.
20	d	vij	7
19	e	vj	8
18	f	v	9 Ss. Primi et Feliciani Mm., simplex.
17	g	iv	10 S. Margaritæ Reginæ, Vid., semid.
16	A	iiij	11 S. Barnabæ Apost., dupl. maj.
15	b	Prid.	12 S. Joannis a S. Facundo Conf., dupl. Com. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
14	c	Idib.	13 S. Antonii de Padua, Conf., dupl.
13	d	xviiij	14 S. Basilii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
12	e	xvij	15 Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm., simplex.
11	f	xvj	16
10	g	xv	17
9	A	xiv	18 S. Ephræm Syri Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Ss. Marci et Marcelliani Mm.
8	b	xiiij	19 S. Julianæ de Falconeriis Virg., dupl. Com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
7	c	xij	20 S. Silverii Papæ et Mart., simplex.
6	d	xj	21 S. Aloysii Gonzagæ Conf., dupl.
5	e	x	22 S. Paulini Ep. et Conf., dupl.
4	f	ix	23 Vigilia
3	g	viiij	24 NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, dupl. I class. cum Octava communi
2	A	vij	25 S. Gulielmi Abb., dupl. Com. Oct.
1	b	vj	26 Ss. Joannis et Pauli Mm., dupl. Com. Oct.
*	c	v	27 De IV die infra Oct. S. Joannis, semid.
29	d	iv	28 S. Irenæi Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. et Vig.
28	e	iiij	29 SS. PFTRI ET PAULI APP., dupl. I cl. cum Octava communi.
27	f	Prid.	30 Commemoratio S. Pauli Ap. dupl. maj. Com. S. Petri Ap. et Oct. S. Joannis.

JULIUS

26	g	Kal.	1 PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., dupl. I class. Com. diei Oct. S. Joannis.
25	25	A	vj 2 VISITATIO B. M. V., dupl. II class. Com. Ss. Processi et Martiniani Mm.
24	b	v	3 S. Leonis II Papæ et Conf., semidupl. Com. Oct. Ss. App.
23	c	iv	4 De VI die infra Oct. Ss. Petri et Pauli, semid.
22	d	iiij	5 S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. Com. Oct. Ss. App.
21	e	Prid.	6 Octava Ss. Petri et Pauli App., dupl. maj.

C.E. L.D.	D.M.	
20	f	Non.
19	g	vij
18	A	vij
17	b	vj
16	c	v
15	d	iv
14	e	iiij
13	f	Prid.
12	g	Idib.
11	A	xvij
10	b	xvj
9	c	xv
8	d	xiv
7	e	xiiij
6	f	xij
5	g	xj
4	A	x
3	b	ix
2	c	viiij
1	d	vij
*	e	vj
29	f	v
28	g	iv
27	A	iiij
25 26	b	Prid.
7		Ss. Cyrilli et Methodii Epp. et Cc., dupl.
8		S. Elisabeth Reginae, Viduae, semidupl.
9		
10		Ss. Septem Fratrum Mm. ac Ss. Rufinae et Secunda Vv. et Mm., semid.
11		S. Pii I Papae et Mart., simplex.
12		S. Joannis Gualberti Abbatis, dupl. Com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
13		S. Anacleti Papae et Mart., semidupl.
14		S. Bonaventurae Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
15		S. Henrici Imperatoris, Conf., semid.
16		Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. majus.
17		S. Alexii Conf., semidupl.
18		S. Camilli de Lellis Conf., dupl. Commem. Ss. Symphorosa et septem Filiorum ejus Martyrum.
19		S. Vincentii a Paulo Conf., dupl.
20		S. Hieronymi Aemiliani Conf., dupl. Com. S. Margaritae Virg. et Mart.
21		S. Praxedis Virg., simplex.
22		S. Mariae Magdalenae Poenit., dupl.
23		S. Apollinaris Ep. et Mart., dupl. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
24		Vigilia. Com. S. Christinae Virg. et Mart.
25		S. JACOBI AP., dupl. II class. Com S. Christophori Mart.
26		S. ANNAE MATRIS B. M. V., dupl. II class.
27		S. Pantaleonis Mart., simplex.
28		Ss. Nazarii et Celsi Mm., Victoris I Papae et Mart. ac Innocentii Papae et Conf., semid.
29		S. Marthae Virg., semidupl. Com. Ss. Felicis II Papae, Simplicii, Faustini et Beatricis, Mm.
30		Ss. Abdon et Sennen Mm., simplex.
31		S. Ignatii Conf., dupl. maj.

AUGUSTUS

25 24	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac Ss. Machabaeorum Mm.
23	d	iv	2	S. Alfonsi Mariae de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Stephani I Papae et Mart.
22	e	iiij	3	Inventio S. Stephani Protomart., semidupl.
21	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., dupl. maj.
20	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariae ad Nives, dupl. maj.

C.E. L.D.		D.M.	
19	A viij	6	TRANSFIGURATIO D. N. J. C. dupl. II class. Com. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
18	b vij	7	S. Cajetani Conf., dupl. Com. S. Donati Ep. et Mart.
17	c vj	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm., semid.
16	d v	9	S. Joannis Mariæ Vianney, Conf., dupl. Com. Vigiliæ et S. Romani Mart.
15	e iv	10	S. LAURENTII Mart., dupl. II class. cum Octava simplici.
14	f iiij	11	Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm., simplex.
13	g Prid.	12	S. Claræ Virg., dupl.
12	A Idib.	13	Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., simplex.
11	b xix	14	Vigilia. Com. S. Eusebii Conf.
10	c xvij	15	ASSUMPTIO B. M. V., dupl. I class. cum Octava communi.
9	d xvij	16	S. JOACHIM, PATRIS B. M. V., Conf., dupl. II class.
8	e xvj	17	S. Hyacinthi Conf., dupl. Com. Oct. Assum- ptionis ac diei Oct. S. Laurentii.
7	f xv	18	De IV die infra Oct. Assumptionis, semid. Com. S. Agapiti Mart.
6	g xiv	19	S. Joannis Eudes Conf., dupl. Com. Oct.
5	A xiiij	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
4	b xij	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
3	c xj	22	Octava Assumptionis B. M. V., dupl. maj. Com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
2	d x	23	S. Philippi Benitii Conf., dupl. Com. Vigiliæ.
1	e ix	24	S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI, dupl. II class.
*	f viij	25	S. Ludovici Regis, Conf., semidupl.
29	g vij	26	S. Zephyrini Papæ et Mart., simplex.
28	A vj	27	S. Josephi Calasancii Conf., dupl.
27	b v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Hermetis Mart.
26	c iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, dupl. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
25	d iiij	30	S. Rosæ Limanæ Virg., dupl. Commem. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
24	e Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf., dupl.

SEPTEMBER

23	f Kal.	1	S. Ægidii Abb., simplex. Com. Ss. Duodecim Fratrum Mm.
22	g iv	2	S. Stephani Regis, Conf., semid.

C.E. L.D.	D.M.	
21	A iij	3
20	b Prid.	4
19	c Non.	5 S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf., semid.
18	d viij	6
17	e vij	7
16	f vj	8 NATIVITAS B. M. V., dupl. II class. cum Octava simplici. Com. S. Hadriani Mart.
15	g v	9 S. Gorgonii Mart., simplex.
14	A iv	10 S. Nicolai de Tolentino Conf., dupl.
13	b iij	11 Ss. Proti et Hyacinthi Mm., simplex.
12	c Prid.	12 Ssmi Nominis Mariæ, dupl. maj.
11	d Idib.	13
10	e xvij	14 Exaltatio S. Crucis, dupl. maj.
9	f xvij	15 SEPTEM DOLORUM B. M. V., dupl. II class. Com. S. Nicomedis Mart.
8	g xvj	16 Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep. Mm., semidupl. Com. Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Mm.
7	A xv	17 Impressio Sacror. Stigmatum S. Francisci Conf., dupl.
6	b xiv	18 S. Josephi a Cupertino Conf., dupl.
5	c xij	19 Ss. Januarii Ep. et Socior. Mm., dupl.
4	d xij	20 Ss. Eustachii et Soc. Mm., dupl. Com. Vigiliæ.
3	e xj	21 S. MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, dupl. II class.
2	f x	22 S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf., dupl. Com Ss. Mauritii et Soc. Mm.
1	g ix	23 S. Lini Papæ et Mart., semid. Com. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A viij	24 B. M. V. de Mercede, dupl. maj.
29	b vij	25
28	c vj	26 Ss. Cypriani et Justinæ Virg. Mm., simplex.
27	d v	27 Ss. Cosmæ et Damiani Mm., semidupl.
25 26	e iv	28 S. Wenceslai Ducis, Mart., semidupl.
25 24	f iij	29 DEDICATIO S. MICHAELIS ARCHANGELI, dupl. I class.
23	g Prid.	30 S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., dupl.

OCTOBER

22	A Kal.	1 S. Remigii Ep. et Conf., simplex.
21	b vj	2 Ss. Angelorum Custodum, dupl. maj.
20	c v	3 S. Teresiæ a Jesu Infante Virg., dupl.
19	d iv	4 S. Francisci Conf., dupl. maj.
18	e iij	5 Ss. Placidi et Socior. Mm., simplex.
17	f Prid.	6 S. Brunonis Conf., dupl.

C.E. L.D.		D.M.	
16	g	Non.	7 SSMI ROSARII B. M. V., dupl. II class. Com. S. Marci I. Papæ et Conf., ac Ss. Sergii et Socior. Mm.
15	A	viiij	8 S. Birgittæ Viduæ, dupl.
14	b	vij	9 S. Joannis Leonardi Conf., dupl. Com. Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.
13	c	vj	10 S. Francisci Borgia Conf., semidupl.
12	d	v	11 MATERNITATIS B. MARIE VIRG. dupl. II class.
11	e	iv	12
10	f	iiij	13 S. Eduardi Regis, Conf., semidupl.
9	g	Prid.	14 S. Callisti I Papæ et Mart., dupl.
8	A	Idib.	15 S. Teresiæ Virg., dupl.
7	b	xvij	16 S. Hedwigis Viduæ, semidupl.
6	c	xvj	17 S. Margaritæ Mariæ Alacoque, Virg., dupl.
5	d	xv	18 S. LUCÆ EVANGELISTÆ, dupl. II class.
4	e	xiv	19 S. Petri de Alcantara Conf., dupl.
3	f	xiiij	20 S. Joannis Cantii Conf., dupl.
2	g	xij	21 S. Hilarionis Abb., simplex. Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.
1	A	xj	22
*	b	x	23
29	c	ix	24 S. Raphaëlis Archangeli, duplex majus.
28	d	viiij	25 Ss. Chrysanthi et Dariae Mm., simplex.
27	e	vij	26 S. Evaristi Papæ et Mart., simplex.
26	f	vj	27 Vigilia.
25	g	v	28 Ss. SIMONIS ET JUDÆ APP., dupl. II class.
24	A	iv	29
23	b	iiij	30
22	c	Prid.	31 Vigilia.

Dominica ultima Octobris — FESTUM D. N. JESU CHRISTI REGIS, duplex I classis.

NOVEMBER

21	d	Kal.	1 OMNIUM SANCTORUM, dupl. I class. cum Octava communi.
20	e	iv	2 Commem. Omnium Fidelium Defunctorum, dupl.
19	f	iiij	3 De III die infra Oct. Omnium Ss., semid.
18	g	Prid.	4 S. Caroli Ep. et Conf., dupl. Com. Octavæ ac Ss. Vitalis et Agricola Mm.
17	A	Non.	5 De V die infra Oct. Omnium Ss., semid.
16	b	viiij	6 De VI die infra Oct. Omnium Ss., semid.
15	c	vij	7 De VII die infra Oct. Omnium Ss., semid.
14	d	vj	8 Octava Omnium Sanctorum, dupl. maj. Com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.

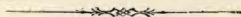
C.E. L.D.	D.M.	
13	e v	9 DEDICATIO ARCHIBASILICÆ SSMI SALVATORIS, dupl. II class. Com. S. Theodori Mart.
12	f iv	10 S. Andreae Avellini Conf., dupl. Commem. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphae Virg. Martyrum.
11	g iiij	11 S. Martini Ep. et Conf., dupl. Commemoratio S. Mennæ Mart.
10	A Prid.	12 S. Martini I Papæ et Mart., semidupl.
9	b Idib.	13 S. Didaci Conf., semidupl.
8	c xviiij	14 S. Josaphat Ep. et Mart., dupl.
7	d xviij	15 S. Alberti Magni Ep., C. et Eccl. Doct., dupl.
6	e xvj	16 S. Gertrudis Virg., dupl.
5	f xv	17 S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf., semid.
4	g xiv	18 Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App. , dupl. maj.
3	A xiiij	19 S. Elisabeth Viduæ, dupl. Com. S. Pontiani Papæ et Mart.
2	b xij	20 S. Felicis de Valois Conf., dupl.
1	c xj	21 Præsentatio B. M. V. , dupl. maj.
*	d x	22 S. Cæciliæ Virg. et Mart., dupl.
29	e ix	23 S. Clementis I Papæ et Mart., dupl. Com. S. Felicitatis Mart.
28	f viij	24 S. Joannis a Cruce Conf., et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Chrysogoni Mart.
27	g vij	25 S. Catharinæ Virg. et Mart., dupl.
25 26	A vj	26 S. Silvestri Abb, dupl. Com. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
25 24	b v	27
23	c iv	28
22	d iiij	29
21	e Prid.	30 Vigilia, et Com. S. Saturnini Mart. S. ANDRÆ APOSTOLI, dupl. II class.

DECEMBER

20	f Kal.	1
19	g iv	2 S. Bibianæ Virg. et Mart., semidupl.
18	A iiij	3 S. Francisci Xaverii Conf. , dupl. maj.
17	b Prid.	4 S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Barbaræ Virg. et Mart.
16	c Non.	5 Com. S. Sabbæ Abb.
15	d viij	6 S. Nicolai Ep. et Conf., dupl.
14	e vij	7 S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
13	f vj	8 CONCEPTIO IMMACULATA B. MARIÆ VIRG., dupl. I cl. cum Octava communi.
12	g v	9 De II die infra Oct. Concept. Immac., semid.
11	A iv	10 De III die infra Oct. Concept. Immac., semid. Com. S. Melchiadis Papæ et Mart.

C.E. L.D.		D.M.	
10	b iij	11	S. Damasi I Papae et Conf., semid. Com. Octavæ.
9	c Prid.	12	De V die Infra Oct. Concept. immac., semid.
8	d Idib.	13	S. Luciae Virg. et Mart., dupl. Com. Oct.
7	e xix	14	De VII die infra Oct. Concept. immac., semid.
6	f xvij	15	Octava Conceptionis immaculatæ B. M. V., dupl. maj.
5	g xvij	16	S. Eusebii Ep. et Mart., semidupl.
4	A xvj	17	
3	b xv	18	
2	c xiv	19	
1	d xij	20	Vigilia.
*	e xij	21	S. THOMÆ APOSTOLI, dupl. II class.
29	f xj	22	
28	g x	23	
27	A ix	24	Vigilia.
26	b viij	25	NATIVITAS D. N. J. C., dupl. I class. cum Octava privilegiata III Ordinis.
25	c vij	26	S. STEPHANI PROTOMARTYRIS, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
24	d vj	27	S. JOANNIS AP. ET EV., dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
23	e v	28	Ss. INNOCENTIIUM MARTYRUM, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
22	f iv	29	S. Thomæ Cantuariens. Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. Nativitatis.
21	g iij	30	De Octava Nativitatis, semid.
19 20	A Prid.	31	S. Silvestri I Papæ et Conf., dupl. Com. Oct. Nativitatis.

Hæc Epacta 19 nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII JUXTA CONSTITUTIONEM
« DIVINO AFFLATU » REFORMATIS EXCERPTÆ

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa vel Officia sive perpetuo sive accidentaliter occurrant ; in altera vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

In alterutra Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur :

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Officia, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt; deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulum, in quo sibi invicem occurrunt, in prima Tabella, **Duplex I classis et Dominica I classis**, erit quod invenitur ultimo loco in eadem linea in qua inscribitur Duplex I classis, in quo signatus est numerus 6; quia, si ad ipsum quadrangulum tam Duplex I classis quam Dominica I classis ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo

sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum 6 apposita sic habet :

6 Officium de secundo, Translatio de primo. Id est Officium fiat de Dominica I classis et Duplex I classis transferatur juxta Rubricas; quia, cum in his regulis dicitur de primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo vel Officio in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo, vel sequenti, de Officio in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis positus est 0, quia nullus occursum aut concursus esse potest inter Officia simul ad diem quadrangulum occurrentia.

Scire tamen oportet quæ sint Dominicæ et Feriæ majores, quæ Vigiliæ privilegiatæ, et quæ Duplicitia I et II classis et majora, tam Primaria quam Secundaria; sicut et quæ Officia, ad effectum tit. II, n. 1 superiorum Rubricarum, cum Feriatione vel cum Octava celebrentur.

DOMINICÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Dominicæ I classis

quæ in occurrentia, etiam accidentali, Festis quibuslibet præferuntur :

Prima Adventus
Prima Quadragesimæ
Secunda Quadragesimæ
Tertia Quadragesimæ
Quarta Quadragesimæ

Passionis
Palmarum
Paschatis
In Albis
Pentecostes

Dominicæ II classis

quæ in occurrentia accidentali Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis :

Secunda Adventus	Septuagesimæ
Tertia Adventus	Sexagesimæ
Quarta Adventus	Quinquagesimæ

FERIÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Feriæ privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Feria Quarta Cinerum
Feriæ omnes Majoris Hebdomadæ

Feriæ non privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis tantum Simplicibus præferuntur :

Adventus	Passionis ante Dñicam Palmarum
Quadragesimæ post diem Cinerum	Quatuor Temporum Septembris
	Secunda Rogationum

VIGILIÆ PRIVILEGIATÆ

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES

Vigiliæ I classis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Vigilia Nativitatis Domini | Vigilia Pentecostes

Vigilia II classis

quæ in occurrentia præfertur Festis quibuslibet, præterquam Duplicibus I vel II classis et Festis Domini :

Vigilia Epiphaniæ

DUPLICIA I CLASSIS PRIMARIA

Nativitas Domini	Conceptio immaculata B. Mariæ Virg.
Epiphania Domini	Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus	Assumptio B. Mariæ Virg.
Ascensio Domini	Dedicatio S. Michaëlis Archangeli
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus	Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum Ssmæ Trinitatis	Festum S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
» Ssmi Corporis Christi	Solemnnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni
» sacratissimi Cordis Jesu	
» D. N. J. Christi Regis	

Festum Ss. Petri et Pauli Apostolorum	Titulus propriæ Ecclesiæ
Festum Omnium Sanctorum	Titulus Ecclesiæ Cathedralis
Dedicatio Ecclesiæ propriæ, ejusque Anniversarium	Patroni principales Oppidi, vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, ejusque Anniversarium	Titularis et Sanctus Fundator Ordinis seu Congregationis

DUPLEX I CLASSIS SECUNDARIUM

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

DUPLICIA II CLASSIS PRIMARIA

Circumcisio Domini	Festum S. Bartholomæi Ap.
Transfiguratio Domini	» S. Matthæi Ap. et Ev.
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris	» Ss. Simonis et Judæ App.
Purificatio B. Mariæ Virg.	» S. Marci Ev.
Visitatio B. Mariæ Virg.	» S. Lucæ Ev.
Nativitas B. Mariæ Virg.	» S. Stephani Protomartyris
Festum S. Andreæ Ap.	» Ss. Innocentium Mm.
» S. Thomæ Ap.	» S. Annæ, Matris B. Mariæ Virg.
» S. Joannis Ap. et Ev.	» S. Laurentii Mart.
» S. Matthiæ Ap.	» S. Joachim, Patris B. Mariæ Virg., Conf.
» Ss. Philippi et Jacobi App.	
» S. Jacobi Ap.	

DUPLICIA II CLASSIS SECUNDARIA

Festum Ssmi Nominis Jesu	Festum Ssmi Rosarii B. M. V.
» Inventionis S. Crucis	» Maternitatis B. M. V.
» septem Dolorum B. M. V. mense Septembri	

DUPLICIA MAJORA PRIMARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Primariæ	Decollatio S. Joannis Baptistæ
Festum Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph	Festum S. Petri Ap. ad Vincula
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.	» S. Barnabæ Ap.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives	» S. Benedicti Abb.
Præsentatio B. Mariæ Virginis	» S. Dominici Conf.
Festum S. Gabrielis Archangeli	» S. Francisci Assisiensis Conf.
» S. Raphaëlis Archangeli	» S. Ignatii Conf.
» Ss. Angelorum Custodum	» S. Francisci Xaverii Conf.
	» Patronorum minus principalium

DUPLICIA MAJORA SECUNDARIA

Dies Octava cujuslibet Dupli-	Festum B. Mariæ Virg. de Mer-
cis I classis Secundarii	cede
Exaltatio S. Crucis	Apparitio S. Michaëlis Archan-
Apparitio B. Mariæ Virg. imma-	geli
culatæ	Cathedra S. Petri Ap. Romæ
Festum septem Dolorum B. Ma-	Cathedra S. Petri Ap. Antiochiæ
riæ Virg., tempore Passionis	Conversio S. Pauli Ap.
Commemoratio B. Mariæ Virg.	Commemoratio S. Pauli Ap.
de Monte Carmelo	Festum S. Joannis Ap. ante
Festum Ssmi Nominis Mariæ	Portam Latinam

ALIA FESTA PRIMARIA

Dies Natalitia, vel quasi-Natalitia, cujuscumque Sancti.

ALIA FESTA SECUNDARIA

Impressio sacrorum Stigmatum	riæ Virg. sub aliquo peculiari
sancti Francisci Conf.	titulo, sive Sanctorum, præter
Inventio S. Stephani Protomar-	eorumdem Natalem diem, uti
tyris	Inventionis, Translationis, Pa-
Festa sive Domini, sive B. Ma-	trocinii et hisce similia

FESTA FERIATA

Dominicæ omnes	Solemnitas S. Joseph, Sponsi
Nativitas Domini	B. Mariæ Virg., Conf. et Ec-
Circumcisio	clesiæ universalis Patroni
Epiphania	Festum S. Andreae Ap.
Feria II et III Paschatis	» S. Thomæ Ap.
Ascensio Domini	» S. Joannis Ap. et Ev.
Feria II et III Pentecostes	» S. Matthiæ Ap.
Festum Sanctissimi Corporis	» Ss. Philippi et Jacobi
Christi	App.
Inventio S. Crucis	» Ss. Petri et Pauli App.
Conceptio immaculata B. M. V.	» S. Jacobi Ap.
Purificatio B. Mariæ Virg.	» S. Bartholomæi Ap.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.	» S. Matthæi Ap. et Ev.
Assumptio B. Mariæ Virg.	» Ss. Simonis et Judæ
Nativitas B. Mariæ Virg.	App.
Dedicatio S. Michaëlis Archan-	» S. Stephani Protomar-
geli	tyris
Nativitas S. Joannis Baptistæ	» Ss. Innocentium Mm.
Festum S. Joseph, Sponsi B. Ma-	» S. Annæ, Matris B. Ma-
riæ Virg., Conf.	riæ Virg.

Festum S. Laurentii Mart.
» S. Joachim, Patris
B. Mariæ Virg., Conf.
» Omnium Sanctorum

Festum Patronorum principa-
lium Oppidi vel Civi-
tatis, Diœcesis, Pro-
vinciæ et Nationis

Festum Feriatis æquiparatum :

Festum Sacratissimi Cordis Jesu

FESTA QUÆ CUM OCTAVA CELEBRANTUR

alia gaudent Octava privilegiata, Commemoratio quandoque omit-
de qua semper fit aut Officium, ti potest, juxta Rubricas ; alia
aut saltem Commemoratio ; alia Octava simplici de qua fit tan-
Octava communi, de qua etiam tum in die Octava.

OCTAVÆ PRIVILEGIATÆ

de quibus semper fit aut Officium aut Commemoratio
dividuntur in tres ordines

Octavæ I Ordinis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Octava Paschatis

Octava Pentecostes

Octavæ II Ordinis

quæ in diebus infra Octavam Festis quibuslibet præferuntur
præterquam Duplicibus I classis, in die autem Octava etiam
Duplicibus I classis quæ non sint Ecclesiæ universalis :

Octava Epiphaniæ Domini

Octava Ssmi Corporis Christi

Octavæ III Ordinis

quæ in occurrentia iisdem tantum Festis præferuntur atque
Octavæ communes :

Octava Nativitatis Domini

Octava Sacratissimi Cordis

Octava Ascensionis Domini

Jesu

OCTAVÆ COMMUNES

quæ infra Octavam præferuntur tantum Officiis Simplicibus, et
in die Octava omnibus Duplicibus quæ non sint I aut II classis :

Octava Conceptionis immacu-
latae B. Mariæ Virg.

Octava Solemnit. S. Joseph

Octava Assumptionis ejusdem

Octava Ss. Petri et Pauli App.

Octava Nativitatis S. Joannis

Octava Omnium Sanctorum

Baptistæ

Octava Dedicationis et Tituli
propriæ Ecclesiæ

Octava Dedicationis et Tituli
Ecclesiæ Cathedralis

Octava Patroni principalis
Oppidi vel Civitatis, Diœcesis,
Provinciae et Nationis

Octava Tituli et Sancti Funda-
toris Ordinis seu Congregationis

Octavæ aliorum Festorum Du-
plicium I classis, quæ alicubi
cum Octava celebrentur

OCTAVÆ SIMPLICES

quæ in die Octava Festis Simplicibus præferuntur et Officio
Sanctæ Mariæ in Sabbato :

Octava Nativitatis B. Mariæ
Virg.

Octava S. Joannis Ap. et Ev.

Octava S. Stephani Proto-
martyris

Octava Ss. Innocentium Mm.

Octava S. Laurentii Mart.

Octavæ aliorum Festorum Du-
plicium II classis, quæ alicubi
cum Octava celebrentur.

QUANDO CONCURRIT

Dominica	4	0	4	4	4	4	4	4	4	3	0
Duplex I classis	2	2	2	4	4	4	4	4	4	5	4
Duplex II classis.	2	2	2	4	4	4	4	4	4	3	4
Dies Octava privilegiata	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4
Dies Octava Communis	4	4	4	4	4	4	4	4	5	3	3
Duplex majus	4	4	4	4	4	4	4	5	3	1	3
Duplex minus	4	4	4	4	4	5	3	3	3	1	3
Semiduplex	4	4	4	4	5	3	3	3	3	1	3
Dies infra Octavam privilegiatam	4	0	0	0	3	3	3	3	3	3	3
Dies infra Octavam communem	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	<p>a Capitulo de sequenti, Commemoratio de præcedenti.</p>										
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.											
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.											
4. Totum de præcedenti, Commemoratio de sequenti.											
5. Totum de nobiliori, Commemoratio de alio; in paritate,											
» Die Octava vel Festo Simplici	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» S. Maria in Sabato	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Die infra Octavam communem	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Die infra Octavam privilegiatam	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Semiduplici	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Duplici minori	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Duplici majori	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Die Octava Duplici majori	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Duplici II classis	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
» Duplici I classis	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3
cum Dominica vel Vigilia Epiphaniæ	4	0	0	0	3	3	3	3	3	1	3

NOTANDA IN PRÆCEDENTES TABELLAS

1 Quando in regulis alterutrius Tabellæ invenitur **Officium de Nobiliori**, vel **Totum de Nobiliori**, intelligi debet de illo ex duobus occurrentibus aut concurrentibus Festis vel Officiis, quod, ad normam tituli II præcedentium Rubricarum **De Festorum præstantia**, alteri præferri debeat.

2 Dominicæ quævis assignationem perpetuam excludunt cujusvis Festi, excepta Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam, in qua fit Officium Ssmi Nominis Jesu; Dominica infra Octavam Epiphaniæ, in qua Festum agitur Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph; Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ssmæ Trinitatis et Dominica ultima Octobris, in qua recolitur Festum D. N. Jesu Christi Regis.

3 Vigiliæ communes, si in aliquam Dominicam inciderint, anticipantur Sabbato, juxta Rubricas, etiam sicubi a Duplici I classis occurrenti sua die perpetuo impeditæ fuerint; Vigiliæ vero privilegiatæ ipsa die Dominica celebrantur, ut propriis locis habetur.

4 De Octavis quæ non sunt in Breviario Romano, nihil fit a die 17 ad 24 Decembris, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum Ssmæ Trinitatis, semper inclusive.

5 De quolibet Duplici majori vel minori aut Semiduplici, quod

a Festo Duplici I classis primario Domini Ecclesiæ universalis impediatur, nihil fit; de Festo hujusmodi, a ceteris Duplicibus I classis impedito, nisi hoc fuerit Domini Festum in Dominica quavis aut in Vigilia Epiphaniæ occurrens, fit tantum Commemoratio ad Laudes.

6 Item de die Octava Simplici vel Festo item Simplici ab occurrenti Duplici II classis impeditis, fit tantum ad Laudes, et insuper, de Festo, etiam ad Matutinum, si legi possit IX Lectio historica vel stricte propria.

7 Festa tamen alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ propria, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia perpetuo impediuntur, si celebrentur sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici, reponuntur in proxima sequenti die, quæ libera sit a quolibet Officio Duplici, a Festo Semiduplici, a Vigiliis privilegiatis et ab Octavis II ordinis.

8 Si duo Officia ejusdem Personæ eodem die occurrant, fit de nobiliori juxta Rubricas, et omittitur, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratio alterius. Idem servatur in concurrentia, et in paritate nobilitatis Vesperæ non dimidianantur, nisi pariter agatur de diversis Domini mysteriis, sed integræ dicuntur de præcedenti sine Commemoratione sequentis. Si

tamen aliquod Festum Duplex majus aut minus vel Semiduplex vel Simplex occurrat infra aliquam Octavam communem ejusdem Personæ, vel in ipsa die Octava, etiam Simplici, Officium fit de Festo sub ritu et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi illud sub altiori ritu sit celebrandum; et additur vel omittitur Commemoratio Octavæ, ut supra.

9 FERIA VI post Octavam Ascensionis in concurrentia et concurrentia, et Vigilia Pentecostes in concurrentia tantum, iisdem gaudent privilegiis ac dies infra Octavam communem; sed hæc illis præfertur.

10 FESTA Domini, et dies Octavæ item Domini quæ in universali Ecclesia sint privilegiatæ, in concurrentia accidentali et in concurrentia, Dominicæ minori præferuntur.

11 De VII die infra aliquam Octavam nihil fit in II Vesperis, si die sequenti persolvendum sit Officium de die Octava; dicuntur autem integræ Vesperæ vel fit Commemoratio juxta Rubricas, si die sequenti nihil faciendum sit de die Octava, vel etiam si concurrens dies VII infra Octavam, juxta ordinem in titulo VII, num. 5, **De Commemorationibus** præscriptum, præferri debeat diei Octavæ, in Officio nobiliori commemorandæ.

12 Item nihil fit ad II Vesperas de Dominicis post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes, quæ Sabbato anticipari debuerint juxta Rubricas, quamvis Dominica sequens commemoranda tantum sit; eis tamen integra manent privilegia Dominicæ tam

in occurso, quam in concursu ad I Vesperas.

13 In Nativitate Domini et tribus sequentibus diebus, in Circumcisione, in Officio Ssmi Nominis Jesu, et in Epiphania ejusque die Octava, nulla fit Commemoratio de Dominica occurrenti, nec etiam, præterquam in II Vesperis sanctorum Innocentium et Epiphaniæ, et utrisque Vesperis diei Octavæ ejusdem, de Dominica concurrenti. Officium tamen Ssmi Nominis Jesu tam in occurso quam in concursu admittit Commemorationem de Vigilia Epiphaniæ. Circumcisio autem Domini præfertur in concurrentia cuilibet Festo, etiam Duplici I classis, et in concurrentia non admittit Commemorationem Officii præcedentis, quod non fuerit Duplex II classis. Dies vero Octava Corporis Christi cedit in concurrentia Festis Duplicibus I classis primariis Ecclesiæ universalis.

14 Infra Octavam Nativitatis Domini, præterquam in Officio Circumcisionis, Vesperæ usque ad Capitulum dicuntur semper de Octava, sub ritu Officii in concurrentia nobilioris. A Capitulo autem ipsæ Vesperæ juxta normam consuetam fiunt de Officio ex concurrentibus nobiliori, exceptis II Vesperis S. Stephani Protomartyris, cum Commemoratione alterius, si hæc agenda sit juxta Rubricas; sed in paritate nobilitatis fiunt semper de Officio præcedenti, cum Commemoratione sequentis.

15 De FERIIS Adventus et Quadragesimæ, quando a nobiliori Officio impeditæ fuerint, semper fit Commemoratio ad

Laudes et in Vesperis; de Feriis vero Quatuor Temporum et II Rogationum, fit ad Laudes tantum. Itemque ad Laudes tantum fit Commemoratio de Vigiliis communibus, quando agenda est, juxta superiorem tabellam.

Et tam de Feria quam de Vigilia commemoratis, dummodo in eis idem atque in Officio currenti non habeatur Evangelium, dicitur IX Lectio de Homilia, præterquam de Feriis Adventus extra Quatuor Tempora.

Ordinarium divini Officii

JUXTA RITUM ROMANUM PERSOLVENDI

Clericis in sacris constitutis, qui integrum divinum Offici-um, quamvis in partes distributum, coram Ssmo Sacra-mento, sive publicæ adorationi exposito sive in taberna-culo adservato, devote recitaverint, conceditur : Indulgentia plenaria, si præterea sacramentalem confessionem institue-rint, ad eucharisticum Convivium accesserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint. *Pius Pp. XI, 23 Octobris 1930.*

Iis vero, qui divinum Offici-um coram Ssmo Sacramento, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur : Indul-gentia quingentorum dierum pro unaquaque hora canonica. *Pius Pp. XI, 18 Maji 1933.*

Iisdem autem clericis, qui divinum Offici-um in alias preces commutatum rite obtinuerint, si preces ejusmodi coram Ssmo Sacramento, uti supra, devote recitaverint, conceditur : Indulgentia plenaria, additis sacramentali confessione, sacra Communionem et orationem ad mentem Summi Pontificis. *Pius Pp. XI, 7 Novembris 1932.*

Ante divinum Offici-um

Antequam inchoetur Offi-cium laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius Pp. XI sub die 17 Novembris 1933 Indulgentiam trium annorum concessit.

Oratio

Peri, Dómine, os meum ad benedi-céndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab óm-nibus vanis, perversis et aliénis cogitátionibus; in-

telléctum illúmina, affé-ctum inflámma, ut digne, attén-te ac devóte hoc Of-fici-um recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Ma-jestátis tuæ. Per Chri-stum, Dóminum nostrum. *℟. Amen.*

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

Ante singulas Horas

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentationem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur

secreto Symbolum Apostolorum :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Officium ad Matutinum et ad reliquas Horas, nisi aliter suo loco indicetur, per totum annum persolvitur juxta formam, quæ in Rubricis hujus Ordinarii exhibetur.

Ad Matutinum

Pater noster, Ave María
et Credo.

Deinde, clara voce, dicitur
Versus :

Domine, lábia mea apé-
ries. ✠. Et os meum
annuntiábit laudem tuam.

✠. Deus, in adjutórium
meum inténde. ✠. Dó-
mine, ad adjuvándum me
festína.

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui Sancto. Sicut erat
in princípío, et nunc, et
semper, et in sǎcula sæ-
culórum. Amen. Allelúia.

Postea dicitur conveniens
Invitatorium, quod ante Psal-
mum bis integrum recitatur,
et ad singulos ejusdem Psalmi
versus vel integrum vel dimi-
diatum ab Asterisco * alternis
vicibus, ut infra, repetitur.

Psalmus 94

Deníte, exsultémus
Dómino, jubilémus
Deo, salutári no-
stro : præoccupémus fá-
ciem ejus in confessióne,
et in psalmis jubilémus ei.

Repetitur integrum Invita-
torium.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos : quó-
niam non repéllet Dómi-
nus plebem suam : quia
in manu ejus sunt omnes
fines terræ, et altitúdines
móntium ipse cónspicit.

Repetitur altera pars Invi-
tatorii.

¶ In sequenti Psalmi versu,
ad verba veníte, adorémus, et
procidámus ante Deum, ge-
nuflectitur.

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud, et ári-
dam fundavérunt manus
ejus : veníte, adorémus, et
procidámus ante Deum :
plorémus coram Dómino,
qui fecit nos, quia ipse est
Dóminus, Deus noster;
nos autem pópulus ejus,
et oves pásquæ ejus.

Repetitur integrum Invita-
torium.

Hódie, si vocem ejus au-
diéritis, nolíte obduráre
corda vestra, sicut in exa-
cerbatióne secúndum diem
tentatiónis in desérto :
ubi tentavérunt me patres
vestri, probavérunt et vi-
dérunt ópera mea.

Repetitur altera pars Invi-
tatorii.

Quadragínta annis próxi-
mus fui generatióni huic,
et dixi : Semper hi errant
corde; ipsi vero non co-
gnovérunt vias meas :
quibus jurávi in ira mea :
Si introíbunt in réquiem
meam.

Repetitur integrum Invita-
torium.

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui Sancto. Sicut erat

in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Repetitur altera pars Invitatorii.

Denique repetitur integrum Invitatorium.

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Invitatorium et Hymnus ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Invitatorium et Hymnus de Feria currenti, ut in Psalterio.

In Festis

In Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, ac S. Mariæ in Sabbato, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio vel Communi. Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Ordinario vel Psalterio non fuerint in Festis desumendæ.

In Officio novem Lectionum

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Officiis ritus duplicis ante et post Psalmos integræ recitantur; in Officiis autem ritus semiduplicis initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

IN I NOCTURNO

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur tres Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio

EXaudi, Dómine Jesu Christe, preces servorum tuorum, et miserere nobis : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

V. Jube, domne, benedícere.

¶ Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, ante singulas Lectiones Matutini atque ad Lectionem brevem Primæ et Completorii, dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et subjungitur congruens Benedictio. Ab Episcopo autem, ultimam Matutini Lectionem cantaturo, item dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et respondetur a Choro : Amen.

Pro i Lectione

Bened. Benedictione perpétua benedícat nos Pater ætérnus. **R.** Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno Lectiones, prouti Officium occurrens re-

quirit, et in fine cujuslibet Lectionis additur :

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero Lectionem, quæ Hymnum Te Deum immediate non præcedat, congruens dicitur Responsorium, et in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni additur Versus : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et Responsorium ab Asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro ii Lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuvare dignétur.

℟. Amen.

Pro iii Lectione

Bened. Spiritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

Sub congruentibus item Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I Nocturno.

Post Versum dicitur.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Absolutio

℟. Psíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro iv Lectione

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v Lectione

Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vi Lectione

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO

Sub congruentibus denique Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I et II Nocturno.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Absolutio

A Vinculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viii Lectione

In Festis Domini et in Dominicis :

Bened. Divinum auxilium máneat semper nobiscum.

℟. Amen.

In Festis beatæ Mariæ Virginis :

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédât pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédât (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Si autem legenda sit Lectio ix de Homilia cum Evangelio Dominicæ, vel Feriæ, aut Vigiliæ :

Bened. Per evangélica dicta deleántur nostra delicta. ℟. Amen.

In Officio trium
Lectionum

IN NOCTURNO

In Officiis trium Lectionum, post Hymnum dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, ac deinde in fine integræ pronuntiantur.

Sub eisdem vero Antiphonis dicuntur novem Psalmi Feriæ currentis, quibus subjungitur Versus in III Nocturno positus, omissis Versibus pro I et II Nocturno assignatis.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad ℟. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Absolutio

Feria II et V

Exáudi, Dómine, ut in I Nocturno.

Feria III et VI

Ipsíus píetas, ut in II Nocturno.

Feria IV et Sabbato

A vínculis, ut in III Nocturno Officii novem Lectionum.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, prouti Officium occurrens requirit; et ante eas dicuntur sequentes

Benedictiones

In Feriis, quando legitur Homilia cum Evangelio, erit :

1 **Bened.** Evangélica lectio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 **Bened.** Divinum auxilium máneat semper nobiscum. ℟. Amen.

3 **Bened.** Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Feriis, quando non legitur Homilia cum Evangelio, Feria II et V Benedictiones ut in I Nocturno, Feria III et VI ut in II Nocturno Officii novem Lectionum; Feria autem IV et Sabbato erit :

1 **Bened.** Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. *℟.* Amen.

2 **Bened.** Divínium auxiliú máneat semper nobíscum. *℟.* Amen.

3 **Bened.** Ad societátem civíum supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

In Festis Sanctorum erit :

1 **Bened.** Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. *℟.* Amen.

2 **Bened.** Cujus (*vel* Quorum *aut* Quarum) festum cólimus, ipse (*vel* ipsa *aut* ipsi *vel* ipsæ) intercédant (*vel* intercédant) pro nobis ad Dóminum. *℟.* Amen.

3 **Bened.** Ad societátem civíum supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Post ultimam Lectionem, in omnibus Dominicis per Annum minoribus, etiam anticipatis, in Festis cujusvis ritus, per omnes Octavas, et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, dicitur Hymnus Ambrosianus. Et numquam dici-

tur in feriali Officio. Quando vero Hymnus prædictus omititur, ejus loco dicitur IX aut III Responsorium.

Hymnus Ambrosianus

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus, Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe, Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

¶ **Sequens versus dicitur flexis genibus.**

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sángine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et benedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedicimus te;

Et laudámus nomen tuum in sáculum, * et in sáculum sáculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Dicto Te Deum, aut ultimo Responsorio, statim incipiuntur Laudes a Versu Deus, in adjutórium, ut infra.

In privata vero recitatione, **Matutinum a Laudibus separari potest; quo in casu, post Hymnum Te**

Deum, vel post ultimum Responsorium, dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

¶ **Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit :**

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

In publica vero recitatione, **Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest.**

Ad Laudes

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipiuntur, ut sequitur :

℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Capitulum, Hymnus et Versus ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedictus † Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis nobis : * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, Prophetarum ejus :

Salútem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testamenti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu

inimicorum nostrorum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatorum eorum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ **Hic Versus** Glória Patri dicitur in fine omnium Canticorum, nisi aliter adnotetur.

Expleto Cántico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In Feriis vero Quatuor Temporum Septembris atque in omnibus Vigiliis, si fiat Officium de Feria aut Vigilia currenti, post repetitam ad Benedictus Antiphonam dicuntur flexis genibus sequen-

tes *Preees*, quæ aliis temporibus omittuntur :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, *quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad* V. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

V. Ego dixi : Dómine, miserére mei. R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. V. Convértere, Dómine, úsquequo? R. Et deprecábilis esto super servos tuos. V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemádmódum sperávimus in te. V. Sacerdótes tui induántur justítiam. R. Et sancti tui exsúltent.

V. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. R. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

V. Orémus et pro Antístite nostro N. R. Stet et pascat in fortitúde tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ *Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omititur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diocesani Episcopi exprimitur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio præteritur.*

V. Dómine, salvum fac regem. R. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ. R. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. V. Meménto Congregatióis tuæ. R. Quam possedísti ab inítio. V. Fiat pax in virtúte tua. R. Et abundántia in túrribus tuis. V. Orémus pro benefactoribus nostris. R. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. V. Orémus pro fídelibus defúctis. R. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. V. Requiéscant in pace. R. Amen. V. Pro frátribus nostris abséntibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. V. Pro afflíctis et captívis. R. Libera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatióibus suis. V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. R. Et de Sion tuére eos. V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. V. Dómine, exáudi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Benedictus, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde in Officio semiduplici aut simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, vel Vigiliæ Omnium Sanctorum, fit sequens

Suffragium

de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde periculis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis tribue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi

sérviat libertáte. Per eúndem Dóminum nostrum.

℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram **N.**, exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysteriorum Domini, aut de ipso ratione Vigiliæ vel Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto **N.**

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde periculis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo,

atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérſis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. **℟.** Amen.

Post ultimam Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéſcant in pace. **℟.** Amen.

Deinde, in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto; eoque recitato, subjungitur :

℣. Dóminus det nobis suam pacem. **℟.** Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, finalis beatæ Mariæ Virginis Antiphona, quæ inferius post Completorium assignatur.

Postea concluditur :

℣. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Ad Primam

Pater, Ave **et** Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témpere,

Ne litis horror insonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc et per omne sáculum.
Amen.

¶ **Conclusio communis**, in Hymno præcedenti, et in aliis idem metrum habentibus, semper omittitur, quando specialis in omnibus Horis adhibenda præscribitur; et, si plures Conclusiones propriæ occurrant, sumitur Conclusio Officii currentis, aut secus Officii ipsa die et primo quidem loco inter cetera propriam Conclusionem habentia commemorandi, aut demum de occurrenti Octava communi.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, prouti occurrens Officium requirit.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Antiphona ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Antiphona de Feria currenti ut in Psalterio.

Post enuntiatam Antiphonam dicuntur tres Psalmi Officio diei congruentes.

¶ Quando autem adhibetur posterius Laudum schema, Psalmus, in priori Laudum ferialium schemate omissus, ad Primam Feriæ currentis post alios Psalmos resumitur.

Repetita post ultimum Psalmum integre Antiphona, conveniens dicitur Capitulum; nimirum :

In omnibus Dominicis, in Officio cujuslibet Festi vel Octavæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

¶ Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem diligite, ait Dóminus omnipotens.

Dicto Capitulo, subjungitur Responsorium breve, ut se-

quitur. Versus tamen Qui sedes ad dexteram Patris semper omittitur, quando specialis Versus adhibendus præscribitur, Officii nempe currentis, aut secus Officii ad Laudes et primo quidem loco inter cetera specialem Versum habentia commemorati, aut demum de occurrenti Octava communi proprius.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur : Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad dexteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

¶ Ita dicuntur semper Responsoria brevia, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ ut infra.

In quolibet Officio semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis simplicibus, atque in Feriis per Annum communibus, post Responsorium breve dicuntur sequentes Preces dominicales; quæ tamen omittuntur omnibus diebus, in quibus ad Laudes habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum

fuerit Officium aut Commemoratio cuiusvis Octavæ :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen.

V. Et ego ad te, Dómine, clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te. **V.** Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. **V.** Dómine, avértefaciem tuam a peccáttis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele. **V.** Cor mundum crea in me, Deus. **R.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. **V.** Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **V.** Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confirma me. **V.** Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem cum Absolutione, eamque Chorus repetit, ut infra post feriales Preces.

In Feriis vero Quatuor Temporum Septemdris atque in omnibus Vigiliis, si ad Lau-

des recitatae fuerint Preces, post Responsorium breve dicuntur flexis genibus sequentes **Preces feriales :**

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen.

V. Et ego ad te, Dómine, clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te. **V.** Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. **V.** Dómine, avértefaciem tuam a peccáttis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele. **V.** Cor mundum crea in me, Deus. **R.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. **V.** Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **V.** Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confirma me. **V.** Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo eripe me. **V.** Eripe me de inimícis meis, Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me. **V.** Eripe me de operántibus iniquitátem. **R.** Et de viris sánguinem salva me. **V.** Sic psalmum dicam nó-

mini tuo in sæculum sæculi. *R.* Ut reddam vota mea de die in diem.

V. Exáudi nos, Deus, salutaris noster. *R.* Spes omnium finium terræ, et in mari longe. *V.* Deus, in adiutorium meum inténde.

R. Dómine, ad adjuvándum me festína. *V.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. *R.* Miserére nobis. *V.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *R.* Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *V.* Bénedic, ánima mea, Dómino.

R. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *V.* Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis. *R.* Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *V.* Qui rédimit de intéritu vitam tuam. *R.* Qui coronat te in misericórdia et miseratió nibus. *V.* Qui replet in bonis desidérium tuum. *R.* Renovábitur ut áquilæjuvéntustua. *V.* Adiutorium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi ni-

mis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideoprecor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

Indulgéntiam, absolutiÓNem, et remissiÓNem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Mi-

chaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiÓNem, et remissiÓNem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, subjungitur :

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiÓNem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómi-

ne, ad adjuvándum me festína. **Et dicitur ter; ultimo additur** : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sácula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** **℟**. Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟**. Sed libera nos a malo.

℟. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

℟. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. **℟**. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sácula sæculórum. Amen.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. **℟**. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℟. Jube, domne, benedícere. **Bened.** Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio dominicali et feriali

Lectio brevis

2 Thess. 3, 5

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et paciéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

¶ Ita semper concluduntur Lectiones breves ad Primam, et ita in earum fine respondetur.

In Officio autem cujuslibet Festi vel Octavæ, atque S. Mariæ in Sabbato :

Pro Lectione brevi sumitur Capitulum, quod ad Nonam ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur : Tu autem, Dómine, ut supra.

Post Lectionem brevem dicitur :

℟. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **℟**. Qui fecit cælum et terram.

℟. Benedícite. **℟**. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericór-

diam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto**, nisi sequatur alia Hora.

Ad Tertiam

Pater noster **et** Ave.

V. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor,
Confessionem personent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Añã ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Joann. 4, 16

Deus caritas est : et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo.

R. **br.** Inclina cor meum, Deus, * In testimonia tua. Inclina. **V.** Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me. In testimonia tua. **Gloria Patri.** Inclina. **V.** Ego dixi : Domine, miserere mei. **R.** Sana animam meam, quia peccavi tibi.

In Officio feriali

In omnibus Ferialis, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Domine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea tu es.

R. **br.** Sana animam meam, * Quia peccavi tibi. Sana. **V.** Ego dixi : Domine, miserere mei. Quia. **Gloria Patri.** Sana.

V. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. **R.** Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dominus vobiscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatae sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indú-

cas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo. *V.* Domine, Deus virtutum, converte nos. *R.* Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. *V.* Exsurge, Christe, adjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum. *V.* Domine, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Domino.

R. Deo grátias.

V. Fidelium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Sextam

Pater noster et Ave.

V. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Rector potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus meridiem :

Exstingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portate, et sic adimplébitis legem Christi.

R. br. In ætérnum, Domine, * Pérmānet verbum tuum. In ætérnum. *V.* In sæculum sæculi veritas tua. Pérmānet. Glória Patri. In ætérnum.

V. Dominus regit me, et nihil mihi déerit. *R.* In loco páscae ibi me collocávit.

In Officio feriali

In omnibus Ferialibus, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeátis, nisi ut invicem diligátis : qui enim diligit

próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, converté nos. ℟. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratió-nem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Nonam

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ

Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Añā ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Cor. 6, 20

EMpti enim estis pretio magno. Glorificāte et portāte Deum in corpore vestro.

℟. br. Clamāvi in toto corde meo : * Exāudi me, Dómine. Clamāvi. ℣. Justificatiōnes tuas requiram. Exāudi. Glória Patri. Clamāvi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum 1 Petr. 1, 17-19

IN timóre incolātus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redempti estis, sed pretióso sáanguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitan-

dæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratiōne et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentatiōnem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convertéte nos. ℟. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exāudi oratiōnem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Vesperas

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adiutorium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quinque Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Capitulum, Hymnus et Versus ad I Vesperas e Sabbato, ad II Vesperas e Dominica, ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum B. Mariæ Virg.

Luc. 1, 46-55

Magnificat * † ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sácula.

Glória Patri.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobiscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra. 23

In Feriis IV et VI Quatuor Temporum Septembris, si Vesperæ fuerint de Feria, post repetitam ad Magnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces, quæ alias omittuntur :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed libera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserere mei. ℞. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine,

úsquequo? *℟.* Et deprecábilis esto super servos tuos. *℣.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℟.* Quemádmódum sperávimus in te. *℣.* Sacerdótes tui induántur justítiam. *℟.* Et sancti tui exsúltent. *℣.* Orémus pro beatíssimo Papa nostro *N. ℟.* Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. *℣.* Orémus et pro Antístite nostro *N. ℟.* Stet et pascat in fortitúde tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ *Romæ præcedens Versus cum suo Responso omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimitur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responso præteritur.*

℣. Dómine, salvum fac regem. *℟.* Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. *℣.* Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédic hereditáti tuæ. *℟.* Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. *℣.* Meménto Congregatiónis tuæ. *℟.* Quam possedísti ab infíto. *℣.* Fiat pax in virtúte tua. *℟.* Et abundántia in túrribus tuis. *℣.* Orémus pro benefactóribus nostris. *℟.* Re-

tribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. *℣.* Orémus pro fidélibus defúctis. *℟.* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. *℣.* Requiéscant in pace. *℟.* Amen. *℣.* Pro frátribus nostris abséntibus. *℟.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *℣.* Pro afflictis et captívis. *℟.* Líbera eos, Deus Israél, ex ómnibus tribulatióibus suis. *℣.* Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. *℟.* Et de Sion tuére eos. *℣.* Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *℟.* Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et líbera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Magnificat, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, in Officio semiduplici aut simplici tam de Tempore quam de Sanctis,

præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctique omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℟. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde periculis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis tribue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, Ecclesia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram **N.**, exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysteriorum Domini, aut de ipso ratione Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina sancto-

rum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto **N.**

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℟. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde periculis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis tribue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, Ecclesia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Post ultimam Orationem additur :

℟. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℟. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus Jube, domne, benedícere, ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Ad Completorium

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit :

℟. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perfectum concédât nobis Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem devoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserere nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatíone, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perducat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perducat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum trí-

buat nobis omnípotens et
miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel
duo tantum recitent Officium,
et in Choro Monialium, semel
tantum ac simul ab omnibus
ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipo-
ténti, beátæ Mariæ
semper Vírgini, beáto Mi-
chaéli Archángelo, beáto
Joánni Baptístæ, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo,
et ómnibus Sanctis, quia
peccávi nimis cogitatióne,
verbo et ópere : mea culpa,
mea culpa, mea máxima
culpa. Ideo precor beátam
Mariam semper Vírginem,
beátum Michaélem Arch-
ángelum, beátum Joánnem
Baptístam, sanctos Apó-
stolos Petrum et Paulum,
et omnes Sanctos, oráre
pro me ad Dóminum,
Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri om-
nípotens Deus, et,
dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam
ætérmam. Amen.

Indulgéntiam, absoluti-
onem, et remissi-
onem peccatórum nostrórum trí-
buat nobis omnípotens
et miséricors Dóminus.
Amen.

Facta Absolutione, dicitur :

℣. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. ℟. Et

avérte iram tuam a no-
bis.

℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, inchoata conve-
nienti Antiphona, dicuntur
tres Psalmi, prouti Officium
occurrens requirit.

Repetita integre post ulti-
mum Psalmum Antiphona,
dicitur sequens

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

Absolute Hymno, dicitur
sequens Capitulum et Re-
sponsorium breve :

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos : ne derelínquas
nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus
tuas, Dómine, comméndo
spíritum meum. ℣. Rede-

místi nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo spíritum meum. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilátes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Deinde, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Completorii, ut infra.

In quolibet Officio semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis simpli-

cibus, atque in Feriis per Annum communibus, post repetitam ad Nunc dimittis Antiphonam dicuntur sequentes Preces, quæ tamen omittuntur omnibus diebus, in quibus ad Vesperas habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiόem. ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sácula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spirítu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sácula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat miséricórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Dó-

mine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Nunc dimittis, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

*Et non dicitur Versus Fidé-
lium ánimæ, sed immediate
subjungitur finalis beatæ Ma-
riæ Virginis Antiphona, quæ
infra assignatur.*

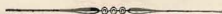
Postea subjungitur :

℣. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María *et* Credo.

*Si post Completorium im-
mediate sequatur Matutinum,
tunc bis dicitur Pater noster,
Ave María et Credo, pro fine
videlicet Officii diei præce-
dentis, et pro initio Officii
diei sequentis.*

Post singulas Horas

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur sequens Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis.

I Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidélium animæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur :

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur Antiphona finalis, ut infra.

II Post Completorium vero, recitata Benedictione Benedicat et custódiat nos, immediate subjungitur Antiphona finalis, ut infra.

Antiphona finalis
beatæ Mariæ Virginis*

Usque ad Nonam Sabbati ante Adventum inclusive.

Antiphona

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules

fílli Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et fléntes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos converté. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílum osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

Oratio

O Mnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Fílli tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti : da, ut, cujus commemoratióne lætámur; ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúdem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur :

℣. Divínium auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Post divinum Officium

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius Papa XI sub die 1 Decembris 1933 indulgentiam trium annorum concessit. Præterea Clericis in sacris constitutis et Sacerdotibus eam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulgit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatem vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

Sacrosanctæ et individue Trinitati, crucifixi Dómini nostri Jesu

Christi humanitati, beatissimæ et gloriosissimæ sempérque Vírginis Mariæ fecundæ integritati, et ómnium Sanctórum universitati sit sempiterna laus, honor, virtus et gloria ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum.
 ✠. Amen.

℣. Beáta víscera Mariæ Vírginis, quæ portavérunt æténi Patris Fílium.

✠. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster et Ave María.

***Antiphona finalis
beatæ Mariæ Virginis**

Die 8 Septembris usque ad Nonam
Sabbati ante Adventum inclusive.

Sub tuum præsidium confúgimus, sancta Dei Génitrix; nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: sed a perículis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Psalterium Breviaríi Romani

PER OMNES AC SINGULOS HEBDOMADÆ DIES
DISPOSITUM

DOMINICA

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

V. Dómine, lábia mea.

V. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja.

In Dominicis post Pentecosten usque ad diem 27 Sept. inclusive occurrentibus, dicitur :

Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte.

Hymnus

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque

Voce concórdi Dómino canámus

Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,

Cum suis Sanctis mereámur aulam

Ingredi cæli, simul et perénnem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque Sancti

Spíritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum.

Amen.

In Dominicis autem post Pentecosten a die 28 Sept. usque ad diem 26 Nov. inclusive occurrentibus, dicitur :

Invitat. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. **Ps. 94** Veníte. 3

Hymnus

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cón-
dit,

Vel quo resúrgens Cón-
ditor

Nos, morte victa, liberat :

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,

Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, Patérna cláritas,

Te postulámus áffatim :
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne foeda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quæsumus,

Tu probra nostra díluas;
Nobisque largus cómoda
Vitæ perénis cónferas.

* **Præsta,** Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum.   Amen.

In I Nocturno

Ant. Beátus vir. †

¶ **Et non repetitur in Psalmo;** quod semper fit, quando Antiphona incipit a primis Psalmi vel Cantici verbis. Et Psalmus vel Canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod vel inchoata vel integra desinit Antiphona; si tamen eadem sint verba, et continetur Antiphona cum Psalmo vel Cantico, neque addatur in fine ipsius Antiphonæ Allelúja.

**Antiphonæ autem cum Psal-
mis et Versibus assignatæ,
adhibentur semper, quando
fit Officium de Dominica.**

¶ **Asteriscus *, in Psalmo-
rum versibus et in aliis Officii
partibus insertus, denotat
pausam cantus et recitationis
in Choro; præter quam in
Antiphonis, in quibus nempe
significat tum præintonatio-
nem Antiphonæ, tum Anti-
phonam ipsam ante Psalmum
seu Canticum eousque pro-
ducendam esse ad omnes et
singulas Horas in Officio ri-
tus semiduplicis ac simpli-
cis, atque ad Horas tantum
minores in Officio ritus du-
plicis.**

Psalmus 1

Beátus vir, † qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentíæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

¶ *Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur.

Ant. Servíte Dómino.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, iridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte eicum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Servíte Dómino in timóre : et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Exsúrge.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui trébulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscepátor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

✠. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ✠. Et custodívi legem tuam.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benediccióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Quam admirábile.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memór es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Quam admirabile est nomen tuum, Dómine, in univérſa terra!

Ant. Sedísti super thronum.

Psalmus 9, i

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabilia tua.

Lætabor et exultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime,

In converténdo inimicum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit impius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sáculum sáculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudicio thronum suum : * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjutor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : *

quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Ant. Sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Ant. Exsúrge, Dómine.

Psalmus 9, ii

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sanguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiae Sion.

Exultábo in salutári tuo : * infixæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obli vío erit páuperis : * paciéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo : * judi-

céntur gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ant. Exsúrge, Dómine, non præváleat homo.

V. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi.

R. Super iudícia justificatiónis tuæ.

Absol. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Ut quid, Dómine. †

Psalmus 9, iii

T quid, Dómine, † recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedíctur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébora generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fuerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Ant. Ut quid, Dómine, recessísti longe?

Ant. Exsúrge. †

Psalmus 9, iv

Exsúrge, † Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem conside-

ras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjutor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quærétur peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnabit in ætérnum, et in sáeculum sáeculi : * peribitis, gentes, de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus : * præparatióem cordis eórum audivit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Ant. Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua.

Ant. Justus Dóminus.

Psalmus 10

IN Dómino confído : quómodo dicitis animæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ

ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem dñligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procelárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit.

V. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo. **R.** Ut meditárer elóquia tua, Dómine.

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 Divínium auxiliúm. 9 Ad societátem civium.

AD LAUDES

(Pater noster **et** Ave).

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Allelúja.

Psalmus 92 1

Dominus regnávít, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sáeculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Allelúja, Dóminus regnávit, decórem induit, allelúja, allelúja.

Ant. Jubiláte. †

Psalmus 99 2

Jubiláte † Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessi óne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatió nem et generatió nem véritas ejus.

Ant. Jubiláte Deo, omnis terra, allelúja.

Ant. Benedícam te.

Psalmus 62 3

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatió nis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Ant. Benedícam te in vita mea, Dómine : et in

nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Ant. Tres púeri.

**Canticum
trium Puerorum 4**

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruina, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstia et pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Misaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sácula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula.

¶ **Hic non dicitur** Glória Patri, **neque** Amen.

Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi

sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus, allelúja.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148 5

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum : * quæ faciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora : * serpéntes, et volucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israél, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Allelúja, laudáte Dóminum de cælis, allelúja, allelúja.

In omnibus Dominicis dicitur :

Capitulum Apoc. 7, 12

Benedictio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

In Dominicis post Pentecosten usque ad diem 27 Sept. occurrentibus dicitur

Hymnus

ECce, jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans corúscat :
Súpplices rerum Dóminum canóra

Voce precémur :

Ut reos culpæ miserátus omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnae
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritér-
que Sancti
Spíritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum.
Amen.

In Dominicis vero post Pen-
tecosten a die 28 Septembris
usque ad diem 26 Nov. inclu-
sive occurrentibus, dicitur :

Hymnus

Æterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui
regis,
Et téporum das tépora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúciſer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mítéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes reſcit,
Ægris ſalus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réſpice,
Et nos vidéndo córrige :

Si réſpicias, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque ſomnum díſcu-
te :

Te noſtra vox primum ſo-
net,
Et vota ſolvámus tibi.

* Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne ſæcu-
lum. Amen.

In omnibus vero Dominicis
superius indicatis dicitur :

℣. Dóminus regnávít,
decórem índuit. ℟. Índuit
Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit ſe virtúte.

Ad Benedictus Antiphona
ut in Proprio de Tempore.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus † Dóminus,
Deus Iſraël, * quia vi-
ſitávít, et fecit redem-
ptiónem plebis ſuæ :

Et eréxit cornu ſalútis
nobis : * in domo David,
púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os
ſanctórum, * qui a ſæ-
culo ſunt, prophetárum
ejus :

Salútem ex inimícis no-
ſtris, * et de manu óm-
nium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam miſericór-
diam cum pátribus no-
ſtris : * et memorári teſta-
ménti ſui ſancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 9

Psalmi cum Cantico de Dominica superius appositi dicuntur etiam, sub Antiphonis Officio diei congruentibus, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, B. Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptiste, S. Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, itemque in quolibet Festo novem Lectionum proprias Antiphonas ad Laudes habenti, quando de eis persolvitur Officium.

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror insonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriant.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* **D**eo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

Ant. Allelúja.

Psalmus 117

Confítémini Dómino
quóniam bonus : *
quóniam in sáecu-
lum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israél quóniam bonus : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent
Dóminum : * quóniam
in sáeculum misericórdia
ejus.

De tribulatióne invocávi
Dóminum : * et exaudivit
me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : *
non timébo quid fáciat
mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : *
et ego despíciám inimícos
meos.

Bonum est confídere in
Dómino, * quam confídere
in hómine :

Bonum est speráre in Dó-
mino, * quam speráre in
príncipibus.

Omnes gentes circuié-
runt me : * et in nómine
Dómini quia ultus sum
in eos.

Circumdántes circumde-
dérunt me : * et in nómine
Dómini quia ultus sum in
eos.

Circumdedérunt me sicut
apes, et exarsérunt sicut
ignis in spinis : * et in nó-
mine Dómini quia ultus
sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut
cáderem : * et Dóminus
suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus : * et factus
est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et sa-
lútis * in tabernáculis ju-
stórum.

Déxtera Dómini fecit vir-
tútem : déxtera Dómini

exaltávit me, * déxtera
Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : *
et narrábo ópera Dó-
mini.

Castígans castigávit me
Dóminus : * et morti non
trádidit me.

Aperíte mihi portas justí-
tiæ, ingressus in eas con-
fitébor Dómino : * hæc
porta Dómini, justí intrá-
bunt in eam.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me : * et factus
es mihi in salútem.

Lápidem, quem reproba-
vérunt ædificántes : * hic
factus est in caput án-
guli.

A Dómino factum est
istud : * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus : * exsultémus,
et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac, o Dómine, bene pro-
speráre : * benedíctus
qui venit in nómine Dó-
mini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini : * Deus Dó-
minus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solém-
nem in condénsis, * usque
ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitébor tibi : * Deus meus
es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me : * et factus
es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sáculum misericórdia ejus.

¶ In Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectio-
num Domini, B. Mariæ Vir-
ginis, Angelorum, S. Joannis
Baptistæ, S. Joseph, Aposto-
lorum et Evangelistarum : si
de eis fiat Officium, ad Pri-
mam, Tertiam, Sextam et
Nonam dicuntur Psalmi de
Dominica, sub Antiphonis
Officio diei congruentibus,
nisi aliter suo loco notetur; sed
ad Primam, loco Psalmi 117
Confitémini, in ipsa etiam die
Dominica, semper dicitur

Psalmus 53

DEus, in nómine tuo sal-
vum me fac : * et in
virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratióem
meam : * áuribus pécipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
xérunt advérsus me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim, Deus ádjuvat
me : * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis
meis : * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo ti-
bi, * et confitébor nómini
tuo, Dómine : quóniam
bonum est :

Quóniam ex omni tribu-
latiône eripuísti me : * et
super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

BEáti immaculáti in
via : * qui ámbulant
in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur te-
stimónia ejus : * in toto
corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur
iniquitátem, * in viis ejus
ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta
tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómni-
bus mandátis tuis.

Confitébor tibi in dire-
ctiône cordis : * in eo quod
didici júdicia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas cu-
stódiam : * non me dere-
línquas usquequáque.

In quo córrigit adole-
scéntior viam suam? *
in custodiéndo sermónes
tuos.

In toto corde meo exqui-
sivi te : * ne repéllas me
a mandátis tuis.

In corde meo abscondi
elóquia tua : * ut non pec-
cem tibi.

Benedíctus es, Dómine : *
doce me justificatiónes
tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiám sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est : * et consílium meum justificatióes tuæ.

Adhæsit paviménto ani-

ma mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me : * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

¶ Si Athanasianum Symbolum omittatur, expletis Psalmis præcedentibus, statim diciur Antiphona, ut infra.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis post Pentecosten, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio, neque ulla Commemoratio Officii duplicis vel Octavæ recurrit.

Symbolum Athanasianum

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat catholicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque ser-

váverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti :

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divinitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Incréátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fí-

lius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dicere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec créatus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec créatus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec créatus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trinitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, * ut Incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus et confiteamur, * quia Dominus noster Jesus Christus, Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus : * et homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo : * ex anima rationali et humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum divinitatem : * minor Patre secundum humanitatem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem, * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino, non confusione substantiæ, * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra : descendit ad inferos : * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : * inde venturus est judicare vivos et mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis : * et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam : * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides catholica, * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Glória Patri.

Expleto Symbolo, vel, si hoc non habeat locum, Psalmis absolutis, statim dicitur Antiphona.

Ant. Allelúja, confitemini Dómino quóniam in sæculum misericórdia ejus, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculorum immortalí et invisibili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculorum. Amen.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe. **℣.** Qui sedes ad dexteram Patris. Miserere nobis. **Glória Patri.** Christe. **℣.** Exsúrge, Christe, adjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen. **V.** Et ego ad te, Dómine, clamávi.

R. Et mane oratio mea præveniet te. **V.** Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis.

R. Et omnes iniquitates meas dele. **V.** Cor mundum crea in me, Deus.

R. Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

V. Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confirma me. **V.** Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

V. Dignáre, Dómine, die isto. **R.** Sine peccáto nos custodíre. **V.** Miserére nostri, Dómine. **R.** Miserére nostri. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super

nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Dómine, exáudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervénire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitationes et ópera. Per Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini. **R.** Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Deus, in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine, ad adjuvándum me festína. **Et dicitur ter; ultimo additur :** Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo. **V.** Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. **R.** Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. **V.** Glória Patri. **R.** Sicut erat.

Orémus.

Oratio

DIrigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

R. Amen.

In Officio dominicali

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patióntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

In Exaltatione S. Crucis

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

Septem Dolorum B. M. V.

Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

In Dedic. S. Michaëlis

FActum est próelium magnum in cælo : Michaël et Angeli ejus próeliabántur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli ejus; et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

Ss. Angelorum Custodum

Quod, si audieris vocem ejus et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

Ssmi Rosarii B. M. V.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho.

S. Raphaëlis Archangeli

TEmpus est, ut revér-
tar ad eum, qui me mi-
sit : vos autem benedícite
Deum, et narráte ómnia
mirabília ejus.

D. N. J. C. Regis

IN ipso complácuít om-
nem plenitúdinem in-
habitáre, et per eum re-
conciliáre ómnia in ipsum,
pacíficans per sánguinem
crucis ejus sive quæ in
terris, sive quæ in cælis
sunt, in Christo Jesu Dó-
mino nostro.

Omnium Sanctorum

Benedíctio et cláritas et
sapiéntia et gratiárum
áctio, honor, virtus et for-
titúdo Deo nostro in sæ-
cula sæculórum. Amen.

S. Andreae Apost.

ISaías enim dicit : Dómi-
ne, quis crédidit audí-
tui nostro? Ergo fides ex
audítu, audíus autem per
verbum Christi. Sed dico :
Numquid non audiérunt?
Et quidem in omnem ter-
ram exívit sonus eórum, et
in fines orbis terræ verba
eórum.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudén-
tes a conspéctu concílii,
quóniam digni hábiti sunt

pro nómine Jesu contu-
méliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádi-
dit ad vigilándum di-
lúculo ad Dóminum, qui
fecit illum, et in conspéctu
Altissimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justí, et tam-
quam scintíllæ in arun-
dinéto discúrrunt. Judicá-
bunt natiónes, et domina-
búntur pópulis : et regná-
bit Dóminus illórum in
perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et ha-
bére laudem in nómine
ipsíus, et offérre illi incén-
sum dignum in odórem
suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et
osténdit illi regnum Dei,
et dedit illi sciéntiam san-
ctórum; honestávit illum
in labóribus, et complévit
labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus,
exaltásti super terram
habitationem meam, et
pro morte defluénte depre-
cáta sum. Invocávi Dómi-
num, Patrem Dómini mei,
ut non derelinquat me in

die tribulati6nis meæ, et in tẽpore superb6rum sine adjut6rio.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generati6 cum claritate! immortalis est enim mem6ria illius : qu6niam apud Deum nota est, et apud h6mines.

Pro Martyre tantum

L Audabit usque ad mortem anima mea D6minum, qu6niam 6ruis sustin6ntes te, et liberas eos de manu angustię, D6mine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ filiæ congregaverunt divitias : tu supergressa es univ6rsas. Fallax grátia, et vana est pulchritudo : m6lier timens D6minum, ipsa laudabitur.

Pro Dedicatione Ecclesię

Et abstergat Deus omnem lacrimam ab oculis e6rum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abi6runt. Et dixit qui sedebat in throno : Ecce, nova factio 6mnia.

In Festis B. Marię V.

In plat6is sicut cinnam6mum et b6lsamum aromatizans od6rem dedi :

quasi myrrha el6cta dedi suavitatem od6ris.

V. Adjut6rium nostrum in n6mine D6mini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

V. Benedicite. **R.** Deus.

Benedictio D6minus nos benedicat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perducatur æternam. Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

AD TERTIAM

Pater **et** Ave.

V. Deus, in adjut6rium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Sp6ritus, Unum Patri cum F6lio, Dignare promptus ingeri Nostro ref6sus p6ctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessi6nem p6sonent, Flammescat igne caritas, Accendat ardor p6ximos.

* **P**ræsta, Pater pi6ssime, Patrique compar Unice, Cum Sp6ritu Par6clito Regnans per omne s6culum. Amen.

Ant. Allel6ja.

Psalmus 118, iii

Egem pone mihi,
Dómine, viam ju-
stificatiónum tuá-
rum : * et exquíram eam
semper.

Da mihi intelléctum, et
scrutábor legem tuam : *
et custódiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in sémitam
mandatórum tuórum : *
quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in te-
stimónia tua : * et non in
avarítiam.

Avérte óculos meos ne
videant vanitátem : * in
via tua vivífica me.

Státue servo tuo eló-
quium tuum, * in timóre
tuo.

Amputa oppróbrium me-
um quod suspicátus sum : *
quia júdicia tua jucúnda.

Ecce, concupívi mandáta
tua : * in æquitáte tua
vivífica me.

Et véniat super me mise-
ricórdia tua, Dómine : *
salutáre tuum secúndum
elóquium tuum.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum : *
quia sperávi in sermóni-
bus tuis.

Et ne áuferas de ore meo
verbum veritátis usque-
quáque : * quia in júdiciis
tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam
semper : * in sáeculum et
in sáeculum sáeculi.

Et ambulábam in latitú-
dine : * quia mandáta tua
exquisívi.

Et loquébar in testimóniis
tuis in conspéctu regum : *
et non confundébar.

Et meditábar in mandá-
tis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas
ad mandáta tua, quæ di-
léxi : * et exercébar in ju-
stificatióibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo
mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in
humilitáte mea : * quia
elóquium tuum vivificábit
me.

Supérbi iníque agébant
usquequáque : * a lege au-
tem tua non declinávi.

Memor fui júdiciórum
tuórum a sáeculo, Dómi-
ne : * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro
peccatóribus derelinquén-
tibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant ju-
stificatióes tuæ, * in loco
peregrinatióis meæ.

Memor fui nocte nóminis
tui, Dómine : * et custo-
dívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : *
quia justificatióes tuas
exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, *
dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem
tuam in toto corde meo : *

miserére mei secúndum
elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et
convértil pedes meos in tes-
timónia tua.

Parátus sum, et non sum
turbátus : * ut custódiám
mandáta tua.

Funes peccatórum cir-
cumpléxi sunt me : * et le-
gem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad
confiténdum tibi, * super
judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum óm-
nium timéntium te : *
et custodiéntium mandáta
tua.

Misericórdia tua, Dómi-
ne, plena est terra : * ju-
stificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitátem fecisti cum
servo tuo, Dómine, *
secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplí-
nam, et sciéntiam doce
me : * quia mandátis tuis
crédidi.

Priúsqvam humiliárer
ego delíqui : * proptérea
elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in boni-
táte tua doce me justifica-
tiónes tuas.

Multiplicáta est super me
iníquitas superbórum : *
ego autem in toto corde
meo scrutábor mandáta
tua.

Coagulátum est sicut lac
cor eórum : * ego vero

legem tuam meditátus
sum.

Bonum mihi quia humi-
liásti me : * ut discam ju-
stificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris
tui, * super millia auri et
argénti.

Manus tuæ fecérunt me,
et plasmavérunt me : * da
mihi intelléctum, et di-
scam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt
me, et lætabúntur : * quia
in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia
æquitas judícia tua : * et
in veritate tua humiliásti
me.

Fiat misericórdia tua ut
consolétur me, * secún-
dum elóquium tuum servo
tuo.

Véniant mihi miseratió-
nes tuæ, et vivam : * quia
lex tua meditatio mea
est.

Confundántur supérbi,
quia injúste iniquitátem
fecérunt in me : * ego au-
tem exercébor in mandá-
tis tuis.

Convertántur mihi ti-
méntes te : * et qui nové-
runt testimónia tua.

Fiat cor meum imma-
culátum in justificatióni-
bus tuis, * ut non con-
fúndar.

Ant. Allelúja, deduc me,
Dómine, in sémitam man-
datórum tuórum, allelúja,
allelúja.

Capitulum 1 Joann. 4, 16

Deus caritas est : et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclina cor meum, Deus, * In testimonia tua. Inclina. ℣. Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me. In testimonia tua. Gloria Patri. Inclina. ℣. Ego dixi : Domine, miserere mei. ℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 19

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Rector potens, verax
Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem :

Exstingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

* Præsta, Pater piissime,
Patricum compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. Allelúja.

Psalmus 118, vi

Efecit in salutare tuum anima mea : * et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes : Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruina : * justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * quando facies de persecutibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas : * inique persecuti sunt me, adjuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terra : * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me : * et custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, * verbum tuum permanet in cælo.

In generationem et generationem veritas tua : * fundasti terram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat dies : * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est : * tunc forte

periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre iudícia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivifica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei benelácita fac, Dómine : * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalmus 118, viii

INíquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatióne tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis : * quia iniusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * a iudiciis enim tuis timui.

Feci iudicium et justitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : * et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam : * et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua, * super aurum et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebam : * omnem viam iniquam odio habui.

Ant. Allelúja, tuus sum ego, salvum me fac, Domine, allelúja, allelúja.

Capitulum

Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portate, et sic adimplébitis legem Christi.

R. br. In ætérnum, Domine, * Pérmānet verbum tuum. In ætérnum. **V.** In sáculum sáculi véritas tua. Pérmānet. **Gloria Patri.** In ætérnum. **V.** Dominus regit me, et nihil mihi déerit. **R.** In loco pásuæ ibi me collocávit.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD NONAM

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmānens,

Lucis diurnæ témpora

Succéssibus detérminans :

Largire lumen vespere,

Quo vita nusquam decídat,

Sed præmíum mortis sacræ

Perénis instet glória.

* **P**ræsta, Pater piissime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sáculum. Amen.

Ant. Allelúja.

Psalmus 118, ix

Irabilia testimonia tua : * ideo scrutata est ea ánima mea.

Declaratio sermónum
tuorum illúminat : * et in-
tellektum dat párvulis.

Os meum apérui, et at-
tráxi spíritum : * quia
mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére
mei, * secúndum iudícium
diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige se-
cúndum elóquium tuum : *
et non dominétur mei om-
nis injustítia.

Rédime me a calúmniis
hóminum : * ut custódiam
mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina su-
per servum tuum : * et do-
ce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxé-
runt óculi mei : * quia non
custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et
rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testi-
mónia tua : * et veritátem
tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus
meus : * quia oblíti sunt
verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum
veheménter : * et servus
tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego
et contéptus : * justifi-
catiónes tuas non sum
oblítus.

Justítia tua, justítia in
aetérnum : * et lex tua
véritas.

Tribulatio, et angústia
invenérunt me : * mandáta
tua meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua
in aetérnum : * intellektum
da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde
meo, exáudi me, Dó-
mine : * justificatiónes
tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum
me fac : * ut custódiam
mandáta tua.

Præveni in maturitáte,
et clamávi : * quia in
verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei
ad te dilúculo : * ut medi-
tárer elóquia tua.

Vocem meam audi secún-
dum misericórdiam tuam,
Dómine : * et secúndum
iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt per-
sequéntes me iniquitáti : *
a lege autem tua longe
facti sunt.

Prope es tu, Dómine : *
et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testi-
móniis tuis : * quia in
aetérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam,
et éripe me : * quia legem
tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum, et
rédime me : * propter eló-
quium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus sa-
lus : * quia justificatiónes
tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ,
Dómine : * secúndum ju-
dícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaticantes, et tabescébam : * quia eloquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandata tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia iudícia iustitiæ tuæ.

Psalmus 118, xi

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutare tuum, Dómine : * et mandata tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandata tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine : * juxta eloquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo : * secundum eloquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea eloquium tuum : * quia ómnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandata tua elégi.

Concupívi salutare tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et iudicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblítus.

Ant. Allelúja, fáciem tuam, Dómine, illúmina super servum tuum, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis pretio magno. Glorificáte et portáte Deum in corpore vestro.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clámavi. **℣.** Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. **Glória Patri.**

Clamávi. **℟.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℞.** Et ab aliénis parce servo tuo.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD VESPERAS

Pater noster **et** Ave.

℟. Deus, in adjutórium.

Ant. Dixit Dóminus. **†**

Psalmus 109

 Ixit Dóminus **†** Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Ant. Magna ópera Dómini.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntates ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáeculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et júdicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sáeculum sáeculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiόνem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : *

laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Magna opera Domini : exquisita in omnes voluntates ejus.

Ant. Qui timet Dominum.

Psalmus 111

BEatus vir, qui timet Dominum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectorum benedicetur.

Glória, et divitiæ in domo ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : * misericors, et miserator, et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio : * quia in ætérnum non commovebitur.

In memoria ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus : justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltabitur in glória.

Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremit et tabescet : * desiderium peccatorum peribit.

Ant. Qui timet Dominum, in mandatis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Domini.

Psalmus 112

LAudate, pueri, Dominum : * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dominus, Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cælo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætāntem.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in sæcula.

Ant. Deus autem noster.

Psalmus 113

IN exitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de populo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : *
Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut
arietes, * et colles sicut
agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod
fugisti : * et tu, Jordánis,
quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut
arietes, * et colles, sicut
agni óvium?

A fácie Dómini mota est
terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in
stagna aquárum, * et rupem
in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non
nobis : * sed nómini tuo
da glóriam.

Super misericórdia tua,
et veritáte tua : * ne-
quándo dicant gentes :
Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in
cælo : * ómnia quæcúm-
que vóluit, fecit.

Simulácra géntium ar-
géntum, et aurum, * ópera
mánuum hóminum.

Os habent, et non lo-
quéntur : * óculos habent,
et non vidébunt.

Aures habent, et non áu-
dient : * nares habent, et
non odorábunt.

Manus habent, et non
palpábunt : pedes habent,
et non ambulábunt : *
non clamábunt in gútture
suo.

Símiles illis fiant qui fá-

ciunt ea : * et omnes qui
confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in
Dómino : * adjútor eórum
et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in
Dómino : * adjútor eórum
et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum,
speravérunt in Dómino : *
adjútor eórum et protéctor
eórum est.

Dóminus memor fuit no-
stri : * et benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israël : *
benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui
timent Dóminum, * pusíl-
lis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super
vos : * super vos, et super
filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, *
qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino : *
terram autem dedit filiis
hóminum.

Non mórtui laudábunt
te, Dómine : * neque om-
nes, qui descéndunt in
inférnum.

Sed nos qui vívimus, be-
nedícimus Dómino, * ex
hoc nunc et usque in sæ-
culum.

Ant. Deus autem noster
in cælo : ómnia quæcúm-
que vóluit, fecit.

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pa-
ter Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericor-

diarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,

Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans originem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

✠. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ✠. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ Virg.
Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima
mea Dóminum :
Et exultávit spíritus
meus * in Deo, salutári
meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD COMPLETORIUM

✠. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédant nobis Dóminus omnipotens. ✠. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévo-ret : cui resístite fortes in

fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, **quod dicitur totum secreto.**

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Miserére.

Psalmus 4

CUM invocárem ex-audívit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dó-

mine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiám, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectiône Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributióem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssi-

mum posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

ECce, nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratióne meam.

Hymnus

TE lucis ante términum, Rerum Créator, póscimus,

Ut pro tua cleméntia Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia, Et nóctium phantásmata; Hostémque nostrum cómpri-

Ne polluéntur córpora.

* Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sáculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

R. **br.** In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus.

V. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. **R.** Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes; ut vigilémus
cum Christo, et requiescá-
mus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad** **℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **℟.** Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto
usque ad** **℣.** Carnis resur-
rectiόem. **℟.** Vitam ætér-
nam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dó-
mine, Deus patrum no-
strórum. **℟.** Et laudábi-
lis et gloriósus in sácula.

℣. Benedicámus Patrem
et Fílium cum Sancto Spí-
ritu. **℟.** Laudémus, et su-
perexaltémus eum in sá-
cula. **℣.** Benedíctus es,
Dómine, in firmaménto
cæli. **℟.** Et laudábilis, et
gloriósus, et superexaltá-
tus in sácula. **℣.** Benedí-
cat et custódiat nos omní-
potens et miséricors Dó-
minus. **℟.** Amen. **℣.** Di-
gnáre, Dómine, nocte ista.
℟. Sine peccáto nos custo-

díre. **℣.** Miserére nostri,
Dómine. **℟.** Miserére no-
stri. **℣.** Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmódum sperá-
vimus in te. **℣.** Dómine,
exáudi oratióem meam.
℟. Et clamor meus ad te
véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe repél-
le : Angeli tui sancti hábi-
tent in ea, qui nos in pace
custódiat; et benedictio
tua sit super nos semper.
Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómi-
no.

Benedictio Benedícat et
custódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. **℟.** Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínium auxílium.

Pater, Ave **et** Credo.

¶ **Psalmi de Dominica supe-
rius apposití dicuntur ad
Completorium, adhibita si-
mul Antiphona, etiam post
utrasque Vesperas in Dupli-
cibus I vel II classis, in Festis
novem Lectionum Domini,
B. Mariæ Virginis, Angelo-**

rum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum et Evangelistarum, si tamen præcedentes I Vesperæ de eis integræ vel saltem a Capitulo sint celebratæ, ac II Vesperæ de ipsis integræ fuerint per-solutæ.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invitatorium et Hymnus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Invitat. Veníte, * Exsultémus Dómino. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

In primo Psalmi versu non dicitur : Veníte, exsultémus Dómino; sed post repetitum Invitatorium, statim subjungitur : Jubilémus Deo, salutári nostro :

Hymnus

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus :

Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,

Te mentis ardor ámbiat :
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant ténebræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,

Ut culpa, quam nox intulit,

Lucis labáscat múnere.

Précámur iidem súplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Dóminus de cælo *
prospéxit super filios hóminum.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

In Officio autem trium Lectionum, tam de Tempore quam de Sanctis, omittuntur Versus et reliqua omnia, quæ in Officio novem Lectionum solent recitari in fine I et II Nocturni, et continuantur Psalmi cum suis Antiphonis usque ad Versum III Nocturni.

Psalmus 13

Ixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cum avértarit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Ant. Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum.

Ant. Qui operátur justítiam, * requiescet in monte sancto tuo, Dómine.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glóricat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum. Gl.

Ant. Qui operátur justitiam, requiescet in monte sancto tuo, Dómine.

Ant. Inclína, Dómine, * aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Psalmus 16

EXáudi, Dómine, justitiam meam : * inténde deprecationem meam.

Auribus pécipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est superbíam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis : * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia aparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

In Festis novem Lectionum :

V. Mirífica, Dómine, misericórdias tuas. **R.** Qui salvos facis sperántes in te.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Díligam te, * † Dómine, virtus mea.

Psalmus 17, i

Díligam te, † Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjutor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salutis meæ, * et suscēptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torrētes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspēctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : * et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succēnsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descendit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latibulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus aëris.

Præ fulgóre in conspēctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, virtus mea.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus * secúndum justítiam meam.

Psalmus 17, ii

Misit de summo, et accēpit me : * et assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quón-

niam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuí a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédíar murum.

Deus meus, impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Ant. Retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam.

Ant. Vivit Dóminus, * et benedíctus Deus salútis meæ.

Psalmus 17, iii

ET dedísti mihi protectionem salútis tuæ : * et dextera tua suscepit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar, donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum : * et supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dóminum : * nec exaudivit eos.

Et comminuam eos, ut pulverem ante faciem venti : * ut lutum platearum delébo eos.

Eripies me de contradictionibus pópuli : * constitues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentíti sunt mihi : * filii aliéni invetráti sunt, et claudicaverunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magnificans salútes Regis ejus, et faciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Ant. Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

In Festis novem Lectionum :

℟. Confitébor tibi in natióibus, Dómine. ℞. Et nómini tuo psalmum dicam.

Absol. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

Ant. Exáudiat te * † Dóminus in die tribulatiónis. †

Psalmus 19

Xáudiat te † Dóminus in die tribulatiónis : * † próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc

cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine, * † in virtúte tua lætábitur rex. †

Psalmus 20

Domine, † in virtúte tua lætábitur rex : * † et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitudínem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Exaltábo te, * † Dómine, quóniam suscepísti me. †

Psalmus 29

Exaltábo te, † Dómine, quóniam suscepísti me : * † nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiódinem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Psállite Dómino, sancti ejus. **℟.** Et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vinctulis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divinum auxílium.

In Festis B. M. V. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absol. Exáudi, Dómine.

In Feriis, cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Feriis, sine Homilia :

Bened. 1 Benedictióne. 2 Unigénitus. 3 Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat. **℟.** Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigiliis communes occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster et Ave.)

℟. Deus, in adiutorium.

Ant. Jubiláte * Deo in voce exsultationis.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 46

Mnes gentes, plaudite manibus : * jubiláte Deo in voce exsultationis.

Quóniam Dóminus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Jubiláte Deo in voce exsultationis.

Ant. Inténde * voci orationis meæ, Rex meus et Deus meus.

Psalmus 5

Verba mea áuribus percipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * pro-

pter inimicos meos dirige
in conspectu tuo viam
meam.

Quoniam non est in ore
eorum veritas : * cor eo-
rum vanum est.

Sepulcrum patens est
guttur eorum, linguis suis
dolose agebant, * iudica
illos, Deus.

Décidant a cogitationi-
bus suis, secundum multi-
tudinem impietatum eo-
rum expelle eos, * quo-
niam irritaverunt te, Dó-
mine.

Et læténtur omnes, qui
sperant in te, * in ætér-
num exsultábunt : et ha-
bitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui diligunt nomen
tuum, * quoniam tu bene-
díces justo.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.

Ant. Inténde voci oratió-
nis meæ, Rex meus et
Deus meus.

Ant. Deus majestátis *
intónuit : afférte glóriam
nómini ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, filii
Dei : * afférte Dómino
filios arietum.

Afférte Dómino glóriam
et honórem, afférte Dómi-
no glóriam nómini ejus : *
adoráte Dóminum in átrio
sancto ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intón-
uit : * Dóminus super
aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : *
vox Dómini in magnifi-
céntia.

Vox Dómini confringén-
tis cedros : * et confrínget
Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tam-
quam vitulum Líbani : *
et diléctus quemádmódum
filius unicórnium.

Vox Dómini intercidén-
tis flammam ignis : * vox
Dómini concutiéntis de-
sértum : et commovébit
Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et revelábit con-
dénsa : * et in templo ejus
omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inha-
bitáre facit : * et sedébit Dó-
minus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pó-
pulo suo dabit : * Dómi-
nus benedícet pópulo suo
in pace.

Ant. Deus majestátis in-
tónuit : afférte glóriam
nómini ejus.

Ant. Laudámus nomen
tuum * ínclitum, Deus no-
ster.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13

Benedíctus es, Dómine,
Deus Israél patris no-
stri, * ab ætérno in ætér-
num.

Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, * et glória, atque victória :

Et tibi laus : * cuncta enim quæ in cælo sunt, et in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia : * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc igitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclitum.

Ant. Laudámus nomen tuum ínclitum, Deus noster.

Ant. Laudáte * † Dóminum, omnes gentes. †

Psalmus 116

Laudáte † Dóminum, omnes gentes : * † laudáte eum, omnes pópuli : Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

In Officio feriali

Capitulum, Hymnus et Versus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur; et inde sumitur etiam Ant. ad Benedi-

ctus, præter quam in Dominica post Octavam Pentecostes anticipata, in qua dicitur Antiphona, ut in Proprio de Tempore.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pépeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénis glóriæ :
Culpam reléget lúbricam.

Confirmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Causas secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
 Pudor sit ut dilúculum :
 Fides velut merídes :
 Crepúsculum mens né-
 sciat.

Auróra lucem próvehit,
 Cum luce nobis pródeat
 In Patre totus Fílius,
 Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
 Ejúsque soli Fílio,
 Cum Spíritu Paráclito,
 Nunc et per omne sǎcu-
 lum. Amen.

℟. Repléti sumus mane
 misericórdia tua. ℞. Ex-
 sultávimus, et delectáti
 sumus.

Ad Bened. Ant. Benedí-
 ctus * † Dóminus, Deus
 Israël, quia visitávit et
 liberávit nos.

Reliqua ut in Ordinario, 9

AD LAUDES II

*In Vigiliis communibus, quan-
 do fit Officium de Feria.*

(Pater noster et Ave.)

℟. Deus, in adjutórium.

Ant. Miserére. †

Psalmus 50

iserére † mei,
 Deus : * secúndum
 magnam misericór-
 diam tuam.

Et secúndum multitudi-
 nem miseratiónum tuá-
 rum, * dele iniquitátem
 meam.

Amplius lava me ab ini-
 quitáte mea : * et a pec-
 cato meo munda me.

Quóniam iniquitátem
 meam ego cognósco : * et
 peccátum meum contra
 me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
 lum coram te feci : * ut
 justificéris in sermónibus
 tuis, et vincas cum judi-
 cáris.

Ecce enim, in iniquitáti-
 bus concéptus sum : * et
 in peccátis concépit me
 mater mea.

Ecce enim, veritátem di-
 lexisti : * incérta et occúl-
 ta sapiéntiæ tuæ manife-
 stásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
 mundábor : * lavábis me,
 et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáu-
 dium et lætítiam : * et
 exsultábunt ossa humi-
 liáta.

Avérte fáciem tuam a
 peccátis meis : * et omnes
 iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
 Deus : * et spíritum re-
 ctum innova in viscéribus
 meis.

Ne projicias me a fácie
 tua : * et spíritum sanctum
 tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam sa-
 lutáris tui : * et spíritu
 principáli confirma me.

Docébo iníquos vias
 tuas : * et impíi ad te
 converténtur.

Líbera me de sanguí-
bus, Deus, Deus salútis
meæ : * et exsultábit lin-
gua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-
ries : * et os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluís-
ses sacrificium, dedíssem úti-
que : * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus
contribulátus : * cor con-
tritum, et humiliátum,
Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion : *
ut ædificéntur muri Jerú-
salem.

Tunc acceptábis sacrifi-
cium justítiæ, oblatiónes,
et holocáusta : * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus,
secúndum magnam mise-
ricórdiam tuam.

Ant. Deduc me.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pér-
cipe, Dómine, * intél-
lige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis
meæ, * Rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo : *
Dómine, mane exáudies
vocem meam.

Mane astábo tibi et vidé-
bo : * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te

malignus : * neque perma-
nébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes, qui ope-
rántur iniquitátem : * per-
des omnes, qui loquúntur
mendácium.

Virum sánguinem et do-
lósium abominábitur Dó-
minus : * ego autem in mul-
títudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum
tuam, * adorábo ad tem-
plum sanctum tuum in
timóre tuo.

Dómine, deduc me in ju-
stítia tua : * propter inimi-
cos meos dirige in conspé-
ctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas : * cor eó-
rum vanum est.

Sepúlcrum patens est
guttur eórum, linguis suis
dolóse agébant, * júdica
illos, Deus.

Décidant a cogitatióni-
bus suis, secúndum mul-
títudinem impietátum eó-
rum expélle eos, * quó-
niam irritavérunt te, Dó-
mine.

Et læténtur omnes, qui
sperant in te, * in ætér-
num exsultábunt : et ha-
bitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui díligunt nomen
tuum, * quóniam tu bene-
díces justo.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.

Ant. Deduc me in justítia tua, Dómine.

Ant. Dóminus dabit virtútem.

Psalmus 28

Afférte Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vitulum Líbani : * et diléctus quemádmódum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dómi-

nus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Dóminus dabit virtútem et benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Convérsus est furor tuus.

Canticum Isaiaë

Is. 12, 1-6

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo :

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salutem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiões ejus : * mementóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in universa terra.

Exsúlta, et lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 116

Laudáte † Dóminum,
omnes gentes : * lau-
dáte eum, omnes pópuli :
Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus : * et véritas Dómini
manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum,
quóniam confirmáta est su-
per nos misericórdia ejus.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies au-
tem appropinquávit.
Abjiciámus ergo ópera te-
nebrárum, et induámur
arma lucis. Sicut in die
honéste ambulémus.

Hymnus

Splendor Patérnæ gló-
riæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pépeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénnis glóriæ :
Culpam reléget lúblicam.

Confirmet actus strénuos :
Dentes retúndat invidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

**Christúsque nobis sit ci-
bus,**

Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídes :
Crepúsculum mens né-
sciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℟. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **℣.** Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. Benedí-
ctus * † Dóminus, Deus
Israël, quia visitávit et
liberávit nos.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. KÝrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℟.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℣.** Sed libera nos a malo. **℟.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. **℣.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. **℟.** Con-
uértere, Dómine, úsque-
quo? **℣.** Et deprecábilis

esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúidine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro

frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflictis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatióibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratió-nem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 9

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriant.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽcu-
lum. Amen.

Ant. Innocens mánibus.

† **Antiphonæ, in hac et aliis**
Feriis ad Primam, Tertiam,
Sextam et Nonam appositæ,
dicuntur semper in Officio
feriali et in Festis sive trium
sive novem Lectionum,
quando juxta Rubricas su-
mendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 23

 Omini est terra, et
plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et
univérsti qui hábitant in
eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum : * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et
mundo corde, * qui non
accépit in vano ánimam
suam, nec jurávit in dolo
 próximo suo.

Hic accípiet benedictió-
nem a Dómino : * et mise-
ricórdiam a Deo, salutári
suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quærénti-
um fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini,

portæ æternáles : * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis et
potens : Dóminus potens
in prælio.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles : * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtútum
ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 18, i

CÆli enarrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque
ad summum ejus : * nec
est qui se abscóndat a ca-
lóre ejus.

Psalmus 18, ii

LEX Dómini immacu-
láta, convértens áni-
mas : * testimónium Dó-

mini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 46, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 46

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. Innocens mánibus et mundo corde ascéndet in montem Dómini.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem diligite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Christe. *℣.* *Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserere nobis. *Glória Patri.* Christe. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales (*si dicendæ sint*).

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum *secreto usque ad* *℣.* Carnis resurrectiόem. *℟.* Vitam æternam. Amen. *℣.* Et ego ad te, Dómine, clamávi. *℟.* Et mane orátio mea præveniet te. *℣.* Repleátur os meum laude. *℟.* Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. *℣.* Dómine, avérte faciē tuam a peccátis meis. *℟.* Et omnes iniquitátes meas dele. *℣.* Cor mundum crea in me, Deus. *℟.* Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. *℣.* Ne projicias me a fácie tua. *℟.* Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. *℣.* Redde mihi lætítiam salutáris tui. *℟.* Et spíritu principáli confirma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. *℟.* A viro

iníquo éripe me. *℣.* Eripe me de inimícis meis, Deus meus. *℟.* Et ab insurgéntibus in me libera me. *℣.* Eripe me de operántibus iniquitátem. *℟.* Et de viris sánguinem salva me. *℣.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi. *℟.* Ut reddam vota mea de die in diem. *℣.* Exáudi nos, Deus, salutáris noster. *℟.* Spes ómnium finium terræ, et in mari longe. *℣.* Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *℣.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. *℟.* Miserere nobis. *℣.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *℟.* Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *℣.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *℟.* Et noli oblivísci omnes retributiόes ejus. *℣.* Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. *℟.* Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *℣.* Qui rédimittit de intéritu vitam tuam. *℟.* Qui corónat te in misericórdia et miseratiόibus. *℣.* Qui replet in bonis desidérium tuum. *℟.* Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *℟.* Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiómem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecisti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium.

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos

mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adiutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. **Et dicitur ter; ultimo additur :** Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos inducas in tentatiómem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens.

R. Amen.

In Officio feriali

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patíentia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt iusti, et tamquam scintillæ in arundineto discurrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generatio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómínes.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ filiæ congrega-
vērunt divitias : tu
supergrēssa es univērsas.
Fallax grātia, et vana est
pulchritūdo : mūlier ti-
mens Dóminum, ipsa lau-
dābitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus om-
nem lácrimam ab ócu-
lis eórum : et mors ultra
non erit, neque luctus, ne-
que clamor, neque dolor
erit ultra, quia prima abié-
runt. Et dixit qui sedēbat
in throno : Ecce nova fácio
ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamó-
mum et bálsamum aro-
matizans odórem dedi :
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

℟. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **℟.** Qui
fecit cælum et terram.

℟. Benedícite. **℟.** Deus.

Benedictio Dóminus nos
benedícat, et ab omni ma-
lo deféndat, et ad vitam
perdúcat ætérnam. Et fi-
délium ánimæ per miseri-
córdiam Dei requiēscant
in pace. **℟.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater
noster **secreto, nisi sequatur**
alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

℟. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,

Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessiōnem pēsonent,
Flammēscat igne cāritas,
Accēdat ardor próximos.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽcu-
lum. Amen.

Ant. Illuminatio mea.

Psalmus 26, i

Dominus illuminatio
mea, et salus mea, *
quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super
me nocētes, * ut edant
carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et cecidérunt.

Si consistant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus
me prælium, * in hoc ego
spérábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut inhá-

bitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et vísitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo : * in die
malórum protéxit me in
abscondito tabernáculisui.

In petra exaltávit me : *
et nunc exaltávit caput
meum super inimícos
meos.

Circuívī, et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiam
vociferatiónis : * cantábo,
et psalmum dicam Dó-
mino.

Psalmus 26, ii

EXáudi, Dómine, vocem
meam, qua clamávi
ad te : * miserére mei, et
exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisívit te fácies mea : *
fáciem tuam, Dómine, re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
a me : * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne
derelínquas me, neque de-
spícias me, Deus, salutá-
ris meus.

Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquérunt
me : * Dóminus autem
assúpsit me.

Legem pone mihi, Dómi-
ne, in via tua : * et dirige
me in sémitam rectam
propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in áni-
mas tribulántium me : *
quóniam insurrexérunt in
me testes iníqui, et men-
tita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dó-
mini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, vi-
ríliter age : * et conforté-
tur cor tuum, et sústine
Dóminum.

Psalmus 27

AD te, Dómine, clamábo,
Deus meus, ne síleas
a me : * nequándo táceas a
me, et assimilábor descen-
déntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem
deprecatiónis meæ dum
oro ad te : * dum extóllō
manus meas ad templum
sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum
peccatóribus : * et cum
operántibus iniquitátem
ne perdas me.

Qui loquúntur pacem
cum próximo suo, * mala
autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera
eórum, * et secúndum
nequítiam adinventiόνum
ipsórum.

Secúndum ópera má-
nuum eórum tríbue illis : *
redde retributiónem eó-
rum ipsis.

Quóniam non intellexé-
runt ópera Dómini, et in
ópera mánuum ejus * dé-
strues illos, et non ædifi-
cábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjutor meus, et protector meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjutus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. **br.** Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. **G**lória Patri. Sana.

℣. Adjutor meus esto, ne derelínquas me. **℟.** Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** **℣.** Et ne nos indú-

cas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, converté nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, adjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 19

AD SEXTAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammás lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum. Amen.

Ant. In tua justítia.

Psalmus 30, i

N te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observátes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Psalmus 30, ii

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulator : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolore vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audivi vituperatióem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequentibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confundar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Psalmus 30, iii

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórurum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ, * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitaté munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Pro-jéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retribuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Ant. In tua justítia libera me, Dómine.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut invicem diligátis : qui enim diligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **℣.** Semper

laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD NONAM

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen vésperé,
Quo vita nusquam déci-dat,

Sed præmium mortis sa-cræ

Perénis instet glória.

* **Præsta**, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Exsultáte, iusti.

Psalmus 31

Eáti quorum remis-
sæ sunt iniquitá-
tes : * et quorum
tectæ sunt peccáta.

Beátus vir, cui non im-
putávit Dóminus peccá-
tum, * nec est in spíritu
ejus dolus.

Quóniam tácuí, invetera-
vérunt ossa mea, * dum
clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte
graváta est super me ma-
nus tua : * convérsus sum
in ærúmna mea, dum con-
figitur spina.

Delíctum meum cógni-
tum tibi feci : * et injustí-
tiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advér-
sum me injustítiam meam
Dómino : * et tu remi-
sisti impietátem peccáti
mei.

Pro hac orábit ad te om-
nis sanctus, * in témpore
opportúno.

Verúmtamen in dilúvio
aquárum multárum, * ad
eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a
tribulatióne, quæ circúm-
dedit me : * exsultatio
mea, érue me a circum-
dántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et
instruam te in via hac,
qua gradiéris : * firmábo
super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et
mulus, * quibus non est
intelléctus.

In camo et freno maxillas
eórum constrínge, * qui
non appróximant ad te.

Multa flagélla peccató-
ris, * sperántem autem in
Dómino misericórdia cir-
cúmdabit.

Lætámini in Dómino et
exsultáte, iusti, * et glo-
riámini, omnes recti corde.

Psalmus 32, i

EXsultáte, iusti, in Dó-
mino : * rectos decet
collaudátio.

Confitémini Dómino in cí-
thara : * in psaltério de-
cem chordárum psállite
illi.

Cantáte ei cánticum no-
vum : * bene psállite ei in
vociferatióne.

Quia rectum est verbum
Dómini, * et ómnia ópera
ejus in fide.

Díligit misericórdiam et
judícium : * misericórdia
Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmá-
ti sunt : * et spíritu oris
ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre
aquas maris : * ponens in
thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis
terra : * ab eo autem com-

moveántur omnes inhabi-
tántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et
facta sunt : * ipse mandá-
vit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consí-
lia géntium : * réprobat
autem cogitatiónes popu-
lórum, et réprobat consí-
lia princípum.

Consílium autem Dómini
in ætérnum manet : * co-
gitatiónes cordis ejus in
generatióne et generatió-
nem.

Psalmus 32, ii

BEáta gens, cujuse est Dó-
minus, Deus ejus : *
pópulus, quem elégit in
hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dómi-
nus : * vidit omnes filios
hóminum.

De præparáto habitáculo
suo * respéxit super om-
nes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim cor-
da eórum : * qui intélligit
omnia ópera eórum.

Non salvábitur rex per
multam virtútem : * et gi-
gas non salvábitur in mul-
títúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salú-
tem : * in abundántia au-
tem virtútis suæ non sal-
vábitur.

Ecce óculi Dómini super
metuéntes eum : * et in
eis, qui sperant super mi-
sericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas

eórum : * et alat eos in
fame.

Anima nostra sústinet
Dóminum : * quóniam
adjútor et protéctor noster
est.

Quia in eo lætábitur cor
nostrum : * et in nómine
sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos : *
quemádmódum sperávi-
mus in te.

Ant. Exsultáte, justí, et
gloriámini, omnes recti
corde.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus ve-
stri témpore conversá-
mini : sciéntes quod non
corruptibílibus auro vel
argénto redémpti estis,
sed pretiósó sáanguine
quasi Agni immaculáti
Christi.

℟. **br.** Rédime me, Dó-
mine, * Et miserére mei.
Rédime. **℣.** Pes enim
meus stetit in via recta.
Et miserére mei. **Glória**
Patri. **Rédime.** **℣.** Ab
occúltis meis munda me,
Dómine. **℟.** Et ab aliénis
parce servo tuo.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. **Kýrie,** eléison.

Pater noster **secreto us-**
que ad **℣.** Et ne nos indú-

cas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo. *℣.* Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *℟.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD VESPERAS

Pater noster *et* Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Inclínávit Dóminus * aurem suam mihi.

¶ *Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio.*

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratióis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióné vivórum.

Ant. Inclínávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Vota mea * Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis
domus Dómini, in médio
tui, Jerúsalem.

Ant. Vota mea Dómino
reddam coram omni pó-
pulo ejus.

Ant. Clamávi, * et Dó-
minus exaudivit me.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribu-
lárer clamávi : * et
exaudivit me.

Dómine, libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est :
habitávi cum habitánti-
bus Cedar : * multum ín-
cola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus : *
cum loquébar illis, impu-
gnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et Dómi-
nus exaudivit me.

Ant. Auxílium meum *
a Dómino qui fecit cælum
et terram.

Psalmus 120

LEvávi óculos meos in
montes, * unde véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum a Dó-
mino, * qui fecit cælum et
terram.

Non det in commotióem
pedem tuum : * neque
dormitet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit ne-
que dórmiet, * qui custó-
dit Israël.

Dóminus custódit te, Dó-
minus protéctio tua, * su-
per mánum dexteram
tuam.

Per diem sol non uret te : *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo : * custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat ín-
tróitum tuum, et éxitum
tuum : * ex hoc nunc, et
usque in sáeculum.

Ant. Auxílium meum a
Dómino, qui fecit cælum
et terram.

Ant. Lætátus sum * † in
his, quæ dicta sunt mihi. †

Psalmus 121

LÆtátus sum † in his,
quæ dicta sunt mi-
hi : * † In domum Dómini
íbimus.

Stantes erant pedes no-
stri, * in átriis tuis, Jerú-
salem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut cívitas : * cujus par-
ticipátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt
tribus, tribus Dómini : *
testimónium Israël ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem : * et abun-
dántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loqué-
bar pacem de te :

Propter domum Dómini,
Dei nostri, * quæsívi bona
tibi.

Ant. Lætátus sum in his,
quæ dicta sunt mihi.

In Officio feriali

**Capitulum, Hymnus, Ver-
sus, et Ant. ad Magnificat**
dicuntur quotidie de Feria
currenti, ut in Psalterio hic
et alibi apponuntur.

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedictus Deus, et Pa-
ter Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericor-
diarum, et Deus totius
consolatiónis, qui consolá-
tur nos in omni tribula-
tióne nostra.

Hymnus

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confún-
derent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cælésti-
bus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammæ témpe-
ret,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénis grátiae :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próte-
rat :
Hanc falsa nulla cómpri-
mant.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

℟. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. **℣.** Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Magní-
ficat * † ánima mea Dómi-
num, quia respéxit Deus
humilitátem meam.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD COMPLETORIUM

℟. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perféctum concé-
dat nobis Dóminus omní-
potens. **℣.** Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versáriuſ vester diábolus

tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, **quod dicitur totum secreto.**

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Salvum me fac.

¶ **Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper ad Completorium tum de Tempore tum de Sanctis, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.**

Psalmus 6

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 7, i

Domine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequentibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculet in terra vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

Exsurge, Domine, in ira tua : * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exsurge, Domine, Deus meus, in præcepto quod mandasti : * et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere : * Dominus iudicat populos.

Judica me, Domine, secundum justitiam meam, * et secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Psalmus 7, ii

Iustum adiutorium meum a Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pateriens : * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis : * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce, parturit injustitiam : * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : * et incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus : * et psallam nomini Domini altissimi.

Ant. Salvum me fac, Domine, propter misericordiam tuam.

Hymnus

TE lucis ante terminum,
Rerum Creator, poscimus,

Ut pro tua clementia
Sis praesul et custodia.

Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata,
Hostemque nostrum com-
prime,

Ne polluantur corpora.

* **Praesta**, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Domine, et nomen sanctum tuum invocatum est super nos : ne derelinquas nos, Domine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Domine, * Commendo spiritum meum. In manus.

℣. Redemisti nos, Domine, Deus veritatis. Com-

méndo. **Glória Patri.** In manus. **V.** Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum, Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël. **Glória Patri.**

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. **Kýrie, eléison.**

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectiόnem. **R.** Vitam ætérnam. Amen. **V.** Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. **R.** Et laudábilis et gloriósus in sácula. **V.** Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. **R.** Laudémus, et superexaltémus

eum in sácula. **V.** Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. **R.** Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula. **V.** Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen. **V.** Dignáre, Dómine, nocte ista. **R.** Sine peccáto nos custodíre. **V.** Miserére nostri, Dómine. **R.** Miserére nostri. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Dómine, exáudi oratiónem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tuí sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. **R.** Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

V. Divínium auxílium.

Pater, Ave **et** Credo.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invitat. Jubilémus Deo,
* Salutári nostro. **Ps. 94**
Veníte, exsultémus.

Hymnus

Consors Patérni lúmi-
nis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpi-
mus :
Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dáemonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómni-
bus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállí-
mus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Expúgna, Dómi-
ne, * impugnántes me.

Psalmus 34, i

Udica, Dómine, no-
céntes me, * expú-
gna impugnántes
me.

Apprehénde arma et scu-
tum : * exsúrge in adju-
tórium mihi.

Effúnde frámeam, et con-
clúde advérsus eos, qui
persequúntur me : * dic
ánimæ meæ : Salus tua
ego sum.

Confundántur et reve-
reántur, * quæréntes áni-
mam meam.

Avertántur retrórsus, et
confundántur * cogitán-
tes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis
ante fáciem venti : * et
Angelus Dómini coárctans
eos.

Fiat via illórum ténebræ
et lúbricum : * et Angelus
Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscon-
dérunt mihi intéritum lá-
quei sui : * supervácue
exprobravérunt ánimam
meam.

Véniat illi láqueus, quem
ignórat : et cáptio, quam
abscondit, apprehéndat
eum : * et in láqueum ca-
dat in ipsum.

Anima autem mea exsul-
tábit in Dómino : * et dele-
ctábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis similis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

Ant. Expúgna, Dómine, impugnántes me.

Ant. Restítue ánimam meam * a malefáctis eórum, Dómine.

Psalmus 34, ii

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætátí sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipátí sunt, nec compúnctí, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam

meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Ant. Restítue ánimam meam a malefáctis eórum, Dómine.

Ant. Exsúrge, Dómine, * et inténde iudício meo.

Psalmus 34, iii

Confitebor tibi in ecclesia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et reveanéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. Exsúrge, Dómine, et inténde iudício meo.

In Festis novem Lectionum :

℣. Lingua mea meditábitur justítiam tuam. ℟. Tota die laudem tuam, Dómine.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. **2** Unigénitus Dei Fílius. **3** Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Noli æmulári * † in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Psalmus 36, i

Oli æmulári † in malignántibus : * neque zeláveris facientes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : et iudícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuétí autem hereditábunt terram : * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspectit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucidént rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum : * et arcus eorum confringatur.

Ant. Noli æmulari in eo, qui prosperatur, et facit iniquitatem.

Ant. Brachia peccatorum * conterentur : confirmat autem justos Dominus.

Psalmus 36, ii

Melius est modicum iusto, * super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur : * confirmat autem justos Dominus.

Novit Dominus dies immaculatorum : * et hereditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur : * quia peccatores peribunt.

Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint et exaltati : * deficientes, quemadmodum fumes deficient.

Mutuabitur peccator, et non solvet : * justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hereditabunt terram : * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur : * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur : * quia Dominus supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui : * et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quaerens panem.

Tota die miseretur et commodat : * et semen illius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac bonum : * et inhabitabit in sæculum sæculi.

Quia Dominus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos : * in æternum conservabuntur.

Injusti puniuntur : * et semen impiorum peribit.

Justi autem hereditabunt terram : * et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

Ant. Brachia peccatorum conterentur : confirmat autem justos Dominus.

Ant. Custodi innocentiam, * et vide æquitatem.

Psalmus 36, iii

Os justus meditabitur sapientiam, * et lingua ejus loquetur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * et non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum, * et quaerit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus : * nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Exspecta Dominum, et custodi viam ejus : et exaltabit te ut hereditate

cápias terram : * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * reliquiæ impiórum interibunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus et liberábit eos : * et eruét eos a peccatóribus, et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Ant. Custódi innocéntiam, et vide æquitátem.

In Festis novem Lectionum :

℣. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus.

℟. Exaltábit te ut hereditáte cápias terram.

Absolutio Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. **5** Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amóris.

In III Noeturno

Ant. Ne in ira tua * corripias me, Dómine.

Psalmus 37, i

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contrístátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Ant. Ne in ira tua corripias me, Dómine.

Ant. Inténde in adiutorium meum, * Dómine, virtus salutis meæ.

Psalmus 37, ii

AMíci mei, et próximos mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitates : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiones.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commóventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitatem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine, Deus salutis meæ.

Ant. Inténde in adiutorium meum, Dómine, virtus salutis meæ.

Ant. Amove, Dómine, * a me plagas tuas.

Psalmus 38

DIxi : Custódiam vias meas : * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consisteret peccátor adversum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatioe mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et número diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce, mensurábiles posuisti dies meos : * et sub-

stántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imáGINE pertránsit homo : * sed et frustra conturbáTUR.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apéruí os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúDine manus tuæ ego deféci in increpationibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbáTUR omnis homo.

Exáudi orationem meam, Dómine, et deprecationem meam : * áuribus pécipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígérer priúsqUAM ábeam, * et ámplius non ero.

Ant. Amove, Dómine, a me plagas tuas.

In feriali Officio et in Festis :

V. Deus, ne síleas a me, remítte mihi. **R.** Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

**In Officio
novem Lectionum**

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divínium auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem (Per evangélica dicta.)

**In Officio
trium Lectionum**

Absolutio. Ipsíus píetas et.

In Feriis, cum Homilia

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínium. 3 Ad societátem.

In Feriis, sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. 2 Christus perpétuæ. 3 Ignem sui amóris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Illic nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. **R.** Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigílias communes occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster et Ave.)

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Cantáte * † Dómino, et benedícite nómini ejus.

Psalmus 95

Antáte † Dómino
cánticum novum : *
cantáte Dómino,
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : *

gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte tua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Ant. Salutáre vultus mei * Deus meus.

Psalmus 42

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Gl.

Ant. Salutáre vultus mei
Deus meus.

Ant. Illúmina, Dómine, *
vultum tuum super nos.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri,
et benedícat nobis : *
illúminet vultum suum
super nos, et misereátur
nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam, * in ómnibus
géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus : * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent
gentes : * quóniam júdi-
cas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus, confiteántur tibi pó-
puli omnes : * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus
noster, benedícat nos
Deus : * et métuant eum
omnes fines terræ.

Ant. Illúmina, Dómine,
vultum tuum super nos.

Ant. Exaltáte * Regem
sæculórum in opéribus ve-
stris.

Canticum Tobiae

Tob. 13, 1-10

Magnus es, Dómine, in
ætérnum, * et in óm-
nia sæcula regnum tuum :

Quóniam tu flagéllas, et
salvas : dedúcis ad ínfe-
ros, et redúcis : * et non

est qui effúgiat manum
tuam.

Confitémini Dómino, filii
Israël, * et in conspéctu
géntium laudáte eum :

Quóniam ídeo dispérsit
vos inter gentes, quæ
ignórant eum, * ut vos
enarrétis mirabília ejus.

Et faciátis scire eos, *
quia non est álius Deus
omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos pro-
pter iniquitátes nostras : *
et ipse salvábit nos pro-
pter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit
nobíscum, et cum timóre et
tremóre confitémini illi : *
Regémque sæculórum ex-
altáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra ca-
ptivitátis meæ confitébor
illi : * quóniam osténdit
majestátem suam in gen-
tem peccatricem.

Convertímini itaque, pec-
catóres, et fácite justítiam
coram Deo, * credéntes
quod fáciat vobíscum mi-
sericórdiam suam :

Ego autem, et ánima
mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum,
omnes elécti ejus : * ágite
dies lætítiæ, et confité-
mini illi.

Ant. Exaltáte Regem
sæculórum in opéribus ve-
stris.

Ant. Laudáte * † nomen
Dómini, qui statis in do-
mo Dómini.

Psalmus 134

Laudáte † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psálite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessioném sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quaecúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémis terræ : * fúlgora in plúviam fecit.

Qui producit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægypte : * in Pharaómem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæorum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum

hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedicite Dómino : * domus Aaron, benedicite Dómino.

Domus Levi, benedicite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jérusalem.

Ant. Laudáte nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Ales diéi nuntius
 Lucem propinquam
 præcinit :
 Nos excitator mentium
 Jam Christus ad vitam
 vocat.

Auferte, clamat, lectulos,
 Ægro sopore desides :
 Castique, recti, ac sobrii
 Vigilate, jam sum proximus.

Jesum ciamus vocibus,
 Flentes, precantes, sobrii :
 Intenta supplicatio
 Dormire cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum discute :
 Tu rumpe noctis vincula :
 Tu solve peccatum vetus,
 Novumque lumeningere.

Deo Patri sit gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Cum Spiritu Paráclito,
 Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane
 misericordia tua. **℟.** Exsultavimus,
 et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit
 nobis * Dominus cornu
 salutis in domo David,
 pueri sui.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster **et Ave.**)

℣. Deus, in adiutorium.

Ant. Dele iniquitatem meam.

Psalmus 50

Iserere mei, Deus, *
 secundum magnam
 misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem
 miserationum tuarum, * dele iniquitatem
 meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem
 meam ego cognosco : * et
 peccatum meum contra
 me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut
 justificeris in sermonibus
 tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim, in iniquitatibus conceptus sum : * et
 in peccatis concepit me
 mater mea.

Ecce enim, veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me,
 et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiā : * et exsultabunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse sacrificium, dedíssem úti que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

Ant. Dele iniquitátem meam, Dómine, secúndum

multitúdinem miseratiónum tuárum.

Ant. Discérne causam meam.

Psalmus 42

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Discérne causam meam, Deus, de gente non sancta.

Ant. Deus misereátur. †

Psalmus 66

Deus misereátur † nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam : * in ómnibus
géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus : * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent
gentes : * quóniam júdicas
pópulos in æquitáte, et
gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus, confiteántur tibi pópuli
omnes : * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus
noster, benedícat nos
Deus : * et métuant eum
omnes fines terræ.

Ant. Deus misereátur
nostri, et benedícat nos.

Ant. Corrípies me, Dó-
mine.

Canticum Ezechiae

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio
diérum meórum * va-
dam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annó-
rum meórum. * Dixi : Non
vidébo Dóminum Deum
in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem
ultra, * et habitatórem
quíetis.

Generátio mea abláta
est, et convolúta est a
me, * quasi tabernáculum
pastórum.

Præcísata est, velut a te-
xénte, vita mea : dum ad-
huc ordírer, succídit me : *

de mane usque ad véspe-
ram fínies me.

Sperábam usque ad ma-
ne, * quasi leo sic contrí-
vit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vé-
speram fínies me : * sicut
pullus hirúndinis sic cla-
mábo, meditábor ut co-
lúmba :

Attenuáti sunt óculi
mei, * suspiciéntes in ex-
célsum :

Dómine, vim pátiar, re-
spónde pro me. * Quid
dicam, aut quid respondé-
bit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur,
et in tálibus vita spíritus
mei, corrípies me, et vivi-
ficábis me. * Ecce, in
pace amaritúdo mea ama-
ríssima :

Tu autem eruísti ánimam
meam ut non períret : *
projecísti post tergum
tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-
tébitur tibi, neque mors
laudábit te : * non exspe-
ctábunt qui descéndunt in
lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse con-
fitébitur tibi, sicut et ego
hódie : * pater fíliis notam
faciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, *
et psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diébus vitæ
nostræ in domo Dómini.

Ant. Corrípies me, Dómine, et vivificábis me.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 134

Laudáte † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psálite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus : * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémō terræ : * fúlgora in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómīne usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídīt reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hómīnum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, quia benígnus est, et in servis suis deprecábitur.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcèssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Ales diéi núntius
 Lucem propínquam
 præcinit :
 Nos excitátor méntium
 Jam Christus ad vitam
 vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
 Ægro sopóre désides :
 Castíque, recti, ac sóbrii
 Vigiláte, jam sum próxi-
 mus.

Jesum ciámus vóci-
 bus,
 Flentes, precántes, sóbrii :
 Inténta supplicátio
 Dormíre cor mundum ve-
 tat.

Tu, Christe, somnum dí-
 cute :

Tu rumpe noctis víncula :
 Tu solve peccátum vetus,
 Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
 Ejúsque soli Fílio,
 Cum Spíritu Paráclito,
 Nunc et per omne sæcu-
 lum. Amen.

V. Repléti sumus mane
 misericórdia tua. **R.** Ex-
 sultávimus, et delectáti
 sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit no-
 bis* Dóminus cornu salútis
 in domo David, púeri tui.

Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe,
 eléison. Kýrie, eléi-
 son.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad **V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo. **V.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. **R.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. **V.** Con-vertere, Dómine, úsquequo? **R.** Et deprecábilis esto super servos tuos. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Sacerdótes tui induántur justítiam. **R.** Et sancti tui exsúltent. **V.** Orémus pro beatíssimo Papa nostro **N.** **R.** Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. **V.** Orémus et pro Antístite nostro **N.** **R.** Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. **V.** Dómine, salvum fac regem. **R.** Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. **V.** Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ. **R.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. **V.** Meménto Congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedísti ab iníitio. **V.** Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túrribus tuis. **V.** Orémus pro benefactó-

ribus nostris. **R.** Retribuere dignare, Domine, omnibus, nobis bona facientibus propter nomen tuum, vitam æternam. Amen. **V.** Oremus pro fidelibus defunctis. **R.** Requiem æternam dona eis, Domine, et lux perpétua luceat eis. **V.** Requiescant in pace. **R.** Amen. **V.** Pro fratribus nostris absentibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. **V.** Pro afflictis et captivis. **R.** Libera eos, Deus Israël, ex omnibus tribulationibus suis. **V.** Mitte eis, Domine, auxilium de sancto. **R.** Et de Sion tuere eos. **V.** Domine, Deus virtutum, converte nos. **R.** Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. **V.** Exsurge, Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum. **V.** Domine, exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

Reliqua ut in Ordinario. 9

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

V. Deus, in adiutorium.

Hymnus

IAM lucis orto sidere,
Deum precemur sup-
plices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrénans tē-
peret,
Ne litis horror insonet :
Visum fovendo cōtegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxe-
rit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Deus meus.

Psalmus 24, i

D te, Domine, levávi
ánimam meam : *
Deus meus, in te
confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me ini-
míci mei : * étenim uni-
vérsi, qui sústinent te,
non confundéntur.

Confundántur omnes ini-
qua ágéntes * supervácue.

Vias tuas, Domine, de-
mónstra mihi : * et sémi-
tas tuas édoce me.

Dírigé me in veritáte tua,
et doce me : * quia tu es,
Deus, salvátor meus, et te
sustínui tota die.

Reminíscere miseratió-
num tuárum, Domine, *

et misericordiárum tuárum, quæ a sáculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Psalmus 24, ii

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudicio : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem stá-tuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Psalmus 24, iii

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllat de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitatibus meis érué me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érué me : * non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatió nibus suis.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur seq. Ps. 95, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : *

terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. Deus meus, in te confido, non erubéscam.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. *℣.* Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad ℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum *secreto usque ad ℣.* Carnis resurrectionem. *℟.* Vitam ætérnam. Amen. *℣.* Et ego ad te, Dómine, clamávi. *℟.* Et mane orátio mea prævéniét te. *℣.* Repleátur os meum laude. *℟.* Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem

tuam. *V.* Dómine, avérte
fáciem tuam a peccátis
meis. *R.* Et omnes iniqui-
tátes meas dele. *V.* Cor
mundum crea in me, Deus.
R. Et spíritum rectum ín-
nova in viscéribus meis.
V. Ne prócias me a fácie
tua. *R.* Et spíritum san-
ctum tuum ne áuferas a
me. *V.* Redde mihi lætí-
tiam salutáris tui. *R.* Et
spíritu principáli confirma
me.

In Precibus ferialibus tantum

V. Eripe me, Dómine, ab
hómine malo. *R.* A viro
iníquo éripe me. *V.* Eripe
me de inimícis meis, Deus
meus. *R.* Et ab insurgén-
tibus in me libera me.
V. Eripe me de operán-
tibus iniquitátem. *R.* Et
de viris sánguinem salva
me. *V.* Sic psalmum di-
cam nómini tuo in sáecu-
lum sáculi. *R.* Ut reddam
vota mea de die in diem.
V. Exáudi nos, Deus, sa-
lutáris noster. *R.* Spes
ómnium fínium terræ, et
in mari longe. *V.* Deus,
in adjutórium meum ín-
ténde. *R.* Dómine, ad
adjuvándum me festína.
V. Sanctus Deus, Sanctus
fortis, Sanctus immortá-
lis. *R.* Miserére nobis.
V. Bénedic, ánima mea,
Dómino. *R.* Et ómnia,
quæ intra me sunt, nómini

sancto ejus. *V.* Bénedic,
ánima mea, Dómino. *R.* Et
noli oblivísci omnes retri-
butiones ejus. *V.* Qui pró-
pitiátur ómnibus iniquitá-
tibus tuis. *R.* Qui sanat
omnes infirmitátes tuas.
V. Qui rédimít de intéritu
vitam tuam. *R.* Qui corón-
nat te in misericórdia et
miserationibus. *V.* Qui re-
plet in bonis desidérium
tuum. *R.* Renovábitur ut
áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

V. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. *R.* Qui
fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

V. Dignáre, Dómine, die
isto. *R.* Sine peccáto nos
custódire. *V.* Miserére no-
stri, Dómine. *R.* Miserére
nostri. *V.* Fiat misericór-
dia tua, Dómine, super
nos. *R.* Quemádmódum
sperávimus in te. *V.* Dó-
mine, exáudi oratiómem
meam. *R.* Et clamor meus
ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípo-
tens, qui ad princí-
pium hujus diéi nos per-
veníre fecísti : tua nos
hódie salva virtúte; ut in
hac die ad nullum decli-

némus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitátiones et ópera. Per Dóminum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. *℟.* Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǎcula sǎculórum. *℟.* Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *Et dicitur ter; ultimo additur :* Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℟.* Sed libera nos a malo. *℣.* Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. *℟.* Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus má-

nuum nostrárum dirige. *℣.* Glória Patri. *℟.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǎcula sǎculórum. *℟.* Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et paciéntia Christi. Tu autem.

E Proprio de Tempore
Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedictio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǎcula sǎculórum. Amen.

E Communi Sanctorum
Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt

pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justí, et tamquam scintillæ in arundineto discurrent. Judicábunt nátiões, et dominabúntur pópulis : et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offerre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, et

in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómínes.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústíæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlíer timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi :

quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

V. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **R.** Qui
fecit cælum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio Dóminus nos
benedícat, et ab omni
malo deféndat, et ad vi-
tam perdúcat ætérnam. Et
fidélium ánimæ per mise-
ricórdiam Dei requiéscant
in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater
noster **secreto, nisi sequatur**
alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus pèctori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor,
Confessióem pèsonent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Respéxit me.

Psalmus 39, i

Xspéctans exspe-
ctávi Dóminum, *
et inténdit mihi.

Et exaúdívit preces me-
as : * et edúxit me de lacu
misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram
pedes meos : * et diréxit
gressus meos.

Et immísit in os meum
cánticum novum, * car-
men Deo nostro.

Vidébunt multi, et timé-
bunt : * et sperábunt in
Dómino.

Beátus vir, cujus est no-
men Dómini spes ejus : *
et non respéxit in vanitá-
tes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine,
Deus meus, mirabília tua : *
et cogitatióibus tuis non
est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus
sum : * multiplicáti sunt
super númerum.

Sacrificium et oblati-
onem nolúisti : * aures au-
tem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro pec-
cáto non postulásti : *
tunc dixi : Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum
est de me ut fácerem vo-
luntátem tuam : * Deus
meus, vólui, et legem
tuam in médio cordis mei.

Psalmus 39, ii

Annuntiávi justítiam
tuam in ecclésia ma-
gna, * ecce, lábia mea non

prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritatem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehedérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Psalmus 39, iii

Confundántur et reve-
reántur simul, qui
quærunť ánimam meam, *
ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum,
et reve-reántur, * qui vo-
lunt mihi mala.

Ferant conféstim confu-
siónem suam, * qui dicunt
mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur su-
per te omnes quæréntes
te : * et dicant sem-
per : Magnificétur Dómi-

nus : qui díligunt salutáre
tuum.

Ego autem mendícus
sum, et pauper : * Dómi-
nus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et proté-
ctor meus tu es : * Deus
meus, ne tardáveris.

Ant. Respéxit me, et
exaudivit deprecationem
meam Dóminus.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et
sanábor : salvum me
fac, et salvus ero : quón-
iam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam me-
am, * Quia peccávi tibi.
Sana. **℣.** Ego dixi : Dó-
mine, miserére mei. Quia.
Gloria Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne
derelínquas me. **℟.** Neque
despicias me, Deus, salu-
táris meus.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad ℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **℟.** Sed
libera nos a malo. **℣.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. **℟.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **℣.** Exsúrge, Christe,
áduva nos. **℟.** Et libera
nos propter nomen tuum.

✠. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. ✠. Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 19

AD SEXTAM

Pater noster **et** Ave.

✠. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rector potens, verax
Deus,

Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammam lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem cór-
dium.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

Ant. Suscepísti me, Dó-
mine.

Psalmus 40

Deátus qui intélligit
super egénium, et
páuperem : * in die
mala liberábit eum Dó-
minus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beá-
tum fáciat eum in terra : *
et non tradat eum in áni-
mam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi
super lectum dolóris ejus : *
univérsum stratum ejus

versásti in infirmitáte
ejus.

Ego dixi : Dómine, mise-
rére mei : * sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt ma-
la mihi : * Quando moriétur,
et peribit nomen
ejus ?

Et si ingrediebátur ut vi-
deret, vana loquebátur : *
cor ejus congregávit ini-
quitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsum.

Advérsus me susurrá-
bant omnes inimíci mei : *
advérsus me cogitábant
mala mihi.

Verbum iníquum consti-
tuérunt advérsus me : *
Numquid qui dormit non
adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ,
in quo sperávi : * qui edé-
bat panes meos, magnifi-
cávit super me supplantá-
tiónem.

Tu autem, Dómine, mi-
serére mei, et resúscita
me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam
voluisti me : * quóniam
non gaudébit inimícus
meus super me.

Me autem propter inno-
céntiam suscepísti : * et
confirmásti me in conspé-
ctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël, a sáculo et
usque in sáculum : * fiat,
fiat. Gl.

Psalmus 41, i

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόnis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 41, ii

AD meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Suscepísti me, Dómine : et confirmásti me in conspéctu tuo.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

Remini quidquam debeatís, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **℣.** Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. **Glória Patri.** Benedícam. **℣.** Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-**
que ad V. Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **R.** Sed
libera nos a malo. **V.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. **R.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **V.** Exsúrge, Christe,
ádjua nos. **R.** Et libera
nos propter nomen tuum.
V. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **R.** Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD NONAM

Pater noster **et Ave.****V.** Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vi-
gor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sa-
cræ

Perénis instet glória.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Salvásti nos.

Psalmus 43, i

Eus, áuribus nostris
audívimus : * pa-
tres nostri annun-
tiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es
in diébus eórum, * et in
diébus antíquis.

Manus tua gentes dispér-
didit, et plantásti eos : *
afflixísti pópulos, et expu-
lísti eos.

Nec enim in gládio suo
possedérunt terram, * et
bráchium eórum non sal-
vávít eos :

Sed délixtera tua, et brá-
chium tuum, et illuminá-
tio vultus tui : * quóniam
complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et
Deus meus : * qui mandas
salútes Jacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu : * et
in nómine tuo spernémus
insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperábo : * et gládius
meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de
affligéntibus nos : * et
odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota
die : * et in nómine tuo
confitébimur in sæculum.

Psalmus 43, ii

Nunc autem repulísti et
confudísti nos : * et
non egrediéris, Deus, in
virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatió-nibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsan-natiónem et derisum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitú-dinem géntibus : * com-motiónem cápitis in pó-pulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confú-sio faciúi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie ini-míci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt su-per nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaméto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mor-tis.

Psalmus 43, iiii

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mor-tificámur tota die : * æsti-máti sumus sicut oves oc-cisiónis.

Exsúrge, quare obdór-mis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avér-tis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ád-juva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Salvásti nos, Dómi-ne : et in nómine tuo con-fitébimur in sæcula.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus ve-stri témpore conversá-mini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argéto redémpti estis, sed pretióso ságuine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime me, Dómine, et miserére mei. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab

occúltis meis munda me, Dómine. *R.* Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed libera nos a malo. *V.* Dómine, Deus virtútum, converté nos. *R.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *V.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum. *V.* Dómine, exáudi oratió-nem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD VESPERAS

Pater noster *et Ave.*

V. Deus, in adiutórium.

Ant. Qui hábitas in cælis, * miserére nobis.

Psalmus 122

De te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectiône :

Quia multum repléta est ánima nostra : * opprobrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium nostrum * in nómine Dómini.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuíssent nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransíssent ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiόνem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. In circúitu pópuli sui * Dóminus, ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Psalmus 124

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Ant. In circúitu pópuli sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ant. Magnificávit Dóminus * fácere nobíscum : facti sumus lætántes.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : facti sumus lætántes.

Ant. Dóminus ædíficet * nobis domum, et custódiat civitátem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem doloris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excusórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur

cum loquétur inimícis suis
in porta.

Ant. Dóminus ædíficet
nobis domum, et custó-
diat civitátem.

In Officio feriali

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pa-
ter Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericor-
diárum, et Deus totíus
consolatiónis, qui conso-
látur nos in omni tribula-
tióne nostra.

Hymnus

Tellúris alme Cónditor
Mundi solum qui sépa-
rans,
Pulsis aquæ moléstis,
Terram dedísti immóbi-
lem :

Ut germen aptum prófe-
rens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédde-
ret.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiae :
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. **℟.** Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Exsul-
távit * spíritus meus in
Deo, salutári meo.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perféctum concé-
dat nobis Dóminus omní-
potens. **℟.** Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versárius vester diábolus
tamquam leo rúgiens cír-
cuit, quærens quem dévo-
ret : cui resístite fortes in
fide. Tu autem, Dómine,
miserére nobis. **℟.** Deo
grátias.

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **℟.** Qui
fecit cælum et terram.

**Pater noster, quod dicitur
totum secreto.**

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. **℟.** Et
avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11

Alvum me fac, Dó-
mine, quóniam de-
fécit sanctus : *
quóniam diminútæ sunt

veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magnífloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12

USquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? *

réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tribuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intellé-

ctum : * insuper et usque
ad noctem increpuérunt
me renes mei.

Providébam Dóminum in
conspéctu meo semper : *
quóniam a dextris est mi-
hi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est
cor meum, et exsultávit
lingua mea : * insuper et
caro mea requiescet in
spe.

Quóniam non derelínques
ánimam meam in infér-
no : * nec dabis sanctum
tuum vidére corrupti-
onem.

Notas mihi fecísti vias
vitæ, adimplébis me lætí-
tia cum vultu tuo : * dele-
ctatiónes in dextera tua
usque in finem.

Ant. Tu, Dómine, servá-
bis nos : et custódies nos
in ætérnum.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,
Ne polluántur córpora.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos : ne derelínquas
nos, Dómine, Deus noster.

R. **br.** In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus.

V. Redemísti nos, Dómi-
ne, Deus veritátis. Com-
méndo. **G**lória Patri. In
manus. **V.** Custódi nos,
Dómine, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuá-
rum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum in
pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes : ut vigilémus
cum Christo, et requie-
scámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. **K**ýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad V.** Et ne nos indú-

cas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resur-
rectiόem. **R.** Vitam ætér-
nam. Amen. **V.** Benedi-
ctus es, Dómine, Deus pa-
trum nostrórum. **R.** Et
laudábilis et gloriósus in
sæcula. **V.** Benedicámus
Patrem et Fílium cum
Sancto Spíritu. **R.** Laudé-
mus, et superexaltémus
eum in sæcula. **V.** Bene-
dictus es, Dómine, in fir-
maménto cæli. **R.** Et lau-
dábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in sæcula.
V. Benedícat et custódiat
nos omnípotens et miséri-
cors Dóminus. **R.** Amen.
V. Dignáre, Dómine, no-
cte ista. **R.** Sine peccáto
nos custodíre. **V.** Miserére
nostri, Dómine. **R.** Mise-
rére nostri. **V.** Fiat mise-
ricórdia tua, Dómine, su-
per nos. **R.** Quemádmó-

dum sperávimus in te.
V. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **R.** Et clamor
meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dó-
mine, habitatiόem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe re-
pélle : Angeli tui sancti
hábitent in ea, qui nos in
pace custódiant; et bene-
dictio tua sit super nos
semper. Per Dóminum no-
strum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et
custódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. **R.** Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

V. Divínium auxílium.

Pater, Ave **et** Credo.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

V. Dómine, lábia mea.

V. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invitat. Deum magnum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus. **Ps. 94** Veníte.

Hymnus

Rerum Créator óptime,
Rectórque noster, ás-
pice :

Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, pósci-
mus,

Ignósce culpis ómnibus :

Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.

Mentes manusque tollimus,

Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit,
Paulusque gestis censuit.

Vides malum, quod fecimus :

Occulta nostra pandimus :
Preces gementes fundimus,

Dimitte quod peccavimus.

* **P**raesta, Pater piissime,
Patricum compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Speciosus forma *
prae filiis hominum, diffusa
est gratia in labiis tuis.

Psalmus 44, i

Ructavit cor meum
verbum bonum : *
dico ego opera mea

Regi.

Lingua mea calamus scribae,
* velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis
hominum, diffusa est
gratia in labiis tuis : *
propterea benedixit te
Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super
femur tuum, * potentissime.

Specie tua et pulchritudine
tua * intende, prospere
procède, et regna.

Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justitiam :
* et deducet te mirabiliter
dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi
sub te cadent, * in
corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum
saeculi : * virga directionis
virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et
odisti iniquitatem : * propterea
unxit te Deus,
Deus tuus, oleo laetitiae
prae consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia
a vestimentis tuis, a
domibus eburneis : * ex
quibus delectaverunt te
filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris
tuis in vestitu deaurato : *
circumdatus varietate.

Ant. Speciosus forma
prae filiis hominum, diffusa
est gratia in labiis
tuis.

Ant. Confitebuntur tibi
* populi, Deus, in aeternum.

Psalmus 44, ii

Audi, filia, et vide, et
inclina aurem tuam : *
et obliviscere populum
tuum, et domum patris
tui.

Et concupiscet Rex decorem
tuum : * quoniam ipse
est Dominus, Deus tuus,
et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in munerebus
* vultum tuum depre-

cabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Confitebúntur tibi pópuli, Deus, in ætérnum.

Ant. Adjútor in tribulatióibus * Deus noster.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * san-

ctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjútor in tribulatióibus Deus noster.

In Festis novem Lectionum :

V. Dóminus virtútum nobíscum. **R.** Suscéptor noster Deus Jacob.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictíone perpétua. **2** Unigénitus Dei Filius. **3** Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Magnus Dóminus, * † et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri. †

Psalmus 47

Agnus Dóminus, †
et laudábilis ni-
mis * in civitatē
Dei nostri, † in monte san-
cto ejus.

Fundátur exsultatíone
univérsæ terræ mons
Sion, * látera Aquilónis,
cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus co-
gnoscétur, * cum suscí-
piet eam.

Quóniam ecce reges ter-
ræ congregáti sunt : *
convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admi-
ráti sunt, conturbáti sunt,
commóti sunt : * tremor
apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-
tis : * in spíritu veheménti
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic ví-
dimus in civitatē Dómini
virtútum, in civitatē Dei
nostri : * Deus fundávit
eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, mise-
ricórdiam tuam, * in mé-
dio templi tui.

Secúndum nomen tuum,
Deus, sic et laus tua in
fines terræ : * justítia
plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et
exsúltent filíæ Judæ * pro-
pter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectímini eam : * narráte
in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in

virtúte ejus : * et distri-
búite domos ejus, ut enar-
rétiis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætérnum,
et in sáculum sáculi : *
ipse reget nos in sácula.

Ant. Magnus Dóminus,
et laudábilis nimis in civi-
tatē Dei nostri.

Ant. Os meum loquétur *
sapiéntiam : et meditatio
cordis mei prudéntiam.

Psalmus 48, i

Audíte hæc, omnes gen-
tes : * áuribus percí-
píte omnes, qui habitátis
orbem :

Quique terrígenæ, et filii
hóminum : * simul in
unum dives et pauper.

Os meum loquétur sa-
piéntiam : * et meditatio
cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam
aurem meam : * apériam
in psaltério propositiónem
meam.

Cur timébo in die mala? *
iníquitas calcánei mei cir-
cúmdabit me :

Qui confidunt in virtúte
sua : * et in multitudíne
divitiárum suárum glo-
riántur.

Frater non rédimit, rédi-
met homo : * non dabit
Deo placatióem suam.

Et prétium redemptiónis
ánimæ suæ : * et laborábit
in ætérnum, et vivet ad-
huc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcrá eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipíentibus, et símilis factus est illis.

Ant. Os meum loquétur sapiéntiam : et meditatio cordis mei prudéntiam.

Ant. Ne timúeris : * cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

Psalmus 48, ii

HÆC via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósito sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justí in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo : * et

cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipíentibus, et símilis factus est illis.

Ant. Ne timúeris : cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

In Festis novem Lectionum :

℟. Deus rédimet ánimam meam de manu inferi.

℞. Cum accéperit me.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

I

In Feriis extra Vigiliis communes et Quatuor Tempora occurrentibus, et in Festis, cum ad Laudes non dicitur Psalmus 50 Miserere.

Ant. Deus deórum, * †
Dóminus locútus est. †

Psalmus 49, i

Eus deórum, †
Dóminus locútus
est : * † et vocávit
terram.

A solis ortu usque ad oc-
cásum : * ex Sion spécies
decóris ejus.

Deus maniféste véniet : *
Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus
exardéscet : * et in cir-
cúitu ejus tempésta vá-
lida.

Advocábit cælum desúr-
sum : * et terram discér-
nere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos
ejus : * qui órduant testa-
méntum ejus super sacri-
fícia.

Et annuntiábunt cæli ju-
stítiam ejus : * quóniam
Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et
loquar : Israël, et testifi-
cábor tibi : * Deus, Deus
tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis ár-
guam te : * holocáusta au-
tem tua in conspéctu meo
sunt semper.

Non accípiam de domo
tua vítulos : * neque de
grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt om-
nes feræ silvárum, * ju-
ménta in móntibus et bo-
ves.

Cognóvi ómnia volatília
cæli : * et pulchritúdo
agri mecum est.

Si esuriero, non dicam
tibi : * meus est enim orbis
terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo
carnes taurórum? * aut
sánguinem hircórum po-
tábo?

Immola Deo sacrificium
laudis : * et redde Altís-
simo vota tua.

Et invoca me in die tri-
bulatiónis : * éruam te, et
honorificábis me.

Ant. Deus deórum, Dó-
minus locútus est.

Ant. Intelligite, * qui
obliviscimini Deum.

Psalmus 49, ii

PEccatóri autem dixit
Deus : * Quare tu
enárras justítias meas,
et assúmis testaméntum
meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplí-
nam : * et projecísti ser-
mónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, curré-
bas cum eo : * et cum
adúlteris portióne tuam
ponébas.

Os tuum abundávit ma-
lítia : * et lingua tua con-
cinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem
tuum loquebáris, et ad-
vérsus filium matris tuæ
ponébas scándalum : *
hæc fecísti, et tácuí.

Existimásti, iníque, quod
ero tui símilis : * árguam
te, et státuam contra fá-
ciem tuam.

Intelligite hæc, qui obli-
viscimini Deum : * ne-
quándo rápiat, et non sit
qui erípiat.

Sacrificium laudis hono-
rificábit me : * et illic iter,
quo osténdam illi salutáre
Dei.

Ant. Intelligite, qui obli-
viscimini Deum.

Ant. Acceptábis sacrifi-
cium * justítiæ super al-
táre tuum, Dómine.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, *
secúndum magnam
misericórdiam tuam.

Et secúndum multítudi-
nem miseratiónum tuá-
rum, * dele iniquitátem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitáte mea : * et a pec-
cáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem
meam ego cognóscó : * et
peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
lum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus
tuis, et vincas cum judi-
cáris.

Ecce enim, in iniquitati-
bus concéptus sum : * et
in peccátis concépit me
mater mea.

Ecce enim, veritátem di-
lexisti : * incérta et oc-
cúlta sapiéntiæ tuæ mani-
festásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et

mundábor : * lavábis me,
et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáu-
dium et lætítiam : * et
exsultábunt ossa humi-
liáta.

Avérte faciém tuam a
peccátis meis : * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus : * et spíritum rec-
tum innova in viscéribus
meis.

Ne projicias me a facié
tua : * et spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui : * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias
tuas : * et impii ad te con-
verténtur.

Líbera me de sanguíni-
bus, Deus, Deus salutis
meæ : * et exsultábit lin-
gua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-
ries : * et os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sa-
crificium, dedíssem úti-
que : * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus
contribulátus : * cor con-
trítum, et humiliátum,
Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion : *
ut ædificéntur muri Jerú-
salem.

Tunc acceptábis sacrifi-
cium justítiæ, oblatiões,

et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Acceptábis sacrificium justitiæ super altáre tuum, Dómine.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam. ℟. Et exsultábunt ossa humiliáta.

**In Officio
novem Lectionum**

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divinum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

**In Officio
trium Lectionum**

Absolutio. A vínculis.

In Feriis cum Homilia .

Bened. 1 Evangélica. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

In III Nocturno

II

In Quatuor Temporibus et in Vigiliis communibus, cum ad Laudes dicitur Psalmus 50 Miserére.

Ant. Deus deórum. †

Psalmus 49, i

Deus deórum, †
Dóminus locútus
est : * et vocávit
terram.

A solis ortu usque ad oc-
cásum : * ex Sion spécies
decóris ejus.

Deus maniféste véniet : *
Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus
exardéscet : * et in circúi-
tu ejus tempésta válida.

Advocábit cælum desúr-
sum : * et terram discér-
nere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos
ejus : * qui órduant testa-
méntum ejus super sacri-
fícia.

Et annuntiábunt cæli ju-
stítiam ejus : * quóniam
Deus judex est.

Ant. Deus deórum, Dó-
minus locútus est.

Ant. Immola Deo.

Psalmus 49, ii

AUdi, pópulus meus, et
loquar : Israë!, et testi-
ficábor tibi : * Deus, Deus
tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis
árguam te : * holocáusta

autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípíam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * júménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sanguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altísimo vota tua.

Et ínvoça me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis.

Ant. Intelligite.

Psalmus 49, iii

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malí-

tia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácuí.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Intelligite, qui obliviscímini Deum.

✠. Sacrificium laudis honorificábit me. ✠. Et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Absolutio. A vínculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínium. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Divínium. 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigílias communes et Quatuor Tempora occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster **et** Ave.)

✠. Deus, in adjutórium.

Ant. Dóminus regnávít, * † exsúltet terra. †

Psalmus 96

Ominus regnāvit, †
exsúltet terra : * †
læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filię Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómi-

no : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dóminus regnāvit, exsúltet terra.

Ant. Te decet hymnus, * †
Deus, in Sion. †

Psalmus 64

TE decet hymnus, †
Deus, in Sion : * † et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutaris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant téminos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * et exsultatíone colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, * et intélligam in via immaculáta.

Psalmus 100

Misericórdiam, et júdicium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit superbiam : * qui lóquitur iniqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitaté Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, et intélligam in via immaculáta.

Ant. Dómine, magnus es tu, * et præclárus in virtúte tua.

Canticum Judith

Judith 16, 15-21

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérvíat omnis creatúra tua : * quia dixísti, et facta sunt :

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis : * petrae, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Vae genti insurgénti super genus meum : Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die iudicii visitábit illos.

Dabit enim ignem, et vermes in carnes eórum, * ut urántur, et séntiant usque in sempitérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua.

Ant. Laudábo Deum meum * in vita mea.

Psalmus 145

LAuda, ánima mea, Dóminus, laudábo Dóminus in vita mea : * psallam Deo meo quám diu fúero.

Nolite confídere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et reuertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit iudícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscipiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcèssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

NOX, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túr-bida :
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Caligo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvi-
mus :

Te mente pura et simplici,
Flendo et canendo quæsu-
mus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, vera lux Cæléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **℟.** Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. De manu
ómnium,* qui odérunt nos,
liberávit nos Dóminus.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

*In Quatuor Temporibus et in
Vigiliis communibus, quando
fit Officium de Feria.*

(Pater noster **et** Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Amplius lava me.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus,*
secúndum magnam
misericórdiam tu-
am.

Et secúndum multítudi-
nem miseratiónum tuá-
rum,* dele iniquitátem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitáte mea : * et a pec-
cáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem
meam ego cognósco : * et
peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
lum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus
tuis, et vincas cum judi-
cáris.

Ecce enim, in iniquitati-
bus concéptus sum : * et
in peccátis concépit me
mater mea.

Ecce enim, veritátem di-
lexísti : * incérta et occúlta
sapientiæ tuæ manifestá-
sti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
mundábor : * lavábis me,
et super nivem dealbá-
bor.

Audítui meo dabis gáu-
dium et lætítiam : * et ex-
sultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a
peccátis meis : * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus : * et spíritum re-
ctum innova in viscéribus
meis.

Ne projicias me a fácie
tua : * et spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui : * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vías
tuas : * et impíi ad te con-
verténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meae : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Ant. Impietátibus nostris.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutaris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparatió ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Impietátibus nostris tu propitiáberis, Deus.

Ant. In innocéntia.

Psalmus 100

Misericórdiam, et iudícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit superbiam : * qui lóquitur iniqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. In innocentia cordis mei perambulábo, Dómine.

Ant. Exsultávit cor meum. †

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-10

Exsultávit cor meum † in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accínti sunt róbre.

Repléti prius, pro pámbus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad inferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humiliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore elevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversáarii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, qui humíliat et súblevat.

Ant. Lauda. †

Psalmus 145

Lauda, † ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confídere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábít Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Lauda, ánima mea, Dóminum, qui érigit elisos, et díligit justos.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

NOX, et tenébræ, et núbila,

Confúsa mundi et túrbida :
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Caligo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus,

Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quásumus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :

Tu, vera lux Caeléstium,
Vultu seréno illúmina.

**Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǎcu-
lum. Amen.**

℣. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **℟.** Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

**In Feria IV Quatuor Tem-
porum Ant. ad Benedictus ut
in Proprio de Tempore, alias**

Ad Bened. Ant. De manu
ómnium, * qui odérunt
nos, liberávit nos Dómi-
nus.

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

**Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque
ad ℣.** Et ne nos indúcas

in tentatiónem. **℟.** Sed
libera nos a malo. **℣.** Ego
dixi : Dómine, miserére
mei. **℟.** Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine,
úsquequo? **℟.** Et deprecá-
bilis esto super servos
tuos. **℣.** Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmódum sperá-
vimus in te. **℣.** Sacerdótes
tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo
Papa nostro **N. ℟.** Dómi-
nus consérvet eum, et vi-
víficet eum, et beátum fá-
ciat eum in terra, et non
tradat eum in ánimam ini-
micórum ejus. **℣.** Orémus
et pro Antístite nostro **N.**

℟. Stet et pascat in forti-
túdine tua, Dómine, in
sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac
regem. **℟.** Et exáudi nos
in die, qua invocáverimus
te. **℣.** Salvum fac pópulo
tuum, Dómine, et bé-
nedic hereditáti tuæ. **℟.** Et

rege eos, et extólle illos
usque in ætérnum. **℣.** Me-
ménto Congregatiónis
tuæ. **℟.** Quam possedísti
ab initio. **℣.** Fiat pax in

virtúte tua. **℟.** Et abun-
dántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefa-
ctóribus nostris. **℟.** Retri-
búere dignáre, Dómine,
ómnibus, nobis bona fa-
ciéntibus propter nomen

tuum, vitam ætérnam.
Amen. **℣.** Orémus pro fi-
délibus defúntis. **℟.** Ré-
quiem ætérnam dona eis,
Dómine, et lux perpétua

lúceat eis. **℣.** Requiéscant
in pace. **℟.** Amen. **℣.** Pro
frátribus nostris absénti-
bus. **℟.** Salvos fac servos

tuos, Deus meus, sperán-
tes in te. **℣.** Pro afflictis
et captívis. **℟.** Libera
eos, Deus Israél, ex ómni-
bus tribulatióibus suis.

✠. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ✠. Et de Sion tuére eos. ✠. Dómine, Deus virtútum, converte nos, ✠. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ✠. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ✠. Et libera nos propter nomen tuum. ✠. Dómine, exáudi oratió-nem meam. ✠. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 9

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

✠. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocénti-
bus.

Linguam refrénans tém-
peret,
Ne litis horror insonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Misericórdia tua.

Psalmus 25

Udica me, Dómine,
quóniam ego in in-
nocéntia mea in-
gréssus sum : * et in Dó-
mino sperans non infir-
mábor.

Proba me, Dómine, et
tenta me : * ure renes
meos et cor meum.

Quóniam misericórdia
tua ante óculos meos
est : * et complácu in ve-
ritáte tua.

Non sedi cum concílio va-
nitátis : * et cum iníqua
geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám mali-
gnántium : * et cum ím-
piis non sedébo.

Lavábo inter innocétes
manus meas : * et cir-
cúmdabo altáre tuum, Dó-
mine :

Ut áudiam vocem lau-
dis, * et enárrem univérsa
mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem
domus tuæ, * et locum
habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis,
Deus, ánimam meam, * et
cum viris sánguinum vi-
tam meam :

In quorum mánibus ini-
quitátes sunt : * dextera
eórum repléta est muné-
ribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum : * rédime me, et miserere mei.

Pes meus stetit in directo : * in ecclesiis benedicam te, Dómine.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malitia, * qui potens es in iniquitate?

Tota die iniquitatem cogitavit lingua tua : * sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem : * iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, * evélet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo : et radicem tuam de terra viventium.

Vidébunt iusti, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent : * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum :

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum : * et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecisti : * et

expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Psalmus 52

Dixit insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus : * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum : * ut videas si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt : * illic trepidaverunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent : * confusi sunt, quóniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserere, hic subjungitur sequens Ps. 96,

qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 96

Dominus regnāvit, exsultet terra : * lætētur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circūitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circūitu inimicos ejus.

Illuxerunt fūlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Dómini : * a facie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriāntur in simulacris suis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus : * audivit, et lætata est Sion.

Et exsultaverunt filiae Judæ, * propter judicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custodit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos : et compláculi in veritate tua.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritatem diligite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe. *℣.* Qui sedes ad dexteram Patris. Miserere nobis. Glória Patri. Christe. *℣.* Exsúrge, Christe, adjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales *(si dicendæ sint)*

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad ℣.* Et ne nos inducas in tentatiónem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto**
usque ad V. Carnis resur-
 rectionem. **R.** Vitam ætér-
 nam. Amen. **V.** Et ego ad
 te, Dómine, clamávi. **R.** Et
 mane orátio mea prævé-
 niet te. **V.** Repleátur os
 meum laude. **R.** Ut can-
 tem glóriam tuam, tota
 die magnitúdinem tuam.
V. Dómine, avérte fáciem
 tuam a peccátis meis.
R. Et omnes iniquitátes
 meas dele. **V.** Cor mun-
 dum crea in me, Deus.
R. Et spíritum rectum ín-
 nova in viscéribus meis.
V. Ne projícias me a fácie
 tua. **R.** Et spíritum san-
 ctum tuum ne áuferas a me.
V. Redde mihi lætítiam
 salutáris tui. **R.** Et spíritu
 principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

V. Eripe me, Dómine, ab
 hómine malo. **R.** A viro
 iníquo éripe me. **V.** Eripe
 me de inimícis meis, Deus
 meus. **R.** Et ab insurgén-
 tibus in me libera me.
V. Eripe me de operánti-
 bus iniquitátem. **R.** Et de
 viris sánguinem salva me.
V. Sic psalmum dicam
 nómini tuo in sáculum
 sáculi. **R.** Ut reddam
 vota mea de die in diem.
V. Exáudi nos, Deus, sa-
 lutáris noster. **R.** Spes
 ómnium finium terræ, et
 in mari longe. **V.** Deus, in

adjutórium meum inténde.
R. Dómine, ad adjuván-
 dum me festína. **V.** San-
 ctus Deus, Sanctus for-
 tis, Sanctus immortalis.
R. Miserére nobis. **V.** Bé-
 nedic, ánima mea, Dó-
 mino. **R.** Et ómnia, quæ
 intra me sunt, nómini san-
 cto ejus. **V.** Bénedic, ánima
 mea, Dómino. **R.** Et noli
 oblivísci omnes retribu-
 tiones ejus. **V.** Qui propi-
 tiátur ómnibus iniquitáti-
 bus tuis. **R.** Qui sanat
 omnes infirmitátes tuas.
V. Qui rédimet de intéritu
 vitam tuam. **R.** Qui corón-
 nat te in misericórdia et
 miseratióibus. **V.** Qui re-
 plet in bonis desidérium
 tuum. **R.** Renovábitur ut
 áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

V. Adjutórium nostrum
 in nómine Dómini. **R.** Qui
 fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. In-
 dulgéntiam.

V. Dignáre, Dómine, die
 isto. **R.** Sine peccáto nos
 custodíre. **V.** Miserére no-
 stri, Dómine. **R.** Miserére
 nostri. **V.** Fiat misericór-
 dia tua, Dómine, super
 nos. **R.** Quemádmódum
 sperávimus in te. **V.** Dó-
 mine, exáudi oratióem
 meam. **R.** Et clamor meus
 ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecisti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitationés et ópera. Per Dóminum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.*℣.* Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. *℟.* Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sácula sæculórum. *℟.* Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *Et dicitur tertio ultimo additur :* Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *℟.* Sed

libera nos a malo. *℣.* Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. *℟.* Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. *℣.* Glória Patri. *℟.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. *℟.* Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedictio et cláritas et sapiéntia et gratiárum actio, honor, virtus et for-

titúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt iusti, et tamquam scintíllæ in arundinétó discúrent. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis : et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsus dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multae filiae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlter timentis Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiae

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, ne-

que clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam Perúdat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiészant in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

AD TERTIAM

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor
Confessióem pérsonent,

Flammészcat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

Ant. Deus áduvat me.

Psalmus 53

Eus, in nómine tuo
salvum me fac : *
et in virtúte tua
júdica me.

Deus, exáudi oratióem
meam : * áuribus pércepe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposué-
runt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus áduvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 54, i

EXáudi, Deus, oratió-
nem meam, et ne des-
péxeris deprecatióem

meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitátione mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulátione peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiescam?

Ecce, elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, divíde linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradicciónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequitiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Psalmus 54, ii

EGO autem ad Deum clamávi : et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te

enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatióem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Deus ádjuvat me : et Dóminus suscēptor est ánimæ meæ.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. **br.** Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. **Glória Patri.** Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. **℟.** Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

In Feria IV Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** **℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et osténde faciē tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera

nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 19

AD SEXTAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammās lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáculum. Amen.

Ant. In Deo sperávi.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus,
quóniam conculcávit me homo : *
tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce, cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ : * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et inciderunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos
Deus : * et super omnem
terram glória tua.

Psalmus 57

SI vere útique justítiam
loquímmini : * recta ju-
dicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitá-
tes operámini : * in terra
injustítias manus vestræ
concinnant.

Alienáti sunt peccatóres
a vulva, erravérunt ab
útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum si-
militúdinem serpéntis : *
sicut áspidis surdæ, et
obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem
incantántium : * et vené-
fici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eó-
rum in ore ipsórum : *
molas leónum confrínget
Dóminus.

Ad níhilum devénient
tamquam aqua decúr-
rens : * inténdit arcum
suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, au-
feréntur : * supercécidit
ignis, et non vidérunt so-
lem.

Priúsqvam intellígerent
spinæ vestræ rhamnum : *
sicut vivéntes, sic in ira
absórbet eos.

Lætábitur justus cum ví-
derit vindíctam : * manus
suas lavábit in ságuine
peccatóris.

Et dicet homo : Si útique

est fructus justo : * útique
est Deus júdicans eos in
terra.

Ant. In Deo sperávi, non
timébo quid fáciat mihi
homo.

In Officío feriali

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam de-
beátis, nisi ut invicem
diligátis : qui enim díli-
git próximum, legem im-
plévit.

℟. br. Benedícam Dómi-
num * In omni témpore.
Benedícam. **℣.** Semper
laus ejus in ore meo. In
omni témpore. **Glória Pa-**
tri. Benedícam. **℣.** Dómi-
nus regit me, et nihil mihi
déerit. **℟.** In loco pásceat
ibi me collocávit.

In Feria IV Quatuor Temp.
et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-**
que ad ℣. Et ne nos indú-
cas in tentatiónem. **℟.** Sed
libera nos a malo. **℣.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérté nos. **℟.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **℣.** Exsúrge, Christe,
áduva nos. **℟.** Et libera
nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **℟.** Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario, 20

AD NONAM

Pater noster **et** Ave.

V. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immotus in te permanens,
Lucis diurnæ tempora
Successibus determinans :

Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam decidat,

Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet gloria.

* **P**ræsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. Deus meus.

Psalmus 58, i

Ripe me de inimicis meis, Deus meus : *
et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem : * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam : * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine, * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exsurge in occursum meum, et vide : * et tu, Domine, Deus virtutum, Deus Israël,

Intende ad visitandas omnes gentes : * non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vespeream : et famem patientur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ecce, loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum : * quoniam quis audivit?

Et tu, Domine, deridebis eos : * ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia, Deus, susceptor meus es : * Deus meus, misericordia ejus præveniet me.

Psalmus 58, ii

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : * et depone eos, protector meus, Domine :

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum : * et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob : * et finium terræ.

Convertentur ad vespeream : et famem patientur

ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum : * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * et exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * et refugium meum, in die tribulationis meae.

Adjutor meus, tibi psallam, quia, Deus, susceptor meus es : * Deus meus, misericordia mea.

Psalmus 59

DEus, repulisti nos, et destruxisti nos : * iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam : * sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura : * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuéntibus te significationem : * ut fugiant a facie arcus :

Ut liberéntur dilecti tui : * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : * Lætabor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculorum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et

Ephraím fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meae.

In Idumæam exténdam calceamentum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatione : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Ant. Deus meus, misericordia tua præveniet me.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptíbilibus auro vel argénto redéempti estis, sed pretíoso sángine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. **br.** Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **℣.** Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. **Gloria Patri.** Rédime. **℣.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℟.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In Feria IV Quatuor Temp.
et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad V.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **R.** Sed
libera nos a malo. **V.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. **R.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **V.** Exsúrge, Christe,
áduva nos. **R.** Et libera
nos propter nomen tuum.
V. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **R.** Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD VESPERAS

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adiutorium.

Ant. Beáti omnes, * † qui
timent Dóminum. †

Psalmus 127

Eáti omnes, † qui ti-
ment Dóminum, * †
qui ámbulant in
viis ejus.

Labóres mánuum tuá-
rum quia manducábis : *
beátus es, et bene tibi
erit.

Uxor tua sicut vitis
abúndans, * in latéribus
domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ oli-
várur, * in circúitu men-
sæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur ho-
mo, * qui timet Dómi-
num.

Benedícat tibi Dóminus
ex Sion : * et vídeas bona
Jerúsalem ómnibus diébus
vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórur
tuórur, * pacem super
Israël.

Ant. Beáti omnes, qui ti-
ment Dóminum.

Ant. Confundántur om-
nes, * qui odérunt Sion.

Psalmus 128

Sæpe expugnavérunt
me a juventúte mea, *
dicat nunc Israël :

Sæpe expugnavérunt me
a juventúte mea : * ét-
enim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fa-
bricavérunt peccatóres : *
prolongavérunt iniquitá-
tem suam.

Dóminus justus concídit
cervíces peccatórum : *
confundántur et conver-
tántur retrórsum omnes,
qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectó-
rum : * quod priúsqur
evellátur, exáruit :

De quo non implévit ma-
num suam qui metit, * et
sinum suum qui manípulo
cólligit.

Et non dixerunt qui præ-
teríbant : Benedíctio Dó-
mini super vos : * benedí-
ximus vobis in nómine
Dómini.

Ant. Confundántur omnes, qui odérunt Sion.

Ant. De profúndis * † clamávi ad te, Dómine. †

Psalmus 129

DE profúndis † clamávi ad te, Dómine : * † Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Dómine, * † non est exaltátum cor meum. †

Psalmus 130

Domine, † non est exaltátum cor meum : * † neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirábilibus super me.

Si non humíliter sentié-

bam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sáculum.

Ant. Dómine, non est exaltátum cor meum.

Ant. Elégit Dóminus * Sion in habitatióem sibi.

Psalmus 131

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce, audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábitus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Ant. Elégit Dóminus Sion in habitatióne sibi.

In Officio feriali

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericor-

diárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

CÆli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas

Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine :

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam,
Lunæ mínistras órdenem,
Vagósque cursus síderum :

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiόνis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum;

Expélle noctem córdium :
Abstérge sordes méntium :

Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

V. Dirigátur, Dómine,
oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Respéxit Dóminus * humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

In Feria IV Quatuor Temporum, si Vesperæ fuerint de Feria, post repetitam ad Ma-

gnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad**

✠. Et ne nos indúcas in tentatióem. **✠**. Sed libera nos a malo. **✠**. Ego dixi : Dómine, miserére mei. **✠**. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

✠. Convértere, Dómine, úsquequo? **✠**. Et deprecábilis esto super servos tuos. **✠**. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

✠. Quemádmódum sperávimus in te. **✠**. Sacerdótes tui induántur justítiam. **✠**. Et sancti tui exsúltent.

✠. Orémus pro beatíssimo Papa nostro **N.** **✠**. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. **✠**. Orémus et pro Antístite nostro **N.**

✠. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. **✠**. Dómine, salvum fac regem. **✠**. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. **✠**. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ.

✠. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

✠. Meménto Congregatiónis tuæ. **✠**. Quam possedísti ab iníitio. **✠**. Fiat pax in virtúte tua. **✠**. Et abundántia in túrribus tuis. **✠**. Orémus pro benefactóribus nostris. **✠**. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. **✠**. Orémus pro fidélibus defúctis. **✠**. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. **✠**. Requiéscant in pace. **✠**. Amen. **✠**. Pro frátribus nostris abséntibus. **✠**. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. **✠**. Pro afflictis et captívis. **✠**. Libera eos, Deus Israél, ex ómnibus tribulatióibus suis. **✠**. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **✠**. Et de Sion tuére eos. **✠**. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **✠**. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **✠**. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **✠**. Et libera nos propter nomen tuum. **✠**. Dómine, exáudi oratióem meam. **✠**. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD COMPLETORIUM

✠. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concé-

dat nobis Dóminus omní-
potens. *℟.* Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versárius vester diábolus
tamquam leo rúgiens cír-
cuit, quærens quem dévo-
ret : cui resístite fortes in
fide. Tu autem, Dómine,
miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. *℟.* Qui
fecit cælum et terram.

Pater noster, *quod dici-
tur totum secreto.*

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. *℟.* Et
avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Immíttet Angelus
Dómini.

Psalmus 33, i

Benedícam Dóminum
in omni témpore : *
semper laus ejus in
ore meo.

In Dómino laudábitur
ánima mea : * áudiant
mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum : * et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudívit me : * et ex óm-
nibus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-

minámini : * et fácies ve-
stræ non confundéntur.

Ipse pauper clamávit, et
Dóminus exaudívit eum : *
et de ómnibus tribulatió-
nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dó-
mini in circúitu timéntium
eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dómi-
nus : * beátus vir, qui
sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes
sancti ejus : * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt : * inquirentes au-
tem Dóminum non mi-
nuéntur omni bono.

Psalmus 33, ii

Veníte, filii, audíte me : *
timórem Dómini do-
cébo vos.

Quis est homo qui vult
vitam : * díligit dies vi-
dére bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo : * et lábia tua ne
loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum : * inquíre pacem,
et perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-
stos : * et aures ejus in
preces eórum.

Vultus autem Dómini
super faciéntes mala : *
ut perdat de terra memó-
riam eórum.

Clamavérunt justí, et
Dóminus exaudívit eos : *

et ex ómnibus tribulatió-
nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde : * et
húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes ju-
stórum : * et de ómnibus
his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum : * unum ex
his non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma : * et qui odérunt ju-
stum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni-
mas servórum suórum : *
et non delínquent omnes
qui sperant in eo.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, depreca-
tiónem meam : * in-
ténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te cla-
mávi : * dum anxiarétur
cor meum, in petra exal-
tásti me.

Deduxísti me, quia fa-
ctus es spes mea : * turris
fortitúdinis a fácie ini-
míci.

Inhabitábo in taberná-
culo tuo in sǎcula : * pró-
tegar in velaménto alárum
tuárum.

Quóniam tu, Deus meus,
exaudísti oratiónem me-
am : * dedísti hereditátem
timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis ad-
jícies : * annos ejus usque
in diem generatiónis et
generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei : * miseri-
córdiam et veritátem ejus
quis requíret?

Sic psalmum dicam nó-
mini tuo in sǎculum sǎ-
culi : * ut reddam vota
mea de die in diem.

Ant. Immíttet Angelus
Dómini in circúitu timén-
tium eum : et erípiet eos.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,
Ne polluéantur córpora.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǎcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos : ne derelínquas
nos, Dómine, Deus noster.

℟. **br.** In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus.

℣. Redemísti nos, Dómi-
ne, Deus veritátis. Com-
méndo. **G**lória Patri. In
manus. **℣.** Custódi nos,
Dómine, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen. **V.** Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. **R.** Et laudábilis et gloriósus in sæcula. **V.** Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. **R.** Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. **V.** Bene-

dictus es, Dómine, in firmaménto cæli. **R.** Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. **V.** Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen. **V.** Dignáre, Dómine, nocte ista. **R.** Sine peccáto nos custodíre. **V.** Miserére nostri, Dómine. **R.** Miserére nostri. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. **R.** Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

V. Divínium auxílium.

Pater noster, Ave María **et** Credo.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invit. Regem ventúrum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus.

Hymnus

NOX atra rerum cónte-
git

Terræ colóres ómnium :
Nos confiténtes póscimus
Te, juste iudex córdium :

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque, Christe, grá-
tiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nó-
xia :

Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quæ-
rere.

Repélle tu caliginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gaudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I Nocturno

Ant. In Deo salutáre
meum, * et glória mea : et
spes mea in Deo est.

Psalmus 61

Onne Deo subjécta
erit ánima mea? *
ab ipso enim salu-
táre meum.

Nam et ipse Deus meus,
et salutáris meus : * sus-
céptor meus, non movébor
ámplius.

Quóusque irrúitis in hó-
minem? * interfícitis uni-
vérsi vos : tamquam pa-
rieti inclináto et macériæ
depúlsæ?

Verúmtamen prétium
meum cogitavérunt repél-
lere, cucúrri in siti : * ore
suo benedicébant, et corde
suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjé-
cta esto, ánima mea : *
quóniam ab ipso patiéntia
mea.

Quia ipse Deus meus, et
salvátor meus : * adjutor
meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et
glória mea : * Deus auxili
mei, et spes mea in Deo
est.

Speráte in eo, omnis con-
gregátio pópuli, effúndite
coram illo corda vestra : *

Deus adjutor noster in æternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in statervis : * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere : * divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia : * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

Ant. In Deo salutare meum, et gloria mea : et spes mea in Deo est.

Ant. Videte opera Domini, * et audiam facite vocem laudis ejus.

Psalmus 65, i

Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini ejus : * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo : Quam terribilia sunt opera tua, Domine ! * in multitudine virtutis tuæ mentiuntur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei : * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine per-

transibunt pede : * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominantur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt : * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum : * et audiam facite vocem laudis ejus,

Qui posuit animam meam ad vitam : * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus : * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam : * et eduxisti nos in refrigerium.

Ant. Videte opera Domini, et audiam facite vocem laudis ejus.

Ant. Audite, omnes, * qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Psalmus 65, ii

Introibo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso

arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Ant. Audite, omnes, qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

In Festis novem Lectionum :

℣. Non amovit Dominus orationem meam. ℟. Et misericordiam suam a me.

Absolutio. Exaudi, Domine.

Bened. 1 Benedictione perpetua. 2 Unigenitus Dei Filius. 3 Spiritus Sancti gratia.

In II Nocturno

Ant. Exsurgat Deus, * † et dissipentur inimici ejus. †

Psalmus 67, i

Xsurgat Deus, † et dissipentur inimici ejus, * † et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei : * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus : * iter facite ei, qui ascendit super occasum : Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus : * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit unus moris in domo :

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto :

Terra mota est, etenim cæli distillaverunt a facie Dei Sinaï, * a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati tuæ : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Ant. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus.

Ant. Deus noster, * Deus salvos faciendi : et Domini sunt exitus mortis.

Psalmus 67, ii

Dominus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * próspere iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum

suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Ant. Deus noster, Deus salvos faciéndi : et Dómini sunt éxitus mortis.

Ant. In ecclésiis * benedicite Dómino Deo.

Psalmus 67, iii

Vidérunt ingrédus tuos, Deus, * ingrédus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregatio taurórum in vaccis populórum : * ut

exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiópia prævéniét manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce, dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. In ecclésiis benedícite Dómino Deo.

In Festis novem Lectionum :

✠. Mirábilis Deus in sanctis suis. ✠. Deus Israël dabit virtútem plebi tuæ.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

Ant. Salvum me fac, * † Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. †

Psalmus 68, i

Salvum me fac, * † Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. †

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quæerunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsió fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

Ant. Salvum me fac, Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Ant. Propter inimícos meos * éripe me, Dómine.

Psalmus 68, ii

IN multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritaté salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstatas aquæ, neque absorbéat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miserationum tuárum respice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo : * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem

meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum déserta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ant. Propter inimícos meos éripe me, Dómine.

Ant. Quærite Dóminum, * et vivet ánima vestra.

Psalmus 68, iiii

EGO sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vitulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Videant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion : * et ædificábuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

**In Officio
novem Lectionum**

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.
8 **In Festis Domini :** Divinum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

**In Officio
trium Lectionum**

Absolutio. Exáudi, Dómine.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Benediccióne. 2 Unigénitus. 3 Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigílias communes occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Jubiláte * in conspéctu regis Dómini.

Psalmus 97

EAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi délixtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspé-

ctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Ant. Dómine, * † refúgium factus es nobis. †

Psalmus 89

Domine, † refúgium factus es nobis : * † a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis : * a sáculo et usque in sáculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertimini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ præteríit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sáculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudíto corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et opus mánuum nostrárum dirige.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. Dómine, * in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo miseri-

córdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómínes, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmíne alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Ant. Pópulus meus, * ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Canticum Jeremiæ

Jer. 31, 10-14

Audíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,

Et dícite : Qui dispérsit Israël, congregábit eum : *

et custódiēt eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberábit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion : * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto, et vino, et óleo, * et fetu pécorum et armentórum :

Eritque ánima eórum quasi hortus irriguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul :

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdotum pinguédine : * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Ant. Deo nostro * jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israëlís congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcésit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

LUX ecce surgit áurea,
 Pallens facéssat cæci-
 tas,
 Quæ nosmet in præceps
 diu
 Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénium cónfe-
 rat,
 Purósque nos præstet si-
 bi :
 Nihil loquámur súbdolum :
 Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
 Ne lingua mendax, ne
 manus

Oculíve peccent lúbrici,
 Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor astat désuper,
 Qui nos diébus ómnibus,
 Actúsque nostros próspi-
 cit

A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
 Ejúsque soli Fílio,
 Cum Spíritu Paráclito,
 Nunc et per omne sæcu-
 lum. Amen.

℣. Repléti sumus mane
 misericórdia tua. ℞. Ex-
 sultávimus, et delectáti
 sumus.

Ad Bened. Ant. In san-
 ctitáte * serviámus Dó-
 mino, et liberábit nos ab
 inimicis nostris.

Reliqua ut in Ordinario. 9

AD LAUDES II

*In Vigiliis communibus, quan-
 do fit Officium de Feria.*

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Tibi soli peccávi.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, *
 secúndum magnam
 misericórdiam tu-
 am.

Et secúndum multítúdi-
 nem miseratiónum tuá-
 rum, * dele iniquitátem
 meam.

Amplius lava me ab ini-
 quitáte mea : * et a pec-
 cato meo munda me.

Quóniam iniquitátem
 meam ego cognósco : * et
 peccátum meum contra
 me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
 lum coram te feci : * ut
 justificéris in sermónibus
 tuis, et vincas cum judi-
 cáris.

Ecce enim, in iniquitáti-
 bus concéptus sum : * et
 in peccátis concépit me
 mater mea.

Ecce enim, veritátem di-
 lexísti : * incérta et oc-
 cúlta sapiéntiæ tuæ mani-
 festásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
 mundábor : * lavábis me,
 et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáu-
 dium et lætítiam : * et

exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísseis sacrificium, dedissem útiq̃ue : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine : miserére mei.

Ant. Convértere, Dómine.

Psalmus 89

Domine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatióne.

Priúsq̃am montes fierent, aut formarétur terra et orbis : * a sáculo et usque in sáculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixisti : Convertimini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat : * véspere decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sáculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni : * et amplius eorum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et eruditós corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige filios eorum.

Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et opus mánuum nostrárum dirige.

Ant. Convértere, Dómine, et deprecábilis esto super servos tuos.

Ant. Multiplicásti, Deus.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyíssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbia : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Gl.

Ant. Multiplicásti, Deus, misericórdiam tuam.

Ant. Fortitúdo mea.

Canticum Moysis

Exodi 15, 1-19

CAntémus Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et gloriificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro : * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimicum. * Et in multitudine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus : Pérsequar et comprehéndam, *

dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irátí sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philíthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitá-

culo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Filii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : et factus est mihi in salútem.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 146

Laudáte † Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui producít in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdi-
ne equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Laudáte Dóminum, qui sanat contrítos corde, et álligat contritiónes eórum.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

LUX ecce surgit áurea, Pallens facéssat cécitas,

Quæ nosmet in præceps diu Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénium cónferat,

Purósque nos præstet sibi : Nihil loquámur súbdolum : Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus

Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet,

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit

A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

✠. Repléti sumus mane misericórdia tua. ✠. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad** ✠. Et ne nos indúcas in tentatióem. ✠. Sed libera nos a malo. ✠. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ✠. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ✠. Convertere, Dómine, úsquequo? ✠. Et deprecábilis esto super servos tuos. ✠. Fiat misericórdia tua,

Dómine, super nos.

✠. Quemádmódum sperávimus in te. ✠. Sacerdótes tui induántur justítiam. ✠. Et sancti tui exsúltent. ✠. Orémus pro beatíssimo Papa nostro **N.**

✠. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

✠. Orémus et pro Antístite nostro **N.** ✠. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte

nóminis tui. ✠. Dómine, salvum fac regem. ✠. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. ✠. Sal-

vum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ✠. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ✠. Meménto Congregatióis tuæ. ✠. Quam possedísti ab inítio. ✠. Fiat pax in virtúte tua. ✠. Et abundántia in túrribus tuis. ✠. Orémus pro benefactóribus nostris. ✠. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ✠. Orémus pro fidélibus defúctis. ✠. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ✠. Requiéscant in pace. ✠. Amen. ✠. Pro frátribus nostris abséntibus. ✠. Salvos fac servos

tuos, Deus meus, sperá-
res in te. *℣.* Pro afflíctis
et captívis. *℟.* Líbera
eos, Deus Israël, ex ómni-
bus tribulatióibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, au-
xilium de sancto. *℟.* Et
de Sion tuére eos. *℣.* Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. *℟.* Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. *℣.* Exsúrge, Christe,
áduva nos. *℟.* Et líbera
nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi ora-
tióem meam. *℟.* Et cla-
mor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 9

AD PRIMAM

Pater, Ave *et* Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

*L*inguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

*S*int pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

*U*t, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

Ant. In loco páscae.

Psalmus 22

Dominus regit me, et
nihil mihi déerit : *
in loco páscae ibi
me collocávit.

Super aquam refectionis
educávit me : * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justítiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulávero in
médio umbræ mortis, non
timébo mala : * quóniam
tu mecum es.

Virga tua, et báculus
tuus : * ipsa me consoláta
sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos,
qui tribulant me.

Impinguásti in óleo ca-
put meum : * et calix
meus inébrians quam præ-
clárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me : * ómnibus
diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitudinem
diérum.

Psalmus 71, i

Deus, júdiciu tuu
regi da : * et justí-
tiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Psalmus 71, ii

COram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténite : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : *

et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícant ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǎcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedícantur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserere, hic subjungitur sequens Ps. 97, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi délixtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. In loco páscuæ, ibi Dóminus me collocávit.

In Officio Festi vel Octavæ : Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem diligite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. **℣.** *Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserére nobis. **Gloria Patri.** Christe. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℟.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectionem. **℟.** Vitam æternam. Amen. **℣.** Et ego ad te, Dómine, clamávi. **℟.** Et mane orátio mea prævéniat te. **℣.** Repleátur os meum laude. **℟.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. **℣.** Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis. **℟.** Et omnes iniquitátes meas dele. **℣.** Cor mundum crea in me, Deus. **℟.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. **℣.** Ne projicias me a fácie tua. **℟.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **℣.** Redde mihi lætítiam salutáris tui. **℟.** Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℞. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℞. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℞. Et de viris sánguinem salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi. ℞. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℞. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℞. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. ℞. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℞. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℞. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℞. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimet de intéritu vitam tuam. ℞. Qui coronat te in misericórdia et miserationibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℞. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cælum et terram.

Confiteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℞. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℞. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℞. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiómem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitationes et ópera. Per Dóminum. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium.

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. ℞. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǎcula sǎculórum. *℟.* Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. **Et dicitur ter; ultimo additur :** Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** *℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℟.* Sed libera nos a malo. *℣.* Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. *℟.* Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. *℣.* Glória Patri. *℟.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætér-

num, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǎcula sǎculórum. *℟.* Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritaté Dei, et patientiá Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedictio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǎcula sǎculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrent. Judicá-

bunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsu dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióne meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis susti-

néntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multae filiae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlíer timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiae

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutório nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérrnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

V. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessionem personent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

* **P**ræsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. Quam bonus. †

Psalmus 72, i

Quam bonus † Israël
Deus, * his qui re-
cto sunt corde!

Mei autem pæne moti
sunt pedes : * pæne effúsi
sunt gressus mei.

Quia zelávi super iní-
quos, * pacem peccatorum
videns.

Quia non est respéctus
morti eorum : * et firma-
mentum in plaga eorum.

In labóre hóminum non
sunt, * et cum homínibus
non flagellabúntur :

Ideo tenuit eos supér-
bia, * opérti sunt iniqui-
táte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe
iniquitas eorum : * trans-
iérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti
sunt nequítiam : * iniqui-
tátem in excélso locúti
sunt.

Posuérunt in cælum os
suum : * et lingua eorum
transívit in terra.

Psalmus 72, ii

Ideo convertétur pópu-
lus meus hic : * et dies
pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo
scit Deus, * et si est scién-
tia in excélso?

Ecce, ipsi peccatóres, et
abundántes in sæculo, *
obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa
justificávi cor meum, * et
lavi inter innocéntes ma-
nus meas :

Et fui flagellátus tota
die, * et castigátio mea in
matutínis.

Si dicébam : Narrábo
sic : * ecce, natióem filió-
rum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognó-
scerem hoc, * labor est ante
me :

Donec intrem in San-
ctuárium Dei : * et intéli-
gam in novíssimis eorum.

Psalmus 72, iii

Verúmtamen propter
dolos posuísti eis : *
dejecísti eos dum alleva-
réntur.

Quómodo facti sunt in desolatióem, súbito defecerunt : * perierunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitaté tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatióes tuas, * in portis filiaë Sion.

Ant. Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde?

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. **br.** Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserere mei. Quia. **Glória Patri.** Sana.

℣. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. **℟.** Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. **Kýrie, eléison.**

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, converte nos. **℟.** Et ostende faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, adjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 19

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,

Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammās lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem cór-
dium.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽcu-
lum. Amen.

Ant. Memor esto.

Psalmus 73, i

T quid, Deus, repu-
lísti in finem : * irá-
tus est furor tuus
super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatió-
nis tuæ, * quam possedísti
ab iníto.

Redemísti virgam here-
ditátis tuæ : * mons Sion,
in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in su-
pérbias eórum in finem : *
quanta malignátus est ini-
mícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odé-
runt te : * in médio solem-
nitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, si-
gna : * et non cognové-
runt sicut in éxitu super
summum.

Quasi in silva lignórum
secúribus excidérunt já-
nuas ejus in idípsum : * in
secúri et áscia dejecérunt
eam.

Incendérunt igni San-
ctuárium tuum : * in terra

polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátio eórum simul : *
Quiéscere faciámus omnes
dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídi-
mus, jam non est prophé-
ta : * et nos non cognóscet
ámplius.

Psalmus 73, ii

Usquequo, Deus, impro-
perábit inimícus : *
irritat adversárius nomen
tuum in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et dexteram tu-
am, * de médio sinu tuo in
finem?

Deus autem Rex noster
ante sǽcula : * operá-
tus est salútem in médio
terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare : * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita
draconis : * dedísti eum
escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes : * tu siccásti
flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox : * tu fabricátus es
auróram et solem.

Tu fecísti omnes térmi-
nos terræ : * æstátem et
ver tu plasmásti ea.

Psalmus 73, iii

Memor esto hujus, ini-
mícus improperávit
Dómino : * et pópulus

insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropriórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedísti ab iníitio.

In Officío feriali

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeátis, nisi ut invicem diligátis : qui enim diligit próximum, legem implevit.

℟. **br.** Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **℣.** Semper laus ejus in ore meo. In omni. **Gloria Patri.** Benedícam. **℣.** Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD NONAM

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam déci-dat,
Sed præmium mortis sa-crae

Perénnis instet glória.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum. Amen.

Ant. Invocabimus.

Psalmus 74

Onfitébitur tibi,
Deus : * confitébi-
mur, et invocábi-
mus nomen tuum.

Narrábitus mirabilia
tua : * cum accépero tem-
pus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et
omnes qui hábitant in
ea : * ego confirmávi co-
lúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iní-
que ágere : * et delinquén-
tibus : Nolíte exaltáre
cornu :

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum : * nolíte
loqui advérsus Deum ini-
quitátem.

Quia neque ab Oriénte,
neque ab Occidénte, ne-
que a desértis móntibus : *
quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc
exáltat : * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc : verúmtamen fæx ejus
non est exinaníta : * bibent
omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in
sæculum : * cantábo Deo
Jacob.

Et ómnia córnua peccató-
rum confríngam : * et ex-
altabúntur córnua justí.

Psalmus 75, i

Notus in Judæa Deus : *
in Israël magnum no-
men ejus.

Et factus est in pace lo-
cus ejus : * et habitatio
ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scutum, glá-
dium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter
a móntibus ætérnis : *
turbáti sunt omnes insi-
piéntes corde.

Dormiérunt somnum su-
um : * et nihil invenérunt
omnes viri divitiárum in
mánibus suis.

Ab increpatione tua,
Deus Jacob, * dormitavé-
runt qui ascendérunt
equos.

Psalmus 75, ii

TU terribilis es, et quis
resistet tibi? * ex tunc
ira tua.

De cælo audítum fecísti
judícium : * terra trémuit
et quiévit.

Cum exsúrgeret in judí-
cium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitatio hómi-
nis confitébitur tibi : * et
reliquiæ cogitationis diem
festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómi-
no, Deo vestro : * omnes,
qui in circúitu ejus affér-
tis múnera.

Terríbili et ei qui aufert
spíritum príncipum, * ter-
ríbili apud reges terræ.

Ant. Invocabimus nomen
tuum, Dómine : narrábi-
mus mirabilia tua.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sáanguine quasi Agni immaculáti Christi.

R. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **V.** Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. **Gloria Patri. Rédime. V.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **R.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo. **V.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **V.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum. **V.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD VESPERAS

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Ecce, quam bonum * † et quam jucúndum, habitáre fratres in unum. †

Psalmus 132

Sce, quam bonum † et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum : †

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sáeculum.

Ant. Ecce, quam bonum et quam jucúndum, habitáre fratres in unum!

Ant. Confitémini Dómino * † quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 135, i

Confitémini Dómino † quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intellectu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, * quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Psalmus 135, ii

QUI percússit Ægýptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus : * quóniam

in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæorum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël, servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Ant. Adhæreat lingua mea * fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Psalmus 136

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini : * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípío lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte : * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retribuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Ant. Confitébor * † nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

Psalmus 137

Confitebor † tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis

me : * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me : * Domine, misericordia tua in saeculum : opera manuum tuarum ne despicias.

Ant. Confitebor nomini tuo, Domine, super misericordia et veritate tua.

In Officio feriali

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Hymnus

Magnæ Deus potentiae,
Qui fertili natos aqua
Partim relinquis gurgiti,
Partim levas in aëra.

Demersa lymphis imprimens,
Subvecta cælis erigens :
Ut stirpe ab una prodita,
Diversa repleant loca :

Largire cunctis servulis,
Quos mundat unda sanguinis,
Nescire lapsus criminum,
Nec ferre mortis tedium.

Ut culpa nullum deprimat :
Nullum efferat jactantia :
Elisa mens ne concidat :
Elata mens ne corruat.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

V. Dirigatur, Domine, oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Fecit Deus * potentiam in brachio suo : dispersit superbos mente cordis sui.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD COMPLETORIUM

V. Jube, domne.

Bened. Noctem quietam, et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens. **R.** Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sobrii estote, et vigilate : quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circumcui, quærens quem devo-ret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Domine. **R.** Deo gratias.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confiteor. Misereatur. Indulgentiam.

V. Converte nos, Deus, salutaris noster. **R.** Et averte iram tuam a nobis.

V. Deus, in adjutorium.

Ant. Adjutor meus.

Psalmus 69

Eus, in adiutorium meum intende : * Dómine, ad adiuvandum me festína.

Confundántur et reve-reántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjutor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70, i

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de

manu contra legem agentis et iníqui :

Quóniam tu es paciéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum respice.

Psalmus 70, ii

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiae tuæ solius.

Deus, docuísti me a iuventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.

Dò nec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et iustítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abýssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam

tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Adjútor meus, et liberátor meus esto, Dómine.

Hymnus

TE lucis ante términum, Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia, Et nóctium phantásmata; Hostémque nostrum cómpri-

Ne polluéantur córpora.

* **Præsta**, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sáeculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

✠. **br.** In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ✠. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. **Gloria Patri.** In manus. ✠. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ✠. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimittis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum in
pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutare tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes; ut vigilémus
cum Christo, et requiescá-
mus in pace.

Preees (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad** **℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **℟.** Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto
usque ad** **℣.** Carnis resur-
rectiόem. **℟.** Vitam ætér-
nam. Amen. **℣.** Benedí-
ctus es, Dómine, Deus pa-
trum nostrórum. **℟.** Et
laudábilis et gloriósus in
sácula. **℣.** Benedicámus
Patrem et Fílium cum
Sancto Spíritu. **℟.** Laudé-
mus, et superexaltémus
eum in sácula. **℣.** Benedí-
ctus es, Dómine, in firma-
ménto cæli. **℟.** Et laudá-
bilis, et gloriósus, et su-

perexaltátus in sácula.
℣. Benedícat et custódiat
nos omnípotens et miséri-
cors Dóminus. **℟.** Amen.
℣. Dignáre, Dómine, no-
cte ista. **℟.** Sine peccáto
nos custodíre. **℣.** Miserére
nostri, Dómine. **℟.** Mise-
rére nostri. **℣.** Fiat mise-
ricórdia tua, Dómine, su-
per nos. **℟.** Quemádmo-
dum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **℟.** Et clamor
meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe re-
pélle : Angeli tui sancti
hábitent in ea, qui nos in
pace custódiant; et bene-
dictio tua sit super nos
semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et
custódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. **℟.** Amen.

**Antiphona finalis beatæ Ma-
riæ Virginis.**

℣. Divínium auxílium.

Pater noster, Ave María **et**
Credo.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adiutórium.

In Officio feriali

Invit. Dóminum, Deum nostrum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte. 3

Hymnus

TU, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ
regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum

In nóctibus delíquimus,
Abstérget illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,

Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Suscitávit Dóminus * testimónium in Jacob : et legem pósuit in Israël.

Psalmus 77, i

Atténdite, pópule
meus, legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiones ab initio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum, * in generatione áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabilia ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Filii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscán-

tur óperum Dei : * et mandáta ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditos cum Deo spíritus ejus.

Ant. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob : et legem pósuit in Israël.

Ant. Coram pátribus eórum * fecit Deus mirabília.

Psalmus 77, ii

Filii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactorum ejus, * et mirábílum ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Ant. Coram pátribus eórum fecit Deus mirabília.

Ant. Jánuas cæli apérui * Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

Psalmus 77, iii

ET apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsus in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixerunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus desuper, * et jánuas cæli apérui.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

Ant. Jánuas cæli apéruit Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

In Festis novem Lectionum :

℣. Deus percússit petram, et fluxérunt aquæ.

℟. Et torréntes inundavérunt.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Deus adjútor * est eórum : et Excélsus redémptor eórum est.

Psalmus 77, iv

N ómnibus his pec-
cavérunt adhuc : *
et non credidérunt
in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatioe.

Cum occíderet eos, quæ-
rébant eum : * et reverte-
bántur, et dilúculo veni-
bant ad eum.

Et rememoráti sunt quia
Deus adjútor est eórum : *
et Deus excélsus redém-
ptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore
suo, * et lingua sua men-
títi sunt ei :

Cor autem eórum non
erat rectum cum eo : * nec
fidéles hábiti sunt in testa-
ménto ejus.

Ipse autem est miséri-
cors, et propítius flet pec-
cátis eórum : * et non dis-
pérdet eos.

Et abundávit ut avérte-
ret iram suam : * et non
accéndit omnem iram su-
am :

Et recordátus est quia
caro sunt : * spíritus va-
dens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt
eum in desérto, * in iram
concitavérunt eum in ina-
quóso?

Et convérsi sunt, et ten-
tavérunt Deum : * et San-
ctum Israël exacerbavé-
runt.

Ant. Deus adjútor est
eórum : et Excélsus red-
émptor eórum est.

Ant. Redémit eos * Dó-
minus de manu tribulán-
tis.

Psalmus 77, v

NON sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne biberent.

Misit in eos cœnomýiam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine véneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádedit grándini jumenta eórum : * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ : * indignationem, et iram, et tribulationem : immissiones per angelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primitias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves populum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit dextera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divisit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsu : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Ant. Redémit eos Dóminus de manu tribulántis.

Ant. Ædificávit * Deus sanctifícium suum in terra.

Psalmus 77, vi

AUDÍVIT Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádedit in captivitátem virtútem eórum : * et

pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum : * et hereditatem suam spreuit.

Juvenes eorum comedit ignis : * et virgines eorum non sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt : * et viduae eorum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora : * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph : * et tribum Ephraim non elegit :

Sed elegit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et aedificavit sicut unicorเนียม sanctificium suum in terra, * quam fundavit in saecula.

Et elegit David, servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium : * de post fetantes accepit eum.

Pascere Jacob, servum suum, * et Israel, hereditatem suam :

Et pavit eos in innocentia cordis sui : * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Ant. Aedificavit Deus sanctificium suum in terra.

In Festis novem Lectionum :

V. Elegit Dominus tribum Juda. **R.** Montem Sion quem dilexit.

Absolutio. Ipsius pietas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpetua. 6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

Ant. Adjuva nos, * Deus, salutaris noster : et propitius esto peccatis nostris.

Psalmus 78

Eus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuerunt Jerúsalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus caeli : * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerúsalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsanatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Domine, irascéris in finem : * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes, quae te non novérunt : * et in regna, quae nomen tuum non invocarunt :

Quia comedérunt Jacob : *
et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitá-
tum nostrárum antiquá-
rum, cito antícipent nos
misericórdiæ tuæ : * quia
páuperes facti sumus ni-
mis.

Adjuva nos, Deus, salu-
táris noster : et propter
glóriam nóminis tui, Dó-
mine, libera nos : * et
propítius esto peccátis
nostris, propter nomen
tuum :

Ne forte dicant in génti-
bus : Ubi est Deus eó-
rum? * et innotéscat in
natióibus coram óculis
nostris.

Ultio ságuinis servórum
tuórum, qui effúsus est : *
intróeat in conspéctu tuo
gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdi-
nem bráchii tui, * pösside
filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris
séptuplum in sinu eó-
rum : * impropérium ipsó-
rum, quod exprobravé-
runt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus,
et oves páscuæ tuæ, * con-
fitebimur tibi in sáculum.

In generatióem et gene-
ratióem * annuntiábimus
laudem tuam.

Ant. Adjuva nos, Deus,
salutáris noster : et pro-
pítius esto peccátis no-
stris.

Ant. Ego sum Dóminus, *
Deus tuus, Israël, qui
edúxi te de terra Ægýpti.

Psalmus 80

EXsultáte Deo, adjutóri
nostro : * jubiláte Deo
Jacob.

Súmíte psalmum, et date
týmpanum : * psaltérium
jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Noeménia
tuba, * in insígni die so-
lemnitétis vestræ.

Quia præcéptum in Israël
est : * et judícium Deo Ja-
cob.

Testimónium in Joseph
pósuit illud, cum exíret de
terra Ægýpti : * linguam,
quam non nóverat, audí-
vit.

Divértit ab onéribus dor-
sum ejus : * manus ejus in
cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti
me, et liberávi te : *
exaudívi te in abscondito
tempestátis : probávi te
apud aquam contradicti-
onis.

Audi, pópulus meus, et
contestábor te : * Israël, si
audieris me, non erit in te
deus recens, neque adorá-
bis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus,
Deus tuus, qui edúxi te de
terra Ægýpti : * diláta os
tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus
meus vocem meam : * et
Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentítí sunt ei : * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Ego sum Dóminus, Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Ant. Ne táceas, Deus, * quóniam inimíci tui extulérunt caput.

Psalmus 82

DEus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimíter : * simul advérsus te testaméntum

disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahe-lítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adiutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrén-te Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixerunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sáculum sáculi : * et confundántur et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Gl.

Ant. Ne táceas, Deus, quóniam inimíci tui extulérunt caput.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Cognóscant quia nomen tibi Dóminus. **℟.** Tu solus Altíssimus super omnem terram.

**In Officio
novem Lectionum**

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. **8 In Festis Domini :** Divínium auxiliúm.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. **9** Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

**In Officio
trium Lectionum**

Absolutio. Ipsíus píetas et.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. **2** Divínium. **3** Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. **2** Christus perpétuæ. **3** Ignem sui amóris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. **℟.** Amen. **2** Cujus (vel Quorum aut Quarum.) **3** Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigiliis communes et Quatuor Tempora occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Exaltáte * Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Psalmus 98

Dóminus regnávít, irascántur pópuli : * quisedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiões : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus : * et Sámuél inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Ant. Eripe me * de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Psalmus 142

Domine, exáudi orationem meam : áuribus pèrcipe obsecrationem meam in veritate tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sáeculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiqúorum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad

te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatione ánimam meam : * et in misericórdia tua dispèdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Ant. Benedixísti, * † Dómine, terram tuam : remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Psalmus 84

Benedixísti, † Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope tíméntibus eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam : remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Ant. In Dómino justificábitur, * et laudábitur omne semen Israël.

Canticum Isaiaë

Is. 45, 15-26

VEre tu es Deus absconditus, * Deus Israël, Salvátor.

Confúsi sunt, et erubuerunt omnes : * simul abiérun in confusióne fabricatóres errorum.

Israël salvátus est in Dómino salúte ætérna : * non confundémini, et non erubescétis usque in sáeculum sáeculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, * ipse Deus formans terram, et fáciens eam, ipse plastes ejus :

Non in vanum creávit eam, ut habitaretur formávit eam : * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscondito locútus sum, * in loco terræ tenebróso :

Non dixi sémini Jacob frustra : Quærite me : * ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta.

Congregámini, et veníte, et accédite simul * qui salváti estis ex géntibus :

Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte, et veníte,
et consiliámini simul : *
Quis audítum fecit hoc
ab inítio, ex tunc prædixit
illud?

Numquid non ego Dómi-
nus, et non est ultra Deus
absque me? * Deus ju-
stus, et salvans non est
præter me.

Convertímini ad me, et
salvi éritis, omnes fines
terræ : * quia ego Deus, et
non est álius.

In memetípso jurávi,
egrediétur de ore meo ju-
stítiæ verbum, * et non
revertétur :

Quia mihi curvábatur
omne genu, * et jurábit
omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet,
meæ sunt justítiæ et im-
périum : * ad eum vénient,
et confundéntur omnes
qui repúgnant ei.

In Dómino justificábitur,
et laudábitur * omne se-
men Israël.

Ant. In Dómino justificá-
bitur, et laudábitur omne
semen Israël.

Ant. Lauda, * † Jerúsa-
lem, Dóminum. †

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dó-
minum : * † lauda
Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum : *
benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-

cem : * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ : * velóciter
currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam : * nébulam sicut
cínere spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas : * ante
fáciem frígoris ejus quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciet ea : * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum
suum Jacob : * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-
tióni : * et judícia sua non
manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem,
Dóminum.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies au-
tem appropinquávit.
Abjiciámus ergo ópera te-
nebrárum, et induámur
arma lucis. Sicut in die
honéste ambulémus.

Hymnus

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortá-
lium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Víriginis :

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlgēt Lúciſer,
Præítque ſolem núnſtius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux ſancta nos illúminet.

Manénsque noſtris ſénſi-
bus,

Noctem repéllat ſæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta ſervet pécſora.

Quæſíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda ſpes congáudeat,
Qua major exſtat cáritas.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc et per omne ſæcu-
lum. Amen.

℣. Repléti ſumus mane
miſericórdia tua. ℟. Ex-
ſultávimus, et delectáti
ſumus.

Ad Bened. Ant. Per ví-
ſcera miſericórdiæ * Dei
noſtri viſitávit nos Oriens
ex alto.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

*In Quatuor Temporibus et
in Vigiliis communibus, quan-
do fit Officium de Feria.*

(Pater noſter et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Cor contrítum.

Psalmus 50

Iſerére mei, Deus, *
ſecúndum magnam
miſericórdiam tu-
am.

Et ſecúndum multítudi-
nem miſeratiónum tuá-
rum, * dele iniquitátem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitáte mea : * et a pec-
cáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem
meam ego cognóſco : * et
peccátum meum contra
me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, et ma-
lum coram te feci : *
ut juſtificéris in ſermóni-
bus tuis, et vincas cum
judicáris.

Ecce enim, in iniquitáti-
bus concéptus ſum : * et
in peccátis concépit me
mater mea.

Ecce enim, veritátem di-
lexíſti : * incérta et oc-
cúlta ſapiéntiæ tuæ mani-
feſtáſti mihi.

Aspérgeſ me hyſſópo, et
mundábor : * lavábis me,
et ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gau-
dium et lætítiam : * et ex-
ſultábunt oſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a
peccátis meis : * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus : * et ſpírítum re-
ctum ínnoſa in víſceribus
meis.

Ne projícias me a fácie
tua : * et ſpírítum ſanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam ſa-
lutáris tui : * et ſpírítu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Ant. Propter nomen tuum.

Psalmus 142

Domine, exáudi oratió-nem meam : áuribus pèrcipe obsecratió-nem meam in virtúte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispèdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Ant. Deus, tu convérsus.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope tíméntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Deus, tu convérsus vivificábis nos : et plebs tua lætábitur in te.

Ant. Cum irátus fúeris.

Canticum Habacuc

Hab. 3, 2-19

Domine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * cónua in mánibus ejus :

Ibi abscondita est fortitúdo ejus : * ante faciém ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sǎculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiopiæ, * turbabúntur pelles terræ Má dian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascénderes super equos tuos : * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tribubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyíssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, *

veníentibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Cum irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

Ant. Lauda. †

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum : *
benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem : * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ : * velóciter
currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam : * nébulam sicut cí-
nerem spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas : * ante
fáciem frígoris ejus quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciét ea : * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum
suum Jacob : * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni : * et judícia sua
non manifestávit eis.

Ant. Lauda Deum tuum,
Sion, qui annúntiat judí-
cia sua Israël.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies au-
tem appropinquávit.
Abjiciámus ergo ópera te-
nebrárum, et induámur
arma lucis. Sicut in die
honéste ambulémus.

Hymnus

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortá-
lium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis :

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcyfer,
Præítque solem nún-tius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsi-
bus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet pectora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℟. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **℞.** Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

**In Feria VI Quatuor Tem-
porum Ant. ad Benedictus ut
in Proprio de Tempore, alias**

Ad Bened. Ant. Per ví-
scera misericórdiæ * Dei
nostri visitávit nos Oriens
ex alto.

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dici-
tur a solo Hebdomadario**

totum clara voce, usque ad V. Et ne nos indúcas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. V. Ego dixi : Dómine, miserere mei. R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. V. Convértere, Dómine, úsquequo? R. Et deprecábilis esto super servos tuos. V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemádmódum sperávimus in te. V. Sacerdótes tui induántur justítiam. R. Et sancti tui exsúltent. V. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. R. Dóminus con-sérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. V. Orémus et pro Antístite nostro N. R. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. V. Dómine, salvum fac regem. R. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédic hereditáti tuæ. R. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. V. Meménto Congregatiónis tuæ. R. Quam possedísti ab inítio. V. Fiat pax in virtúte tua. R. Et abundántia in túrribus tuis. V. Orémus pro benefactóribus nostris. R. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona fa-

ciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. V. Orémus pro fidélibus defúctis. R. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. V. Requiéscant in pace. R. Amen. V. Pro frátribus nostris abséntibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. V. Pro afflíctis et captívis. R. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatióibus suis. V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. R. Et de Sion tuére eos. V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum. V. Dómine, exáudi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans tém-
peret,
Ne litis horror ínsonet :

Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* **D**eo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

Ant. Ne discédas a me.

Psalmus 21, i

Deus, Deus meus, ré-
spice in me : quare
me dereliquísti? *
longe a salúte mea verba
delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per
diem, et non exáudies : *
et nocte, et non ad insi-
piéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábi-
tas, * laus Israëli.

In te speravérunt patres
nostri : * speravérunt, et
liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et
salvi facti sunt : * in te
speravérunt, et non sunt
confúsi.

Ego autem sum vermis,
et non homo : * oppró-
brium hóminum, et abjé-
ctio plebis.

Omnes vidéntes me, de-
risérunt me : * locúti sunt

lábiis, et movérunt ca-
put.

Sperávit in Dómino, erí-
piat eum : * salvum fá-
ciat eum, quóniam vult
eum.

Quóniam tu es, qui ex-
traxísti me de ventre : *
spes mea ab ubéribus ma-
tris meæ. In te proyéctus
sum ex útero :

De ventre matris meæ
Deus meus es tu, * ne dis-
céssestis a me.

Quóniam tribulátio pró-
xima est : * quóniam non
est qui ádjuvet.

Psalmus 21, ii

Circumdedérunt me ví-
tuli multi : * tauri pin-
gues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os
suum, * sicut leo rápiens
et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : *
et dispérsa sunt ómnia
ossa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liquéscens *
in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa
virtus mea, et lingua mea
adhæsit fáucibus meis : *
et in púlverem mortis de-
duxísti me.

Quóniam circumdedé-
runt me canes multi : *
concílium malignántium
obsédit me.

Fodérunt manus meas et
pedes meos : * dinumera-
vérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * divisērunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, animam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a cór nibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Psalmus 21, iii

QUI timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprexit, neque despexit deprecationem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu tímentium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunť eum : * vivent corda eórum in sáculum sáculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ familiæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 98, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte sca-

béllum pedum ejus : *
quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. Ne discédas a me, Dómine : quóniam tribulatio próxima est : quóniam non est qui ádjuvet.

*In Officio Festi vel Octavæ :
Capitulum 1 Tim. 1, 17*

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem diligite, ait Dóminus omnipotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. *℣. Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserére nobis. *Glória Patri.* Christe. *℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos.* *℟. Et libera nos propter nomen tuum.*

Preces dominicales et feriales *(si dicendæ sint)*

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad ℣.* Et ne nos inducas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum *secreto usque ad ℣.* Carnis resurrectionem. *℟.* Vitam æternam. Amen. *℣.* Et ego ad te, Dómine, clamávi. *℟.* Et mane oratio mea præveniet te. *℣.* Repleátur os meum laude. *℟.* Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. *℣.* Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis. *℟.* Et omnes iniquitátes meas dele. *℣.* Cor mundum crea in me, Deus. *℟.* Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. *℣.* Ne projicias me a fácie tua. *℟.* Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. *℣.* Redde mihi lætítiam salutáris tui. *℟.* Et spíritu principáli confirma me.

In Precibus ferialibus tantum

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me. **V.** Eripe me de inimícis meis, Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me. **V.** Eripe me de operántibus iniquitátem. **R.** Et de viris sánguinem salva me. **V.** Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi. **R.** Ut reddam vota mea de die in diem. **V.** Exáudi nos, Deus, salutáris noster. **R.** Spes ómnium finium terræ, et in mari longe. **V.** Deus, in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine, ad adjuvándum me festína. **V.** Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. **R.** Miserére nobis. **V.** Benedic, ánima mea, Dómino. **R.** Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. **V.** Benedic, ánima mea, Dómino. **R.** Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus. **V.** Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis. **R.** Qui sanat omnes infirmitates tuas. **V.** Qui redimit de intéritu vitam tuam. **R.** Qui coronat te in misericórdia et miseratió-nibus. **V.** Qui replet in bonis desidérium tuum. **R.** Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

V. Dignáre, Dómine, die isto. **R.** Sine peccáto nos custodíre. **V.** Miserére nostri, Dómine. **R.** Miserére nostri. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti : tua nos hódie salva virtúte ; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

V. Pretiósá in conspéctu Dómini. **R.** Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **℟.** Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. **℟.** Dómine, ad adjuvándum me festína. **Et dicitur ter; ultimo additur :** Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. **℟.** Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. **℣.** Glória Patri. **℟.** Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi

et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **℟.** Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritaté Dei, et paciéntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedictio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et do-

minabúntur pópulis : et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsu dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatióis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminus, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de

manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multae fíliae congregáverunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múluer timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiae

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ✠. Qui fecit cælum et terram.

✠. Benedícite. ✠. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ✠. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto**, nisi sequatur **alia Hora**.

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

℟. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessionem personent,
Flammescat igne caritas,
Accendat ardor proximos.

* **P**ræsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Excita, Domine.

Psalmus 79, i

Qui regis Israël, in-
tende : * qui dedú-
cis velut ovem Jo-
seph.

Qui sedes super Chéru-
bim, * manifestare coram
Ephraïm, Bénjamin, et
Manásse.

Excita potentiam tuam,
et veni, * ut salvos facias
nos.

Deus, converte nos : * et
ostende faciem tuam, et
salvi erimus.

Domine, Deus virtutum, *
quousque irascéris super
orationem servi tui?

Cibabis nos pane lacri-
marum : * et potum dabis
nobis in lacrimis in men-
sura?

Posuisti nos in contradi-
ctionem vicinis nostris : *
et inimici nostri subsan-
naverunt nos.

Deus virtutum, converte
nos : * et ostende faciem
tuam, et salvi erimus.

Psalmus 79, ii

Vineam de Ægypto
transtulisti : * ejecisti
gentes, et plantasti eam.

Dux itineris fuisti in con-
spectu ejus : * plantasti
radices ejus, et implévit
terram.

Opéruit montes umbra
ejus : * et arbusta ejus ce-
dros Dei.

Exténdit pálmities suos
usque ad mare : * et
usque ad flumen propági-
nes ejus.

Ut quid destruxisti ma-
ceriam ejus : * et vindé-
miant eam omnes, qui
prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper
de silva : * et singulá-
ris ferus depastus est
eam.

Deus virtutum, convér-
tere : * respice de cælo,
et vide, et visita vineam
istam.

Et pèrfice eam, quam
plantávit dextera tua : *
et super filium hóminis,
quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa*
ab increpatióne vultus tui
períbunt.

Fiat manus tua super vi-
rum d́exteræ tuæ : * et su-
per filium hóminis, quem
confirmásti tibi.

Et non discédimus a te,
vivificábis nos : * et no-
men tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum,
convérte nos : * et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga
deórum : * in médio
autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis ini-
quitátem : * et fácies pec-
catorum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíl-
lo : * húmitem, et páu-
perem justificáte.

Erípite páuperem : * et
egénium de manu pecca-
tóriis liberáte.

Nesciérunt, neque intelle-
xérunt, in ténebris ámbu-
lant : * movebúntur ómnia
fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et
filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines
moriémini : * et sicut unus
de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica ter-
ram : * quóniam tu heredi-
tábis in ómnibus géntibus.

Ant. Excita, Dómine,
poténtiam tuam, ut sal-
vos fácias nos.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et
sanábor : salvum me
fac, et salvus ero : quón-
iam laus mea tu es.

R. br. Sana ánimam me-
am, * Quia peccávi tibi.
Sana. **V.** Ego dixi : Dómi-
ne, miserére mei. Quia.
Glória Patri. Sana.

V. Adjutor meus esto, ne
derelínquas me. **R.** Neque
despicias me, Deus, salu-
táris meus.

In Feria VI Quatuor Temp.
et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad V.** Et ne nos indú-
cas in tentatiónem. **R.** Sed
libera nos a malo. **V.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. **R.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **V.** Exsúrge, Chri-
ste, ádjuva nos. **R.** Et
libera nos propter nomen
tuum. **V.** Dómine, exáudi
oratióem meam. **R.** Et
clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 19

AD SEXTAM

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vices,

Splendóre mane illúmi-
nas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammās lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem cór-
dium.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Beáti, qui hábitant.

Psalmus 83, i

Euam dilécta taber-
nácula tua, Dómine
virtútum : * con-
cupiscit, et déficit ánima
mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea *
exsultavérunt in Deum
vivum.

Etenim passer invénit
sibi domum : * et turtur
nidum sibi, ubi ponat pul-
los suos.

Altária tua, Dómine vir-
tútum : * Rex meus, et
Deus meus.

Beáti, qui hábitant in
domo tua, Dómine : * in
sæcula sæculórum laudá-
bunt te.

Beátus vir, cujus est au-
xilium abs te : * ascensió-
nes in corde suo dispósuit
in valle lacrimárum in
loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem
dabit legislátor, ibunt de

virtúte in virtútem : * vi-
débitur Deus deórum in
Sion.

Psalmus 83, ii

Domine, Deus virtú-
tum, exáudi oratióem
meam : * áuribus pércipe,
Deus Jacob.

Protéctor noster, aspice,
Deus : * et respice in fá-
ciem Christi tui :

Quia mélior est dies una
in átriis tuis, * super míl-
lia.

Elégi abjéctus esse in
domo Dei mei : * magis
quam habitáre in taber-
náculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et
veritátem diligit Deus : *
grátiam et glóriam dabit
Dóminus.

Non privábit bonis eos,
qui ámbulant in innocén-
tia : * Dómine virtútum,
beátus homo, qui sperat
in te.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis : *
diligít Dóminus portas
Sion super ómnia taber-
nácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de
te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et
Babylónis * sciéntium me.

Ecce, alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthío-
pum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet :
Homo, et homo natus est

in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeátis, nisi ut invicem diligátis : qui enim diligit próximum, legem implévit.

℟. **br.** Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **℣.** Semper laus ejus in ore meo. In omni. **G**lória Patri. Benedícam. **℣.** Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Feria VI Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** **℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, converté nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera

nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD NONAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam déci-
dat,

Sed præmíum mortis sa-
cræ

Perénis instet glória.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Misericórdia et véritas.

Psalmus 88, i

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum
eléctis meis, jurávi David,
servo meo : * Usque in
ætérum præparábo se-
men tuum.

Et ædificábo in genera-
tiónem et generatióem *
sedem tuam.

Confitebúntur cæli mira-
bília tua, Dómine : * ét-
enim veritátem tuam in
ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino : * sí-
milis erit Deo in fíliis
Dei?

Deus, qui glori ficátur in
consílio sanctórum : * ma-
gnus et terríbilis super
omnes qui in circúitu ejus
sunt.

Dómine, Deus virtútum,
quis símilis tibi? * potens
es, Dómine, et véritas tua
in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti
maris : * motum autem
flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vul-
nerátum, supérbum : * in
bráchio virtútis tuæ di-
spersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est
terra, orbem terræ et ple-
nitúdinem ejus tu fundá-
sti : * aquilónem, et mare
tu creásti.

Thabor et Hermon in nó-
mine tuo exsultábunt : *
tuum bráchium cum po-
téntia.

Firmétur manus tua, et
exaltétur délixtera tua : *

justítia et judícium præ-
parátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas
præcédent faciém tuam : *
beátus pópulus, qui scit
jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vul-
tus tui ambulábunt, et in
nómine tuo exsultábunt
tota die : * et in justítia
tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis
eórum tu es : * et in bene-
plácito tuo exaltábitur
cornu nostrum.

Quia Dómini est assúm-
ptio nostra, * et Sancti
Israël, regis nostri.

Psalmus 88, ii

Tunc locútus es in vi-
sióne sanctis tuis, et
dixísti : * Pósuí adju-
tóriúm in poténte : et
exaltávi eléctum de plebe
mea.

Invéni David, servum
meum : * óleo sancto meo
unxi eum.

Manus enim mea auxi-
liábitur ei : * et bráchium
meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in
eo, * et fílius iniquitátis
non appónet nocére ei.

Et concídám a faciē ipsíus
inimícos ejus : * et odién-
tes eum in fugam convér-
tam.

Et véritas mea, et mise-
ricórdia mea cum ipso : *
et in nómine meo exaltá-
bitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et susceptor salutis meae.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum praerégibus terrae.

In aeternum servabo illi misericordiam meam : * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies caeli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in judiciis meis non ambulaverint :

Si justitias meas profanaverint : * et mandata mea non custodierint :

Visitabo in virga iniquitates eorum : * et in verbis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo : * neque nocébo in veritate mea :

Neque profanabo testamentum meum : * et quae procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo : Si David mentiar : * semen ejus in aeternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in aeternum : et testis in caelo fidelis.

Psalmus 88, iii

TU vero repulisti et despexisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : * profanasti in terra Sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram depressémentum eum : * laetificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus : * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione : * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus : * perfudisti eum confusione.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quae mea substantia : * numquid enim vane constituisti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiae tuae antiquae, Dómine, * sicut jurasti David in veritate tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Ant. Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam, Dómine.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibilibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretiósó sángine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. **br.** Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **℣.** Pes enim meus stetit in via recta. Et. **Gloria Patri.** Rédime. **℣.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℟.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In Feria VI Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** **℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, converte nos. **℟.** Et osténde

fáciem tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD VESPERAS

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Dómine, * † probásti me, et cognovísti me. †

Psalmus 138, i

Dómine, † probásti me, et cognovísti me : * † tu cognovísti sessiόem meam, et resurrectiόem meam.

Intellexísti cogitatiόes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas
dilúculo, * et habitávero
in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua
dedúcet me : * et tenébit
me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan téne-
bræ conculcábunt me : *
et nox illuminátio mea in
delíciis meis.

Quia ténebræ non obscu-
rabúntur a te, et nox sicut
dies illuminábitur : * sicut
ténebræ ejus, ita et lumen
ejus.

Quia tu possedísti renes
meos : * suscepísti me de
útero matris meæ.

Ant. Dómine, probásti
me, et cognovísti me.

Ant. Mirábilia ópera
tua, * Dómine, et ánima
mea cognóscit nimis.

Psalmus 138, ii

COnfitébor tibi quia ter-
ribíliter magnificátus
es : * mirábilia ópera tua,
et ánima mea cognóscit
nimis.

Non est occultátum os
meum a te, quod fecísti in
occúlto : * et substántia
mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vi-
dérunt óculi tui, et in libro
tuo omnes scribéntur : *
dies formabúntur, et nemo
in eis.

Mihi autem nimis hono-
rificáti sunt amíci tui,
Deus : * nimis confortátus
est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et su-
per arénam multiplicabún-
tur : * exsurrexi, et adhuc
sum tecum.

Si occíderis, Deus, pecca-
tóres : * viri sánguinem,
declináte a me :

Quia dícitis in cogitatió-
ne : * Accípient in vani-
táte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te,
Dómine, óderam? * et
super inimícos tuos tabe-
scébam?

Perfécito ódio óderam il-
los : * et inimíci facti sunt
mihi.

Proba me, Deus, et scito
cor meum : * intérroga me,
et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis
in me est : * et deduc me
in via ætérna.

Ant. Mirábilia ópera tua,
Dómine, et ánima mea
cognóscit nimis.

Ant. Ne derelínquas me, *
Dómine, virtus salútis
meæ.

Psalmus 139

ERipe me, Dómine, ab
hómine malo : * a viro
iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniqui-
tátes in corde : * tota die
constituébant próelia.

Acuérunt linguas suas
sicut serpéntis : * vené-
num áspidum sub lábiis
eórum.

Custódi me, Dómine, de
manu peccatóris : * et ab

homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem deícies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in in-térítu.

Cognóvi quia fáciét Dóminus júdicium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vul-tu tuo.

Ant. Ne derelínquas me, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Dómine, * † clamávi ad te, exáudi me. †

Psalmus 140

Domine, † clamávi ad te, exáudi me : * † inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : *

et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Ant. Educ de custódia * animam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confitén-

dum nómini tuo : * me exspéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Educ de custódia ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentecostes anticipatæ)

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consoláture nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Hominis supérne Cónditor,

Qui cuncta solus órдинans,
Humum jubes producere
Reptántis et feræ genus :

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vi-

ces

Obtemperáre sérvulis :

Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se íntérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula :
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Depósuit Dóminus * poténtes de sede, et exaltávit húmiles.

In Feria VI Quatuor Temporum, si Vesperæ fuerint de Feria, post repetitam ad Magnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣.

Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N.

℟. Stet et pascat in forti-

túdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedisti ab inítió.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam.

Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Libera eos, Deus Israél, ex ómnibus tribulatióibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. ℟. Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perféctum concé-
dat nobis Dóminus omní-
potens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versárius vester diábolus
tamquam leo rúgiens cír-
cuit, quærens quem dévo-
ret : cui resistite fortes in
fide. Tu autem, Dómine,
miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. ℟. Qui
fecit cælum et terram.

Pater noster, **quod dici-
tur totum secreto.**

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. ℟. Et
avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Voce mea. †

Psalmus 76, i

Oce mea † ad Dó-
minum clamávi : *
voce mea ad Deum,
et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ
Deum exquisívi, mánibus

meis nocte contra eum : *
et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea, * memor fui Dei, et
delectátus sum, et exerci-
tátus sum : et defécit spí-
ritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei : * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : *
et annos ætérnos in mente
hábuí.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et exer-
citábar, et scopébam spí-
ritum meum.

Numquid in ætérnum
projíciet Deus : * aut non
appónet ut complacítior
sit adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet, * a
generatióne in generatió-
nem?

Aut obliviscétur miseréri
Deus? * aut continébit in
ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc
mutatió dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dó-
mini : * quia memor ero ab
inítió mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómni-
bus opéribus tuis : * et
in adinventiόνibus tuis
exercébor.

Psalmus 76, ii

DEus, in sancto via tua :
quis Deus magnus sic-
ut Deus noster? * tu es
Deus qui facis mirabília.

Notam fecisti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, *

pátiens, et multæ miseri-
córdiæ, et verax.

Réspice in me, et mise-
rère mei, * da impérium
tuum púero tuo : et salvum
fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in
bonum, ut vídeant qui
odérunt me, et confun-
dántur : * quóniam tu,
Dómine, adjuvísti me, et
consolátus es me.

Ant. Voce mea ad Dómi-
num clamávi : neque obli-
viscétur miseréri Deus.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,

Ne polluéantur córpora.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocátum
est super nos : ne derelin-
quas nos, Dómine, Deus
noster.

℟. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus.

℣. Redemísti nos, Dó-
mine, Deus veritátis. Com-
méndo. **Glória Patri.** In
manus. **℣.** Custódi nos,
Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuá-
rum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, * secún-
dum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatióem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes; ut vigilémus
cum Christo, et requiescá-
mus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

**Pater noster secreto us-
que ad ℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **℟.** Sed
libera nos a malo.

**Credo in Deum secreto
usque ad ℣.** Carnis resur-
rectiόem. **℟.** Vitam ætér-
nam. Amen. **℣.** Benedí-
ctus es, Dómine, Deus
patrum nostrórum. **℟.** Et
laudábilis et gloriósus in

sæcula. *℣.* Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. *℟.* Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. *℣.* Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. *℟.* Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. *℣.* Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. *℟.* Amen. *℣.* Dignáre, Dómine, nocte ista. *℟.* Sine peccáto nos custodíre. *℣.* Miserére nostri, Dómine. *℟.* Miserére nostri. *℣.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℟.* Quemádmódum sperávimus in te. *℣.* Dómine, exáudi oratióne meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióne istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis.

℣. Divínium auxílium.

Pater noster, Ave María **et** Credo.

SABBATO

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

(In Officio Dom. anticipatæ)

Invit. Pópulus Dómini, et oves páscuæ ejus :

* Veníte, adorémus. **Ps. 94**
Veníte.

Hymnus

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Uníus et substántiæ,
Trínusque persónis Deus :
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe :
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos jecúrque mórbi-
dum
Flammis adúre cóngruis,
Accínti ut artus éxcu-
bent,
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nó-
ctium

Nunc concinéndo rúmpi-
mus,

Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Memor fuit in sæ-
culum * testaménti sui
Dóminus, Deus noster.

Psalmus 104, i

Confitémini Dómino,
et invocáte nomen
ejus : * annuntiáte
inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite
ei : * narráte ómnia mira-
bília ejus.

Laudámini in nómine
sancto ejus : * lætétur cor
quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et
confirmámini : * quærite
fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium
ejus, quæ fecit : * prodígia
ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi
ejus : * filii Jacob, elécti
ejus.

Ipse Dóminus Deus no-
ster : * in univérſa terra
judícia ejus.

Memor fuit in sæculum
testaménti sui : * verbi,
quod mandávit in mille
generatiónes :

Quod dispósuit ad Abra-
ham : * et juraménti sui
ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in
præcéptum : * et Israël in
testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram
Chánaan, * funículum he-
reditátis vestræ.

Cum essent número bre-
vi, * paucíssimi et incolæ
ejus :

Et pertransiérunt de gen-
te in gentem, * et de regno
ad pópulum álterum.

Non reliquit hómínem
nocére eis : * et corripuit
pro eis reges.

Nolíte tángere christos
meos : * et in prophétis
meis nolíte malignári.

Ant. Memor fuit in sæcu-
lum testaménti sui Dómi-
nus, Deus noster.

Ant. Auxit Dóminus * pó-
pulum suum : et firmávit
eum super inimícos ejus.

Psalmus 104, ii

ET vocávit famem super
terram : * et omne
firmaméntum panis con-
trívit.

Misit ante eos virum : *
in servum venúmdatus
est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflam-mávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constitúit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessionís suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israëlin Ægýptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Ant. Auxit Dóminus pópulum suum : et firmávit eum super inimícos ejus.

Ant. Edúxit Deus * pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

Psalmus 104, iii

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœno-myíá : * et cínifes in ómnibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primitías omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectiόne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectionem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónés gentium : * et labóres populórum possederunt :

Ut custódiánt justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Ant. Edúxit Deus pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

In Festis novem Lectionum :

℣. Memor fuit Dóminus verbi sancti tui. ℟. Quod locútus est ad Abraham, púerum suum.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictiône perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Salvávit eos Dóminus * propter nomen suum.

Psalmus 105, i

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas faciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt júdicium, * et faciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * visita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirábilia tua : * non fuérunt mémoires multitudínis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérent consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Ant. Salvávit eos Dóminus propter nomen suum.

Ant. Oblíti sunt Deum, * qui salvávit eos.

Psalmus 105, ii

ET irritavérunt Móysen in castris : * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatióem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham : terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses, eléctus ejus, stetisset in confractiône in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natióibus : * et dispérgeret eos in regióibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiόνibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quasi satio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatióem et generatióem usque in sempitérnum.

Ant. Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos.

Ant. Cum tribularéntur, * vidit Dóminus : et audívit oratióem eórum.

Psalmus 105, iii

ET irritavérunt eum ad Aquas contradictiόνis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt intergentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádedit eos in manus gentium : * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * et audívit oratió-nem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericór-

dias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster : * et cóngrega nos de natió-nibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Ant. Cum tribularéntur, vidit Dóminus : et audívit oratió-nem eórum.

In Officiis novem Lectionum :

℟. Salvos nos fac, Dómine, Deus noster. ℟. Ut confiteámur nómini sancto tuo.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Clamavérunt ad Dóminum : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Psalmus 106, i

Onfitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine
in inaquóso : * viam civi-
tátis habitáculi non inve-
nérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : *
ánima eórum in ipsis de-
fécit.

Et clamavérunt ad Dó-
minum cum tribularén-
tur : * et de necessitátibus
eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam
rectam : * ut irent in civi-
tátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiæ ejus : * et mira-
bília ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam
inánem : * et ánimam esu-
riéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et
umbra mortis : * vinctos
in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt eló-
quia Dei : * et consílium
Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in la-
bóribus cor eórum : * in-
firmáti sunt, nec fuit qui
adjuváret.

Et clamavérunt ad Dómi-
num cum tribularén-
tur : * et de necessitátibus eórum
liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris,
et umbra mortis : * et vín-
cula eórum disrúpit.

Ant. Clamavérunt ad Dó-
minum : et de necessi-
tátibus eórum liberávit
eos.

Ant. Ipsi vidérunt * ópe-
ra Dei, et mirabília ejus.

Psalmus 106, ii

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiæ ejus : * et
mirabília ejus filiis hómi-
num.

Quia contrívit portas
æreas : * et vectes férreos
confrégit.

Suscépit eos de via ini-
quitátis eórum : * propter
injustítias enim suas hu-
miliáti sunt.

Omnem escam abomi-
náta est ánima eórum : *
et appropinquavérunt us-
que ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dó-
minum cum tribularén-
tur : * et de necessitátibus
eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et
sanávit eos : * et erípuit eos
de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiæ ejus : * et mira-
bília ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium
laudis : * et annúntient
ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in
návibus, * faciéntes ope-
ratió nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dó-
mini, * et mirabília ejus in
profúndo.

Dixit, et stetit spíritus
procéllæ : * et exaltáti
sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cæ-
los, et descéndunt usque
ad abyssos : * ánima eó-
rum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Ant. Ipsi vidérunt ópera Dei, et mirabilia ejus.

Ant. Vidébunt recti, * et lætabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

Psalmus 106, iii

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas : *

et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes : * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sapiens et custódiét hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vidébunt recti, et lætabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

In feriali Officio in Officio Dominicæ anticipatæ ac S. Mariæ in Sabbato et in Festis :

℣. Exáltent Dóminum in ecclésia plebis. **℟.** Et in cáthedra seniórum laudent eum.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A vînculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.
8 In Festis Domini : Divinum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum)

festum cōlimus. 9 Ad societatē-
tem. (Per evangēlica dicta.)

In Officio
trium Lectionum

Absolutio. A vīnculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangēlica. 2 Di-
vīnum. 3 Ad societātem.

In Octava simplici :

Bened. 1 Ille nos benedicat.
2 Cujus (vel Quorum aut
Quarum). 3 Ad societātem.

In Officio sanctæ Mariæ
in Sabbato

Absol. Précibus et méritis
beatæ Mariæ semper Virgi-
nis et ómnium Sanctórum,
perducāt nos Dóminus ad
regna cælórum. Amen.

Bened. 1 Nos cum prole pia
benedicat Virgo María.
Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum inter-
cedat pro nobis ad Dómi-
num. Amen.

3 Per Virginem Matrem
concedat nobis Dóminus sa-
lútem et pacem. Amen.

AD LAUDES I

*In Sabbatis extra Vigiliis
communes et Quatuor Tem-
pora occurrentibus, in Festis
novem Lectionum, in omnibus
Officiis de Octava non privi-
legiata, atque in Officio sanctæ
Mariæ in Sabbato.*

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adiutórium.

Ant. Filii Sion * exsúl-
tent in Rege suo.

Psalmus 140

Antáte Dómino cán-
ticum novum : *
laus ejus in ecclé-
sia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui
fecit eum : * et filii Sion
exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in
choro : * in týmpano, et
psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est
Dómino in pópulo suo : *
et exaltábit mansuétos in
salútem.

Exsultábunt sancti in
glória : * lætabúntur in
cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-
ture eórum : * et gládii
ancípites in mánibus eó-
rum.

Ad faciéndam vindíctam
in natió nibus : * increpa-
tió nes in pópulis.

Ad alligándos reges eó-
rum in compédibus : * et
nóbiles eórum in mánicis
férreis.

Ut fáciant in eis iudícium
conscríptum : * glória hæc
est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Filii Sion exsúltent
in Rege suo.

Ant. Quam magnificáta *
sunt ópera tua, Dómine!

Psalmus 91

BOnum est confitéri Dó-
mino : * et psállere
nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane
misericórdiam tuam : * et

veritatem tuam per noctem.

In decachordo, psalterio : * cum canticis, in cithara.

Quia delectasti me, Domine, in factura tua : * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * nimis profundae factae sunt cogitationes tuae.

Vir insipiens non cognoscet : * et stultus non intelliget haec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut foenum : * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem :

Ut intereant in saeculum saeculi : * tu autem Altissimus in aeternum, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt : * et dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum : * et senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos : * et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florebit : * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebut.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi : * et bene patientes erunt, ut annuntient :

Quoniam rectus Dominus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

Ant. Quam magnificata sunt opera tua, Domine!

Ant. Laetabitur justus * in Domino, et sperabit in eo.

Psalmus 63

EXaudi, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gladium linguas suas : * intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum : * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo.

Ant. Osténde nobis, Dómine, * lumen miseratiónum tuárum.

Canticum Ecclesiastici

Eccli. 36, 1-16

Miserére nostri, Deus ómnium, et respice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum :

Et immítte timórem tuum super gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica ma-

num, et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimicum.

Festína tempus, et mémento finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur : * et qui pésimant plebem tuam, invéniant perditionem.

Cóntere caput princípum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob : ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua :

Et hereditábis eos, * sicut ab iníto.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum : * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiei tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psalterio, et cithara.

Laudáte eum in tymphano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

In Officio feriali

(In Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

AUróra jam spargit posu- lum :

Terris dies illábitur :

Lucis resúltat spículum :

Discédát omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet :

Mentis reátus córruat :

Quidquid tenébris hórridum

Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum

Hic deprecámur cernui,

Cum luce nobis éffluat,

Hoc dum canóre cóncrepat.

* **Deo** Patri sit glória,

Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,

Nunc et per omne sæculum. Amen.

℟. Repléti sumus mane misericórdia tua. **℣.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

In Dominica post Octavam Pentecostes anticipata Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 9

AD LAUDES II

In Quatuor Temporibus et in Vigiliis communibus, quando fit Officium de FERIA.

(Pater noster **et Ave.**)

℟. Deus, in adjutórium.

Ant. Benígne fac, Dómine.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim, in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim, veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætítiam : * et exsultabunt ossa humiliata.

Avérte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Líbera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultabit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útiq̃ue : * holocáustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion : * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium justítiae, oblationes, et holocáusta : * tunc imponent super altáre tuum vítulos.

Ant. Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion.

Ant. Rectus Dóminus.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiandum mane misericórdiam tuam : * et veritatem tuam per noctem.

In decachórdo, psalterio : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factura tua : * et in opéribus mánuum tuarum exsultábo.

Quam magnificata sunt ópera tua, Dómine! * ni-

mis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sáeculum sáeculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et disperségéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Ant. Rectus Dóminus, Deus noster : et non est iníquitas in eo.

Ant. A timóre inimíci.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratió-nem meam cum dépre-cor : * a timóre inimíci éri-pe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tí-muit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde. Gl.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. In servis suis.

Canticum Moysis

Deut. 32, 1-43

AUdíte, cæli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus :

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altísimus gentes : * quando separábat filios Adam,

Constituit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra déserta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo durísimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et arietum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrasátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te genuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam faciém meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves mor-su amaríssimo :

Dentes bestiárum immít-tam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos glá-dius, et intus pavor, * jú-venem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre faciám ex homí-nibus memóriam eórum.

Sed propter iram ini-micórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent : * Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellí-gerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fu-gent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus no-ster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdi-ces.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de sub-urbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eó-rum, * et venénium áspi-dum insanábile.

Nonne hæc cõdita sunt apud me, * et signata in thesauris meis?

Mea est ultio, et ego retribuam in tempore, * ut labatur pes eorum :

Juxta est dies perditionis, * et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, * et in servis suis miseretur :

Videbit quod infirmata sit manus, * et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam?

De quorum victimis comedebant adipēs, * et bibebant vinum libaminum :

Surgant, et opitulentur vobis, * et in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sim solus, * et non sit alius Deus præter me :

Ego occidam, et ego vivere faciam : percutiam, et ego sanabo, * et non est qui de manu mea possit erüere.

Levabo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in æternum.

Si acüero ut fulgur gladium meum, * et arripuerit judicium manus mea :

Reddam ultionem hostibus meis, * et his qui odērunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, * et gladius meus devorabit carnes,

De cruore occisorum, * et de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus, * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * et propitius erit terræ populi sui.

Ant. In servis suis miseretur Dominus : * et propitius erit terræ populi sui.

Ant. Laudate. †

Psalmus 150

Laudate † Dominum in sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro : * laudate eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum.

Ant. Laudate Dominum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

AUróra jam spargit pos-
lum :

Terris dies illábitur :
Lucis resúltat spículum :
Discédát omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsu-
let :

Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórrí-
dum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últi-
mum

Hic deprecámur cernui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncre-
pat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Repléti sumus mane
misericórdia tua. ℟. Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

¶ Sequens Ant. ad Benedi-
ctus dicitur etiam in Sabbato
Quatuor Temporum.

Ad Bened. Ant. Illúmina,
Dómine, * sedéntes in té-
nebris et umbra mortis, et

dírigè pedes nostros in
viam pacis.

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dici-
tur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque
ad ℣. Et ne nos indúcas in
tentatióem. ℟. Sed líbe-
ra nos a malo. ℣. Ego di-
xi : Dómine, miserére mei.
℟. Sana ánimam meam,
quia peccávi tibi. ℣. Con-
vértere, Dómine, úsque-
quo? ℟. Et deprecábilis
esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos.
℟. Quemádmódum sperá-
vimus in te. ℣. Sacerdótes
tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exsúltent.
℣. Orémus pro beatíssimo
Papa nostro N. ℟. Dómi-
nus consérvet eum, et vi-
víficet eum, et beátum fá-
ciat eum in terra, et non
tradat eum in ánimam ini-
micórum ejus. ℣. Orémus
et pro Antístite nostro N.
℟. Stet et pascat in for-
titúdine tua, Dómine, in
sublimitáte nóminis tui.
℣. Dómine, salvum fac
regem. ℟. Et exáudi nos
in die, qua invocáverimus
te. ℣. Salvum fac pópu-
lum tuum, Dómine, et

bénedic hereditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congrega-

tiónis tuæ. ℟. Quam pos-

sedísti ab initio. ℣. Fiat

pax in virtúte tua. ℟. Et

abundántia in túrribus

tuis. ℣. Orémus pro bene-

factóribus nostris. ℟. Re-

tribúere dignáre, Dómine,

ómnibus, nobis bona fa-

ciéntibus propter nomen

tuum, vitam ætérnam.

Amen. ℣. Orémus pro

fidélibus defúctis. ℟. Ré-

quiem ætérnam dona eis,

Dómine, et lux perpétua

lúceat eis. ℣. Requiéscant

in pace. ℟. Amen. ℣. Pro

frátribus nostris absénti-

bus. ℟. Salvos fac servos

tuos, Deus meus, sperán-

tes in te. ℣. Pro afflíctis

et captívis. ℟. Líbera

eos, Deus Israél, ex óm-

nibus tribulatióibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, au-

xílium de sancto. ℟. Et de

Sion tuére eos. ℣. Dómi-

ne, Deus virtútum, con-

véрте nos. ℟. Et osténde

fáciem tuam, et salvi éri-

mus. ℣. Exsúrge, Christe,

ádjua nos. ℟. Et líbera

nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratió-

nem meam. ℟. Et clamor

meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Exaltáre, Dómine.

Psalmus 93, i

DEus ultiónum Dómi-
nus : * Deus ultió-
num líbere egít.

Exaltáre, qui júdicas ter-
ram : * redde retributió-
nem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dó-
mine, * úsquequo pecca-
tóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur
iniquitátem : * loquéntur

omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitationes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Psalmus 93, ii

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine* : et de lege tua docúeris eum,

Ut mítigés ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in iudícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábatur me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolationes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justí : * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus, Deus noster.

Psalmus 107

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos, Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 149, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gúture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindictam in natióibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis júdicium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. Exaltáre, Dómine, qui júdicas terram : redde retributiónem supérbis.

In Officio Festi vel Octavæ, Dominicæ anticipatæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Régi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritatem diligite, ait Dominus omnipotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe. V. *Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserere nobis. Glória Patri. Christe. V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato dicitur sequens

V. Qui natus es de María Virgine.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad V. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam æternam. Amen. V. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane oratio mea præveniet te. V. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. V. Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitates meas dele. V. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum in-

nova in viscéribus meis. V. Ne projicias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confirma me.

In Precibus ferialibus tantum

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. V. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me libera me. V. Eripe me de operántibus iniquitatem. ℟. Et de viris sánguinem salva me. V. Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. V. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium finium terræ, et in mari longe. V. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. V. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. ℟. Miserere nobis. V. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. V. Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infir-

mitates tuas. *V.* Qui redimit de interitu vitam tuam. *R.* Qui coronat te in misericordia et miserationibus. *V.* Qui replet in bonis desiderium tuum. *R.* Renovabitur ut aquilae juvenus tua.

In utrisque Preeibus

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. *R.* Qui fecit caelum et terram.

Confiteor. Misereatur. Indulgentiam.

V. Dignare, Domine, die isto. *R.* Sine peccato nos custodire. *V.* Misere nostri, Domine. *R.* Misere nostri. *V.* Fiat misericordia tua, Domine, super nos. *R.* Quemadmodum speravimus in te. *V.* Domine, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti : tua nos hodie salva virtute ; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dominum.

R. Amen.

V. Dominus vobiscum.

V. Benedicamus Domino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

V. Pretiosa in conspectu Domini. *R.* Mors Sanctorum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta Maria, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo adjuvari et salvari, qui vivit et regnat in secula seculorum. *R.* Amen.

V. Deus, in adjutorium meum intende. *R.* Domine, ad adjuvandum me festina. *Et dicitur ter ; ultimo additur :* Gloria Patri. Sicut erat.

Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

Pater noster *secreto usque ad V.* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo. *V.* Respice in servos tuos, Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum. *R.* Et sit splendor Domini, Dei nostri, super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige. *V.* Gloria Patri. *R.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificare, regere et gubernare dignare, Domine Deus, Rex caeli et terrae, hodie

corda et c rpora nostra, sensus, serm nes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tu rum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et l beri esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in s cula s cul rum.  . Amen.

 . Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dóminus omnipotens.  . Amen.

In Officio feriali

(et in Officio Dominic e post Oct. Pentec. anticipat e)

Dominus autem dirigat corda et c rpora nostra in caritate Dei, et patientia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio, honor, virtus et fortitudo Deo nostro in s cula s cul rum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudentes a conspectu concilii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contumeliam pati.

Pro Martyre

Justus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dóminum, qui

fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justi, et tamquam scintill e in arundinet o discurrent. Judicabunt nationes, et dominabuntur pópulis : et regnabit Dóminus illórum in perpetuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdotio, et habere laudem in nómine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odorem suavitatis.

Pro Conf. non Pont.

Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam sanctorum : honestavit illum in laboribus, et complévit labores illius.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecata sum. Invocaui Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis me e, et in tempore superbórum sine adjutorio.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim

memória illius : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ filiae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlter timentis Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiae

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℟. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam. Et fídelium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

℟. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus, Unum Patri cum Fílio, Dignáre promptus íngeri Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessióem pèsonent, Flamméscat igne caritas, Accéndat ardor próximos.

* **P**ræsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sáeculum. Amen.

Ant. Clamor meus.

Psalmus 101, i

Domine, exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aures tuas.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelli-cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Psalmus 101, ii

TU exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélsso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Psalmus 101, iii

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum nuntiá mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Ínitio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in sæculum dirigetur.

Ant. Clamor meus, Dómine, ad te perveniat : * non avertas faciem tuam a me.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea tu es.

℟. **br.** Sana animam meam, * Quia peccavi tibi. Sana. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserere mei. Quia. **Gloria Patri.** Sana.

℣. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. **℟.** Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

In Sabbato Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** **℣.** Et ne nos indú-

cas in tentationem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtutum, converte nos. **℟.** Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. **℣.** Exsúrge, Christe, adjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi orationem meam. **℟.** Et clamor meus ad te veniat.

Reliqua ut in Ordinario. 19

AD SEXTAM

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adjutorium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammam lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* **P**ræsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Dómine, Deus meus.

Psalmus 103, i

Benedic, ánima mea, Dómino : * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessionem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fugient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Psalmus 103, ii

Rigans montes de superioribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in tépore : * sol cognóvit occasum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatió-nem suam usque ad vésperum.

Psalmus 103, iii

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessiône tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic

reptília, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bédedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Dómine, Deus meus, magnificátus es vehemén-
ter.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ
post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam de-
beátis, nisi ut invicem
diligátis : qui enim diligit
próximam, legem imple-
vit.

R. br. Benedícam Dómi-
num * In omni témpore.
Benedícam. **V.** Semper
laus ejus in ore meo. In.
Glória Patri. Benedícam.
V. Dóminus regit me, et
nihil mihi déerit. **R.** In
loco pásquæ ibi me collo-
cávit.

In Sabbato Quatuor Temp.
et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad V.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **R.** Sed
libera nos a malo. **V.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérté nos. **R.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **V.** Exsúrge, Christe,
áduva nos. **R.** Et libera
nos propter nomen tuum.
V. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **R.** Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD NONAM

Pater noster **et** Ave.

✠. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,

Lucis diúrnæ témpora

Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam déci-
dat,

Sed præmium mortis sa-
cræ

Perénis instet glória.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Ne tacúeris, Deus.

Psalmus 108, i

Deus, laudem meam
ne tacúeris : * quia
os peccatóris, et os
dolósi super me apértum
est.

Locúti sunt advérsus
me lingua dolósa, et ser-
mónibus ódii circumdedé-
runt me : * et expugna-
vérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent,
detrahébant mihi : * ego
autem orábam.

Et posuérunt advérsus
me mala pro bonis : *
et ódium pro dilectióne
mea.

Constítue super eum pec-
catórem : * et diábolus
stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat
condemnátus : * et orátio
ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : *
et episcopátum ejus accí-
piat alter.

Fiant filii ejus órphani : *
et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur
filii ejus, et mendícent : *
et ejiciántur de habitatió-
nibus suis.

Scrutétur fænerátor om-
nem substántiam ejus : *
et dirípiant aliéni labóres
ejus.

Non sit illi adjútor : * nec
sit qui misereátur pupíllis
ejus.

Fiant nati ejus in in-
térítum : * in genera-
tíone una deleátur nomen
ejus.

Psalmus 108, ii

IN memóriam rédeat ini-
quitas patrum ejus in
conspéctu Dómini : * et
peccátum matris ejus non
deleátur.

Fiant contra Dóminum
semper, et dispéreat de
terra memória eórum : *
pro eo quod non est recor-
dátus fácere misericór-
diam.

Et persecútus est hómi-
nem inopem, et mendí-
cum, * et compúnctum
corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Psalmus 108, iii

Libera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícet illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Ne tacúeris, Deus, quia sermónibus ódii circumdedérunt me.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redépti estis, sed pretióso ságuine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. **br.** Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **℣.** Pes enim meus stetit in via recta. Et. **Glória Patri.** Rédime. **℣.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℟.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In Sabbato Quatuor Temp.
et in Vigiliis communibus :

Praeces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. KYrie, eléison.

Pater noster **secreto us-**
que ad V. Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **R.** Sed
libera nos a malo. **V.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. **R.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **V.** Exsúrge, Christe,
áduva nos. **R.** Et libera
nos propter nomen tuum.
V. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **R.** Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD VESPERAS

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Benedíctus Dómi-
nus. †

¶ **Antiphonæ cum Psalmis**
assignatæ semper in Sabbato
dicuntur pro I Vesperis Do-
minicæ sequentis, quando
agendum est Officium de
ipsa Dominica.

Psalmus 143, 1

Benedíctus Dómi-
nus, † Deus meus,
qui docet manus
meas ad prœlium, * et dí-
gitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et re-
fúgium meum : * sus-
céptor meus, et liberátor
meus :

Protéctor meus, et in
ipso sperávi : * qui subdit
pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo,
quia innotuísti ei? * aut
fílius hóminis, quia répu-
tas eum?

Homo vanitáti símilis fa-
ctus est : * dies ejus sicut
umbra prætereunt.

Dómine, inclína cælos
tuos, et descénde : * tan-
ge montes, et fumigá-
bunt.

Fúlgura coruscatióem,
et dissipábis eos : * emítte
sagíttas tuas, et contur-
bábis eos.

Emítte manum tuam de
alto, éripe me, et libera me
de aquis multis : * de ma-
nu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est
vanitátem : * et dextera
eórum, dextera iniquitá-
tis.

Ant. Benedíctus Dómi-
nus, suscéptor meus, et
liberátor meus.

Ant. Beátus pópulus.

Psalmus 143, ii

Deus, cánticum novum
cantábo tibi : * in
psaltério decachórdo psal-
lam tibi.

Qui das salútem régi-
bus : * qui redemísti
David, servum tuum, de
gládio maligno : éripe
me.

Et érue me de manu filió-
rum alienórum, quorum os

locútum est vanitátem : *
et d́extera eórum, d́extera
iniquitátis :

Quorum filii, sicut novél-
læ plantatiónes * in ju-
ventúte sua.

Filiæ eórum compósi-
tæ : * circumornátæ ut
similitúdo templi.

Promptuária eórum ple-
na, * eructántia ex hoc in
illud.

Oves eórum fetósæ, ab-
undántes in egréssibus
suis : * boves eórum cras-
sæ.

Non est ruína macériæ,
neque tránsitus : * neque
clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópu-
lum, cui hæc sunt : * beá-
tus pópulus, cujus Dómi-
nus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cu-
jus Dóminus Deus ejus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 144, i

EXaltábo te, Deus meus,
rex : * et benedícam
nómini tuo in sáculum, et
in sáculum sáculi.

Per síngulos dies bene-
dícam tibi : * et laudábo
nomen tuum in sáculum,
et in sáculum sáculi.

Magnus Dóminus, et lau-
dábilis nimis : * et magni-
túdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio
laudábit ópera tua : * et
poténtiam tuam pronun-
tiábunt.

Magnificéntiam glóriæ
sanctitátis tuæ loquén-
tur : * et mirábilia tua
narrábunt.

Et virtútem terribílium
tuórum dicent : * et magni-
túdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ
suavitátis tuæ eructá-
bunt : * et justítia tua
exsultábunt.

Ant. Magnus Dóminus,
et laudábilis nimis : et
magnitúdinis ejus non est
finis.

Ant. Suávis Dóminus.

Psalmus 144, ii

Miserátor, et miséri-
cors Dóminus : * pá-
tiens, et multum miséri-
cors.

Suávis Dóminus univér-
sis : * et miseratiónes
ejus super ómnia ópera
ejus.

Confiteántur tibi, Dómi-
ne, ómnia ópera tua : * et
sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui di-
cent : * et poténtiam tuam
loquéntur :

Ut notam fáciant filiis
hóminum poténtiam tu-
am : * et glóriam magni-
ficéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum
ómnium sæculórum : * et
dominátio tua in omni
generatióne et generatió-
nem.

Ant. Suávis Dóminus
univérsis : et miseratiónes

ejus super ómnia ópera
ejus.

Ant. Fidélis Dóminus. †

Psalmus 144, iii

Fidélis Dóminus † in
ómnibus verbis suis : *
et sanctus in ómnibus opé-
ribus suis.

Allevat Dóminus omnes
qui córruunt : * et érigit
omnes elisos.

Oculi ómnium in te spe-
rant, Dómine : * et tu das
escam illórum in témpore
opportúno.

Aperis tu manum tuam : *
et imples omne ánimál be-
nedictióne.

Justus Dóminus in ómni-
bus viis suis : * et san-
ctus in ómnibus opéribus
suis.

Prope est Dóminus
ómnibus invocántibus
eum : * ómnibus invocán-
tibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium
se fáciat : * et deprecatió-
nem eórum exáudiet : et
salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes
diligéntes se : * et omnes
peccatóres dispérdet.

Laudatióem Dómini lo-
quétur os meum : * et be-
nedícat omnis caro nómini
sancto ejus in sáculum, et
in sáculum sáculi.

Ant. Fidélis Dóminus in
ómnibus verbis suis : et
sanctus in ómnibus opéri-
bus suis.

Capitulum Rom. 11, 33

O Altitúdo divitiárum
sapientiæ et sciéntiæ
Dei : quam incomprehen-
sibília sunt judícia ejus, et
investigábiles viæ ejus!

Hymnus

JAM sol recédit igneus :
Tu, lux perénis, Uni-
tas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur vésper;
Dignéris ut te súplices
Laudémus inter Cælites.

* **P**atri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíri-
tus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Vespertína orátio
ascéndat ad te, Dómine.
R. Et descéndat super nos
misericórdia tua.

**Ad Magnificat Antiphona ut
in Proprio de Tempore.**

**Expleto Cántico ac repetita
Antiphona, dicitur Oratio
Dominicæ sequentis propria,
quæ per totam hebdomadam
suam in feriali Officio adhi-
betur, nisi specialis Oratio
habeatur.**

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD COMPLETORIUM

V. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédât nobis Dóminus omnipotens. **R.** Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem.

R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, **quod dicitur totum secreto.**

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

V. Convérte nos, Deus, salutáris noster. **R.** Et avérte iram tuam a nobis.

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Intret orátio mea.

Psalmus 87

Domine, Deus salutis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-

scendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiori : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miséria.

Psalmus 102, i

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratió nibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israél voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Psalmus 102, ii

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémore s sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómp-
prime,

Ne polluéantur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus

veritátis. Comméndo. Gló-
ria Patri. In manus. ℣. Cu-
stódi nos, Dómine, ut pu-
píllam óculi. ℟. Sub umbra
alárum tuárum prótege
nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum in
pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes; ut vigilémus
cum Christo, et requiescá-
mus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad ℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatiónem. ℟. Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto
usque ad ℣.** Carnis resur-
rectiόnem. ℟. Vitam ætér-
nam. Amen. ℣. Benedí-
ctus es, Dómine, Deus
patrum nostrórum. ℟. Et
laudábilis et gloriósus in
sæcula. ℣. Benedicámus
Patrem et Fílium cum

Sancto Spíritu. **R.** Laudé-
mus, et superexaltémus
eum in sæcula. **V.** Benedi-
ctus es, Dómine, in firma-
mento cæli. **R.** Et laudábi-
lis, et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula. **V.** Be-
nedicat et custódiat nos
omnípotens et miséricors
Dóminus. **R.** Amen. **V.** Di-
gnáre, Dómine, nocte ista.
R. Sine peccáto nos custo-
díre. **V.** Miserére nostri,
Dómine. **R.** Miserére no-
stri. **V.** Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
R. Quemádmódum sperá-
vimus in te. **V.** Dómine,
exáudi oratióem meam.
R. Et clamor meus ad te
véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe re-
pelle : Angeli tui sancti
hábitent in ea, qui nos in
pace custódiant; et bene-
dictio tua sit super nos
semper. Per Dóminum no-
strum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedicat et
custódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. **R.** Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

V. Divínium auxílium.

Pater, Ave María **et** Credo.

Proprium de Tempore

SABBATO
PROXIMO KALENDIS
SEPTEMBRIS

AD VESPERAS

℣. Vespertina oratio
ascendat ad te, Dómine.
℟. Et descendat super nos
misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Cum
audisset Job * nuntiórur
verba, sustinuit patiénter,
et ait : Si bona suscepí-
mus de manu Dómini,
mala autem quare non
sustineámus? In ómnibus
his non peccávit Job lábiis
suis, neque stultum áli-
quid contra Deum locútus
est.

Oratio Dominicæ occurren-
tis, quæ habetur infra post
Lectiones ultimæ hebdoma-
dæ Novembris cum aliis Ora-
tionibus usque ad Domini-
cam XXIV post Pentecosten.

DOM. I SEPTEMBRIS

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Dóminum, qui
fecit, et Hymnus Nocte sur-
géntes, ut in Psalterio 31;
quæ dicuntur in omnibus
Dominicis usque ad diem
27 Septembris inclusive oc-
currentibus.

In I Nocturno

Incipit liber Job

Lectio i Cap. 1, 1-11

IR erat in terra Hus
nómine Job, et erat
vir ille simplex et
rectus ac timens Deum et
recédens a malo. Natíque
sunt ei septem filii et tres
filiæ. Et fuit posséssio ejus
septem millia óvium et
tria millia camelórum,
quingénta quoque juga
bouvum et quingéntæ ásinæ
ac familia multa nimis :

erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem

quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

ET ibant filii ejus et faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas, ut coméderent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerebat holocáusta pro singulis; dicébat enim : Ne forte peccáverint filii mei et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio.

℣. Ecce non est auxiliúm mihi in me, et necessari

quoque mei recessérunt a me. — Et.

Lectio iii

QUadam autem die, cum veníssent filii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus : Unde venis? Qui respóndens ait : Circuívi terram et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum : Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex et rectus ac timens Deum et recédens a malo? Cui respóndens Satan ait : Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum opéribus mánuum ejus benedixísti, et posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde páululum manum tuam et tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum :

* Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In II Nocturno

Ex libro Morálíum
sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Lib. 2, cap. 1

Scriptúra sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra nostra cognóscimus : ibi sentímus quantum profícimus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat autem gesta Sanctórum, et ad imitationem corda próvocat infirmórum; dumque illórum victricia facta commémorat, contra vitiórum prælia, debília nostra confirmat : fitque verbis illíus, ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante se pósitos tot virórum fórtium triúmpos videt.

✠. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

✠. Dies mei velócius transiérunt quam a texente tela succíditur, et cónsumpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio v

Nonnúmquam vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam

casus innotéscit; ut et in victória fórtium, quod imitádo arrípere, et rursum videámus in lápsibus quid debeámus timére. Ecce enim Job descríbitor tentatióne auctus, sed David tentatióne prostrátus; ut et majórum virtus spem nostram fóveat, et majórum casus ad cautélam nos humilitátis accingat : quátenus dum illa gaudentes súblevant, ista metuéntes premant; et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris eruditus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

✠. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine.

✠. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénite præcípitas me? — Antequam.

Lectio vi Lib. 1, cap. 1

VIR erat in terra Hus, nómine Job. Idcirco sanctus vir ubi habitáverit dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat

quod sit in terra Gentílium? Gentílitas autem eo obligáta vítiis éxstitit, quo cognitióem sui Conditóris ignorávit. Dicátur ítaque ubi habitáverit; ut hoc ejus láudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse; ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos exstitísse.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

Lectiones III Nocturni de Homilia Dominicæ occurrentis post Pentecosten habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum usque ad Dominicam XXIV post Pentecosten.

Similiter Antiphonæ ad Benedictus et Magnificat, et Orationes.

℟. vii Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus

es Deus? * Et constitúas mihi tempus, in quo recorderis mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

℞. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

Ad Laudes, in hac et sequentibus Dominicis usque ad diem 27 Septembris inclusive occurrentibus, dicitur Hymnus Ecce jam noctis, ut in Psalterio. 40

FERIA SECUNDA

De libro Job

Lectio i Cap. 1, 13-22

CUM autem quadam die filii et filiæ ejus comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogéniti, nuntius venit ad Job, qui diceret : Boves arábant et ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabæi tulerúntque ómnia et púeros percussérunt gládio, et evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter et dixit : Ignis Dei cécidit e cælo et tactas oves puerósque consúmpsit, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium :

* Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. *V.* Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruerunt. — Parce.

Lectio ii

SED, et illo adhuc loquente, venit álius et dixit : Chaldæi fecerunt tres turmas et invasérunt camélos et tulérunt eos, necnon et púeros percussérunt gládio, et ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, et ecce álius intrávit et dixit : Fíliis tuis et filiábus vescéntibus et bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repente ventus véhemens irruit a regione desérti et concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens opprèssit líberos tuos, et mórtui sunt, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

R. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátiar, in statéra. *V.* Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolore sunt plena. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

TUnc surréxit Job et scidit vestiménta sua et, tonso cápite, córruens in

terram adorávit et dixit : Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuít, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis neque stultum quid contra Deum locútus est.

R. Quare detraxístis sermoníbus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. *V.* Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA

De libro Job

Lectio i Cap. 2, 1-13

FActum est autem, cum quadam die venissent filii Dei et starent coram Dómino, venisset quoque Satan inter eos et staret in conspéctu ejus, ut diceret Dóminus ad Satan : Unde venis? Qui respóndens ait : Circuívi terram et perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan : Numquid considerásti servum

meum Job, quod non sit ei similis in terra, vir simplex et rectus ac timens Deum et recedens a malo et adhuc retinens innocentiam? Tu autem commovisti me adversus eum, ut affligerem eum frustra. Cui respondens Satan ait: Pellem pro pelle, et cuncta, quæ habet homo, dabit pro anima sua. Alioqui mitte manum tuam et tange os ejus et carnem; et tunc videbis quod in faciem benedicat tibi.

℟. Induta est caro mea putredine, et sordibus pulveris cutis mea aruit et contracta est: * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur, et consumpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est, verúmtamen animam illius conserva. Egressus igitur Satan a facie Dómini percussit Job ulcere pessimo a planta pedis usque ad vérticem ejus; qui testa saniem radebat sedens in sterquilinio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic Deo et morere. Qui ait ad

illam: Quasi una de stultis mulieribus locuta es: si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? In omnibus his non peccavit Job labiis suis.

℟. Paucitas dierum meorum finiétur brevi; dimitte me, Dómine, ut plangam paululum dolorem meum,

* Antequam vadam ad terram tenebrósam et opertam mortis caligine.

℣. Manus tuæ, Dómine, fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu; et sic repente præcipitas me? — Antequam.

In Octavis et Festis ritus simplicis: Glória Patri. Antequam.

Lectio iii

Igitur audientes tres amici Job omne malum quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites et Baldad Suhites et Sophar Naamathites. Condiixerant enim ut pariter venientes visitarent eum et consolarentur. Cumque elevassent procul oculos suos, non cognoverunt eum et exclamantes ploraverunt, scissisque vestibus, sparserunt pulverem super caput suum in cælum. Et sederunt cum eo in terra septem diebus et septem noctibus, et nemo loquebatur ei verbum; videbant

enim dolorem esse vehementem.

℟. Non abscondas me, Domine, a facie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formido tua non me terreat. ℣. Corrripe me, Domine, in misericordia, non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA

De libro Job

Lectio i Cap. 3, 1-16

Post hæc aperuit Job os suum et maledixit dii suo et locutus est : Péreat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est : Concéptus est homo. Dies ille vertatur in ténebras : non requirat eum Deus désuper, et non illustrétur lumine; obscurent eum ténebræ et umbra mortis; occupet eum caligo, et involvátur amaritúdine.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertranseat furor tuus, Domine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitatem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erüere? — Et.

Lectio ii

Octem illam tenebrósus turbo possideat; non computétur in diébus anni, nec numerétur in mēsisibus. Sit nox illa solitaria nec laude digna; maledicant ei qui maledicunt dii, qui parati sunt suscitare leviathan. Obtenebréntur stellæ caligine ejus, exspéctet lucem et non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ; quia non conclúsit óstia ventris, qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calamitas, quam pátiór, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolore sunt plena. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Quare non in vulva mórtuus sum? egréssus ex útero non statim périi? quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmienti silérem et somno meo requiescerem cum régibus et consúlibus terræ, qui ædificant sibi solitúdines, aut cum princípibus, qui possident aurum et replent domos suas argénto; aut sicut abortívum abscon-

ditum non subsisterem, vel qui concepti non viderunt lucem.

℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis? ad increpandum verba componitis et subvertere nitimini amicum vestrum : * Verumtamen quæ cogitastis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitatem. — Verumtamen. Glória Patri. Verumtatem.

FERIA QUINTA

De libro Job

Lectio i Cap. 4, 1-18

RESPONDENS autem Eliphaz Themanites dixit : Si cœperimus loqui tibi, forsitan moléste accipies; sed conceptum sermonem tenere quis poterit? Ecce docuisti multos et manus lassas roborasti, vacillantes confirmaverunt sermones tui et génua treméntia confortasti. Nunc autem venit super te plaga, et defecisti; tétigit te, et conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, paciéntia tua et perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus abstulit; sicut Dómi-

no placuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedictum. ℣. Nudus egressus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

RECORDÁRE, óbsecro te, quis umquam innocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitatem et séminant dolóres et metunt eos, flante Deo perísse et spíritu iræ ejus esse consumptos. Rugítus leónis et vox leænæ et dentes catulórum leónum contríti sunt; tigris périit, eo quod non habéret prædam, et catuli leónis dissipáti sunt.

℟. Antequam cómedam suspiro, et tamquam inundantes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxiliúm mihi in me, et necessarij quoque mei recessérunt a me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

PORRO ad me dictum est verbum absconditum, et quasi furtíve suscepit

auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor ténuít me et tremor, et ómnia ossa mea pertér-rita sunt, et cum spíritus, me præsén- te, transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, et vocem quasi auræ lenis audívi : Numquid homo Dei comparatióne justifi- cábitur? aut Factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérvíunt ei non sunt stá- biles, et in Angelis suis réperit pravitátem.

✠. Quare detraxístis ser- mónibus veritátis? ad in- crepándum verba compón- itis et subvértere nití- mini amicum vestrum :
* Verúmtamen quæ cogi- tástis, expléte. ✠. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Ve- rúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA SEXTA

De libro Job

Lectio i Cap. 6, 1-13

Respóndens autem Job dixit : Utinam appen- deréntur peccáta mea, qui- bus iram mérui, et calámi- tas, quam pátiór, in staté-

ra. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena; quia sagíttæ Dó- mini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, et terróres Dómini mílitant contra me.

✠. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púl- veris cutis mea áruit et contrácta est : * Memén- to mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

✠. Dies mei velócius transiérunt quam a te- xén- te tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

Numquid rúgiet ónager, cum habúerit herbam? aut múgiet bos, cum ante præsépe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúl- sum, quod non est sale condítum? aut potest áli- quis gustáre, quod gustá- tum affert mortem? Quæ prius nolébat tángere áni- ma mea, nunc præ angú- stia cibi mei sunt.

✠. Páucitas diérum meó- rum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum,
* Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine.
✠. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavé- runt me totum in circúitu;

et sic repente præcipitas me? — Antequam.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Antequam.

Lectio iii

Quis det ut veniat petitiō mea, et quod exspecto tribuat mihi Deus? Et qui cœpit ipse me cōterat, solvat manum suam et succidat me? Et hæc mihi sit consolatio, ut affligens me dolore non parcat, nec contradicam sermōnibus Sancti. Quæ est enim fortitudo mea, ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter agam? Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est. Ecce non est auxilium mihi in me, et necessarij quoque mei recesserunt a me.

R. Non abscondas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formido tua non me térreat. *V.* Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Vesperas, nisi sequenti die persolvendum sit Officium de Festo novem Lectio-num, aut de qualibet Octava vel de Vigilia, a Capitulo fit de sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato sequenti. Quod item servatur in omnibus Sabbatis usque ad Sabbatum ante Domini-

cam I Adventus inclusive, præterquam in Sabbato Quatuor Temporum Septembris, et in Sabbato, in quo anticipanda sit Dominica XXIII post Pentecosten.

SABBATO

De libro Job

Lectio i Cap. 7, 1-12

Militia est vita hóminis super terram, et, sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desiderat umbram, et sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui, sic et ego hábui menses vácuos et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormiéro, dicam : Quando consúrgam? Et rursum exspectábo vésperam, et replébor doloribus usque ad ténebras.

R. Quis mihi tribuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? *V.* Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio ii

Indúta est caro mea putredine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et

contrácta est. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, et non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aspiciet me visus hóminis; óculi tui in me, et non subsístam.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátiór, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc gráviór apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Sicut consúmitur nubes et pertránsit, sic qui descénderit ad ínferos non ascéndet; nec revertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quapropter et ego non parcam ori meo; loquar in tribulatióne spíritus mei, confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego sum aut cetus, quia circumdedísti me cárcere?

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nití-

mini amicum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascédat ad te, Dómine.

℟. Et descédat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. In ómnibus his * non peccávit Job lábiis suis neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. II SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Noeturno

De libro Job

Lectio i Cap. 9, 1-17

ST respóndens Job ait : Vere scio quod ita sit, et quod non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est et fortis róbre. Quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

℟. Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineamus?

* Dóminus dedit, Dóminus abstulit; sicut Dómino placuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedictum. ℣. Nudus egressus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

QUI cómmovet terram de loco suo, et colúmnæ ejus concutiúntur; qui præcipit soli, et non órítur, et stellas claudit quasi sub signáculo; qui exténdit cælos solus, et gráditur super fluctus maris; qui facit Arctúrum et Oríona et Hýadas et interióra Austri; qui facit magna et incomprehensibília et mirabília, quorum non est númerus.

℟. Antequam cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio.

℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessarij quoque mei recessérunt a me. — Et.

Lectio iii

SI vénerit ad me, non vidébo eum; si abíerit, non intélligam; si repén-

terroget, quis respondébit ei vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resistere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem; quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui, étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et, cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea, étiam sine causa.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum:

* Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In II Nocturno

Ex libro Morálium
sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Liber 9, cap. 2

Ere scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pécipit,

compósitus amíttit; quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum esse vítium cóspicit, si ab intérrno árbitro distrícte judicétur, recte subjúngit : Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texén-te tela succiditur, et consúpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio v

IN Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait : Verbi, quod mandávit in mille generatiónes : cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangélistam non ámplius quam septuaginta et septem

propágines numeréntur. Quid ergo in millenário númeró nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprimitur? Hinc et per Joánnem dicitur : Et regnábunt cum eo mille annis; quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dímítte me, Dómine, ut plangam páululum dólorem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine.

℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repén-te præcípitas me? — Antequam.

Lectio vi

Quia vero monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur, qui rusus per denárium ductus in millenárium ténditur; cum ab uno incípi-mus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, nisi bene vivéndi inítium? quid millenárii númeri amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est, non ei tribúere,

sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℟. Non abscondas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me,

* Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

℟. vii Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constitúas mihi tempus, in quo recorderis mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De libro Job

Lectio i Cap. 27, 1-15

Adidit quoque Job assúmens parábolam suam et dixit : Vivit Deus, qui abstulit iudícium meum, et Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia, do-

nec súperest hálitus in me, et spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me, ut justos vos esse júdicem; donec defíciam, non recédam ab innocentia mea.

℟. Versa est in luctum cithara mea, et órganum meum in vocem fléntium :

* Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei.

℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. — Parce.

Lectio ii

Justificatióem meam, quam cœpi tenére, non déseram; neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut impius inimícus meus, et adversárius meus quasi iníquus. Quæ est enim spes hypócritæ, si aváre rápiat, et non liberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cum vénerit super eum angústia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, et invocáre Deum omni témpore?

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calamitas, quam pátiar, in statera. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior appareret, unde et verba mea dolore

sunt plena. — Et calamitas, quam pátiór, in statéra.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DOcébo vos per manum Dei quæ Omnipotens hábeat, nec abscondam. Ecce vos omnes nostis, et quid sine causa vana loquimini? Hæc est pars hóminis ímpii apud Deum, et heréditas violentórum, quam ab Omnipotente suscipient : si multiplicati fúerint filii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane; qui réliqui fúerint ex eo sepe-liéntur in intéritu, et víduæ illíus non plorábunt.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértete nítimini amicum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. **℣.** Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. **Glória Patri.** Verúmtamen.

FERIA TERTIA

De libro Job

Lectio i Cap. 28, 12-28

Sapiéntia ubi invenítur? Et quis est locus intelligéntiæ? Nescit homo pré-

tium ejus, nec invenítur in terra suáviter vivéntium. Abýssus dicit : Non est in me, et mare lóquitur : Non est mecum. Non dábitur aurum obrízum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatóne ejus; non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi sardónycho pretiosíssimo vel sapphíro.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succiditur, et consúpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

NON adæquábitur ei aurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vasa auri. Excélsa et eminéntia non memorabúntur comparatóne ejus; tráhitur autem sapiéntia de ocúltis. Non adæquábitur ei topázus de Æthiopia, nec tinctúræ mundíssimæ componétur. Unde ergo sapiéntia venit? et quis est locus intelligéntiæ? Abscóndita est ab óculis ómnium vivéntium; vólucres quoque cæli latet. Perdítio et mors dixerunt : Auribus nostris audívimus famam ejus.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plan-gam páululum dolórem meum, * Antequam vad-am ad terram tenebró-sam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repén-te præcípitas me? — Ante-quam.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ante-quam.

Lectio iii

Deus intélligit viam ejus, et ipse novit lo-cum illíus; ipse enim fines mundi intuétur, et ómnia, quæ sub cælo sunt, ré-spicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appéndit in mensúra. Quando poné-bat plúviis legem et viam procéllis sonántibus, tunc vidit illam et enarrávit et præparávit et investigá-vit. Et dixit hómini : Ecce timor Dómini, ipsa est sa-piéntia, et recédere a malo, intelligéntia.

℟. Non abscondas me, Dómine, a fácie tua : ma-num tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA

De libro Job

Lectio i Cap. 31, 1-18

PEpigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine. Quam enim partem habéret in me Deus désuper, et hereditá-tem Omnípotens de excél-sis? Numquid non perditio est iníquo, et alienátio operántibus injustítiam? Nonne ipse consíderat vias meas, et cunctos gressus meos dinúmerat? Si am-bulávi in vanitáte, et fe-stinávit in dolo pes meus, appéndat me in statéra justa, et sciat Deus simplicitátem meam.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec per-tránseat furor tuus, Dó-mine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mi-hi tempus, in quo recor-déris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio ii

SI declinávit gressus meus de via, et si se-cútum est óculos meos cor meum, et si mánibus meis adhæsit mácula, seram, et álius cómedat, et progé-nies mea eradicétur. Si

decéptum est cor meum super muliere, et si ad óstium amíci mei insidiátus sum, scortum altérius sit uxor mea, et super illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas est et iníquitas máxima; ignis est usque ad perditionem dévorans et ómnia eradíicans genímína.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátiór, in státéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

SI contémpsi subíre júdicium cum servo meo et ancílla mea, cum disceptárent advérsus me : quid enim fáciám, cum surréxerit ad júdicándum Deus? et, cum quæsíerit, quid réspondébo illi? Numquid non in útero fecit me, qui et illum operátus est? et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus et óculos víduæ exspectáre feci; si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea (quia ab infántia mea crevit mecum miserátio, et de útero matris meæ egréssa est mecum).

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA QUINTA

De libro Job

Lectio i Cap. 38, 1-20

Respóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Quis est iste invólvens senténtias sermónibus imperítis? Accínge, sicut vir, lumbos tuos; interrogábo te et résponde mihi. Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? Indica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus, cum me laudárent simul astra matutína, et jubilárent omnes filii Dei?

℟. Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit,

Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuít, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. *℟.* Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

Quis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens, cum pónerem nubem vestiméntum ejus, et calígine illud, quasi pannis infántiæ, obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, et pósui vectem et óstia, et dixi : Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confringes tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo, et ostendísti auróre locum suum? Et tenuísti concútiens extréma terræ, et excussísti ímpios ex ea?

℟. Antequam cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. *℟.* Ecce non est auxílium mihi in me et necessárii quoque mei recessérunt a me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Restituétur ut lutum signáculum, et stabit sicut vestiméntum : auférétur ab ímpiis lux sua, et bráchium excélsu confringétur? Numquid ingréssus es profúnda maris, et in novíssimis abyssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, et óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? Indica mihi, si nosti, ómnia : in qua via lux hábitet, et tenebrárum quis locus sit; ut ducas unumquódque ad términos suos, et intélligas sémitas domus ejus.

℟. Quare detraxístis sermonibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. *℟.* Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA SEXTA

De libro Job

Lectio i Cap. 40, 1-11

Respóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Accínge sicut vir

lumbos tuos; interrogábo te, et indica mihi. Numquid irritum fácies iudicium meum, et condemnábis me, ut tu justificéris? Et, si habes bráchium sicut Deus, et si voce similitonas, circúmda tibi decórem et in sublíme erígere, et esto gloriósus et speciósus indúere véstibus.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

Dispérge supérbos in furóre tuo, et respiciens omnem arrogántem humília; réspice cunctos supérbos et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo; abscónde eos in púlvere simul, et fácies eórum demérge in fóveam; et ego confitébor quod salváre te possit délixtera tua. Ecce béhemoth, quem feci tecum, fœnum, quasi bos, cómedet. Fortitúdo ejus in lumbis ejus, et virtus illius in umbilíco ventris ejus.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plan-

gam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? — Antequam.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Antequam.

Lectio iii Cap. 42, 1-6

Respóndens autem Job Dómino dixit : Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste qui celat consílium absque sciéntia? Ideo insipiénter locútus sum, et quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, et ego loquar; interrogábo te, et respónde mihi. Audítu auris audívi te; nunc autem óculus meus videt te. Idcirco ipse me reprehéndo, et ago pœniténtiam in favilla et cinere.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De libro Job

Lectio i Cap. 42, 7-16

Postquam autem locutus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem : Irátus est furor meus in te et in duos amícos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem tauros et septem ariètes et ite ad servum meum Job et offeríte holocáustum pro vobis; Job autem servus meus orábit pro vobis. Fáciem ejus suscípíam, ut non vobis imputétur stultítia; neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

✠. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ✠. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei?

Lectio ii

Abiérunt ergo Eliphaz Themanítes et Baldad Suhítes et Sophar Naama-

thítes, et fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos, et suscepit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérsus est ad pœniténtiam Job, cum oráret ille pro amícis suis; et áddidit Dóminus ómnia, quæcúmque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui et univérsæ soróres suæ et cuncti, qui nóverant eum prius, et comedérunt cum eo panem in domo ejus; et movérunt super eum caput, et consoláti sunt eum super omni malo, quod intúlerat Dóminus super eum, et dedérunt ei unusquisque ovem unam et ináurem áuream unam.

✠. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátiar, in statéra. ✠. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Dominus autem benedixit novíssimis Job magis quam princípío ejus; et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium et sex míllia camelórum et mille juga boum et mille ásinæ, et fuérunt ei

septem filii et tres filiæ, et vocavit nomen unius Diem et nomen secundæ Cás-siam et nomen tertiæ Cornustibii. Non sunt autem inventæ mulieres speciosæ sicut filiæ Job in universa terra; deditque eis pater suus hereditatem inter fratres eorum. Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, et vidit filios suos et filios filiorum suorum usque ad quartam generationem; et mortuus est senex et plenus dierum.

℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis? ad increpandum verba componitis et subvertere nitimini amicum vestrum :
* Verumtamen quæ cogitastis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitatem. — Verumtamen. Glória Patri. Verumtamen.

AD VESPERAS

℣. Vespertina oratio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Ne reminiscáris, * Dómine, delicta mea vel paréntum meórum, neque vindictam sumas de peccátis meis.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. III SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Tobíæ

Lectio i Cap. 1, 1-15

Obías ex tribu et civitate Néphthali, quæ est in superioribus Galilææ supra Naásson, post viam quæ ducit ad Occidentem in sinistro habens civitatem Sephet, cum captus esset in diebus Salmánasar regis Assyriorum, in captivitate tamen positus viam veritatis non deseruit; ita ut omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptivis fratribus, qui erant ex ejus genere, impertiret. Cumque esset júnior omnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile gessit in opere.

℟. Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe desuper terram erípias me :

* Ne reminiscáris delicta mea vel paréntum meórum, neque vindictam sumas de peccátis meis : quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas : et nunc, Dómine, meménto mei. — Ne.

Lectio ii

Denique, cum irent omnes ad vitulos aureos, quos Jeroboam fecerat rex Israël, hic solus fugiebat consortia omnium; sed pergēbat in Jerúsalem ad templum Dómini et ibi adorābat Dóminum Deum Israël, ómnia primitiva sua et decimas suas fideliter offerens; ita ut in tertio anno prosélytis et advenis ministrāret omnem decimationem. Hæc et his similia secúndum legem Dei puérulus observābat. Cum vero factus esset vir, accēpit uxórem Annam de tribu sua genuitque ex ea filium, nomen suum impónens ei. Quem ab infántia timére Deum dócuit et abstinére ab omni peccáto.

℟. Omni témpore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dirigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquire ut fácias quæ plácita sunt illi in veritate, et in tota virtúte tua. — Et.

Lectio iii

Igitur cum per captivitatem devenisset cum uxóre sua et filio in civitatem Níniven cum omni tribu sua, cum omnes éderent ex cibis gentílium, iste custodívit ánimam suam et numquam conta-

minátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, et dedit illi potestátem quocúmque vellet ire, habens libertatem quæcúmque fácere voluisset. Pergēbat ergo ad omnes, qui erant in captivitáte, et mónita salutis dabat eis.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermittas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 9 de jejunio 7 mensis

Lectio iv

Scio quidem, dilectissimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam cristiánæ fidei pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatió nibus non indigeant admonéri. Quod enim dudum et traditio decrevit, et consuetúdo firmávit; nec eruditio ignórat, nec pietas prætermittit. Sed quia sacerdotális officii est, erga omnes Ecclésiæ filios curam habére comúnem, in id quod et rúdi-

bus prosit et doctis, quos simul diligimus, páriter incitámus; ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigatióem ánimi et córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat nobis paupertas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuisset pecúnia ipsa, pro qua misisti filium nostrum, * Báculum senectútis nostræ! ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? — Báculum.

Lectio v

IDeo enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indésinénter purificatióibus indigére; sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditátum polutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus páculum, dilectíssimi, et ali-quántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdiini subtrahámus.

℟. Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericór-

diam suam. ℣. Ipsum benedicite et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. — Quia.

Lectio vi

DElectétur consciéntia benignórum frúctibus largitátis : et gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem legis et prophetárum in hac géminæ caritátis unitáte constituit; ut nemo ambígeret, Deo se offerre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandisque paupéribus loquerétur : Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis. Quarta igitur et sexta féria jejunémus; sábbato vero apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus : cujus nos méritis et oratióibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro et devotióne placeámus.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me;

* Vos autem benedicite Deum et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

℟. vii Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus :

timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super liberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserere. *℟.* Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem féci-mus. — Dómine.

℟. viii Duo Séraphim, *ut infra in Homiliis.*

FERIA SECUNDA

Si Lectiones de Scriptura hujus Feriæ II aut Feriæ III sequentis, sua die dici non potuerint, et in Feriis Quatuor Temporum fieri contingat Officium, in quo Lectiones de Scriptura occurrenti sint dicendæ, neque in eis reponendum sit Initium libri Tobíæ Dominicæ præcedenti assignatum, Lectiones ut supra impeditæ, et si opus sit, etiam Lectiones insequentium Feriarum, servato tamen earum ordine, ulterius transferuntur, ita ut in Officio in Quatuor Temporibus occurrenti Lectiones de Scriptura valeant adhiberi. Quod item servatur de Lectionibus Feriæ V ut supra impeditis, quæ similiter in casu vel ulterius transferuntur, vel etiam anticipantur. Responsoria tamen semper dicuntur de Feria occurrenti.

De libro Tobíæ

Lectio i *Cap. 2, 1-4*

Post hæc vero, cum esset dies festus Dómini, et factum esset prándium

bonum in domo Tobíæ, dixit filio suo : Vade et adduc áliquos de tribu nostra timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum. Cumque abiisset, revérsus nuntiávit ei unum ex filiis Israél jugulátum jacére in platéa. Statímque exsiliens de accúbitu suo relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus, tollénsque illud portávit ad domum suam occúlte, ut, dum sol occubuíssset, caute sepe-líret eum.

℟. Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe desuper terram erípias me : * Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis : quia éruis sustinéntes te, Dómine. *℟.* Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas : et nunc, Dómine, meménto mei. — Ne.

Lectio ii *Cap. 2, 8-18*

Arguébant autem eum omnes próximi ejus dicéntes : Jam hujus rei causa intérfici jussus es et vix effugísti mortis impérium; et íterum sépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum quam regem, rapiébat córpora occisórum et occultábat in

domo sua et médiis nóctibus sepeliébat ea. Cónfigit autem ut quadam die fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam jactásset se juxta parietem et obdormísset, et ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora inciderent super óculos ejus fierétque cæcus. Hanc autem tentatióem ideo permísit Dóminus eveníre illi, ut pósteris darétur exémpulum paciéntiæ ejus, sicut et sancti Job.

℟. Omni témpore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dirígat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquiré ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

℟. Lectio iiii

NAM, cum ab infántia sua semper Deum timúerit et mandáta ejus custodíerit, non est contristátus contra Deum quod plaga cæcitátis evénerit ei; sed immóbilis in Dei timóre permánsit agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Nam sicut beáto Job insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti ejus irridébant vitam ejus dicéntes : Ubi est

spes tua, pro qua eleemósynas et sepultúras faciébas? Tobías vero increpábat eos dicens : Nolíte ita loqui : quóniam filii sanctórum sumus et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermittas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

FERIA TERTIA

De libro Tobíæ

Lectio i Cap. 2, 19-23

ANna vero uxor ejus ibat ad opus textrínium quotidie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est ut hædum caprarum accípiens detulísset domi; cujus cum vocem balántis vir ejus audísset, dixit : Vidéte, ne forte furtívus sit; réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid aut contíngere.

℟. Sufficiébat nobis paupertas nostra, ut divítiæ computaréntur : num-

quam fuisset pecúnia ipsa, pro qua misisti filium nostrum, * Báculum senectutis nostræ! *℟.* Heu me, fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum? — Báculum.

Lectio ii

AD hæc uxor ejus irata respondit : Manifeste vana facta est spes tua et eleemósynæ tuæ modo apparuerunt. Atque his et aliis hujuscemodi verbis exprobrabat ei. Tunc Tobias ingemuit et cœpit orare cum lácrimis dicens : Justus es, Dómine, et ómnia judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et veritas et judícium. Et nunc, Dómine, memor esto mei et ne vindictam sumas de peccátis meis neque reminiscáris delicta mea vel paréntum meórum.

℟. Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. *℟.* Ipsum benedicite et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. — Quia.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

QUóniam non obedimus præcéptis tuis, ideo trádicti sumus in dire-

ptionem et captivitatem et mortem et in fábulam et in impropérium ómnibus natióibus, in quibus dispersisti nos. Et nunc, Dómine, magna judícia tua, quia non égimus secúndum præcépta tua et non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc, Dómine, secúndum voluntatem tuam fac mecum et præcipe in pace récipi spíritum meum; expedit enim mihi mori magis quam vivere.

℟. Tempus est ut révertar ad eum qui misit me;

* Vos autem benedicite Deum et enarráte ómnia mirabília ejus. *℟.* Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

¶ Feriæ IV et VI ac Sabbatum Quatuor Temporum sunt Feriæ majores non privilegiatæ.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMP. SEPT.

Hodie, Feria VI et Sabbato sequentibus, Antiphonæ et Psalmi ad Laudes, et hac Feria etiam tres ultimæ Antiphonæ cum Psalmis ad Matutinum, sumuntur de 2 loco; ad Primam autem additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur. Et dicuntur Preces feriales ad omnes Horas, ut in Ordinario, præ-

terquam in Vesperis et ad
Completorium Sabbati.

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum

Lectio i Cap. 9, 16-28

IN illo tempore : Respón-
dens unus de turba di-
xit ad Jesum : Magíster,
áttuli filium meum ad te
habéntem spíritum mu-
tum. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Liber 3, cap. 38 in Marcum 9

DÆmoníacum hunc,
quem descéndens de
monte Dóminus sanávit,
Marcus quidem surdum
mutúmque, Matthæus ve-
ro lunáticum fuisse com-
mémorat. Signíficat au-
tem eos, de quibus scri-
ptum est : Stultus ut luna
mutátur. Qui numquam
in eódem statu permanén-
tes, nunc ad hæc, nunc ad
illa vítia mutáti, crescunt
atque decréscunt. Qui mu-
ti sunt, non confiténdó fi-
dem; surdi, nec ipsum ali-
quátenus veritátis audién-
do sermónem. Spumant
autem, cum stultítia tabé-
scunt; stultórum namque
et languéntium atque hé-
betum est, spumas salivá-
rum ex ore dimíttre. Stri-
dent déntibus, cum iracún-
diæ furóre flamméscunt :
aréscunt, cum ótio torpén-
te languéscunt, et nulla

virtútis indústria confor-
táti enérviter vivunt.

✠. Tribulatiónes civitá-
tum audívimus, quas pas-
sæ sunt, et defécimus :
timor et hebetúdo mentis
cécidit super nos et super
liberos nostros : ipsi mon-
tes nolunt recípere fugam
nostram : * Dómine, mise-
rére. ✠. Peccávimus cum
pátribus nostris, injúste
égimus, iniquitátem fécí-
mus. — Dómine.

Lectio ii

Quod autem ait : Et
dixi discípulis tuis ut
ejícerent illum, et non po-
tuérunt; laténter Apóstó-
los accúsat, cum impossi-
bilitas curándi, intérdum
non ad imbecillitátem cu-
rántium, sed ad eórum,
qui curándi sunt, fidem
referátur, dicénte Dómi-
no : Fiat tibi secundum
fidem tuam. Qui respón-
dens eis, dixit : O generá-
tio incrédula, quámdiu
apud vos ero? quámdiu
vos pátiar? Non quod tæ-
dio superátus sit mansué-
tus ac mitis, qui non
apérui sicut agnus coram
tondén-te os suum, nec in
verba furóris erúpit; sed
quo in similitúdinem mé-
dici, si ægrótum vídeat
contra sua præcépta se
gérere, dicat : Usquequo
accédam ad domum tuam?
quoúsque artis meæ per-

dam indústriam, me áliud jubénte, et te áliud perpetránte?

℟. Omni témpore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

Lectio iii

ET dixit illis : Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequissimus débeat expélli, omnes instituit ad vitam; ut scilicet novérimus, gravíssima quæque vel im-mundórum spirítuum, vel hóminum tentaménta jejúniis et oratióibus esse superánda : iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium autem generále est, non solum ab escis, sed et a cunctis illécebris abstinére carnálibus, immo ab ómnibus vitiórum continére se passióibus. Sic et orátio generális non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fidei devotióne gérimus.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Hoc genus * dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

Oratio

Misericórdiæ tuæ re-médiis, quæsumus, Dómine, fragílitas nostra subsístat : ut, quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam. Ad Vesperas vero Oratio Dominicæ præcedentis. Si autem Vesperæ dicendæ non sint de Feria, de ea nec fit Commemoratio.

FERIA QUINTA

De libro Tobíæ

Lectio i Cap. 12, 1-17

Vocávit ad se Tobías filium suum dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit

tecum? Respóndens Tobias dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábitis ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniám a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cæli, et bonis ómnibus per eum replétus sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur mediétatem de ómnibus quæ alláta sunt sibi assumere.

℟. Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe desuper terram éripias me :

* Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam summas de peccátis meis : quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas : et nunc, Dómine, meménto mei. — Ne.

Lectio ii

ET vocántes eum, pater scilicet et fílius, tulérunt eum in partem; et rogáre cœpérunt ut digna-

rétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobiscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est, ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem faciunt peccátum et iniquitátem hostes sunt animæ suæ.

℟. Omni témpore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

MANifesto ergo vobis veritátem et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis et sepeliébas mórtuos et derelinquébas prándium tuum et mór-

tuos abscondébas per diem in domo tua et nocte sepe-
liébas eos, ego óbtuli ora-
tiónem tuam Dómino. Et
quia accéptus eras Deo,
necesse fuit ut tentátio
probáret te. Et nunc misit
me Dóminus ut curárem te
et Saram uxórem filii tui
a dæmónio liberárem; ego
enim sum Ráphaél Ange-
lus, unus ex septem qui
astámus ante Dóminum.
Cumque hæc audissent,
turbáti sunt et treméntes
cecidérunt super terram
in fáciem suam. Dixítque
eis Angelus : Pax vobis,
nolíte timére.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum.
℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermittas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMP. SEPT.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 7, 36-50

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum pharisæi discúbuit. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 33 in Evang., post initium

Quem pharisæus de falsa justítia præsumens, nisi Judáicum pópulum; quem peccátrix múlíer ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam gentilitátem designat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrimis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque quos infundébat et tergébat pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlíer expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opiniónis exprimitur? Unde et Paulus dicit : Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℟. Sufficiébat nobis paupertas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuisset pecúnia ipsa, pro qua misísti filium nostrum, * Báculum senectútis nostræ! ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? — Báculum.

Lectio ii

SI ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bone odóre Ecclésiám re-

spergámus, quid in Dómini corpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlíer stetit : contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósito ejus itinéríbus renitebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes stamus; quia ejus vestigia séquimur, quem impugnabámus. Lácrimis múlíer pedes ejus rigat : quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

℟. Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. — Quia.

Lectio iii

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex caritáte compátimur, étiam ex his quæ nobis supérfluunt, miserémur; quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat nam-

que lácrimis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tribuit, sed non ministrádo quæ desunt, vim dolóris mínime abscíndit. Osculátur múlíer pedes, quos tergit : quod nos quoque plene ágimus, si studiósè dilígimus, quos ex largitáte continémus; ne gravis nobis sit necessitas próximi; ne ipsa nobis ejus indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerósa; et, cum manus necessariá tribuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Múlíer * quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus et ca-

píllis cápitis sui tergébat, et deosculabátur pedes ejus et unguénto ungébat.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus : ut observationes sacras ánnua devotióne recoléntes, et corpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam. Ad Vesperas vero Oratio Dominicæ præcedentis. Si autem Vesperæ dicendæ non sint de Feria, de ea nec fit Commemoratio.

SABBATO

QUATUOR TEMP. SEPT.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 13, 6-17

IN illo témpore : Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem : Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua et venit quærens fructum in illa et non invénit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 31 in Evangelia

Dominus ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur : aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus; aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim

res ex Evangélio, fratres, audístis : ficúlneam infructuósam, et mulierem curvam; et utrúque rei est pías impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem : istud egit per exhibitió-nem. Sed hoc significat ficúlnea infructuósa, quod múlter inclináta; et hoc ficúlnea reserváta, quod múlter erécta.

✠. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserere. ✠. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem féci-mus. — Dómine.

Lectio ii

Quid arbor fici, nisi húmānam natúram désígnat? Quid múlter inclináta, nisi eámdem natúram significádo denúntiat? Quæ et bene plantáta est sicut ficus, et bene creáta sicut múlter; sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte cór-ruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem

cóndita, dum in sua dignitate non péstitit, quod plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia naturám géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia, exspectádo, admonéndo, visitádo requisívit.

℟. Omni témpore benedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquire ut fácias quæ plácita sunt illi in veritate, et in tota virtúte tua. — Et.

Lectio iii

Venit ante legem, quia per naturálem intellectum quid unusquisque exémplo sui, quáliter erga próximum ágere debuisset, innótuit. Venit in lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam, quia pietátis suæ præsentiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur : quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convértunt. Quid vero per cultórem víneæ, nisi præpositórum ordo exprimitur? Qui dum

præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequádo prætermíttas præcépta ejus. — Habébis. *Glória Patri. Habébis.*

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Illúmina, Dómine, * sedéntes in ténebris et umbra mortis, et dírige pedes nostros in viam pacis.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus : majestátem tuam súpplices exorámus; ut pia jejunántium deprecatióne placátus, et præsentia nobis subsídia tríbuas et futúra. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam inclusive.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Adonái, Dómine, * Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. IV SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Judith

Cap. 1, 1-10; 2, 1-3

Lectio i

Rpháxad itaque rex Medórum subjugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídbus quadrátis et sectis. Fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuagínta et in latitúdinem cubitórum trigínta; turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur; posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium; et gloriabátur quasi potens in poténtia exercitus sui et in glória quadrigárum suárum.

℟. Adonái, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui

dedísti salútem in manu féminæ, * Exáudi preces servórum tuórum. **℣.** Benedictus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. — Exáudi.

Lectio ii

ANno igitur duodécimo regni sui Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad et obtínuít eum in campo magno qui appellátur Rágau, circa Euphráten et Tigrin et Jádason, in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, et cor ejus elevátum est; et misit ad omnes qui habitábant in Cilícia et Damásco et Líbano, et ad gentes, quæ sunt in Carmélo et Cedar et inhabitántes Galiléam in campo magno Esdrelon, et ad omnes qui erant in Samaría et trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, et omnem terram Jesse, quousque perveniátur ad términos Æthiopiæ.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam

nostram : * Dómine, misérére. *℟*. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

Lectio iii

AD hos omnes misit nuntios Nabuchodónosor rex Assyriórum; qui omnes uno ánimo contradixerunt et remisérunt eos vácuos et sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum et regnum suum, quod defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tertio décimo Nabuchodónosor regis, vigésima et secúnda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnésque duces et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui dixítque cogitátionem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimicos nostros : * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum. *℟*. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificá-

vit. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Noeturno

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Elía et jejúnio

Lectio iv

Cap. 9

Roténtes vinum prohibéntur bíbere, ne, cum bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi militiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant; sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta procéssit et omnem Assyriórum circumvénit exercitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicitiam, victóriam reportávit.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a genere nostro. *℟*. Indulgéntiam ipsíus fuis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio v

HÆC enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis; ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non pos-

set. Itaque unus mulieris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum a persecutiónis acerbítate liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

℟. Dominátor, Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ : * Exáudi oratiónem servórum tuórum.

℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuít deprecátio. — Exáudi.

Lectio vi

ITaque illa, quæ tríduo jejúnávit continuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuít, et vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrificium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiae. Jejúnium nescit fáneratórem, non sortem fáneris novit : non rédolet usúras mensa jejúnantium. Etiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam : dulcióres post famem épulæ fiunt,

quæ assiduitáte fastídio sunt, et diutúrna continuatióne viléscunt. Condi méntum cibi jejúnium est : quanto avidior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et dextera tua glori ficétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua; cadat robur eórum in iracúndia tua. — Et. Glória Patri. Et.

℟. vii Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De libro Judith

Lectio i Cap. 4, 1-12

Filii Israél, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valde a fácie Holoférnis; tremor et horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem et templo Dómini, quod féce rat céteris civitatibus et templis eárum. Et misérunt in omnem Samariám

per circúitum usque Jéricho et præoccupavérunt omnes vértices móntium et muris circumdedérunt vicos suos et congregavérunt fruménta in præparatióem pugnae.

℟. Adonái, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu femínæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. — Exáudi.

Lectio ii

SAcérdos étiam Eliáchim scripsit ad univérsos qui erant contra Esdrelon, quæ est contra faciém campi magni juxta Dóthain, et univérsos per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascénsus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem, et illic custodírent ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israél secúndum quod constitúerat eis sacérdos Dómini Eliáchim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum instántia magna, et humiliavérunt ánimas suas in jejúniis et oratióibus ipsi et mulieres eórum.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas pas-

sæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fecimus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

ET induérunt se sacerdotes cilíciis, et infántes prostravérunt contra faciém templi Dómini, et altáre Dómini operuérunt cilicio; et clamavérunt ad Dóminum Deum Israél unánimiter, ne daréntur in prædam infántes eórum, et uxóres eórum in divisióem, et civitátes eórum in exterminium, et sancta eórum in pollutióem, et fierent oppróbrium Géntibus. Tunc Eliáchim sacérdos Dómini magnus circuívit omnem Israél allocútusque est eos dicens : Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manéntes permanséritis in jejúniis et oratióibus in conspéctu Dómini.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad nihilum redégit inimícos nostros : * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dó-

minus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. **Glória Patri.** Ut.

FERIA TERTIA

De libro Judith

Lectio i Cap. 8, 1-11

ET factum est, cum audisset hæc verba Judith vídua, quæ erat filia Merári, filii Idox, filii Joseph, filii Ozíæ, filii Elai, filii Jammor, filii Gédeon, filii Ráphaïm, filii Achitob, filii Melchíæ, filii Enan, filii Nathaníæ, filii Saláthiel, filii Símeon, filii Ruben, et vir ejus fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ; instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput ejus, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua et sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat autem Judith relicta ejus vídua jam annis tribus et ménsibus sex.

R. Nos álium Deum nescimus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. **V.** Indulgéntiam ipsíus fuis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio ii

ET in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur. Et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ præter sábbata et neoménias et festa domus Israël. Erat autem elegánti aspéctu nimis; cui vir suus reliquerat divítias multas et famíliam copíosam ac possessiões arméntis boum et grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

R. Dominátor, Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ : * Exáudi orationem servórum tuórum.

V. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuít deprecátio. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

HÆC itaque, cum audisset quóniam Ozías promísisset quod, transácto quinto die, tráderet civitátem, misit ad presbýteros Chabri et Char-mi. Et venérunt ad illam,

et dixit illis : Quod est hoc verbum, in quo consénsit Ozías, ut tradat civitatem Assýriis, si intra quinque dies non vénerit vobis adiutoriúm? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab iníitio, éleva bráchium tuum super gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et dextera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua; cadat robur eórum in iracúndia tua. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA

De libro Judith

Lectio i Cap. 10, 1-4

FActum est autem, cum cessásset clamáre ad Dóminum surréxit de loco in quo jacúerat prostráta ad Dóminum; vocavítque abram suam, et descéndens in domum suam ábstulit a se cilícium et éxuit se vestiméntis viduitátis suæ et lavit corpus suum et unxit se myro óptimo et discriminávit crinem cápitis sui et impósuit mitram super caput suum et induit se vestiméntis jucunditátis suæ induítque sandália

pédibus suis assumpsítque dextralióla et lília et ináures et ánulos et ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem.

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

Lectio ii Cap. 10, 11-12

FActum est autem, cum descénderet montem circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assýriórum et tenuérunt eam dicéntes : Unde venis aut quo vadis? Quæ respóndit : Fília sum Hebræórum; ídeo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod contemnéntes vos noluérunt ultro trádere seípsos, ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste

égimus, iniquitatem fecimus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii Cap. 10, 16-20

DUxeruntque illam ad tabernaculum Holoférnis annuntiántes eam. Cumque intráset ante faciem ejus, statim captus est in suis óculis Holoférnes. Dixeruntque ad eum satéllites ejus : Quis contémpnat pópulum Hebréorum, qui tam decóras mulieres habent, ut non pro his mérito pugnare contra eos debeamus? Videns itaque Judith Holoférnem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura et auro et smarágdo et lapídibus pretiósus intéxtum, et, cum in faciem ejus intendísset, adorávit eum prostérnens se super terram.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA QUINTA

Si hæc Feria occurrat post diem 24 Septembris, ita ut hæc sit ultima hebdomada mensis, hac nocte ponitur

liber Esther cum suis Responsoriis, ut infra in Dominica V, 321 : et legitur de eo etiam duobus sequentibus diebus, ita tamen ut, lecto Initio Dominicæ assignato, sequentibus Feriis dicantur Lectiones de respondenti Feria VI aut Sabbato ejusdem hebdomadæ V.

De libro Judith

Lectio i Cap. 12, 10-13

ET factum est, in quarto die Holoférnes fecit cœnam servis suis et dixit ad Vágao eunúchum suum : Vade et suáde Hebræam illam ut sponte conséntiat habitare mecum. Fœdum est enim apud Assýrios, si fémina irrídeat virum agéndo ut immúnis ab eo tránseat. Tunc introívit Vágao ad Judith et dixit : Non vereátur bona puélla introíre ad dóminum meum, ut honorificétur ante faciem ejus, ut mandúcet cum eo et bibat vinum in jucunditate. Cui Judith respóndit : Quæ ego sum, ut contradícam dómno meo?

℟. Adonái, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salutem in manu féminæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsumentes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. — Exáudi.

Lectio ii Cap. 13, 1-11

UT autem sero factum est, festinaverunt servi illius ad hospitia sua; et conclusit Vágao óstia cubículi et ábiit. Erant autem omnes fatigáti a vino; erátque Judith sola in cubículo. Porro Holoférnes jacébat in lecto nímia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ ut staret foris ante cubículum et observáret. Stetítque Judith ante lectum orans cum lácrimis et labiórum motu in siléntio dicens : Confirma me, Dómine, Deus Israël, et réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut, sicut promísisti, Jerúsalem civitátem tuam érigas, et hoc quod credens per te posse fieri cogitávi, perficiam.

✠. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ✠. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

ET, cum hæc dixisset, accessit ad colúmnam, quæ erat ad caput léctuli ejus, et pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exsólvit. Cumque evaginásset illum, apprehéndit comam cápitis ejus et ait : Confirma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percússit bis in cervicem ejus et abscídit caput ejus et ábstulit conopéum ejus a colúmnis et evólvit corpus ejus truncum. Et post pusillum exívit et trádedit caput Holoférnis ancíllæ suæ et jussit ut mitteret illud in peram suam.

✠. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ✠. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro Judith

Lectio i Cap. 15, 1-3

CUmque omnis exércitus decollátum Holoférnem audísset, fugit mens et consílium ab eis, et solo tremóre et metu agitáti fugæ præsidium sumunt,

ita ut nullus loqueretur cum próximo suo, sed inclinato capite, relictis omnibus, evadere festinabant Hebræos, quos armatos super se venire audiebant, fugientes per vias camporum et semitas collium. Videntes itaque filii Israël fugientes, secuti sunt illos, descenderuntque clamantes tubis et ululantes post ipsos.

℟. Nos alium Deum nescimus præter Dominum, in quo speramus : * Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam a genere nostro. ℣. Indulgentiam ipsius fuis lacrimis postulamus, et humiliemus illi animas nostras. — Qui.

Lectio ii Cap. 15, 5-7

Misit itaque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israël. Omnis itaque regio omnisque urbs electam juventutem armatam misit post eos; et persecuti sunt eos in ore gladii, quousque pervenirent ad extremitatem finium suorum. Reliqui autem qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum et prædam, quam fugientes Assyrii reliquerant, abstulerunt et onustati sunt valde.

℟. Dominator, Domine cælorum et terræ, Creator

aquarum, Rex universæ creaturæ : * Exaudi orationem servorum tuorum.

℣. Tu, Domine, cui humilium semper et mansuetorum placuit deprecatio. — Exaudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exaudi.

Lectio iii Cap. 15, 9-12

JOachim autem summus pontifex de Jerusalem venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis, ut videret Judith. Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes una voce dicentes : Tu glória Jerusalem, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri. Quia fecisti viriliter, et confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaveris et, post virum tuum, alterum nescieris, ideo et manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in æternum. Et dixit omnis populus : Fiat, fiat.

℟. Domine Deus, qui conteris bella ab initio, eleva brachium tuum super gentes, quæ cogitant servis tuis mala : * Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutem eorum in virtute tua; cadat robur eorum in iracundia tua. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De libro Judith

Lectio i Cap. 16, 22-31

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum; et mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocáusta et vota et repromissiões suas. Porro Judith univérsa vasa béllica Holoférnis, quæ dedit illi pópulus, et conopéum, quod ipsa sustúlerat de cúbili ipsíus, obtulit in anáthema obliviónis.

R. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. **V.** Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

Lectio ii

ERat autem pópulus júcúndus secúndum fáciem sanctórum; et per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquisque rédiit in domum suam, et Judith magna facta est in Bethúlia et præclárior erat univérsæ terræ Israël. Erat étiam virtúti cástitas adjúcta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo

defúctus est Manásses vir ejus. Erat autem, diébus festis, procédens cum magna glória.

R. Tribulatiões civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recíperere fugam nostram : * Dómine, miserére. **V.** Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

MAnsit autem in domo viri sui annos centum quinque, et dimísit abram suam líberam, et defúcta est ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus septem. In omni autem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israël, et post mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus festivitátis ab Hebræis in número sanctórum diérum accípitur et cólitur a Judæis ex illo témpore usque in præsentem diem.

R. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non

deficiat laus tua de ore hóminum. *℣.* Benedictus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. *Glória Patri.* Ut.

SABBATO

ANTE DOM. V SEPT.

nisi hæc occurrat a die 28 ad 30 Septembris : quia tunc, sequenti Antiphona omissa, ponitur Ant. Adaperiat, quæ assignatur Sabbato ante Dominicam 1 Octobris. 331

AD VESPERAS

℣. Vespertina oratio ascéndat ad te, Dómine.

℣. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Dómine, Rex omnípotens, * in diciónē tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resistere voluntáti.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. V SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Esther

Lectio i Cap. 1, 1-9

N diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiopiam super centum viginti septem provincias, quan-

do sedit in sólio regni sui, Susan civitas regni ejus exórdium fuit. Tértio igitur anno impérii sui, fecit grande convívium cunctis principibus et púeris suis fortíssimis Persárum et Medórum ínclytis et præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet et octogínta diébus.

℣. Dómine, mi Rex omnípotens, in diciónē tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resistere voluntáti tuæ : * Libera nos propter nomen tuum

℣. Exáudi oratióem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. — Libera.

Lectio ii

CUmque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum; et jussit septem diébus convívium præparári in vestibulo horti et némoris, quod régio cultu et manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris et carbá-sini ac hyacínthini sustentáta fúnibus býssinis atque purpúreis, qui ebúr-neis círculis insérti erant et colúmnnis marmóreis

fulciebántur. Léctuli quoque áurei et argénteí super paviméntum smarágdino et pário stratum lápide dispósti erant, quod mira varietáte pictúra decorábat.

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

Lectio iii

BIbébant autem, qui invitáti erant, áureis póculis et áliis atque áliis vasis cibi inferebántur. Vinum quoque, ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans et præcípuum ponebátur. Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum, sed, sicut rex statúerat præpónens mensis singulos de principibus suis, ut súmeret unusquisque quod vellet. Vasthi quoque regína fecit convivium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat.

℟. Spem in álium numquam hábui, præterquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Créator cæli et terræ, respice ad humilitátem no-

stram. — Qui. Glória Patri. Qui.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi
Lectio iv Lib. 3, cap. 15

Uíd Esther regína, nonne ut pópulum suum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéstum) morti se obtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum, ferox atque tímido corde, tamen decórum judicávit índici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus, qui tam indecóra suasísset. Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonéstatum se ejus frauduléntis consíliis animadvertísset.

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum : * Et ne déleas miseratiónes meas quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. — Et.

Lectio v Cap. 16

EA enim amicitia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, pote-

státibus; honestáti vero præferri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salutis periculum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui pro hospitális grátiae officiis necem pótius sibi, quam proditió-nem fugiéntis amíci, subeúndam arbitrabátur. Nihil igitur præferéndum honestáti; quæ tamen ne amicítiae stúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra admonet.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem féci-mus. — Dómine.

Lectio vi

Sunt enim pleræque philosophórum quæsti-ones : Utrum amíci causa quisquam contra pátriam sentíre necne débeat, ut amíco obédiat : utrum opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque intén-dit amíci commoditátibus. Et Scriptúra quidem ait : Clava, et gládus, et sagíтта ferráta, sic homo

est testimónium dans fal-sum advérsus amícum suum. Sed consídera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amí-cum, sed falsum testimó-nium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ, co-gátur áliquis dícere testi-mónium? Numquid præ-ponderáre debet amicítia religióni, præponderáre caritáti vítium?

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit ini-mícos nostros : * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cæ-lum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificá-vit. — Ut. Glória Patri. Ut.

℟. vii Nos álium Deum nescímus præter Dómi-num, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salutem suam a génere nostro. ℣. Indulgén-tiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De libro Esther

Lectio i Cap. 2, 5-11

ERat vir Judæus in Su-san civitáte, vocábulo Mardochæus, fílius Jair,

filii Sémei, filii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis trans túlerat. Qui fuit nutrícius filiae fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther, et utrúmque paréntem amiserat : pulchra nimis et decóra fácie. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardocheús sibi eam adoptávit in filiam.

✠. Dómine, mi Rex omnípotens, in dicióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resistere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum. ✠. Exáudi oratióem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. — Líbera.

Lectio ii

CUmque percrebuisset regis impérium, et juxta mandátum illíus multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan et Egéó traderéntur eunúcho; Esther quoque inter céteras puéllas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuít ei et invénit grátiam in conspéctu illíus. Et præcépit eunúcho ut acceleráret mundum muliebrem et tráderet ei partes suas et septem puéllas speciosissimas de domo regis, et

tam ipsam quam pedísse-quas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum et pátriam suam ; Mardocheús enim præcéperat ei, ut de hac re omníno reticéret. Qui deambulábat quotidie ante vestibulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salutis Esther.

✠. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ✠. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii Cap. 2, 15-17

Volúto autem témpore per órđinem, instábat dies quo Esther filia Abshail fratris Mardocheí, quam sibi adoptáverat in filiam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliebrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit; erat enim formósa valde et incredíbili pulchritúdine : ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est itaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo

anno regni ejus. Et ad-
mávit eam rex plus quam
omnes mulieres, habuít-
que grátiam et misericór-
diam coram eo super om-
nes mulieres, et pósuit
diadéma regni in cápite
ejus fecítque eam regnáre
in loco Vasthi.

℟. Spem in álium num-
quam hábui, præterquam
in te, Deus Israël : * Qui
irásceris, et propítius eris :
et ómnia peccáta hómi-
num in tribulatióne dimít-
tis. ℣. Dómine Deus, Cré-
ator cæli et terræ, réspice
ad humilitátem nostram.
— Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro Esther

Lectio i Cap. 3, 1-7

Post hæc rex Assuérus
exaltávit Aman filium
Amadáthi, qui erat de
stirpe Agag, et pósuit
sólum ejus super omnes
príncipes quos habébat.
Cunctíque servi regis, qui
in fóribus palátii versa-
bántur, flectébant génua
et adorábant Aman; sic
enim præcéperat eis impe-
rátor. Solus Mardocheus
non flectébat genu neque
adorábat eum. Cui dixé-
runt púeri regis, qui ad
fores palátii præsidébant :
Cur præter céteros non ob-
sérvas mandátum regis?

℟. Meménto mei, Dómine
Deus, in bonum : * Et ne
déleas miseratiónes meas
quas feci in domo Dei
mei et in cæremóniis ejus.

℣. Recordáre mei, Dómi-
ne, Deus meus. — Et.

Lectio ii

Cumque hoc crébrius dí-
cerent, et ille nollet au-
díre, nuntiavérunt Aman,
scire cupiéntes utrum per-
severáret in senténtia; dí-
xerat enim eis se esse Ju-
dáum. Quod cum audís-
set Aman et experiménto
probásset quod Mardo-
chéus non flécteret sibi
genu nec se adoráret, irá-
tus est valde et pro níhilo
duxit in unum Mardo-
chéum mittere manus
suas.

℟. Tribulatiónes civitá-
tum audívimus, quas pas-
sæ sunt, et defécimus :
timor et hebetúdo mentis
cécidit super nos et super
líberos nostros : ipsi mon-
tes nolunt recípere fugam
nostram : * Dómine, mise-
rère. ℣. Peccávimus cum
pátribus nostris, injúste
égimus, iniquitátem féci-
mus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus
simplicis : Glória Patri. Dó-
mine.

Lectio iii

Audíerat enim quod esset
gentis Judææ, magís-
que vóluit omnem Judæó-

rum, qui erant in regno Assuéri, pèrdere natió-nem. Mense primo, cujus vocábulum est Nisan, anno duodécimo regni As-suéri, missa est sors in urnam, quæ Hebráice dicitur phur, coram Aman, quo die et quo mense gens Judæórum debéret interfici; et exívit mensis duodécimus qui vocátur Adar.

✠. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimicos nostros : * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum. ✠. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA QUARTA

De libro Esther

Lectio i Cap. 4, 1-17

QUÆ cum audisset Mardochæus, scidit vestimenta sua et indútus est sacco spargens cinerem capiti; et in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat osténdens amaritudinem ánimæ sui, et hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens; non enim erat lícitum indútum sacco aulam regis intráre. In ómnibus quoque provín-

ciis, óppidis ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus et fletus, sacco et cinere multis pro strato uténtibus. Ingressæ autem sunt puellæ Esther et eunúchi nuntiaverúntque ei. Quod audiens consternáta est et vestem misit, ut, abláto sacco, indúerent eum : quam accípere nóluit. Accitóque Athach eunúcho, quem rex místrum ei déderat, præcipit ei ut iret ad Mardochæum et disceret ab eo cur hoc fáceret.

✠. Nos álium Deum nescimus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non despícit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ✠. Indulgéntiam ipsíus fuis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio ii

EGressúsque Athach ivit ad Mardochæum stantem in plátea civitátis ante óstium palátii. Qui indicávit ei ómnia quæ accíderant, quómodo Aman promísisset, ut in thesauros regis pro Judæorum nece inférret argéntum; exémplos quoque edícti, quod pendébat in Susan, dedit ei ut regínæ osténderet et monéret eam ut

intráret ad regem et deprecárétur eum pro pópulo suo. Regréssus Athach nuntiávit Esther ómnia quæ Mardochæus díxerat. Quæ respóndit ei et jussit ut diceret Mardochæo : Omnes servi regis et cunctæ quæ sub dicióne ejus sunt norunt provinciæ, quod sive vir sive mûlier non vocátus intérius átrium regis intráverit, absque ulla cunctatióne statim interficiátur, nisi forte rex áuream virgam ad eum teténderit pro signo cleméntiæ, atque ita possit vívere. Ego igitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ trigínta jam diébus non sum vocáta ad eum?

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

QUOD cum audísset Mardochæus, rursum mandávit Esther dicens : Ne putes quod ánimam tuam tantum líberes, quia in domo regis es, præ cunctis Judæis; si enim nunc silúeris, per áliam occasi-

nem liberabúntur Judæi, et tu et domus patris tui peribitis. Et quis novit utrum idcirco ad regnum véneris, ut in tali témpore pararérís? Rursúmque Esther hæc Mardochæo verba mandávit : Vade et cóngrega omnes Judæos, quos in Susan repéreris, et oráte pro me. Non comedátis et non bibátis tribus diébus et tribus nóctibus, et ego cum ancíllis meis simíliter jejunábo; et tunc ingrédia ad regem contra legem fáciens non vocáta tradénsque me morti et perículo. Ivit itaque Mardochæus, et fecit ómnia quæ ei Esther præcéperat.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, respice ad humilitátem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro Esther

Lectio i Cap. 5, 1-5

DIE autem tértio indúta est Esther regálibus vestiméntis et stetit in átrio domus régiæ, quod erat intérius contra basíli-

cam regis. At ille sedébat super sólium suum in consistório palátii contra óstium domus. Cumque vidisset Esther regínam stantem, plácuit óculis ejus et exténdit contra eam virgam áuream quam tenébat manu. Quæ accédens osculáta est summitátem virgæ ejus, dixítque ad eam rex : Quid vis, Esther regína? quæ est petitio tua? Etiam si dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa respóndit : Si regi placet, óbsecro ut vénias ad me hódie et Aman tecum ad convívium quod parávi. Statímque rex, Vocáte, inquit, cito Aman ut Esther obédiat voluntáti.

✠. Dómine, mi Rex omnípotens, in dicióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resistere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum.

✠. Exáudi oratióem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. — Líbera.

Lectio ii Cap. 5, 9-14

Gréssus est itaque illo die Aman lætus et álacer. Cumque vidisset Mardochæum sedéntem ante fores palátii, et non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessiόνis suæ,

indignátus est valde; et, dissimuláta ira, revérsus in domum suam convocávit ad se amícos suos et Zares uxórem suam et expósuit illis magnítudinem divitiárum suárum filiorúmque turbam et quanta eum glória super omnes príncipes et servos suos rex elevásset. Et post hæc ait : Regína quoque Esther nullum álium vocávit ad convívium cum rege, præter me, apud quam étiam cras cum rege pransúrus sum; et, cum hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochæum Judæum sedéntem ante fores régias.

✠. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ✠. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Responderúntque ei Zares uxor ejus et céteri amíci : Jube parári excélsam trabem habéntem altitúdinis quinquagínta cúbitos, et dic mane regi ut appendátur super eam Mardochæus; et sic ibis cum rege lætus ad conví-

vium. Plácuít ei consílium et iussit excélsam parári crucem.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætéquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis.

℣. Dómine Deus, Créátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA SEXTA

De libro Esther

Lectio i Cap. 6, 1-13

Noctem illam duxit rex insómnem iussítque sibi afférri histórias et annáles priórum témporum. Quæ cum illo præsente legeréntur, ventum est ad illum locum, ubi scriptum erat quómodo nuntiáset Mardocheus insídias Bágathan et Thares eunuchórum regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cum audísset rex ait : Quid pro hac fide honoris ac præmii Mardocheus consecútus est? Dixérunt ei servi illius ac ministri : Nihil omníno mercédis accépit. Statímque rex, Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut suggéret regi et jubéret Mardo-

cheum affígi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri : Aman stat in átrio. Dixítque rex : Ingrediátur.

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum : * Et ne déleas miseratiónes meas quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis ejus.

℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. — Et.

Lectio ii

Cumque esset ingressus ait illi : Quid debet fieri viro, quem rex honoráre désiderat? Cógitans autem in corde suo Aman et réputans quod nullum álium rex nisi se vellet honoráre, respóndit : Homo quem rex honoráre cupit debet índui véstibus régiis et impóni super equum qui de sella regis est, et accípere régium diadémá super caput suum, et primus de régiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus et per plateám civitátis incédens clamet et dicat : Sic honorábitur quemcúmque volúerit rex honoráre.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, mise-

rére. *℟.* Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine, miserére.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

Dixítque ei rex : Festína et, sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardocháeo Judáeo, qui sedet ante fores palátii. Cave ne quidquam de his quæ locútus es prætermíttas. Tulit itaque Aman stolam et equum, indutúmque Mardocháeum in platéa civitátis et impósitum equo præcedébat atque clamábat : Hoc honóre condígnus est quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardocháeus ad jánuam palátii, et Aman festinávit ire in domum suam lugens et opérto cápite. Narrávitque Zares uxóri suæ et amícis ómnia quæ evenís-sent sibi.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum. *℟.* Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

SABBATO

De libro Esther

Lectio i Cap. 7, 1 10

Intrávit itaque rex et Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat : Quæ est petitio tua, Esther, ut detur tibi, et quid vis fieri? Etiam si dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit : Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam, pro qua rogo, et pópulum meum, pro quo óbsecro. Trádicti enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur et pereámus. Atque, útinam in servos et fámulas venderémur : esset tolerábile malum et gemens tacérem; nunc autem hostis noster est cujus crudélitas redúndat in regem.

℟. Nos álium Deum nescimus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. *℟.* Indulgéntiam ipsíus fuis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio ii

Respondénsque rex Assuérus ait : Quis est iste et cujus poténtiæ, ut

hæc audeat facere? Dixitque Esther : Hostis et inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens illico obstupuit vultum regis ac reginæ ferre non sustinens. Rex autem iratus surrēxit et de loco convivii intravit in hortum arboribus cōsistum. Aman quoque surrēxit ut rogaret Esther reginam pro anima sua; intellēxit enim a rege sibi paratum malum.

℟. Confórta me, Rex, Sanctorum principatum tenens : * Et da sermonem rectum et bene sonantem in os meum. ℣. Dómine, Rex universæ potestatis, convertēte consilium eorum super eos. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

QUI cum revēsus esset de horto nemoribus cōsisto et intrasset convivii locum, reperit Aman super lectulum corruisse in quo jacēbat Esther et ait : Etiam reginam vult opprimere, me præsente, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, et statim operuerunt faciē ejus. Dixitque Harbóna unus de eunúchis qui stabant in ministério regis : En lignum, quod

paráverat Mardocheo qui locutus est pro rege, stat in domo Aman habens altitudinis quinquaginta cúbitos. Cui dixit rex : Appēdite eum in eo. Suspēsus est itaque Aman in patibulo, quod paráverat Mardocheo, et regis ira quievit.

℟. Spem in alium nunquam habui, præterquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimittis.

℣. Dómine Deus, Créator cæli et terræ, respice ad humilitatem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

SABBATO

ANTE DOM. I OCTOBRIS

AD VESPERAS

℣. Vespertina oratio ascēdat ad te, Dómine.

℟. Et descēdat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Adapériat Dóminus * cor vestrum in lege sua et in præceptis suis et faciat pacem Dóminus Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. I OCTOBRIS

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Adorémus Dóminum et **Hymnus** Primo die, ut in Psalterio 32 : quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis usque ad V Novembris inclusive.

In I Nocturno

Incipit liber primus
Machabæorum

Lectio i Cap. 1, 1-16

ET factum est, postquam percussit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávít in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum et Medórum, constituit prælia multa et obtínuit ómnium munitiónes et interfécit reges terræ et pertransiit usque ad fines terræ et accépit spólia multitudinis géntium, et síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtutem et exércitum fortem nimis, et exaltátum est et elevátum cor ejus, et obtínuit regiónés géntium et tyránnos, et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum et cognóvit quia morerétur et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutriti a juventúte,

et divisit illis regnum suum, cum adhuc víveret.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris :

* Concédát vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo. — Concédát.

Lectio ii

ET regnávít Alexánder annis duódecim et mór-tuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquisque in loco suo, et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et filii eórum post eos annis multis. Et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, filius Antíochi regis qui fúerat Romæ obses, et regnávít in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo

* Dóminus, Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iii

IN diébus illis exiérunt ex Israél filii iníqui et suasérunt multis dicén-

tes : Eamus et disponamus testamentum cum gentibus, quæ circa nos sunt, quia, ex quo recessimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et destinaverunt aliqui de populo et abierunt ad regem, et dedit illis potestatem ut facerent iustitiam gentium; et ædificaverunt gymnasium in Jerosolymis secundum leges nationum et fecerunt sibi præputia et recesserunt a testamento sancto et juncti sunt nationibus et venundati sunt ut facerent malum.

℟. Congregati sunt inimici nostri, et gloriántur in virtute sua : cóntere fortitudinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtute tua, et destrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro Officiorum
sancti Ambrósii Episcopi

Lectio iv Lib. 1, cap. 40

Ortásse áliquos béli-
lica defixos glória
tenet, ut putent so-
lam esse præliárem fortitú-

dinem; et ideo me ad ista deflexisse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis! Deínde cum advérsus Gabaonítas urgéret prælium, et vererétur ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fidei clamávit : Stet sol, et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adolésceus virtútem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémoires estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirábilium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio v

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum; qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei et pro legítimis suis, dolo hóstium die laccessíti sábbati, maluérent vulnéribus offerre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi con-

siderantes quod hoc exemplo gens omnis posset perire, sabbato etiam, cum ipsi in bellum provocarentur, ulti sunt innocentium necem fratrum suorum. Unde postea stimulatus rex Antiochus, cum bellum accenderet per duces suos Lysiam, Nicanorem, Gorgiam, ita cum Orientalibus suis et Assyriis attritus est copiis, ut quadraginta et octo millia in medio campi a tribus milibus prosternerentur.

℟. Congregatae sunt gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignoramus quid agere debeamus : * Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. ℣. Tu scis quae cogitant in nos : quomodo poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos? — Domine.

Lectio vi

Virtutem ducis Judae Machabaei de uno ejus milite considerate. Namque Eleazarus, cum supereminentem ceteris elephantem lorica vestitum regia adverteret, arbitratus quod in eo esset rex, cursu concito in medium legionis se prorupit : et, abjecto clypeo, utraque manu interficiebat, donec perveniret ad bestiam, atque intravit sub eam, et subiecto gladio interemit

eam. Itaque cadens bestia oppressit Eleazarum, atque ita mortuus est. Quanta igitur virtus animi! primo, ut mortem non timeret; deinde, ut circumfusus legionibus inimicorum, in confertos raperetur hostes, medium penetraret agmen, et contempta morte ferocior, abjecto clypeo, utraque manu vulneratae molem bestiae subiret ac sustineret : post infra ipsam succederet, quo pleniori feriret ictu; cujus ruina inclusus magis quam oppressus, suo est sepultus triumpho.

℟. Tua est potentia, tuum regnum, Domine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Domine, in diebus nostris. ℣. Creator omnium, Deus, terribilis et fortis, justus, et misericors. — Da. Gloria Patri. Da.

℟. vii Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenderunt montes ab eis : * Et fortitudo gentium dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde et fortis : et appropriavit Judas et exercitus ejus in praelio. — Et.

℟. viii Duo Seraphim, ut infra in Homiliis.

Ad Laudes, in omnibus Dominicis usque ad V. Novembris inclusive, Hymnus Aeternae rerum, ut in Psalterio. 41

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 1, 17-29

ET paratum est regnum in conspectu Antiochi, et cepit regnare in terra Ægypti, ut regnaret super duo regna, et intravit in Ægyptum in multitudine gravi, in curribus et elephantis et equitibus et copiosa navium multitudine, et constituit bellum adversus Ptolemæum regem Ægypti, et veritus est Ptolemæus a facie ejus et fugit, et ceciderunt vulnerati multi, et comprehendit civitates munitas in terra Ægypti et accepit spolia terræ Ægypti.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, libera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus ibimus in Galaaditim : * Sicut fuerit voluntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingimini, filii potentes, et estote parati : quoniam melius est nobis mori in bello, quam videre mala gentis nostræ et sanctorum. — Sicut.

Lectio ii

ET convertit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centesimo et quadragésimo tertio anno,

et ascendit ad Israël. Et ascendit Jerosólymam in multitudine gravi et intravit in sanctificationem cum superbia et accepit altare aureum et candelabrum luminis et universa vasa ejus et mensam propositionis et libatoria et phialas et mortariola aurea et velum et coronas et ornamentum aureum, quod in facie templi erat, et comminuit omnia.

℟. Ornavérunt faciem templi coronis aureis, et dedicavérunt altare Dómino : * Et facta est lætitia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessionibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

ET accepit argéntum et aurum et vasa concupiscibilia et accepit thesauros occultos, quos invenit, et, sublatis omnibus, abiit in terram suam et fecit cædem hóminum et locutus est in superbia magna et factus est planctus magnus in Israël et in omni loco eórum, et ingemuerunt principes et seniores, vírgines et júvenes infirmati sunt, et speciositas mulierum immutata est. Omnis maritus sumpsit lamentum, et quæ

sedébant in thoro maritáli
lugébant, et commóta est
terra super habitántes in
ea, et univérſa domus Ja-
cob induit confusiónem.

✠. In hymnis et confes-
sió nibus benedicébant Dó-
minum, * Qui magna fe-
cit in Israél, et victóriam
dedit illis Dóminus omni-
potens. ✠. Ornavérunt fá-
ciem templi corónis áureis,
et dedicavérunt altáre Dó-
mino. — Qui. Glória Pa-
tri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro primo Macha-
bæórum

Lectio i Cap. 2, 1-10

IN diébus illis surréxit
Mathathías fílius Joán-
nis, fílii Simeónis, sacér-
dos ex fíliis Jóarib ab Je-
rúsalem et consédit in
monte Modin. Et habébat
fílios quinque, Joánnem,
qui cognominabátur Gad-
dis, et Simónem, qui co-
gnominabátur Thasi, et
Judam, qui vocabátur Ma-
chabæus, et Eleázarum,
qui cognominabátur Aba-
ron, et Jónathan, qui co-
gnominabátur Apphus. Hi
vidérunt mala quæ fiébant
in pópulo Juda et in Jerú-
salem.

✠. Hic est fratrum amá-
tor et pópuli Israél : * Hic
est, qui multum orat pro
pópulo et univérſa sancta

civitáte Jerúsalem. ✠. Vir
iste in pópulo suo mitissi-
mus apparuit. — Hic est,
qui.

Lectio ii

ET dixit Mathathías :
Væ mihi! ut quid na-
tus sum vidére contritió-
nem pópuli mei et contri-
tió nem civitátis sanctæ et
sedére illic, cum datur in
mánibus inimicórum? San-
cta in manu extraneórum
facta sunt, templum ejus
sicut homo ignóbilis, vasa
glóriæ ejus captíva abdú-
cta sunt, trucidáti sunt se-
nes ejus in platéis, et júve-
nes ejus cecidérunt in glá-
dio inimicórum. Quæ gens
non hereditávit regnum
ejus et non obtínuit spólia
ejus?

✠. Tu, Dómine universó-
rum, qui nullam habes in-
digéntiam, voluísti tem-
plum tuum fieri in nobis;
* Consérva domum istam
immaculátam in ætérnum,
Dómine. ✠. Tu elegísti,
Dómine, domum istam ad
invocándum nomen tuum
in ea, ut esset domus ora-
tió nis et obsecratió nis pó-
pulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus
simplicis : Glória Patri. Con-
sérva.

Lectio iii Cap. 2, 14-16

ET scidit vestiménta sua
Mathathías et fílii ejus
et operuérunt se cilíciis
et planxérunt valde. Et

venérunt illuc qui missi erant a rege Antíocho, ut cógerent eos qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre et accéndere thura et a lege Dei discédere, et multi de pópulo Israël consentiéntes accessérunt ad eos, sed Mathathías et filii ejus constánter stetérunt.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et libera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabéorum

Lectio i Cap. 2, 19-30

ET respóndit Mathathías et dixit magna voce : Etsi omnes gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédát unusquisque a servitúte legis patrum suórum et conséntiat mandátis ejus, ego et filii mei et fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus, non est nobis útile relínquere legem et justítias Dei : non audiémus verba regis

Antíochi nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropriávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

ET, ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin secúndum jussum regis. Et vidit Mathathías et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accénsus est furor ejus secúndum júdiciu legis, et insíliens trucidávit eum super aram. Sed et virum quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídít in ipso témpore et aram destrúxit et zelátus est legem, sicut fecit Phínees Zamri filio Salómi.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminu. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

ET exclamavit Mathathias voce magna in civitate dicens : * Omnis qui zelum habet legis statuens testamentum exeat post me. Et fugit ipse et filii ejus in montes, et reliquerunt quaecumque habebant in civitate. Tunc descendérunt multi quærentes iudicium et justitiam in desertum. Et sederunt ibi ipsi et filii eorum et mulieres eorum et pecora eorum, quoniam inundaverunt super eos mala.

℟. In hymnis et confessionibus benedicébant Dominum, * Qui magna fecit in Israël, et victoriam dedit illis Dominus omnipotens. ℣. Ornavérunt faciem templi coronis aureis, et dedicavérunt altare Domino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 2, 49-69

ET appropinquavérunt dies Mathathie moriendi, et dixit filiis suis : Nunc confortata est superbia et castigatio et tempus eversiónis et ira indignationis. Nunc ergo, o filii, æmulatores estote legis et

date ánimas vestras pro testamento patrum vestrorum et mementote operum patrum, quæ fecerunt in generationibus suis, et accipiétis glóriam magnam et nomen æternum. Abraham, nonne in tentatione inventus est fidelis, et reputatum est ei ad justitiam? Joseph in tempore angustiae suae custodivit mandatum, et factus est dominus Ægypti; Phinees pater noster zelando zelum Dei accepit testamentum sacerdotii æterni.

℟. Adapériat Dominus cor vestrum in lege sua et in præceptis suis et faciat pacem in diebus vestris : * Concédât vobis salutem, et redimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dominus orationes vestras et reconciliétur vobis nec vos deserat in tempore malo. — Concédât.

Lectio ii

Jesus, dum implévit verbum, factus est dux in Israël; Caleb, dum testificátur in ecclesia, accepit hereditatem; David in sua misericordia consecutus est sedem regni in sæcula; Elías, dum zelat zelum legis, receptus est in cælum; Ananías et Azarías et Misael credentes liberati sunt de flamma; Dániel in sua simplicitate liberatus est

de ore leónum; et ita cogitáte per generatióem et generatióem, quia omnes qui sperant in eum non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis, quia glória ejus stercus et vermis est : hódie extóllitur et cras non inveniétur, quia convérsus est in terram suam, et cogitatio ejus périit.

✠. Exáudiat Dóminus oratióes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo

* Dóminus, Deus noster.

✠. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iij

VOS ergo, filii, confortámini et viriliter ágite in lege, quia in ipsa glóriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consílii est : ipsum audíte semper, et ipse erit vobis pater; et Judas Machabæus fortis víribus a juventúte sua sit vobis princeps militiæ et ipse aget bellum pópuli, et adducétis ad vos omnes factóres legis et vindicáte vindíctam pópuli vestri, retribuíte retributióem géntibus et inténdite in præcéptum legis. Et bene-

dixit eos et appósitus est ad patres suos.

✠. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos :

* Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ✠. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæorum

Cap. 2, 70; 3, 1-3, 5-12, 25-28

Lectio i

Defúctus est Mathías anno centésimo et quadragésimo sexto et sepúltus est a filiis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israél planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus, filius ejus pro eo et adjuvábant eum omnes fratres ejus et univérsti qui se conjúnxerant patri ejus et præliabántur prælium Israél cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo, et persecútus est iníquos perscrútans eos et, qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit

flammis, et repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt, et dirécta est salus in manu ejus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : memóres estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri :
* Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

ET exacerbábat reges multos et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sáculum memória ejus in benedictióne, et perambulávit civitátes Juda et pérdidit ímpios ex eis et avértit iram ab Israël et nominátus est usque ad novíssimum terræ et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius gentes et a Samaría virtútem multam et magnam ad bellándum contra Israël. Et cognóvit Judas et éxiit óbviā illi et percússit et occídit illum, et cecidérunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum et gládium Apollónii ábstulit Judas et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus :
* Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo poterímus subsistere ante faciē illórum, nisi tu adjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

ET cécidit timor Judæ ac fratrum ejus et formído super omnes gentes in circúitu eórum; et pervénit ad regem nomen ejus, et de præliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audívit autem rex Antíochus sermónes istos, irátus est ánimo et misit et congregávit exercítum univérsi regni sui, castra fórtia valde, et apéruit æráriū suum et dedit stipéndia exercítui in annum et mandávit illis, ut essent paráti ad ómnia.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes :
* Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 3, 42-60

ET vidit Judas et fratres ejus quia multiplicata sunt mala et exercitus applicabant ad fines eorum, et cognoverunt verba regis, quæ mandavit populo facere in interitum et consummationem, et dixerunt unusquisque ad proximum suum : Erigamus dejectionem populi nostri et pugnemus pro populo nostro et sanctis nostris. Et congregatus est conventus, ut essent parati in prælium et ut orarent et peterent misericordiam et miserationes. Et Jerusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum : non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis ejus, et sanctum conculcabatur, et filii alienigenarum erant in arce : ibi erat habitatio gentium, et ablata est voluptas a Jacob, et defecit ibi tibia et cithara.

℟. Refulsit sol in clipeos aureos, et resplenderunt montes ab eis : * Et fortitudo gentium dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde et fortis : et appropriavit Judas

et exercitus ejus in prælio — Et.

Lectio ii

ET congregati sunt et venerunt in Maspha contra Jerusalem, quia locus orationis erat in Maspha ante in Israël, et jejunaverunt illa die et induerunt se ciliciis et cinerem imposuerunt capiti suo et disciderunt vestimenta sua et expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur gentes similitudinem simulacrorum suorum, et attulerunt ornamenta sacerdotalia et primitias et decimas et suscitaverunt Nazaræos, qui implerant dies, et clamaverunt voce magna in cælum dicentes : Quid faciemus istis et quo eos ducemus? Et sancta tua conculcata sunt et contaminata sunt, et sacerdotes tui facti sunt in luctum et in humilitatem, et ecce nationes convenerunt adversum nos, ut nos disperdant : tu scis quæ cogitant in nos. Quomodo poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu, Deus, adjuves nos?

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino : * Et facta est lætitia magna in populo. ℣. In hymnis et confessionibus

benedicébant Dóminum. — Et facta est lætítia magna in pópulo.

*In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sab-
bato : Glória Patri. Et.*

Lectio iii

ET tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constituit Judas duces pópuli, tribúnos et centuriónes et pentacontárchos et decuriónes, et dixit his, qui ædificábant domos et sponsábant uxóres et plantábant véneas et formidolósas, ut redírent unusquisque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra et collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas : Accingímini et estóte filii poténtes et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos dispérdere nos et sancta nostra; quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cælo, sic fiat.

℟. In hymnis et confesiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. *℣.* Ornavérunt fáciem templi coronis áureis, et dedicavérunt al-

täre Domino. — Qui. Glória Patri. Qui.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. *℟.* Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Refúlsit sol * in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : et fortitúdo géntium dissipáta est.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. II OCTOBRIS

Semiduplex

In I Noeturno

De libro primo Machabæorum

Lectio i   *Cap. 4, 36-51*

Dixit autem Judas et fratres ejus : Ecce contríti sunt inimici nostri; ascendámus nunc mundáre sancta et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion, et vidérunt sanctificatiónem desértam et altáre profanátum et portas exústas et in átriis virgúlta nata, sicut in saltu vel in móntibus, et pastophória diruta. Et scidérunt vestiménta sua et planxérunt planctu magno et imposuérunt cine-

rem super caput suum et ceciderunt in faciē super terram et exclamaverunt tubis signorum et clamaverunt in cælum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præceptis suis et faciāt pacem in diēbus vestris :

* Concédāt vobis salútem, et rédímat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiōnes vestras et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo. — Concédāt.

Lectio ii

Tunc ordinávit Judas viros ut pugnarent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundarent sancta. Et elégit sacerdotes sine mácula voluntatem habéntes in lege Dei, et mundaverunt sancta et tulérunt lápidēs contaminatiōnis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et incidit illis consílium bonum ut destrúerent illud, ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminaverunt illud gentes, et demolíti sunt illud et reposuerunt lápidēs in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret prophéta et responderet de eis.

℟. Exáudiat Dóminus oratiōnes vestras, et re-

conciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo * Dóminus, Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iii

Et acceperunt lápidēs íntegros secúndum legem et ædificaverunt altáre novum secúndum illud quod fuit prius et ædificaverunt sancta et quæ intra domum erant intrínsecus et ædem et átria sanctificaverunt et fecerunt vasa sancta nova et intulérunt candelábrum et altáre incensórum et mensam in templum et incensum posuerunt super altáre et accendérunt lucernas, quæ super candelábrum erant et lucébant in templo. Et posuerunt super mensam panes et appendérunt vela et consummaverunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et destrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro sancti Augustini
Epíscopi de Civitatē Dei

Lectio iv Lib. 18, c. 45

Osteáquam gens Judæa cœpit non habere prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scilicet témpore, quo se sperábat instauráto templo post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliorem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod præ-nuntiátum est per Aggæum prophétam dicentem : Magna erit glória domus istíus novíssimæ, plus quam primæ. Quod de novo testaménto dictum esse, paulo supéríus demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens : Et movébo omnes gentes, et véniet Desiderátus cuntis géntibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio v

Talibus enim eléctis géntium, domus Dei ædificátur per Testaméntum

novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec prophétas ex illo témpore hábuit illa gens; sed multis cládibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsisque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratióne templi opinaréetur implétam. Non multo enim post, adveniéntē Alexándro, subjugáta est; quando, etsi nulla facta est vastatió, quóniam non sunt ausi ei resistere, et ideo placátum facillime súbditi recepérunt; non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsistere ante faciém illórum, nisi tu adjuves nos? — Dómine.

Lectio vi

Deínde Ptolemæus Lagi fílius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægýptum tránstulit, quos

ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevoléntissime inde dimísit : per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contrítí sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandriæ Ptolemæo qui est appellátus Epíphanes, inde ab Antíocho rege Sýriæ multis et gravíssimis malis ad idóla colénda compúlsi : templúmque ipsum replétum sacrilegis superstitionibus géntium, quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsus, ab omni illa idololatriæ contaminatióne mundávit.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes :
* Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Créátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

℟. vii Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunť montes ab eis :
* Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 4, 52-61

ANTE matutínium surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi quadragésimi octávi anni et obtulérunt sacrificium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis et cítharis et cínyris et cýmbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt et benedixérunt in cælum eum qui prosperávit eis.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, libera fratres tuos in Galiléam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim :
* Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímíni, filii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

ET fecérunt dedicatió-nem altáris diébus octo et obtulérunt holocáusta

cum lætítia et sacrificium salutáris et laudis et ornavérunt fáciem templi corónis áureis et scútulis et dedicavérunt portas et pastophória et imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et aversum est opprobrium géntium. Et státuit Judas et fratres ejus et univérsa ecclésia Israël, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Casleu, cum lætítia et gáudio.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

ET ædificavérunt in tēpore illo montem Sion et per circúitum muros altos et turres firmas, nequándo venírent gentes et conculcárent eum, sicut ántea fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut servárent eum, et munívit eum ad custodiéndam Bethsúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumææ.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 5, 1-13

ET factum est, ut audierunt gentes in circúitu quia ædificátum est altáre et sanctuárium sicut prius, irátæ sunt valde et cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, et cœpérunt occidere de pópulo et pèrsequi. Et debellábat Judas filios Esau in Idumæa et eos qui erant in Acrabatháne, quia circumsedébant Israëlítas, et percússit eos plaga magna et recordátus est malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum et in scándalum insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túrribus, et applicuit ad eos et anathematizávit eos et incéndit turres eórum igni cum ómnibus qui in eis erant.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic

est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. *℟.* Vir iste in pópulo suo mitíssimus apparuit. — Hic est.

Lectio ii

ET transívit ad fílios Ammon et invénit manum fortem et pópulum copiósum et Timótheum ducem ipsórum : et com-mísit cum eis prælia multa, et contríti sunt in conspéctu eórum et percússit eos et cepit Gazer civitátem et fílias ejus et revér-sus est in Judæam. Et congregátæ sunt gentes quæ sunt in Gálaad, advérsus Israëlitas qui erant in finibus eórum, ut tóllerent eos. Et fugérunt in Dátheman munitiónem.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluisti templum tuum fieri in nobis;

* Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. *℟.* Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii

ET misérunt lítteras ad Judam et fratres ejus dicéntes : Congregátæ

sunt advérsus nos gentes per circúitum, ut nos áuferant et parant veníre et occupáre munitiónem, in quam confúgimus, et Timótheus est dux exércitus eórum; nunc ergo veni et éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt et captívas duxérunt uxóres eórum et natos et spólia et peremérunt illic fere mille viros.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et libera ánimas nostras.

℟. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 5, 55-67

IN diébus, quibus erat Judas et Jónathas in terra Gálaad, et Simon frater ejus in Galilæa contra fáciem Ptolemáidis, audívit Joséphus Zachariæ fílius et Azarias princeps virtútis res bene ge-

stas et prælia, quæ facta sunt, et dixit : Faciámus et ipsi nobis nomen et eámus pugnare advérsus gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his qui erant in exércitu suo, et abiérunt Jámniam.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropriávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

ET exívit Górgias de civitate et viri ejus óbviám illis in pugnam, et fugáti sunt Joséphus et Azariás usque in fines Judææ, et cecidérunt illo die de pópulo Israël ad duo mília viri, et facta est fuga magna in pópulo, quia non audiérunt Judam et fratres ejus existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum per quos salus facta est in Israël.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

ET viri Juda magnificáti sunt valde in conspéctu omnis Israël et géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas et fratres ejus et expugnábant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, et percússit Chebron et filias ejus et muros ejus et turres succéndit igni in circúitu et movit castra, ut iret in terram alienigenárum, et perambulábat Samariám. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consílio éxeunt in prælium.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnipotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 6, 1-13

ET rex Antíochus perambulábat superiôres regiões et audívit esse

civitatem Elymaïdem in Pérside nobilissimam et copiosam in argénto et auro templúmque in ea locuples valde et illic velamina áurea et lorícæ et scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Mácedo, qui regnâvit primus in Græcia. Et venit et quærébat cåpere civitatem et deprædári eam et non pótuit, quóniam innótuus sermo his qui erant in civitate et insurrexerunt in prælium, et fugit inde et ábiit cum tristitia magna et revérsus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérside quia fugáta sunt castra quæ erant in terra Juda, et quia ábiit Lýsias cum virtúte forti in primis et fugátus est a fácie Judæórum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris :

* Concédât vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus orationes vestras et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo. — Concédât.

Lectio ii

ET invaluérunt armis et víribus et spóliis multis, quæ cepérunt, de castris quæ excidérunt, et

quia diruérunt abominatiónem quam ædificáverat super altáre, quod erat in Jerúsalem, et sanctificatiónem sicut prius circumdédérunt muris excélsis, sed et Bethsúram civitatem suam. Et factum est, ut audívit rex sermónes istos, expávit et commótus est valde et décidit in lectum et incidit in languórem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos, quia renováta est in eo tristitia magna et arbitrátus est se mori.

℟. Exáudiat Dóminus orationes vestras, et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo

* Dóminus, Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

ET vocávit omnes amicos suos et dixit illis : Recéssit somnus ab óculis meis, et cóncredi et córrui corde præ sollicitúdine et dixi in corde meo : In quantam tribulatiónem devéni et in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum, qui jucúndus eram et diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor ma-

lórur, quæ feci in Jerúsalem, unde et ábstuli ómnia spólia áurea et argétea, quæ erant in ea, et misi auférre habitántes Judæam sine causa. Cognóvi ergo quia proptérea invenérunt me mala ista, et ecce péreo tristítia magna in terra aliéna.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 7, 1 et 4-17

ANno centésimo quinquagésimo primo éxiit Demétrius Seléuci fílius ab urbe Roma et ascéndit cum paucis viris in civitátem marítimam et regnávit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui. Et venérunt ad eum viri iníqui et ímpii ex Israël, et Alcimus dux eórum, qui volébat fieri sacerdos, et accusavérunt pópulum apud regem di-

céntes : Pérdidit Judas et fratres ejus omnes amícos tuos et nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat et vídeat exterminium omne quod fecit nobis et regiónibus regis, et púniat omnes amícos ejus et adjutóres eórum.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Memen-tóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

ET elégit rex ex amícis suis BÁCchidem, qui dominabátur trans flumen, magnum in regno et fidélem regi. Et misit eum ut vidéret exterminium, quod fecit Judas; sed et Alcimum ímpium constituit in sacerdotium et mandávit ei fácere ultiónem in fílios Israël. Et surrexérunt et venérunt cum exercítu magno in terram Juda et misérunt núntios, et locúti sunt ad Judam et ad fratres ejus verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt sermónibus eórum, vidérunt enim quia venérunt cum exercítu magno.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitudíne, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo poterimus subsistere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

ET convenérunt ad Alcimum et Bácschidem congregatio scribárum requirere quæ justa sunt, et primi, Assidæi, qui erant in filiis Israël, et exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim : Homo sacerdos de sémíne Aaron venit : non decipiet nos. Et locútus est cum eis verba pacífica et jurávit illis dicens : Non inferémus vobis malum neque amícis vestris. Et credidérunt ei, et comprehéndit ex eis sexaginta viros et occídit eos in una die, secúndum verbum quod scriptum est : Carnes sanctórum tuórum et sánguinem ipsórum effudérunt in circúitu Jerúsalem, et non erat qui sepelíret.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes :

* Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Créátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 8, 1-4

ET audívit Judas nomen Romanórum, quia sunt poténtes víribus et acquiescunt ad ómnia quæ postulántur ab eis, et quicúmque accessérunt ad eos statuérunt cumeis amicitias, et quia sunt poténtes víribus. Et audiérunt prælia eórum et virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos et duxérunt sub tribútum, et quanta fecérunt in regione Hispániæ, et quod in potestátem redegerunt metálla argénti et auri, quæ illic sunt, et posederunt omnem locum consílio suo et patiéntia, lócaque quæ longe erant valde ab eis, et reges qui supervénérunt eis ab extrémis terræ, contrivérunt et percussérunt eos plaga magna; céteri autem dant eis tribútum ómnibus annis.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt

montes ab eis : * Et fortitúdo gentium dissipáta est. *℟*. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropriávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii   **Cap. 8, 17-27**

ET elégit Judas Eupólemum filium Joánnis, filii Jacob, et Jásonem filium Eleázari et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam et societátem et, ut auferrent ab eis jugum Græcorum, quia viderunt quod in servitútem præmerent regnum Israël. Et abiérunt Romam viam multam valde et introiérunt cúriam et dixerunt : Judas Machabæus et fratres ejus et pópulus Judæorum misérunt nos ad vos statuere vobiscum societátem et pacem et conscribere nos sócios et amicos vestros. Et placuit sermo in conspéctu eorum. Et hoc rescriptum est, quod rescripsérunt in tabulis æreis et misérunt in Jerúsalem, ut esset apud eos ibi memoriále pacis et societátis.

℟. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. *℟*. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

BEne sit Románis et genti Judæorum in mari et in terra in ætérnum, gladiúsque et hostis procul sit ab eis. Quod si instíterit bellum Románis prius aut ómnibus sóciis eorum in omni dominatióne eorum, auxílium feret gens Judæorum, prout tempus dictáverit, corde pleno; et præliántibus non dabunt neque subministrábunt tríticum, arma, pecúniám, naves, sicut plácuít Románis; et custódient mandáta eorum nihil ab eis accipiéntes. Simíliter autem et, si genti Judæorum prius acciderit bellum, adjuvábunt Románi ex ánimo, prout eis tempus permíserit.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. *℟*. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. **Glória Patri. Qui.**

AD VESPERAS

℟. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. *℟*. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Lugébat autem Judam * Israël planctu magno et dicébat : Quómodo cecidísti, potens in prælio, qui salvum faciébas pópulum Dómini?

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. III OCTOBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 9, 1-20

INtérea, ut audívit Demétrius quia cecidit Nicánor et exércitus ejus in prælio, appósuit Bácschidem et Alcimum rursum mittere in Judæam et dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam quæ ducit in Gálgala et castra posuérun in Másaloth, quæ est in Arbéllis, et occupavérunt eam et peremérunt ánimas hóminum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secúndi applicuérunt exércitum ad Jerúsalem, et surrexérunt et abiérunt in Béream vigínti millia virórum et duo millia équitum. Et Judas posúerat castra in Láisa, et tria millia viri elécti cum eo. Et vidérunt multitudinem

exércitus, quia multi sunt, et timuérunt valde, et multi subtraxérunt se de castris et non remansérunt ex eis nisi octingénti viri.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris :
* Concédát vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo. — Concédát.

Lectio ii

ET vidit Judas quod deflúxit exércitus suus, et bellum perurgébat eum, et confráctus est corde, quia non habébat tempus congregándi eos, et dissolútus est. Et dixit his qui resídui erant : Surgámus et eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum dicéntes : Non potérimus, sed liberémus ánimas nostras modo et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus advérsus eos; nos autem pauci sumus. Et ait Judas : Absit istam rem fácere, ut fugiámus ab eis : et, si appropriávit tempus nostrum, moriámur in virtúte propter fratres nostros et non inferámus crimen glóriæ no-

stræ. Et movit exercitus de castris, et steterunt illis obviam, et divisi sunt equites in duas partes, et fundibularii et sagittarii præibant exercitum, et primi certaminis omnes potentes.

℟. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo

* Dominus, Deus noster.

℣. Det vobis cor omnibus, ut colatis eum et faciatis ejus voluntatem. — Dominus.

Lectio iii

Bacchides autem erat in dextro cornu, et proximavit legio ex duabus partibus, et clamabant tubis. Exclamaverunt autem et hi qui erant ex parte Judæ, etiam ipsi, et commota est terra a voce exercituum, et commissum est prælium a mane usque ad vesperam. Et vidit Judas quod firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constantes corde; et contrita est dextera pars ab eis, et persecutus est eos usque ad montem Azoti; et qui in sinistro cornu erant viderunt quod contritum est dextrum cornu, et secuti sunt post Judam et eos, qui cum ipso erant, a tergo, et ingravatum est prælium, et

cecidérunt vulnerati multi ex his et ex illis, et Judas cecidit, et ceteri fugerunt. Et Jónathas et Simon tulerunt Judam fratrem suum et sepelierunt eum in sepulcro patrum suorum in civitate Modin, et flevérunt eum omnis populus Israël planctu magno.

℟. Congregati sunt inimici nostri, et gloriántur in virtute sua: cóntere fortitudinem illorum, Domine, et disperge illos: * Ut cognóscant quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua, et destrue eos, protector noster, Domine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro Officiorum
sancti Ambrósii Episcopi

Lectio iv Lib. 1, c. 41

Uia fortitudo non solum secundis rebus, sed etiam adversis probatur, spectemus Judæ Machabæi exitum. Is enim post victum Nicanorem, regis Demetrii ducem, securior adversus viginti millia exercitus regis, cum octingentis viris bellum adorsus, volentibus his cedere ne multitudine opprimerentur, gloriosam magis mortem

quam turpem fugam suá-
sit : Ne crimen, inquit,
nostræ relinquámus gló-
riæ. Ita commisso prælio,
cum a primo ortu diéi
in vésperam dimicarétur,
dextrum cornu, in quo va-
lidíssimam manum advér-
tit hóstium, aggréssus fá-
cile avértit. Sed dum fu-
giéntes séquitur, a tergo
vúlneri locum præbuit;
ítaque gloriosiorem triúm-
phis mortem invénit.

✠. Impetum inimicórum
ne timuéritis : mémores
estóte quómodo salvi fa-
cti sunt patres nostri :
* Et nunc clamémus in
cælum, et miserébitur no-
stri Deus noster. ✠. Me-
mentóte mirábilium ejus,
quæ fecit pharaóni et exer-
cítui ejus in Mari Rubro.
— Et nunc.

Lectio v

Quid Jónatham fratrem
ejus attéxam, qui cum
parva manu advérsus
exercitus régios pugnans,
desértus a suis et cum
duóbus tantum relíctus,
reparávit bellum, avértit
hostem, fugitántes suos
ad societátem revocávit
triúmphi? Habes fortitú-
dinem bélicam, in qua
non mediócris honésti ac
decóri forma est, quod
mortem servitúti præferat
ac turpitúdini. Quid au-
tem de Mártyrum dicam

passiónibus? Et ne lón-
gius evagémur, non mi-
nórem de supérbo rege
Antíocho Machabæi púeri
revexérunt triúmphum,
quam paréntes próprii;
síquidem illi armáti, isti
sine armis vicérunt.

✠. Congregátæ sunt gen-
tes in multitúdine, ut dí-
micent contra nos, et
ignorámus quid ágere de-
beámus : * Dómine Deus,
ad te sunt óculi nostri, ne
pereámus. ✠. Tu scis quæ
cógitant in nos : quómodo
potérimus subsistere ante
fáciem illórum, nisi tu
ádujes nos? — Dómine.

Lectio vi

Stetit invícta septem
puerórum cohors, ré-
giis cincta legiónibus : de-
fecérunt supplicia, cessé-
runt tortóres, non defecé-
runt Mártyres. Alius có-
rium cápitis exútus, spé-
ciem mutáverat, virtútem
áuxerat. Alius linguam
jussus amputándam pró-
mere, respóndit : Non so-
los Dóminus audit loquén-
tes, qui audiébat Móysen
tacéntem; plus audit táci-
tas cogitatiónes suórum,
quam voces ómnium. Lin-
guæ flagéllum times, fla-
géllum sánguinis non ti-
mes? Habet et sanguis
vocem suam, qua clamat
ad Deum, sicut clamávit
in Abel.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

℟. vii Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduerunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropriávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabéorum

Lectio i Cap. 9, 28-40

ET congregáti sunt omnes amíci Judæ et dixerunt Jónathæ : Ex quo frater tuus Judas defunctus est, vir símilis ei non est, qui éxeat contra inimicos nostros, BÁCCHIDEM et eos qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc itaque te hódie elégitus esse pro eo nobis in príncipem et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscepit Jónathas témpore illo principátum et surréxit loco Judæ fratris sui. Et cognó-

vit BÁCCHIDES et quærébat eum occidere.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, libera fratres tuos in Galiléam; ego autem et Jónathas frater tuus ibimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, filii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

ET cognóvit Jónathas et Simon frater ejus et omnes qui cum eo erant, et fugerunt in désertum Thécuæ et consederunt ad aquam lacus Asphar; et cognóvit BÁCCHIDES et die sabbatórum venit ipse et omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum ducem pópuli et rogávit Nabuthæos amícos suos, ut commodárent illis apparátum suum, qui erat copiósus. Et exierunt filii Jambri ex Mádaba et comprehendérunt Joánnem et ómnia quæ habébat et abiérunt habéntes ea.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confes-

siónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Post hæc verba renuntiátum est Jónathæ et Simóni fratri ejus, quia filii Jambri faciunt núptias magnas et ducunt sponsam ex Mádaba filiam unius de magnis princípibus Chánaan cum ambitione magna. Et recordáti sunt sánguinis Joánnis fratris sui et ascendérunt et abscondérunt se sub teguménto montis et elevavérunt óculos suos et vidérunt, et ecce tumúltus et apparátus multus, et sponsus procéssit et amici ejus et fratres ejus óbviám illis cum týmpanis et músicis et armis multis; et surrexérunt ad eos ex insidiis et occidérunt eos, et cecidérunt vulneráti multi et resídui fugérunt in montes, et accepérunt ómnia spólia eórum.

✠. In hymnis et confessionibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ✠. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 12, 1-11

ET vidit Jónathas quia tempus eum juvat, et elégit viros et misit eos Romam statúere et renováre cum eis amicítiam; et ad Spartiátas et ad ália loca misit epístolas secúndum eámdem formam. Et abiérunt Romam et intravérunt cúriam et dixerunt : Jónathas summus sacérdos et gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicítiam et societátem secúndum prístinum. Et dedérunt illis epístolas ad ipsos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace.

✠. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ✠. Vir iste in pópulo suo mitíssimus apparuit. — Hic est.

Lectio ii

ET hoc est exéplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis : Jónathas summus sacérdos et senióres gentis et sacerdótes et réliquus pópulus Judæórum Spartiátis frátribus salútem. Jamprídem missæ erant epí-

stolæ ad Oníam summum sacerdotem ab Aríó, qui regnábat apud vos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescriptum contémnet quod subjéctum est. Et suscepit Onías virum, qui missus fúerat, cum honóre, et accépit epístolas in quibus significabátur de societáte et amicítia.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis; * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii

NOS, cum nullo horum indigerémus habéntes solátio sanctos libros qui sunt in mánibus nostris, malúimus mittere ad vos renováre fraternitátem et amicítiam, ne forte aliéni efficiámur a vobis; multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos ergo in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus et céteris quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrificiis

quæ offérimus et in observatiónibus, sicut fas est et decet meminísse fratrum.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et libera ánimas nostras. ℣. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 12, 39-52

ET, cum cogitáset Tryphon regnáre Asiæ et assúmere diadéma et exténdere manum in Antíochum regem, timens ne forte non permitteret eum Jónathas, sed pugnáret advérsus eum, quærébat comprehendere eum et occidere et exsúrgens ábiit in Bethsan. Et exívit Jónathas óbviā illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prælium, et venit Bethsan. Et vidit Tryphon quia venit Jónathas cum exercitu multo, ut exténderet in eum manus tímuit : et excépit eum cum honóre

et commendávit eum ómnibus amícis suis et dedit ei múnera et præcépit exercítibus suis ut obedírent ei sicut sibi.

✠. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ✠. Erat enim exércitus magnus valde et fortis; et appropriávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

✠. ET dixit Jónathæ : Ut quid vexásti univérsum pópulum, cum bellum nobis non sit? Et nunc remítte eos in domos suas; élige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, et veni mecum Ptolemáidam, et tradam eam tibi et reliqua præsídia et exércitum et univérsos præpósitos negótii et convérsus abibo; proptérea enim veni. Et crédidit ei et fecit sicut dixit et dimísit exércitum, et abiérunt in terram Juda. Retínuit autem secum tria míllia virórum, ex quibus remisit in Galilæam duo míllia; mille autem venérunt cum eo.

✠. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ✠. In hymnis et confessiónibus

benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

UT autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt portas civitátis Ptoleménses et comprehendérunt eum, et omnes qui cum eo intráverant gládio interfecérunt. Et misit Tryphon exércitum et équites in Galilæam et in campum magnum, ut pérderent omnes sócios Jónathæ. At illi, cum cognovíssent quia comprehénsus est Jónathas et períit, et omnes qui cum eo erant, hortáti sunt semetípsos et exiérunt paráti in prælium. Et vidéntes hi qui insecúti fúerant, quia pro ánima res est illis revérsi sunt; illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan et eos qui cum ipso fúerant valde.

✠. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ✠. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 13, 1-19

ET audivit Simon quod congregavit Tryphon exercitum copiosum, ut veniret in terram Juda et attéret eam. Videns quia in tremore populus est et in timore, ascendit Jerúsalem et congregavit populum et adhortans dixit : Vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fecimus pro legibus et pro sanctis prælia et angustias quales vidimus; horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israël, et relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis; non enim melior sum fratribus meis; vindicabo itaque gentem meam et sancta, natos quoque nostros et uxores, quia congregatæ sunt universæ gentes conterere nos inimicitiae gratia.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præceptis suis et faciat pacem in diébus vestris :

* Concédât vobis salutem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus orationes vestras et reconci-

liétur vobis nec vos désérat in tempore malo. — Concédât.

Lectio ii

ET accensus est spiritus populi, simul ut audivit sermones istos, et responderunt voce magna dicentes : Tu es dux noster loco Judæ et Jónathæ fratris tui; pugna prælium nostrum, et omnia quæcúmque dixeris nobis, faciemus. Et congregans omnes viros bellatores acceleravit consummare universos muros Jerúsalem et munivit eam in gyro. Et misit Jónathan filium Absalómi et cum eo exercitum novum in Joppen, et, ejectionis his qui erant in ea, remansit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemaida cum exercitu multo, ut veniret in terram Juda, et Jónathas cum eo in custodia; Simon autem applicuit in Addus contra faciem campi.

℟. Exáudiat Dóminus orationes vestras et reconciliétur vobis nec vos désérat in tempore malo
* Dóminus, Deus noster.

℣. Det vobis cor omnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntatem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

ET ut cognóvit Tryphon, quia surréxit Simon loco fratris sui Jónathæ et quia commissurus esset cum eo prælium, misit ad eum legátos dicens : Pro argénto quod débbat frater tuus Jónathas in ratióne regis propter negótia quæ hábuit detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum et duos filios ejus óbsides, ut non dimíssus fúgiat a nobis et remittémus eum. Et cognóvit Simon quia cum dolo loquerétur secum, jussit tamen dari argéntum et púeros, ne inimicítiam magnam súmeret ad pópulum Israël dicéntem : Quia non misit ei argéntum et púeros, proptérea périit. Et misit púeros et centum talénta, et mentitus est et non dimísit Jónathan.

✠. Congregáti sunt inimici nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos :
 * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ✠. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæorum

Lectio i Cap. 14, 16-26

ET auditum est Romæ quia defúctus esset Jónathas, et usque in Spartiátas, et contristáti sunt valde; ut audiérunt autem quod Simon frater ejus factus esset summus sacérdos loco ejus et ipse obtinéret omnem regiónem et civitátes in ea, scripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicítias et societátem, quam fécerant cum Juda et cum Jónatha frátribus ejus, et lectæ sunt in conspéctu ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémpulum epistolárum, quas Spartiátæ misérunt.

✠. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri :
 * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ✠. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

SPartianórum príncipes et civitátes Simóni sacérdóti magno et senióribus et sacerdotíbus et réliquo pópulo Judæorum

frátribus salutem. Legáti qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória et honóre ac lætítia, et gavísi sumus in intróitu eórum et scrípsimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli sic : Numénius Antíochi et Antípater Jásonis fílius legáti Judæórum venérunt ad nos renovántes nobíscum amicítiam prístinam. Et plácuít pópulo excípere viros glorióse et pónere exéplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exéplum autem horum scrípsimus Simóni magno sacerdoti.

℟. Congregátæ sunt gentes in multítudine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scís quæ cógitant in nos : quómodo poterimus subsistere ante faciém illórum, nisi tu adjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

Post hæc autem misit Simon Numénium Romam, habéntem clýpeum áureum magnum pondo mnarum mille, ad statuendam cum eis societátem.

Cum autem audísset pópulus RománuS sermónes istos, dixerunt : Quam gratiárum actiónem redédemus Simóni et fíliis ejus? Restítuit enim ipse fratres suos et expugnávit inimícos Israél ab eis. Et statuérunt ei libertátem et descripsérunt in tábulis æreis et posuérunt in títulis in monte Sion.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine; tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Créátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 16, 14-24

Simon autem perambulans civitátes quæ erant in regione Judææ et sollicitúdinem gerens eárum descendit in Jéricho ipse et Mathathías fílius ejus et Judas anno centésimo septuagésimo séptimo, mense undécimo : hic est mensis Sabbath. Et suscepit eos fílius Abóbi in munitiúnculam, quæ vocátur Doch, cum dolo, quam ædificávit; et fecit eis convívium magnum et

abscondit illic viros et, cum inebriatus esset Simon et filii ejus, surrēxit Ptolemæus cum suis, et sumpsērunt arma sua et intravērunt in convīvium et occidērunt eum et duos filios ejus et quosdam pueros ejus et fecit deceptiōnem magnam in Israēl et reddidit mala pro bonis.

℟. Refulsit sol in clýpeos áureos, et resplenduerunt montes ab eis : * Et fortitúdo gēntium dissipáta est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde et fortis : et appropriávit Judas et exercitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

ET scripsit hæc Ptolemæus et misit regi, ut mitteret ei exercitum in auxilium et tráderet ei regiōnem et civitatés eórum et tribúta. Et misit álios in Gázaram tollere Joánnem et tribúnis misit epístolas, ut venírent ad se, et daret eis argéntum et aurum et dona. Et álios misit occupáre Jerúsalem et montem templi. Et præcúrrens quidam nuntiávit Joánni in Gázara, quia périit pater ejus et fratres ejus et quia : Misit te quoque interfici.

℟. Ornavērunt faciē templi corónis áureis, et dedicavērunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia

magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiōnibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

UT audívit autem, vehementer expávit et comprehendit viros qui vénerant pèrdere eum et occidit eos; cognóvit enim quia quærébant eum pèrdere. Et cétera sermónum Joánnis et bellórum ejus et bonárum virtútum, quibus fórtiter gessit, et ædificií murórum quos exstrúxit et rerum gestárum ejus, ecce hæc scripta sunt in libro diérum sacerdótii ejus, ex quo factus est princeps sacerdótum post patrem suum.

℟. In hymnis et confessiōnibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israēl, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavērunt faciē templi corónis áureis, et dedicavērunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Exáudiat Dóminus * oratiōnes

vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo Dóminus, Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. IV OCTOBRIS

Semiduplex

In I Noeturno

Incipit liber secúndus
Machabæórum

Lectio i Cap. 1, 1-6

Rátribus qui sunt per Ægýptum Judæis salútem dicunt fratres qui sunt in Jerosólymis Judæi et qui in regione Judææ et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus et memínerit testaménti sui, quod locúsus est ad Abraham et Isaac et Jacob servórum suórum fidélium; et det vobis cor ómnibus ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem corde magno et ánimo volénti. Adapériat cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem, exáudiat oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

R. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris :

* Concédát vobis salútem

et rédímat vos a malis. *V.* Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédát.

Lectio ii Cap. 1, 18-22

FActúri ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu, purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis, ut et vos quoque agátis diem scenopégia et diem ignis, qui datus est quando Nehemías, ædificáto templo et altári, óbtulit sacrificia. Nam, cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

R. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo
* Dóminus, Deus noster.

V. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iii

CUM autem præterissent anni multi, et plácuít Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis, nepótes sacerdótum illórum,

qui absconderant, misit ad requirendum ignem; et, sicut narraverunt nobis, non invenerunt ignem, sed aquam crassam. Et iussit eos haurire et afferre sibi, et sacrificia, quæ impósita erant, iussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua et ligna et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus affuit quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos :
 * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et destrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Joán-
 nis Chrysóstomi super
 Psalmum quadragési-
 mum tértium.

Lectio iv

Eus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem prophéta, dicit autem

non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæorum, narrans et prædicens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt prophætæ : ómnia témpora percúrrunt, præséntia, præterita, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint et quid fécerint, necessariū est primum dicere, ut sint apertióra, quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cum invasisset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, et ómnia devastásset, et multos qui tunc erant, a pátriis institútis resiliere coegisset, permansérunt illæsi ab illis tentatió nibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri :
 * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio v

T quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se abscondébant; nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper appárentes in média irruébant perícula, sed nonnám-

quam et fugiéntes, et laténtes secedébant. Postquam autem parum respirárunt, tamquam generósi quidam cátuli ex antris exsiliéntes et e látebris emergéntes, statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent : et civitátem et omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos et íntegros; et multos étiam qui laborábant et corrúpti erant, in statum prístinum redegé-
runt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ✠ Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante faciém illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

Lectio vi

DEum enim dicébant esse benígnum et cleméntem, nec umquam adímere salútem, quæ proficíscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, liberis, et ancíllis, patriæque eversióne et captivitáte, sed pro lege et

pátria república pugná-
bant. Eórum autem dux erat Deus. Cum ergo áciem dirígerent, et suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam suffícere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragóedias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúllo faciunt : non ascivérunt tibícines, ut fit in áliis castris : sed Dei supérne auxílium invocábant, ut adéset, opem ferret et manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cuius glória decertábant.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ✠ Créátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

℟. vii Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ✠. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropriávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 2, 1-9

INvenitur autem in descriptionibus Jeremiæ prophætæ, quod jussit eos ignem accipere qui transmigrabant, ut significatum est et ut mandavit transmigrátis, et dedit illis legem, ne obliviscerentur præcepta Dómini et ut non exerrarent mentibus vidéntes simulácula áurea et argétea et ornámenta eórum; et ália hujusmodi dicens hortabatur, ne legem amoverent a corde suo.

R. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, libera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. **V.** Accingimini, filii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

ERat autem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum et arcam jussit Prophéta, divíno respóndo ad se facto, comitári se-

cum, úsquequo éxiit in montem, in quo Móyses ascéndit et vidit Dei hereditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum spelúncæ, et tabernáculum et arcam et altáre incénsi intulit illuc, et óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum, et non potuérunt inveníre.

R. Ornávérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. **V.** In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

UT autem cognóvit Jeremías, culpans illos dixit, quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli et propítius fiat; et tunc Dóminus osténdet hæc, et apparébit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Móysi manifestabátur, et sicut, cum Sálomon pétíit ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc; magnífice étenim sapiéntiam tractábat et ut sapiéntiam habens óbtulit sacrificium dedicatiónis et consummationis templi.

℟. In hymnis et confessionibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnipotens. ℣. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro secúndo Machabæorum

Lectio i Cap. 3, 1-12

Igitur, cum sancta civitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur propter Oníæ pontíficis pietátem et ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut et ipsi reges et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent et templum máximis munéribus illustrárent; ita ut Seléucus Asiæ rex de redítibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdotum, iníquum áliquíd in civitáte molíri.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta

civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. — Hic est, qui.

Lectio ii

SED, cum vincere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesýriæ et Phœnicis, et nuntiávit ei pecúniis innumerabilibus plenum esse ærário Jerosólymis et commúnes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad ratióem sacrificiórum; esse autem possibile sub potestáte regis cádere univérsa. Cumque retulisset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædictam pecúniam transportáret. Statínque Heliodórus iter est aggréssus, specie quidem quasi per Cœlesýriam et Phœnicen civitátes esset peragratúrurus, re vera autem regis propósitum perfectúrurus.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis : * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus ora-

tiónis et obsecrationis populo tuo. — Conserva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Conserva.

Lectio iii

SED, cum venisset Hierosolymam et benigne a summo sacerdote in civitate esset exceptus, narravit de dato indicio pecuniarum et cujus rei gratia adesset aperuit; interrogabat autem si vere hæc ita essent. Tunc summus sacerdos ostendit depósita esse hæc et victuália viduarum et pupillorum; quædam vero esse Hircani Tobiae viri valde eminentis in his, quæ detulerat impius Simon; universa autem argenti talenta esse quadringenta et auri ducenta : decipi vero eos qui credidissent loco et templo, quod per universum mundum honoratur, pro sui veneratione et sanctitate omnino impossibile esse.

✠. Aperi oculos tuos, Domine, et vide afflictionem nostram : circumdederunt nos gentes ad puniendum nos : * Sed tu, Domine, extende brachium tuum, et libera animas nostras.

✠. Afflige opprimentes nos et contumeliam facientes in superbiam; et custodi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro secundo Machabæorum

Lectio i Cap. 3, 23-29

HELIODÓRUS autem quod decreverat perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præsens. Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis evidentiā, ita ut omnes qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute in dissolutionem et formidinem converterentur. Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus. Isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit; qui autem ei sedebat videbatur arma habere aurea.

✠. Refulsit sol in clipeos aureos, et resplenderunt montes ab eis : * Et fortitudo gentium dissipata est. ✠. Erat enim exercitus magnus valde et fortis : et appropriavit Judas et exercitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

ALIi etiam apparuerunt duo juvenes virtute decori, optimi glória speciosique amictu, qui circumsteterunt eum et ex utraque parte flagellabant sine intermissione multis

plagis verberantes. Súbito autem Heliodórus concidit in terram, eúmque multa calígene circumfúsum rapuérunt atque in sella gestatória pòsitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus et satelítibus prædictum ingrésus est ærarium, portabátur nullo sibi auxílium ferente, manifestá Dei cògnita virtúte. Et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus atque omni spe et salúte privátus.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii Cap. 3, 32-34

Consíderans autem summus sacérdos ne forte rex suspicaretur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cumque summus sacérdos exoráret, iidem júvenes eisdem véstibus amícti astántes Heliodóro dixerunt : Oníæ sacerdoti grátias age, nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a Deo fla-

gellátus, núntia ómnibus magnália Dei et potestátem. Et, his dictis, non comparuérunt.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israél, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

Si hæc Feria post diem 25 Octobris occurrat, ita ut hæc sit ultima hebdomada mensis, hac nocte et duabus sequentibus, sumuntur Lectiones Feriæ II, III et IV Hebdomadæ V Octobris, juxta ordinem historiæ et martyrii Machabæorum, cum Responsoriis tamen de Feria currenti. Quod si omnes dici nequeant, quæ posteriorem locum obtinent, eo anno omittuntur.

De libro secúndo Machabæorum

Lectio i Cap. 4, 1-11

Simon autem prædictus pecuniárum et pátriæ delátor male loquebátur de Onía, tamquam ipse Heliodórum instigásset ad hæc et ipse fuisset incéntor malórum, provisorémque civitátis ac defensórem

gentis suæ et æmulatorem legis Dei audébat insidiatorem regni dicere. Sed, cum inimicitiae in tantum procederent, ut etiam per quosdam Simónis necesarios homicidia fierent, considerans Onías periculum contentiónis et Apollonium insanire, utpote ducem Coelesyriæ et Phoenicis, ad augendam malitiam Simónis ad regem se contulit, non ut civium accusator, sed communem utilitatem apud semetipsum universæ multitudinis considerans.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præceptis suis et faciat pacem in diébus vestris :
* Concédât vobis salutem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus orationes vestras et reconciliétur vobis nec vos deserat in tempore malo. — Concédât.

Lectio ii

VIdébat enim sine regáli providéntia impossibile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cessare a stultitia sua. Sed post Seléuci vitæ excéssum, cum suscepisset regnum Antiochus, qui Nóbilis appellabatur, ambiébat Jason frater Oníæ summum sacerdotium. Adito rege, promittens ei argénti ta-

lenta trecénta sexaginta et ex redditibus aliis talenta octoginta, super hæc promittébat et alia centum quinquaginta, si potestati ejus concederétur gymnásium et ephebíam sibi constituere et eos qui in Jerosólymis erant, Antiochenos scribere.

℟. Exáudiat Dóminus orationes vestras, et reconciliétur vobis nec vos deserat in tempore malo
* Dóminus, Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus ut colátis eum et faciátis ejus voluntatem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

Q Uod cum rex annuísset, et obtinuísset principatum, statim ad gentilem ritum contribúles suos transférre cœpit. Et, amotis his quæ humanitátis causa Judæis a régibus fuerant constituta, per Joánnem patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicitia et societate functus est legatione, legítima civium jura destituens prava instituta sanciebat.

℟. Congregáti sunt inimici nostri, et gloriántur in virtute sua : cóntere fortitudinem illórum, Dómine, et dispérge illos :

* Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ✠. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio Cap. 5, 1-10

Eodem témpore Antíochus secúndam profectiónem parávit in Ægýptum. Cántigit autem per univérsam Jerosolymórum civitátem vidéri diébus quadragínta per áëra équites discurréntes aurátas stolas habéntes et hastis, quasi cohórtes, armátos, et cursus equórum per órdenes digéstos et congressiónes fieri cóminus et scutórum motus et galeatórum multitúdinem gládiis distríctis et telórum jactus et aureórum armórum splendórem omnisque géneris loricárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monstra converti.

✠. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus

noster. ✠. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

SED, cum falsus rumor exísset, tamquam vita excessísset Antíochus, assúptis Jason non minus mille viris, repénite aggréssus est civitátem, et, cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénsa civitáte, Meneláus fugit in arcem. Jason vero non parcébat in cæde cívibus suis nec cogitábat prosperitátem advérsus cognátos, malum esse máximum ábitrans hóstium et non cívium se trophæa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit, finem vero insidiárum suárum confusió-nem accépit et prófugus íterum ábiit in Ammaníten.

✠. Congregátæ sunt gentes in multitú-dine, ut dímicent contra nos, et ignorá-mus quid ágere debéamus : * Dó-mine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereá-mus. ✠. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante faci-em illórum, nisi tu adjuves nos? — Dó-mine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

AD ultimum in exitum sui conclusus ab Aréta Arabum tyranno, fugiens de civitate in civitatem, omnibus odiosus, ut refuga legum et exsecrabilis, ut patriæ et civium hostis in Ægyptum extrusus est; et qui multos de patria sua expulerat peregre periit Lacedæmonas profectus quasi pro cognatione ibi refugium habiturus; et qui insepultos multos abjecerat, ipse et illamentatus et insepultus abjicitur, sepultura neque peregrina usus neque patrio sepulcro participans.

✠. Tua est potentia, tuum regnum, Domine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Domine, in diebus nostris. ✠. Créator omnium, Deus, terribilis et fortis, justus et misericors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro secundo Machabæorum

Lectio i Cap. 6, 1-12

SED non post multum temporis misit rex Antiochus senem quemdam Antiochenum, qui compelleret Judæos, ut se transferrent a patriis et

Dei legibus, contaminare etiam, quod in Jerosolymis erat, templum et cognominare Jovis Olympii, et in Garizim, prout erant hi qui locum inhabitabant, Jovis hospitalis. Péssima autem et universis gravis erat malorum incursio; nam templum luxuria et commensationibus gentium erat plenum et scortantium cum meretricibus, sacratisque ædibus mulieres se ultro ingerébant intro ferentes ea quæ non licébat.

✠. Refulsit sol in clipeos aureos, et resplenderunt montes ab eis : * Et fortitudo gentium dissipata est. ✠. Erat enim exercitus magnus valde et fortis : et appropriavit Judas et exercitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

Altare etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur; neque autem sabbata custodiebantur, neque dies sollemnes patrii servabantur, nec simpliciter Judæum se esse quisquam confitebatur. Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia et, cum Liberi sacra celebrarentur, cogeabantur hédéra coronati Libero circumcûre. Decrétum autem exiit in próximas genti-

lium civitates, suggerentibus Ptolemæis, ut pari modo et ipsi adversus Judæos ágerent ut sacrificarent; eos autem, qui nollent transire ad instituta gentium, interficerent : erat ergo videre miseriam.

℟. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DUÆ enim mulieres delatæ sunt natos suos circumcidisse, quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxissent, per muros præcipitavérunt. Alii vero ad próximas coeúntes spelúncas et laténter sábbati diem celebrántes, cum indicáti essent Philípโป, flammis succénsi sunt, eo quod verebántur propter religiómem et observántiam manu síbimet auxiliúm ferre. Obsecro autem eos qui hunc librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent ea quæ acciderunt non ad intéritum,

sed ad correptiόnem esse géneris nostri.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

SABBATO

ANTE DOM. V OCTOBRIS

nisi hæc occurrat a die 29 ad 31 Octobris; quia tunc, sequenti Antiphona omissa, ponitur Antiphona Vidi Dóminum, quæ assignatur Sabbato ante Dominicam I Novembris. 384

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Tua est poténtia, * tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : da pacem, Dómine, in diébus nostris.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. V OCTOBRIS

In Dominica occurrente a die 25 ad diem 31 Octobris inclusive, recolitur Festum Domini nostri Jesu Christi Regis, ut in Proprio Sanctorum notatur.

FERIA SECUNDA

Lectiones huic Feriæ et duabus sequentibus Feriis assignatæ, si suis diebus dici nequeant, ponuntur in prima insequenti die in qua legi valeant, juxta ordinem historiæ et martyrii Machabæorum. Quod si omnes infra hebdomadam dici nequeant, quæ posteriorem locum obtinent, eo anno omittuntur.

De libro secundo Machabæorum

Lectio i Cap. 6, 18-28

Igitur Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provectus et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre; at ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam compléctens voluntárie præibat ad supplicium. Intuens autem quemádmódum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere ilícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant, iníqua miseratione commóti propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrificii cárnibus, ut hoc facto a morte liberarétur, et propter véterem viri

amicítiam hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, libera fratres tuos in Galiléam; ego autem et Jónathas frater tuus ibimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingimini, filii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

AT ille cogitare cœpit ætátis ac senectútis suæ eminentiam dignam et ingénitæ nobilitátis canítiem atque a púero óptimæ conversatiónis actus; et secúndum sanctæ et a Deo cónditæ legis constitúta respóndit cito dicens præmítte se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fingere, ut multi adoléscentium arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum, et ipsi propter meam simulatiónem et propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, et per hoc máculam atque exsecratió-nem meæ senectúti conquíram. Nam, etsi in præsénti témpore supplicii hóminum erípiar, sed ma-

num Omnipoténtis nec vivus nec defúctus effúgiam. Quam ob rem fórtiter vita excedéndo se-nectúte quidem dignus apparébo, adolescentibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimó ac fórtiter pro gravísimis ac sanctíssimis légi-bus honésta morte perfún-gar. His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

✠. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ✠. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii Cap. 7, 1-5

Contigit autem et septem fratres una cum matre sua apprehénsos compélli a rege édere contra fas carnes porcínas flagris et táureis cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait : Quid quæris et quid vis discere a nobis? Paráti sumus mori, magis quam pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex jussit sartágines et ollas æneas succéndi. Quibus statim succénsis, jussit ei qui prior fúerat locútus, amputári linguam et, cute

cápitis abstrácta summas quoque manus et pedes ei præscindi, céteris ejus frátribus et matre inspicíentibus. Et, cum jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admo-véri et adhuc spirántem torréri in sartágine; in qua, cum diu cruciarétur, céteri una cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter.

✠. In hymnis et confes-siónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípo-tens. ✠. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 7, 7-23

Mortuo ítaque illo primo hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum et, cute cápitis ejus cum capíllis abstrácta, interrogábant, si manducáret prius quam toto córpore per membra síngula punirétur. At ille respóndens pátria voce dixit : Non fáciam. Propter quod et iste sequénti loco primi torménta suscepit et

in último spíritu constitútus sic ait : Tu quidem, scelestissime, in præsentí vita nos perdis, sed Rex mundi defúctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectione suscitábit. Post hunc tértius illúditur; et linguam postulátus cito prótulit et manus constánter exténdit et cum fidúcia ait : E cælo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero; ita ut rex et qui cum ipso erant miraréntur adolescéntis ánimus, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. — Hic.

Lectio ii

ET hoc ita defúcto, quartum vexábant similiter torquéntes; et, cum jam esset ad mortem, sic ait : Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre a Deo íterum ab ipso resuscitándos; tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et, cum admovíssent quintum, vexábant eum. At ille respiciens in eum dixit : Pote-

státem inter hómines habens, cum sis corruptíbilis, facis quod vis; noli autem putáre genus nostrum a Deo esse derelictum. Tu autem patiénter sústine et vidébis magnam potestátem ipsius quáliter te et semen tuum torquébit. Post hunc dúcebant sextum, et is mori incípiens sic ait : Noli frustra erráre; nos enim propter nosmetipsos hæc patimur peccántes in Deum nostrum, et digna admiratione facta sunt in nobis. Tu autem ne exístimes tibi impúne futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis, * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis et obsecrationis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii

SUPRA modum autem mater mirábilis et bonórum memória digna, quæ pereúntes septem filios sub uníus diéi témpore conspiciens bono ánimo fe-

rébat propter spem quam in Deum habébat; singulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter repléta sapiéntia et femíneæ cogitatióni masculínium ánimum inserens dixit ad eos : Nésco quáliter in útero meo apparuístis, neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam et singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi Créator, qui formávit hóminis nativitátem quique ómnium invénit oríginem et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges ejus.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos; * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et libera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 7, 24-41

Antióchus autem, contémni se arbitrátus, simul et exprobrántis voce

despécta, cum adhuc adoléscentior superésset, non solum verbis hortabátur, sed et cum juraménto affirmábat se dívitem et beátum factúrum et translátum a pátriis légibus amicum habitúrum et res necessárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cum adoléscent nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem et suadébat ei ut adoléscenti fieret in salutem. Cum autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se filio suo; itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum ait pátria voce : Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi et lac triénio dedi et álui et in ætátem istam perdúxi.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde et fortis : et appropriávit Judas et exercitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

Peto, nate, ut aspicias ad cælum et terram et ad ómnia quæ in eis sunt, et intélligas quia ex níhilo fecit illa Deus et hóminum genus. Ita fiet, ut non tímeas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis

effectus particeps suscipe mortem, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. Cum hæc illa adhuc diceret, ait adolescens : Quem sustinetis? non obedio præcepto regis sed præcepto legis, quæ data est nobis per Mōysen. Tu vero, qui inventor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manum Dei. Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur; et, si nobis propter increpationem et correctionem Dóminus Deus noster módicum iratus est, sed iterum reconciliabitur servis suis.

✠. Ornavérunt faciē templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætitia magna in pópulo. ✠. In hymnis et confessionibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

TU autem, o scelēste et ómnium hóminum flagitiosissime, noli frustra extólli vanis spebus in servos ejus inflammátus; nondum enim omnipotēntis Dei et ómnia inspiciēntis judícium effugisti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto æternæ vitæ

effecti sunt; tu vero iudicio Dei justas superbiae tuæ pœnas exsolves. Ego autem, sicut et fratres mei, ánimam et corpus meum trado pro pátriis légibus, invocans Deum matúrius genti nostræ propítium fieri teque cum tormentis et verbéribus confitéri, quod ipse est Deus solus. In me vero et in fratribus meis désinet Omnipotēntis ira, quæ super omne genus nostrum juste superdúcta est. Tunc rex accēsus ira in hunc super omnes crudélius desævít indigne ferens se derisum. Et hic itaque mundus óbiit per ómnia in Dómino confidens. Novíssime autem post filios et mater consúmpta est.

✠. In hymnis et confessionibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israēl, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ✠. Ornavérunt faciē templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro secúndo Machabæorum

Lectio i Cap. 9, 1-10

Eodem témpore Antiochus inhonēste revertebátur de Pérside. Intrá-

verat enim in eam quæ dicitur Persépolis, et tentavit exspoliare templum et civitatem opprimere; sed, multitudine ad arma concurrénte, in fugam versi sunt, et ita cōtingit ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et, cum venisset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem et Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira arbitrabátur se injúriam illórum qui se fugáverant posse in Judæos retorquere, ideóque jussit agitári currum suum sine intermissione agens iter, cælesti eum judicio perurgénte, eo quod ita supérbe locútus est, se ventúrum Jerosólymam et congériem sepúlcri Judæórum eam factúrum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris :

* Concédát vobis salútem et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus orationes vestras et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo. — Concédát.

Lectio ii

SED qui univérsa cōspicit, Dóminus Deus Israél, percússit eum insanábili et invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ip-

sum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus vícerum et amára internórum torménta; et quidem satis juste, quippe qui multis et novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos et præcipiens accelerári negótium, cōtingit illum impetu eúntem de curru cádere et gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Exáudiat Dóminus orationes vestras, et reconciliétur vobis nec vos désérat in témpore malo * Dóminus, Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

ISque, qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus et móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur manifestam Dei virtútem in semetípso contéstans; ita ut de corpore ímpii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illius

et foetóre exércitus gravaretur. Et qui paulo ante sídera cæli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam foetóris portáre.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos :

* Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 10, 1-5

MAchabæus autem et qui cum eo erant, Dómino se protegente, templum quidem et civitátem recépit, aras autem, quas alienígenæ per plateas exstrúxerant, itémque delúbra demolítus est, et purgáto templo, áliud altáre fecérunt et de ignítis lapídibus igne concépto sacrificia obtulérunt post biénnum, et incénsum et lucernas et panes propositionis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dómi-

num prostráti in terram, ne ámplius talibus malis inciderent, sed et, si quando peccássent, ut ab ipso mítius corriperéntur et non bárbaris ac blasphemis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatiónem fieri, vigésima quinta mensis qui fuit Casleu.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii Cap. 10, 24-32

AT Timótheus, qui prius a Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitudinis et congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem et qui cum ipso erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum caput terra aspergéntes lumbósque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus et adversáriis adversarétur sicut lex dixit. Et ita post

oratióem, sumptis armis, lóngius de civitaté procedentes et próximi hóstibus effécti resederunt.

℟. Congregatæ sunt gentes in multitúdine, ut dimicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsistere ante faciém illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

PRimo autem solis ortu utrique commiserunt, isti quidem victóriæ et prosperitátis sponsórem cum virtúte Dóminum habéntes, illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed cum véhemens pugna esset, apparuerunt adversáriis de cælo viri quinque in equis, frenis áureis decóri, ducátum Judæis præstántes; ex quibus duo Machabæum médium habéntes armis suis circumséptum incólumem conservábant, in adversários autem tela et fúlmina jaciébant, ex quo et cæcitate confúsi et repléti perturbatione cadébant. Interfécti sunt autem vigínti míllia quingénti et équites sexcénti. Timótheus vero

confúgit in Gázaram præsidium munitum, cui præerat Chæréas.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Créator ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 15, 7-19

MAchabæus autem semper confidébat cum omni spe auxiliú sibi a Deo affutúrum et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum nationum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cælo et nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege et prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant prius, promptiôres constituit eos. Et, ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat géntium falláciam et juramentórum prævaricatióem. Sínghilos autem illórum armávit non clýpei et hastæ munitiône, sed sermónibus óp-

timis et exhortationibus, expósito digno fide somnio, per quod universos lætificavit.

℟. Refulsit sol in clipeos aureos, et resplenderunt montes ab eis : * Et fortitudo gentium dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde et fortis : et appropriavit Judas et exercitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

ERat autem hujuscemodi visus : Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum et benignum, verecundum visu, modestum moribus et eloquio decorum et qui a púero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem orare pro omni populo Judæorum; post hoc apparuisse et alium virum ætate et gloria mirabilem et magni decoris habitudine circa illum. Respondentem vero Oniam dixisse : Hic est fratrum amator et populi Israël : hic est, qui multum orat pro populo et universa sancta civitate, Jeremias propheta Dei; extendisse autem Jeremiam dextram et dedisse Judæ gladium aureum dicentem : Accipe sanctum gladium, munus a Deo, in quo dejicies adversarios populi mei Israël.

℟. Ornavérunt faciem templi coronis aureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætitia magna in populo. ℣. In hymnis et confessionibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EXhortáti itaque Judæ sermonibus bonis valde, de quibus extólli posset impetus et animi juvenum confortári, statuérunt dimicare et confligere fórtiter, ut virtus de negotiis judicáret, eo quod civitas sancta et templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus et filiis itémque pro fratribus et cognátis minor sollicitúdo; máximus vero et primus pro sanctitate timor erat templi. Sed et eos qui in civitate erant non mínima sollicitúdo habébat pro his qui congressúri erant.

℟. In hymnis et confessionibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt faciem templi coronis aureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

SABBATO

ANTE DOM. I NOVEMBRIS

AD VESPERAS

✠. Vespertina oratio
ascendat ad te, Domine.

✠. Et descendat super nos
misericordia tua.

Ad Magnif. Ant. Vidi
Dominum * sedentem su-
per solium excelsum, et
plena erat omnis terra
majestate ejus : et ea, quæ
sub ipso erant, replébant
templum.

*Oratio Dominicæ occurren-
tis.*

DOM. I NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Noeturno

Incipit liber Ezechiélis
Prophætæ

Lectio i Cap. 1, 1-12

ET factum est in tri-
gésimo anno, in
quarto, in quinta
mensis, cum essem in mé-
dio captivórum juxta flú-
vium Chobar, apérti sunt
cæli, et vidi visiones Dei.
In quinta mensis, ipse est
annus quintus transmi-
grationis regis Jóachim,
factum est verbum Dó-
mini ad Ezechiélem, filium
Buzi, sacerdotem in terra
Chaldæórum, secus flu-
men Chobar : et facta est
super eum ibi manus Dó-
mini. Et vidi, et ecce ven-

tus túrbinis veniébat ab
Aquilóne : et nubes ma-
gna, et ignis invólvens,
et splendor in circúitu
ejus : et de médio ejus
quasi spécies eléctri, id
est, de médio ignis.

✠. Vidi Dóminum sedén-
tem super solium excél-
sum et elevátum : et plena
erat omnis terra majestáte
ejus : * Et ea, quæ sub
ipso erant, replébant tem-
plum. ✠. Séraphim stabant
super illud : sex alæ uni,
et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET in médio ejus simili-
túdo quátuor animá-
lium : et hic aspéctus eó-
rum, similitúdo hóminis in
eis. Quátuor fácies uni, et
quátuor pennæ uni. Pedes
eórum pedes recti, et plan-
ta pedis eórum, quasi
planta pedis vítuli, et
scintillæ quasi aspéctus
æris candéntis. Et manus
hóminis sub pennis eórum
in quátuor pártibus : et
fácies, et pennas per quá-
tuor partes habébant, jun-
ctæque erant pennæ eó-
rum altérius ad álterum.
Non revertébantur cum
incéderent : sed unum-
quódque ante faciém suam
gradiebátur.

✠. Aspice, Domine, de
sede sancta tua, et cógita
de nobis : inclína, Deus
meus, aurem tuam et au-
di : * Aperi óculos tuos

et vide tribulatióem nostram. *℣.* Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

Similitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungébántur, et duæ tegébant corpóra eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébántur cum ambulárent.

℞. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium :
* Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

In II Nocturno

De Expositiône sancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam

Lectio iv Lib. 1, Hom. 2

Sus prophéticæ locutiónis est, ut prius persónam, tempus, locúmque descri-

bat, et póstmodum dicere mystéria prophetiæ incípiat; quátenus ad veritátem sólídus ostendéndam, ante históriæ radícem figat, et post, fructus spíritus per signa et allegórias próferat. Ezéchiél itaque ætátis suæ tempus indicat, dicens : Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denúntians, adjúngit : Cum essem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. Tempus étiam insínuat, subdens : In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin. Qui ut bene persónam indicet, étiam genus narrat, cum súbditur : Et factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdotem.

℞. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. *℣.* Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

SED prima quæstio nobis óritur, cur is qui nihil adhuc díxerat, ita exórsus est dicens : Et factum est in trigésimo an-

no. Et, namque sermo conjunctionis est : et sci-
mus quia non conjungitur
sermo subsequens nisi ser-
moni præcedenti. Qui igitur
nihil dixerat, cur di-
cit, Et factum est : cum
non sit sermo, cui hoc
quod incipit, subjungat?
Qua in re intuendum est,
quia sicut nos corporalia,
sic prophetæ sensu spiri-
talia aspiciunt; eisque et
illa sunt præsentia, quæ
nostræ ignorantia absen-
tia videntur. Unde fit, ut
in mente prophetarum ita
conjuncta sint exteriori-
bus interiora, quatenus
simul utraque videant, si-
mulque in eis fiat et intus
verbum quod audiunt, et
foris quod dicunt.

℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :
* Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

Patet igitur causa, cur
qui nihil dixerat, in-
choávit dicens : Et factum
est in trigésimo anno :
quia hoc verbum quod
foris proutulit, illi verbo
quod intus audierat, con-
júnxit. Continuávit ergo
verba quæ proutulit visi-
oni

intimæ, et idcirco incipit
dicens, Et factum est.
Subjúnxit enim hoc quod
extérius loqui inchoat; ac
si et illud foris sit, quod
intus vidit. Hoc autem
quod dicitur, quia in tri-
gésimo anno spíritum pro-
phetiæ accéperit, indicat
aliquid nobis considerán-
dum; videlicet quia juxta
rationis usum, doctrinæ
sermo non súppetit, nisi
in ætáte perfécta. Unde et
ipse Dóminus anno duodé-
cimo ætátis suæ in médio
doctorum in templo se-
dens, non docens sed in-
térrogans vóluit inveniri.

℟. Sustinúimus pacem,
et non venit : quæsívimus
bona, et ecce turbátio :
cognóvimus, Dómine, pec-
cata nostra : * Non in
perpétuum obliviscáris
nos. ℣. Peccávimus, im-
pie géssimus, iniquitátem
fécimus, Dómine, in om-
nem justítiam tuam. —
Non. Glória Patri. Non.

℟. vii Laudábilis pópulus,
* Quem Dóminus ex-
ercítuum benedíxit dicens :
Opus mánuum meárum tu
es, heréditas mea Israël.
℣. Beáta gens, cujus est
Dóminus Deus, pópulus
eléctus in hereditátem. —
Quem.

℟. viii Duo Séraphim, ut
infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De Ezechiële Prophéta

Lectio i Cap. 2, 2-9

ET audivi loquentem ad me et dicentem : Fili hominis, mitto ego te ad filios Israël, ad gentes apostatrices quæ recesserunt a me; ipsi et patres eorum prævaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc; et filii dura facie et indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te, et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus. Si forte vel ipsi audiant et si forte quiescant, quoniam domus exasperans est, et scient quia propheta fuerit in medio eorum.

℟. Redemit populum suum et liberavit eum, et venient et exsultabunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Domini super frumento, vino et oleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eorum quasi hortus irriguus. — Et ultra.

Lectio ii

TU ergo, fili hominis, ne timeas eos neque sermones eorum metuas, quoniam increduli et subversores sunt tecum, et cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas et vultus eorum ne formides, quia domus exasperans

est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiant et quiescant, quoniam irritatores sunt.

℟. Angustiae mihi sunt undique, et quid eligam ignoro; * Mélius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effugiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

TU autem, fili hominis, audi quaecúmque loquor ad te et noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est; áperi os tuum et cómede quaecúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involutus liber, et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris, et scriptæ erant in eo lamentationes et carmen et vae.

℟. Misit Dominus Angelum suum et conclusit ora leonum, * Et non contaminaverunt, quia coram eo injustitia inventa non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritatem suam : animam meam eripuit de medio catulorum leonum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

De Ezechiële Prophéta

Lectio i   **Cap. 3, 1-13**

ET dixit ad me : Fili hóminis, quodcúmque invéneris cómede, cómede volúmen istud et vadens loquere ad filios Israël. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo et dixit ad me : Fili hóminis, venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto quod ego do tibi. Et comédi illud, et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me : Fili hóminis, vade ad domum Israël et loqueris verba mea ad eos.

✠. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummationem. ✠. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

NON enim ad pópulum profúndi sermónis et ignótæ linguæ, tu mitteris ad domum Israël; neque ad pópulos multos profúndi sermónis et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes; et, si ad illos mitteréris, ipsi audírent te; domus autem Israël nolunt audíre te,

quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Israël attríta fronte est et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébibus eórum et frontem tuam duriórem fróntibus eórum : ut adamántem et ut sílicem dedi fáciem tuam; ne tíneas eos neque métuas a fácie eórum, quia domus exásperans est.

✠. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ✠. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

ET dixit ad me : Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo et áuribus tuis audi; et vade, ingrédere ad transmigratióem, ad filios pópuli tui et loqueris ad eos et dices eis : Hæc dicit Dóminus Deus. Si forte áudiant et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnæ : Benedícta glória Dómini de loco suo; et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram et vo-

cem rotárum sequéntium animália et vocem com-moti6nis magnæ.

℟. Genti peccatrici, pó-pulo pleno peccáto mi-serére, * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dó-mine.

FERIA QUARTA

De Ezechiële Prophéta

Lectio i Cap. 7, 1-13

ET factus est sermo Dó-mini ad me dicens : Et tu, fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Is-raël : Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immittam furórem meum in te et iudicábo te juxta vias tuas et ponam contra te omnes abomina-ti6nes tuas, et non parcet óculus meus super te, et non miserébor; sed vias tuas ponam super te, et abominati6nes tuæ in mé-dio tui erunt, et sciétis quia ego Dóminus.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid Dóminus requírat a te :

* Fácere iudícium et justí-tiam et sollicitum ambu-láre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitá-tem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

HÆC dicit Dóminus Deus : Afflictio una, afflictio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilá-vit advérsus te, ecce ve-nit : venit contritio super te, qui hábitas in terra; venit tempus, prope est dies occisi6nis et non gló-riæ móntium. Nunc de propínquo effúdam iram meam super te et com-plébo furórem meum in te et iudicábo te juxta vias tuas et impónam tibi óm-nia scélera tua, et non parcet óculus meus, nec miserébor; sed vias tuas impónam tibi, et abomi-nati6nes tuæ in médio tui erunt, et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens.

℟. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hómi-num, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mé-lius.

Lectio iii

ECCE dies, ecce venit; egréssa est contritio, flóruit virga, germinávit supérbia, iníquitas sur-réxit in virga impietátis;

non ex eis et non ex pópulo neque ex sónitu eórum, et non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies : qui emit non lætétur, et qui vendit non lúgeat, quia ira super omnem pópulum ejus; quia qui vendit ad id quod véndidit non re-vertétur, et adhuc in vi-ventibus vita eórum.

✠. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustitia invénta non est in me. ✠. Misit Deus misericórdiam suam et veritatem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 13, 1-14

ET factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israël, qui prophétant, et dices prophetántibus de corde suo : Audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ prophétis insipientibus, qui sequúntur spíritum suum et nihil vident! Quasi vulpes in desértis prophætæ tui, Israël, erant.

Non ascendistis ex adverso neque opposuístis murum pro domo Israël, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana et divínant mendácium dicétes : Ait Dóminus, cum Dóminus non míserit eos, et perseveravérunt confirmáre sermónem.

✠. Vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ✠. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

NUMQUID non visiómem cassam vidístis et divinatiómem mendácem locúti estis et dicitis : Ait Dóminus, cum ego non sim locútus? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus : Quia locúti estis vana et vidístis mendácium, ideo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana et divínant mendácium : in consílio pópuli mei non erunt et in scriptúra domus Israël non scribéntur nec in terram Israël ingrediéntur, et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum dicétes : Pax, et non est

pax, et ipse ædificábat parietem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram.

℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

DIC ad eos qui liniunt absque temperatúra, quod casúrus sit; erit enim imber inúndans et dabo lápidés prægránde désuper irruéntes et ventum procéllæ dissipántem. Siquidem ecce cécidit páries; numquid non dicétur vobis : Ubi est litúra quam linístis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus : Et erúmpere fáciem spíritum tempestátum in indignatióne mea, et imber inúndans in furóre meo erit, et lápidés grandes in ira in consumptionem, et déstruam parietem, quem linístis absque temperaménto.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristitia dómina géntium :

* Non est qui consolétur

eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

De Ezechiële Prophéta

Lectio i Cap. 15, 1-8

ET factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxillus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam, utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et mediétas ejus redácta est in favíllam. Numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset integrum non erat aptum ad opus, quanto magis cum illud ignis devoráverit et combússerit : nihil ex eo fiet óperis.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

Propterea hæc dicit Dominus Deus : Quomodo lignum vitis inter ligna silvarum, quod dedi igni ad devorandum, sic tradam habitatores Jerúsalem. Et ponam faciem meam in eos : de igne egredientur, et ignis consumet eos, et sciétis quia ego Dominus, cum posuero faciem meam in eos et dederò terram inviam et desolatam, eo quod prævaricatores exstiterint, dicit Dominus Deus.

℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Domine, et armis tuæ potentie prætege nos semper :

* Libera, Domine, Deus Israël, clamantes ad te.

℟. Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. — Libera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Libera.

Lectio iii Cap. 16, 1-5

Et factus est sermo Domini ad me dicens : Fili hominis, notas fac Jerúsalem abominationes suas et dices : Hæc dicit Dominus Deus Jerúsalem : Radix tua et generatio tua de terra Chanaan, pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcisus

umbilicus tuus, et aqua non es lota in salutem nec sale salita nec involuta pannis. Non pepercit super te oculus, ut faceret tibi unum de his, misertus tui, sed projecta es super faciem terræ in abiectione animæ tuæ, in die qua nata es.

℟. Sustinuimus pacem, et non venit : quæsiuimus bona, et ecce turbatio : cognovimus, Domine, peccata nostra : * Non in perpetuum obliviscaris nos.

℟. Peccavimus, impie gessimus, iniquitatem fecimus, Domine, in omnem justitiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

De Ezechiële Propheta

Lectio i Cap. 19, 1-14

Et tu assume planctum super principes Israël et dices : Quare mater tua leæna inter leones cubavit, in medio leunculorum enutrivit catulos suos? Et eduxit unum de leunculis suis, et leo factus est et didicit capere prædam hominemque comedere. Et audierunt de eo gentes et non absque vulneribus suis cepérunt eum et adduxérunt eum in catenis in terram Ægypti. Quæ

cum vidisset quóniam infirmáta est et périit expectatio ejus, tulit unum de leúnculis suis, leónem constituit eum, qui incedébat inter leónes et factus est leo et didicit prædam cãpere et hómines devorãre, didicit víduas fácere et civitátes eórum in desértum addúcere, et desoláta est terra et plenitúdo ejus a voce rugitus illius.

℟. Laudábilis pópulus,
* Quem Dóminus exercituum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël.
℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

ET convenérunt advérsus eum gentes úndique de provinciis et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est, et misérunt eum in cãveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israël. Mater tua quasi vínea in sãguine tuo super aquam plantáta est; fructus ejus et frondes ejus crevérunt ex aquis multis, et factæ sunt ei virgæ sólidæ in sceptrá dominántium, et exaltáta est statúra ejus

inter frondes, et vidit altitúdinem suam in multítudine pálmitum suórum.

℟. Angústia mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ET evúlsa est in ira in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus; marcuérunt et arefáctæ sunt virgæ róboris ejus, ignis comédit eam; et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia et sitiénti, et egréssus est ignis de virgarórum ejus, qui fructum ejus comédit, et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contamináverunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio

catulorum leonum. — Et non contaminaverunt, quia coram eo injustitia inventa non est in me. **Gloria Patri.** Et.

SABBATO

ANTE DOM. II NOVEMBRIS

Si sequens Dominica incidat in diem 5 Novembris, fit de ea cum sua hebdomada, et hodie dicitur Antiphona **Aspice, ut infra.** Si vero venerit post ipsam diem 5, ita ut November quatuor tantum hebdomadas habeat, omissa Dominica II Novembris cum sua hebdomada, hodie ponitur Antiphona **Muro tuo,** quæ assignatur Sabbato ante Dominicam III Novembris 404, atque in ipsa Dominica et per hebdomadam legitur liber Danielis, et duabus sequentibus hebdomadis ponuntur Prophetæ minores.

AD VESPERAS

V. Vespertina oratio ascéndat ad te, Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Aspice, Dómine, * quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia dómina gentium : non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. II NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

De Ezechiële Prophéta

Lectio i Cap. 21, 1-15

ET factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, pone faciém tuam ad Jerúsalem et stilla ad sanctuária et prophéta contra humum Israël et dices terræ Israël : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te et ejiciam gládium meum de vagína sua et occidam in te justum et ímpium. Pro eo autem quod occidi in te justum et ímpium, idcirco egrediétur gládus meus de vagína sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem, ut sciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocabilem.

R. Vidi Dóminum sedentem super sólum excélsu et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. **V.** Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET tu, fili hóminis, ingémisce in contritióne lumbórum et in amaritu-

dínibus ingemísce coram eis; cumque díxerint ad te : Quare tu gemis? dices : Pro audítu, quia venit et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génuæ fluent aquæ; ecce venit et fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, prophéta et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Lóquere. Gládus, gládus exacútus est et limátus : ut cædat víctimas exacútus est, ut spléndeat limátus est; qui moves sceptrum filii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum, ut teneátur manu; iste exacútus est gládus, et iste limátus est, ut sit in manu interficiéntis.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

CLama et úlula, fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israël qui fúgerant; gládio trádicti sunt cum pópulo meo, id-

circo plaude super femur, quia probátus est, et hoc cum sceptrum subvéterit et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo, fili hóminis, prophéta et pércute manu ad manum, et duplicétur gládus ac triplicétur gládus interfectórum. Hic est gládus occisiónis magnæ, qui obstupéscere eos facit et corde tabéscere et multiplicat ruínas.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristitia dómina géntium :

* Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus. — Non.

Glória Patri. Non.

In II Nocturno

De Expositiône sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Liber 7 in Ezechiel. cap. 21

Lectio iv

Uia supra díxerat : Ipsi dicunt ad me : Numquid non per parábulas lóquitur iste? et apértam pópulus flagitábat senténtiam : idcirco id quod Dóminus per metáphoram, sive parábolam, et, ut álii vertére, provérbium, est locútus, nunc manifestius lóquitur : sal-

tus Nageb et Darom et Theman esse Jerúsalem, et templum illius, sancta sanctorum et omnem terram Judææ; flammamque quæ combustúra sit salutum, intelliigi gládium devorantem, qui eductus sit de vagina sua, ut interficiat justum et impium. Hoc est enim lignum víride, et lignum áridum. Unde et Dóminus : Si in ligno, ait, víridi tanta faciunt, in sicco quid facient?

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custodes : * Tota die et nocte non tacébunt laudare nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitudinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

Primum díxerat : Vaticináre, vel stilla ad Austrum, Africum et Merídiem et ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscurum, et dicta Prophétæ pópulus nesciébant, secúndo pónitur manifestius, saltum Meridiánum esse Jerúsalem : et omnes infructuósas árbores, ad quarum radices secúris pósita sit, intelliigi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio. Tértio jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis

nec interrogántibus cur ista vaticinátus sit, fáciat per quæ interrogétur, et respóndeat quæ Dóminus locútus est.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :

* Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirábilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

Ingemísce, inquit, ejuláre non levi voce nec dolore moderáto, sed in contritióne lumbórum, ut gémitus tuus ex imis viscéribus et amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc facies coram eis, ut cum te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, et quid tibi mali acciderit, ut sic ingemíscas; tu eis meo sermóne respóndear : Idcirco plango et dolorem cordis mei dissimuláre non váleo, quia audíus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur et venit, imminens videlicet Babylónii furéntis exércitus; qui cum venérit et valláverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus : ut occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

R. Sustinuimus pacem, et non venit : quæsivimus bona, et ecce turbatio : cognovimus, Domine, peccata nostra : * Non in perpetuum obliviscaris nos.

V. Peccavimus, impiegressimus, iniquitatem fecimus, Domine, in omnem justitiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

R. vii Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens : Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël. **V.** Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. — Quem.

R. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De Ezechiële Prophéta

Lectio i Cap. 33, 1-11

ET factum est verbum Domini ad me dicens : Fili hominis, loquere ad filios populi tui et dices ad eos : Terra, cum induxero super eam gladium, et tulerit populus terræ virum unum de novissimis suis et constituerit eum super se speculatorem, et ille viderit gladium venientem super terram et ceciderit buccina et annuntiaverit populo; audiens

autem quisquis ille est sonitum buccinæ et non se observaverit, veneritque gladius et tulerit eum, sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum buccinæ audivit et non se observavit, sanguis ejus in ipso erit; si autem se custodierit, animam suam salvabit.

R. Redemit populum suum et liberavit eum, et venient et exsultabunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Domini super frumento, vino et oleo, * Et ultra non esurient. **V.** Erítque ánima eórum quasi hortus irriguus. — Et.

Lectio ii

QUOD si speculátor viderit gladium venientem, et non insonuerit buccina, et populus se non custodierit, veneritque gladius et tulerit de eis animam, ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem ejus de manu speculatóris requiram. Et tu, fili hominis, speculatorem dedi te domui Israël; audiens ergo ex ore meo sermonem annuntiabis eis ex me. Si me dicente ad impium : Impie, morte morieris, non fueris locutus, ut se custodiat impius a via sua, ipse impius in iniquitate sua morietur, san-

guinem autem ejus de manu tua requíram.

℟. Angústíæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SI autem, annuntiánte te ad ímpium ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua, ipse in iniquitaté sua moriétur, porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo, fili hóminis, dic ad domum Israël : Sic locúti estis dicétes : Iniquitátes nostræ et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabéscimus : quómodo ergo vívere poterimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus, nolo mortem ípii, sed ut convertátur ípius a via sua et vivat. Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis, et quare moriémíni, domus Israël?

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non

est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 34, 1-12

ET factum est verbum Dómini ad me dicens : Fili hóminis, prophéta de pastóribus Israël, prophéta et dices pastóribus : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos! Nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedébátis et lanis operiebámini et quod crassum erat occidebátis, gregem autem meum non pascebátis; quod infirmum fuit non consolidástis et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis et quod abjéctum est non reduxístis et quod perierat non quæsístis, sed cum austeritaté imperabátis eis et cum poténtia.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummationem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam

admirabile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

ET dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor, et factæ sunt in devoratióem ómnium bestiárum agri et dispersæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus et in univérso colle excélso, et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat, qui requíreret, non erat, inquam, qui requíreret. Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia, pro eo quod facti sunt greges mei in rapínam, et oves meæ in devoratióem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetípsos et greges meos non pascébant; proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini.

R. Civitátem istam tu circúmدا, Dómine : et Angeli tui custódiunt muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. **V.** Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

HÆC dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres, requíram gregem meum de manu eórum et cessáre fáciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos, et liberábo gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas : sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispersæ fúerant in die nubis et caliginis.

R. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

V. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i **Cap. 40, 1-6**

IN vigésimo quinto anno transmigratiónis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est civitas, in ipsa hac die facta est super me

manus Dómini et addúxit me illuc. In visiόνibus Dei addúxit me in terram Is-
raël et dimísit me super
montem excélsus nimis,
super quem erat quasi
ædificium civitátis ver-
géntis ad Austrum, et
introdúxit me illuc.

℞. Indicábo tibi, homo,
quid sit bonum aut quid
Dóminus requírat a te :

* Fácere iudícium et ju-
stitiam et sollicitum am-
buláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, et
fac bonitátem, et inhábita
terram. — Fácere.

Lectio ii

ET ecce vir, cujus erat
spécies quasi spécies
æris, et funículus líneus
in manu ejus, et cálamus
mensúráe in manu ejus,
stabat autem in porta et
locútus est ad me idem
vir : Fili hóminis, vide
óculis tuis et áuribus tuis
audi et pone cor tuum in
ómnia quæ ego osténdam
tibi, quia ut ostendántur
tibi addúctus es huc, an-
núntia ómnia quæ tu vides
dómui Israhél.

℞. Angústiae mihi sunt
úndique, et quid éligam
ignóro; * Mélius est mihi
incídere in manus hómi-
num, quam derelínquere
legem Dei mei. ℣. Si enim
hoc égero, mors mihi est;
si autem non égero, non

effúgiam manus vestras.
— Mélius.

In Octavis et Festis ritus
simplicis : Glória Patri. Mé-
lius.

Lectio iii

ET ecce murus forínse-
cus in circúitu domus
úndique, et in manu viri
cálamus mensúráe sex cu-
bitórum et palmo; et men-
sus est latitúdinem ædi-
ficii cálamo uno, altitú-
dinem quoque cálamo uno.
Et venit ad portam quæ
respiciébat viam Orientá-
lem et ascéndit per gradus
ejus et mensus est limen
portæ cálamo uno latitú-
dinem, id est limen unum
cálamo uno in latitúdine.

℞. Misit Dóminus Ange-
lum suum et conclúsit ora
leónum, * Et non contami-
navérunt, quia coram eo
injustítia invénta non est
in me. ℣. Misit Deus mi-
sericórdiam suam et veri-
tátem suam : ánimam
meam erípuit de médio
catulórum leónum. — Et.
Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 41, 1-9

ET introdúxit me in tem-
plum et mensus est
frontes sex cúbitos latitú-
dinis hinc et sex cúbitos
latitúdinis inde latitúdi-

nem tabernáculi, et latitúdo portæ decem cubitórum erat, et látera portæ quinque cúbitis hinc et quinque cúbitis inde; et mensus est longitudinem ejus quadragínta cubitórum et latitúdinem vigínti cubitórum. Et introgréssus intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos et portam sex cubitórum et latitúdinem portæ septem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsu et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET mensus est longitudinem ejus vigínti cubitórum et latitúdinem ejus vigínti cubitórum ante fáciem templi et dixit ad me : Hoc est sanctum sanctórum. Et mensus est parietem domus sex cubitórum et latitúdinem láteris quátuor cubitórum, úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus bis trigínta tria; et erant eminéntia, quæ ingrederéntur per parietem domus, in latéribus per circúitum, ut conti-

nérent et non attíngerent parietem templi.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis: Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

ET platéa erat in rotúndum ascéndens sursum per cóchleam et in coenáculum templi deferébat per gyrum. Idcirco látius erat templum in superióribus; et sic de inferióribus ascendebátur ad superióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cáлами, sex cubitórum spátio; et latitúdinem per parietem láteris forínsecus quinque cubitórum, et erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in máxillis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

De Ezechiële Prophéta

Lectio i Cap. 43, 1-11

ET duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem, et ecce glória Dei Israël ingrediebátur per viam Orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visionem secúndum spéciem quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem, et species secúndum aspéctum quem víderam juxta flúvium Chobar, et cécidi super fáciem meam. Et majestas Dómini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem; et elevávit me spíritus et introdúxit me in átrium intérius, et ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

ET audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me dixit ad

me : Fili hóminis, locus sólii mei et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israël in ætérnum, et non pólluent ultra domus Israël nomen sanctum meum ipsi et reges eórum in fornicatióibus suis et in ruínis regum suórum et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum et postes suos juxta postes meos, et murus erat inter me et eos, et polluérent nomen sanctum meum in abominatióibus, quas fecérunt; propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :

* Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri : Líbera.

Lectio iii

Nunc ergo repéllant procul fornicatióem suam et ruínas regum suórum a me, et habitábo in médio eórum semper. Tu autem, fili hóminis, osténde dómui Israël templum, et confundántur ab iniquitátibus suis et metiántur

fábricam et erubéscant ex ómnibus quæ fecérunt. Fíguram domus et fábricae ejus, éxitus et intróitus et omnem descriptionem ejus et univérsa præcépta ejus cunctúmque órđinem ejus et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum, ut custódiant omnes descriptiones ejus et præcépta illíus et fáciant ea.

✠. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ✠. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBÁTO

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 47, 1-9

ET convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem; fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem, aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Meridiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respi-

ciébat ad Oriéntem et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

✠. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítium benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ✠. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

CUM egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos et tradúxit me per aquam usque ad talos; rursúmque mensus est mille et tradúxit me per aquam usque ad génua; et mensus est mille et tradúxit me per aquam usque ad renes; et mensus est mille, torréntem quem non pótui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

✠. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ✠. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iiii

ET dixit ad me : Certe vidísti, fili hóminis. Et edúxit me et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utrâque parte. Et ait ad me : Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális et descéndunt ad plana déserti, intrábunt mare et exíbunt, et sanabúntur aquæ, et omnis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contamináverunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritatem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Muro tuo * inexpugnábili cir-

cumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. III NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Daniélis
Prophétæ

Lectio i Cap. 1, 1-15

Nno tértio regni Jóakim regis Juda venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem et obsédit eam, et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda et partem vasórum domus Dei, et asportávit ea in terram Sennaar in domum dei sui et vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum, ut intródúceret de filiis Israël et de sémine régio et tyrannórum púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma et eruditos omni sapiéntia, cautos sciéntia et doctos disciplina et qui possent stare in palátio regis, ut doceret eos lítteras et linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum sedentem super sólum excél-

sum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. **℣.** Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET constituit eis rex annónam per singulos dies de cibis suis et de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda Dániel, Ananías, Misaël et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina : Daniéli Baltássar, Ananiæ Sidrach, Misaéli Misach, et Azariæ Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne polluerétur de mensa regis neque de vino potus ejus, et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminerétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu principis eunuchórum.

℣. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. **℣.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

ET ait princeps eunuchórum ad Daniélem : Timeo ego dóminum meum regem, qui constituit vobis cibum et potum; qui, si viderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescentíbus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananías, Misaélem et Azariám : Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum et aqua ad bibéndum, et contempláre vultus nostros et vultus puerórum qui vescúntur cibo régio, et, sicut videris, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuerunt vultus eórum meliôres et corpulentióres præ ómnibus púeris qui vescebántur cibo régio.

℣. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómína géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. **℣.** Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. **G**lória Patri. Non.

In II Noeturno

Ex libro sancti Athanásii
Epíscopi ad Vírgines

*Liber de Virginitate,
post init.*

Lectio iv

SI accédant áliqui, et dicant tibi : Ne frequenter jejúnes, ne imbecíllior fias; ne credas illis, neque auscúltes : per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus quod scriptum est, quod, cum tres púeri, et Dániel, et álii adolescéntuli, captívi ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, jussúmque esset ut de ipsíus mensa régia coméderent et de vino bíberent; Dániel et tres púeri illi noluérunt póllui ex mensa regis, sed dixérunt eunúcho qui eos curándos suscepérat : Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus : Tímeo ego regem, qui constitúit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ céteris púeris qui régia mensa alúntur, et púniat me.

✠. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ✠. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt

géntibus glóriam meam.
— Tota.

Lectio v

CUI dixérunt illi : Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum; et introduxit eos in conspéctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régia mensa cibus nutriebántur. Vidésne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici; habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvátore prolátum. Cum enim quæsiuissent discípuli quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus : Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne et jejúnio.

✠. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos, Dómine et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ✠. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

Quisquis igitur ab im-
mundo spiritu vexá-
tur, si hoc animadvértat,
et hoc phármaco utátur,
jejúnio inquam, statim
spíritus malus opprèssus
abscédet, vim jejúnii mé-
tuens. Valde enim dáemo-
nes oblectántur crápula et
ebrietáte et córporis cóm-
modis. Magna vis in je-
júnio, et magna ac præ-
clára fiunt per illud. Alió-
quin unde hómines tam
mirífica præstárent, et si-
gna per eos fierent, et
sanitátem infirmis per
ipsos largirétur Deus, nisi
plane ob exercitatiónes
spirituáles, et humilitá-
tem ánimi, et conversa-
tiónem bonam? Jejúnium
enim Angelórum cibus
est : et qui eo útitur,
órdinis angélici censéndus
est.

℟. Sustinúimus pacem,
et non venit : quæsívimus
bona, et ecce turbátio :
cognóvimus, Dómine, pec-
cáta nostra : * Non in per-
pétuum obliviscáris nos.
℟. Peccávimus, impie gés-
simus, iniquitátem fécim-
us, Dómine, in omnem
justítiam tuam. — Non.
Glória Patri. Non.

℟. vii Laudábilis pópu-
lus, * Quem Dóminus
exercítuum benedíxit di-
cens : Opus mánuum meá-

rum tu es, heréditas mea
Israël. ℟. Beáta gens, cu-
jus est Dóminus Deus,
pópulus eléctus in heredi-
tátem. — Quem.

℟. viii Duo Séraphim, ut
infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 2, 31-44

TU, rex, vidébas, et ecce
quasi státua una gran-
dis : státua illa magna et
statúra sublímis stabat
contra te, et intúitus ejus
erat terríbilis. Hujus sta-
tuæ caput ex auro óptimo
erat, pectus autem et brá-
chia de argénto, porro
venter et fémora ex ære,
tíbiæ autem férreæ, pe-
dum quædam pars erat
férrea, quædam autem fi-
ctilis. Vidébas ita, donec
abscíssus est lapis de
monte sine mánibus et
percússit státuam in pé-
dibus ejus férreis et fictí-
libus et commínuit eos.
Tunc contríta sunt páriter
ferrum, testa, æs, argén-
tum et aurum et redácta
quasi in favíllam æstívæ
áreæ, quæ rapta sunt ven-
to, nullúsque locus invén-
tus est eis; lapis autem,
qui percússerat státuam,
factus est mons magnus
et implévit univérsam ter-
ram.

℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irriguus. — Et.

Lectio ii

HOC est sómnum. Interpretatióem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es, et Deus cæli regnum et fortitúdinem et impérium et glóriam dedit tibi, et ómnia in quibus hábitant filii hóminum et béstiae agri, vólucres quoque cæli dedit in manu tua et sub dicióne tua univérsa constituit; tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te argénteum, et regnum tertium áliud áereum, quod imperábit univérsæ terræ, et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit et domat ómnia, sic commínuet et cónteret ómnia hæc.

℟. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

Porro, quia vidísti pedum et digitórum partem testæ figuli et partem férream, regnum divisum erit; quod tamen de plantário ferri oriétur, secundum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fictiles, ex parte regnum erit sólídum, et ex parte contrítum. Quod autem vidísti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humano sémine; sed non adhærébunt sibi, sicuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cæli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur, commínuet autem et consúmet univérsa regna hæc et ipsum stabit in ætérnum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contamináverunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

De Daniële Prophéta

Lectio i Cap. 3, 14-19

PRonuntiánsque Nabuchodónosor rex ait eis : Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis et státuam áuream, quam constitúi, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, cítharæ, sambúcæ et psaltérii et symphóniæ omnisque géneris musicórum, prostérnite vos et adoráte státuam quam feci. Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis, et quis est Deus qui erípiet vos de manu mea?

R. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummationém. **V.** Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago dixerunt regi Nabuchodónosor : Non opórtet nos de hac re respondére tibi : ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis

ardéntis et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus et státuam áuream, quam erexisti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illius immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago, et præcépit ut succenderétur fornax séptuplum quam succéndi consuéverat.

R. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum miserícórdia. **V.** Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii Cap. 3, 21-24

ET conféstim viri illi vincti cum braccis suis et tiáris et calceaméntis et véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam jússio regis urgébat. Fornax autem succénsa erat nimis; porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est Sidrach, Misach et Abdénago, cecidérunt in

médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum et benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 4, 16-25

Respóndit Baltássar et dixit : Dómine mi, sómnum his qui te odérunt, et interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cælum, et aspéctus illius in omnem terram, et rami ejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in ea, subter eam habitántes béstiæ agri, et in ramis ejus commorántes aves cæli, tu es, rex, qui magnificátus es et invalústi, et magnitúdo tua crevit et pervénit usque ad cælum, et potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid

Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

Quod autem vidit rex vígilem et sanctum descéndere de cælo et dícere : Succídite árborem et dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, et vinciátur ferro et ære in herbis foris et rore cæli conspergátur, et cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora muténtur super eum, hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem : Ejíciant te ab homínibus, et cum béstiis ferisque erit habitátio tua, et fœnum ut bos cómedes et rore cæli infundéris.

℟. Angústia mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SEptem quoque témpora mutabúntur super te, donec scias quod dominé-
tur Excélsus super re-
gnum hóminum et cui-
cúmque volúerit det illud.
Quod autem præcépit ut
relinquerétur germen ra-
dícum ejus, id est árboris,
regnum tuum tibi mané-
bit, postquam cognóveris
potestátem esse cæléstem.
Quam ob rem, rex, consí-
lium meum pláceat tibi, et
peccáta tua eleemósynis
rédime et iniquitátes tuas
misericórdiis páuperum;
fórsitan ignóscet delíctis
tuis. Omnia hæc venérunt
super Nabuchodónosor re-
gem.

℟. Misit Dóminus Ange-
lum suum et conclúsit ora
leónum, * Et non contami-
navérunt, quia coram eo
injustítia invénta non est
in me. ℣. Misit Deus
misericórdiam suam et ve-
ritátem suam : ánimam
meam erípuit de médio
catulórum leónum. — Et.
Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 5, 1-6

BAltássar rex fecit gran-
de convívium optimá-
tibus suis mille, et unus-
quisque secúndum suam

bibébat ætátem. Præcépit
ergo jam temuléntus, ut
afferréntur vasa áurea et
argétea quæ asportáve-
rat Nabuchodónosor pater
ejus de templo quod fuit
in Jerúsalem, ut biberent
in eis rex et optimátes
ejus uxórésque ejus et
concubínæ. Tunc alláta
sunt vasa áurea et argén-
tea quæ asportáverat de
templo quod fúerat in Je-
rúsalem, et bibérunt in eis
rex et optimátes ejus,
uxóres et concubínæ illíus.
Bibébant vinum et laudá-
bant deos suos áureos et
argéteos, æreos, férreos
ligneósque et lapídeos. In
eádém hora apparuérunt
dígití, quasi manus hó-
minis scribéntis contra
candelábrum in superficie
parietis aulæ régiæ, et rex
aspiciébat artículos ma-
nus scribéntis. Tunc fá-
cies regis commutáta est,
et cogitatiónes ejus con-
turbábant eum.

℟. Vidi Dóminum sedén-
tem super sólíum excél-
sum et elevátum : et plena
erat omnis terra majestáte
ejus : * Et ea, quæ sub
ipso erant, replébant tem-
plum. ℣. Séraphim sta-
bant super illud : sex alæ
uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii Cap. 5, 13-17

IGitur introdúctus est
Dániel coram rege, ad
quem præfátus rex ait :

Tu es Dániel de filiis captivitátis Judæ, quem adduxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te quóniam spíritum deórum habes, et sciéntia intelligentíaque ac sapiéntia ampliôres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent et interpretatióem ejus indicárent mihi, et nequivérunt sensum hujus sermónis edícere. Porro ego audívi de te, quod possis obscura interpretári et ligata dissolvere; si ergo vales scriptúram légere et interpretatióem ejus indicáre mihi, púrpura vestíeris et torquem áuream circa collum tuum habébis et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel ait coram rege : Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da; scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatióem ejus osténdam tibi.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis: Glória Patri. Aperi.

Lectio iii Cap. 5, 25-31

℞. HÆC est autem scriptúra quæ digesta est : Mane, Thecel, Phares, et hæc est interpretatió sermónis : Mane, numerávit Deus regnum tuum et complévit illud; Thecel, appensus es in statéra et invéntus es minus habens; Phares, divísus est regnum tuum et datum est Medis et Persis. Tunc, jubénte rege, indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques áurea collo ejus, et prædicátum est de eo quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldæus, et Darius Medus succéssit in regnum annos natus sexaginta duos.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desolata civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

De Daniéle Prophéta

Lectio i   **Cap. 9, 11-24**

Viri ergo illi curiosius inquirentes invenérunt Daniélem orántem et obsecrántem Deum suum, et accedéntes locúti sunt regi super edicto : Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo qui rogáret quemquam de diis et homínibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex ait : Verus est sermo juxta decretum Medórum atque Persárum, quod prævaticari non licet. Tunc respondéntes dixerunt coram rege : Dániel de filiis captivitátis Juda non curávit de lege tua et de edicto quod constituísti, sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. Quod verbum cum audisset, rex satis contristátus est; et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum et usque ad occasum solis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem dixerunt ei : Scito, rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decretum, quod constitúerit rex, non liceat immutári.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes; *Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. **℣.** Prædicábunt pópulis fortitudínem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

Tunc rex præcépit, et adduxérunt Daniélem et misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli : Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allátusque est lapis unus et pósitus est super os laci, quem obsignávit rex ánulo suo et ánulo optimátum suórum, ne quid fieret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam et dormívit incoenátus, cibique non sunt alláti coram eo, insuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens festínus ad lacum leónum perréxit; appropinquánsque lacui Daniélem voce lacrimábili inclamávit et affátus est eum : Dániel, serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :

* Líbera, Dómine, Deus Israë!l, clamántes ad te.
 ✠. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Líbera.

Lectio iii

ET Dániel regi respóndens ait : Rex, in ætérnum vive. Deus meus misit Angelum suum et conc!úsit ora leónum, et non nocuérunt mihi, quia coram eo justítia invénta est in me; sed et coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavisus est super eo et Daniélem præcépit edúci de lacu; eductúsque est Dániel de lacu, et nulla læsio invénta est in eo, quia credidit Deo suo. Jubénte autem rege, addúcti sunt viri illi qui accusáverant Daniélem, et in lacum leónum missi sunt ipsi et filii et uxóres eórum, et non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arriperent eos leónes, et ómnia ossa eórum comminuérunt.

✠. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.

✠. Peccávimus, ímpie gessimus, iniquitátem féci-

mus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 9, 1-5

IN anno primo Daríi, filii Assuéri de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum, anno uno regni ejus ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuagínta anni, et pósui faciém meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco et cinere. Et orávi Dóminum Deum meum et conféssus sum et dixi : Obsecro, Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus te et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus et recéssimus et declinávimus a mandátis tuis ac judíciis.

✠. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercituum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israë!l. ✠. Beáta gens, cujus est

Dóminus Deus, pópulus
eléctus in hereditátem. —
Quem.

Lectio ii Cap. 9, 21-27

ADhuc me loquente in
Oratione, ecce vir Gábriel, quem videram in vi-
sione a principio, cito vo-
lans tetigit me in tempore
sacrificii vespertini et dó-
cuit me et locutus est mihi
dixitque : Dániel, nunc
egressus sum ut docérem
te, et intelligeres : ab
exordio precum tuarum
egressus est sermo; ego
autem veni ut indicárem
tibi, quia vir desideriorum
es; tu ergo animadvérte
sermónem et intéllige vi-
sionem. Septuaginta heb-
domades abbreviatae sunt
super pópulum tuum et
super urbem sanctam
tuam, ut consummétur
prævaricatio, et finem ac-
cipiat peccátum, et deleátur
iniquitas, et adducátur
justítia sempiterna, et
impleátur visio et prophe-
tia, et ungátur Sanctus
sanctorum.

✠. Angústiae mihi sunt
úndique, et quid éligam
ignóro; * Mélius est mihi
incidere in manus hómi-
num, quam derelinquere
legem Dei mei. ✠. Si enim
hoc égero, mors mihi est;
si autem non égero, non
effúgiam manus vestras.
— Mélius.

In Octavis simplicibus et in
Officio sanctae Mariae in Sab-
bato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SCito ergo et animad-
vérte : Ab éxitu ser-
mónis ut iterum aedificétur
Jerúsalem usque ad Chri-
stum ducem, hebdomades
septem et hebdomades se-
xaginta duae erunt, et rúr-
sum aedificábitur platea et
muri in angústia tempo-
rum. Et post hebdomades
sexaginta duas occidétur
Christus, et non erit ejus
pópulus qui eum negatú-
rus est; et civitátem et
sanctuárium dissipábit pó-
pulus cum duce ventúro
et finis ejus vastitas, et
post finem belli statuta
desolatio. Confirmábit au-
tem pactum multis hebdo-
mada una, et in dimidio
hebdomadis deficiet hóstia
et sacrificium, et erit in
templo abominatio desola-
tionis et usque ad con-
summationem et finem
perseverábit desolatio.

✠. Misit Dóminus Ange-
lum suum et conclúsit ora
leónum, * Et non conta-
minavérunt, quia coram
eo injustítia invénta non
est in me. ✠. Misit Deus
misericórdiam suam et ve-
ritátem suam : ánimam
meam erípuit de médio ca-
tulorum leónum. — Et.
Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Qui cælórum * cóntines thronum, et abýssos intuéris, Dómine, Rex regum, montes pónderas, terram palmo conclúdis: exáudi nos, Dómine, in gemítibus nostris.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. IV NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Noeturno

Incipit liber Osée
Prophétæ

Lectio i   **Cap. 1, 1-11**

Erbum Dómini, quod factum est ad Osée filium Béeri in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ regum Juda et in diébus Jeróboam filii Joas regis Israël. Príncipium loquéndi Dómino in Osée. Et dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum et fac tibi filios fornicatiónum, quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit et accépit Gomer filiam Debélaim, et concépit et péperit ei filium.

℣. Vidi Dóminum sedéntem super sólum excél-

sum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET dixit Dóminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel, quóniam adhuc módicum et visitábo sanguinem Jézrahel super domum Jehu et quiescere fáciam regnum domus Israël et in illa die cónteram arcum Israël in valle Jézrahel. Et concépit adhuc et péperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus Absque misericórdia, quia non addam ultra miseréri dómui Israël, sed obliuione obliuiscar eórum et dómui Juda miserébor et salvábo eos in Dómino Deo suo et non salvábo eos in arcu et gládio et in bello et in equis et in equítibus.

℣. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

ET ablactávit eam quæ erat Absque misericórdia, et concépit et pé-

perit filium. Et dixit : Vo-
ca nomen ejus Non póp-
ulus meus, quia vos non
pópulus meus, et ego non
ero vester. Et erit núme-
rus filiórum Israël quasi
aréna maris, quæ sine
mensúra est et non nume-
rábitur. Et erit, in loco ubi
dicétur eis : Non pópulus
meus vos; dicétur eis :
Filii Dei vivéntis. Et con-
gregabúntur filii Juda et
filii Israël páriter et po-
nent síbimet caput unum
et ascéndent de terra,
quia magnus dies Jézrahel.

℟. Aspice, Dómine, quia
facta est desoláta civitas
plena divítiis, sedet in tri-
stítia dómina géntium :

* Non est qui consolétur
eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in no-
cte, et lácrimæ ejus in ma-
xillis ejus. — Non. Glória
Patri. Non.

In II Nocturno

Ex libro sancti Augustíni
Epíscopi de Civitáte Dei

Lectio iv Lib. 18, c. 28

Sée prophéta, quan-
to profúndius qui-
dem lóquitur, tan-
to operósius penetrátur.
Sed áliquíd inde sumén-
dum est, et hic ex nostra
promissióne ponéndum. Et
erit, inquit, in loco quo
dictum est eis, Non póp-
ulus meus vos; vocabúntur

et ipsi filii Dei vivi. Hoc
testimónium prophéticum
de vocatióne pópuli gén-
tium, qui prius non perti-
nébat ad Deum, étiam
Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos, Je-
rúsalem, constitui custó-
des; * Tota die et nocte
non tacébunt laudáre no-
men Dómini. ℣. Prædicá-
bunt pópulis fortitúdinem
meam, et annuntiábunt
géntibus glóriam meam.
— Tota.

Lectio v

ET quia ipse quoque pó-
pulus géntium spíri-
táliter est in filiis Abrahæ,
ac per hoc recte dicitur
Israhel; proptérea séquitur,
et dicit : Et congregabún-
tur filii Juda et filii Israël
in idípsum, et ponent síbi-
met principátum unum, et
ascéndent a terra. Hoc si
adhuc velímus expónere,
elóquii prophétici obtun-
détur sapor. Reolátur ta-
men lapis ille anguláris, et
duo illi paríetes, unus ex
Judæis, alter ex géntibus :
ille nómine filiórum Juda,
iste nómine filiórum Is-
rahel, eidem uni principátui
suo in idípsum inniténtes,
et ascendéntes agnoscán-
tur in terra.

℟. Muro tuo inexpugná-
bili circumcinge nos, Dó-
mine, et armis tuæ potén-
tiæ prótege nos semper :

* Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

Istos autem carnáles Israélítas, qui nunc nolunt credere in Christum, póstea creditúros, id est filios eórum, (nam útique isti in suum locum moriéndó transíbunt) idem prophéta testátur, dicens : Quóniam diébus multis sedébunt filii Israël sine rege, sine príncipe, sine sacrificio, sine altári, sine sacerdotio, sine manifestaciónibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Judæos?

℣. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpie gésimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non.

Glória Patri. Non.

℣. vii Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

℣. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

De Osée Prophéta

Lectio i Cap. 4, 1-10

Audíte verbum Dómini, filii Israël, quia iudícium Dómino cum habitátoribus terræ; non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum et mendácium et homicídium et furtum et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tégit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri et in vólucres cæli; sed et pisces maris congregabúntur.

℣. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irriguus. — Et.

Lectio ii

Verúmtamen unusquísque non júdicet et non arguátur vir; pópulus enim tuus sicut hi qui contradícunt sacerdoti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum. Nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam. Quia tu

sciéntiam repulisti, repél-
lam te, ne sacerdotio fun-
gáris mihi; et oblíta es
legis Dei tui, oblivíscar
filiórum tuórum et ego.

℟. Angústiae mihi sunt
úndique, et quid éligam
ignóro; * Mélius est mihi
incídere in manus hómi-
num, quam derelinquere
legem Dei mei. ℣. Si enim
hoc égero, mors mihi est;
si autem non égero, non
effúgiam manus vestras.
— Mélius.

In Octavis et Festis ritus
simplicis : Glória Patri. Mé-
lius.

Lectio iii

SECÚNDUM multitudi-
nem eórum sic pecca-
vérunt mihi : glóriam eó-
rum in ignomíniam com-
mutábo. Peccáta pópuli
mei cómedent, et ad ini-
quitátem eórum sublevá-
bunt ánimas eórum. Et
erit sicut pópulus sic sa-
cérdos, et visitábo super
eum vias ejus et cogita-
tiones ejus reddam ei. Et
cómedent et non satura-
búntur, fornicáti sunt et
non cessavérunt, quóniam
Dóminum dereliquerunt in
non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus Ange-
lum suum et conclúsit ora
leónum, * Et non contami-
navérunt, quia coram eo
injustítia invénta non est
in me. ℣. Misit Deus mi-
sericórdiam suam et ve-

ritátem suam : ánimam
meam erípuit de médio
catulórum leónum. — Et.
Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

Incipit Joël Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-11

VERBUM Dómini, quod
factum est ad Joël fi-
lium Phátuel. Audíte hoc,
senes, et áuribus percípите,
omnes habitatóres terræ,
si factum est istud in dié-
bus vestris aut in diébus
patrum vestrórum? Super
hoc filiis vestris narráte,
et filii vestri filiis suis et
filii eórum generatióni ál-
teræ. Resíduum erúcae co-
médit locústá, et resí-
duum locústæ comédit
bruchus, et resíduum bruchi
comédit rubígo.

℟. A fácie furóris tui,
Deus, conturbáta est om-
nis terra : * Sed miserére,
Dómine, et ne fácias con-
summationem. ℣. Dómi-
ne, Dóminus noster, quam
admirábile est nomen
tuum! — Sed.

Lectio ii

EXPERGISCÍMINI, ébrii, et
flete et ululáte, omnes
qui bíbitis vinum in dulcé-
dine, quóniam périit ab
ore vestro. Gens enim
ascéndit super terram
meam fortis et innumerá-

bilis : dentes ejus ut dentes leónis, et moláres ejus ut cá tuli leónis. Pósuit vineam meam in désertum et ficum meam decorticávit, nudans spoliávit eam et projéctit, albi facti sunt rami ejus.

✠. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiánt muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ✠. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

PLange, quasi virgo accincta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrificium et libátio de domo Dómini, luxérunt sacerdótes minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus, quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum, confúsi sunt agricolæ, ululavérunt vinítóres super fruménto et hórdeo, quia périit messis agri.

✠. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ✠. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

De Joéle Prophéta

Lectio i Cap. 3, 1-12

IN diébus illis et in tēpore illo, cum convértero captivitátem Juda et Jerúsalem, congregábo omnes gentes et dedúcam eas in vallem Jósaphat et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo et hereditáte mea Israël, quos dispersérunt in natió nibus et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum miserunt sortem; et posué runt púerum in prostíbulo et puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

✠. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justitiam et sollicitum ambuláre cum Deo tuo. ✠. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

VErum quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, et omnis términus Palæstínórum? Numquid ultió nem vos reddétis mihi? Et, si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum et aurum tulístis et desiderábilia mea et pulchérissima intulistis

in delúbra vestra et filios Juda et filios Jerúsalem vendidistis filiis Græcorum, ut longe facerétis eos de finibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco in quo vendidistis eos, et convértam retributiónem vestram in caput vestrum.

℟. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ET vendam filios vestros et filias vestras in manibus filiorum Juda, et vendúmdabunt eos Sabæis, genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos; accédant, ascéndant omnes viri bellatóres; concídite arátra vestra in gládios et ligónes vestros in lánceas; infirmus dicat : Quia fortis ego sum. Erúmpite et veníte, omnes gentes de circúitu, et congregámini; ibi occumbere fáciat Dóminus robústos tuos. Consúrgant et ascéndant gen-

tes in vallem Jósaphat; quia ibi sedébo ut júdicem omnes gentes in circúitu.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contamináverunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritatem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

Incipit Amos Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-8

VERBA Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue : quæ vidit super Israëlm in diébus Ozíæ regis Juda et in diébus Jeróboam filii Joas regis Israëlm, ante duos annos terræmótus. Et dixit : Dóminus de Sion rúgiet et de Jerúsalem dabit vocem suam, et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli.

℟. Vidi Dóminum sedentem super sólum excélsu et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

HÆC dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Damásci et super quátuor non convértam eum, eo quod trituráverint in plaustris férreis Gálaad : et mittam ignem in domum Azaël, et devorábit domos Bénadad, et cónteram vctem Damásci et dispérdam habitatórem de campo idóli et tenéntem sceptrum de domo voluptátis, et transferétur pópulus Sýriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

HÆC dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Gazæ et super quátuor non convértam eum, eo quod transtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idumæa : et mittam ignem in murum Gazæ, et devorábit ædes ejus, et dispérdam habitatórem de Azóto et tenéntem sceptrum de Ascalóne et convértam

manum meam super Accaron, et peribunt réliqui Philisthinórum, dicit Dóminus Deus.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

Incipit Abdías Prophéta

Lectio i Vers. 1-11

Visio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom : Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit : Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in géntibus, contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum, qui dicis in corde tuo : Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila et si inter sídera posúeris nidum tuum, inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitúi custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre no-

men Dómini. ✠. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

SI fures introissent ad te, si latrones per noctem, quómodo conticuisses? Nonne furáti essent sufficiéntia sibi? Si vindemiatóres introissent ad te, numquid saltem racémum reliquissent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau? Investigavérunt abscondita ejus. Usque ad términum emisérunt te, omnes viri fœderis tui illusérunt tibi, invaluérunt adversum te viri pacis tuæ; qui cómedunt tecum ponent insídias subter te : non est prudéntia in eo.

✠. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :

* Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te.

✠. Erue nos in mirábilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Líbera.

Lectio iii

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes

tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem et propter iniquitátem in frátre tuum Jacob opériet te confúsió, et peribis in ætérnum. In die, cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exercitum ejus, et extránei ingrediebántur portas ejus et super Jerúsalem mittébant sortem, tu quoque eras quasi unus ex eis.

✠. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.

✠. Peccávimus, ímpie gésimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

Incipit Jonas Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-12

ET factum est verbum Dómini ad Jonam filium Amáthi dicens : Surge et vade in Níniven civitátem grandem et prædica in ea, quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surrexit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descendit in Joppen et invénit navem eúntem in Tharsis et dedit naulum.

ejus et descendit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare, et facta est tempésta magna in mari, et navis periclitabáture cónteri.

℟. Laudábilis pópulus,
* Quem Dóminus exercituum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël.
℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

ET timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviaretur ab eis; et Jonas descendit ad interióra navis et dormiebat sopóre gravi. Et accésit ad eum gubernátor et dixit ei : Quid tu sopóre deprímeris? Surge, invoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum : Veníte, et mittámus sortes et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes et cécidit sors super Jonam.

℟. Angústia mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere

legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ET dixerunt ad eum : Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis. Quod est opus tuum, quæ terra tua, et quo vadis vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos : Hebræus ego sum et Dóminum Deum cæli ego timeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri timóre magno et dixerunt ad eum : Quid hoc fecisti? Cognovérunt enim viri, quod a fácie Dómini fugeret, quia indicáverat eis; et dixerunt ad eum : Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat et intumescébat. Et dixit ad eos : Tóllite me et mittite in mare et cessábit mare a vobis; scio enim ego quóniam propter me tempésta hæc grandis venit super vos.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit oraleónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veri-

tátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. **Glória Patri.** Et.

AD VESPERAS

V. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Super muros tuos, * Jerúsalem, constitúi custódes; tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. V NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Michæas Prophéta

Lectio i **Cap. 1, 1-9**

Erbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz et Ezechíæ regum Juda, quod vidit super Samariám et Jerúsalem. Audíte, pópuli omnes, et atténdat terra et plenitúdo ejus, et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo et descéndet et calcábit super excélsa terræ.

R. Vidi Dóminum sedéntem super sólum excél-

sum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. **V.** Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET consuméntur montes subtus eum, et valles scindéntur, sicut cera a fácie ignis et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud et in peccátis domus Israël. Quod scelus Jacob? nonne Samaría? Et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? Et ponam Samariám quasi acérvm lápidum in agro, cum plantátur vínea, et détraham in vallem lápidés ejus et fundaménta ejus revelábo.

R. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. **V.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

ET ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburén- tur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem, quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt

et usque ad mercédem meretricis reverténtur. Super hoc plangam et ululábo, vadam spoliátus et nudus, fáciam planctum velut draconum et luctum quasi struthiónum : quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster : ✠. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

In II Nocturno

Sermo sancti Basilí Magni in Psalmum trigésimum tertium

Lectio iv

 UM te appetitus inváserit peccáandi, velim cógites horribile illud et intolerábile Christi tribúnal, in quo præsidébit iudex in alto et excélso throno; astábit autem omnis creatúra, ad gloriósum illius conspéctum contremíscens. Adducéndi étiam nos sumus singuli, eórum quæ in vita gesserimus ratiónem redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint,

terribiles quidam et deformes assistant ángeli, igneos vultus præ se feréntes atque ignem spirántes, ea re propósi et voluntátis acerbítatem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mærórem et ódium in humánum genus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitúi custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

✠. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

AD hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine : deínde vérmium genus venénium immíttens, et carnem vorans, inexplébíliter edens neque umquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infígens : postrémo, quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud et confusióne sempitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus ánimam a peccatórum concupiscéntia tamquam freno quodam réprime.

℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :
 * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te.
 ℣. Erue nos in mirábilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

Hunc timórem Dómini se doctúrum prophéta promísit. Docére autem non simplicitér promísit, sed eos qui eum audíre volúerint : non eos qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt : non aliénos a promissionibus, sed ex baptísmate filiórum adoptionis verbo ipsi conciliátos atque conjúctos. Proptérea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me, filii, quippe qui per regenerationem filii lucis éffici digni facti estis : audíte, qui aures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos : illum scilicet, quem paulo ante oratione nostra descripsimus.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.
 ℣. Peccávimus, ímpie gessimus, iniquitátem féci-

mus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non.
 Glória Patri. Non.

℟. vii Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

Incipit Nahum Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-10

ONus Nínive. Liber visionis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor et ulciscens Dóminus, ulciscens Dóminus et habens furórem; ulciscens Dóminus in hostes suos et irascens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens et magnus fortitúdine et mundans non fáciét innocéntem; Dóminus in tempestáte et túrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus; increpans mare et exsiccans illud et ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super

fruménto, vino et óleo,
 * Et ultra non esúrient.
 ✠. Erítque ánima eórum
 quasi hortus irríguus. —
 Et.

Lectio ii

Infirmátus est Basan et
 Carmélus, et flos Lí-
 bani elánguit, montes
 commóti sunt ab eo, et
 colles desoláti sunt, et
 contrémuit terra a fácie
 ejus, et orbis et omnes
 habitántes in eo. Ante fá-
 ciem indignatiónis ejus
 quis stabit? et quis re-
 sistet in ira furóris ejus?
 Indignátio ejus effúsa est
 ut ignis, et petræ disso-
 lútæ sunt ab eo.

✠. Angústia mihi sunt
 úndique, et quid éligam
 ignóro; * Mélius est mihi
 incidere in manus hómi-
 num, quam derelínquere
 legem Dei mei. ✠. Si enim
 hoc égero, mors mihi est;
 si autem non égero, non
 effúgiam manus vestras.
 — Mélius.

In Octavis et Festis ritus
 simplicis : Glória Patri. Mé-
 lius.

Lectio iii

Bonus Dóminus et con-
 fórtans in die tribula-
 tiónis et sciens speránte
 in se. Et in dilúvio præ-
 tereúnte consummationem
 fáciat loci ejus, et inimícos
 ejus persequéntur téne-
 bræ. Quid cogitátis contra

Dóminum? Consummatio-
 nem ipse fáciat; non con-
 súrget duplex tribulatio.
 Quia, sicut spinæ se invi-
 cem complectúntur, sic
 convívium eórum páriter
 potántium : consuméntur
 quasi stípula ariditate
 plena.

✠. Misit Dóminus Ange-
 lum suum et conclúsit ora
 leónum, * Et non contami-
 navérunt, quia coram eo
 injustítia invénta non est
 in me. ✠. Misit Deus mi-
 sericórdiam suam et veri-
 tatem suam : ánimam
 meam erípuit de médio
 catulórum leónum. — Et.
 Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

Incipit Hábacuc Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-10

ONus, quod vidit Hába-
 cuc Prophéta. Usque-
 quo, Dómine, clamábo, et
 non exáudies? vociferábor
 ad te vim pátiens, et non
 salvábis? Quare ostendí-
 sti mihi iniquitatem et
 labórem, vidére prædam
 et injustítiam contra me,
 et factum est judícium et
 contradíctio poténtior?
 Propter hoc laceráta est
 lex, et non pervénit usque
 ad finem judícium; quia
 impius prævalet advérsus
 justum, proptérea egré-
 ditur judícium perversum.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummationem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

Aspícite in géntibus et vidéte, admirámini et obstupéscite; quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur; quia ecce ego suscitábo Chaldæos, gentem amáram et velócem, ambulántem super latitúdinem terræ, ut possídeat tabernácula non sua. Horrívelis et terrívelis est, ex semetípso iudícium et onus ejus egrediétur.

℟. Civitátem istam tu circúmnda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertá-tur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

Levióres pardis equi ejus et velocióres lupis vespertínis, et diffundén-tur équites ejus; équites namque ejus de longe vénient, volábunt quasi

áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens; et congregábit quasi arénam captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi ejus erunt; ipse super omnem munitiónem ridébit et comportábit ággerem et cápíet eam.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

Incipit Sophonías
Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-9

Verbum Dómini, quod factum est ad Sophoníam filium Chusi, filii Godoliæ, filii Amaríæ, filii Ezeziæ, in diébus Josiæ filii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus, cóngregans hóminem et pecus, cóngregans volatília cæli et pisces maris; et ruínæ impiórum erunt, et dispéramus hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid

Dóminus requírat a te :
 * Fácere iudícium et justítiam et sollicitum ambuláre cum Deo tuo. *℟.* Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

ET exténdam manum meam super Judam et super omnes habitántes Jerúsalem et dispérdam de loco hoc reliquias Baal et nómina ædituórum cum sacerdotibus et eos qui adórant super tecta militiam cæli et adórant et jurant in Dómino et jurant in Melchom, et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum nec investigavérunt eum.

℟. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro : * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei. *℟.* Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

Siléte a fácie Dómini Dei, quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos.

Et erit, in die hóstiae Dómini visitábo super príncipes et super filios regis et super omnes qui indúti sunt veste peregrína et visitábo super omnem qui arrogánte ingréditur super limen in die illa, qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit oraleónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. *℟.* Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

Incipit Aggæus Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-10

IN anno secúndo Daríi regis in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophætæ ad Zoróbabel filium Saláthiel ducem Juda et ad Jesum filium Jósedec sacerdotem magnum dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsu et elevátum : et plena

erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. *℣.* Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophétæ dicens : Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : seminástis multum et intulístis parum, comedístis et non estis satiáti, bibístis et non estis inebriáti, operuístis vos et non estis calefacti, et qui mercédes congregávit misit eas in sácculum pertúsum.

℣. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatióem nostram. *℣.* Qui regis Israél, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

HÆC dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras, ascéndite in montem, portáte ligna et

ædificáte domum, et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus; et intulístis in domum et exsufflávi illud. Quam ob causam? dicit Dóminus exercítuum, quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquisque in domum suam. Propter hoc super vos prohibiti sunt cæli ne darent rorem, et terra prohibita est ne daret germen suum.

℣. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium :

* Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

Incipit Zacharías Prophéta

Lectio i *Cap. 1, 1-6*

IN mense octávo in anno secúndo Daríi regis factum est verbum Dómini ad Zacharíam filium Barachíæ filii Addo prophétam dicens : Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia; et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini ad me, ait Dóminus exercí-

tuum, et convérta ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

NE sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant prophétæ prióres dicétes : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini de viis vestris malis et de cogitationibus vestris péssimis; et non audierunt neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétæ numquid in sempiternum vivent?

℟. Muro tuo inexpugnabili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Líbera.

Lectio iii

VErúm tamen verba mea et legítima mea, quæ mandávi servis meis pro-

phétis, numquid non comprehendérunt patres vestros et convérsi sunt et dixerunt : Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras et secúndum adinventiões nostras, fecit nobis?

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie gessimus, iniquitátem fecimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

Incipit Malachías
Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-11

ONus verbi Dómini ad Israël in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis : In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, et diléxi Jacob, Esau autem ódio hábui et pósui montes ejus in solitúdinem et hereditátem ejus in dracónes desérti? Quod si dixerit Idumæa : Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábitur quæ destrúcta sunt; hæc dicit Dóminus

exercítuum : Isti ædificábunt, et ego déstruam; et vocabúntur términi impietátis et pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis pópulus,
* Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël.

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

ET óculi vestri vidébunt, et vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israël. Fílius honórat patrem, et servus dóminum suum; si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et, si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dóminus exercítuum ad vos, o sacerdótes, qui despíctis nomen meum et dixístis : In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum et dícitis : In quo pollúimus te? In eo quod dícitis : Mensa Dómini despécta est.

℟. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est;

si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SI offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et, si offerátis claudum et lánguidum, nonne malum est? Offer illud duci tuo, si placúerit ei aut si suscepérit faciém tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei, ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc), si quómodo suscípiat faciés vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis qui claudat óstia et incéndat altáre meum gratuító? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum, et munus non suscípiam de manu vestra; ab ortu enim solis usque ad occásus magnum est nomen meum in géntibus, et in omni loco sacrificátur et offértur nómini meo oblátio munda, quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram

eo injustítia invénta non est in me. **℟.** Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. **Glória Patri. Et.**

Homíliæ et Orationes

IN DOMINICIS PER ORDINEM DISPOSITÆ

usque ad ultimam post Pentecosten

DOM. XI POST PENTEC.

Semiduplex

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota : effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia méruit, et adjícias quod orátio non præsumit. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 7, 31-37

IN illo témpore : Exiens Jesus de finibus Tyri venit per Sidónem ad mare Galiléæ inter médios fines Decapóleos. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 10, liber 1 in Ezech.,
ante medium

Suid est quod créator ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxspuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona Sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit : Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse describitur : Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco colligitur, quia dígitus Spíritus vo-

cátur. Dígitos ergo in aurículas mittere, est per dona Spíritus Sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constitúas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio viii

Quid est vero, quod exspuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accepta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspiciens in cælum, ingémuit : non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat; sed nos ad eum gémere, qui cælo præsidet, dócuit : ut et aures nostræ per donum Spíritus Sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

CUI mox, Ephphetha, id est, Adaperíre dicitur : et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, Adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dubio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur; ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciéndá áliis loquátur. Ubi bene ádditur : Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndó fécerit, quæ loquéndó ádmonet esse faciéndá.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum transisset Dóminus * fines

Tyri, surdos fecit audire et mutos loqui.

AD VESPERAS

℟. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℞. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Bene ómnia fecit * et surdos fecit audire et mutos loqui.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédís et vota : effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia méruit, et adjícias quod orátio non præsumit. Per Dóminum.

DOM. XII POST PENT.

Semiduplex

Oratio

OMnípotens et misericors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur : tríbue, quæsumus, nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

In III Noeturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 23-37

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Beáti óculi qui vident quæ

vos vidétis; dico enim vobis quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Liber 3 in Lucæ 10

MON óculi scribárum et pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére; sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dicitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit, ut vidéret diem Christi; et vidit, et gávísus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álíi prophétæ vidérunt glóriam Dómini, qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti; sed hi omnes, a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænigmate vidérunt.

℞. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constitúas mihi tempus, in quo recorderis mei? ℞. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui

de manu tua possit erúere?
— Et.

Lectio viii

APóstoli autem, in præ-sentiárum habéntes Dóminum, convalescentés-que ei, et quæcúmque voluissent interrogádo discéntes, nequáquam per Angelos aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos prophétas et reges dicit, Matthæus apértius prophétas et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni; quia tentatiónum suárum mó-tibus non consentiédo succúmbere, sed regédo præesse novérunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

ET ecce quidam legisperítus surréxit, tentans eum et dicens : Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérogat, occasiódinem, ut reor, tentáandi de ipsis Dómini

sermónibus sumpsit, ubi ait : Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatióne declárat quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur : Quod abscondisti hæc a sapiéntibus et prudentibus, et revelásti ea párvulis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Magíster, * quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Oratio Omnípotens et miséricors, **ut supra. 436**

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Homo quidam * descendébat ab Jerúsalem in Jéricho et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum et, plagis impósitis, abiérunt semivívo relicto.

DOM. XIII POST PENT.

Semiduplex

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, et caritátis augméntum : et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 17, 11-19

IN illo témpore : Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samariám et Galiléam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrerunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Liber 2 quæst. Evang. cap. 40

E decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait : Ite, osténdite vos sacerdotibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit : Vade, osténde te sacerdotibus, et offer pro

te sacrificium, quod præcepit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum igitur est, quid ipsa lepra significet : non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruerunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

LEprósi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fidei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscondunt imperítiam suam; sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermonís osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in unius córporis colóre apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colórum fucis humana córpora variántem atque maculántem.

✠. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :
* Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ✠. Tres

sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

HI autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fieri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent; sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine nescio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℟. Dóminus regnávit, decórem induit. ℣. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum transíret Jesus * quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe et levavérunt vocem dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri.

AD VESPERAS

℟. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℣. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum, allelúja.

Oratio Omnípotens, ut supra. 438

DOM. XIV POST PENT.

Semiduplex

Oratio

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiám tuam propitiatióne perpétua : et quia sine te lábitur humana mortálitás; tuis semper auxiliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

In III Noeturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 6, 24-33

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Episcopi

**Liber 2 de Sermone Domini
in monte, cap. 14**

Emo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiόνem referéndum est quod consequénter expónit, dicens : Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget; aut álterum

patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt; nam, qui sint duo dómini, deinceps osténdit, cum dicit : Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divitiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen; nam lucrum Púnice mammon dicitur.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

SED qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dicitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum; aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciosum dóminum, quisquis servit mammónæ; sua enim cupiditate implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi

tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

IDeo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis; ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquíd quasi misericórditer operámur : id est, ut cum consúlere alicui vidéri vólumus, nostrum emolumentum ibi pótius, quam illius utilitátem attendámus; et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Nolíte solliciti esse * dicétes : Quid manducábimus aut quid bibémus? scit enim Pater vester quid vobis necesse sit, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Quærite primum * regnum Dei et iustitiam ejus, et hæc omnia adjiciuntur vobis, allelúja.

Oratio

Custodi, Dómine, quæsumus, Ecclesiam tuam propitiatióne perpétua : et quia sine te lábitur humana mortalitas; tuis semper auxiliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

DOM. XV POST PENT.

Semiduplex

Oratio

EccléSIam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consistere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 7, 11-16

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua. Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 44 de verbis Domini circa initium

E júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua; de homínibus in spíritu quo-

tídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat corpore; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non diceret : Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

TRes autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim omnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dubio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat; sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vi-

déntibus, vera essent intelligentibus.

℟. Duo Séraphim clamabant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Quemádmódum qui videt litéras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admirans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére quod comúné est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicít, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligentibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt; álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem índuit. ℟. Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris suæ.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consístere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

DOM. XVI POST PENT.

Semiduplex

Oratio

TUA nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse intén-tos. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 1-11

IN illo tempore : Cum intraret Jesus in domum cuiusdam principis pharisæorum sabbato manducare panem, et ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi

Liber 7 in Lucæ cap. 14

EUratur hydrópicus, in quo fluxus carnis exuberans animæ gravabat officia, spiritus exstinguébat ardorem. Deinde docetur humilitas, dum in illo convivio nuptiali appetentia loci superioris arcetur; clementer tamen, ut persuasio humanitatis asperitatem coercionis excluderet, ratio proficeret ad persuasionis effectum, et correctio emendaret affectum. Huic quasi próximo limine humanitas copulatur : quæ ita Domini sententiæ definitione distinguitur, si in pauperes et debiles conferatur : nam hospitalem esse remuneratûris, affectus avaritiæ est.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

POstrémo jam quasi eméritæ militiæ viro contemnendarum stipendium præscribitur facultatum : quod neque ille, qui studiis intentus inferioribus possessiones sibi terrenas coëmit, regnum cæli possit adipisci, cum Dominus dicat : Vende omnia tua, et sequere me : nec ille qui emit boves, cum Elisæus occiderit, et populo dividerit quos habebat : et ille qui duxit uxorem, cogitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo conjugium reprehendatur, sed quia ad maiorem honorem vocetur integritas : quoniam mulier innupta et vidua cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore et spiritu.

℟. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SED ut in gratiam, ut supra cum viduis, ita nunc etiam cum conjugibus revertámur : non re-

fúgimus opiniónem, quam sequúntur plerique, ut tria génera hóminum a consórtio magnæ illíus cœnæ æstimémus exclúdi : gentílium, Judæórum, Hæreticórum. Et ideo Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam; ne impediti more gentili, iniquitatē, malítia, impudicítia, avarítia, ad regnum Christi pervenírenequeámus. Omnis enim immúndus aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátē in regno Christi et Dei.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem índuit. ℞. Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum intráret Jesus * in domum cujúsdam princípis pharisæórum sábbato manducáre panem, ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum : ipse vero apprehénsus sanávit eum, ac dimísit.

Oratio

TUA nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse intén-
tos. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℞. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Cum vocátus fúeris * ad nuptias, recúmbe in novíssimo loco, ut dicat tibi qui te invitávit : Amíce, ascénde supérius. Et erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúja.

DOM. XVII POST PENT.

Semiduplex Oratio

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 34-46

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis legis doctor tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et reliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 72 in Matthæum

Adducéis confúsus, pharisæi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt : et le-

gis perítiam profiténtem præmittunt, non discere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérogant : Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Dlíiges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébant, hoc modo intérogant. Quid igitur Christus? Ut osténdat idcirco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : Dlíiges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic : Dlíiges próximum tuum sicut teípsum.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

QUam ob rem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide.

Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Dlíiges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SI ergo díligere Deum, díligere próximum est : (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam díléctio próximi facit ut mandáta custódias : mérito ait in his totam legem et Prophétas pendére. Et quemádmódum in superiórius, cum de resurrectione interrogaréur, plus dócuit quam tentántes petébant; sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit; secúndum enim est primo símile. Ita ocúlté insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Magíster, * quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Oratio

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Quid vobis * vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei omnes : David. Dicit eis Jesus : Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum dicens : Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis?

DOM. XVIII POST PENT.

Semiduplex

Oratio

Dirigat corda nostra, quæsumus Dómine, tuæ miseratiónis operátio : quia tibi sine te pla-

cere non póssumus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii   **Cap. 9, 1-8**

IN illo témpore : Ascéndens Jesus in navículam transfretávit et venit in civitátem suam. Et reliqua.

Homília sancti Petri
Chrysólogi

Sermo 50

Christum in humánis áctibus divína gessisse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuisse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui, fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israélíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio velut móntium cóncava pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréssibus sólídum præbéret obséquium?

Responsorium conveniens.

Lectio viii

ET quid est, quod ipse sibi sic maris dénégat servitútem, ut brevíssimi

lacus tránsitum sub mer-
céde náutica transfretá-
ret? Ascéndit, inquit, in
navículam, et transfretá-
vit. Et quid mirum, fra-
tres? Christus venit susci-
pere infirmitátes nostras,
et suas nobis conférre vir-
tútes; humána quærere,
præstáre divína; accipere
injúrias, réddere dignitá-
tes; ferre tædia, reférre
sanitátes : quia médicus,
qui non fert infirmitátes,
curáre nescit; et qui non
fúerit cum infírmo infir-
mátus, infírmo non potest
conférre sanitátem.

℟. Duo Séraphim clamá-
bant alter ad álterum :

* Sanctus, sanctus, san-
ctus Dóminus Deus Sá-
baoth : * Plena est omnis
terra glória ejus. ℣. Tres
sunt qui testimónium dant
in cælo, Pater, Verbum, et
Spíritus Sanctus : et hi
tres unum sunt. — San-
ctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Christus ergo, si in suis
mansisset virtútibus,
commúne cum homínibus
nil habéret; et nisi implés-
set carnis órđinem, carnis
in illo esset otíosa suscé-
ptio. Ascéndit, inquit, in
navículam, et transfretá-
vit, et venit in civitátem
suam. Creátor rerum orbis
Dóminus, posteáquam se
propter nos nostra angu-

stávit in carne, cœpit ha-
bére humánam pátriam,
cœpit civitátis Judáicæ
esse civis, paréntes ha-
bére cœpit paréntum óm-
nium ipse parens; ut invi-
táret amor, attráheret cá-
ritas, vincíret afféctio,
suadéret humánitas, quos
fugárat dominátio, metus
dispérserat, fécerat vis
potestátis extórres.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit,
decórem induit. ℟. Induit
Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dixit
Dóminus * paralýtico :
Confíde, fili, remittúntur
tibi peccáta tua.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ℟. Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Tulit
ergo * paralýticus lectum
suum, in quo jacébat, ma-
gníficans Deum : et omnis
plebs, ut vidit, dedit lau-
dem Deo.

Oratio Dírigat, ut su-
pra. 446

DOM. XIX POST PENT.

Semiduplex

Oratio

OMnipotens et miséricors Deus, universa nobis adversantia propitiatus excludere : ut mente et corpore pariter expediti, quæ tua sunt, liberis mentibus exsequamur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 1-14

IN illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdotum et pharisæis in parabolis, dicens : Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 38 in Ev., post init.

Sæpe jam me dixisse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cælórum præsens Ecclesiá nominátur : congregátio quippe justórum, regnum cælórum dicitur. Quia enim per prophétam Dóminus dicit : Cælum mihi sedes est; et Sálomon ait : Anima justí sedes sapiéntiæ; Paulus étiam dicit

Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam : líquido colligere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justí, sedes sapiéntiæ, dum cælum dicitur sedes Dei, cælum ergo est ánima justí. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatoribus dicitur : Cæli enarrant glóriam Dei.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

Regnum ergo cælórum est Ecclesiá justórum : quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quod ad supérna suspirant, jam in eis Dóminus quasi in cælestibus regnat. Dicátur ergo : Símile est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Jam intélligit caritas vestra, quis est iste Rex, Regis filii pater : ille nimirum, cui Psalmísta ait : Deus judícium tuum Regi da, et justítiam tuam filio Regis. Qui fecit núptias filio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humanæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sæcula fieri vóluit hóminem in fine sæculórum.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :
* Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sá-

baath : * Plena est omnis terra glória ejus. *℣.* Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SED quia ex duábus personis fieri solet ista nuptiális conjunctio; absit hoc ab intelléctibus nostris, ut personam Dei et hominis Redemptoris nostri Jesu Christi, ex duábus personis credámus unitam. Ex duábus quippe atque in duábus hunc naturis exsistere dicimus; sed ex duábus personis compositum credi, ut nefas vitámus. Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio nuptias fecit, quo ei per incarnationis mystérium sanctam Ecclesiám sociávit. Uterus autem Genitrícis Vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmísta dicit : In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. *℟.* Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dícite invitátis : * Ecce prándium meum parávi, veníte ad núptias, allelúja.

Oratio Omnípotens, ut supra. 448

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. *℟.* Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Intrávit autem rex, * ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiáli et ait illi : Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem?

DOM. XX POST PENT.

Semiduplex

Oratio

LArgíre, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente deserviant. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 4, 46-53

IN illo témpore : Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabáture Ca-phárnaum. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ

Homilia 28 in Evangelia

Ectio sancti Evangelii, quam modo, fratres, audistis, expositione non indiget : sed ne hanc taciti præterisse videamur, exhortando potius quam exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solummodo de expositione video esse requirendum, cur is, qui ad salutem filio petendam venerat, audivit : Nisi signa et prodigia videritis, non creditis. Qui enim salutem filio querebat, proculdubio credebatur; neque enim ab eo quareret salutem, quem non crederet Salvatorem. Quare ergo dicitur : Nisi signa et prodigia videritis, non creditis : qui ante credidit, quam signa videret?

Responsorium conveniens.

Lectio viii

SED mementote quid petiit; et aperte cognoscetis, quia in fide dubitavit. Poposcit namque, ut descenderet et sanaret filium ejus. Corporalem ergo presentiam Domini querebat, qui per spiritum nusquam deerat. Minus itaque in illum credidit, quem non putavit posse salutem dare, nisi præsens

esset et corpore. Si enim perfecte credidisset, proculdubio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

℟. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra gloria ejus. *℣.* Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. *Glória Patri. Plena.*

Lectio ix

EX magna ergo parte diffusus est, qui virtutem non dedit majestati, sed presentiae corporali. Salutem itaque filio petiit, et tamen in fide dubitavit; quia eum ad quem venerat, et potentem ad curandum credidit, et tamen morienti filio esse absentem putavit. Sed Dominus, qui rogatur ut vadat, quia non desit ubi invitatur, indicat : solo jussu salutem reddidit, qui voluntate omnia creavit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

℣. Dominus regnavit, decorem induit. *℟.* Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Bened. Ant. Erat quidam régulus, * cujus

filius infirmabátur Capharnaum. Hic cum audisset quod Jesus veníret in Galilæam, rogábat eum ut sanáret filium ejus.

Oratio

L Argíre, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente deserviant. Per Dóminum.

AD VESPERAS

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Cognóvit autem pater, * quia illa hora erat, in qua dixit Jesus : Fílius tuus vivit; et crédidit ipse et domus ejus tota.

DOM. XXI POST PENT.

Semiduplex

Oratio

F Amíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuam pietáte custódi : ut a cunctis adversitatibus, te protegénte, sit libera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 23-35

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Assimilá-

tum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratió nem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 3 Comment. in cap. 18
Matth.

Amiliáre est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum paráblas júngere; ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémploque teneátur. Præcépit itaque Dóminus Petro sub comparatióne regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat; ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus. Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fáci le dimísit; quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimítttere?

Responsorium conveniens.

Lectio viii

QUod ut manifestius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commiserit adultérium, homicídium, sacrilégium : májora crimina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi

dimittant minora peccantibus. Sin autem ob factam contumeliam simus implacabiles, et propter amarum verbum perpetes habeamus discordias; nonne nobis videmur recte redigendi in carcerem, et sub exemplo operis nostri hoc agere, ut majorum nobis delictorum venia non relaxetur?

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Lectio ix

SIC et Pater meus caelestis faciet vobis, si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. Formidolosa sententia, si juxta nostram mentem sententia Dei flectitur atque mutatur : si parva fratribus non dimittimus, magna nobis a Deo non dimittentur. Et quia potest unusquisque dicere : Nihil habeo contra eum, ipse novit, habet Deum iudicem; non mihi curae est quid velit agere, ego ignovi ei : confirmat sententiam suam, et omnem simula-

tionem fictae pacis evertit, dicens : Si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

℣. Dominus regnavit, decorem induit. ℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Bened. Ant. Dixit autem * dominus servo : Redde quod debes. Proci-dens autem servus ille rogabat eum dicens : Patientiam habe in me, et omnia reddam tibi.

Oratio

Familiam tuam, quaesumus, Domine, continua pietate custodi : ut a cunctis adversitatibus, te protegente, sit libera; et in bonis actibus tuo nomini sit devota. Per Dominum.

AD VESPERAS

℣. Dirigatur, Domine, oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Serve nequam, * omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me; nonne ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui misertus sum? alleluja.

DOM. XXII POST PENT.

Semiduplex

Oratio

DEus, refúgium nostrum, et virtus : adesto piis Ecclesiæ tuæ precibus, auctor ipse pietatis, et præsta; ut, quod fídeliter pétimus, effícaciter consequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 15-21

IN illo témpore : Abeúntes pharisæi consílium iniérunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matth. can. 23

Requénter pharisæi commovéntur, et occasiódinem insimulándi eum habére ex præteritis non possunt. Cádere enim vítium in gesta ejus et dicta non póterat; sed de malítiæ afféctu, in omnem se inquisitionem reperiúndæ accusatiónis exténdunt. Namque a sæculi vítiis, atque a superstitionibus humanárum religionum, univérso ad spem regni cæléstis vocábat. Igitur an violáret sæculi potestátem, de propó-

sitæ interrogatiónis conditióne perténtant; an videlicet reddi tribútum Cæsari oportéret.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

QUI intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt abscónsa, non speculáthur) afférri sibi denárium jussit, et quæsívit cujus et inscriptio esset et forma. Pharisæi respondérunt : Cæsaris eam esse. Quibus ait : Cæsari redhibénda esse quæ Cæsaris sunt; Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miraculi responsiódinem, et perfectam dicti cæléstis absolutiódinem! Ita ómnia inter contéptum sæculi, et contuméliam lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus et officiis humanis devótas Deo mentes absólveret, cum Cæsari quæ ejus essent, reddénda decérnit.

✠. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :
* Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ✠. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SI enim nihil ejus penes nos reséderit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porro autem si rebus illius incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus; extra querélam injúriæ est, Cæsari redhibéri quod Cæsarís est, Deo autem quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus : proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et originem et proféctum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Magíster, * scimus quia verax es et viam Dei in veritáte doces, allelúja.

AD VESPERAS

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea. **R.** Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Réddite ergo * quæ sunt Cæsaris Cæsari, et quæ sunt Dei Deo, allelúja.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur Dominica XXIV, ut infra 465, et Officium Dominicæ XXIII anticipatur Sabbato, sub ritu semiduplici cum omnibus privilegiis Dominicæ propriis, tam in concursu quam in concursu ad I Vesperas. De II autem Vesperis nihil fit, quamvis sequens Dominica XXIV post Pentecosten commemoranda tantum sit, juxta Rubricas.

In Officio hujus Dominicæ anticipatæ omnia dicuntur de Sabbato, et, in I Vesperis et Completorio eas sequenti, de Feria VI, ut in Psalterio, præter Capitulum ad Primam, quod dicitur de Dominica ut in Ordinario, Oratorem et Antiphonam ad Benedictus quæ dicuntur de ipsa Dominica XXIII, et Lectiones, quæ in I Nocturno sumuntur de Scriptura in Sabbato occurrenti, juxta Rubricas, cum Responsoriis tamen de I Nocturno Dominicæ, in II autem et III Nocturno dicuntur ut infra.

DOM. XXIII POST PENT.

Semiduplex

Oratio

ABsólve, quæsumus, Dómine, tuórum delicta populórum : ut a peccatórum nexibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

In I et II Nocturno Lectiones de Dominica occurrenti, juxta ordinem mensium ut supra; in III autem Noctur-

no, ut infra habentur 456. Si vero Officium hujus Dominicæ anticipetur Sabbato, ut dicitur in superiori Rubrica, in II Nocturno dicuntur sequentes Lectiones :

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos **In Ps. 35, n. 11-13**

Lectio iv

Ulplicáta est misericórdia tua, Deus, ut non solum homínibus, sed et juméntis detur, quæ datur homínibus, ista carnális et temporális salus. Ergo hómines non habent áliquíd apud Deum excéptum, quod juménta non mereántur, et quo juménta non pervéniant? Habent plane. Hortámur illos, ut filii sint hóminum, qui sub tégmine alárum ejus sperent et misericórdiam illam desíderent, quæ in cælo est, et quæ annuntiáta est per nubes. Sed si non possunt adhuc, interim vel temporália bona non desíderent, nisi ab uno Deo : sic et in véteri Testaménto sérviant, ut ad novum pervéniant. Nam et pópulus ille terrena bona desíderávit, et regnum Jerúsalem, subjectionem inimicórum suórum, abundántiam fructuum, salútem própriam,

salútem filiórum suórum. Tália desíderábant, et tália accipiébant, sub Lege custodiebántur.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitúi custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

Desíderábant a Deo bona, quæ dat et juméntis, quia nondum ad illos vénerat Fílius hóminis, ut essent filii hóminum : tamen jam habébant nubes annuntiántes Fílium hóminis. Venérunt ad illos prophétæ, annuntiavérunt Christum : et erant ibi quidam qui intelligébant et spem futúram habébant, ut accíperent misericórdiam, quæ in cælo est. Erant ibi qui nónnisi carnália desíderárent et terrénam ac temporálem felicitátem. Ipsis labebántur pedes ad faciéndam vel adorándam idóla. Quando enim illos admonébat, et flagellábat in his ómnibus quibus delectabántur, et auferébat ea, patiebántur famem, bella, pestiléntias, morbos, et convertébántur ad idóla. Tália bona, quæ pro magno a Deo desíderáre debébant, ab

idólis desiderábant, et dimittébant Deum. Attendébant enim ipsa bona, quæ quærébant, abundáre impiis et scelerátis, et putábant se frustra Deum cólere, quia non dabat mercédem terrénam.

R. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :

* Líbera, Dómine, Deus Israél, clamántes ad te.

V. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

O Homo, operárius es Dei; póstea est tempus mercédem accipiéndi : quid jam flágitas mercédem ante quam operéris? Si vénerit operárius ad domum tuam, numquid dabis mercédem ante, nisi perfécerit ópera sua? Nam pervérsus eum existimábis, si díxerit : Prius accípiam mercédem, et tunc operábor. Irascéris. Quare autem irascéris? Quia non hábuit fidem hómini mendáci. Quómodo Deus non irascétur, cum tu fidem non hábeas ipsi veritáti? Quod tibi promísit, datúrus est : non fallit, quia Véritas est qui promísit. Sed times, ne forte non hábeat quod det? Omnípotens est. Noli timére, ne non sit qui det; immor-

tális est. Non tíneas, ne succedáfur ei; perpétuus est : secúrus esto. Si vis in te præsumere tota die operárium tuum, crede et tu Deo tota vita tua; quia vita tua moméntum témporis est apud Deum.

R. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : *** Non in perpétuum obliviscáris nos.**

V. Peccávimus, ímpie gessimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

In III Noeturno

Tam si hæc Dominica sua die celebretur, quam si anticipetur Sabbato, dicuntur sequentes Lectiones :

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 9, 18-26

IN illo témpore : Loquén-te Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit et adorábat eum dicens : Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

**Liber 1 Comment. in cap. 9
Matthæi**

Qctávum signum est, in quo princeps suscitári póstulat fíliam suam, nolens de

mystério veræ circumcisi-
sionis excludi : sed sub-
intrat mulier sanguine
fluens, et octavo sanatur
loco; ut principis filia de
hoc exclusa numero, veni-
at ad nonum juxta illud
quod in Psalmis dicitur :
Æthiopia prævéniet ma-
nus ejus Deo; et, Cum
intráverit plenitúdo gén-
tium, tunc omnis Israël
salvus fiet.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

ET ecce mulier, quæ san-
guinis fluxum patie-
batur duodecim annis, ac-
cèssit retro, et tétigit fím-
briam vestiménti ejus. In
Evangelio secúndum Lu-
cam scríbitur, quod prin-
cipis filia duodecim annos
habéret ætátis. Nota ergo,
quod eo témpore hæc mú-
lier, id est, gén-
tium póp-
ulus cœperit ægrotâre, quo
genus Judæorum credide-
rat. Nisi enim ex compa-
ratione virtutum, vitium
non osténditur.

℟. Duo Séraphim clamá-
bant alter ad álterum :
* Sanctus, sanctus, san-
ctus Dóminus Deus Sá-
baoth : * Plena est omnis
terra glória ejus. ℣. Tres
sunt qui testimónium dant
in cælo, Pater, Verbum,
et Spíritus Sanctus : et hi
tres unum sunt. — San-
ctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

HÆC autem mulier sán-
guine fluens, non in
domo, non in urbe accédit
ad Dóminum, quia juxta
legem úrbibus excludebá-
tur; sed in itinere, ambu-
lante Dómino; ut, dum
pergit ad áliam, ália cura-
rétur. Unde dicunt et Apó-
stoli : Vobis quidem opor-
tébat prædicári verbum
Dei : sed quóniam vos ju-
dicástis indígnos salúte,
transgrédimur ad gentes.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnáv-
it, decórem induit. ℟. Induit
Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dicébat
enim * intra se : Si teti-
gero fimbriam vestiménti
ejus tantum, salva ero.

Oratio

ABsólve, quæsumus, Dó-
mine, tuórum delicta
populórum : ut a peccató-
rum nexibus, quæ pro no-
stra fragilitate contráxi-
mus, tua benignitáte libe-
rémur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ℟. Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. At Je-
sus convérsus * et videns
eam dixit : Confíde, filia,

fides tua te salvam fecit,
allelúja.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores XXIII, neque plures XXVIII. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post XXIII Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad Orationem, Homiliam, et Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, hoc ordine :

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint XXV, Dominica XXIV post Pentecosten erit quæ est VI post Epiphaniam.

Si fuerint XXVI, Dominica XXIV erit quæ est V post Epiphaniam, et XXV quæ est VI.

Si fuerint XXVII, Dominica XXIV erit quæ est IV post Epiphaniam, XXV erit V, et XXVI erit VI.

Si fuerint XXVIII, Dominica XXIV erit quæ est III post Epiphaniam, XXV erit IV, et XXVI erit V, et XXVII erit VI.

Et ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine XXIV.

DOMINICA III

quæ superfuit post Epiph.

Semiduplex

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitatem nostram propítius respice : atque ad protegendum nos dexteram tuæ majestátis extende. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 8, 1-13

IN illo témpore : Cum descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 8
Matthæi

DE monte Dómino descendente, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam múltiplicem in monte Salvatóris audire sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem

atque doctrinam, signi of-
fèrtur occasio, ut per vir-
tutem miraculi, præteritus
apud audièntes sermo fir-
mètur. Dómine, si vis, po-
tes me mundáre. Qui vo-
luntátem rogat, de virtúte
non dúbitat. Et exténdens
Jesus manum tétigit eum,
dicens : Volo, mundáre.
Extendènte manum Dó-
mino, statim lepra fugit.
Simúlque considèra, quam
húmilis, et sine jactántia
respónsio. Ille díxerat, Si
vis : Dóminus respóndit,
Volo. Ille præmiserat, Po-
tes me mundáre : Dó-
minus jungit, et dicit,
Mundáre. Non ergo, ut
pleríque Latinórum pu-
tant, jungéndum est, et
legéndum, Volo mundáre :
sed separátim, ut primum
dicat, Volo; deínde ímpe-
ret, Mundáre.

℟. Duo Séraphim clamá-
bant alter ad álterum :
* Sanctus, sanctus, san-
ctus Dóminus Deus Sá-
baoth : * Plena est omnis
terra glória ejus. ℣. Tres
sunt qui testimónium dant
in cælo, Pater, Verbum,
et Spíritus Sanctus, et hi
tres unum sunt. — San-
ctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

ET ait illi Jesus : Vide,
némini díxeris. Et re-
véra quid erat necesse ut
sermóne jactáret, quod

córpore præferébat? Sed
vade, osténde te sacer-
dóti. Várias ob causas
mittit eum ad sacerdotem :
primum propter humilitá-
tem, ut sacerdotibus de-
fèrre honórem videátur.
Erat enim lege præcéptum,
ut, qui mundáti fúerant
a lepra, offèrrent múnèra
sacerdotibus. Deínde, ut
mundátum vidèntes le-
prósum, aut créderent
Salvatóri, aut non créde-
rent : si créderent, salva-
réntur; si non créderent,
inexcusábiles forent. Et
simul, ne, quod in eo
sæpíssime criminabántur,
legem viderétur infrín-
gere.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, de-
córem induit. ℟. Induit
Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum de-
scendísset Jesus * de mon-
te, ecce leprósus véniens
adorábat eum, dicens :
Dómine, si vis, potes me
mundáre : et exténdens
manum, tétigit eum, di-
cens : Volo, mundáre.

Oratio Omnípotens, ut
supra. 458

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ℟. Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si vis, potes me mundáre : et ait Jesus : Volo, mundáre.

DOMINICA IV

quæ superfuit post Epiph.

Semiduplex

Oratio

DEus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere : da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dóminum.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 8, 23-27

IN illo tempore : Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus : ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri

*Liber 1 Comment. in cap. 8
Matthæi*

Quintum signum fecit, quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit et mari. Sextum,

quando in regione Gerasenorum dedit potestatem dæmonibus in porcos. Septimum, quando ingrediens civitatem suam, paralýticum secundum curavit in lectulo. Primus enim paralýticus est puer centurionis.

℟. Laudabilis pópulus,
* Quem Dóminus exercituum benedixit dicens : Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël.
℣. Beata gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus electus in hereditatem. — Quem.

Lectio viii

IPse vero dormiebat : et accesserunt ad eum, et suscitaverunt eum dicentes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona legimus, quando ceteris periclitantibus, ipse securus est, et dormit, et suscitatur; et imperio ac sacramento passionis suæ liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus, quod omnes creaturæ sentiant Creatorem. Quas enim increpavit, et quibus imperavit, sentiunt imperantem : non errore hæreticorum qui omnia putant animantia, sed majestate Conditoris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :
 * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Porro hómines miráti sunt, dicéntes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discipuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentiósse volúerit, eos, qui mirabántur, fuisse discipulos : respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Ascendénte Jesu * in navículam, ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum discipuli ejus, dicéntes : Dómine, salva nos, perimus.

Oratio Deus, qui nos, ut supra. 460

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * salva nos, perimus : ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

DOMINICA V

quæ superfuit post Epiph.

Semiduplex Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, continúa pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur, tua semper protectiône muniátur. Per Dóminum.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélii
 secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 24-30

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
 Epíscopi

Liber Quæst. Evang.
 in Matth. cap. 11, tom. 4

UM negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitióne mortis acci-

perent Apóstoli, venit diabolus, et superseminávit eos, quos malos filios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hæretici sint, an male vivéntes cathólici? Possunt enim dici filii mali étiam hæretici, quia ex eódem Evangelii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

R. Laudábilis pópulus,
* Quem Dóminus exercítium benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël.
V. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio viii

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unius comuniónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclesiám, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hæretici, quia non societáte unius Ecclesiæ, vel unius fidei, sed societáte solius nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum frumén-

to, radicémque commúnem.

R. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :
* Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. *V.* Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat : álud sagéna, quæ unius fidei, vel unius Ecclesiæ comuniónem vidétur osténdere. Inter hæreticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hæretici falsa credunt : illi autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Dóminus regnávit, decórem induit. *R.* Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis : Hoc fecit inimícus homo.

AD VESPERAS

℟. Dirigatur, Dómine, oratio mea. ℞. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Colligite * primum zizania, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in horreum meum, dicit Dóminus.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, continúa pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA VI

quæ superfuit post Epiph. Semiduplex Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília meditantés; quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 31-35

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis,

quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 2 Comment. in cap. 13
Matthæi

Egnum cælórum prædicatio Evan-
gélíi est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dabitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

℞. Laudábilis pópulus,
* Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël.
℟. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. —
Quem.

Lectio viii

Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre

fidei facit in agro sui pectoris pullulâre? Prædicatio Evangélii mínima est omnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritatis, hominem Deum Christum mortuum, et scandalum crucis prædicans. Confer hujuscemodi doctrinam dogmatibus philosophorum, et libris eorum, et splendori eloquentiæ, et compositioni sermonum : et vidēbis quanto minor sit ceteris seminibus semētis Evangélii.

℟. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SED illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitale demōstrant : sed totum flaccidum marcidumque et mollitum ebullit in ólera et in herbas, quæ cito arēscunt et cōrruunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbâtur in principio, cum vel in ánima credētis, vel in toto mun-

do sata fúerit, non exsurgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credētium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipatas, sentire debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitâtes, in quibus supradictârum vólucrum unaquæque requiēscit.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnâvit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Símile est * regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est omnibus seminibus : cum autem créverit, majus est omnibus oléribus.

AD VESPERAS

℣. Dirigâtur, Dómine, oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Símile est * regnum cælórum fermento, quod accéptum mulier abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília medi-

tántes; quæ tibi sunt plá-
cita, et dictis exsequámur,
et factis. Per Dóminum.

DOMINICA XXIV

et ultima post Pentecosten

Semiduplex

Oratio

EXcita, quæsumus, Dó-
mine, tuórum fidélium
voluntátes : ut divíni ópe-
ris fructum propénsius ex-
sequéntes; pietátis tuæ
remédia majóra percí-
píant. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 15-35

IN illo témpore : Dixit
Jesus discíplis suis :
Cum vidéritis abomina-
tiónem desolatiónis, quæ
dicta est a Dániéle pro-
phéta, stantem in loco
sancto : qui legit, intél-
ligat. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 4 Comment. in cap. 24
Matthæi

SUando ad intelli-
géntiam provocá-
mur, mysticum
monstrátur esse quod di-
ctum est. Légimus autem
in Dániéle hoc modo : Et
in dimídio hebdómadis au-
ferétur sacrificium et libá-
mina; et in templo abomi-

nátio desolatiónum erit,
usque ad consummatio-
nem témporis, et consum-
mátio dábitur super soli-
túdinem. De hoc et Apó-
stolus lóquitur, quod homo
iniquitátis, et adversárius
elevándus sit contra omne
quod dicitur Deus et có-
litur; ita ut áudeat stare
in templo Dei, et ostén-
dere quod ipse sit Deus :
cujus advéntus secúndum
operatióem sátanæ dé-
struat eos, et ad Dei soli-
túdinem rédigat, qui se
suscéperint.

R. Laudábilis pópulus,
* Quem Dóminus exercí-
tuum benedíxit dicens :
Opus mánuum meárum tu-
es, heréditas mea Israël.
V. Beáta gens, cujus est
Dóminus Deus, pópulus
eléctus in hereditátem. —
Quem.

Lectio viii

POtest autem simplici-
ter aut de Antichristo
accipi, aut de imáGINE Cæ-
sarís, quam Pilátus pó-
suit in templo, aut de
Hadriáni equéstri státua,
quæ in ipso sancto san-
ctórum loco usque in præ-
séntem diem stetit. Abo-
minátio quoque secúndum
véterem Scriptúram idó-
lum nuncupátur; et id-
circo ádditur, desolatió-
nis, quod in desoláto tem-
plo atque destrúcto idó-
lum pósito sit.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

ABominátio desolatiónis intélligi potest et omne dogma pervérsus : quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclésia, et se osténdere Deum, debémus fúgere de Judæa ad montes, hoc est, dimíssa occidénté lítera, et Judáica pravitate, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus; et esse in tecto et in dómate, quo non possint igníta diabóli jácula perveníre, nec descéndere et tóllere áliquid de domo conversatiónis pristinæ, nec quérrere quæ retrórsum sunt, sed magis sérere in agro spirituálium Scripturárum, ut fructus capiámus

ex eo; nec tóllere álteram túnica, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum vidéritis * abominatióem desolatiónis quæ dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto : qui legit, intélligat.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes : ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia majóra perci-piant. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant : cælum et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

Proprium Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, necnon in omnibus Duplicibus I vel II classis, integrum Officium dicitur ut in Proprio vel Communi, et Lectiones I Nocturni cum suis Responsoriis, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi 1 loco.

In reliquis vero Festis novem Lectionum, nisi propria suis locis assignentur, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas, et ad Matutinum Versus Nocturnorum, dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, ad Laudes quidem et Feria IV etiam in III Nocturno, 1 loco; Lectiones I Nocturni de Scriptura occurrenti, vel resumendæ aut anticipandæ juxta Rubricas, cum suis Responsoriis de Tempore; quæ si omnino desint, Lectiones et Responsoria de Communi 1 loco, nisi aliter propriis locis notetur; reliqua omnia item de Communi, nempe præter Orationem :

Ad utrasque Vesperas et Laudes Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad Magnificat vel Benedictus.

Ad Matutinum Invitorium, Hymnus, Lectiones II et III Nocturni cum suis Responsoriis.

Ad Primam Lectio brevis, pro qua sumitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum et ℟. breve.

Per Octavas autem communes, similiter Antiphonæ et Psalmi dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, reliqua, nisi aliter suis locis notetur, ut in Festo : sed Lectiones et Responsoria I Nocturni, nisi propria habeantur, sumuntur de Scriptura occurrenti, ut supra, et iis deficientibus, Lectiones in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini Commune non habentibus etiam infra Octavam, ut in Festo; Responsoria vero, tam

infra Octavam quam in die Octava, ut in Festo. Item Lectiones II et III Nocturni, si propriæ de Octava non habeantur, in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini ut supra, ut in Festo. Et de Festo etiam infra Octavam sumuntur Lectiones III Nocturni, si alia non habeatur Homilia in Evangelium Festi.

In Festis autem et diebus Octavis simplicibus omnia pariter dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, et de Festo vel de Communi, ut supra; sed ad Matutinum, omissis versibus I et II, novem Psalmi sub suis Antiphonis dicuntur continuatim in unico Nocturno, et in eo sumuntur I et II Lectio de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, addito II Responsorio Glória Patri, ut notatur; Lectio vero III de Festo, ut in Proprio vel Communi.

FESTA AUGUSTI

Die 28 Augusti

S. Augustini

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

IN II VESPERIS

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

ADesto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus : et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Die 29 Augusti

In Decollatione

S. Joannis Baptistæ

Duplex majus

sed ad modum Simplicis
recolendum

IN I VESPERIS

Ant. Misso Heródes spiculátore, præcépit amputári caput Joánnis in cárere. Quo audíto, discipuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monumento.

℣. Glória et honóre.

Oratio

SAncti Joánnis Baptistæ Præcursóris et Mátyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívas : salutáris auxílii nobis præstet efféctum. (Qui vivis.)

**Deinde fit Commemoratio
S. Sabinæ Mart. :**

Ant. Símile est regnum
cælórum hómini negotia-
tóri quærénti bonas mar-
garitas : invénta una pre-
tiosa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam.

✠. Spécie tua et.

Oratio

C 1

DEus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácu-
la étiam in sexu frágili
victóriam martýrii contu-
listi : concéde propítius;
ut, qui beátæ Sabinæ Már-
tyris tuæ natalítia cóli-
mus, per ejus ad te exem-
pla gradiámur. Per Dómi-
num.

AD LAUDES

Ant. Misso Heródes spi-
culatóre, præcépit ampu-
tári caput Joánnis in cár-
cere. Quo audíto, discípuli
ejus venérunt, et tulérunt
corpus ejus, et posuérunt
illud in monuménto.

✠. Justus ut palma.

Pro Com. S. Sabinæ Mart. :

Ant. Date ei de fructu
mánuum suárum, et lau-
dent eam in portis ópera
ejus.

✠. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus, *ut supra.*

Die 30 Augusti

S. Rosæ a S. Maria

Virg. Limanæ [111]

Duplex

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

✠. Spécie tua et.

Oratio

BOnórum ómnium largí-
tor, omnípotens Deus,
qui beátam Rosam, cælé-
stis grátiae rore præven-
tam, virginitátis et pa-
tiéntiæ decóre Indis floré-
scere voluísti : da nobis
fámulis tuis; ut in odórem
suavitátis ejus currétes,
Christi bonus odor éffici
mereámur. (Qui tecum vi-
vit.)

**Deinde fit Commemoratio
S. Joannis Baptistæ :**

Ant. Misit rex incrédulus
minístros detestábiles, et
amputári jussit caput
Joánnis Baptistæ.

✠. Justus ut palma.

Oratio Sancti Joánnis, *ut
supra.* 468

**Postea Commem. Ss. Felicis
et Adaucti Mm. :**

Ant. Istórum est enim re-
gnum cælórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in ságuine Agni.

✠. Lætámini in Dómino.

Oratio

MAjestatem tuam, Dómine, súpplīces exorámus : ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætīfīcas; ita semper supplicatióne defēdas. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Rimus Américæ meridionális flos sanctitátis, virgo Rosæ, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúrá sanctimóniæ indíciis. Nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiōnem dedit; cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deinceps Rosam a sancta María. Quinquénis, votum perpétuæ virginitátis emísit : adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præcídit. Jejúniis supra húmānum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te

mirabíliter délixtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v

Habitu tértii órdis sancti Domínici assumpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit : oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxit; sub velo corónam densis acúleis intrórus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Célulam sibi angustíssimam struxit in extrémō horti ángulo; ubi, cæléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámīne victrix, impávide protrívit ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiae.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

A Gritúdinum torméntis, domesticórum insúl-tibus, linguárum mór-sibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se afflígi querebátur. Per quíndecim annos, ad plúsculas horas desolatióne spíritus et ariditáte misérime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amaríores. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visióibus, colli-quescere seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre mérui: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique, Sponsi hujus paradíso felíciter invéctam, plurimisque ante et post óbitum miráculis corúscam, Clemens décimus, Póntifex máximus, sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

Primus Américæ meridionalis flos sanctitátis, virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúre sanctimóniæ indíciis; nam vultus infántis, mirabiliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiÓNem dedit. Ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustissimam comam præcidit. Singuláris fuit ejus vitæ austéritas. Assúmpto hábitu tértii órdis sancti Domínici, sanctæ Catharínæ Senénsis árdua pressit vestígia. Per quíndecim annos, ad plúsculas horas desolatióne spíritus et ariditáte misérime contabéscens, fórtiter tulit agónes omni morte amaríores. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre mérui: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Plúribus ante et post mortem miráculis claram, Clemens Papa décimus eam sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in
Evangelium Símile erit re-
gnum cælórum, de Comuni
Virginum 1 loco. [122]

Pro Ss. Felice
et Adaucto Mm. :

Lectio ix

Felix, Diocletiano et
Maximiano imperató-
ribus, propter suscep-
tam Christi religi-
onem comprehensus, in Serápidis
templum adductus est.
Cui sacrificare cum juberetur,
os simulacri conspu-
it; quo facto, statim aërea
statua corruit. Quod cum
iterum ac tertio in aede
Mercurii Dianæque factum
esset, impietatis et mági-
cæ artis accusatus, equi-
leo torquetur. Mox ad se-
cundum ab Urbe lapidem
via Ostiensi ducitur, ut
seculi feriretur. Cui inter
viam oblatus quidam
Christianus, cum, Felicem
agnoscens, ad martyrium
duci videtur, Ego quoque,
clara voce inquit, eadem,
qua iste lege vivo; ego
eundem Jesum Christum
colo. Itaque Felicem oscu-
latus, cum eo seculi percú-
titur, tertio Kalendas Se-
ptembris. Cujus nomen
cum ignotum esset Chri-
stianis, is Adaucti nomine
nobilitatus est, quod san-
cto Martyri Felici adau-
ctus sit ad coronam.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

℟. Diffusa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile
est regnum cælórum *
hómini negotiátóri quæ-
rénti bonas margaritas :
inventa una pretiosa, de-
dit omnia sua, et com-
paravit eam.

Oratio

Bonorum omnium largi-
tor, omnipotens Deus,
qui beatam Rosam, cælé-
stis grátiae rore præven-
tam, virginitatis et pa-
tientiae decore Indis flo-
rescere voluisti : da nobis
famulis tuis; ut in odorem
suavitatis ejus currentes,
Christi bonus odor effici
mereamur : Qui tecum
vivit.

Et fit Commem. Ss. Felicis
et Adaucti Mm. :

Ant. Vestri capilli capitis
omnes numerati sunt : no-
lite timere : multis passé-
ribus meliores estis vos.

℟. Exsultabunt Sancti.

Oratio

Majestatem tuam, Dó-
mine, supplices exo-
ramus : ut, sicut nos júgi-
ter Sanctorum tuorum
commemoratione lætifi-
cas; ita semper supplica-
tione defendas. Per Dómi-
num.

Vesperæ a Capitulo de sequ.,
Commemoratio præcedentis.

Die 31 Augusti

S. Raymundi Nonnati

Confessoris [94]

Duplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivité beá-tum Raymúndum Confes-sórem tuum mirábilem effecísti : ejus nobis inter-cessióne concéde; ut a peccatórum vínculis abso-lúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequá-mur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Chri-sti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio Bonórum ómnium, ut supra. 472

In II Nocturno

Lectio iv

RAymúndus, Nonná-tus cognométo dic-tus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Cataláunia

piis et nobílibus parénti-bus ortus, ab ipsa infántia futúræ sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oble-ctaménta mundíque illéce-bras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit; sed mox, jubénte patre, vitam ruri agens, sacéllum sancti Ni-colái, in Portélli fínibus situm, crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imági-nem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei paréntem, ut se in filium adoptáre viámque salútis ac sciéntiam Sanctórum edocere dignarétur, eníxe deprecabátur.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a se-ductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi re-gnum Dei. — Et.

Lectio v

NEC defuit votis ejus be-nigníssima Virgo. Ab ipsa enim intelléxit gratis-simum sibi fore, si religiónem sub título de mercéde seu de misericórdia redem-ptiónis captivórum, ea

suggerente nuper fundatam, ingrederetur. Qua monitione percépta, Barcinonem statim profectus, illud tam præcellentis erga proximum caritatis institutum amplexus est. Regulâ igitur militiæ adscriptus, virginitatem, quam pridem beatæ Virgini consecraverat, perpetuo coluit, ceterisque virtutibus enituit, caritate præsertim erga Christianos, qui sub potestate paganorum miseram in captivitate vitam degébant. Hos ut redimeret, in Africam missus, cum jam multos a servitute liberasset, ne, consumpta pecunia, aliis item in proximo abnegandæ fidei discrimine constitutis deesset, se ipsum pignori dedit. Sed cum, ardentissimo salutis animarum desiderio succensus, plures Mahometanos suis concionibus ad Christum converteret, in arctam custodiam a barbaris conjectus variisque suppliciis cruciatus, mox labiis perforatis et sera ferrea clausis, crudèle martyrium diu sustinuit.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorîcam fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vi

OB hæc et alia fortiter gesta sanctitatis ejus fama longe latèque diffusa est. Qua permotus Gregorius nonus, in amplissimum sanctæ Romænæ Ecclesiæ cardinalium collegium Raymundum adscripsit. Sed vir Dei, in ea dignitate ab omni pompa abhorrrens, religiôsæ humilitatis tenacissimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardonam pervenit, extrêmo morbo confectus, ecclesiasticis sacramentis muniri summis precibus postulavit. Cumque morbus ingravesceret et sacerdos diutius tardâret, Angelorum ministério, sub specie religiosorum sui ordinis apparentium, salutari Viatico refectus fuit. Quo sumpto et gratiis Deo peractis, migravit ad Dominum Domínica última Augusti anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mortui corpus, cum circa locum sepulturæ contentio orta esset, arcæ inclusum et mulæ cæcæ impositum, ad sacellum sancti Nicolai, Dei nutu, delatum fuit, ut ibi tumularetur ubi prima jecerat sanctioris vitæ fundaménta. Illic, constructo sui ordinis cœnobio, a confluentibus voti

causa ex univérſa Catalaunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miraculis et signis glorióſus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :
* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gén-
tibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

RAYMÚNDUS, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, pueriles ludos mundíque illécebras résuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtutem admiraréntur. Dei Matrem, quam sédulo deprecabátur, summópere diléxit. Religiónem sub título de Mercéde seu de misericórdia redemptionis captivórum ingressus, virginitatem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterisque virtútibus enítuit, caritáte præsértim erga Christiános, qui sub pote-

státe paganórum míseram vitam degébant. Eum Gregórius nonus inter patres cardináles adscrípsit; sed vir Dei, in ea dignitaté ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Cardónæ, extrémó morbo conféctus et Ecclésiæ sacraméntis múnitus, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno milésimo ducentésimo quadragésimo.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi, de Comm. Conf. non Pont. 1 loco. [98]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, liberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commem. sequentis et Ss. duodecim Fratrum Mm.

FESTA SEPTEMBRIS

Die 1 Septembris

S. Ægidii

Abbatis [94] Simplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

C 4

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Ægidii Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Pro Commem. Ss. duodecim Fratrum Martyrum :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℣. Lætámini in Dómino.

Oratio

FRatérna nos, Dómine, Mártýrum tuórum córona lætíficet : quæ et fidei nostræ præbeat incrementa virtútum, et múltiplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iii

ÆGídius Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte divínis lítteris et caritátis officiis ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque, paréntibus mórtuis, totum patrimónium in páuperes erogávit; quin étiam túnica exiit, ut ægrótum egéntem tégeret, qua ille indútus, statim conváluit. Sed multis deinceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit. A quo post biénnum discédens, secéssit in erémum; ubi diútius herbárum radícibus et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniebat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequentibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægidii refugísset, Gállia regem impulit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spelúncae monastérium éxstrui paterétur. Cujus admini-

stratiónem, flagitánte rege, invítus suscepit; eóque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cælum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Pro Commem. Ss. duodecim Fratrum Martyrum :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti.

Vesperæ de sequenti.

Die 2 Septembris

S. Stephani

Regis, Conf. [94]

Semiduplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Concède, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem

tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia corónam a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúctus, regnum Sedi apostolicæ obtulit. Vária pietátis domicilia Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária archiepiscopátum Strigoniensem, episcopátus decem admirábili religiône et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mæréntem ac vácuum umquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam, amplíssimis facultatibus erogátis, domésticam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distribuit. Suis insuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus et ignótus nosocomia frequentáre, decumbéntibus inservíre ac cétera caritátis officia exhibére consuévit. Quarum virtútum mérito, illius

déxtera, resolutó cétero corpore, incorrupta permánsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérrnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

ORándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes; atque in cælestium rerum contemplatione defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublimis in áëra ferri visus fuit. Perduéllium conspirationes ac validórum hostium ímpetus, miro prorsus modo, non semel orationis præsidio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henrici imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium tantam morum disciplína talíque pietáte enutrívít, quantum ejus póstea sanctifas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut, accítis úndique prudentissimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio molirétur; humílimis ínterim précibus in cinere et cilício Deum déprecans, ut univérsam

Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, cathólicum vidére mererétur; vere, propter ingens dilatándæ fidei stúdiúm, illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi posterisque régibus præferéndæ crucis potestáte.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ índuit eum,

* Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

DEI Genitricem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ patrónam instituit; ab eádem vicissim Vírgine recéptus in cælum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari e sancti Regis institúto Magnæ Dóminæ diem apellánt. Sacrum ejus corpus, suavíssimo fragrans odóre, liquóre cælesti scádens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius undécimus Póntifex máximus, quarto Nonas Septémbris, ob insignem victóriam ab exér-

citu Leopóldi primi, Romanórum elécti imperatóris et Hungáriæ regis, eádem die in Budæ expugnatione, ope divína, e Turcis reportátam, celebrándum instituit.

N. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **N.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. **Gloria Patri.** Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

STéphanus, Hungárum rex, in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu rex inúñctus, regnum Sedi apostólicæ obtulit. Vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli constituit; in Hungária archiepiscopátum Strigoniensem et episcopátus decem admirábili religióne et munificéntia fundávit. Exímia in páuperes caritáte et assíduo orándi stúdio eníruit. Dei Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honó-

rem constrúcto templo, Hungáriæ patrónam instituit; ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cælum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari e sancti Regis institúto Magnæ Dóminæ diem appéllant. Ejus tamen festum ex constitutione Innocéntii Papæ undécimi hac die potíssimum recólitur, qua Budæ munitíssima arx, sancti Regis ope, ab exércitu christiáno strénue recuperáta fuit.

Te Deum laudámus.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 12-26

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi

Liber 8 in Lucam

Onus ordo, ut vocatúrus gentes, et Judæos jussúrus interfici, qui noluérunt regnare supra se Christum, hanc præmíttet compariationem, ne dicerétur : Nihil déderat pópulo Judæórum; unde póterat mé-

lior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non mediócris ista est mna, quam supra múlíer evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmíne quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

DEnique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus; ille duplícia, id est, mýstica legis et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit : in quinque taléntis, ut sint morália; in duóbus utrúmque, mýsticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigilate

ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ET hic póssumus decem mnas decem verba intelligere, id est, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum; non enim in sermóne sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniám déferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fánebris, ália doctrínæ cæléstis usúra.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Concéde, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem hábere mereátur gloriósum in cælis. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℟. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Die 5 Septembris
S. Laurentii Justiniani
Ep. et Conf. [69]

Semiduplex (m. t. v.)

℟. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

C 1

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In II Noeturno

Lectio iv

Auréntius, ex illústri Justinianórum família Venétiis natus, exímiam vel puer morum gravitátem præ se tulit. Exácta inter pietátis officia adolescéntia, ad castum verbi et animæ conúbium a divína sapiéntia invitátus, de religiósæ

vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Novæ itaque militiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásseres; sedénsque velut árbitr hinc inter sæculi blandiménta paratásque a matre núptias, illinc claustráles inter austeritátes, óculis in Christi patientis crucem convérsis : Tu, inquit, es, Dómine, spes mea : ibi posuísti certíssimum refúgium tuum; ad canonicórum sancti Geórgii in Alga congregatióne convolávit. Ubi, novis excogitátis cruciátibus, ácrius in seípsum, véluti in hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatióne indulgébat, ut ne in domésticum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, nisi cum moriénti matri extrémá pietátis officia siccis óculis persólvit, exínde intráverit. Par erat obediéntiæ, mansuetúdinis ac præcípuè humilitátis stúdiu, cum abjectíssima quæque cœnóbii múnia sibi ultro desúmeret, celebérissima per urbis loca non tam victum quam ludíbria emendicáret, illatásque contumélias ac calúmnnias inmótu ac silens perférret; assíduæ præsertim oratióne subsidio, qua

sæpe per mentis excéssum rapiebátur in Deum, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut nutántes étiam sodáles ad perseverántiam ac Jesu Christi amórem inflammáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

AB Eugénio quarto pátriæ epíscopus designátus, quem magna contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude. Nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem, quam semper colúerat, in mensa, supellectili ac lecto, perpétuo retínuit. Módicam domi alébat familiam, quod grandem álteram sibi esse diceret, páuperes Christi significans. Quacúmque adirétur hora, præsto omnibus erat, patérna omnes caritáte allevábat, non rénuens vel ære se aliéno graváre, illórum ne inópiæ deéssent. Rogátus qua spe id fáceret : Dómini mei, qui pro me dissólvere fá-cile póterit, respondébat. Spem autem non confúndere divína providéntia,

summíssis inopináto subsídiis, júgiter declarábat. Plura vírginum monastéria constrúxit, quas étiam ad perfectiórís vitæ ratió-nem sua vigilántia compósuit. Matrónis a sáculi pompis et ornátus vanitáte revocándis, ecclesiásticæ disciplínæ ac móribus reformándis maximópere stúduit; dignus sane, qui ab eódem Eugénio gló-ria et decus præsulum coram cardinálibus vocarétur, et qui a Nicoláo quinto ejus successóre, transláto e Gradénsi civitáte título, primus Venetiárum patriárcha renuntiarétur.

℟. Pósi adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

L Acrimárum dono insignítus omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotidie offerébat. Quod cum aliquándo nocte Dóminicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérriimi infántis specie vidére promérui. Tantúmque in eo erat commissi gregis præsí-dium, ut cælitus aliquándo

accéptum fúerit, pontíficis sui intercessióne ac méritis stetisse repúblicam. Prophetiæ spíritu afflatus, plura humanæ cognitióni prorsus impérvia prædixit; morbos ac dæmones suis précibus sæpe fugavit; libros étiam cælestem doctrinam ac pietatem spirantes, grammaticæ pene rudis, conscripsit. Denique, cum lethalem incidisset in morbum, et commodiorem domestici lectum seni atque ægro pararent, aversatus ejusmodi delicias, tamquam a durissima morientis Dómini sui cruce plus nímio abhorréntes, consueto in stramine se jussit depóni, et finem vitæ suæ adventare prænoscebat, sublatis in cælum oculis: Vénio, inquit, ad te, o bone Jesu; ac die octáva Januárii obdormívit in Dómino. Pretiosam ejus mortem testati sunt angélici concéntus, a Carthusiánis quibúsdam mónachis audíti, et sacrum cadáver, per duos ultra menses inhumátum, suávi fragrans odóre, et rubescénte fácie, íntegrum atque incorruptum, ac nova post mortem patrata miracula. Quibus permotus Alexánder octávus Póntifex máximus eum Sanctórum número adscripsit. Innocéntius vero duo-

décimus quintam Septembris diem, qua vir sanctus ad pontificiam primo cáthedram fúerat evéctus, celebrádo illius festo assignávit.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

L Auréntius, ex illústri Justinianórum familia Venétiis natus, miro affligéndi córporis stúdio ab adolescéntia cláruit, et, mundi illécebris paratísque a matre núptiis spre-tis, in congregatióne canonicórum sancti Geórgii in Alga recéptus est. Ab Eugénio quarto pátriæ epíscopus renuntiátus, consuéta vivéndi forma nihil ádmodum immutáta, páuperum necessitátes subleváre, étiam ære se aliéno gravans, numquam déstitit, divínæ fídens providéntiæ, quæ inopinátis subsidiis illi semper ádfuit. Plura vírginum monastéria excitávit, vel ad

perfectiōris vitæ normas compósuit. Christiānæ humilitátis exemplar eximium, ecclesiasticæ disciplinæ ac móribus reformándis maximópere stúduit, dignus, qui a summis Pontificibus glória præsulum vocarétur, et primus Venetiárum patriárcha, e Gradénsi civitate transláto título, renuntiarétur. Lacrimárum, prophetiæ, et curatiónum dono insignis, libros étiam cælésti doctrína ac pietáte conspícuos, grammáticæ pene rudis, conscripsit. Obdormívit in Dómino die octáva Januárii. Ejus vero festum hac die recólitur, qua vir Dei ad episcopálem cáthedram evéctus est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo péregre, de Comm. Conf. Pont. 1 loco. [80]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

C 1

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

DIE 8 SEPTEMBRIS

In Nativitate Beatæ Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ V. [174], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Nátivitas gloriósæ * Vírginis Mariæ ex

sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

2 Nátivitas est hódie * sanctæ Mariæ Vírginis, cujus vita ínclýta cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie *
 Mariá exórta refúlget; cu-
 jus précibus nos adjuvári,
 mente et spírítu devotís-
 sime póscimus.

4 Corde et ánimo * Chri-
 sto canámus glóriam in
 hac sacra solemnitáte præ-
 célsæ Genitrícis Dei Ma-
 riæ.

5 Cum jucunditáte * Na-
 tivitátem beátæ Mariæ ce-
 lebrémus, ut ipsa pro no-
 bis intercédât ad Dómi-
 num Jesum Christum.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB initio et ante sæcula
 creáta sum, et usque
 ad futúrum sæculum non
 désinam, et in habitatióne
 sancta coram ipso mini-
 strávi.

Prima strophá sequentis
 Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

A VE, maris stella,
 Dei Mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
 Gabriélis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
 Profer lumen cæcis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
 Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus
 Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
 Inter omnes mitis,
 Nos, culpis solútos,
 Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
 Iter para tutum,
 Ut, vidéntes Jesum,
 Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spíritui Sancto,
 Tribus honor unus.

Amen.

℟. Nátivitas est hódie
 sanctæ Mariæ Vírginis.

℞. Cujus vita ínclýta cun-
 ctas illústrat ecclésiás.

Ad Magnif. Ant. Glorió-
 sæ * Vírginis Mariæ or-
 tum digníssimum recolá-
 mus, quæ et Genitrícis
 dignitátem obtínuit, et
 virginálem pudicítiam non
 amísit.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Nátí-
 vitas tua, * Dei Géní-
 trix Virgo, gáudium an-
 nuntiávit unívérso mun-
 do : ex te enim ortus
 est sol justítiæ, Christus
 Deus noster : qui sol-
 vens maledictiónem, de-
 dit benedictiónem; et con-
 fúndens mortem, doná-
 vit nobis vitam sempitér-
 nam.

Oratio

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiae munus impertire : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Nativitátem Vírginis Mariæ celebrémus :
* Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. 94 Veníte, exsultémus.

In I Nocturno

Incípiunt Cántica cantícórum

Lectio i Cap. 1, 1-16

Sculétur me ósculo oris sui, quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ideo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te curémus in odórem unguentórum tuórum. Introduxit me rex in cellária sua; exsultábimus et lætábimur in te mémores úberum tuórum super vinum. Recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta Virgo Mariá ex progénie David; * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sáculo. **℣.** Nativitátem beátæ Mariæ Vírginis cum gáudio celebrémus. — Per quam.

Lectio ii

Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunť me custódem in víneis, víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípíam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérissima inter mulieres, egrédere et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitá-tui meo in cúrribus pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis, collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ Vírginis Mariæ Nativitátem devotíssime celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédát ad Dóminum Jesum Christum. **℣.** Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Mariæ Vírginis devotíssime celebrémus. — Ut.

Lectio iii

Murénulas áureas faciémus tibi vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbito suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cyprésina.

✠. Gloriósæ Vírginis Mariæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ✠. Beatíssimæ Vírginis Mariæ Nativitátem devotíssime celebrémus. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

In II Noeturno

Sermo sancti Augustini
Epíscopi

Sermo 18 de Sanctis, qui est 2
de Annunt. Dominica

Lectio iv

Adest nobis, dilectíssimi, optátus dies beátæ ac venerábilis semper Vírginis Mariæ;

ideo cum summa exsultatione gáudeat terra nostra tantæ Vírginis illustráta natáli. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convál-lium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur et culpa. Præcisum est in ea illud Hevæ infelicitátis eló-gium, quo dicitur : In dolore páries filios tuos; quia ista in lætítia Dó-minum péperit.

✠. Nativitas gloriósæ Vírginis Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David; * Cujus vita ínclýta cunctas illústrat ecclésias.

✠. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. — Cujus.

Lectio v

HEva enim luxit, ista exsultávit : Heva lácrimas, María gáudium in ventre portávit; quia illa peccatórem, ista édedit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, Génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Auc-trix peccáti Heva, auc-trix mériti María. Heva occidéndo óbfuit. María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obe-diéntia commutátur, fides pro perfídia compensátur.

✠. Cum jucunditâte Nativitatem beatæ Mariæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum.

✠. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitâte præcelsæ Genitrícis Dei Mariæ. — Ut.

Lectio vi

Plaudat nunc órganis Mariá, et inter velóces artículos týmpána puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, et alternántibus módulis dulcíssima cármína misceántur. Audíte igitur quemádmódum tympanístria nostra cantáverit; ait enim : Magnificat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igitur invalescéntis erráti, miraculum novi partus evícit; et Hevæ planctum Mariæ cantus exclúsit.

✠. Nativitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo; * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster : * Qui, solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit no-

bis vitam sempitérnam.

✠. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Ex te enim. Glória Patri. Qui solvens.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 1, 1-16

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 1 Comment. in Matth.
in initium

N Isaia légimus : Generatióem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat : quia ibi de generatióne Divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessáριο commutátus. Si enim primum posuísset Abraham et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

IDeo autem, céteris prætermíssis, horum fílium nuncupávit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham : In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum, in genealógia Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulierum, sed eas quas Scriptúra reprehéndit; ut, qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède

pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. — Quia. Glória Patri. Christus.

Pro S. Hadriano Martyre

Lectio ix

HAdriánus, jussu Maximiani imperatóris apud Nicomedíam persequens Christiános, cum sæpius eórum in fidei confessióne et tormentórum perpassióne constántiam demírátus esset, veheménter ea re commótus, ad Christum sese convértit. Quam ob rem cum áliis vigínti tribus Christiánis conjéctus est in cárcerem; ubi eum visitans Natália uxor, quæ et ipsa ántea in Christum credíderat, ad martýrium incéndit. Itaque, e custódia edúctus, támdiu flagéllis cæsus est, donec intestína difflúerent. Postrémo, fractis crúribus, mánibus pedibúsque præcísis, una cum multis áliis martýrii certámen feliciter absólvit.

Te Deum laudámus.

Si autem Lectio ix alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Jacob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augú-

stus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli; non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte præcéptum, ut, si frater aut propínquus absque liberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Mariæ. Cum virum audieris, suspício tibi non súbbeat nuptiárum; sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Nativitas gloriósæ * Virginis Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

2 Nativitas est hódie * sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita ínclýta cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie * María exórta refúlget; cujus précibus nos adjuvári, mente et spírítu devotíssime póscimus.

4 Corde et ánimo * Christo canámus glóriam in

hac sacra solemnitáte præcelsæ Genitrícis Dei Mariæ.

5 Cum jucunditáte * Nativitátem beátæ Mariæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB intío et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā
Et aula lucis fúlgida :
Vitā datam per Vírginem,
Gentes redémp-tæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Nativitas est hódie
sanctæ Mariæ Virginis.
℟. Cujus vita ínclýta cunctas
illústrat ecclésias.

Ad Bened. Ant. Nativitatem hodiernam * perpétuæ Virginitis Genitricis Dei Mariæ solémniter celebrémus, qua celsitudo throni processit, allelúja.

Oratio

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cælestis grátiae munus impertire : ut, quibus beátæ Virginitis partus exstitit salutis exórdium; Nativitátis ejus votiva solémnitas pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Ad Laudes tantum fit Commemoratio S. Hadriani Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Hadriáni Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Nativitas gloriósæ, **ut supra. 490**

AD TERTIAM

Ant. Nativitas est, **ut supra. 490**

Capitulum Ab inítio, **ut supra. 490**

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Regáli, **ut supra. 490**

Capit. **Eccli. 24, 15-16**

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábít.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Cum jucunditáte, **ut supra. 490**

Capit. **Eccli. 24, 19-20**

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus,
 * Et præelégit eam. Elé-
 git. *℣.* In tabernáculo suo
 habitare facit eam. Et.
Gloria Patri. Elégit.

℣. Diffusa est grátia in
 lábiis tuis. *℟.* Propterea
 benedixit te Deus in ætér-
 num.

IN II VESPERIS

*Omnia ut in primis præter
 Ant. ad Magnificat.*

℣. Nativitas est hódie
 sanctæ Mariæ Vírginis.

℟. Cujus vita inclýta cun-
 ctas illústrat ecclésiās.

Ad Magnif. Ant. Nati-
 vitas tua, * Dei Génitrix
 Virgo, gáudium annun-
 tiávit univérso mundo :
 ex te enim ortus est sol
 justitiæ Christus Deus no-
 ster : qui solvens maledi-
 ctiónem, dedit benedictión-
 nem; et confúndens mor-
 tem, donávit nobis vitam
 sempitérnam.

Et non fit Com. sequentis.

*De Octava Nativitatis B. Ma-
 riæ Virginis nihil fit, ne in
 ipsa quidem die Octava, nisi
 in ea celebretur aliquod Offi-
 cium duplex II classis, quod
 non sit de eadem B. Mariá, ut
 suo loco notatur. 515*

SABBATO POST FESTUM
 NATIVIT. B. MARIÆ V.,

*quod non fuerit impeditum
 juxta Rubricas, fit Officium
 sanctæ Mariæ in Sabbato. In
 eo tamen omnia quæ ex Ordi-*

*nario et Psalterio accipienda
 non sunt, sumuntur de ipso
 Festo Nativitatis, præter Ab-
 solutionem et Benedictiones
 e communi Officio sanctæ
 Mariæ in Sabbato sumendas,
 necnon Lectiones I et II cum
 suis Responsoriis de Sabbato
 currenti, et Lectionem III,
 quæ dicitur ut infra.*

Sermo sancti Bernárdi
 Abbátis

*In Dom. infra Oct. Assumpt.
 B. Mariæ Virg.*

Lectio iii

Quid ergo sidereum mi-
 cat in generatióne Ma-
 riæ? Plane quod ex régi-
 bus orta, quod ex sémine
 Abrahæ, quod generósa
 ex stirpe David. Si id pa-
 rum vidétur, adde quod
 generatióni illi ob singu-
 láre privilégium sanctitá-
 tis divínitus nóscitur esse
 concéssa, quod longe ante
 eisdem pátribus cælitus
 repromíssa, quod mýsti-
 cis præfiguráta miráculis,
 quod oráculis prænuntiáta
 prophéticis. Hanc enim
 sacerdotális virga, dum
 sine radíce flóruit; hanc
 Gedeónis vellus, dum in
 médio siccæ áreæ mádui-
 t; hanc in Ezechiélis visióne
 orientális porta, quæ nulli
 umquam páuit, præsi-
 gnábat. Hanc dénique præ-
 céteris Isaías nunc virgam
 de radíce Jesse oritúram
 promittébat, nunc evidén-
 tius vírginem paritúram.

Mérito signum hoc magnum in cælo apparuisse scribitur, quod tanto ante de cælo nóscitur fuisse promissum. Te Deum.

Die 9 Septembris

S. Gorgonii Mart. [29]

Simplex

Lectio iii

Gorgónius, Nicomediae natus, Diocletiani imperatoris cubicularius, Dorótheo colléga suo adjutore, reliquos omnes cubiculi ministros ad Christi fidem perdúxit. Utérque autem, cum vidisset quodam die Mártirem coram Diocletiano acerbissime cruciári, ejus exémplo martýrii amore incensus est. Itaque amborum hæc vox erúpit : Quid est, imperátor, quod hujus condemnáta sententia, quæ nobis cum eo communis est, unum illum punis? Istius nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos igitur vinctos imperátor flagellis concídi jubet, ita ut toto corpore cutis dirumperétur, et in plagas acétum infúndi sale permixtum; mox revinctis in cráticula súbjici imperat vim candéntium carbónum. Dénique, várie torti, suspéndio necátí sunt. Ac sancti Gorgonii corpus aliquándo Romam

portátum, inter duas Laureos via Latína sepúltum, póstea a Gregório quarto summo Pontífice in basilicam Príncipis Apostolorum translátum est.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam.

Oratio

SAnctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet : et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

Die 10 Septembris

S. Nicolai de Tolentino Confessoris [94] Duplex

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

C 2

Adesto, Dómine, supplicatióibus nostris, quas in beátí Nicolái Confessoris tui solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justitiæ fidúciám non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Nicoláus, Tolentínas a diutúrno illius civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti Angeli in Picéno est natus piis paréntibus; qui, liberórum desidério Bárium voti causa profécti, ibíque a sancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem suscepérunt filium de illius nómine appellá-runt. Is ab infántia multárum virtútum, sed abstinentíæ in primis, spéci-men dedit. Nam anno vix séptimo, beátum ipsum Nicoláum imitátus, complúres hebdomadæ dies jejunáre cœpit; eámque póstea consuetúdinem retínuit, solo pane et aqua conténtus.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Adúlta ætáte, jam clericali militiæ adscriptus et canónicus factus, cum quodam die concionatórem órdinis Eremitárum sancti Augustíni de mundi contéptu dicéntem au-

dísset, eo sermóne inflam-mátus, statim eúmdem órdinem est ingræssus. In quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónem cóluit, ut áspero vestítu, verbéribus et férrea caténa corpus domans, atque a carne et omni fere obsónio ábstinens, caritáte, humilitáte, patiéntia ceterisque virtútibus, áliis prælucéret.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

ORándi assíduum stú-dium, quamvis sátnæ insídiis várie vexátus et flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Demum, sex ante óbitum ménsibus, singulis nóctibus angélicum concéntum audívit; cujus suavité cum jam paradísi gáudia prægustáret, crebro illud Apóstoli repetébat : Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem frátribus prædíxit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit; quibus rite et órdine cógnitis, ab Eugénio Papa quarto in Sanctórum número est relátus.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

Nicoláus, Tolentinas a diutúrno illius civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti Angeli in Picéno natus est piis paréntibus, qui illum ex voto, sancti Nicolái intercessióne, a Deo impetráruunt. Puer, multárum virtútum, abstinéntiæ in primis, spécimen dedit. Clericáli militiæ dein adscríptus et canónicus factus, cum quodam die concionatórem órdis Eremitárum sancti Augustíni de mundi contéptu dicéntem audísset, eo sermóne inflamátus, statim eúmdem órdis est ingrèssus; in quo tam exáctam religiósæ vitæ ratióne coluit, ut jejúnio, rudi vestítu, verbéribus et áspera caténa corpus domáret, atque ómnibus áliis virtútibus prælucéret. Orándi assíduum stúdiu, quam-

vis sátanæ insídiis várie vexátus et flagéllis intérdum cæsus, non intermittebat. Sex ante óbitu ménsibus síngulis nóctibus angélicu concéntu audívit, et tandem, óbitu die prænuñtiáto, obdormívit in Dómino. Miráculis in vita et post mortem clarus, ab Eugénio quarto in Sanctórum númeru relátus est.

Te Deum laudámu.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolite timére, de Comm. Conf. non Pont. 2 loco. [105]

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudiu Dómini tui.

Oratio

C 2

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciám non habémus, ejus qui tibi plácuít, préciibus adjuvémur. Per Dóminu.

IN II VESPERIS

✠. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, diví-

tias cælo cōdidit ore,
manu.

Et fit Commemoratio sequi.

Die 11 Septembris
Ss. Proti et Hyacinthi
Martyrum [49] Simplex

Ant. Istórum est enim
regnum cælórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenerunt ad præmia
regni, et laverunt stolas
suas in ságuine Agni.

℟. Lætámini in Dómino.

Oratio

Beatórum Mátyrum
tuórum Proti et Hya-
cínthi nos, Dómine, foveat
pretiósá conféssio : et pia
júgiter intercésio tueá-
tur. Per Dóminum.

Lectio iii

Protus et Hyacínthus
fratres, beátæ Eugé-
niæ Vírginis eunúchi, una
cum illa ab Héleno epí-
scopo baptizáti, ac stúdiis
déditi divinárum litterá-
rum, aliquámdiu in Ægý-
pto inter ascétas mira
humilitáte et vitæ sancti-
táte vixerunt. Sed póstea,
sanctam Vírginem Eugé-
niam Romam prosecúti,
Galliéno imperatóre, in
Urbe propter cristiánæ
fidei professiónem com-
prehénsi sunt. A quibus
cum nullo modo impetrári
posset ut, cristiánam re-

ligiónem deseréntes, deos
cólerent, acérbis verbéri-
bus cæsi, secúri feriúntur
tértio Idus Septémbris.

Te Deum laudámus.

℟. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri
capilli cápitis * omnes
numeráti sunt : nolíte ti-
mére : multis passéribus
melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 12 Septembris
Ssmi Nominis Mariæ

Duplex majus

*Omnia de Communi Festo-
rum B. Mariæ Virg. [174],
præter ea quæ hic habentur
propria.*

IN I VESPERIS

℟. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. *℟.* Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta
María, * succúrre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
céde pro devóto femíneo
sexu : séntiant omnes
tuum juvámen, quicúm-
que célebrant tui sancti
nóminis commemoratió-
nem.

Oratio

Concéde quæsumus, om-
nípotens Deus : ut
fidéles tui, qui sub san-

ctissimæ Virginis Mariæ Nómine et protectióne lætántur; ejus pia intercessióne a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia æténa pervenire mereántur in cælis. Per Dóminum.

In II Noeturno

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Homilia 2 super Missus est,
circa finem

Lectio iv

ST nomen, inquit, Virginis Mariæ. Loquámur pauca, et super hoc nómine, quod interpretátum maris stella dicitur, et Matri Virgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptissime síderi comparátur, quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádus suam mínuit claritátem, nec Virgini Fílius suam integritátem. Ipsa est igitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádus univérsum orbem illúminat, cujus splendor et præfúlget in supérnis, et inferos pénetrat; terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes quam córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára et

exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessarió subleváta, micans méritis, illústrans exémpis.

✠. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrhaelécta, * Dedi suavitátem odóris. ✠. Et sicut cinnamómum et balsamum aromatízans. — Dedi.

Lectio v

O Quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre; ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópu-los tribulatiónum, réspice stellam, voca Mariám. Si jactáris supérbiæ undis, si ambiónis, si detracti-ónis, si æmulati-ónis, réspice stellam, voca Mariám. Si iracúndia aut avarítia aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Mariám. Si criminum immanitáte turbátus, consciéntiæ foeditáte confúsus, judicii horróre pertérritus, bátrathro incípías absorbéri tristítiæ, desperati-ónis abyssó, cógita Mariám.

✠. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa

tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiae Sion, et beátam dixerunt, et reginae laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio vi

IN periculis, in angústiis, in rebus dúbiis Mariám cógita, Mariám invoca. Non recédât ab ore, non recédât a corde; et, ut impetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens, non devias; ipsam rogans, non despéras; ipsam cógitans, non erras; ipsa tenénte, non córruis; ipsa protegénte, non métuís; ipsa duce, non fatigáris; ipsa propítia, pέρvenis : et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis María. — Quod quidem venerá-
bile nomen, jamprídem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Mariæ præsidio de immaníssimo Turcárum tyránno, cervicibus pópuli christiáni insúltánti, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti beneficii monuméntum, in Ecclésia uni-

versáli singulis annis celebrári præcépit.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiae Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum.

V. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et. Glória. Unguéntum.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

VENERÁBILE Vírginis Mariæ nomen, quod interpretátum maris stella dícitur, Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur, quia, sicut sine sui corruptiône sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádus suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est igitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, super hoc mare magnum et spatiósum necessarió subleváta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre quam per terram ambuláre, ne avértas ócu-

los a fulgóre hujus síderis. Mariám cógita, Mariám invoca, ut sic in temetípso experiáris quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis Mariá. — Quod quidem dulcíssimum nomen, jamprídem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Romá-nus Póntifex, ob insígnem victóriam de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánti, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti beneficii monumén-tum, in Ecclésia universáli singulis annis celebrári præcépit. Te Deum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-38

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam vi-ro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis Mariá. Et réliqua.

Homilia sancti Petri
Chrysólogi

Sermo 142, de Annuntiatione

Udístis hódie, fratres caríssimi, Angelum cum muliere de hóminis reparatióne

tractántem. Audístis agi, ut homo cúrsibus eisdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum Mariá Angelus de salúte, quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ majestátis arte ineffábili construén-tem. Audístis in terris Deum, in cælis hóminem sacraménto incomprehen-síbili collocári. Audístis inaudíta ratióne in uno corpore Deum hominém-que miscéri. Audístis frá-gilem nostræ carnis natú-ram ad portándam totam Deitátis glóriam angélica exhortatióne roborári.

℟. Felix namque es, sacra Virgo Mariá, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, inté-veni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum ju-vámen, quicúmque céle-brant tui sancti nómi-nis commemoratióne. — Quia.

Bened. Cujus festum cóli-mus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

DEnique, ne tanto pón-deri cæléstis fábricae in Mariá subtilis nostri córporis aréna succúmbe-

ret, et in Virgine totius generis humani portatura fructum, virga tenuis frangeretur; fugatura metum vox Angeli mox præcessit, dicens : Ne timeas, Mariâ. Ante causam dignitas Virginis annuntiatur ex nomine; nam Mariâ Hebræo sermone, Latine Dômina nuncupatur. Vocat ergo Angelus Dôminam, ut Dominatoris Genitricem trepidatio deserat servitutis, quam nasci et vocari Dôminam ipsa sui Germinis fecit et impetravit auctoritas. Ne timeas, Mariâ, invenisti enim gratiam. Verum est, quia, qui invenit gratiam, nescit timere : Invenisti gratiam.

✠. Beâtam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dôminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ✠. Et misericordia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

BEâta, quæ inter homines audire sola meruit præ omnibus : Invenisti gratiam. Quantam? Quantam superius dixerat : plenam. Et vere plenam, quæ largo imbre totam funderet et infunderet creaturam : Invenisti enim gratiam apud Deum. Hæc cum dicit, et ipse Angelus

miratur, aut feminam tantum, aut omnes homines vitam meruisse per feminam : stupet Angelus totum Deum venire intra virginâlis úteri angustias, cui tota simul angusta est creatura. Hinc est quod remoratur Angelus, hinc est quod virginem vocat de mérito, de grátia compéllat, vix causam prodit audiénti, sane ut sensum promóveat, vix longa trepidatione compónit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

✠. Diffûsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Beâta es, * Mariâ, quæ credidisti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dômino, allelûja.

Oratio

Concède quæsumus, omnipotens Deus : ut fideles tui, qui sub sanctissimæ Virginis Mariæ Nômine et protectione lætântur; ejus pia intercessiône, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia ætérna pervenire mereántur in cælis. Per Dôminum.

IN II VESPERIS

✠. Dignâre me laudâre te.

Ad Magnif. Ant. Beâtam me dicent * omnes generationes, quia ancillam húmitem respexit Deus.

Die 14 Septembris
In Exaltatione
S. Crucis

Duplex majus

IN I VESPERIS

Añæ 1 O magnum pietá-
tis opus : * mors mórtua
tunc est, in ligno quando
mórtua Vita fuit.

Psalmi de Dominica 59, sed
loco ultimi Ps. 116 Laudáte
Dóminum, omnes gentes. **76**

2 Salva nos, * Christe
Salvátor, per virtútem
Crucis : qui salvásti Pe-
trum in mari, miserére
nobis.

3 Ecce Crucem Dómini, *
fúgite, partes advérsæ,
vicit leo de tribu Juda,
radix David, allelúja.

4 Nos autem gloriári *
opórtet in Cruce Dómini
nostri Jesu Christi.

5 Per signum Crucis * de
inimícis nostris libera nos,
Deus noster.

Capit. Philipp. 2, 5-7

Fratres : Hoc enim sen-
tite in vobis, quod et
in Christo Jesu : qui, cum
in forma Dei esset, non
rapínam arbitrátus est
esse se æquálem Deo : sed
semetípsum exinanívit,
formam servi accípiens, in
similitúdinem hóminum
factus, et hábitu invéntus
ut homo.

Hymnus

VExílla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mysté-
rium,

Qua Vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucrónē diro, criminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sáanguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáeculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ **Sequens strophæ dicitur**
flexis genibus; et ultima num-
quam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

✠. Hoc signum Crucis
erit in cælo. ✠. Cum Dó-
minus ad judicándum vé-
nerit.

Ad Magnif. Ant. O
Crux, * splendídiior cun-

ctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univér-sis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi, dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens pón-dera; salva præsentem ca-térvam in tuis hódie láu-dibus congregátam.

In II Vesperis

(si alicubi dicendæ sint)

Ad Magnif. Ant. O Crux benedícta, * quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, al-lelúja!

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemni-táte lætíficas : præsta, quæsumus; ut, cujus my-stérium in terra cognóvi-mus, ejus redemptiόνis præmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem, pro nobis in Cruce exaltá-tum, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-mus. 3

Hymnus

PAnge, lingua, gloriósi Láuream certáminis, Et super Crucis trophæo Dic triúmphum nóbilem : Quáliter Redemptor orbis Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti Fraude Factor cóndolens, Quando pomi noxiális In necem morsu ruit : Ipse lignum tunc notávit, Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis Ordo depopóscerat; Multifórmis proditóris Ars ut artem fálleret, Et medélam ferret inde, Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri Plenitúdo témporis, Missus est ab arce Patris Natus, orbis Cónditor; Atque ventre virgináli Carne amíctus pródiit.

Vagit infans, inter arcta Cónditus præsépia : Membra pannis involúta Virgo Mater álligat : Et Dei manus pedésque Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória, Æqua Patri, Filióque; Par decus Paráclito : Unius Triníque nomen Laudet univérsitas.

Amen.

In I Noeturno

Ant. Nóbile lignum * exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab óm-nibus venerátur.

Psalmus 1

Eátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, *

et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluét : * et ómnia quæcúmque fáciét, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus víam justórum : * et iter impiórum peribit.

Ant. Nóbile lignum exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Ant. Sancta Crux * extóllitur a cunctis régibus, virga régia erigitur, in qua Salvátor triumphávit.

Psalmus 2

QUare fremuérunt gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, iridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo, super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possессиónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Sancta Crux extóllitur a cunctis régibus, virga régia erigitur, in qua Salvátor triumphávit.

Ant. O Crux venerábilis, * quæ salútem attulí-

sti miseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cælitern præparásti?

Psalmus 3

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscepitor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. O Crux venerábilis, quæ salútem attulísti miseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cælitern præparásti?

V. Hoc signum Crucis erit in cælo. **R.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Númeri

Lectio i **Cap. 21, 1-9**

CUM audisset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad meridiem, venísse scílicet Israël per exploratórum viam, pugnávit contra illum et victor exsístens duxit ex eo prædam. At Israël, voto se Dómino óbligans, ait : Si tradideris pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivítque Dóminus preces Israël, et trádedit Chananæum, quem ille interfécit, subvérsis úrbibus ejus, et vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anáthema.

R. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum : * In quo Redemptor noster, mortis vinctula rumpens, cállidum áspidem superávit. **V.** In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. — In quo.

Lectio ii

Profécí sunt autem et de monte Hor per viam quæ ducit ad Mare Rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itineris ac labóris. Locutúsque contra Deum et Móysen ait : Cur eduxísti nos de Ægý-

pto ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ, ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quam ob rem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine :
* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℞. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. — Dulce.

Lectio iii

AD quorum plagas et mortes plurimórum venérunt ad Móysen atque dixerunt : Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te : ora ut tollat a nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo. Et locútus est Dóminus ad eum : Fac serpéntem æneum et pone eum pro signo : qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum et pósuit eum pro signo; quem cum percússi aspícerent, sanabántur.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salutis auctor própria morte mortem ómnium superávit.

℞. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hera-

clíus imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. — In. Glória Patri. In.

In II Nocturno

Ant. O Crucis victória * et admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatíone dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratíonem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. O Crucis victória et admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Ant. Funéstæ mortis * damnátur supplicium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Psalmus 10

IN Dómino confido : quómo- modo dicitis ánimæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : *

æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplicium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Ant. Rex exaltátur * in æthéra, cum nóbile trophæum Crucis ab univér- sis Christícolis adorátur per sácula.

Psalmus 20

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Vitam pétiiit a te : * et tribuísti ei longitudínem diérum in sáculum, et in sáculum sáculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáculum sáculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non movébitur.

Inveniátur manus tua
ómnibus inimícis tuis : *
déxtera tua invéniat om-
nes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum
ignis in témpore vultus
tui : * Dóminus in ira sua
conturbábit eos, et devo-
rábit eos ignis.

Fructum eórum de terra
perdes : * et semen eórum
a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt
in te mala : * cogitavérunt
consília, quæ non potué-
runt stabilíre.

Quóniam pones eos dor-
sum : * in reliquiis tuis
præparábis vultum eó-
rum.

Exaltáre, Dómine, in vir-
túte tua : * cantábimus et
psallémus virtútes tuas.

Ant. Rex exaltátur in
æthera, cum nóbile tro-
phæum Crucis ab univér-
sis Christícolis adorátur
per sæcula.

V. Adorámus te, Chri-
ste, et benedicimus tibi.

R. Quia per Crucem tuam
redemísti mundum.

Lectio iv

Hósroas, Persárum
rex, extrémis Pho-
cæ impérii tempó-
ribus, Ægýpto et Africa
occupáta ac Jerosólyma
capta multisque ibi cæsis
Christianórum míllibus,
Christi Dómini Crucem,
quam Hélena in monte

Calváriæ collocárat, in
Pérsidem ábstulit. Itaque
Heraclíus, qui Phocæ suc-
cèsserat, multis belli in-
cómodis et calamitáti-
bus afféctus, pacem peté-
bat; quam a Chósroa, vi-
ctóriis insolénte, ne iníquis
quidem conditióibus im-
petráre póterat. Quare in
summo discrímine se assi-
duis jejúniis et oratióibus
exércens, opem a Deo ve-
heménter implorábat; cu-
jus mónitu exercitu com-
paráto, signa cum hoste
cóntulit, ac tres duces
Chósroæ cum tribus exer-
cítibus superávit.

R. Nos autem gloriári
opórtet in Cruce Dómini
nostri Jesu Christi, in quo
est salus, vita, et resur-
réctio nostra : * Per quem
salváti et liberáti sumus.

V. Tuam Crucem adorá-
mus, Dómine, et recóli-
mus tuam gloriósam pas-
siónem. — Per.

Lectio v

Quibus cládibus fractus
Chósroas, in fuga, qua
trajícere Tigrim parábat,
Medársen filium sócium
regni designat. Sed eam
contuméliam cum Síroës,
Chósroæ major natu filius,
ferret atróciter, patri si-
mul et fratri necem machi-
nátur; quam paulo post
utrique ex fuga retrácto
áttulit, regnúmque ab He-

raclío impetrávit, quibús-
dam accéptis conditióni-
bus, quarum ea prima
fuit, ut Crucem Christi
Dómini restitúeret. Ergo
Crux, quatuórdecim annis
postquam vénerat in po-
testátem Persárum, recé-
pta est. Quam rédiens Je-
rosólymam Heraclíus so-
lémni celebritáte suis hú-
meris rétulit in eum mon-
tem, quo eam Salvátor
túlerat.

✠. Dum sacrum pignus
cælitus exaltátur, Christi
fides roborátur : * Adsunt
prodígia divína in virga
Móysi prímítus figuráta.

✠. Ad Crucis contáctum
resúrgunt mórtui, et Dei
magnália reserántur. —
Adsunt.

Lectio vi

QUOD factum illústri mi-
ráculo commendátum
est. Nam Heraclíus, ut
erat auro et gemmis orná-
tus, insístere coáctus est
in porta, quæ ad Calváriae
montem ducébat. Quo
enim magis prógredi co-
nabátur, eo magis retiné-
ri videbátur. Cumque ea re
et ipse Heraclíus et reliqui
omnes obstupéscerent;
Zacharías, Jerosolymórum
antístes, Vide, inquit, im-
perátor, ne isto triumpháli
ornátu in Cruce ferénda
parum Jesu Christi pau-
pertátem et humilitátem

imitére. Tum Heraclíus,
abjécto amplíssimo vestítu
detractisque cálceis ac ple-
béjo amíctu indútus, réli-
quum viæ fácte confécit,
et in eódem Calváriae loco
Crucem státuit, unde fúe-
rat a Persis asportáta.
Itaque Exaltatiónis san-
ctæ Crucis solémnitas,
quæ hac die quotánnis
celebrabátur, illústrior ha-
béri cœpit ob ejus rei
memóriam, quod ibídem
fúerit repósita ab Hera-
clío, ubi Salvatóri primum
fúerat constitúta.

✠. Hoc signum Crucis
erit in cælo, cum Dóminus
ad judicándum vénerit :

* Tunc manifestá erunt
abscóndita cordis nostri.

✠. Cum séderit Fílius hó-
minis in sede majestátis
suæ, et cœperit judicáre
sæculum per ignem. —
Tunc. Glória Patri. Tunc.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

SANCTA CRUX DÓMINI,
ab Hélena in monte
Calváriae collocáta inde-
que a Chósroa Persárum
rege abláta, ab Heraclío
imperátore, post trinam
victóriam in Persas obtén-
tam, recépta est, et suis
húmeris in eum montem
reláta, quo eam Salvátor
túlerat. Quod factum illú-
stri miráculo commendá-

tum est. Nam Heraclius, ut erat auro et gemmis ornatus, insistere coactus est in porta, quæ ad Calvariæ montem ducébat. Quo enim magis progredi conabatur, eo magis retineri videbatur. Cumque ea re ipse Heraclius et reliqui omnes obstupescerent, Zacharias, Jerosolymorum antistes, Vide, inquit, imperator, ne isto triumphali ornatu in Cruce ferenda parum Jesu Christi paupertatem et humilitatem imitare. Tunc Heraclius, abjecto amplissimo vestitu detractisque calceis ac plebeo amictu indutus, reliquum viæ facile confecit. Itaque Exaltationis sanctæ Crucis sollemnitas, quæ hac die quotannis celebrabatur, ob ejus rei memoriam illustrior haberi cepit.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno

Ant. Adoramus te, Christe, * et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Psalmus 95

Antate Dómino canticum novum : * cantate Dómino, omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus : *

annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii gentium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ gentium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in gentibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsultet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicabit orbem terræ in æquitâte, * et pópulos in veritatē sua.

Ant. Adorâmus te, Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ant. Per lignum * servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberâti sumus : fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Psalmus 96

Dominus regnâvit, exsúltet terra : * lætén-tur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ

Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberâti sumus : fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Ant. Salvátor mundi, * salva nos : qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Salvátor mundi, salva nos : qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 12, 31-36

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homília sancti Leónis
Papæ

**Sermo 8 de Passione Domini,
post medium**

EXaltáto, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est : Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster vero intellectus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis, cælo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat; et interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit : Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit : * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. **V.** Hoc signum

Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. — Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii

O Admirábilis poténtia Crucis! o ineffábilis glória Passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et júdicium mundi, et potéstas est Crucifíxi! Traxísti enim, Dómine, ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem et contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus acépít. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, cum in exsecrátióne Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam; cum, obscurátis lumináribus cæli et convérso in noctem die, terra quoque mótibz quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, quóniam, scisso templi velo, Sancta sanctorum ab indignis pontíficibus recessérunt; ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatióne, et lex in Evangélium verterétur.

✠. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto,

ita exaltári opórtet Filium hóminis : * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ✠. Non misit Deus Filium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. — Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix

TRaxísti, Dómine, ómnia ad te, ut, quod in uno Judææ templo obumbrátis significatióibus tegebátur, pleno apertóque sacraménto univérsarum ubíque natiónum devótió celebráret. Nunc étenim et ordo clárior levítarum, et dignitas ámplior seniórurum, et sacrátior est únctio sacerdótum : quia Crux tua ómnium fons benedictiόνis, ómnium est causa gratiarum; per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam, carnálium sacrificiórurum varietáte cessánte, omnes differentias hostiárurum una córporis et ságuinis tui implet oblátio : quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi; et ita in te univérsa pérficis mystéria, ut sicut unum est pro omni víctima sacrificium, ita unum de omni gente sit regnum. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O magnum pietátis opus : * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit.

Psalmi de Dominica. 37

2 Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis : qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3 Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5 Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum Philipp. 2, 5-7

FRatres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,

Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet :
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce lígnum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis

Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúñxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

✠. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
✠. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened. Ant. Super omnia * ligna cedrorum tu sola excelsior, in qua Vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætificas : præsta, quæsumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiόνis præmia in cælo mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, sed ad Primam loco Psalmi 117 Confitémini, dicitur Ps. 53 Deus, in nómine tuo 44; quod observatur in omnibus Festis, in quibus sequens ponitur Rubrica : **Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.**

AD PRIMAM

Ant. O magnum pietátis opus : * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit.

AD TERTIAM

Ant. Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis : qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

Capitulum Philipp. 2, 5-7

Fratres : Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum

in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinánivit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Hoc signum Crucis * Erit in cælo. Hoc. **℣.** Cum Dóminus ad iudicándum vénerit. Erit. **G**lória Patri. Hoc. **℣.** Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. **℟.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Oratio Deus, qui nos hodiérna, *ut supra.*

AD SEXTAM

Ant. Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérse, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

Capitulum Galat. 6, 14

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. **℣.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et. **G**lória Patri. Adorámus. **℣.** Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **℟.** Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

AD NONAM

Ant. Per signum Crucis *
de inimicis nostris libera
nos, Deus noster.

Capitulum Philipp. 2, 8-9

Humiliávit semetípsum
factus obédiens usque
ad mortem, mortem au-
tem Crucis. Propter quod
et Deus exaltávit illum, et
donávit illi nomen, quod
est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adó-
ret te, * Et psallat tibi.
Omnis. **℣.** Psalmum dicat
nómini tuo, Dómine. Et.
Glória Patri. Omnis. **℣.** Hoc
signum Crucis erit in cælo.

℟. Cum Dóminus ad judi-
cándum vénerit.

**Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio tantum præce-
dentis.**

¶ Sicubi tamen hoc Festum
habeat II Vesperas integras,
omnia dicuntur ut in I Vesp-
eris 501, præter Antiphonam
ad Magnificat, ut ibidem pro
II Vesperis notatur. 502

**Et Completorium dicitur de
Dominica. 62**

¶ In omnibus novem Lectio-
num Officiis in Feriis Qua-
tuor Temporum occurrenti-
bus, dicitur ix Lectio de Ho-
milía Feriæ currentis, et fit
ejus Commemoratio ad Lau-
des tantum, ante Commemo-
rationem Festi simplicis forte
occurrentis.

DIE 15 SEPTEMBRIS

Septem Dolorum B. Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS

¶ De die Octava Nativitatis
beatæ Mariæ Virginis nihil fit
in Officio septem Dolorum.
Sicubi tamen hac die celebre-
tur aliquod Festum nobilius
Duplex II classis, quod non
sit B. Mariæ Virg., de ipsa
die Octava fit Commemora-
tio ad Laudes, per Antipho-
nam, Versum et Orationem
de die festo 490, ante Com-
memorationem S. Nicomedis.

IN I VESPERIS

Añæ 1 Quo ábiit * dilé-
ctus tuus, o pulchérissima

mulierum? quo declinávit
diléctus tuus, et quæré-
mus eum tecum?

**Psalmi de Communi Festo-
rum B. Mariæ Virginis. [174]**

2 Recédite a me, * amáre
flebo, nolite incúmbere ut
consolémيني me.

3 Non est ei * spécies
neque decor, et vídimus
eum, et non erat aspéctus.

4 A planta pedis * usque
ad vérticem cápitis non
est in eo sánitas.

5 Fulcíte me flóribus, *
stipáte me malis, quia
amóre lángueo.

Capitulum Thren. 2, 13

CUI comparábo te? vel
cui assimilábo te, filia
Jerúsalem? cui exæquábo
te, et consolábor te, virgo
filia Sion? Magna est vel-
ut mare contrítio tua.

Hymnus

IAM toto súbitus vesper
eat polo,
Et sol attónitum præcípí-
tet diem,
Dum sævæ récolo ludí-
brium necis,
Divinámque catástro-
phen.

Spectátrix áderas suppli-
cio, Parens,
Malis uda, gerens cor ada-
mántinum;
Natus funérea péndulus in
Cruce
Altos dum gémitus dabat.

Pendens ante óculos Na-
tus, atrócibus
Sectus verbéribus, Natus
hiántibus
Fossus vulnéribus, quot
penetrántibus
Te confixit acúleis!

Eheu! Sputa, álapæ, vér-
bera, vúlnera,
Clavi, fel, áloë, spóngia,
láncea,
Sitis, spina, cruor, quam
vária pium
Cor pressére tyránnide!

Cunctis intérea stas gene-
rósior,
Virgo, Martýribus : pro-
dígio novo,
In tantis móriens non mó-
reris, Parens,
Diris fixa dolóribus.

Sit summæ Tríadi glória,
laus, honor,
A qua suppliciter, sollicita
prece,
Posco virgínei róboris
æmulas
Vires rebus in áspers.
Amen.

✠. Regína Mártyrum, ora
pro nobis. ✠. Quæ juxta
crucem Jesu constitísti.

Ad Magnif. Ant. Nolíte *
me consideráre quod fusca
sim, quia decolorávit me
sol : filii matris meæ pu-
gnavérunt contra me.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Opprés-
sit me dolor, * et fácies
mea intúmuit a fletu, et
pálpebræ meæ caligavé-
runt.

Oratio

Deus, in cujus passióne,
secúndum Simeónis
prophetíam, dulcíssimam
ánimam gloriósæ Vírginis
et Matris Mariæ dolóris
gládus pertransívit : con-
céde propítius; ut, qui do-
lóres ejus venerádo recó-
limus, passiónis tuæ effé-
ctum felícem consequá-
mur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commemoratio tantum præcedentis :

Ant. O Crux benedicta, * quæ sola fuisti digna portare Regem cælorum et Dóminum, allelúja!

✠. Hoc signum Crucis erit in cælo. ✠. Cum Dóminus ad judicandum venerit.

Oratio

DEus, qui nos hodierna die Exaltationis sanctæ Crucis ánnua solemnitate lætificas : præsta, quæsumus; ut, cujus mysterium in terra cognovimus, ejus redemptionis præmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

Conclusio Hymnorum, etiam ad Horas, erit sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Stemus juxta crucem cum María Matre Jesu, * Cujus ánimam doloris gládus pertransívit.

Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus

O Quot undis lacrimárum,
Quo dolore vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum revúlsum stípíte,

Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater Fílium!

Os suáve, mite pectus
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam
Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrimis.

Centiésque milliésque
Stringit arctis nêxibus,
Pectus illud et lacértos,
Illa figit vúlnera;
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.

Eja, Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrimas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénis laus honórque
Hoc et omni sáculo.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Multiplicáti sunt * qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsus me.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscep̃tor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscep̃t me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui tribulant me, multi insúrgunt advérsus me.

Ant. Paravérunt sagíttas suas * in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Psalmus 10

IN Dómino confido : quómo-
modo dícitis ánimæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, dextruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Ant. Defécit in dolore * vita mea, et anni mei in gemítibus.

Psalmus 30

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observátes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in má nibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolore vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliuioni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam au-

dívi vituperatió nem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accíper e ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in má nibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impíi, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciúi tuæ, * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excelsu mentis meæ : * Projectus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem orationis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retribuet abundánte faciéntibus superbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Ant. Defécit in dolore vita mea, et anni mei in gemítibus.

℟. Regina Mártyrum, ora pro nobis. *℟.* Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

De Jeremía Prophéta

Thren. 1, 2 et 20-21

Lectio i

Quorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amíci ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus, subvérsus est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládus, et domi mors símilis est. Audiérunt quia inge-

misco ego, et non est qui consolétur me.

℟. Símeon, vir justus et timorátus, dixit ad Mariám : * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládus.

℣. Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. — Tuam.

Lectio ii

Thren. 2, 13 et 15-18

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui, sibilavérunt et fremuérunt déntibus, et dixerunt : Devorábitus.

℟. Surge, et áccipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi.

℣. Vocávi Fílium meum ex Ægýpto, ut véniat salus in Israël. — Et.

Lectio iii

Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum quem præcé-

perat a diébus antiquis : destrúxit et non pepércit, et lætificávit super te inimicum et exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filiæ Sion : Deduc quasi torrémentem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. Fili, quid fecísti nobis sic? * Ego et pater tuus * Doléntes quærebámus te. ℣. Quid est quod me quærebátis? In his quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. — Ego. Glória Patri. Doléntes.

In II Nocturno

Ant. Factum est cor meum * tamquam cera liquescens in médio ventris mei.

Psalmus 21

Eus, Deus meus, respice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israél.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te

speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me :

Quóniam tribulatio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concí-

lium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliúm tuum a me : * ad defensionem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a cór nibus unicór nium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israél : * quóniam non sprexit, neque despéxit deprecationem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunť eum : * vivent corda eórum in sáculum sáculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Ant. Deus, vitam meam * annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcaverunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tóta die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fuérunt mihi * lácrimæ meæ panes die ac nocte.

Psalmus 41

Quemádmódum desiderat cervus ad fontes aquárum : * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόνis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abýssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte.

℟. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi. ℞. Inter úbera mea commorábitur.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo de duodecim stellis

Lectio iv

Artýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad

Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin non nisi eam pertransiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteaquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruiť latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nímrum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Jesum bajulántem sibi crucem * Sequebátur turba mulierum, quæ plangebant et lamentabántur eum. ℞. Fíliæ Jerúsalem, super vos ipsas flete et super fílios vestros. — Sequebátur.

Lectio v

TUam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártýrem non immérito prædicémus, in qua nímrum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertransiens ánimam, et pertíngens usque ad divisió-nem ánimæ et spíritus : Múlier, ecce fílius tuus? O commutatió-nem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discipulus pro Magístro, fílius

Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Postquam venérunt in locum qui dicitur Calváriæ, ibi crucifixerunt eum :

* Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus.

℣. Tunc beátam illíus ánimam dolóris gládus pertransívit. — Stabat.

Lectio vi

NON mirémini, fratres, quod Mariá Martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivisse Paulum inter máxima géntium crimina memorántem quod sine affectióne fuissent. Longe id fuit a Mariæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat : Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánte. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifixum? Et veheménte. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Mariam compatiéntem quam Mariæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non

pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit; fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathæa * Pétiit corpus Jesu, quod, de cruce depósitum, * Suo compléxu Mater excépit.

℣. Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustínuit mórtuum fílium. — Pétiit. Glória Patri. Suo.

In III Nocturno

Ant. Intendérunt arcum * rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63

Sáudi, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium : * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbāti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Ant. Anima mea * turbáta est valde : sed tu, Dómine, úsquequo?

Psalmus 6

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in

inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ant. Anima mea turbáta est valde : sed tu, Dómine, úsquequo?

Ant. Deus adjútor * in tribulatió nibus quæ invénérunt nos nimis.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invénérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eorum : * conturbāti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Deus adjútor in tribulatióibus quæ invenérunt nos nimis.

V. Per te salútem hauriámus, Virgo María. *R.* Ex vulnéribus Christi.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 19, 25-27

IN illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus

María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

De institut. Virg. cap. 7

Tabat juxta crucem Mater, et, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiónem. Spectábat non degéneri Mater spectáculo, quæ non metúerat peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, Mater se persecutióibus offerébat.

R. Quis tibi sensus fuit, o Mater dolórum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto? *V.* Consideráte et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. — Dum.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

Epist. 25 ad Ecclesiam Ver-cellensem, prope finem

María Mater Dómini ante crucem Fílii stabat. Nullus me hoc dócuit nisi sanctus Joánnes Evangelísta. Mundum álii concússum in passióne Dómini conscripsérunt, cælum ténebris obdúctum,

refugisse solem, in paradisum latronem, sed postpiam confessionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum caeleste donabat. Nam, si religiosum est quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est quod a Filio Mater tanto affectu honoratur.

R. In toto corde tuo gemitus Matris tuae ne obliviscaris, * Ut perficiatur propitiatio et benedictio.

V. Ave, princeps generosa, Martyrumque prima rosa, Virginumque liliū. — Ut. Gloria Patri. Ut.

In Feria IV Quatuor Temporum Lectio ix de Homilia Feriae et fit ejus Commemoratio ad Laudes ante Commemorationem S. Nicomedis, alias

Pro S. Nicomede Martyre

Lectio ix

Nicomedes presbyter, persequente Christianos Domitiano imperatore, quod corpus Feliculae Virginis, propter confessionem christianae fidei a Flacco comite interfecit, sepelisset, comprehendijussus est; ductusque ad

statuas deorum, cum eis sacrificare velle (quod facere jubebatur) constanter negavisset, propterea quod sacrificium uni Deo vero, qui regnat in caelis, deberetur, plumbatis caesus, in eo martyrio animam Deo reddidit. Cujus corpus cum idem comes in profluentem Tiberim projici imperasset, Justus, Nicomedis clericus diligenter conquisitum, ad muros Urbis via Nomentana honorifice in sepulcro condidit.

Te Deum laudamus.

Si autem Lectio ix alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Ecce, inquit, filius tuus : ecce mater tua. Testabatur de cruce Christus, et inter matrem atque discipulum dividebat pietatis officia. Condebat Dominus non solum publicum, sed etiam domesticum testamentum; et hoc ejus testamentum signabat Joannes, dignus tanto testatore testis. Bonum testamentum, non pecuniae, sed vitae aeternae; quod non atramento scriptum est, sed Spiritu Dei vivi, qui ait : Lingua mea calamus scribae velociter scribentis.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum?

Psalmi de Dominica. 37

2 Recédite a me, * amáre flebo, nolite incumbere, ut consolémini me.

3 Non est ei * spécies neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus.

4 A planta pedis * usque ad vérticem cápitis non est in eo sánitas.

5 Fúlcite me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum Thren. 2, 13

CUI comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagásque Jesu Filii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deíparæ tot lácrimæ,
Quibus laváre súfficis
Totius orbis crímina.

Sit quinque Jesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et dolóres Vírginis
ÆtéRNA cunctis gáudia.

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitéRNA sácula.

Amen.

✠. María Virgo, per virtútem tot dolórum. ✠. Fac nos gaudére in regno cælórum.

Ad Bened. Ant. Veníte, * ascendámus ad montem Dómini, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio

DEus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Mariæ dolóris gládus pertransívit: concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerádo recólimus, passiónis tuæ efféctum felicem consequámur: Qui vivis et regnas.

Ad Laudes tantum, post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus, fit Commemoratio S. Nicomedis Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætéRNA custódit eam.

✠. Justus ut palma.

Oratio

ADesto, Dómine, pópulo tuo : ut, beáti Nicomédís Mártiris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum?

In R. br. V. Qui passus es propter nostram salútem.

AD TERTIAM

Ant. Recédite a me, * amáre flebo, nolíte incúmberet ut consolémini me.

Capitulum Thren. 2, 13

CUI comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

R. br. O vos omnes, * Qui transítis per viam. O vos. **V.** Atténdite et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui. **Glória Patri.** O vos. **V.** Defecerunt præ lácrimis óculi mei. **R.** Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

AD SEXTAM

Ant. Non est ei * spécies neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus.

Capitulum Thren. 1, 2

PLorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus.

R. br. Defecerunt * Præ lácrimis óculi mei. Defecerunt. **V.** Conturbáta sunt ómnia víscera mea. **Præ. Glória Patri.** Defecerunt. **V.** Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. **R.** Inter úbera mea commorábitur.

AD NONAM

Ant. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum Thren. 2, 18

EDuc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

R. br. Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus. **V.** Inter úbera mea commorábitur. Diléctus. **Glória Patri.** Fascículus. **V.** Anima mea liquefacta est. **R.** Ut diléctus locútus est.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 515, præter Ant. ad Magnificat.

℟. Regína Mártyrum, ora pro nobis. **℣.** Quæ juxta crucem Jesu constististi.

Ad Magnif. Ant. Opprêssit me dolor, * et fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

Et fit Commemoratio sequentis tantum.

Completorium de Dominica.

Die 16 Septembris

Ss. Cornelii Papæ
et Cypriani Ep.,

Mm. [49] Semidupl.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℟. Lætámini in Dómino.

Oratio

C 1

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum coméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In II Noeturno

Lectio iv

Ornélius Románus, Gallo et Volusiáno imperatóribus pontificátum gerens, cum Lu-

cína, fémina sanctíssima, córpora Apostolórum Petri et Pauli a catacúmbis in opportuniórem locum tránstulit; ac Pauli corpus Lucína in suo prædio via Ostiénsi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percússus, collocávit; Cornélius Príncipis Apostólorum corpus non longe inde, ubi crucifíxus fúerat, repósuit. Quod cum ad imperatóres delátum esset, et Pontífice auctóre multos fieri christiános, mittitur is in exsílium ad Centum cellas; ubi eum sanctus Cypriánus, epíscopus Carthaginiénsis, per litéras est consolátus.

℣. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. **℟.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

HOC autem christiánæ caritátis officium cum frequens alter álteri persólveret, deteriorem in partem id accipiéntes imperatóres, accersítum Romam Cornélium tamquam de majestáte reum plum-bátis cædi, raptúmque ad

Martis simulácrum, ei sacrificáre jubent. Quam impietátem cum ille detestaretur, ei caput abscíssum est décimo octávo Kaléndas Octóbris. Cujus corpus beáta Lucína, cléricis adjutóribus, humávit in arenária prædii sui prope cœmetérium Callísti. Vixit in pontificátu annos circiter duos.

✠. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ✠. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Ex libro sancti Hierónymi
Presbýteri de Scriptó-
ribus ecclesiásticis

Lectio vi Cap. 67

Cypriánus, Afer, primum glorióse rhetóricam dócuit. Exínde, suadénte presbýtero Cæcílio a quo et cognoménum sortítus est, cristiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit. Ac post non multum témporis, eléctus in presbýterum, étiam epíscopus Carthaginiénsis constitútus est. Hujus ingénii supérfluum est indicem téxere, cum sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno et Galliéno princípibus, persecutióne

octáva, eódem die quo Romæ Cornélius, sed non eódem anno.

✠. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holo-causti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ✠. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectiône acquiescent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Cornélius Románus, Gallo et Volusiáno imperatóribus pontificátum gerens, Novatiáni schismati fórtiter réstitit, plúraque de lapsis magna caritáte conscripsit; ad quem octo sancti Cypriáni exstant epístolæ. In exsílio, ad Centum cellas, ærúmnis conféctus, Martyr óbiit. Cypriánus, Afer, primum glorióse rhetóricam dócuit; exínde, suadénte presbýtero Cæcílio, a quo et cognoménum sortítus est, cristiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit, ac post non multum témporis eléctus in presbýterum, étiam epíscopus Carthaginiénsis constitútus est.

Et ipse in schismate Novati plura perferens, damna Ecclesiæ illata reparare omni ope conatus est. Hujus vero ingenii superfluum est indicem texere, cum sole clariora sint ejus opera. Passus est sub Valeriano et Galliëno principibus, persecutiõne octava.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Cum audieritis, de Comuni plurimorum Martyrum 1 loco. [60]

In Feria IV Quatuor Temporum Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes, alias

Pro Ss. Euphemia Virg. Lucia et Geminiano Mart.

Lectio ix

Euphemia, Lucia et Geminianus, in persecutiõne Diocletiani, non eodem loco, sed eodem die, martyrio coronati sunt. Euphemia Virgo apud Chalcedonem, Prisco proconsule, varia tormentorum genera, virgarum, equulei, rotarum, ignis constanter passa; demum bestiis objecta, una ex iis morsum sancto corpori infigente, ceteris pedes ejus lambentibus, immaculatum spiritum Deo reddidit. Lucia, vidua Romana, a filio Eutropio quod Chri-

stum multos annos coluisset accusata, in ollam pice ac plumbo ferventem demittitur; unde incolumis evadens, cum ferro plumboque onerata per Urbem duceretur, Geminianum, nobilem virum, constantia fidei et martyrii ad Christum convertit. Quem etiam cum multis aliis ad fidem perductis, varie tortum, gloriosi martyrii, abscisso capite, socium habuit. Quorum corpora Maxima, mulier christiana, honorifice sepelivit.

Te Deum laudamus.

Oratio

C 1

Beatorum Martyrum patriterque Pontificum Corneli et Cypriani nos, quaesumus, Domine, festa tueantur: et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Ad Laudes, post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus, fit Com. Ss. Euphemie Virg., Lucie et Geminiani Mm.:

Ant. Istorum est enim regnum celorum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad premia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino et exultate, justi. *R.* Et gloriamini, omnes recti corde.

Oratio

PRæsta, Dómine, précibus nostris cum exsultatione provéntum : ut sanctórum Mártyrum Euphémiae, Lúciæ et Geminiani, quorum diem passionis ánnua devotíone recólimus, étiam fidei constantiam subsequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 17 Septembris
In Impressione
Ss. Stigmatum
S. Francisci

Confessoris [94] Duplex

IN I VESPERIS

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beáta
Vúlnera Christi.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubernat
Trinus et unus.

Amen.

✠. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum.

✠. Signis redemptionis nostræ.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui, frigescente mundo, ad inflammándum cor-

da nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francisci passiónis tuæ sacra Stigmata renovásti : concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus : Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

✠. Exsultábunt Sancti in glória. ✠. Lætábúntur in cubilibus suis.

Oratio

C 1

BEatórum Mártyrum patrítérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum coméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus Iste Conféssor, ut supra. 534

In I Nocturno

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas

Cap. 5, 25-26; 6, 1-18

Lectio i

 I spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi,

ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, etsi præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis considerans te ipsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam, si quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquisque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit et non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit. Communícet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechizat in ómnibus bonis.

✠. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

✠. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ii

Nolíte erráre : Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem; qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum au-

tem faciéntes non deficiámus; témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergo, dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fidei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídí, tantum ut crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt; sed volunt vos circumcídí, ut in carne vestra gloriéntur.

✠. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

✠. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio aliquid valet neque præputium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos et misericórdia et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit; ego enim Stigmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini

nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

✠. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctorum.

✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex Commentáriis sancti Bonaventúre Epíscopi

Legenda S. Francisci cap. 13

Lectio iv

Idélis revéra fámulus et mínister Christi, Francíscus, biénnio ántequam spíritum rédderet cælo, cum in loco excélso seórsum, qui mons Alvérniæ dicitur, quadragenárium ad honórem Archángeli Michaélis jejúnium inchoáset, supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántius solito superfúsus ac cælestium desideriórum ardentíori flamma succénsus, supernárum cœpit immisiónum cumulátius dona sentíre. Dum igitur séráphicis desideriórum ardóribus sursum agerétur in Deum, et afféctus compasíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex caritaté nímia crucifígi complácuít; quodam mane

circa festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem unius Séraphim, sex alas tam fúlidas quam ignítas habéntem, de cælórum sublimitáte descéndere. Qui, volátu celérrimo ad áëris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solum alátus, sed et crucifíxus apparuit; manus quidem et pedes habens exténsos et cruci affíxos, alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput erígeret, duas ad volándum exténderet, duábus vero réliquis totum corpus circumplecténdo veíaret. Hoc videns vehementer obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum et in gratiósó ejus aspéctu, sibi tam mirabíliter quam familiáriter apparentis, excessívam quamdam concipiébat lætítiam, et dira conspécta crucis affixio ipsíus ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

INtellexit quidem, illo docénte intérius qui et apparébat extérius, quod, licet passiónis infirmitas cum immortalitáte spíritus seráphici nullátenuis conveníret, ídeo tamen hujusmodi visio suis fúerat præsentáta conspéctibus, ut amicus ipse Christi prænosceret, se, non per martýrium carnis sed per incéndium mentis, totum in Christi Jesu crucifixi expréssam similitúdinem transformándum. Dispárens itaque visio, post arcánum ac familiáre collóquium, mentem ipsíus seráphico intérius inflammávit ardóre; carnem vero Crucifíxo confórmi extérius insignívit effigie, tamquam si ad ignis liquefactívam virtútem præámbulam sigillatíva quædam esset impréssio subsequéta. Statim namque in mánibus et pédibus ejus apparére cœpérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferióri parte mánuum et superióri pedum apparentibus, et eórum acuminibus existéntibus ex advérso. Dextrum quoque latus, quasi láncea transfíxum, rubra cicatrice obdúctum erat, quod sæpe, sánguinem sacrum effúndens, túnica et femorália respergébat.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Postquam ígitur novus homo Francíscus novo et stupéndo miraculo cláruit, cum singulári privilegio retroáctis sáculis non concéssó insignítus appáruit, sacris videlicet Stigmátibus decorátus, descéndit de monte secum ferens Crucifíxi effígiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artificis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum regis seráphicus vir abscondere bonum esse óptime norat, secréti regális cóncius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, miracula quædam apérte per ipsa monstrávit; ut illórum occulta et mira vis Stigmátum manifestá patéret claritáte signórum. — Porro rem admirábilem ac tantópere testátam atque in pontificiis diplomátibus præcípui láudibus et fa-

vóribus exaltátam, Benedictus Papa undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit; quam póstea Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Christi crucifíxi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiám propagávit.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

Francíscus singulári privilegio retroáctis sáculis non concéssó insignítus appáruit, cum sacris Stigmátibus decorátus descéndit de monte, secum ferens Crucifíxi effígiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artificis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum regis seráphicus vir abscondere bonum esse óptime norat, secréti regális cóncius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad

glóriam suam magna revelare quæ facit, Dóminus ipse, qui signacula illa secrète imprésserat, miracula quædam apérte per ipsa monstrávit; ut illórum occúlta et mira vis Stigmatum manifestá patéret claritáte signórum. — Porro rem admirábilem ac tantópere testátam atque in pontificiis diplomátibus præcípui laúdibus et favóribus exaltátam, Benedictus Papa undécimus anniversária solemnitate celebrári vóluit; quam póstea Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Christi crucifixi accenderéntur amórem, ad univérsum Ecclésiám propagávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me venire, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 32 in Evangelia

Uia Dóminus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcé-

pta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietatem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præciperet humilitátem.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et permanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

Eрте, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna

concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdiū et vestra largímini. Quid vero in hac lectiōe dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dicitur ut abnegémus nostra; hic dicitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósū non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósū est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℣. Ego enim Stigmata Dómini Jesu in corpore meo porto. — Per. Glória Patri. Per.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoriatio ad Laudes tantum, alias

Lectio ix

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcepit ut renuntiémus nostris : quia, quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium pòsident : nudí ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisque cum

nudo luctátur, citius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam corpóris induménta? Qui ergo contra diábolū ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Jesu, coróna célsior
Et véritas sublírior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmíum :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni réverso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de corpore
Christi recépit Stigmata.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdó júgiter,

Calcávit artes dáemonum
Sævúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te, piíssime,
Precámur omnes súpli-
ces,

Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

* Patri perénis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæcu-
lum. Amen.

✠. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. ✠. Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidélis,
supra multa te constí-
tuam, intra in gáudium
Dómini tui.

Oratio

Domine Jesu Christe,
qui, frigescénte mun-
do, ad inflammándum cor-
da nostra tui amóris igne,
in carne beatíssimi Fran-
cisci passióis tuæ sacra
Stigmata renovásti : con-
céde propítius; ut ejus
méritis et précibus crucem
júgiter ferámus, et dignos
fructus pœniténtiæ faciá-
mus : Qui vivis et regnas.

Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis.

Die 18 Septembris
S. Josephi a Cupertino
Confessoris [94] Duplex

IN I VESPERIS

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Mórtuus
sum, * et vita mea est
abscondita cum Christo in
Deo.

Oratio

Deus, qui ad unigéni-
tum Fílium tuum exal-
tátum a terra ómnia trá-
here disposuísti : pérfice
propítius; ut, méritis et
exémpló seráphici Confes-
soris tui Joséphi, supra
terrénas omnes cupidi-
tátes eleváti, ad eum per-
veníre mereámur : Qui
tecum vivit et regnat.

Et fit Com. præcedentis

Ant. Hic vir, despiciens
mundum et terréna, triúm-
phans, divítias cælo cón-
didit ore, manu.

✠. Signásti, Dómine, ser-
vum tuum Franciscum.

✠. Signis redemptiós
nostræ.

Oratio Dómine, ut supra.

In I Noeturno

De Epístola secúnda beáti
Pauli Apóstoli ad Co-
rínthios

Cap. 4, 6-11; 5, 1-8; 12, 1-9

Lectio i

Deus, qui dixit de té-
nebris lucem splen-
descere, ipse illúxit
in córdibus nostris ad illu-

minationem scientiæ claritatis Dei in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur; aporiamur, sed non destituimur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur; deijcitur, sed non perimus; semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. — Intra.

Lectio ii

SCimus enim quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cælis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cælo est, superindui cu-

pientes : si tamen vestiti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati : eo quod nolumus exspoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audientes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinámur a Domino : (per fidem enim ambulamus et non per speciem) audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et præsentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinavit sicut lilium : * Et florébit in æternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini, in atriiis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit) : raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hominem, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) : quoniam raptus est

in paradísium : et audivit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens : veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stimulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter igitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

✠. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum.

✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Lectio iv

Joséphus a Cupertino, óppido in Salentínis diocécis Neritonénsis, anno reparátæ salútis millésimo

sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amóre prævéntus, puerítiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte morúmque innocentia transégit. A diutúrno molestóque morbo, patientíssime toleráto, Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus ac excoléndis virtútibus dedit; utque Deo ad majóra vocánti se intímus conjúngeret, órđini seráphico nomen dare constituit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in cænóbio Crýptulæ, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter cléricos divína dispositiõe connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quam ob rem, mundánis quibuscúmque afféctibus terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum ac pœnárum genere corpus afflíxit; spíritum vero sanctæ oratiónis altíssimæque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívít. Hinc factum est, ut caritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætáte diffúsa, miro

planéque singulári modo in dies coruscáverit.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérmam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

ELúxit præcípuè ardentíssima ejus caritas in extásibus ad Deum suavíssimis stupendisque ráptibus, quibus frequénter afficiebátur. Mirum autem, quod, alienáto a sensibus ánimo, statim ab éxtasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequébatur, dícere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero séráphici Patriárchæ ita æmulátus est, ut, morti próximus, præláto suo assérere vere potúerit se nihil habére, quod more religiosórum resignáret. Itaque, mundo sibique mórtuus, vitam Jesu manifestábat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitúdine obscóenum flagitium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimæ illius puritá-

tis, quam, immúndo spírítu vehementíssimis tentatióibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illæsam, tum arcta sensuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, tum dénique speciáli protectiÓne puríssimæ Vírginis Mariæ, quam matrem suam appelláre consuévít, ac véluti matrem dulcíssimam íntimo cordis afféctu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse ajébat, ómnia bona consequeréntur.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

HÆC beáti Joséphi sollicitúdo a sua erga próximos caritáte prodíbat; tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salutem modis ómnibus instantíssime procuráret. Exténdens páriter caritátem suam in próximum, sive páuperem, sive infirmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus caritáte, qui objurgatióibus, probris

omnisque generis injúriis ipsum appéterent; nam eádem patiéntia, mansuetú-dine, vultúsque hilari-táte tália excipiébat, qua tot inter ac tantas vicissi-tú-dines resplénduit, dum vel moderatórum ór-dinis vel sacrae Inquisitió-nis jussu hac illac erráre ver-saríque coáctus est. Quam-quam vero pópuli non so-lum, sed viri príncipes exímiam ejus sanctitátem et supérna charísmata ad-miraréntur, ea nihilómi-nus erat humilitáte, ut, magnum se peccatórem réputans, Deum enixe de-precarétur ut sua ab eo illústria dona removéret, hómines vero exoráret ut in eum locum mórtuum ejus corpus injicerent, ubi memória sui esset prorsus oblitteráta. At Deus, qui ponit húmiles in sublíme quique servum suum, dum víveret, cælésti sapiéntia, prophetía, córdium per-scrutatióne, curatiónum grátia ceterísque donis cu-mulatíssime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse ántea præ-díxerat, loco ac témpore, anno ætátis suæ sexagé-simo primo, Auxími in Picéno pretiósam réddidit sepulcrúmque gloriósum. Illum dénique, étiam post óbitum miraculis coru-scántem, Benedictus quar-

tus décimus Beatórum, Clemens tértius décimus Sanctórum fastis adscri-psit. Ejus autem Offícium et Missam Clemens quar-tus décimus, ejúsdem ór-dinis, ad univérsam Ecclé-siam exténdit.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex óm-nibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæ-léstia regna. — Quia. Gló-ria Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato
Lectio ix

Joséphus a Cupertino, piis paréntibus ortus, adolescens castis móribus insignis, apud Minóres Conventuáles in cœnóbio Crýptulæ inter láicos pri-mum, ob litterárum impe-ritiam, deinde inter clé-ricos divína dispositiône connumerátus est. Sacer-dótio initiátus, cilíciis, fla-géllis omníque asperitá-tum génere corpus afflíxit; spíritum vero sanctæ ora-tiόνis assíduo pábulo enu-trívit, quo factum est, ut ad altíssimæ contempla-tiόνis gradum a Deo vo-cátus sit. Obediéntia et paupertáte insignis, casti-

tátem summópere cóluit, eámque, magnis tentatió-
nibus devíctis, servávit
illæsam. Mira dilectiône
Vírginem Mariám prose-
cútus est, et magna cari-
táte in páuperes resplén-
duit. Tanta erat humili-
táte, ut, magnum pecca-
tórem se réputans, Deum
enixe deprecárétur, ut sua
ab eo illústria dona remo-
véret. Ordinis moderató-
rum vel sacræ Inquisitió-
nis jussu multas peragrá-
vit regiónes; demum, Au-
xími in Picéno, anno ætá-
tis suæ sexagésimo primo,
ad cælum evolávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 1-14

IN illo témpore : Loque-
bátur Jesus princípibus
sacerdótum et pharisæis
in parábolis dicens : Sí-
mile factum est regnum
cælórum hómīni regi, qui
fecit nuptias filio suo. Et
réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Liber 2 Homiliar. Hom. 38,
circa medium

Buia jam, largiēte
Dómino, nuptiá-
rum domum, id est,
sanctam Ecclésiā intrá-

stis, solérter, fratres, aspí-
cite, ne áliquid de mentis
vestræ hábitu rex ingré-
diens reprehéndat. Cum
magno enim cordis timóre
pensándum est quod pró-
tinus súbditur : Intrávit
autem rex, ut vidéret
discumbéntes, et vidit ibi
hómīnem non vestítum
veste nuptiáli. Quid, fra-
tres caríssimi, éxprimi per
nuptiálem vestem putá-
mus? Si enim vestem nu-
ptiálem baptísma vel fi-
dem dícimus, quis sine
baptísmate et fide has
núptias intrávit? Eo enim
ipso foris est, qui necdum
crédidit. Quid ergo debé-
mus intellígere per nu-
ptiálem vestem, nisi cari-
tátem? Intrat enim ad
núptias, sed cum nuptiáli
veste non intrat, qui, in
sancta Ecclésia assistens,
fidem habet, sed caritátem
non habet. Recte enim
cáritas, nuptiális vestis
vocátur, quia hanc in se
Cónditor noster hábuit,
dum ad sociándæ sibi Ec-
clésiæ núptias venit.

R. Iste est, qui ante
Deum magnas virtútes
operátus est, et de omni
corde suo laudávit Dómi-
num : * Ipse intercédāt
pro peccátis ómnium po-
pulórum. **V.** Ecce homo
sine queréla, verus Dei
cultor, ábstinens se ab
omni ópere malo, et pér-

manens in innocentia sua.
— Ipse.

Lectio viii

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit : Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per caritatem venit ad homines, eandem caritatem innouit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit; sed cum nuptiali veste non venit, si caritatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso et sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes et festa celebrantes despiciendis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad caelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est, caritatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes

in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.
— Et. Gloria Patri. Et.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriae, et sit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Lectio ix

Sciendum vero est quia, sicut in duobus lignis, superiore videlicet et inferiore vestis texitur; ita in duobus praecipitis caritas habetur, in dilectione scilicet Dei et proximi. Scriptum quippe est : Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota virtute tua, et proximum tuum sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur : Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur : Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, Ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relin-

quit. Duo ergo necesse est ut caritatis præcepta custódiat, quisquis habere in núptiis vestem núptialem curat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Osténdit mihi * Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni.

Oratio

Deus, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti : pérfice propítius; ut, méritis et exémplo seráphici Confessoris tui Joséphi, supra terrénas omnes cupiditates eleváti, ad eum perveníre mereámur : Qui tecum vivit.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 19 Septembris

SS. Januarii Ep.

et Sociorum **Mm.** [49]

Duplex

℣. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia re-

gni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

C 3

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémp-
lis. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis :

Ant. Existimo ómnia detriméntum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus qui ad, **ut supra.**

In II Nocturno

Lectio iv

Anuárius, Benevén-
ti epíscopus, Dio-
cletiáno et Maxi-
miáno in Christiános sæ-
viéntibus, ad Timótheum
Campániæ præsidem ob
christiánæ fidei professio-
nem Nolam perdúctur.
Ibi, ejus constántia várie
tentáta, in ardéntem for-
nácem conjéctus, ita illæ-
sus evásit, ut ne vesti-
méntum aut capíllum qui-
dem flamma violáverit.
Hinc præses, accénsus ira-
cúndia, Mártyris corpus
ímpérat usque eo dístrahi,
quoad nervórum compá-
ges artuúmque solvántur.

Festus interea ejus diáconus et Desidérius lector, comprehénsi vinctique, una cum episcopo anterhedam præsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúndem cárcerem, in quo Sósíus Misénas et Próculus Puteolánus diáconus, Eutyches et Acútius láici, ad béstias damnáti, detinebántur, simul conjiciúntur.

✠. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ✠. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

Postero die omnes in amphitheatro feris obiecti sunt; quæ, naturalis oblité feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágis cantiónibus tríbens, cum senténtiam cápitis in Christi Mártyres pronuntiáset, óculis repénite captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépít; quo miráculo hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex, níhilo placátior factus beneficio, sed conversióne tantæ multi-

túdinis actus in rábiem; véritus máxime principum decréta, sanctum Episcopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

✠. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ✠. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Lectio vi

Horum córpora finítimæ urbes, pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliéndam curárant. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére; quod, primo Benevéntum, inde ad monastérium montis Vírginis, postrémo Neápolim translátum et in majóri ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, exstínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefieri et ebullíre, perinde

atque recens effusus, ad hæc usque tempora cernitur.

✠. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos; et in tempore erit respectus illorum, * Quoniam donum et pax est electis Dei. ✠. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. — Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Pro hoc Festo simplificato
Lectio ix

Januarius, Beneventi episcopus, Diocletiano et Maximiano in Christianos savientibus, a Timotheo Campaniae praeside ob christianae fidei professionem frustra igne et equuleo tentatus est. Mox vinctus una cum Festo ejus diacono et Desiderio lectore, ante rhedam praesidis Putolos pertrahitur, et postero die cum sociis, quibus adjecti sunt Sosius Misenas, Proculus Puteolanus diaconus, Eutyches et Acutius laici, bestiis objicitur. Verum, cum haec innoxiae illis fuissent, et hominum millia fere quinque Christi fidem suscepissent, actus in rabiem praeses, sanctum Episco-

pum cum sociis gladio percuti jussit. Horum corpora Christiani sepelienda curaverunt. Januarii corpus primo Beneventum, inde ad monasterium montis Virginis, postrimo in majori ecclesia Neapolis conditum multis miraculis claruit. Ejus sanguis, qui in ampulla vitrea asservatur, cum in conspectu capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri et ebullire ad haec tempora cernitur.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio vii Cap. 24, 3-13

IN illo tempore : Sedente Jesu super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto dicentes : Dic nobis, quando haec erunt? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Comment. in Matth. can. 25

Discipuli Dominum interrogant quando haec fierent, quodve signum et adventus sui et consummationis saeculi noscerent. Et, quia tria haec in unum quaesita sunt, distinctis et tempo-

ris et intelligéntiæ significationibus separántur. Respondétur igitur primum de civitátis occásu, et confirmántur veritaté doctrinæ, ne quis fallax ignorántibus posset obréperere; ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut igitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

✠. Propter testaméntum Dómini et leges patrénas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis :

* Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

✠. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Lectio viii

Confirmat igitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexationibus multi turbabúntur, et, tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem diacónibus fuit), multósque eméntita veritaté pervertent; et, abundánte nequítia, caritas refrigéscet.

✠. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuí-

stis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ✠. Veníte, benedícti Patris mei, percípите regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Lectio ix

SED usque in finem perseverántibus salus reserváta est; ac tum, per omnes orbis partes viris apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et, cum univérsis fúerit cognítio sacraménti cæléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet; ut prædicatiónis fidem, et infidélium pœna et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc igitur in eam, ut fúerant prædicta, perfécta sunt; et, lapidátis, fugátis, perémpis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum, ejéctis prædicatóribus Christi, indignam Dei prædicatióne se præbuit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte ti-

mère : multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio

C 3

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémp-
lis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 20 Septembris

Ss. Eustachii

et Sociorum Mm. [49]

Duplex

℟. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

C 2

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui

Christi vestigia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine finé.

℟. Exsultábunt Sancti.

Oratio Deus qui nos ánnua, **ut supra.**

In II Noeturno

Lectio iv

Eustáchius, qui et Plácidus, génere, ópibus et militári glória inter Romános insígnis, sub Trajáno imperatóre magístri militum título méruiť. Cum vero sese aliquándo in venatióne exercéret ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repénťe inter consístentis feræ córnuá excélsam atque fulgéntem Christi Dómini e cruce pendéntis imáginem. Cujus voce ad immortalis vitæ prædam invitátus, una cum uxóre Theopísta ac duóbus párvulis fíliis Agapíto et Theopísto, cristiánæ militiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illáesi in aquis válidis : * Terra apparuit árida, et in Mari Rubro via sine impedi-
ménto. ℟. Quóniam per-

cússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

MOX ad visiõis pristinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regressus, illum prænuntiántem audívit quanta sibi deinceps, pro ejus glória, perferénda essent. Quocírca incredíbles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in summam egestátem redáctus est. Cumque clam se subducere cogerétur, in itinere cónjugem primum, deinde étiam líberos sibi miserabiliter eréptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regiõne longínqua villicum agens longo témpore delítuit, donec, cælesti voce recreátus ac nova occasiõne a Trajáno conquisítus, íterum bello præficitur.

✠. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ✠. Tradidérunt cõrpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Lectio vi

ILLa in expeditiõne, líbris simul cum uxóre insperáto recéptis, victor Urbem ingénti ómnium

gratulatiõne ingréditur. Sed paulo post inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constántissime rénuít. Cumque váriis ártibus ad Christi fidem ejurándam frustra tentarétur, una cum uxóre et líberis, leónibus objicitur. Horum mansuetúdine concitátus imperátor, æneum in taurum subjéctis flammis candéntem eos immítti jubet, ubi divínis in láudibus consummáto martýrio, duodécimo Kaléndas Octóbris ad sempitérnam felicitátem convoláruñt. Quorum illæsa cõrpora, religiõse a fidélibus sepúlta, póstmódum ad ecclésiám eórum nómine eréctam honorífice transláta sunt.

✠. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ✠. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectiõne acquiescent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Comuni plurimorum Martyrum 2 loco. [66]

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Fe-

riæ, et fit ejus Commemora-
tio ad Laudes tantum, alias

Pro Vigilia S. Matthæi Ap. :

Bened. Per Evangélica dicta.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio ix Cap. 5, 27-32

IN illo témpore : Vidit
Jesus publicánum, nó-
mine Levi, sedéntem ad
telónium, et ait illi : Sé-
quere me. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 5 Comment. in Lucæ
cap. 5 post initium

Mystica est hæc vocá-
tio publicáni, quem
sequi jubet, non córporis
gressu, sed mentis affé-
ctu. Itaque ille, prius
avára de mercédibus, dura
de labóribus periculisque
nautárum emóluménta
convértens, verbo vocá-
tus, própria derelínquit,
qui rapiébat aliéna; ac,
vile illud sedíle destítuens,
toto post Dóminum vestí-
gio mentis incédit. Con-
vivii quoque magni éx-
hibet apparátum; qui enim
domicílio Christum récipit
intérno, máximis delecta-

tiónibus exuberántium pá-
scitur voluptátum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri
capilli cápitis * omnes
numeráti sunt : nolite ti-
mére : multis passéribus
melióres estis vos.

Oratio

C 2

DEus, qui nos concédís
sanctórum Mártyrum
tuórum Eustáchii et So-
ciórum ejus natalítia có-
lere : da nobis in ætérna
beatitúdine de eórum so-
cietáte gaudére. Per Dó-
minum.

**Ad Laudes extra Quatuor
Tempora pro Commemora-
tione Vigiliæ : Añã et ℣. de
Feria currenti.**

Oratio

DA, quæsumus, omni-
potens Deus : ut beáti
Matthæi Apóstoli tui et
Evangelistæ, quam præ-
venimus, veneránda so-
lémnitas, et devotióne
nobis áugeat et salútem.
Per Dóminum.

**Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis.**

DIE 21 SEPTEMBRIS

S. Matthæi Apostoli et Evangelistæ

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Evangelistarum [3] et [24], præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio

BEāti Apóstoli et Evangelistæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur : ut, quod possibilitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

✠. Exsultábunt Sancti.

Oratio Deus, qui nos, ut supra. 554

In I Nocturno Lectiones Et factum est. [24]

In II Nocturno

Lectio iv

Matthæus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelista, Capphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum; quem étiam cum réliquis

discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectionem, ántequam in provínciam proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Jesu Christi Hebráice scripsit. Mox in Æthiópiam proféctus, Evangélium prædicávit, ac prædicationem multis miráculis confirmávit.

✠. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Lectio v

ILlo igitur in primis miráculo quo regis fíliam a mórtuis excitávit, regem patrem et uxórem ejus cum univérsa província ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus, ejus succéssor, cum Iphigeníam, régiam fíliam, vellet sibi dari in matri-

mónium; Matthæum, cuius ópera illa virginitátem Deo vóverat et in sancto propósito perseverábat, ad altárem mystérium celebrántem iussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus apostólicum martýrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmódum in ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo summo Pontífice, cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

✠. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

✠. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Lectio vi Hom. 3, lib. 1

SANCTA quátuor animália, quæ prophetiæ spírítu futúra prævidéntur, subtlíli narratióne describúntur, cum dicitur : Quátuor fácies uni, et quátuor

pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatióem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatióem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur.

✠. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

✠. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 9, 9-13

IN illo témpore : Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine, et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri

Liber 1 Comment. in Matth.
cap. 9

Eteri Evangelistæ, propter verecundiam et honorem Matthæi, noluérunt eum nómine appellare vulgato, sed dixerunt, Levi; dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndum illud quod dicitur a Salomóne : Justus accusator est sui in principio sermónis; et in alio loco : Dic tu peccata tua, ut justificeris) Matthæum se et publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus nulum debere salutem desperare, si ad melióra convérsus sit, cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repente mutátus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo :
* Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viii

ARguit in hoc loco Porphyrius et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter

quémlibet vocántem hóminem sint secúti; cum tantæ virtútes tantaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidísse non dubium est. Certe fulgor ipse et majéstas Divinitátis occultæ, quæ étiam in humana fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes trahere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide et súccinis hæc esse vis dicitur, ut ánulos et stípulam et festúcas sibi cópulent; quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se trahere póterat quos vocábat?

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Lectio ix

ET factum est, discumbente eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum, a peccátis ad melióra convérsus, locum

invenísse pœniténtiæ; et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut pharisæi et scribæ mûrmurant, sed pœniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo significat, dicens : Misericórdiam volo, et non sacrificium; non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiõnem habéret docéndi, et spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

Te Deum laudámus.

Oratio

BEáti Apóstoli et Evangelistæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur : ut, quod possibilitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessiõne donétur. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis tantum.

Die 22 Septembris

S. Thomæ de Villanova

Ep. et Conf. [69]

Duplex (m. t. v.)

Ant. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

V. Amávit eum Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti : quæsumus; ut, ejus intercessiõne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Thomas, in óppido Fontispláni Tolétanæ diocéseos in Hispânia natus anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus, ineúnte vita, pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit. Cujus adhuc puer complúra dedit exémpia; sed illud in primis nóbile, quod, ut nudos operíret, própriis véstibus non semel seípsum éxuit. Exácta puerítia, Complúto, quo missus fúerat ut alúmnus in collégio majóri sancti Ildefónsi lítteris óperam daret, patris óbitu revocatús, univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit; eodémque statim revérsus est, et, sacráe theologiæ cursu confécto, ádeo doctrína excélluit, ut, in eádem universitáte cáthedram ascén-

dere jussus, philosophicas theologicasque quæstiones mirabiliter explanaverit, interim assiduus precibus scientiam Sanctorum et rectam vitæ morumque normam a Domino vehementissime postulans. Quare, divino instinctu, Eremitarum sancti Augustini amplexus est institutum.

✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v

Religionem professus, omnibus religiōsi hominis virtutibus et ornamētis excelluit, humilitate, patientia, continentia, sed ardentissima caritate summe conspicuus, inter varios et assiduos labores orationi rerumque divinarum meditationi invicto spiritu semper intentus. Prædicandi onus, utpote sanctimonia et doctrina præstans, subire jussus, cælesti aspirante gratia, innumerabiles e vitiōrum cœno in viam salutis eduxit. Regendis deinde fratribus admotus, prudentiam, æquitatem et mansuetudinem pari sedulitate ac severitate conjunxit;

adeo, ut priscam sui ordinis disciplinam multis in locis vel firmaverit vel restituerit.

✠. Pōsui adjutōrium super potētem, et exaltāvi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Granatēnsis archiepiscopus designatus, mira humilitate et constantia insigne munus rejecit. Verum, non multo post, Valentīnam ecclēsiā, superiorum auctoritate coactus, gubernandam suscepit; quam annis ferme undecim ita rexit, ut sanctissimi et vigilantissimi pastōris partes expleret. Ceterum, consueta vivendi ratione nihil admodum immutata, inexplēbili caritati multo magis indulsit, cum amplos ecclēsiæ redditus in egenos dispersit, ne lectulo quidem sibi relicto : nam eum, in quo decumbēbat cum in cælum evocarētur, ab eodem commodatum habuit, cui paulo ante eleemōsynæ loco donāverat. Obdormivit in Domino, sexto Idus Septēbris, annos natus octo et sexaginta. Servi sui sanctitatem adhuc vivētis, et exinde post

mortem, miraculis Deus testatam voluit; præsertim, cum horreum, frumento pauperibus distributo, penitus vacuum, repente plenum inventum est, et cum ad ejus sepulcrum puer mortuus revixit. Quibus aliisque non paucis fulgentem signis, Alexander septimus, Pontifex maximus, Sanctorum numero adscripsit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

Thomas, in oppido Fontisplani Toletanae dioceseos in Hispania natus, a bonis parentibus, ineunte vita, pietatem et singularem in pauperes misericordiam accepit, cujus toto vitae suae decursu praeclara dedit exempla. Puer enim, ut nudos operiret, propriis vestibus non semel seipsum exuit; adolescens, post patris obitum universam hereditatem egenis virginibus alendis dicavit.

Cum, theologiae cursu confecto, divino instinctu, Eremitarum sancti Augustini institutum amplexus esset, virtutibus omnibus ornatus, caritate præsertim erga pauperes et peccatores excelluit, quos e vitiorum caeno educere satégit. Praecipue vero ejus misericordia eluxit, cum, ad regendam Valentianam ecclesiam ex obedientia vocatus, vigilantissimi pastoris vices explévit et amplos ecclesiae réditus in egenos dispérsit, ne lectulo quidem sibi relicto. Obdormívit in Dómino, sexto Idus Septembris, annos natus octo supra sexaginta.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo peregre, de Comm. Conf. Pont. I loco. [80]

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriae, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Pro Ss. Mauritio et Sociis Martyribus

Lectio ix

CUM Maximianus imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Sedunorum sacrificii causa constitisset, Thebaeorum légio, ne se impiorum sacrorum societate contaminaret, a reliquis copiis dis-

céssit. Quare imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent ut, si salvi esse vellent, in castra ad sacrificia redírent : qui se christiána religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia quam ántea exársit. Itaque, immissa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum primum occídi jussit; quod martýrium sua sponte, maximéque hortatóre Maurítio, ferre maluérunt quam imperáta fácere nefárii imperatóris. Ac deínde réliquos omnes, constantíssime Christum prædicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérso exércitu trucidári imperat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Eleemósynas * illíus enarrábit omnis ecclésia Sanctórum.

Oratio

DEus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti : quæsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Et, post Commemoratió-nem Feriæ in Quatuor Temporibus, fit Commemoratio Ss. Maurítii et Sociorum Mm. :

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis páséribus meliôres estis vos.

✠. Exsultábunt Sancti.

Oratio

ANnue, quæsumus, omnípotens Deus : ut sanctórum Mártýrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

✠. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Dispérsit, * dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Et fit Commem. sequentis ac S. Theclæ Virg. et Mart.

Die 23 Septembris

S. Lini

Papæ et Martyris [29]

Semiduplex

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Linum Mártýrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. (Per Dóminum).

Deinde Commem. S. Theclæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui beátæ Theclæ Virginitis et Mártýris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In II Noeturno

¶ Pro hoc Festo simplicitate
Lectio iv dicitur ut ix.

Lectio iv

Inus Póntifex, Volatérri in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiám. Cujus tanta fides et sáncritas fuit, ut non solum dæmónes ejíceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti Petri, et ea má-

xime quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sancívit ne qua múlíer, nisi veláto cápíte, in ecclésiám introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam cristiánæ fidei, jussu Saturníni impíi et ingrátissimi consularis, cujus fíliam a dæmónum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum, nono Kaléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres, creátis, bis mense Decémbris, episcopis quíndecim, presbýteris decem et octo.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

De Expositiόne sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centésimum decimum octávum.

Lectio v Sermo 21

PRíncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiόnum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum

violéntus opprèsserit, nullus sánguinem fúderit, nullus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplicia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutióne pátitur, qui impugnátur sine crimine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiõe laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiõibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Et.

Lectio vi

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcésitur, cum fidei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómo-
do ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmi-

tátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum : Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Quaratiõe beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Comm. unius aut pluriúm Summorum Pont. [28^a]

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias Pro S. Thecla Virg. et Mart.

Lectio ix

Thecla virgo, ex illústri-
bus paréntibus Iconiina, a Paulo Apóstolo fidei præcéptis institúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamíride sponso relícto, cum eam paréntes, quod christiána esset, accusássent, in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta, seípsam injécit.

Sed igne, plúvia quæ repente exórta est, exstincto, Antiochiám venit; ubi, feris objecta et tauris in diversa incitátis alligata, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fidei et vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriám rédiens, in montem sola secéssit. Deínde, multis virtútibus et miraculis insignis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleuciæ sepúlta est.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Linum Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitisti esse pastórem. Per Dóminum.

Et, post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus, fit Com. S. Theclæ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas mar-

garítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

✠. Diffúsa est grátia.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui beátæ Theclæ Vírginis et Mártýris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitate lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 24 Septembris

B. Mariæ V. de Mercede

Duplex majus

Omnia de Comm. Festorum B. Mariæ V. [174], præter ea quæ hic habentur propria.

✠. Dignáre me laudáre te.

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio

DEus, qui, per gloriosissimam Fílii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiám

tuam prole amplificare dignatus es : præsta, quæsumus; ut, quam pie veneramur tanti operis institutricem, ejus pariter meritis et intercessione, a peccatis omnibus et captivitate dæmonis liberemur. Per eundem Dominum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio Gregem tuum, ut supra, 564

In II Nocturno

Lectio iv

QUO tempore major feliciorque Hispaniarum pars diro Saracenorum opprimebatur jugo, innumerique fideles sub immâni servitute, máximo cum periculo christiânæ fidei abjurandæ, amittendæque salutis æternæ, infelíciter detinebantur, beatissima cælorum Regina, tot tantisque benígniter occurrens malis, nímiâ caritatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolásco, pietate et opibus florénti, qui, sanctis vacans meditationibus, júgiter ánimo recogitabat qua ratione tot Christianorum ærúmnis

sub Maurorum captivitate degéntium succúrri posset, ipsamet beatíssima Virgo, seréna fronte, se conspiciendam dedit; et acceptíssimum sibi ac unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus cura incumberet captivos e Turcarum tyránnide liberándi. Quacælésti visione vir Dei recreátus, mirum est quo caritátis ardóre flagráre cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse ac instituenda ab eo religio máximam illam caritatem sédulo exercérent, ut quisque ánimam suam póneret pro amicis et proximis suis.

℣. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. **℣.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio v

EA ipsa nocte éadem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Péñafort et Jacóbo Aragóniæ regi apparuit, idípsum de religiósus instituendis ádmónens, suadénsque ut opem pro constructióne tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat a sa-

cris confessiõibus, ádvocans, ei rem omnem apéruit; quem étiam cáelitus instrúctum réperit, ejúsque directiõni se humílime subjécit. At, supervéniens Jacóbus rex, quam et ipse accéperat a beatíssima Vírgine, revelatiõnem éxsequi státuit. Unde, collátis inter se consiliis, et consentiéntibus ánimis, in honórem ejúsdem Vírginis Matris órđinem institúere aggressi sunt, sub invocatiõne sanctæ Mariæ de Mercede redemptiõnis captivórum.

✠. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filia Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam.

✠. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio vi

DIE igitur décima Augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacóbus eam institutiõnem, jampridem ab iisdem sanctis viris concéptam, éxsequi státuit, sodálibus quarto voto adstríctis manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatiõne opus fúerit. Quibus rex

ipse arma sua régia in pectore deférre concéssit, et a Gregório nono illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum et religiõnem confirmári curávit. Sed et ipse Deus per Vírginem Matrem increméntum dedit, ut talis institútió celérius ac felicius totum per orbem divulgaretur, sanctisque viris florúerit caritáte ac pietáte insignibus, qui eleemósynas a Christi fidélibus colléctas in prætium redemptiõnis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiõnem multórum. Ut autem tanti beneficii et institutiõnis, débitæ Deo et Vírgini Matri referántur grátia, Sedes apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári et Officium recitári indúlsit, cum ália fere innúmera eidem órđini privilégia páriter contulisset.

✠. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filia Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum.

✠. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et. Glória Patri. Unguéntum.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

QUO témpore innúmeri fidèles sub immáni Sacracenórum servitúte, cum perículo amitténdæ salutis æternæ, infelíciter detinebántur, beáta Virgo María, sancto Petro Nolásco, beáto Raymúndo de Peña-fort et Jacóbo Aragóniæ regi noctu appárens, acceptíssimum sibi ac unigénito suo Filio fore dixit, si suum in honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus cura incúberet captívos e Turcárum tyránnide liberándi. Quare, collátis inter se consíliis, et consentiéntibus ánimis, in honórem ejúsdem Vírginis Matris órđinem institúere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Mariæ de Mercéde redemptiόνis captivórum, sodálibus quarto voto adstríctis manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus esset. Quibus rex ipse arma sua régia in pectore deferre concéssit, et a Gregório nonq̃ illud tam præcelléntis caritátis institútum confirmándum curávit. Ut autem tanti beneficii et institutiónis, débitæ Deo et Vírgini Matri referántur grátiae, Sedes apostólica hanc pecu-

liárem festivitátem celebrári indúlsit.

Te Deum laudámus.

Sabbato Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum.

AD LAUDES

✠. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidisti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

DEus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem, ad liberándos Christi fidèles a potestáte paganórum, nova Ecclesiám tuam prole amplificáre dignátus es : præsta, quæsumus; ut, quam pie venerámur tanti óperis institutricem, ejus páriter méritis et intercessiόne, a peccátis ómnibus et captivitáte dáemonis liberémur. Per eúmdem Dóminum.

IN II VESPERIS

✠. Dignáre me laudáre te.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus.

Die 26 Septembris

Ss. Cypriani et Justinæ

Virginis, Martyrum [49]

Simplex

℟. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

Beatórum Mártyrum Cypriáni et Justinæ nos, Dómine, foveant continuáta præsidia : quia non désinis propítius intuéri, quos talibus auxiliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Lectio iii

Cypriánus, primum magus, póstea Martyr, cum Justinam, christiánam Víginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac veneficiis ad ejus libídinis assénsu allicere conaré-
tur, dáemonem consúluit quanam id re cónsequi posset. Cui dáemon respóndit nullam illi artem processúram advérsus eos qui vere Christum cóle-
rent. Quo respónso comótus Cypriánus, vehe-

ménter dolére cœpit vitæ superiórís institútum. Itaque, relíctis mágicis ártibus se totum ad Christi Dómini fidem convértit. Quam ob causam una cum Vírgine Justína comprehénsus est, et ambo cólaphis flagellisque cæsi sunt; mox in cárcerem conjécti, si forte senténtiam commutárent. Verum, inde póstea emissi, cum in christiána religióne constantíssimi reperiréntur, in sartáginem plenam fervéntis picis, ádipis et ceræ injécti sunt. Demum Nicomedíæ secúri feriúntur. Quorum projécta córpora cum sex dies inhumáta jacuissent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt. Ac primum in prædio Rufinæ nóbilis féminæ sepúlta sunt; póstea, transláta in Urbem, in basilíca Constantiniána cóndita sunt prope baptistérium.

Te Deum laudámus.

℟. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 27 Septembris
Ss. Cosmæ et Damiani

Martyrum [49]

Semiduplex

℣. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguíne Agni.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

¶ **Pro hoc Festo simplificato,**
Lectiones iv et v in unam
junctæ dicantur ut ix.

Lectio iv

Cosmas et Damiánus, fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, imperatóribus Diocletiáno et Maximiano, non magis medicinæ sciéntia quam Christi virtúte, morbis étiam insanábilibus medebántur. Quorum religióem cum Lýsias præfæctus cognovisset, addúci eos ad se jubet, ac de vivéndi insti-

túto et de fidei professióne interrogátos, cum se et christiános esse, et christiánam fidem esse ad salutem necessariam, libere prædicárent, deos venerári imperat; et, si id recúsent, minátur cruciátus et necem acerbíssimam.

℣. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

Verum, ut se frustra hæc illis propónere intélligit : Colligáte, inquit, manus et pedes istórum, eósque exquisitis torquète suppliciis. Quibus jussa exsequéntibus, nihilóminus Cosmas et Damiánus in senténtia persistébant. Quare, ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur. Unde cum salvi ac solúti essent egressi, mágicis ártibus præfæctus factum assignans, in cárce-rem tradit, ac postridie edúctos in ardéntem ro- gum ínjecti jubet; ubi, cum ab ipsis flamma refúgeret, várie et crudéliter tortos secúri pércuti vóluit. Ita-

que, in Jesu Christi confessione, martyrii palmam acceperunt.

℟. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine : * Ut heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Sermo sancti Augustini
Episcopi

Sermo 47 de Sanctis

Lectio vi

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctorum Mátyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut, ipsos Mátyres imitádo, accipere mereámur æténa. Ab ipsis enim sanctorum Mátyrum in veritate festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mátyrum exémpa sequúntur. Solemnitátes enim Mátyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confi-

dunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectiône acquiescent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Ev. Descéndens Jesus, de Comuni plur. Mm. 2 loco. [66]

℟. viii Hæc est vera. [67]

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctorum Mátyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiόνibus, liberémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capit. de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 28 Septembris

S. Wenceslai

Ducis, Mart. [29]

Semiduplex

℣. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

DEus, qui beátum Wencesláu per martýrii palmam a terréno principátu ad cæléstem glóriam transtulisti : ejus précibus nos ab omni adversitaté custódi; et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt Sancti.

Oratio Præsta, quæsumus, ut supra. 570

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fratres : Debitóres, de Comm. plurim. Mm. cum ℣℣. de Comm. unius Mart. non Pont. ibi notatis. [52]

In II Nocturno

Lectio iv

Wencesláu Bohémiae dux, Wratisláu patre christiáno, Drahomíra matre gentili natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit

illibátam. Mater, per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratióem assecúta, ímpie cum junióre filio Bolesláo vivens, concitávit in se prócerum indignatióem; quare, tyránnici et ípii regíminis pertæsi, utriúsque excúso jugo, Wencesláu in urbe Pragénsi regem salutárunt.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérmam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

Ille, regnum pietáte magis quam império regens, órphanis, víduis, egénis tanta caritaté subvénit, ut própriis húmeris aliquándó ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis fréquenter affúerit, captívos liberárit, cárcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis et consílio sæpíssime consolátus. Miti ánimo princeps veheménter dolébat quém-piam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat et vinum exprimébat, qui-

bus in Missæ sacrificio uteréntur. Nocte nudis pédibus super nivem et gláciem circuibat ecclési-
as, sanguínea et terram calefaciéntia post se relín-
quens vestigia.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,

* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cá-
pite ejus corónam de lá-
pide pretióso. — Et.

Lectio vi

Angelos hábuit sui cór-
poris custódes. Cum
enim ad singuláre certá-
men advérsus Radisláum,
ducem Curiménsem, eo
fine accéderet, ut suórum
salúti prospiceret, visi
sunt Angeli arma mini-
strásse, et dixísse adver-
sário : Ne férias. Pertérri-
tus hostis, venerabúndus
prócidens véniam exorá-
vit. Cum in Germániam
proféctus esset, imperá-
tor, conspéctis duóbus
Angelis áurea cruce ad se
accedéntem ornántibus, e
sólio prosfliens bráchiis
excépit, régiis insígnibus
decorávit, eíque sancti
Viti bráchium donávit.
Nihilóminus ímpius frater,
matre hortánte, convívio
excéptum et póstea in
ecclésia orántem, parátæ

sibi mortis præscium, ad-
híbuit scéleris comítibus,
interfécit. Sanguis per pa-
ríetes aspérsus adhuc con-
spícitur, et, Deo víndice,
matrem inhumánam terra
absórbuit, interfectóres
váriis modis mísere per-
iérunt.

℟. Stola jucunditátis ín-
duit eum Dóminus : * Et
corónam pulchritúdinis
pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus
pane vitæ et intelléctus :
et aqua sapiéntiæ salutá-
ris potávit illum. — Et.
Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Wencesláus, Bohémiae
dux, Wratisláo patre
christiáno, Drahomíra ma-
tre gentíli natus, ab ávia
Ludmílla fémína sanctís-
sima pie educátus, omni
virtútum génere insígnis,
summo stúdio virginitá-
tem per omnem vitam ser-
vávít illibátam. Mater,
per nefáriam Ludmíllæ ne-
cem regni administratió-
nem assecúta, ímpie cum
juníore filio Bolesláo vi-
vens, concitávit in se
prócerum indignatió-
nem; quare, ímpii regíminis
pertæsi, utriúsque excús-
so jugo, Wencesláum in
urbe Pragénsi regem salu-
tárunt. Qui regnum pie-

tâte magis quam império gubernávit, in egénis et afflictis sublevándis solers et assíduus. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis ipse mánibus tríticum serébat et vinum exprimébat, in Missæ sacrificio adhibénda. Cum vero ab imperatóre régiis insignibus decorátus fuisset, ab impio fratre, matris suásu, orans in ecclesiá interféctus est. Sanguis ejus per parietes aspérsus adhuc conspíci-
tur.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in
Evang. Nolíte arbitrári, de

Comm. unius Mart. 3 oco.
[45]

AD LAUDES

✠. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui
odit * ánimam suam in
hoc mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

Oratio

DEus, qui beátum Wen-
cesláum per martýrii
palmam a terréno princi-
pátu ad cæléstem glóriam
transtulisti : ejus précibus
nos ab omni adversitáte
custódi; et ejúsdem tríbue
gaudére consórtio. Per
Dóminum.

Vesperæ de sequenti, sine
Commemoratione præced.

DIE 29 SEPTEMBRIS

In Dedicatione S. Michaëlis Archangeli

DUPLEX I CLASSIS

IN I VESPERIS

Añæ 1 Stetit Angelus *
juxta aram templi, habens
thuríbulum áureum in ma-
nu sua.

**Psalmi de Dominica 59, sed
loco ultimi Ps. 116** Laudáte
Dóminum, omnes gentes. **76**

2 Dum præliarétur * Mí-
chaël Archángelus cum
dracóne, audíta est vox

dicéntium : Salus Deo
nostro, allelúja.

3 Archángele Míchaël, *
constítui te príncipem su-
per omnes ánimas susci-
piéndas.

4 Angeli Dómini, * Dó-
minum benedicite in ætér-
num.

5 Angeli, Archángeli, *
Throni et Dominatiónes,
Principátus et Potestátes,

Virtútes cælórum, laudáte
Dóminum de cælis, alle-
lúja.

In II Vesperis

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo : *
quóniam audísti verba
oris mei.

In conspéctu Angelórum
psallam tibi : * adorábo ad
templum sanctum tuum,
et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua,
et veritáte tua : * quóniam
magnificásti super omne,
nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-
cávero te, exáudi me : *
multiplicábis in ánima
mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómi-
ne, omnes reges terræ : *
quia audiérunt ómnia ver-
ba oris tui :

Et cantent in viis Dómi-
ni : * quóniam magna est
glória Dómini.

Quóniam excélsus Dómi-
nus, et humília réspicit : *
et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio
tribulatiónis, vivificábis
me : * et super iram inimi-
córur meórum extendísti
manum tuam, et salvum
me fecit délixtera tua.

Dóminus retribuet pro
me : * Dómine, misericór-
dia tua in sáculum : ópera
mánuum tuárum ne despí-
cias.

Ant. Angeli, Archángeli,
Throni et Dominatiónes,
Principátus et Potestátes,
Virtútes cælórum, laudáte
Dóminum de cælis, alle-
lúja.

Capitulum Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus quæ
oportet fieri cito, lo-
quens per Angelum suum
servo suo Joánni, qui te-
stimónium perhibuit ver-
bo Dei, et testimónium
Jesu Christi, quæcúmque
vidit.

Hymnus

TE, splendor et virtus
Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna militat;
Sed éxplicat victor cru-
cem
Michaél salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos prín-
cipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

¶ Sequens Conclusio num-
quam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,

Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.

Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi. **R.** Habens
thuríbulum áureum in ma-
nu sua.

Ad Magnif. Ant. Dum
sacrum mystérium * cér-
neret Joánnes, Archánge-
lus Míchaël tuba cécinit :
Ignósce, Dómine, Deus
noster, qui áperis librum,
et solvis signácula ejus,
allelúja.

In II Vesperis

V. In conspéctu Angeló-
rum psallam tibi, Deus
meus. **R.** Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Prin-
ceps gloriosíssime, * Mí-
chaël Archángle, esto
memor nostri : * hic et
ubique semper precáre pro
nobis Fílium Dei, allelúja,
allelúja.

Oratio

Deus, qui, miro ór-
dine, Angelórum ministéria
hominúmque dispénsas :
concéde propítius; ut, a
quibus tibi ministrántibus
in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra
muniátur. Per Dóminum.

Completerium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Archan-
gelórum Dóminum, * Ve-

níte, adorémus. **Ps.** 94
Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Te, splendor, ut
supra. 574

In I Noeturno

Ant. Concússum est ma-
re, * et contrémuit terra,
ubi Archángelus Míchaël
descendébat de cælo.

Psalmus 8

Domine, Dóminus
noster, * quam ad-
mirábile est nomen
tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cælos
tuos ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : insuper et pé-
cora campi.

Volúcres cæli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michaël descendébat de cælo.

Ant. Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclamant.

Psalmus 10

IN Dómino confido : quómodo dicitis animæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : *

æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclamant.

Ant. Ascéndit * fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non morébitur in ætérnum.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

✠. Stetit Angelus juxta aram templi. ✠. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De Daniële Prophéta

Lectio i Cap. 7, 9-11

Aspiciēbam donec throni pōsiti sunt, et antiquus diērum sedit. Vestimētum ejus cāndidum quasi nix, et capilli cāpitis ejus quasi lana munda, thronus ejus flammæ ignis, rotæ ejus ignis accēnsus. Flúvius igneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus; mília millium ministrábant ei, et decies mīllies centēna mília assistébant ei. Judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciēbam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur; et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periisset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cælo, dum committeret bellum draco cum Michaële Archángelo : * Audíta est vox mília millium dicéntium : Salus, honor et virtus omnipoténti Deo.

℣. Mília millium ministrábant ei, et decies centēna mília assistébant ei. — Audíta.

Lectio ii Cap. 10, 4-14

DIE autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et

vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accínti auro obrízo; et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlgoris, et óculi ejus ut lampas ardens, et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis; et vox sermónum ejus ut vox multitudínis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem; porro viri qui erant mecum non vidérunt; sed terror nímius irrui super eos, et fugérunt in abscón-ditum. Ego autem, relíctus solus, vidi visiónem grandem hanc, et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. — Et.

Lectio iii

ET audívi vocem sermónum ejus : et áudiens jacébam consternátus su-

per faciē meam, et vultus meus hærēbat terræ. Et ecce manus tētiguit me, et erēxit me super gēnuā mea et super artīculos mānuum meārum. Et dixit ad me : Dāniel, vir desideriorū, intēllige verba quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo; nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermōnem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metūere, Dāniel, quia ex die primo quo posuisti cor tuum ad intelligēdum, ut te affligeres in conspēctu Dei tui, exaudita sunt verba tua, et ego veni propter sermōnes tuos. Princeps autem regni Persārum rēstitit mihi viginti et uno diēbus; et ecce Michaël, unus de principibus primis, venit in adiutorium meum, et ego remānsi ibi juxta regem Persārum. Veni autem ut docērem te quæ ventūra sunt pōpulo tuo in novissimis diēbus, quōniam adhuc visio in dies.

℟. In conspēctu Angelōrum psallam tibi, et adorābo ad templum sanctum tuum : * Et confitēbor nōmini tuo, Dōmine. ℣. Super misericōrdia tua et veritāte tua : quōniam magnificāsti super nos nomen sanctum tuum. — Et. Glōria Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Michaël Archāngele, * veni in adiutorium pōpulo Dei.

Psalmus 18

Æli enarrant glōriam Dei, * et ōpera mānuum ejus annūntiat firmamētum.

Dies diēi erūctat verbum, * et nox nocti indicat sciēntiam.

Non sunt loquēlæ, neque sermōnes, * quorum non audiāntur voces eōrum.

In omnem terram exiit sonus eōrum : * et in fines orbis terræ verba eōrum.

In sole pōsuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procēdens de thālamō suo :

Exsultāvit ut gigas ad currēdam viam, * a summo cælo egrēssio ejus :

Et occūrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dōmini immaculāta, convērtens ānimas : * testimōnium Dōmini fidēle, sapiēntiam præstans pārvulis.

Justitiæ Dōmini rectæ, lætificāntes corda : * præceptum Dōmini lūcidum, illūminans ōculos.

Timor Dōmini sanctus, pērmanens in sēculum sēculi : * judīcia Dōmini

vera, justificata in semet-
ipsa.

Desiderabilia super au-
rum et lapidem pretiosum
multum : * et dulciora
super mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stodit ea, * in custodién-
dis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit?
ab occultis meis munda
me : * et ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fuerint domi-
nati, tunc immaculatus
ero : * et emundabor a
delicto máximo.

Et erunt ut complacent
elocutionis oris mei : * et
meditatio cordis mei in
conspéctu tuo semper.

Dómine, adiutor meus, *
et redemptor meus.

Ant. Michaël Archánge-
le, veni in adiutorium pó-
pulo Dei.

Ant. Michaël * præpósi-
tus paradísi, quem hono-
rificant Angelórum cives.

Psalmus 23

Domini est terra, et ple-
nitudo ejus : * orbis
terrarum, et universi qui
habitant in eo.

Quia ipse super maria
fundavit eum : * et super
flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens manibus et
mundo corde, * qui non

accepit in vano animam
suam, nec juravit in dolo
proximo suo.

Hic accipiet benedictio-
nem a Dómino : * et mise-
ricordiam a Deo, salutari
suo.

Hæc est generatio quæ-
rentium eum, * quæren-
tium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, princi-
pes, vestras, et elevamini,
portæ æternales : * et
introbabit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis et
potens : Dóminus potens
in prælio.

Attollite portas, princi-
pes, vestras, et elevamini,
portæ æternales : * et in-
troibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtutum
ipse est Rex glóriæ.

Ant. Michaël præpósitus
paradísi, quem honorifi-
cant Angelórum cives.

Ant. Gloriosus * appa-
ruisti in conspéctu Dómi-
ni : propterea decorem
induit te Dóminus.

Psalmus 33

Benedicam Dóminum in
omni tempore : * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudabitur
ánima mea : * audiant
mansueti, et lætentur.

Magnificate Dóminum
mecum : * et exaltemus
nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut

perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem induit te Dóminus.

℣. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini. **℟.** De manu Angeli.

Sermo sancti Gregórii
Papæ

**Hom. 34 in Evang.,
ante medium**

Lectio iv

Ovem Angelórum órdenes dícimur, quia vidélicet esse, testánte sacro elóquio, scimus : Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatió-

nes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens : Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominiatióem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait : Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominiatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdenes; quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjúcta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum órdenes inveniúntur.

✠. Hic est Michaël Archángelus, princeps militiæ Angelórum, * Cujus honor præstat beneficia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum. ✠. Archángelus Michaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. — Cujus.

Lectio v

Sciéndum vero quod Angelórum vocábulum nomen est officii, non

natúrae. Nam sancti illi cæléstis pátriæ Spíritus, semper quidem sunt Spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt; quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dicitur : Qui facit Angelos suos spíritus; ac si paténte dicat : Qui eos, quos semper habet Spíritus, étiam, cum volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima núntiant, Angeli; qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Mariám Virginem non quilibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur; ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcirco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Michaël namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei; Ráphaël vero dicitur Medicina Dei.

✠. Venit Michaël Archángelus cum multitudíne Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ✠. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de

cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. — Ut perducát eas in paradísium exsultatiónis.

Lectio vi

ET quóties miræ virtútis áliquíd ágitur, Michaël mitti perhibétur; ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens : In cælum conscéndam, supra astra cæli exaltábo sólum meum, símilis ero Altíssimo; dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémó supplício periméndus, cum Michaële Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dicitur : Factum est prælium cum Michaële Archángelo. Ad Mariám quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur; illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphaël quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet, dum Tóbiæ óculos quasi per officium curatiónis tétigit, cæcitatís ejus ténebras tersit.

℟. In témpore illo consúrget Michaël, qui stat

pro filiis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud.

℟. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. — Et. Glória Patri. Et.

In III Noeturno

Ant. Angelus Archángelus Michaël, * Dei núnlius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébítur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Angelus Archángelus Michaël, Dei nún-tius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Ant. Data sunt ei * incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Psalmus 96

Dóminus regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-

det, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Ant. Multa magnália * de Michaéle Archángelo,

qui, fortis in prælio, fecit victóriam.

Psalmus 102

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitudinem cæli a terra : * corroborávit misericór-

diam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebít.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fácitis voluntatem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Multa magnália de Michaële Archángelo, qui, fortis in prælio, fecit victóriam.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-10

IN illo témpore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 3 Comment. in cap. 18
Matthæi

Ost invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentina interrogátio, Quis, putas, major est in regno cælórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétií arbitrátí sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus; ideo intérogant, quis ma-

jor sit in regno cælórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum et causas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ, humilitátis contentiône, sanáre.

R. In conspéctu géntium nolíte timére; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus.

Bened. Quorum festum.

Si dicenda sit ix **Lectio** aliqujus **Officii** commemorati, ex viii et ix **Lectione** fit una.

Lectio viii

SI autem manus tua vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum et prójice abs te. Necesse est quidem veníre scándala; væ tamen ei est hómini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiõem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúctus, ut manus, pes, óculus; et est útilis atque sollicitus, et acútus ad perspiciéndum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit

in gehénnam : mélius est ut et propinquitáte ejus et emoluméntis carnálibus cáreas, ne, dum vis lucrifácere cognátos et necesários, causam hábeas ruinárum.

℟. Michaél Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxiliúm pro animábus justis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Stetit in. Glória Patri. Stetit in.

Lectio ix

Dico vobis quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum et pedem et óculum, omnes propinquitátes et necessitúduines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas; austeritátem itaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens : Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam. Quia Angeli eórum in cælis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis, in custódiam sui, Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Joánnis : Angelo Ephesi, et

reliquárum ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita, in ecclésiis, feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalmi de Dominica. 37

2 Dum præliarétur * Michaél Archángelus cum draconé, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúja.

3 Archángele Michaél, * constitui te principem super omnes ánimas suscipiéndas.

4 Angeli Dómini, * Dóminum benedicite in ætérnum.

5 Angeli, Archángeli, * Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus quæ sópórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus

CHriste, sanctórum de-
cus Angelórum,
Gentis humanæ Sator et
Redemptor,
Cælitum nobis tríbuas
beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Michaël in
ædes
Cælitus nostras véniat,
serénæ
Auctor ut pacis lacrimósa
in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábríel, ut
hóstes
Pellat antiquos, et amíca
cælo,
Quæ triumphátor státuit
per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus
salútis,
Adsit e cælo Ráphaël, ut
omnes
Sanet ægrótos, dubiósque
vitæ
Dirígat actus.

Virgo dux pacis Genitrix-
que lucis,
Et sacer nobis chorus An-
gelórum [micántis
Semper assístat, simul et
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
Sancti [omnem
Spíritus, cujus résonat per
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta
aram templi. ℟. Habens
thuríbulum áureum in ma-
nu sua.

Ad Bened. Ant. Factum
est * siléntium in cælo,
dum draco committeret
bellum; et Michaël pugná-
vit cum eo, et fecit victó-
riam, allelúja.

Oratio

DEus, qui, miro órđine,
Angelórum ministéria
hominúmque dispensas :
concéde propítius; ut, a
quibus tibi ministrántibus
in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra
muniátur. Per Dóminum.

**Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.**

AD PRIMAM

Ant. Stetit Angelus, **ut
supra. 586**

AD TERTIAM

Ant. Dum præliarétur,
ut supra. 586

Capit. Significávit Deus,
ut supra. 586

℟. **br.** Stetit Angelus
* Juxta aram templi. Ste-
tit. ℣. Habens thuríbulum
áureum in manu sua. Jux-
ta. **Glória Patri.** Stetit.
℣. Ascéndit fumus aróma-
tum in conspéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Archángele Michaël,
ut supra. 586

Capitulum Apoc. 5, 11-12

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium et seniórurum; et erat númerus eórum millia millium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. In. **Gloria Patri.** Ascéndit. **V.** In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispéncias : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD NONAM

Ant. Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Apoc. 12, 7-8

Factum est prælium magnum in cælo : Michaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli ejus :

et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. **Gloria Patri.** In. **V.** Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 573, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 137 Confitébor ut ibidem pro II Vesperis notatur.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, * Michaël Archángele, esto memor nostri : hic et ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit Commem. sequentis. Completorium de Dominica.

Die 30 Septembris

S. Hieronymi Presb.

Conf. et Eccl. Doct. [94]

Duplex

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ

legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

DEus, qui Ecclesiæ tuæ in exponendis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es : præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Ierónymus, Eusépii fílius, Stridóne in Dalmátia, Constántio imperatóre, natus, Romæ adoléscentis est baptizátus, et in liberálibus disciplínis a Donáto et áliis viris doctíssimis eruditus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit; ubi pios áliquot et in divínis lítteris eruditos viros cóluit, multósque sacros libros sua manu descripsit. Mox, se in Græciam cónferens, philosophia et eloquéntia instrúctus, summórum theologórum consuetúdine flóruit. In primis vero, Gregório Nazianzéno Con-

stantinópolis óperam dedit; quo doctóre se sacras líteras didicísse profitétur. Tum religiónis causa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam; quam peregrinátionem, adhíbitis Hebræórum eruditíssimis, ad sacrae Scriptúrae intelligéntiam sibi multum profuísse testátur.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

DEinde secéssit in vastam Sýriæ solitúdinem; ubi quadriénnum in lectiône divinórum librórum cælestisque beatitúdinis contemplatióne cónsumpsit, assídua se abstinentia, vi lacrimárum et córporis afflictatióne discrucians. Présbyter a Paulíno epíscopo Antiochiæ factus, Romam de contróversis quorúmdam episcopórum cum Paulíno et Epiphánio ad Dámasum Pontíficem proféctus, ejus ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verum, cum prístinæ solitúdinis desidério tenerétur,

in Palæstīnam revērsus, Bēthlehem ad Christi Dómini præsepe, in monastério quod a Paula Romána exstructum erat, cælestem quamdam vitæ ratióne instituit; et, quamquam várie morbis doloribúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus et perpétua lectiōe ac scriptiōe superábat.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícā fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

TAmquam ad oráculum, ex ómnibus orbis terræ pártibus, ad ipsum divínæ Scriptúráe quæstiōnes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Póntifex, illum sanctus Augustínus de locis Scriptúráe difficíllimis sæpe consúluit, propter ejus singulárem doctrínam, et linguæ non solum Latínæ et Græcæ, sed Hebráicæ étiam et Chaldáicæ, intelligéntiam; et quod omnes pene scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio, légerat. Hæréticos acérrimis scriptis exagitávit; piórum et catholicórum patrocínium semper suscepit. Vetus

Testaméntum ex Hebræo convértit; novum, jussu Dámasi, Græcæ fidei reddidit, magna étiam ex parte explicávit. Multa præterea Latíne réddidit scripta doctórum virórum, et ipse áliis próprii ingénii monuméntis christiánam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte et doctrína illústris, Honorio imperátore, migrávit in cælum. Cujus corpus, ad Bēthlehem sepúltum, póstea Romam in basilícā sanctæ Mariæ ad Præsepe translátum est.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Hierónymus, Stridóne in Dalmátia natus, Romæ adoléscentis est baptizátus, et liberálibus disciplínis a Donáto et áliis viris doctíssimis eruditus. Religiónis causa, totam lustrávit Palæstīnam. Deinde secéssit in vastam

Sýriæ solitúdinem, ubi quadriennium in lectione divinórum librórum cælestisque beatitúdinis contemplatione consúmpsit. Présbyter a Paulíno episcopo Antiochiæ factus et in Palæstinam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsepe cælestem quamdam vitæ rationem instituit, et diaboli insidias piis labóribus ac perpétua lectione et scriptiōne superávit. Tamquam ad oráculum, úndique ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiōnes explicandæ referebántur. Illum Dámasus Románus Póntifex et sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpe consuluérunt propter ejus singulárem doctrínam et linguæ non solum Latínæ et Græcæ, sed Hebráicæ étiam et Chaldáicæ intelligéntiam. Vetus Testaméntum ex Hebræo convértit; novum, jussu Dámasi, Græcæ fidei rédditum, magna étiam ex parte explicávit. In summa senectúte migrávit in cælum. Ejus corpus, ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam delátum, in basilíca sanctæ Mariæ majóris cónditum fuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 5
Matthæi

SAL appellántur Apóstoli et Doctóres; quia per illos univérsam hóminum conditur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctor erráverit, a quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal etenim, sicut in cibórum condiméntum et ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet. Certe légimus in Scriptúris urbes quasdam, ira victórum, sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium po-

pulórum. **℣.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum.

Lectio viii

CAveant ergo doctóres et epíscopi, et vídeant Poténtes poténter torménta sustinére; nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Docet fidúciám prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio; sed tota libertáte se prodant, ut, quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℞. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **℣.** Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Nolite putáre quóniam veni sólvere legem aut prophétas; non veni sól-

vere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea, quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécata fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens et vicem taliónis exclúdens et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cælum et terra. Promittúntur nobis cæli novi et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis; supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es : præsta, quæsumus, ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

✠. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Et fit Commemoratio sequentis.

FESTA OCTOBRIS

Die 1 Octobris

S. Remigii

Ep. et Conf. [69]

Simplex (m. t. v.)

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio

C 1

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beáti Remíggii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Lectio iii

REmíggius, epíscopus Rheménsis, flóruit Clodovéo rege Francórum; quem étiam baptizávit, et, primus ómnium, doctrína et miráculis Fran-

cos ad Christi Dómini fidem perdúxit. Ejus oratiónē, mórtua puélla revixit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Amplius septuagínta annos summa cum laude Rheménsem ecclésiám administrávit. Cujus vitæ et mortis sanctitátē multa, quæ consecúta sunt, mirácula comprobárunť.

Te Deum laudámus.

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Vesperæ de sequenti.

Die 2 Octobris

**Ss. Angelorum
Custodum**

Duplex majus

IN I VESPERIS

Añæ 1 Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiánt te in ómnibus viis tuis.

Psalmi de Dominica 59, sed loco ultimi Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes 76, vel, si II Vesperæ non sint dicendæ, Ps. 137, ut infra.

2 Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclámant.

3 Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Benedictus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum.

5 Laudáte Deum, * omnes Angeli ejus : laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

In II Vesperis

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum exten-

dísti manum tuam, et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sáculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. Laudáte Deum, omnes Angeli ejus : laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Capit. Exodi 23, 20-21

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te et custódiat in via et introducat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem ejus.

Hymnus

Custódes hóminum psállimus Angelos, Natúræ frágili quos Pater áddidit

Cæléstis cómites, insidiántibus

Ne succumberet hóstibus.

Nam, quod corrúerit próditor ángelus,

Concéssis mérito pulsus honóribus,

Ardens invídia péllere nítitur

Quos cælo Deus ádvocat.

Huc, custos, igitur pévigil ádvola,

Avértens pátria de tibi crédita

Tam morbos ánimi quam requiescere

Quidquid non sinit incolas.

Sanctæ sit Triadi laus pia
 júgiter,
 Cujus perpétuo númine
 máchina
 Triplex hæc régitur, cujus
 in ómnia
 Regnat glória sácula.
 Amen.

✠. In conspéctu Angeló-
 rum psallam tibi, Deus
 meus. ✠. Adorábo ad
 templum sanctum tuum,
 et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes
 sunt * administratórii Spí-
 ritus, in ministérium missi
 propter eos, qui hereditá-
 tem cápiunt salútis.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Sancti
 Angeli, * custódes nostri,
 deféndite nos in prælio, ut
 non pereámus in treméndo
 iudício.

Oratio

Deus, qui ineffábili pro-
 vidéntia sanctos An-
 gelos tuos ad nostram cu-
 stódiam mittere dignáris :
 largíre supplicibus tuis; et
 eórum semper protectióne
 deféndi, et æténa socie-
 tate gaudére. Per Dómi-
 num.

**Completorium de Domi-
 nica.**

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Angeló-
 rum Dóminum * Veníte,
 adorémus. **Ps. 94** Veníte,
 exsultémus. 3

**Hymnus Custódes, ut su-
 pra. 594**

In I Noeturno

Ant. Dóminus, Deus *
 cæli et terræ, ipse mittet
 Angelum suum coram te.

Psalmus 8

Domine, Dóminus
 noster, * quam ad-
 mirábile est nomen
 tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est ma-
 gnificéntia tua, * super
 cælos.

Ex ore infántium et la-
 cténtium perfecísti laudem
 propter inimícos tuos, * ut
 déstruas inimícum et ultó-
 rem.

Quóniam vidébo cælos
 tuos, ópera digitórum tuó-
 rum : * lunam et stellas,
 quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
 mor es ejus? * aut fílius
 hóminis, quóniam vísitas
 eum?

Minuísti eum paulo mi-
 nus ab Angelis, glória et
 honóre coronásti eum : *
 et constituísti eum super
 ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
 dibus ejus, * oves et boves
 univérsas : insuper et pé-
 cora campi.

Vólucres cæli, et pisces
 maris, * qui perámbulant
 sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
 ster, * quam admirábile

est nomen tuum in universa terra!

Ant. Dóminus, Deus cæli et terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Ant. Deus meus * misit Angelum suum et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Psalmus 10

IN Dómino confido : quomodo dicitis animæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Deus meus misit Angelum suum et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Ant. Bene ambulétis, * et Dóminus sit in itinere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Bene ambulétis, et Dóminus sit in itinere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi. ℞. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De libro Exodi

Lectio i Cap. 23, 20-23

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te et custodiat in via et introducat in locum quem paravi. Observa eum et audi vocem ejus, nec contemnendum putes, quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo. Quod, si audieris vocem ejus et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis et affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

R. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis : * In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. **V.** Millia millium ministrabant ei, et decies millies centena millia assistebant ei. — In.

De Zacharia Propheta

Lectio ii Cap. 1, 7-11

Factum est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachiae filii Addo, prophetam, dicens : Vidi per noctem, et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo, et post eum equi rufi, varii et albi; et dixi : Quid sunt isti, Dó-

mine mi? Et dixit ad me Angelus qui loquebatur in me : Ego ostendam tibi quid sint hæc. Et respondit vir qui stabat inter myrteta et dixit : Isti sunt quos misit Dominus ut perambulent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, et dixerunt : Perambulavimus terram, et ecce omnis terra habitatur et quiescit.

R. Respondit Angelus Domini et dixit : Domine exercituum, * Usquequo tu non miseraberis Jerusalem et urbium Juda, quibus iratus es? **V.** Iste enim septuagésimus annus est. — Usquequo.

Lectio iii Cap. 2, 1-5

Et levavi oculos meos et vidi, et ecce vir, et in manu ejus funiculus mensurorum; et dixi : Quo tu vadis? Et dixit ad me : Ut metiar Jerusalem et videam quanta sit latitudo ejus, et quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus qui loquebatur in me, egrediebatur, et Angelus alius egrediebatur in occursum ejus et dixit ad eum : Curre, loquere ad puerum istum dicens : Absque muro habitabitur Jerusalem, præ multitudinem hominum et jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei,

ait Dóminus, murus ignis in circúitu, et in glória ero in médio ejus.

✠. In conspéctu géntium nolíte timére; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est. ✠. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus. Glória Patri. Angelus.

In II Nocturno

Ant. Cum essem vobíscum, * per voluntátem Dei eram : ipsum benedicite et cantáte ei.

Psalmus 18

 Eli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est

qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedicite et cantáte ei.

Ant. Tollens se Angelus Dómini, * qui præcedébat

castra Israëġ, ábiit post eos.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat

castra Israëġ, ábiit post eos.

Ant. Immíttet Angelus Dómini * in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaúdívit me : * et ex ómnibus tribulatió nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaúdívit eum : * et de ómnibus tribulatió nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatió- nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvá- bit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi- ma : * et qui odérunt ju- stum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni- mas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timén- tium eum, et erípiet eos.

V. Ascéndit fumus aró- matum in conspéctu Dó- mini. **R.** De manu An- geli.

Pro hoc Festo simplificato, Lectio iv dicitur ut ix.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

In Psalmum Qui hábitat

Lectio iv

Ngelis suis mandá- vit de te. Mira di- gnátio, et vere ma- gna diléctio caritátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? Studiósé considerémus, fratres, di- ligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt An- geli? cujus mandátis ob- témperant? cujus obé- diunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in óm- nibus viis tuis. Nec cun- ctántur quin étiam in má- nibus tollant te. Summa ergo Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique su- blímibus, tam beátis quam próximis sibi cohærénti- bus et vere domésticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, et filius

hóminis vermis! Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

℟. Vivit ipse Dóminus,
* Quóniam custodívit me
Angelus ejus et hinc eún-
tem et ibi commorántem
et inde huc reverténtem.
℣. Et non permísit me Dó-
minus ancíllam suam co-
inquinári. — Quóniam.

Lectio v

Quam tibi debet hoc
verbum inférre reve-
réntiam, afférre devoti-
onem, conférre fidúciam!
Reveréntiam pro præsén-
tia, devoti-onem pro bene-
voléntia, fidúciam pro cus-
tódia. Cauté ámbula, ut
vidélicet cui adsunt An-
geli, sicut eis mandátum
est, in ómnibus viis tuis.
In quovis diversório, in
quovis ángulo, Angelo tuo
reveréntiam habe. Tu ne
áudeas illo præsén-te, quod
vidén-te me non audéres.
An præsén-tem esse dúbi-
tas, quem non vides? Quid
si audíres? quid si tánge-
res? quid si olfáceres?
Vide quia non solo visu,
rerum præsén-tia compro-
bétur.

℟. Angelus Dómini de-
scéndit cum Azaría et só-
ciis ejus in fornácem, et
excússit flammam ignis
de fornáce; * Et non téti-
git eos omníno ignis neque
contristávit. ℣. Benedí-

ctus Deus eórum, qui mi-
sit Angelum suum, et
éruiť servos suos qui cre-
didérunt in eum. — Et.

Lectio vi

In ipso itaque, fratres,
affectuóse diligámus
Angelos ejus, tamquam
futúros aliquándo coheré-
des nostros, ínterim vero
actóres et tutóres, a Patre
pósitos et præpósitos no-
bis. Quid sub tantis custó-
dibus timeámus? Nec su-
perári nec sedúci, minus
autem sedúcere possunt,
qui custódiunt nos in óm-
nibus viis nostris. Fidéles
sunt, prudéntes sunt, po-
téntes sunt : quid trepidá-
mus? Tantum sequámur
eos, adhæreámus eis, et in
protecti-onne Dei cæli com-
morémur. Quóties ergo
gravíssima cérniture ur-
gére tentátio et tribulátio
véhemens imminére, ín-
voca custódem tuum, du-
ctórem tuum, adjutórem
tuum in opportunitátibus,
in tribulati-onne; incláma
eum et dic : Dómine, salva
nos, perímus.

℟. In omni tribulati-onne
eórum non est tribulátus,
* Et Angelus faciéi ejus
salvávít eos. ℣. In dile-
cti-onne sua et indulgéntia
sua ipse redémit eos, et
portávít eos, et elevávít
eos cunctis diébus sáeculi.
— Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum et bellatórem, et principem exércitus regis Assyriórum.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dí-

cite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébatur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum et bellatórem, et principem exércitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum, * omnes Angeli ejus : audívit, et lætáta est Sion.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae Judæ, * propter iudícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus : audivit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino, * omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Psalmus 102

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et iudícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : *

quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus * in omni loco dominatiónis ejus, bédedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potén-

tes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-10

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii
Epíscopi

**Comment. in Matth. can. 18,
post initium**

Omnisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum igitur est ad simplicitátem infántium; quia, in ea collocáti,

spéciem humilitátis Domínice circumferémus.

R. Machabæus et qui cum eo erant cognovérunt expugnári præsidia; * Cum fletu et lácrimis rogábant Dóminum et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salútem Israël.

V. Cum páriter prompto ánimo procédèrent, Jerosólymis appáruit præcedens eos eques in veste cándida. — Cum fletu.

Bened. Quorum festum.

Si dicenda sit ix Lectio alijus Officii commemorati, ex viii et ix Lectione fit una.

Lectio viii

VÆ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humana, quod sub deformitate crucis, æternæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necesse esse ait veníre scándala; quia, ad sacraméntum reddendæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda.

R. Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda et interfecísti de castris Sennacherib centum octogínta quinque míllia, * Et nunc,

Dominátor cælórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. **V.** Ut métuant qui cum blasphemía veniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

VIdéte ne contemnátis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptísimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsumt fidélium orationibus. Præesse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisibilem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministério, pervehúntur. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custó-

diant te in ómnibus viis tuis.

Psalmi de Dominica. 37

2 Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclámant.

3 Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Benedíctus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui cre-didérunt in eum.

5 Laudáte Deum, * omnes Angeli ejus : laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Capit. Exodi 23, 20-21

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te et custódiat in via et introducat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem ejus.

Hymnus

Etérne Rector síderum,
Qui, quidquid est,
poténtia

Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia :

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da ménti-bus.

Tuúsque nobis Angelus
Eléctus ad custódiám,
Hic adsit; a contágio
Ut críminum nos prótegat.

Nobis draconís æmuli
Versútias extérminet;
Ne rete frauduléntiæ
Incáuta nectat pectora.

Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus;
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.

¶ **Sequens Conclusio numquam mutatur.**

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **℣.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Revér-sus est * Angelus qui loquebátur in me, et suscitávit me quasi virum, qui suscitátur a somno suo.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiám mittere dignáris : largíre supplicibus tuis; et eórum semper protectione deféndi, et æténa societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis

AD PRIMAM

Ant. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custó-

diant te in ómnibus viis tuis.

AD TERTIAM

Ant. Laudémus, *ut supra.* 606

Capit. Ecce ego, *ut ad Laudes.*

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. **℣.** Habens thuribulum áureum in manu sua. Juxta. **Glória Patri.** Stetit. **℣.** Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. **℟.** De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Angeli eórum, *ut supra.* 606

Capitulum Exodi 23, 21

NEC contemnéndum putes, quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **℣.** De manu Angeli. In. **Glória Patri.** Ascéndit. **℣.** In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **℟.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Ant. Laudáte Deum, *ut supra.* 606

Capit. **Exodi 23, 22-23**

Quod, si audieris vocem ejus et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero

inimícis tuis et affligam affligéntes te. Prædecétque te Angelus meus.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. **℣.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. **Glória Patri.** In. **℣.** Adoráte Deum. **℟.** Omnes Angeli ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 593, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 137 Confitébor, ut ibidem pro II Vesperis notatur.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **℟.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * custódes nostri, deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judicio.

Et fit Commem. sequentis. Completorium de Dominica.

Die 3 Octobris

S. Teresiæ

a Jesu Infante

Virg. [111] Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi : áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

Domine, qui dixisti : Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum : da nobis, quæsumus; ita sanctæ Teresiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestigia sectári, ut præmia consequámur æténa : Qui vivis.

In II Nocturno

Lectio iv

Erésia a Jesu Infante, Alensónii in Gállia, honéstis párentibus, singulári et assídua erga Deum pietáte conspicuis, orta est. Inde a prima ætáte, divíno Spíritu prævénta, religiósam vitam ágere cupiébat. Sério autem promísit, se nihil Deo denegatúram, quod ipse ab ea pétère viderétur : quam promissionem fidéliter usque ad mortem serváre satégit. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commísit sub vigilánti custódia amantíssimi patris, sororúmque natu majórum : quibus magístris, Terésia ad curréndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénis virgínibus ex Ordine sancti Benedícti Lexóviis excolénda tráditur ibíque in rerum divínarum

cognitióne excéllere visa est. Décimo ætátis anno, arcánus et gravis morbus eam diu cruciávit, a quo, prout ipsa enárrat, ope beatíssimæ Vírginis, quæ eidem subrídens appáruit, et quam, sub título Dóminæ Nostræ a Victória, per novendiália invocáre stúduit, divínitus fuit liberáta. Tunc angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium, in quo Christus súmitur, se diligentíssime præparáre curávit.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. ✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

UT prímítás eucharístico pane fuit refécta, insatiábilem cæléstis hujus cibi famem hauríre visa est : unde, velut inspiráta, Jesum rogábat, ut omnem mundánam consolationem in amaritúdinem sibi vérteret. Inde tenérimo in Christum Dóminum et in Ecclesiám amóre exæstuans, nil antiquius hábuit, quam Carmelitárum Excalceatórum Ordinem ingredi, ut sui abnegatióne, suisque sacrificiis, sacerdotibus, missiónáriis, totíque Ecclesiæ

opem afférret, et innúmeras ánimas Christo Jesu lucrifáceret : quod, jam mortipróxima, apud Deum se factúram pollicita est. Propter ætátis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus tamen incredíbili ánimi fortitúdine superátis, quíndecim annos nata, Lexoviénses Carmélum feliciter ingrèssa est. Ibi mirábiles Deus in Teresiæ corde ascensiónes dispósuit, quæ, Mariæ Vírginis vitam abscónditam imitáta, quasi hortus irriguus, flores ómnium virtútum germinávit, præcipue vero exímie in Deum et in próximum caritátis.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

QUO magis Altíssimo placéret, cum in Sacris Scriptúris mónitum illud legísset : Si quis est párvulus, véniat ad me; párvula in spíritu esse vóluit, et inde filiáli fidúcia Deo, tamquam Patri amantíssimo, se perpétuo trádidit. Hanc spirituális infántiæ viam, secúndum Evangé-

lii doctrínam, álios dócuit, speciátim novítias, quas ex obediéntia ad religiósarum virtútum stúdiúm informándas suscepit, atque ita apostólico zelo repléta, mundo, supérbia infláto et vanitátes diligénti, evangélicæ simplicitátis iter patefécit. Sponsus autem Jesus eam patiéndi desidério, tam in ánima, quam in córpore, pénitus inflammávit. Insuper Dei caritátem undequáque negléctam animadvértens, summo dolore affécta, duóbus ante óbitum annis, Dei miseréntis amóri se víctimam obtulit. Tunc, ut ipsa refert, cæléstis ignis flamma vulneráta est : unde caritáte consúmpta, in éctasim rapta, ferventíssime ingémians : Deus meus, te díligo, vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quod autem móriens promiserat, se perénnem rosárum plúviam in terram demissúram, hoc, in cælum recepta, innúmeris miráculis reáapse adimplévit et in dies adímplet. Quam Pius undécimus, Póntifex Máximus, Beátis Virgínibus adscriptam, et biénno post, jubilæo máximo re-

currénte, inter Sanctas relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constituit ac declarávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Terésia a Jesu Infante, Alensónii in Gállia, ex honestis piisque paréntibus orta est. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commisit sub vigilántia amantíssimi patris et sorórum natu majórum : quibus magístris, ad curréndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénis virgínibus ex Ordine Sancti Benedícti Lexóviis excolénda tráditur. Décimo ætátis anno, arcáno et gravi morbo diu cruciáta, ope Dóminæ nostræ a Victória, divínitus fuit liberáta. Angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium prímus accédens, insatiábilem hujus cibi famem hauríre visa est. Carmelitárum Excalceatórum Ordinem ingredi

cúpiens, ob ætátis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus fórtiter superátis, Lexoviénssem Carmélum, quíndecim annos nata, feliciter ingrèssa est; ibíque erga Deum et próximum exímia caritáte flagrávit. Spirituálem infántiæ viam, secúndum Evangélii doctrínam, secúta, álios, speciátim novítias, eámdem edócuit. Eádem caritáte succénsa, duóbus ante óbitum annis Dei miseréntis amóri se víctimam obtulit. Vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quam Pius undécimus, Póntifex Máximus, Beátis Virgínibus adscriptam, et biénnio post, Jubilæo máximo recurrénte, solémniter inter Sanctas relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constituit atque declarávit.

Te Deum laudámus.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-4

In illo témpore : Accesserunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, pu-

tas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilla sancti Leónis
Papæ

Sermo 37 ad Epiphaníæ
solemn. 7 cap. 3-4

Ota, dilectissimi, christiánæ sapiéntiæ disciplína, non in abundántia verbi, non in astútia disputándi, neque in appetítu laudis et glóriæ, sed in vera et voluntária humilitáte consistit, quam Dóminus Jesus Christus ab útero Matris usque ad supplicium Crucis pro omni fortitúdine et elégit et dócuit. Nam, cum discípuli ejus inter se, ut ait Evangelísta, disquírent quis eórum major esset in regno cælórum, vocávit párvulum, et stáuit eum in médio eórum, et dixit : Amen, dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut puer iste, hic major erit in regno cælórum. Amat Christus infántiam, quam primum et ánimo suscepit et córpore. Amat Christus infántiam, humilitátis magístram, innocentíæ régulam, mansuetúdinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam majórum dírigit

mores, ad quam senum redúcit ætátes; et eos ad suum inclínat exémplum, quos ad regnum sublímat ætérnum.

✠. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniente Dómino, introívit cum eo ad núptias. ✠. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et.

Lectio viii

UT autem plene valeamus agnóscere quómodo apprehéndi possit tam mira convérsio et in puerilem gradum qua nobis mutatióne redeúndum sit, dóceat nos beátus Paulus, et dicat : Nolíte púeri éffici sénsibus, sed malítia párvuli estóte. Non ergo ad lúdica infántiæ et imperfécata nobis primórdia reverténdum est, sed áliquid, quod étiam graves annos déceat, inde suméndum, ut velox sit commotiónum tránsitus, citus ad pacem recúrsus : nulla sit memória offensiónis, nulla cupiditas dignitátis; amor sóciæ communiónis, æquálitas naturális. Magnum enim bonum est nocére non nosse et maligna non sápere; quia inferre ac re-

férre injúriam, mundi hujus prudéntia est; némini autem malum pro malo réddere, cristiánæ est æquanimitátis infántia.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

℟. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix

AD hanc vos, dilectíssimi, similitúdinem parvulórum mystérium hodiérnæ festivitátis invitat; et hanc vobis humilitátis formam adorátus a Magis puer Salvátor insinuat : qui, ut imitatóribus suis quid glóriæ paráret, osténderet, ortus sui témpore éditos martýrio consecrávit; ut in Bétlehem, ubi Christus natus est, géniti, per communionem ætátis consórtes fierent passiónis. Amétur igitur humilitas, et omnis a fidélibus vitétur elátio. Alter álterum sibi præferat, et nemo quod suum est quærat, sed quod altérius; ut, cum in ómnibus abundáverit afféctus benevoléntiæ, in nullo virus inveniátur invídiæ : quóniam qui se exáltat, humiliábitur, et qui se humiliat, exaltábitur, eódem ipso testánte Jesu Christo Dómino nostro, qui cum Pa-

tre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sǎcula sǎculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℟. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cǎlórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Domine, qui dixísti : Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cǎlórum : da nobis, quæsumus, ita sanctæ Terésíæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut præmia consequámur æténa : Qui vivis.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 4 Octobris

S. Francisci

Confessoris [94]

Duplex majus

℟. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui Ecclesiám tuam beáti Francisci méritis fœtu novæ prolis

amplificas : tribue nobis; ex ejus imitatione, terrēna despīcere, et cālestium donōrum semper participatione gaudere. Per Dōminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Veni, Sponsa Christi : accipe coronam, quam tibi Dōminus præparavit in ætēnum.

℣. Diffusa est grātia.

Oratio Dōmine, qui dixisti, **ut supra.** 612

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Justus si morte, **2 loco.** [102]

In II Nocturno

Lectio iv

Ranciscus, Assisii in Umbria natus, patris exemplum secutus, a prima ætate mercatūram fecit. Qui, quodam die, pāuperem, pro Christi amore flagitantem pecūniam, cum præter consuetudinem repulisset, repente eo facto commotus, large ei misericordiam impertivit; et ex eo die Deo promisit se nemini umquam poscenti eleemosynam negaturum. Cum vero post in gravem morbum incidisset, ex eo aliquādo confirmatus, cœpit ardentius colere officia caritatis; qua in exercitatione tantum profecit, ut, evangelicæ perfectio-

nis cupidus, quidquid haberet, pauperibus largiretur. Quod ferens iniquius pater, eum ad Assisinātem episcopum duxit, ut coram illo bonis cederet paternis; qui, reiectis etiam vestibus, patri concessit omnia, illud subjungens, sibi in posterum majorem facultatem fore dicendi : Pater noster, qui es in cælis.

℣. Honestum fecit illum Dōminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem ætēnam. **℣.** Justum deduxit Dōminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

CUM autem illud ex Evangelio audisset : Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecūniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta; sibi eam regulam servandam proposuit. Itaque, detractis calceis et una contentus tunica, cum duodecim socios adhibuisset, ordinem Minorum instituit. Quare Romam venit anno salutis millésimo ducentésimo nono, ut sui ordinis regula ab apostolica Sede confirmaretur. Quem cum accedentem ad

se summus Póntifex Inno-
céntius tértius rejecísset;
quod in somnis póstea sibi
ille, quem repúlerat, colla-
béntem Lateranésem ba-
síllicam suis húmeris susti-
nere visus esset, conqui-
sítum accérsi jussit, beni-
gnéque accípiens, omnem
ejus institutórum ratió-
nem confirmávit. Fran-
ciscus igitur, dimíssis in
omnes orbis terræ partes
frátribus ad prædicándum
Christi Evangélium, ipse
cúpiens sibi áliquam dari
martýrii occasiónem, na-
vigávit in Sýriam; ubi, a
rege Soldáno liberalíssime
tractátus, cum nihil pro-
ficeret, rédiit in Itáliam.

✠. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : sto-
lam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi
coronávit eum. ✠. Induit
eum Dóminus lorícam fi-
dei, et ornávit eum. — Et
ad portas.

Lectio vi

Multis igitur exstrú-
ctis suæ familiæ do-
micíliis, se in solitúdinem
montis Alvéni cóntulit;
ubi quadragínta diérum,
propter honórem sancti
Michaélis Archángeli, je-
júnio inchoáto, festo die
Exaltatiónis sanctæ Cru-
cis, ei Séraphim crucifíxi
effígiem inter alas cónti-
nens apparuit; qui ejus et

mánibus, et pédibus, et
láteri vestígia clavórum
impréssit. Quæ sanctus
Bonaventúra, cum Alexán-
dri quarti summi Pontífi-
cis prædicatióni interésset,
narrásse Pontíficem a se
visa esse, lítteris commen-
dávit. His insígnibus sum-
mi in eum Christi amóris,
máximam habébat óm-
nium admiratiónem. Ac
biénio post, grávitèr
ægrótans, deférri vóluit
in ecclésiám sanctæ Mariæ
Angelórum; ut, ubi grá-
tiæ spíritum a Deo accé-
perat, ibi spíritum vitæ
rédderet. Eo in loco fratres
ad paupertátem ac patién-
tiam, et sanctæ Románæ
Ecclésiæ fidem servándam
cohortátus, Psalmum il-
lum pronúntians, Voce
mea ad Dóminum clamá-
vi; in eo versículo, Me
exspéctant justí, donec re-
tribuas mihi, efflávit áni-
mam quarto Nonas Octó-
bris. Quem, miráculis cla-
rum, Gregórius nonus
Póntifex máximus in San-
ctórum númerum adscrip-
psit.

✠. Iste homo perfécit
ómnia quæ locútus est ei
Deus, et dixit ad eum : In-
grédere in réquiem meam :
* Quia te vidi justum co-
ram me ex ómnibus gén-
tibus. ✠. Iste est, qui
contémpsit vitam mundi,
et pervénit ad cæléstia

regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

FRANCISCUS, Assísii in Umbria natus, patris exéplum secútus, a prima ætate mercatúram fecit. Gravi morbo corréptus, cum convalúisset, cœpit ardéntius cólere caritátis officia, et patri id indigne ferénti, bona ómnia cessit, subjúgens sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi : Pater noster, qui es in cælis. Cum autem ex Evangélio apostólicæ paupertátis mónita audísset, detráctis cálceis et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, órdenem Minórum instituit; quem, a summo Pontífice Innocéntio tertio, cælitus admónito, confirmátum, mirífice propagávit. Mox in solitúdinem montis Alvérni se contulit, ibique, die Exaltatiónis sanctæ Crucis a Séraphim crucifixi effigiem inter alas præseferénti, sacra accépit stigmata; in ejus mánibus, pédibus et látere clavórum et lanceæ vestigiis apparéntibus. Biénio post gráviter ægrótans, in ecclésia sanctæ Mariæ Angelórum, ubi grátia spíritum a Deo

accéperat, fratres ad paupertátem, patiéntiam et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam hortátus, piíssime ánimam efflavit quarto Nonas Octóbris. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Confíteor tibi, de Comuni Abbatum 2 loco. [108]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui Ecclésiám tuam beáti Francisci méritis fœtu novæ prolis amplificas : tribue nobis; ex ejus imitatione, terréna despícere, et cælestium donórum semper participatione gaudére. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 5 Octobris

Ss. Placidi et Sociorum

Martyrum [49] Simplex

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino.

Oratio

C 2

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Plácidi et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio-iii

PLácidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili, natus, puer Deo oblátus et sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína et monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerétur. Ab eo in Sicíliam missus, monastérium et ecclésiám in honórem sancti Joánnis Baptistæ prope Messánæ portum constrúxit, ubi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi causa cum eo venísent Eutýchius et Victorínus, illíus fratres, et Flávia, virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta,

Manúcha nómine; qui, capto monastério, cum Plácidum et céteros nullo modo addúcere potuisset ut Christum negárent, ipsum fratrésque illíus ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus diáconus, Faustus aliíque trigínta mónachi, martýrii agónem feliciter consummáruunt tértio Nonas Octóbris, anno salútis quingentésimo trigésimo nono. Te Deum laudámus.

V. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 6 Octobris

S. Brunonis Conf. [94]

Duplex

V. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Sancti Brunónis Confessóris tui, quæsumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur : ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum vé-

niam consequámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Bruno, Carthusiánæ religionis institutor, Colóniæ Agripinæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúrá sanctitátis præferens, morum gravitate, puerília illius ætátis, divína favente grátia, declínans, ádeo excélluit, ut jam inde monachórum pater vitæque anachoréticæ futúrus instaurátor agnoscerétur. A paréntibus, génere ac virtúte claris, Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophiæ ac theologiæ stúdiis profécit, ut doctóris ac magístri munus in utrâque facultáte sit adéptus; nec multo post, ob egrégias ipsíus virtútes, ecclésiæ Rheménsis canonicátu potítus.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v

Elápsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians,

sanctum Hugónem epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui, causa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse quos eádem nocte véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suæ diocécis aspérrimos, quos Carthusiános appellánt, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípus fúerat, Romam accérsitur. Ejus consílio ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus, per áliquot annos usus est; donec Bruno, recusáto Rhegiénsi archiepiscopátu, discedéndi facultátem obtínuit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Igitur, solitúdinis amóre, erémum quamdam apud Squillacum in Calábriæ fínibus pétiit. Quo in loco, cum ipsum orántem Rogérius comes Calábriæ inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam

cánibus, reperisset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére et cólere impénse cœpit. Nec liberalitas sine præmio fuit; cum enim idem Rogérius Cápuam obsidèret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magister pródere statuisset, Bruno, adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minus quam doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino; sepultúsque est in monastério sancti Stépiani, ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℟. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

Bruno, Carthusiánæ religionis institutor, Colóniæ Agrippinæ natus est. A puerítia, morum gravitáte et solitúdinis

desidério præstitit. A paréntibus Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophiæ ac theologiæ stúdiis profécit, ut doctóris et magístri munus in utrâque facultáte sit adéptus; nec multo post, ob egrégias ejus virtútes, ecclésiæ Rheménsis canonicátu potítus. Ordine Carthusianórum institúto, cum in eo per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejus discipulus fúerat, Romam accérsitur. Ejus consílio ac doctrína Póntifex, in tot illíus témporis calamitátibus, per áliquot annos usus est; donec vir Dei, recusáto Rhegiénsi archiepiscopátu, discedéndi facultáte accépta, erémum íterum pétiit, ubi, virtútibus ac méritis plenus, obdormívit in Dómino.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri, de Comm. Conf. non Pont. 1 loco. [98]

AD LAUDES

℟. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa teconstítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

SAncti Brunónis Confessoris tui, quæsumus, Dómine, intercessionibus adjuvémur : ut, qui majestátem tuam graviter delinquendo offén-

dimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio tantum præcedentis.

DIE 7 OCTOBRIS

Sacratissimi Rosarii B. Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Comm. Festorum B. Mariæ V. [174], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Añæ 1 Quæ est ista, * speciosa sicut columba, quasi rosa plantata super rivos aquarum?

2 Virgo potens, * sicut turris David : mille clýpei pendent ex ea, omnis armatura fortium.

3 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedicta tu in mulieribus.

4 Benedixit te Dóminus * in virtute sua, quia per te ad nihilum redégit inimicos nostros.

5 Vidérunt eam * filiae Sion vernantem in floribus rosarum, et beatissimam prædicavérunt.

Capit. Eccli. 24, 25; 39, 17

IN me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Ego, quasi rosa plantata super rivos aquarum, fructificávi.

Hymnus

Cæléstis aulæ Nuntius, Arcána pandens Numinis,

Plenam salutat grátia Dei Paréntem Vírginem.

Virgo propínquam sanguine

Matrem Joánnis visitat,

Qui, clausus alvo, géstiens

Adesse Christum nuntiat.

Verbum, quod ante sæcula

E mente Patris pródiit,

E Matris alvo Vírginis,

Mortális Infans, nascitur.

Templo puéllus sístitur,
Legíque paret Légifer,
Hic se Redémptor páu-
pere
Prétio redemptus immo-
lat.

Quem jam dolébat pérdi-
tum,

Mox læta Mater invenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Filium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Regína sacratíssimi
Rosárii, ora pro nobis.

℟. Ut digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Beáta
es, * Virgo María, Dei
Génitrix, quæ credidísti
Dómino; perfécta sunt in
te quæ dicta sunt tibi,
intercéde pro nobis ad Dó-
minum, Deum nostrum.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus
per vitam, mortem et
resurrectiónem suam no-
bis salútis æternæ præmia
comparávit : concéde,
quæsumus; ut, hæc my-
stéria sacratíssimo beátæ
Mariæ Vírginis Rosário
recoléntes, et imitémur
quod cónitent, et quod
promíttunt, assequámur.
Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio tan-
tum præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens
mundum et terréna, triúm-
phans, divítias cælo cón-
didit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

SAncti Brunónis Confes-
sóris tui, quæsumus,
Dómine, intercessiónibus
adjuvémur : ut, qui maje-
státem tuam gráviter de-
linquéndó offéndimus, ejus
méritis et précibus, no-
strórum delictórum vé-
niam consequámur. Per
Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Solemnitátem
Rosárii Vírginis Mariæ ce-
lebrémus : * Christum ejus
Filium adorémus Dómi-
num. Ps. 94 Veníte, ex-
sultémus. 3

Hymnus

IN monte olívis cónsito
Redémptor orans pró-
cidit,

Mæret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguinis.

A proditóre tráditus
Raptátur in pœnas Deus,
Durisque vinctus nexibus,
Flagris cruéntis cæditur.

Intéxta acútis séntibus,
Coróna contuméliæ,
Squalénti amíctum púr-
pura,
Regem coronat glóriæ.

Molis crucem ter árduæ,
Sudans, anhélans, concí-
dens,

Ad montis usque vérticem
Gestáre vi compéllitur.

Confixus atro stípíte
Inter sceléstos ínnocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spíritum.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Angelus Gábriel *
nuntiávit Mariæ : et con-
cépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 8

Domine, Dóminus
noster, * quam ad-
mirábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, *
ut déstruas inimícum et
ultórem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut fílius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-

nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjectísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : ínsuper et pé-
cora campi.

Vólucres cæli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirábile
est nomen tuum un uni-
vérsa terra!

Ant. Angelus Gábriel
nuntiávit Mariæ : et con-
cépit de Spíritu Sancto.

Ant. Intrávit María * in
domum Zachariæ, et salu-
távit Elisabéth.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum * et nox nocti índicat
sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cælo egréssio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáculum sáculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semet-ípsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Intrávit María in domum Zachariæ et salutávit Elísabeth.

Ant. Péperit Fílium suum * primogénitum, et reclinávit eum in præsépio.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Péperit Fílium suum primogénitum, et reclinávit eum in præsépio.

V. Sancta Dei Génitrix, semper Virgo María. **R.** Intercede pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 24, 11-22

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Créátor ómnium, et, qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab initio et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiéví, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenítudine sanctórum de-téntio mea.

R. Súmite psaltérium jucúndum in insígni die solemnítatis vestræ : * Et exsultáte Vírgini adjutríci nostræ. **V.** Cantáte ei canticum novum : annuntiáte inter gentes glóriam ejus. — Et.

Lectio ii

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósá in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris; et quasi storax et gálbanus et úngula et gutta et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatióne meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténderé ramos meos, et rami mei honóris et grátiae.

R. Vidi speciósam ascendentem désuper rivos aquárum; cujus inæstimábilis odor erat nimis; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. **V.** Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et.

Lectio iii Ibid. 24-31

EGO mater pulchræ dilectiόνis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte

ad me, omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implémini; spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generationes sæculórum. Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me vitam ætérnam habébunt.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? Vidérunt eam filiaë Sion, et beátam dixerunt, * Et reginæ laudavérunt eam.

V. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convál-lum. — Et reginæ. **Gloria** Patri. Et reginæ.

In II Nocturno

Ant. Cum indúcerent * Jesum paréntes ejus, ut sístèrent eum Dómino, Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : *

proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cássia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiaë regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiaë Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Cum indúcerent Jesum paréntes ejus, ut sísterent eum Dómino, Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Ant. Requiréntes Jesum * paréntes ejus, invenérunt illum post trídium in médio doctórum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatíonibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor matris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætifi-

cat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Requiréntes Jesum paréntes ejus, invenérunt illum post trídium in médio doctórum.

Ant. Cœpit contristári, * et factus est sudor ejus in horto sicut guttæ sanguinis.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilonis * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut laetantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Coepit contristari, et factus est sudor ejus in horto sicut guttae sanguinis.

V. Post partum, Virgo, inviolata permansisti. **R.** Dei Genitrix, intercède pro nobis.

Lectio iv

EUM Albigenis hæresis per Tolosatium regionem impie grassaretur, atque altius in dies radices ageret, sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validius, auxilium beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissime petebatur, cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo mundo, enixis præ-

cibus imploravit. A qua (ut memoriæ præditum est) cum munitus esset ut Rosarium populis prædicaret, velut singulare adversus hæreses ac vitia præsidium; mirum est quanto mentis fervore et quam felici successu iunctum sibi munus sit exsecutus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim angelicarum salutationum decades, oratione Dominica interjecta, distinguimus, et ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria, pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari augerique cepit. Quem ejusdem institutorem auctoremque fuisse, summi Pontifices apostolicis litteris passim affirmarunt.

R. Tu gloria Jerusale, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri, fecisti viriliter : * Quia cunctas hæreses sola interemisti. **V.** Pulchra es et decora, terribilis ut castrorum acies ordinata. — Quia.

Lectio v

Innumerabiles porro fructus ex hac tam salutari institutione in christianam rempublicam di-

manârunt. Inter quos victória illa mérito numerâ-
tur, quam sanctíssimus Póntifex Pius quintus et
ab eo inflammáti christiáni príncipes apud Echínadas
ínsulas de Turcárum ty-
ránnō potentíssimo repor-
târunt. Nam, cum illa ipsa
die ea victória reláta sit,
qua die sacratíssimi Ro-
sárii sodalitátes per uni-
vêrsum orbem consuétas
supplicationés perágerent
statutásque preces de
more fúnderent, iis préci-
bus haud immérito refér-
tur accépta. Quod quidem
cum étiam Gregórius tér-
tius décimus testátus es-
set; ut pro tam singulári
benefício beátæ Vírgini
sub appellatióne Rosárii
perénnes grátiae ubíque
terrárum haberéntur, in
ecclésiis ómnibus, in qui-
bus altáre Rosárii foret,
Offícium, ritu dúplici ma-
jóri, perpétuo de eo cele-
brándum indíxit; aliíque
Pontífices Rosárium reci-
tántibus ejusdémque Ro-
sárii sodalitátibus indul-
géntias pene innúmeras
concessére.

✠. Déxtera tua magni-
ficáta est in fortitúdine,
déxtera tua confrégit ini-
micos : * Submérsi sunt in
aquis veheméntibus, et
opérui eos mare. ✠. Bene-
díxit te Dóminus in vir-
túte sua, quia per te ad

níhilum redégit inimícos
nostros. — Submérsi.

Lectio vi

Clemens vero undéci-
mus, ánimo réputans
insígnem páriter victó-
riam, anno millésimo
septingentésimo décimo
sexto in Hungáriæ regno
a Cárolo sexto in impera-
torem Romanórum elécto
de innúmeris Turcárum
cópíis relátam, eo die con-
tigísse quo festum Dedi-
cations sanctæ Mariæ ad
Nives celebrarétur, atque
eódem ferme témpore quo
sacratíssimi Rosárii con-
frátres públicam solem-
némque supplicatióem in
alma Urbe, ingénti pópuli
concúrsu magnáque reli-
gióne, peragéntes, férvi-
das ad Deum preces pro
Turcárum depressióne fún-
derent ac poténtem opem
Deíparæ Vírginis in auxí-
lium Christianórum humí-
liter implorárent; eam ob
rem, victóriam illam, nec
non liberátam paulo post
eorúmdem Turcárum ob-
sidióne Corcyrénsē ínsu-
lam, ejúsdem beátæ Vírgi-
nis patrocínio pie cénsuit
adscribendam. Quam ob
rem ut hujus quoque tam
insígnis beneficii perénnis
semper et memória exstá-
ret et grátia, sacratíssimi
Rosárii festum eódem ritu
celebrándum ad Ecclésiám
univêrsam exténdit. Hæc

omnia Benedictus décimus tertius in Breviário Romano appóni jussit. Leo autem tertius décimus in turbulentíssimis Ecclesiæ temporibus, diúque prementium malórum sæva tempestáte, cunctos in orbe fidèles, iterátis apostólicis litteris ad Mariális Rosárii, præsertim per Octóbrem mensem, frequentiam veheménter incéndit, aucto quoque annui festi solemnitatís ritu, additáque litaníis Lauretánis Regínæ sacratíssimi Rosárii invocatióne, et Officio de eádém solemnitaté próprio Ecclesiæ univérsæ concéssó. Sanctíssimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratíssimo júgiter venerémur; ut, quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrénos hostes profligáre dedit ac pérdere, inférnos páriter superáre concédát.

✠. Signum magnum apparuit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pèdibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ✠. Dábitur cápiti tuo augméntum gratiárum et coróna ínclýta próteget te. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Apprehéndit * Pilátus Jesum, et flagellávit.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : *

gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit.

Ant. Míletes plecténtes corónam * de spinis, imposuérunt super caput ejus.

Psalmus 96

Dominus regnávít, exsúltet terra : * lætén-tur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae

Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Míletes plecténtes corónam de spinis, imposuérunt super caput ejus.

Ant. Crucis impérium * super húmerum ejus : regnávít a ligno Deus.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psal-

mi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Crucis impérium super húmerum ejus : regnavit a ligno Deus.

V. Speciosa facta es et suávis. **R.** In deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-38

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo de S. Maria

De commendatióne grátiae suæ et ad destructiόnem humanæ sapiéntiæ, Deus de fémina sed vírgine dignátus est carnem assúmere, ut símilem símili rédderet,

contrárium contrário curáret, pestíferam spinam evélleret, peccáti chirógraphum potentíssime deléret. Heva spina fuit; María rosa éxstitit. Heva spina, vulnerádo; María rosa, ómnium afféctus mulcéndo. Heva spina, infígens ómnibus mortem; María rosa, reddens salutíferam ómnibus sortem. María rosa fuit cándida per virginitátem, rubicúnda per caritátem; cándida carne, rubicúnda mente; cándida virtútem sectándo, rubicúnda vítia calcándo; cándida afféctum purificándo, rubicúnda carnem mortificándo; cándida Deum diligéndo, rubicúnda próximo compatiéndo.

R. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, * Et flores mei fructus honoris et honestátis. **V.** Ego mater pulchræ dilectiόnis, et timóris et agnitiónis, et sanctæ spei. — Et.

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, tunc ex viii Lectione fiunt duæ, quarum prior desinit ad signum ¶.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum.

Lectio viii

Sermo de Aquæductu

Verbum caro factum est, et hábitat jam in nobis. Hábitat in memória

nostra, hábitat in cogitatione, quia usque ad ipsam descendit imaginatióem. Quonam modo, inquis? Nimirum jacens in præsepio, in virgináli grémio cubans, in monte prædicans, in oratione pernóctans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos et in inférno imperans, seu étiam tértia die resúrgens, et Apóstolis loca clavórum, victóriæ signa, demónstrans, novissime coram eis cæli secréta conscéndens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitátur?

¶ Quidquid horum cógito, Deum cógito; et per ómnia, est Deus meus. Hæc ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam judicávi eructáre memóriam suavitátis; quóniam in hujuscémodi núcleis virga sacerdotális copiósá produxit, quam, in supérnis háuriens, ubérius nobis María refúdit. In supérnis plane et ultra Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscepit.

℟. Surge, própera, amíca mea; jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recessit, * Flores apparuerunt in terra nostra.

℟. Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum. — Flores. Glória Patri. Flores.

Pro S. Marco Papa et Conf. Lectio ix

MArcus, RománuS, Constantíno Magno imperatóre Póntifex, instituit ut episcopus Ostiénsis, a quo RománuS Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ basilicas ædificávit, áltérá in Urbe, áltérá via Ardeatína; quas ConstantínuS, auctas, magnis muneribus exornávit. Vixit in pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmétério Balbínæ.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Lætáre, * Virgo Mater; surréxit Christus de sepúlcro.

2 Ascéndit Deus * in jubilatione, et Dóminus in voce tubæ.

3 Spíritus Dómini * replevit orbem terrárum.

4 Assúpta est * María in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum, allelúja.

5 Exaltáta est * Virgo María super choros Angelórum, et in cápite ejus coróná stellárum duódecim.

Capitulum

Eccli. 24, 25 et 39, 17

IN me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis.

Ego, quasi rosa plantáta
super rivos aquárum, fru-
ctificávi.

Hymnus

JAM morte, victor,
óbruta,
Ab inferis Christus redit,
Fractisque culpæ vñculis,
Cæli reclúdit límina.

Visus satis mortálibus
Ascéndit ad cælestia,
Dextræque Patris ássidet
Consors Patérnæ glóriæ.

Quem jam suis promíse-
rat,
Sanctum datúrus Spíri-
tum,
Linguis amóris ígneis
Mæstis álumnis ímpluit.

Solúta carnis pøndere
Ad astra Virgo tóllitur,
Excépta cæli júbilo
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almæ paréntis vérticem :
Throno propínqua Fílii
Cunctis creatis ímperat.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et
prælégit eam. ℟. Et ha-
bitáre eam fecit in taber-
náculo suo.

Ad Bened. Ant. Solemni-
tátem hodiérnam * sacra-
tíssimi Rosárii Genitrícis

Dei Mariæ devóte celebré-
mus, ut ipsa pro nobis in-
tercédat ad Dóminum Je-
sum Christum.

Oratio

DEus, cujus Unigénitus
per vitam, mortem et
resurrectiónem suam no-
bis salútis ætérnæ præmia
comparávit : concéde,
quæsumus; ut, hæc my-
stéria sacratíssimo beátæ
Mariæ Vírginis Rosário
recoléntes, et imitémur
quod cónitent, et quod
promíttunt, assequámur.
Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes tantum fit Com.
S. Marci Papæ et Conf. :

Ant. Euge, serve bone et
fidélis, quia in pauca fuísti
fidélis, supra multa te con-
stitúam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

Regem tuum, Pastor
ætérne, placátus in-
ténde : et per beátum Mar-
cum Summum Pontífi-
cem, perpétua protectióne
custódi; quem totíus Ec-
clésiæ præstitísti esse pa-
stórem. (Per Dóminum.)

Deinde item ad Laudes tan-
tum Com. Ss. Sergii, Bacchi,
Marcelli et Apuleji Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis
omnes numeráti sunt : no-
líte timére : multis passé-
ribus meliôres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti.

Oratio

Sanctorum Martyrum
tuorum nos, Domine,
Sergii, Bacchi, Marcelli et
Apuleji beata merita pro-
sequantur : et tuo semper
faciant amore ferventes.
Per Dominum.

AD PRIMAM

Ant. Lætare, * Virgo
Mater; surrexit Christus
de sepulcro.

AD TERTIAM

Ant. Ascendit Deus * in
jubilatione, et Dominus in
voce tubæ.

Capitulum

Eccli. 24, 25 et 39, 17

IN me grátia omnis viæ
et veritátis, in me om-
nis spes vitæ et virtútis.
Ego, quasi rosa plantáta
super rivos aquárum, fru-
ctificávi.

R. br. Sancta Dei Gé-
nitrix, * Semper Virgo
María. Sancta. **V.** Inter-
cede pro nobis ad Dómi-
num, Deum nostrum.
Semper. **Glória Patri.** San-
cta. **V.** Post partum, Vir-
go, invioláta permansísti.
R. Dei Génitrix, intercède
pro nobis.

Oratio Deus cujus, ut
supra. 632

AD SEXTAM

Ant. Spíritus Dómini *
replévit orbem terrárum.

Capitulum Eccli. 39, 19

Floréte flores quasi lí-
lium et date odórem
et frondéte in grátiam;
collaudáte cánticum et be-
nedícite Dóminum in opé-
ribus suis.

R. br. Post partum, Vir-
go, * Invioláta permansi-
sti. Post partum. **V.** Dei
Génitrix, intercède pro no-
bis. Invioláta permansísti.
Glória Patri. Post partum.
V. Speciósá facta es et
suávis. **R.** In delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

AD NONAM

Ant. Exaltáta est * Virgo
María super choros Ange-
lórum, et in cápite ejus co-
róna stellárum duódecim.

Capitulum Eccli. 24, 17-18

Quasi cedrus exaltáta
sum in Líbano, et
quasi cypréssus in monte
Sion : quasi palma exal-
táta sum in Cades, et
quasi plantatio rosæ in
Jéricho.

R. br. Speciósá facta es
* Et suávis. Speciósá. **V.** In
delíciis tuis, sancta Dei
Génitrix. Et suávis. **Glória**
Patri. Speciósá. **V.** Elégit
eam Deus, et praelégit
eam. **R.** Et habitáre eam
fecit in tabernáculo suo.

IN II VESPERIS

Añæ I Quæ est ista, *
speciósá sicut colúmba,

quasi rosa plantata super rivos aquarum?

2 Virgo potens, * sicut turris David : mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium.

3 Ave, Maria, * gratia plena; Dominus tecum : benedicta tu in mulieribus.

4 Benedixit te Dominus * in virtute sua, quia per te ad nihilum redexit inimicos nostros.

5 Vidérunt eam * filiae Sion vernantem in floribus rosarum, et beatissimam predicaverunt.

Capitulum

Eccli. 24, 25 et 39, 17

IN me gratia omnis viae et veritatis, in me omnis spes vitae et virtutis. Ego, quasi rosa plantata super rivos aquarum, fructificavi.

Hymnus

TE gestiéntem gaudiis,
Te sauciam doloribus,
Te jugi amictam gloria,
O Virgo Mater, pangimus.

Ave, redúndans gaudio
Dum concipis, dum visitas;

Et edis, offers, invenis,
Mater beata, Filium.

Ave, dolens, et intimo
In corde agónem, verbera,
Spinās crucémque Filii
Perpessa, princeps Mátyrum.

Ave, in triúmphis Filii,
In ignibus Parácliti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Veníte, gentes, cárpite
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amoris inclytæ
Matri coronas néctite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.

℟. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Beata Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, sentiant omnes tuum juvamen, quicúmque celebrant tuam sacratíssimi Rosárii solemnitátem.

Oratio

DEus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectionem suam nobis salutis æternæ præmia comparavit : concède, quæsumus; ut, hæc mysteria sacratíssimo beátæ Mariæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod continent, et quod promittunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. sequentis.

Die 8 Octobris

S. Birgittæ Viduæ [130]

Duplex

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

✠. Spécie tua et.

Oratio

Domine, Deus noster, qui beátæ Birgittæ per Fílium tuum unigénitum secréta cæléstia revelásti : ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis; in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Birgitta, in Suécia illústribus et piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio propter eam mater erépta est. Decénis, post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce, recénti sáanguine perfúsum, vidit, et de eádem passióne secum loquéntem. Quo ex témpore in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur, ut de ea sine lácrimis cogitare deinceps numquam posset.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter dèxtera tua.

✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

Ulfóni, Neríciæ príncipi, in matrimónium trá-dita, virum ipsum ad pietátis officia, tum óptimis exémplic, tum effícacibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piíssima; paupéribus, et máxime infirmis, domo ad id múnieris dicáta, inserviébát quam diligentíssime, illórum pedes sólita laváre et osculári. Cum autem una cum viro suo redíret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlcrum visitáverant, et Atrébati Ulfo gráviter ægrotáret, sanctus Dionýsius Birgittæ noctu appáruit, et de maríti salúte aliisque de rebus, quæ futúráe erant, præmónuit.

✠. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Viro Cisterciénsi mónacho facto et paulo post defúncto, Birgitta, audíta

Christi voce in somnis, arctiorem vitæ formam est aggressa. Cui deinde arcana multa fuerunt divinitus revelata. Monasterium Vastanense sub régula sancti Salvatoris, ab ipso Domino accepta, instituit. Romam Dei jussu venit, ubi plurimos ad amorem divinum vehementer accendit. Inde Jerosolymam petiit, et iterum Romam. Qua ex peregrinatione cum in febrim incidisset, gravibus per annum integrum afflictata morbis, cumulata meritis, prænuntiato mortis die, migravit in cælum. Corpus ejus ad Vastanense monasterium translatum est; et miraculis illustrem Bonifatius nonus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Fallax gratia, et vana est pulchritudo : * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Birgitta, in Suécia illustribus et piis parentibus orta, sanctissime vixit. In passionis Domini meditatione ita afficiebatur, ut de ea sine

lâcrimis cogitare non posset. Ulfóni, Nericiæ principi, in matrimonium tradita, virum ipsum ad pietatis officia, tum optimis exemplis, tum efficacibus verbis adhortata est. In filiorum educatione piissima, pauperibus et infirmis inserviebat. Viro Cisterciensi monacho facto et paulo post defuncto, Birgitta arctiorem vitæ formam est aggressa. Cui deinde arcana multa fuerunt divinitus revelata. Monasterium Vastanense sub régula sancti Salvatoris instituit, Jerosolymam, devotionis causa, petiit. Tandem Romæ, gravibus per annum integrum afflictata morbis, migravit in cælum. Ipsam, miraculis illustrem, Bonifatius nonus in Sanctorum numerum retulit.

Te Deum laudamus.

In III Noct. Homilia in Ev. Símile est regnum cælorum, de Communi non Virg. [134]

AD LAUDES

℣. Diffusa est gratia.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus.

Oratio

Domine, Deus noster, qui beatæ Birgittæ per Filium tuum unigenitum

secréta cæléstia revelásti; ipsíus pia intercessióne da nobis, fámulis tuis; in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúndem Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 9 Octobris

S. Joannis Leonardi

Confessoris [94] Duplex

℟. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirábiliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fídelibus novam in Ecclésia tua familiam congregásti: da nobis fámulis tuis; ita ejus institútis proficere, ut præmia consequámur æténa. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

℟. Diffúsa est grátia.

Oratio Dómine, Deus noster, *ut supra.* 636

Deinde Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℟. Lætámini in Dómino.

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártýrem tuum atque Pontíficem, virtúte constantiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es: tríbue nobis, quæsumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspéra mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In II Noeturno

Lectio iv

Oánnes Leonárdi, in óppido Décimi, non longe a Lucénsi urbe, piis et honéstis ortus paréntibus, jam inde a prima ætáte, solitúdinis et precatiónis amóre, grave quiddam ac matúrum præsetulit. Annos natus vigínti sex a Deo vocátus ad ecclesiásticæ milítiae nomen dandum, sæculáribus curis illico núnctium remisit. Ac primo inter

púeros latínæ linguæ rudiméntis instrúctus, deinde in litéris et philosophicis ac theológicis disciplinis ádeo profécit, ut vix actó quadriénio ad sacerdotium ex obediéntia promótus fúerit. Mox áliquot nactus bonæ índolis nóbiles júvenes, cum eos ad virtútis perfectiónem sédulo exercuisset, insequénti anno Congregatió-nem instituit Clericórum Regulárium, quam a Matre Dei, ob incénsum erga ipsam suæ devotiónis afféctum, nuncupávit. Horum cura et zelo tanta perácta est animórum commutátió, ut cum in Lucénsi repúblicá, hæreticórum præsertim perfidiósis ártibus, ardérent civium ódia, profligátique essent mores, brevi témpore primæva Christianórum pietas ibídem revixísse vidéretur.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérrnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v

TAM salutárium óperum causa incídit Joánnes in acérrimas insectatiónes

hóminum nequam, qui recens coáctam familiam pèrdere omni ope conáti sunt. Sed vir Dei, æquo ánimo libénter ómnia ferens, impetráta a Summo Pontífice Gregório decimotértio suæ Congregatió-nis confirmatióne, apostólici sui labóris fructus constánter servávit. In árduis negótiis componéndis multi epíscopi eo consiliá-rio et adjutóre usi sunt, et vel ipse RománuS Póntifex eum delegávit ad intricáta litígia diriménda, et ad religiósas famílias reformándas. Sancto Josépho Calasáncio, ejúsque pene collápsæ societáti, præsto fuit. Haud levem quoque impéndit óperam negótiis nosocomíi sancti Spíritus in Sáxia, et moniálibus oblátis sanctæ Francíscæ Románæ excoléndis.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

GRáviter dolens, gentes ádeo plúrimas remótiS in regiónibus luce Evangelíi carére, inflammábatur desidério migrándi in illas oras ad lumen veræ

religi6nis effundendum. At cum intellexisset a sancto Phil6ppo N6rio, a quo verus reform6tor diceb6tur, se su6mque Congregati6nem ad institu6ndos It6li6e p6pulos destin6ri, div6n6e acquievit volunt6ti; minime tamen abst6nuir quin, si 6liquam infidelibus opem aff6rre posset, experir6tur. Hinc 6nitis consiliis cum pi6ssimo pr6sule Vives, c6tum instituit presbyter6rum, quibus prop6situm esset id6neos inform6re adolescentes, in d6ssitas regi6nes subinde mitt6ndos ad fidem propag6ndam. Quare m6rito v6luti auctor cens6tur pr6clar6ssimi illius instituti, quod summ6rum Pontificum 6pera amplific6tum, profer6nd6 per univ6rsam orbem cath6lic6e fidei mir6bilit6r ins6rvit. Plura 6pera de re sacra et mor6li conscripsit, cuiusvis h6minum conditioni accommodat6ssima. D6nique a sacro minist6rio numquam deficiens, in cinere et cilicio ad D6minum migr6vit Rom6e, die nona oct6bris, anno mill6simo sexcent6simo nono, 6t6tis sexag6simo sexto. Quem sanctit6tis et mir6culis ill6strem Pius nonus P6ntifex M6ximus Beat6rum fastis acc6nsuit. Pius vero und6cimus, anno mil-

l6simo nongent6simo trig6simo oct6vo, die sol6mni Pasch6e, inter Sanctos adscripsit.

℟. Iste homo perf6cit 6mnia, qu6 loc6tus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingr6dere in r6quiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex 6mnibus g6ntibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et perv6nit ad c6lestia regna. — Quia te vidi. Gl6ria Patri. Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Design6vit D6minus, de Communi Evangelistarum, cum Responsorii de Communi Confessoris non Pontificis. [27]

Pro Ss. Dionysio Ep.,
Rustico et Eleutherio Mm.

Lectio ix

Dion6sius Ath6niensis, unus ex Areopagitis iudicibus, cum adhuc in gentilit6tis err6re versar6tur, eo die, quo Christus D6minus Cruci affixus est, solem pr6ter nat6ram defecisse animadv6rtens, exclam6sse tr6ditur : Aut Deus nat6r6e p6titur, aut mundi m6china dissolvitur. Cum autem Paulus Ap6stolus in Areop6go Christum annunti6asset, Dion6sius fidem christi6nam amplexus, ab e6dem Ap6stolo Atheni6nsium Ecclesi6e pr6f6ctus est.

Póstea, ut tráditur, Romam véniens, et a Clemente Pontífice missus in Gálliam, Lutétiam usque Parisiórum, cum Rústico præsbýtero et Eleuthério diácono, Evangélium prædicávit. Ibi omnes, quod Christum prædicarent, a Fescénio præfécito apprehénsi, váriis torméntis cruciántur, et demum secúri feriúntur séptimo idus Octóbris.

Si hoc festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso nona lectio juxta Rubricas sit dicenda, sumitur sequens :

Joánnes Leonárdi non longe a Lucénsi urbe ortus, a prima ætáte grave quiddam ac matúrum præsetulit. Annos natus viginti sex a Deo vocátus ad ecclesiásticæ militiæ nomen dandum, primum inter púeros latinæ linguæ rudiméntis instrúctus, in lítteris et philosóphicis ac theológicis disciplínis ádeo profécit ut vix acto quadriénio ad sacerdotium ex obediéntia promotus fúerit. Congregatiónem instituit Clericórum Regulárium a Matre Dei, quorum cura et zelo in Lucénsi repúblicá magna animórum commutátio perácta est. Hinc in acérrimas hóminum nequam insectatiónes incidit, sed,

æquo ánimo ómnia libénter ferens, a Gregório decimotértio suæ Congregatiónis confirmatiónem impetrávit. Gráviter dolens gentes plúrimas remótis in regiónibus luce Evangélica carére, consíliis iníctis cum piíssimo præsule Vives, cætum instituit presbyterórum, quibus propósitum esset idóneos informáre adolescéntes, in díssitas regiónes subínde mitténdos ad fidem propagándam. A sacro ministério numquam deficiens, in cinere et cilício ad Dóminum migrávit Romæ, die nona octóbris, anno millésimo sexcentésimo nono, et a Pio undécimo Sanctórum fastis adscriptus est.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirábiliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclésia tua famíliam congregásti : da nobis fámulis tuis ; ita

ejus institútis profícere, ut præmia consequámur æténa. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Martyrum :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passeribus meliôres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti.

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártirem tuum atque Pontíficem, virtúte constantiæ in passiône roborásti, quique illi, ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbe nobis, quæsumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspéra mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ant. Hic vir, despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Oratio Deus, qui beátum, ut supra. 640

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 10 Octobris

S. Francisci Borgiæ

Confessoris [94]

Semiduplex (m. t. v.)

Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

Domine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémpplar et præmium : quæsumus; ut, sicut beátum Franciscum in terréni honóris contéptu imitátorem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbuas esse consórtes : Qui vivis et regnas.

In II Noeturno

Lectio iv

Ranciscus, Gándiæ dux quartus, Joánnine Bórgia et Joánnæ Aragónia Ferdinándi Cathólici nepte génitus, post puerílem ætátem inter domésticos mira innocentia et pietáte transáctam, in aula primum Cároli quinti cæsaris, mox in Cataláuniae administratióne, admirabiliior fuit christiánæ virtútis et vitæ austeriôris exémplis. Ad Granaténse

sepúlcrum Isabéllam imperatricem cum detulisset, in ejus vultu, fœde commutâto, mortâlium omnium caducitatem relegendens, voto se adstrinxit, rebus omnibus, cum primum liceret, abjéctis, regum Regi únice inserviendi. Inde tantum virtutis incrementum fecit, ut, inter negotiorum turbas, religiôsæ perfectiônis simillimam imaginem referens, miraculum principum appellaretur.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritatem ætérnam. ✠. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v

Mortua Eleonóra de Castro cónjuge, ingressus est Societatem Jesu, ut in ea latéret secúrius et præclúderet dignitatibus áditum, interpósita voti religiône; dignus, quem et viri principes complúres in amplectendo severióri institúto fúerint secúti, et Cárolus quintus ipse in abdicâdo império hortatórem sibi aut ducem exstitisse non diffiterétur. In eo arctiôris vitæ stúdio Franciscus jejúniis, caté-

nis férreis, aspérismo cilicio, cruéntis longisque verberatiônibus, somno brevíssimo, corpus ad extrémam usque máciem redégit, nullis prætérea parcens labóribus ad sui victóriam et ad salútem animárum. Tot itaque instrúctus virtútibus, a sancto Ignátio primum generalis commissárius in Hispániis, nec multo post præpósitus generalis tertiús a Societate univérſa, licet invítus, eligitur. Quo in múnere princípibus ac summis Pontificibus prudentia ac morum sanctitáte appríme carus, præter complúra vel cóndita vel aucta ubique domicília, sócios in regnum Polóniæ, in insulas Océani, in Mexicánam et Peruánam provincias invéxit; missis quoque in álias regiões apostólicis viris, qui prædicatiône, sudóribus, sanguine fidem cathólicam Románam propagárunť.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

DE se ita demísse sentiebat, ut peccatoris nomen sibi próprium fáce-

ret. Románam púrpuram, a summis Pontificibus sápius oblátam, invicta humilitátis constántia recusávit. Vérrere sordes, emendicáre victum ostiátim, ægris ministráre in nosocomiis, mundi ac sui contéptor, in delíciis hábuit. Sínghlis diébus multas continénter horas, fréquenter octo, quandóque decem, dabat cæléstium contemplatióni. Cénties quotidie de genu Deum adorábat. Numquam a sacrificándó abstínuit, probébátque sese divínus quæstuábat ardor, ejus vultu, sacram Hóstiám offeréntis aut concionántis, intérdum radiánte. Sanctíssimum Christi corpus in Eucharístia latens ubi asservaréture, instíntu cælésti sentiébat. Cardináli Alexandríno, ad conjungéndos contra Turcas christiános príncipes, legáto comes ádditus a beáto Pio quinto, árduum iter, fractis jam pene víribus, suscepit ex obediéntia; in qua et vitæ cursum Romæ, ut optárat, feliciter consummávit, anno ætátis suæ sexagésimo secúndo, salutis vero millésimo quingéntésimo septuagésimo secúndo. A sancta Terésia, quæ ejus utebátur consíliis, vir sanctus, a Gregório décimo tértio

fidélis adminíster appellátus; demum a Cleménte décimo, plúribus magnisque clarus miráculis, in Sanctórum númerum est adscriptus.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

FRANCISCUS, Gándiæ dux quartus, in aula Cárolí quinti cæsaris, vitæ integritáte primum cláruit. Ad Granaténse vero sepúlcrum Isabéllam imperatricem cum detulisset, in ejus vultu, foede commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus abjéctis, regum Regi únice inserviéndi. Mórtua igitur Eleonóra de Castro cónjuge, Societáti Jesu nomen dedit. A sancto Ignátio generális commissárius in Hispániis factus, paulo post præpósitus generális tértius a Societáte uni-

vérſa, licet invítus, eligitur. Cardináli Alexandríno, ad conjungéndos contra Turcas cristiános príncipes, legáto comes a beáto Pio Papa quinto ádditus, cum árduum iter suscepisset ex obediéntia, vitæ tamen cursum Romæ, ut optárat, feliciter consummávit, anno salutis millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A Cleménte décimo in Sanctórum númerum est adscríptus.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Ecce nos relíquimus, de Communi Abbatum 1 loco. [107]

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Domine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémp lar et præmium : quæsumus; ut, sicut beátum Francíscum in terréni honóris contéptu imitátorem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitationis et glóriæ tríbuas esse consórtes : Qui vivis.

Vesperæ de sequenti sine Commemoratione præcedentis.

DIE 11 OCTOBRIS

Maternitatis B. M. V.

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virginis [174] præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Añæ 1 Beáta es, * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

2 Genuísti * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3 Cum essem párvula, * plácui Altíssimo et de meis viscéribus génui Deum et hómínem.

4 Benedícta filia * tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Vidérunt eam * filiæ Sion, et beátam dixerunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capit. Eccli. 24, 12-13

QUI creávit me, requiévít in tabernáculo meo : et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus

Prima strophá sequ. Hymni dicitur flexis genibus.

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Cum jucunditáte * Maternitátem beátæ Mariæ semper Vírginis celebrémus.

Oratio

DEus, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti : præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Maternitátem beátæ Mariæ Vírginis celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.
Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

CÆlo Redémptor prætulit
Felicis alvum Vírginis,
Ubi futúra víctima
Mortále corpus induit.

Hæc Virgo nobis édedit
Nostræ salútis áuspícem,
Qui nos redémit sángine,
Pœnas crucémque pértulit.

Spes læta nostro e pectore
Pellat timóres ánxios :
Hæc quippe nostras lácrymas,
Precésque defert Fílio.

Voces Paréntis éxcipit,
Votisque Natus ánnuit :
Hanc quisque semper díligat,
[cet. Rebúsque in arctis invo-

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Sit Trinitáti glória,
Quæ Matris intáctum si-
num
Ditávit almo gérmine,
Laus sit per omne sæcu-
lum. Amen.

In I Nocturno
De libro Ecclesiástici.

Lectio i Cap. 24, 5-23

EGO ex ore Altíssimi
prodívi primogé-
nita ante omnem
creatúram : ego feci in
cælis ut orirétur lumen
indeficiens, et sicut nébula
texi omnem terram : ego
in altíssimis habitávi, et
thronus meus in columna
nubis. Gyrum cæli cir-
cuívi sola, et profúndum
abýssi penetrávi, in flú-
ctibus maris ambulávi, et
in omni terra steti : et in
omni pópulo, et in omni
gente primátum hábui :
et ómnium excelléntium
et humílium corda virtúte
calcávi : et in his ómnibus
réquiem quæsívi, et in he-
reditáte Dómini morábor.

℟. Felix es sacra Virgo
María, et omni laude di-
gníssima : * Ex qua ortus
est sol justítiæ, Christus
Deus noster, per quem
salvátí et redémptí su-
mus. ℣. Maternitátem
beátæ Mariæ Virginis cum
gáudio celebrémus. — Ex
qua.

Lectio ii

Tunc præcépit et dixit
mihi Creátor ómnium :
et qui creávit me, requié-
vit in tabernáculo meo, et
dixit mihi : In Jacob inhá-
bita, et in Israël heredi-
táre, et in eléctis meis
mitte radíces. Ab inítio,
et ante sæcula creáta sum,
et usque ad futúrum sæ-
culum non désinam, et in
habitatíone sancta coram
ipso ministrávi. Et sic in
Sion firmáta sum, et in ci-
vitáte sanctificáta simíliter
requiévi, et in Jerúsalem
potéstas mea. Et radicávi
in pópulo honorificáto, et
in parte Dei mei heréditas
illíus, et in plenitúdine
sanctórum deténtio mea.

℟. Sine tactu pudóris
invénta es Mater Salva-
tórís : * Qui cælum ter-
rámque regit, in tua se
clausit viscera factus ho-
mo. ℣. Benedícta tu in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui. — Qui.

Lectio iii

Quasi cedrus exaltáta
sum in Líbano, et
quasi cypréssus in monte
Sion : quasi palma exal-
táta sum in Cades, et
quasi plantátio rosæ in
Jéricho : quasi olíva spe-
ciósa in campis, et quasi
plátanus exaltáta sum
juxta aquam in platéis.
Sicut cinnamómum, et
bálsamum aromatízans

odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatióem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténderam ramos meos, et rami mei honóris, et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

✠. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas :
* Speciósá facta es, et suávis in deliciis tuis sancta Dei Génitrix. ✠. Séntiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. — Speciósá. Glória Patri. Speciósá.

In II Nocturno

Ex Sermóne sancti Leónis
Papae

Sermo 1 de Nativ. Domini Lectio iv

 Irge régia Davidica stirpis eligitur, quae sacro gravídanda fetu, divíná humanámque prolem prius conciperet mente, quam corpore : et ne supérni ignára consilii ad inusitados pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, colloquio didicit angélico, nec dam-

num credidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiósni novitate despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmátur credéntis fides étiam praeeúntis attestatióne miráculi. Donátur Elísabeth inopináta fecúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum igitur Dei Fílius, qui in princípío erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab aetérna morte, factus est homo.

✠. Gloriósae Virginis Mariæ Maternitatem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitatem respéxit, quae, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ✠. Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte mirábilis Genitrícis Dei. — Cujus.

Lectio v

Sermo 2 de Nativ. Domini

Ingréditur haec ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cæli sede descéndens, et a Patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitate generátus. Novo órdine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris : incomprehensibilis

vóluit comprehénderi, ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativité génitus est : concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria, quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humanæ substantiæ natúram, et humanæ carnis inquinaménta nescíret. Orígo dissimilis, sed natúra consímilis : humano usu et consuetúdine, quod crédimus, caret; sed divína potestáte subnixum est, quod Virgo concéperit, Virgo pepérrit, Virgo permánserit.

℟. Benedícta filia tu a Dómino, quia per te fructum vitæ comunicávimus. * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, sancta Dei Génitrix. — Sola.

Lectio vi

Ex Actis Pii Papæ undécimi

QUum anno millésimo nongentésimo trigésimo primo, univérso orbe cathólico plaudénte, solémnia celebraréntur expléti sáeculi décimi quinti, postquam in Ephesína sý-

nodo beáta María Virgo, de qua natus est Jesus, contra Nestórii háeresim Mater Dei a Pátribus, Cælestíno Papa præéunte, conclamáta est, Summus Póntifex Pius undécimus faustíssimi evéntus memóriam, perénni suæ pietátis testimonío perpetuándam vóluit. Itaque quod jam in urbe exstábat nóbile ephesínæ proclamatiónis monuméntum, triumphálem arcum in Basilíca sanctæ Mariæ Majóris in Exquiliis, a decessóre suo Xysto tértio mirábili ópere musívo ornátum, témporis injúria fatiscéntem feliciter restituéndum una cum ala transvérsa Basilicæ muniificentia sua curávit. Litteris vero encýclis Ecuménici Concílii Ephesíni genuínis lineaméntis descriptis, ineffábile divínæ Maternitátis beátæ Mariæ Virginis privilegium pie copioséque illustrávit, ut tam excélsi mystérii doctrína áltius fidélium ánimis insidéret. Insimul autem benedíctam inter omnes mulieres, Mariám Matrem Dei nazarena-thámque Famíliam nobilíssimum præ ómnibus exémplum propósuit imitándum tum dignitátis ac sanctitúdinis casti connúbii tum educatiónis juven-

túti sancte tradéndæ. De-
mum ut neque litúrgicum
deéssset monuméntum jus-
sit ut festum divínæ Ma-
ternitátis beátæ Mariæ
Vírginis cum Missa et
Officio própriis die undé-
cima Octóbris sub ritu dú-
plici secúndæ classis quo-
tánnis ab univérsa Ecclé-
sia celebrarétur.

℟. Benedícta tu inter mu-
líeres, et benedíctus fru-
ctus ventris tui : * Unde
hoc mihi, ut véniat Mater
Dómini mei ad me? ℣. Re-
spéxit humilitátem ancíl-
læ suæ, et fecit mihi ma-
gna, qui potens est. —
Unde. Glória Patri. Unde.

In III Nocturno

℣. Fecit mihi magna, qui
potens est. ℟. Misericór-
dia ejus a progénie in pro-
génies timéntibus eum.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 43-52

IN illo témpore : Cum
redírent, remánsit puer
Jesus in Jerúsalem, et
non cognovérunt paréntes
ejus. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis

Homil. 1 de Laud.
Virg. Matris

Eum et Dóminum
Angelórum Mariá
suum Fílium ap-
péllat, dicens : Fili, quid

fecísti nobis sic? Quis hoc
áudeat Angelórum? Súffi-
cit eis, et pro magno ha-
bent, quod, cum sint spíri-
tus ex conditióne, ex grá-
tia facti sint et vocáti
Angeli, testánte David :
Qui facit Angelos suos
spíritus. Mariá vero ma-
trem se agnóscens, maje-
státem illam, cui illi cum
reveréntia sêrviunt, cum
fidúcia suum núncupat
fílium : nec dedignátur
nuncupári Deus, quod esse
dignátus est. Nam paulo
post subdit Evangelísta :
Et erat súbditus illis.
Quis? quibus? Deus homí-
nibus. Deus, inquam, cui
Angeli súbditi sunt, cui
Principátus et Potestátes
obédiunt, súbditus erat
Mariæ.

℟. Beáta es Virgo Mariá
Dei Génitrix, quæ credi-
dísti Dómino; perfécta
sunt in te, quæ dicta sunt
tibi : * Proptérea bene-
díxit te Deus in ætérnum.
℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis : intercède pro
nobis ad Dóminum Deum
nostrum. — Proptérea.

Lectio viii

MIráre utrum libet, et
élige quod ámplius
miréris, sive Fílii beni-
gníssimam dignatiónem,
sive Matris excellentíssi-
mam dignitátem. Utrím-
que stupor, utrímque mi-

râculum. Et quod Deus fêminâ obtêmperet, humilitas absque exêmplo : et quod Deo fêmina principetur, sublimitas sine sôcio. In lâudibus Vîrginum singulâriter cânitur, quod sequuntur Agnum quocûmque ierit. Quibus ergo lâudibus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctóre tuo loquens Evangelísta : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis : Deus se humiliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri?

✠. Congratulâmini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plâcui Altíssimo :
* Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

✠. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. — Et de meis. Glória Patri. Et de meis.

Lectio ix

Felix María, cui nec humilitas défuit, nec virginitas, et quidem singulâris virginitas, quam non temerâvit, sed honorâvit fecúnditas. Et níhilo minus speciâlis humilitas, quam non ábstulit, sed

éxtulit fecúnda virginitas : et incomparâbilis prorsus fecúnditas, quam virginitas simul comitâtur et humilitas. Quid horum non mirâbile? quid non incomparâbile? quid non singulâre? Mirum vero si non hâsitas in horum ponderatióne, quid tua júdices dígnius admiratióne, utrum videlicet pótius stupénda sit fecúnditas in Vîrgine, an in Matre intégritas : sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi quod indubitânter horum singulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparâbiliter excelléntius est atque felícitus ómnia percepisse, quam áliqua. Et quid mirum si Deus, qui mirâbilis cérnitur, et légitur in sanctis suis, mirabiliórem se exhibuit in Matre sua? Venerâmini ergo, cónjuges, in carne corruptibili carnis integritatem : vos, sacræ vírgines, in Vîrgine fecunditatem. Imitâmini, omnes homines, Dei Matris humilitatem.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Beáta es * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

2 Genuísti * qui te fecit,
et in ætérnum pérmanes
Virgo.

3 Cum essem párvula, *
pláculi Altíssimo et de
meis viscéribus génui
Deum et hóminem.

4 Benedícta filia * tu a
Dómino, quia per te fru-
ctum vitæ comunicávi-
mus.

5 Vidérunt eam * filiae
Sion, et beátam dixerunt,
et reginæ laudavérunt eam.

Capit. Eccli. 24, 12-13

QUI creávit me, requié-
vit in tabernáculo
meo : et dixit mihi : In
Jacob inhábita, et in elé-
ctis meis mitte radíces.

Hymnus

TE Mater alma Núminis
Orámus omnes súp-
plices,

A fraude nos ut dáemonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum ge-
nus

Primi paréntis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris :
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Germinávit radix Jes-
se, orta est stella ex Jacob.

℟. Virgo péperit Salvató-
rem, te laudámus Deus
noster.

Ad Bened. Ant. Sancta
María * succúrre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
céde pro devóto femíneo
sexu : séntiant omnes
tuum juvámen, quicúm-
que célebrant tuam admi-
rábilem Maternitátem.

Oratio

DEus, qui de beátæ Ma-
ríæ Vírginis útero Ver-
bum tuum, Angelo nun-
tiánte, carnem suscípere
voluísti : præsta supplíci-
bus tuis, ut qui vere eam
Genitrícem Dei crédimus,
ejus apud te intercessió-
nibus adjuvémur. Per
eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Beáta es, * Virgo,
ut supra. 650

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui
natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Genuísti, **ut supra.**

Capit. Qui creávit, **ut
supra.**

℟. br. Spécie tua, * Et
pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et pulchri-

túdine tua. **Glória Patri.**
Spécie tua.

℣. Adjuvabit eam Deus
vultu suo. **℟.** Deus in
medio ejus, non commo-
vabitur.

AD SEXTAM

Ant. Cum essem pár-
vula, * plácuí Altíssimo
et de meis viscéribus gé-
nui Deum et hóminem.

Capit. **Eccli. 24, 15-16**

ET sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte
sanctificáta simíliter re-
quíevi, et in Jerúsalem
potéstas mea. Et radicávi
in pópulo honorificáto, et
in parte Dei mei heréditas
illíus, et in plenitúdine
sanctorum deténtio mea.

℟. br. Adjuvabit eam
* Deus vultu suo. Adju-
vabit. **℣.** Deus in medio
ejus, non commovébitur.
Deus. **Glória Patri.** Adju-
vabit.

℣. Elégit eam Deus, et
praelégit eam. **℟.** In ta-
bernáculo suo habitáre fa-
cit eam.

AD NONAM

Ant. Vidérunt eam *
filíæ Sion, et beátam di-
xérunt, et regínæ lauda-
vérunt eam.

Capit. **Eccli. 24, 19-20**

IN platéis sicut cinna-
mómum, et bálsamum
aromatízans odórem dedi :

quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus,
* Et praelégit eam. Elé-
git. **℣.** In tabernáculo suo
habitáre facit eam. Et
praelégit. **Glória Patri.**
Elégit eam.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **℟.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

IN II VESPERIS

**Omnia ut supra in primis
Vesperis p. 644, præter se-
quentia :**

℣. Benedícta tu in mulié-
ribus. **℟.** Et benedíctus
fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Matér-
nitas tua, * Dei Génitrix
Virgo, gáudium annuntiá-
vit univérso mundo; ex te
enim ortus est sol justítiæ,
Christus Deus noster.

Oratio

DEus, qui de beátæ Ma-
ríæ Vírginis útero Ver-
bum tuum, Angelo nun-
tiánte, carnem suscípere
voluísti : præsta supplíci-
bus tuis, ut qui vere eam
Genitricem Dei crédimus,
ejus apud te intercessióni-
bus adjuvémur. Per eúm-
dem Dóminum.

Die 13 Octobris

S. Eduardi

Regis, Conf. [94]

Semiduplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui beátum regem Eduárdum, Confessórem tuum, æternitátis glória coronásti : fac nos, quæsumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possimus in cælis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

 Duárdus, cogno-
ménto Confessor,
nepos sancti Eduár-
di Regis et Mátyris, An-
glo-Sáxonum regum últi-
mus, quem futúrum regem
Brithuáldo viro sanctís-
simo in mentis excéssu
Dóminus demonstrávit,
decénis a Danis Angliam
vastántibus quæsitus ad
necem, exsuláre cógitur
apud avúnculum, Nor-
mánniæ ducem. Ubi in
médiis vitiórum illécebris
talem se exhibuit integri-
tate vitæ morúmque inno-
céntia, ut ómnibus admi-
rationi esset. Elúxit in eo

vel tum mira píetas in
Deum ac res divínas, fuít-
que ingénio mitíssimo at-
que ab omni dominándi
cupiditate aliéno. Cujus
ea vox fertur, Malle se
regno carére, quod sine
cæde et ságuine obtiné-
ri non possit.

℞. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem
ætérnam. ℣. Justum de-
dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. — Et.

Lectio v

EXstíntis mox tyránnis
qui frátribus suis vi-
tam et regnum eripúerant,
revocátur in pátriam. Ubi,
summis ómnium votis et
gratulatione, regno potí-
tus, ad hostílium irárum
delénda vestigia totum se
convértit, a sacris exórsus
ac Divórum templis, quo-
rum ália a fundaméntis
eréxit, ália refécit auxít-
que redítibus ac privilé-
giis; in eam curam potíssi-
mum inténtus, ut reflo-
résceret collápsa religio.
Ab aulæ procéribus com-
púlsum ad núptias, con-
stans est assértio scriptó-
rum, cum vírgine sponsa
virginitátem in matrimó-
nio servásse. Tantus in eo
fuit in Christum amor et

fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére merúerit, blando vultu et divína luce fulgéntem. Ob profúsam caritátem, orphanórum et egenórum pater passim dicebátur, numquam lætior quam cum régios thesauros exhausisset in páuperes.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Prophetiæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cælitus prævídit; et illud in primis memorábile, quod Sweýni Danórum regis in mare demérsi, mortem, dum Angliam invadéndi ánimo classem conscénderet, eódem quo áccidit moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Evangelístam mirífice cóluit, nihil cuiquam, quod ejus nómine peterétur, negáre sólitus. Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cum nummi deéssent, detráctum ex dígito ánulum porréxit; quem Divus non ita multo post Eduárdo remísit, una cum núnzio secutúráe mortis. Quare

rex, indíctis pro se préci-bus, ipso ab Evangelísta prædícto die piíssime óbiit, Nonis vidélicet Januárii, anno salutis millésimo sexagésimo sexto. Quem sequénti sáculo Alexánder Papa tértius, miráculis clarum, Sanctórum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius undécimus Offício público per univérsam Ecclesiám eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu sex et trigínta translátum ejus corpus, incorrúptum et suávem spirans odórem repértum est.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gén-tibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Eduárdus, cognoménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi Regis et Mártyris, Anglo-Sáxonum regum últimus, decénnis a Danis Angliam vastántibus quæsítus ad necem, exsuláre cógitur, apud avúnculum, Normánniæ

ducem, ubi morum innocentia omnibus admirationi fuit. Exstinctis mox tyrannis, qui fratribus suis vitam et regnum eripuerant, revocatur in patriam, ubi ad hostilium irarum delenda vestigia totum se convertit, a sacris exorsus templis. Prophetiae dono illustris, de Angliae futuro statu multa caelitus praevидit. Joannem Evangelistam mirifice coluit. Ipso ab Evangelista praedicto die piissime obiit, Nonis videlicet Januarii, anno salutis millésimo sexagésimo sexto. Quem Alexánder Papa tertius Sanctorum fastis adscripsit.

Te Deum laudamus.

In III Noct. Homilia in Ev.
Sint lumbi vestri, **de Comm.**
Conf. non Pont. 1 loco. [98]

AD LAUDES

V. Justum deduxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

Deus, qui beatum regem Eduárdum, Confessorem tuum, aeternitatis gloria coronasti : fac nos, quaesumus; ita eum vene-

rari in terris, ut cum eo regnare possimus in caelis. Per Dominum.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praecedentis.

Die 14 Octobris

S. Callisti I

Papae et Mart. [29]

Duplex

V. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit; fundatus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nos conspicias ex nostra infirmitate deficere : ad amorem tuum nos misericorditer per Sanctorum tuorum exempla restaure. Per Dominum.

Et fit Commem. praeced. :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit.

Oratio Deus, qui beatum, **ut supra.**

In II Nocturno

Lectio iv

Allistus, Romanus, praefuit Ecclesiae, Antonino Heliogabalo imperatore. Consti-

tuit quátuor anni Témpora, quibus jejúnium, ex apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit basilicam sanctæ Mariæ trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártýres sepúlti sunt; unde ab eo Callisti cœmetérium appellátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

¶ Eúsdem pietátis fuit, quod beáti Calepódii Presbýteri et Mártýris corpus, jactátum in Tíberim, conquíri diligénter curávit, et, invéntum, honorífice sepelívit. Palmátium consulári, Simplícium senatória dignitáte illústres, Felícem et Blandam, qui deínde omnes martýrium subiére, cum baptísimo lustrásset, missus est in cárcerem, ubi Privátum mílitem, ulcéribus plenum, admirábiliter sanitáti restitútum, Christo adjúnxit; pro quo idem, recens adhuc a fide suscep-

plumbátis usque ad mortem cæsus occúbuit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,
* Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Et.

Lectio vi

¶ Edit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatióibus quinque, mense Decémbri, creávit presbýteros séxdecim, diáconos quátuor, episcopos octo. Post longam famem crebrásque verberatiónes præceps jactus in púteum, atque ita martýrio coronátus sub Alexándro imperatóre, illátus est in cœmetérium Calepódii, via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, pridie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in basilicam sanctæ Mariæ trans Tíberim, ab ipso ædificátam, delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus :
* Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et

corónam. Glória Patri. Et
corónam.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

CAllistus, Románus, præfuit Ecclésiæ, Antónino Heliogábalo imperatōre. Constituit quātuor anni Témpora, quibus jejúnium, ex apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit basilicam sanctæ Mariæ trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt; unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur. Sedit annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Post longam famem crebrásque verberatiónes præceps jactus in púteum, martýrio coronátur sub Alexándro imperatōre, et sepúltus est in cœmetério Calepódii, via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, pridie Idus Octobris. Ejus póstmodum corpus in basilicam sanctæ Mariæ trans Tíberim delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur. Te Deum laudámus.

In III Noct. Homilia in Ev. Venit Jesus, de Comm. unius aut plurium Summorum Pontificum. [28¹]

AD LAUDES

℟. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte deficere : ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpa restáura. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 15 Octobris

S. Teresiæ Virg. [111]

Duplex

IN I VESPERIS

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus coméndat.

Hymnus

REgis supérni núntia, Domum patérnam déseris,
Terris, Terésa, bárbaris Christum datúra aut sánguinem.

Sed te manet suávior Mors, pœna poscit dúlcior :

Divini amoris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibique gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

* **Sit** laus Patri cum Fílio
Et Spíritu Paráclito,
Tibique, sancta Trínitas,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

In I Vesperis ✠. Spécie
tua et pulchritúdine tua.
✠. Inténde, prospere pro-
céde, et regna.

In II Vesperis ✠. Diffúsa
est grátia in lábiis tuis.
✠. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. Veni,
Sponsa Christi, * áccipe
corónam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætér-
num.

Oratio

EXáudi nos, Deus, salu-
táris noster : ut, sicut
de beátæ Teresiæ Vírginis
tuæ festivitáte gaudémus;
ita cæléstis ejus doctrínæ
pábulo nutriámur, et piæ
devotiónis erudiámur affé-
ctu. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Qui vult veníre post
me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et
sequátur me.

✠. Justus ut palma.

Oratio

DEus, qui nos cónspicis
ex nostra infirmitáte
defícere : ad amórem tuum
nos misericórditer per
Sanctorum tuorum exém-
pla restáura. Per Dómi-
num.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírgi-
num Dóminum, * Veníte,
adorémus. **Ps. 94** Veníte,
exsultémus. 3

Hymnus Regis supérni,
ut supra. 657

In II Nocturno

Lectio iv

AErésia Virgo, nata
est Abulæ in Hi-
spánia paréntibus
tum génere tum pietáte
præcláris. Ab iis divíni ti-
móris lacte educáta, admi-
rándum futúræ sanctitátis
in tenérrima adhuc ætáte
spécimen dedit. Nam cum
sanctorum Mártyrum acta
perlégeret, ádeo in ejus
meditatióne Sancti Spíri-
tus ignis exársit, ut, domo
aufúgiens, in Africam tra-
jiceret, ubi vitam pro gló-
ria Jesu Christi et animá-
rum salúte profúnderet.
A pátruo revocáta, ardens
martýrii desidérium ele-
mósynis aliisque piis opé-
ribus compensávit, júgi-
bus lácrimis deplórans
óptimam sibi sortem fuisse
præréptam. Mórtua ma-

tre, cum a beatissima Virgine péteret, ut se matrem esse monstráret, pii voti compos effécta est; semper perinde ac filia patrocínio Deíparæ pérfruens. Vigésimum ætátis annum agens, ad moniáles sanctæ Mariæ de Monte Carmélo se cóntulit. Ibi, per duodeviginti annos gravíssimis morbis et váriis tentatió-nibus vexáta, constantís-sime méruit in castris christiánæ pœniténtiæ, nullo refécta pábulo cæléstium eárum consolatió-num, quibus solet étiam in terris sáncritas abundáre.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

✠. Spécie tua et pulchritú-dine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v

ANgélicis ditáta virtútibus, non modo própriam, sed públicam étiam salútem sollicita caritáte curávit. Quare severiorem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte et Pio quarto approbánte, primum muliéribus, deínde viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consílio omnípotens miseréntis Dómini benedíctio; nam duo supra trigínta mona-

stéria inops virgo pótuit ædificáre, ómnibus humanís destitúta auxiliis, quinímmo adversántibus plerúmque sæculi princípibus. Infidélium et hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrimis, atque, ad placándam divínæ ultiónis iram, voluntários próprii córporis cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito viderit Angelum igníto jáculo sibi præcórdia transverberántem, et audierit Christum, data délixtera, dicéntem sibi : Deinceps, ut vera sponsa, meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emísit efficiéndi semper quidquid perféctius esse intellígeret. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máxime excitántur.

✠. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

CUM autem assídua éderet exémpa virtútum, tam ánxio castigándi cór-

poris desiderio æstuabat, ut, quamvis secus suaderent morbi quibus afflictabatur, corpus ciliciis, catenis, urticarum manipulis aliisque asperrimis flagellis sæpe cruciaret, et aliquando inter spinas voluntaret, sic Deum alloqui solita : Dómine, aut pati aut mori; se semper miserissima morte pereuntem existimans, quamdiu a cælesti æternæ vitæ fonte abesset. Prophetiæ dono excelluit, eamque divinis charismatibus tam liberaliter locupletabat Dominus, ut sæpius exclamans peteret beneficiis in se divinis modum imponi, nec tam céleri oblivione culpæ suarum memoriam aboleri. Intolerabili igitur divini amoris incendio potius quam vi morbi, Albæ cum decumberet, prænuntiatio suæ mortis die, ecclesiasticis sacramentis munita, alumnos ad pacem, caritatem et regularem observantiam adhortata, sub columbæ specie purissimam animam Deo reddidit, annos nata sexaginta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secundo, Idibus Octobris, juxta Kalendarium Romani emendationem. Ei morienti adesse visus est inter Angelorum agmina Christus Jesus; et

arbor arida, cellæ proxima, statim effloruit. Ejus corpus, usque ad hanc diem incorruptum, odorato liquore circumfusum, pia veneratione colitur. Miraculis claruit ante et post obitum, eamque Gregorius decimus quintus in Sanctorum numerum retulit.

✠. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia et exultatione.

✠. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferentur tibi. Glória Patri. Afferentur tibi.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

TERESIA, piis nobilibusque paréntibus Abulæ in Hispania nata, adhuc puellula, martýrii cupiditate incensa, domo aufugiens, Africam petere tentavit. Domum redúcta, post matris obitum cum patrocínio beátæ Virginitatis se totam commisisset, vicennis monialium sanctæ Mariæ de Monte Carmelo regulam professa est. De animarum salute sollicita, plurimis exstructis monasteriis, veterem Carmelitæ regulam mulieribus et viris observandam proposuit. Pro infidelibus at-

que hæreticis voluntários proprii corporis cruciátus Deo júgiter offerébat, et divíno æstuans amóre, cum máxime árduum votum emisisset efficiéndi semper id, quod perféctius esse intelligeret, ab Angelo méruiť igníto jáculo sibi præcórdia transverberári. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscripsit, múltaque verbo et exémplo dócuit, illud in ore sæpe habens : Dómine, aut pati aut mori. Virtútibus, prophetiæ dono aliisque charismátibus clara, Albæ puríssimam ánimam Deo réddidit, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo séptimo, Idibus Octóbris.

Te Deum laudámus.

In III Noct. Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de **Comm. Virg. 1 loco. [122]**

AD LAUDES

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus coméndat.

Hymnus

HÆC est dies, qua cándidæ
Instar colúmbæ, Cælitum

Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Teresiæ.

Sponsique voces áudiit :
Veni, soror, de vértice
Carméli ad Agni núptias;
Veni ad corónam glóriæ.

† **Sequens Conclusio nunquam mutatur.**

Te, Sponse Jesu Vírginum,
Beáti adórent órdenes,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum. Amen.

✠. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

EXáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ Teresiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Capit. et Hymnus ut in I Vesperis 657, præter

✠. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Et fit Commem. sequentis.

Die 16 Octobris

S. Hedwigis **Viduæ** [130]**Semiduplex**

Ant. Símile est regnum
cælórum * hómini nego-
tiatóri quærénti bonas
margarítas : invénta una
pretiósá, dedit ómnia sua,
et comparávit eam.

✠. Spécie tua.

Oratio

DEus, qui beátam Hed-
wígem a sæculi pom-
pa ad húmílem tuæ crucis
sequélam toto corde trans-
íre docuísti : concéde; ut
ejus méritis et exémplo
discámus peritúras mundi
calcáre delicias, et in am-
pléxu tuæ crucis ómnia
nobis adversántia supe-
ráre : Qui vivis et regnas.

In II Nocturno

Lectio iv

Edwígis, régiis cla-
ra natálibus, inno-
céntia tamen vitæ
longe clárior, sanctæ Elísa-
beth filíæ regis Hungáriæ
matértera, Berthóldi et
Agnétis Moráviæ marchió-
num filia, ánimí ab ineúnte
ætáte moderatióne pró-
tulit. Adhuc enim puéllula
puerílibus abstínuit, et,
duodénnis Henríco Poló-
niæ duci a paréntibus nú-
ptui trádicta, thálami fide
sancte serváta, prolem
inde susceptam in Dei

timóre erudívit. Ut autem
commódus Deo vacáret,
ex pari voto et consénsu
unánimi, ad separatióne
thori virum indúxit. Quo
defúcto, ipsa in mona-
stério Trebnicénsi, Deo,
quem assídus précibus
exoráverat, inspiránte, Ci-
sterciensem devóta sum-
psit hábitum; in eóque,
contemplatióne inténta, di-
vínis Officiis et Missárum
solémniis a solis ortu ad
merídiem usque assídua
assístens, antiquum hu-
máni géneris hostem fortis
contémpsit.

✠. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te
mirabíliter dextera tua.
✠. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna. — Et.

Lectio v

SÆculi autem commér-
cia, ní divína vel ani-
márum salútem attinge-
rent, audíre vel loqui non
sustínuit. Prudéntia in
agéndis sic emícuit, ut
neque excéssus esset in
modo nec error in órde-
ne, comis alióqui et mansuéta
in próximum. Grandem
autem de se triúmphum
jejúniis et vigíliis ve-
stiúmque asperitáte, au-
stéra carnem mácerans,
reportávit; hinc sublimiór-
ibus florens virtútibus
christiánis, consiliórum

gravitate, animique candore et quiete, in eximium religiosæ pietatis evásit exemplar. Omnibus se ultro subjicere atque viliora præ ceteris monialibus alacriter munia subire, pauperibus etiam flexo genu ministrare, leprosorum pedes ablueret et osculari, ipsi familiare erat; neque illorum ulcera sanie manantia, sui victrix, abhorrui.

✠. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. ✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vi

Mira fuit ejus patientia animique constantia; præcipue vero in morte Henrici ducis Silésiæ, sui, quem matérne diligébat, filii in bello a Tártaris cæsi, enituit; potius enim grátias Deo, quam filio lácrimas reddidit. Miraculorum denique glória percrebuit; puerum enim demersum et molendini rotis allisum et prorsus attritum, invocata, vitæ restituit; aliaque præstitit, ut, rite iis Clemens quartus probatis, Sanctorum numero eam adscripserit, ejusque festum in Polónia, ubi præcipua veneratióne uti patróna colitur, die

décima quinta Octóbris celebrári concesserit. Quod deinde ut décima séptima in tota Ecclesiá fieret, Innocéntius undécimus ampliavit.

✠. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur. ✠. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Hedwigis, régiis clara natalibus, sanctæ Elisabeth filię regis Hungariæ matértera, duodénnis Henrico Polóniæ duci nuptui tradita, prolem inde susceptam in Dei timóre erudivit. Ut autem commodius Deo vacáret, ex pari voto et consensu unanimitatis, ad separatióem thori virum induxit. Quo defuncto, ipsa in monasterio Trebnicénsi Cisterciensem sumpsit hábitum; in eoque, contemplatióni inténta, divinis Officiis et Missarum solémniis assidue assistere in deliciis hábit. Sublimioribus florens virtútibus, arctíssima pœniténtia, consiliorum gravitate animique candore, in eximium religiosæ pietatis evásit exemplum.

Omnibus se ultro subjicere atque vilióra múnia subíre, paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári, ipsi familiáre erat. Mira ejus patiéntia animíque constántia, præcípue in morte Henríci ducis Silésiæ, sui filii in bello a Tártaris cæsi, ení-tuit. Miraculórum glória, præcípue post óbitum, claram, Clemens quartus Sanctórum número eam adscrípsit.

Te Deum laudámus.

In III Noct. Homilia in Ev. Símile est regnum, **de Comm. non Virg. [134]**

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Oratio

DEus, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmílem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in amplexu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre : Qui vivis et regnas.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 17 Octobris

**S. Margaritæ Mariæ
Alacoque**

Virginis [111] Duplex

℣. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margaritæ Mariæ Virgini mirábiliter revelásti; da nobis ejus méritis et imitatione, ut te in ómnibus et super ómnia diligétes, jugem in eódem Corde tuo mansionem habére mereámur. Qui vivis.

Et fit Commem. præcedentis :

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus, qui beátam, **ut supra.**

In II Nocturno

Lectio iv

Argaríta María Alacóque, in pago diocésis Augustodunénsis, honésto génere

nata, jam inde a teneris annis futuræ sanctitatis indícia præbuit. In Deiparam Virginem et in augustum Eucharistiæ sacramentum amore flagrans, adolescëntula Deo virginitatem devovit, id exoptans unice ut ad christianas virtutes vitam componeret. In deliciis habebat proluxas preces rerumque cælestium contemplationem, sui contemptum, patientiam in adversis, corporis afflictationem, caritatem in próximos, præsertim egenos; summoque studio nitebatur ut sanctissima divini Redemptoris exempla pro viribus referret.

✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ✠. Spécie tua et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. — Et deducet.

Lectio v

Ordinem Visitationis ingressa, statim religionis vitæ fulgore nitere cœpit. Altioris dono orationis a Deo est decorata, aliisque gratiæ munéribus et crebris visionibus. Harum celeberrima fuit cum ante Eucharistiam precanti Jesus semetipsum conspiciendum obtulit, et divi-

num Cor in aperto pectore flammis incensum ac spinis constrictum ostendit, præcepitque ut, ob talem caritatem et ad ingratorum hominum injurias expiandas illa publicum Cordi suo cultum, magnis propositis cælestis thesauri præmiis, instituendum curaret. Cunctanti ex humilitate seque tantæ rei imparem profitenti amantissimus Salvator addit animum, simulque eximia sanctitate virum, Claudium de la Colombière, ducem et adiutorem designat; eamque spe fovet illius summæ utilitatis, quæ postea e divini Cordis cultu in Ecclesiam dimanavit.

✠. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. ✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vi

Ut jussa Redemptoris impleret Margarita omni diligentia studébat. Nec tamen illi defuere moléstiae plures atque acres contumeliæ ab iis qui eam vano mentis errori obnoxiamessedictitabant. Quæ omnia æquo animo tulit, immo apponébat lucro, existimans se per oppro-

bria et dolóres hóstiam Deo gratam fore, et májóra ad propósitum suum auxília consecutúram. Religiósæ perfectiónis laude florens et per æternárum rerum contemplatióem in dies singulos cælésti sponso conjúntior, ad eum evolávit, anno ætátis suæ quadragésimo tértio, reparátæ salútis millésimo sexcentésimo nonagésimo. Miráculis insígnem Benedictus décimus quintus sanctis adscrípsit ejúsque officium Pius undécimus Póntifex Máximus ad univérsam Ecclésiám exténdit.

✠. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

MArgaríta Mariá Alacóque, in pago diocesis Augustodunénsis honéstó génere nata, jam a téneris annis futúrá sanctitátis indícia præbuit. In Deíparam Vírginem et in augústum Eucharístiæ sacraméntum amóre fla-

grans, adolescéntula Deo virginitátem devóvit; ac Ordinem Visitationis ingressa, statim religiósæ vitæ fulgóre nitére cœpit. Altíoris dono oratiónis a Deo est decoráta, aliisque grátiae munéribus et crebris visióibus. Harum celebérrima fuit cum ante Eucharístiam precánti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divinum Cor in apérto pectore flammis incénsum ac spinis constrictum osténdit, præcepítque ut, ob talem caritátem et ad ingrátórum hóminum injúrias expiándas, illa públicum Cordi suo cultum, magnis propósitis cæléstis thesáuri præmiis, instituéndum curáret. Religiósæ perfectiónis laude florens et per æternárum rerum contemplatióem in dies singulos cælésti sponso conjúntior, ad eum evolávit, anno ætátis suæ quadragésimo tértio, reparátæ salútis millésimo sexcentésimo nonagésimo. Miráculis insígnem Benedictus décimus quintus sanctis adscrípsit : ejúsque officium Pius undécimus ad univérsam Ecclésiám exténdit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

IN illo témpore, respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Francísci
Salésii Epíscopi(Sermo 23 in die Pent. alter.
circa medium)

Ulla ália est vera sciéntia, nisi ea quæ a Spíritu Sancto datur, sed hæc humílibus tantúmmodo tribúitur. Nonne magnos vídimus theólogos qui mira dixerunt de virtútibus, sed ut eas non exercérent? E contra complúres vídimus féminas, quæ de virtútibus dissérere nesciébant, sed virtútum ópera digne nóverant adimplére. Eas enim Spíritus Sanctus sapiéntes effécit, quia et timórem Dómini et pietátem et humilitátem habébant.

℟. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Mé-

dia nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et veniénte.

Lectio viii

(Fragm. serm. 16 in III Dom.
post Pent. initio)

Dominus noster, magnus et præclaríssimus ómnium nostrárum infirmitátum médicus, ántequam in hunc mundum veníret, per Prophétas suos palam nuntiáverat : Quod confráctum fúerit alligábo, et quod infirmum fúerit consolidábo. Et deínde suo ipse ore clamávit dicens : Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos. Quid igitur mirum si ipsum ab ægrótis, a peccatóribus et publicánis circúdatum cérnimus? Nonne médici glória est ab ægrótis exquiri?

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix

(Fragm. serm. 10 pro feria II
post Pascha, in fine)

Fert ille nostras misérias et eas nobílitat, appónit misériam Cordi suo, osténdit latus. Sed

eum redamemus oportet, alióquin qui prae amore ostendit vúlnera, semel ostendet prae ira et indignatione. Fac, o bone Jesu, ut pacem, quam offers, accipiámus, videamúsque vúlnera tua, ut quandóquidem manent fides, spes, caritas, fide radicáti, spe gaudéntes et caritate fervéntes, expectémus beátam spem et advéntum tuum, ita ut in illo Te, Agnum ad dexteram non leónem ad sinistram videámus; ac pro fide visionem, pro spe possessionem et pro caritate imperfecta perfectam habeamus, in qua gaudébimus in saecula saeculorum. Amen.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum caelorum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátas Margarítas Maríae Vírgini mirabíliter revelásti; da nobis ejus méritis et imitatione, ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansionem habére mereámur. Qui vivis.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praecedentis.

DIE 18 OCTOBRIS

S. Lucae Evangelistae

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Evangelistarum [3] et [24], praeter ea quae hic habentur propria.

Oratio

Intervéniat pro nobis, quáesumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelista : qui crucis mortificationem júgiter in suo corpore, pro tui nóminis

honóre, portávit. Per Dóminum.

Et fit Commem. praeced. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

✠. Diffúsa est.

Oratio Dómine Jesu, **ut supra.**

In I Nocturno Lectiones Et factum est. [24]

In II Nocturno

Lectio iv

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticos **Cap. 7**

Lucas, médicus Antiochénsis, ut ejus scripta indicant, Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinationis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus : Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes ecclésiās. Et ad Colossénses : Salútat vos Lucas, médicus caríssimus. Et ad Timótheum : Lucas est mecum solus. Aliud quoque édedit volúmen egrégium, quod título, Acta Apostolorum, prænotátur; cujus história usque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pèrvenit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intelligimus, in eádem urbe librum esse compósitum.

℟. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei for-

tem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti sunt.

Lectio v

Igitur períodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res, hoc solum ignoráverit? Sed et Tertulliánus, vicínus eórum téporum, refert presbýterum quemdam in Asia, amatórem Apóstoli Pauli, convíctum a Joánnē quod auctor esset libri, et conféssum se hoc Pauli amóre fecísse, et ob id loco excidísse. Quidam suspiciántur, quotiescúmque in epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

Lucam autem non solum ab Apóstolo Paulo didicisse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed et a céteris Apóstolis; quod ipse quoque in princípío sui volúminis declárat, dicens : Sicut tradidérunt nobis, qui a princípío ipsi vidérunt et ministri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit; Acta vero Apostolorum, sicut viderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens. Sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem, vigésimo Constantíni anno, ossa ejus cum reliquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Achája.

✠. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia æténa : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

✠. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

Oratio

Intervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta : qui crucis mortificatiónem júgiter in suo

córpore, pro tui nóminis honóre, portávit. Per Dóminum.

In Vesperis Com. sequentis.

Die 19 Octobris

S. Petri de Alcantara

Conf. [94] Duplex

(m. t. v.), nisi tamen alicubi

I Vesperas habeat.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Etrus, Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúrae sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno órđinem Minórum ingrêssus, se ómnium virtútum exémpplar exhibuit. Tum munus concionatóris ex obediéntia exercens, innú-

meros a vítiis ad veram poeniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francisci institútum exactissime reparáre cúpiens, ope divína fretus et apostólica munitus auctoritáte, angustíssimum et paupérissimum cœnóbium juxta Pedrósum fundávit; quod vitæ genus aspérrimum, ibi feliciter cœptum, per divérsas Hispániæ provincias usque ad Indias mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésia, ejus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa autem a Deo edócta quod Petri nómine nihil quisquam péteret quin prótinus exaudirétur, ejus précibus se commendáre et ipsum adhuc vivéntem sanctum appelláre consuévít.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

PRíncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo quinto imperatóri a con-

fessiônibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica, qua nulla detérior esset, contentus erat. Puritátem ita cóluit, ut a fratre in extrémó morbo sibi inserviénte ne léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte atque omni génere asperitátum in servitútem redégit; cum quo pactum inierat ne ullam in hoc sáculo ei réquiem præbéret. Cáritas Dei et próximi, in ejus corde diffúsa, tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellæ angústíis in apértum campum prosilíre, aërisque refrigerio concéptum ardórem temperáre cogerétur.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícá fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

GRátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit; qua cum assídue spíritus reficerétur, intérdum accidit ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstínuerit. In áëra frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit.

Fratres in extrémā penúria, cælitus deláta alimónia, cibávit. Báculus, ab ipso terræ defíxus, mox in víridem ficúlneam excrevit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadénte, dírutam domum sine tecto ingrèssus est, eíque nix in áère péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetiæ ac discretiónis spirítuum imbútum fuisse sancta Terésia testátur. Dénique, annum agens sexagésimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne Sanctorúmque præ-séntia confortátus. Quem eódem moménto in cælum ferri beáta Terésia procul distans vidit; cui póstea appárens dixit : O felix pœniténtia, quæ tantam mihi promérui glóriam! Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, et a Cleménte nono Sanctórum número adscríptus est.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PEtrus, Alcántaræ in Hispânia nobílibus paréntibus natus, décimo sexto ætátis anno órđinem Minórum ingrèssus, se ómnium virtútum, præcípue paupertátis et castitátis, exémplar exhibuit et innúmeros, verbi Dei prædicatióne, a vítiis ad pœniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francísci institútum reparáre studens, in angustíssimo et paupérrimo cœnóbio, juxta Pedrósum extrúcto, aspérrimum vitæ genus feliciter incépit, quod deínde mirífice propagátum est. Sanctæ Terésiæ, cuius probáverat spirítum et a qua sanctus vivens passim vocabátur, in promovénda Carmelitárum reformatiône adjútor fuit. Contemplatiónis et miraculórum grátia insígnem, dono prophetiæ ac discretiónis spirítuum imbútum fuisse éadem sancta Terésia testátur. Dénique, annum agens sexagésimum tértium, migrávit in cælum. Quem beáta Terésia mirábili glória renidéntem per visum conspéxit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolite timére, de Comm. Conf. non Pont. 2 loco, [105]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de seq.,
Commemoratio præcedentis.

Die 20 Octobris

S. Joannis Cantii

Confessoris [94] Duplex

IN I VESPERIS

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

GEntis Polónæ glória,
Cleríque splendor nóbilis,

Decus Lycæi, et pátriæ
Pater, Joánnes ínclyte.

Legem supérni Núminis
Doces magíster, et facis.
Nil scire prodest : sédulo
Legem nitámur éxsequi.

Apostolórum límina
Pedes viátor vísitas;
Ad pátriám, ad quam tén-
dimus,

Gressus viámque dírige.

Urbem petis Jerúsalem :
Signáta sacro Súnguine
Christi colis vestígia,
Rigásque fuis flétibus.

Acérba Christi vúlnera,
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiósni prétium.

¶ Sequens Conclusio num-
quam mutatur.

Te prona mundi máchi-
na,

Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum. Amen.

℣. Amávit eum Dómi-
nus.

Ad Magnif. Ant. Similábo
eum * viro sapiénti, qui
ædificávit domum suam
supra petram.

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir
despíciens mundum * et
terréna, triúmphans, diví-
tias cælo cóndidit ore,
manu.

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes; ejus méritis, indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cón-didit ore, manu.

N. Justum dedúxit.

Oratio

DEUS, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94 Veníte, exsultémus. 3

Si hoc Festum non habuerit I Vesperas, saltem a Capitulo, ad Matutinum ponitur Hymnus Gentis Polónæ, ad Laudes Corpus domas, in II Vesperis Te deprecánte; si vero nec habeat II Vesperas

integras, Hymnus Gentis Polónæ, omíssa Conclusionē, jungitur ad Matutinum cum Hymno Corpus domas.

Hymnus

COrpus domas jejúniis, Cædis cruénto vérbere, Ut castra pœniténtium Miles sequáris innocens.

Sequámur et nos sédulo Gressus paréntis óptimi, Sequámur, ut licéntiam Carnis refrénet spíritus.

Rigénte bruma, próvidum Præbes amíctum páuperi, Sitim famémque egéntium Esca potúque súblevas.

O qui negásti némini Opem rogánti, pátrium Regnum tuére, póstulant Cives Polóni et éxteri.

¶ *Sequens Conclusio nunquam mutatur.*

Sit laus Patri, sit Fílio, Tibíque, Sancte Spíritus; Preces Joánnis ímpetrent Beáta nobis gáudia.

Amen

In II Nocturno

Lectio iv

MOáñnes, in óppido Kenty Cracoviénsis diœcésis, a quo Cantii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavité, innocentia, gravité, ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. In universitate Cracoviénsi philo-

sophiæ ac theologiæ primum auditor, tum, per omnes academïæ gradus ascendendo, professor ac doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audiëntium non illustrabat modo, sed et ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet et faciens. Sacerdos factus, nihil de litterarum studio remittens, studium auxit christiænæ perfectiõnis. Utque passim offendi Deum maxime dolébat, sic eum sibi et populo placare, oblato quotidie non sine multis lacrimis incruento sacrificio, satagebat. Ilkusiensem parochiam annis aliquot egregie administravit; sed, animarum periculo commotus, postea dimisit, ac, postulante academïa, ad pristinum docendi officium rediit.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum :

* Et dedit illi claritatem æternam. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Quidquid temporis ab studio supererat, partim salutis proximorum sacris præsertim concionibus

curandæ, partim orationi dabat, in qua cælestibus quandoque visionibus et colloquiis dignatus fertur. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ Jerosolymam peregrinatus sit; ubi, et martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina, pedes atque viaria onustus sarcina, Romam venit, tum ut Sedem apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim agebat) purgatorii penas expõsita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus et num quid haberet præterea interrogatus, cum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus; qui, viri sancti candorem simul et largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienæ famæ ne quis detráheret, descriptis, beati Augustini exemplo, in pariete versiculis, se atque alios perpétuo vóluit admonitos. Famélicos de suo etiam obsónio satiabat;

nudos autem non emptis modo sed detráctis quoque sibi véstibus et cálceis operiébat, demísso ipse interim usque ad terram pállio, ne domum núdipes redíre viderétur.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

BRevis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem dumtáxat arcéret. Virginálem pudicitiam, velut lílium inter spinas, áspero cilício, flagéllis atque jejúniis custodívit. Quin et per annos ante óbitum trigínta circiter et quinque, ab esu cárnium perpétuo abstínuit. Tandem diérum juxta ac meritórum plenus, cum vicinæ, quam præsensit, morti se diu diligentérque præparásset, ne qua re ámplius tenerétur, si quid domi supérerat, id omníno paupéribus distribuit. Tum Ecclésiæ sacraméntis rite múnitus, dissólvi jam cúpiens et esse cum Christo, pridie Nativitátis ejus, in cælum evolávit, miraculis ante et post mortem clarus. Mórtuus ad próxi-

mam academíæ ecclésiám sanctæ Annæ delátus est, ibíque honorífice sepúltus. Auctáque in dies pópuli veneratióne ac frequéntia, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ patrónos religiosíssime cólitur. Novísque corúscans miraculis. a Cleménte décimo tértio Pontífice máximo, décimo séptimo Kaléndas Augústi, anno millésimo septingentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu Sanctórum fastis adscríptus est.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gentibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Joánnes, in óppido Kenty Cracoviénsis diocesis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis parentibus natus, morum suavitate et innocéntia, ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. Sacerdos factus, stúdiúm auxit cristiánæ perfectiónis.

Ilkusiensem paróchiam annis áliquot egrégie administrávit. Quidquid témporis a stúdio supérerat, partim salúti proximórum sacris præsertim conciónibus curándæ, partim oratióni dabat. Quater ad Apostolórum límina, pedes et viária onústus sarcina, venit, tum ut Sedem apostólicam honoráret, tum, ut sui (sic enim ajébat) purgatórii pœnas expósita illic quotidie peccatórum vénia redímeret. Virginálem pudicítiam vigilantíssime custodívit, et ante óbitum per annos triginta circiter et quinque ab esu cárniū abstínuit. Prídie Nativitátis Christi volávit in cælum. A Clemente Papa décimo tértio fastis Sanctórum adscriptus, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ patrónos cólitur.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [98]

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirábilia in vita sua.

Hymnus

TE deprecánte, córporum Lues recédit, improbi Morbi fugántur, prístina Rédeunt salútis múnera.

Phthisi febrique et úlcere Diram redáctos ad necem, Sacrátas morti víctimas, Ejus rapis e fáucibus.

Te deprecánte, túmido Merces abáctæ flúmine, Tractæ Dei poténtia, Sursum fluunt retrógradæ.

Cum tanta possis, sédibus Cæli locátus, póscimus : Respónde votissúpplícum, Et invocátus súbveni.

¶ **Sequens Conclusio numquam mutatur.**

O una semper Trínitas, O trina semper Unitas : Da, supplicánte Cántio, Æténa nobis præmia.

Amen.

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiétes, atque áliis misericórdiam exhibétes; ejus méritis, indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Capit. et Hymnus Gentis Polónæ, ut in I Vesp. 673

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commemoratio sequentis ac Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm. ut infra.

Die 21 Octobris

S. Hilarionis

Abbatis [107] Simplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

C 4

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Pro Commem. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mart. :

Ant. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviám ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℞. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártýrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Lectio iii

Hilárion, ortus Tabáthæ in Palæstína ex paréntibus infidélibus, Alexandríam missus studiórum causa, ibi morum et ingénii laude flóruit; ac, Jesu Christi susceppta religióne, in fide et caritaté mirabiliter profécit. Frequens enim erat in ecclésia, assíduus in jejúnio et oratióne; omnes voluptátum illécebras et terrenárum rerum cupiditates contemnibat. Cum autem Antónii nomen in Ægýpto celeberrimum esset, ejus vidéndi stúdio in solitúdinem conténdit; apud quem duóbus ménsibus omnem ejus vitæ ratióne didicit. Domum revérsus, mórtuis paréntibus, facultates suas pauperibus dilargítus est; necdum quintum decimum annum egréssus, rédiit in solitúdinem, ubi, exstrúcta exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubá-

bat. Nec vero saccum, quo semel amictus est, umquam aut lavit aut mutavit, cum supervacaneum esse diceret, munditias in cilicio quærere. In sanctarum Litterarum lectione et meditatione multus erat. Paucas ficus et succum herbarum ad victum adhibebat; nec illis ante solis occasum vescebatur. Continèntia et humilitate fuit incredibili. Quibus aliisque virtutibus varias horribilesque tentationes diaboli superavit, et innumerabiles dæmones in multis orbis terræ partibus ex hominum corporibus ejecit. Qui, octogésimum annum agens, multis ædificatis monasteriis, et clarus miraculis, in morbum incidit; cuius vi cum extremo pene spiritu conflictaretur, dicebat : Egrèdere, quid times? egrèdere, anima mea, quid dubitas; septuaginta prope annis servisti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spiritum exhilavit. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Justum deduxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Pro Commem. Ss. Ursulae et Sociarum Vv. et Mm. :

Ant. Prudentes, ℣. Adducuntur et Oratio Da nobis, ut supra ad Vesperas.

Die 24 Octobris

S. Raphaëlis Archangeli
Duplex majus

IN I VESPERIS

Añæ 1 Missus est * Angelus Raphaël ad Tobiam et Saram, ut curaret eos.

Psalmi de Dominica 59, sed loco ultimi Ps. 116 Laudate Dominum, omnes gentes 76, vel, si II Vesperæ de hoc Festo non sint dicendæ, Ps. 137 Confitebor, ut infra.

2 Ingressus Angelus * ad Tobiam salutavit eum, et dixit : Gaudium sit tibi semper.

3 Forti ánimo * esto, Tobia : in próximo enim est ut a Deo cureris.

4 Benedicite Deum cæli, * et coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

5 Pax vobis, * nolite timere : Deum benedicite, et cantate illi.

In II Vesperis

Psalmus 137

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : * quoniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritaté tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humflia réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sáeculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. Pax vobis, nolíte timére : Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitulum Tob. 12, 12

Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mór-

tuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratióem tuam Dómino.

Hymnus

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ sator et redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cælo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.

Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Ego sum Ráphaël Angelus, * qui asto ante Dóminum :

vos autem benedicite Deum, et narrate ómnia mirabilia ejus, allelúja.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosissime, * Raphaël Archángele, esto memor nostri; hic et ubique semper precare pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui beátum Raphaëlem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedisti in via : concede nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Christe, sanctórum, **ut supra. 680**

In I Nocturno

Ant. Egréssus Tobías * invénit júvenem præcinctum, et quasi parátum ad ambulándum, et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Egréssus Tobías invénit júvenem præcinctum, et quasi parátum ad ambulándum, et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum.

Ant. Angelus Raphaël * seípsum occúltans, ait : Ego sum Azarías, magni Ananíæ filius.

Psalmus 10

IN Dómino confido :
quómodo dicitis animæ
meæ : * Trásmigra in
montem sicut passer?

Quóniam ecce peccató-
res intendérunt arcum,
paravérunt sagíttas suas
in pháretra, * ut sagít-
tent in obscúro rectos
corde.

Quóniam quæ perfecísti
destruxérunt : * justus
autem quid fecit?

Dóminus in templo san-
cto suo, * Dóminus in cælo
sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem
respíciunt : * pálpebræ
ejus intérogant filios hó-
minum.

Dóminus intérogat ju-
stum et ímpium : * qui
autem díligit iniquitátem,
odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres
láqueos : * ignis, et sul-
phur, et spíritus procellá-
rum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dómi-
nus, et justítias diléxit : *
æquitátem vidit vultus
ejus.

Ant. Angelus Ráphaël
seípsum occúltans, ait :
Ego sum Azarías, magni
Ananíæ filius.

Ant. Sanum ducam *
filiū tuū in regiónem
Medórum, et sanum tibi
redúcam, allelúja.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit
in tabernáculo tuo? *
aut quis requiescet in
monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine má-
cula, * et operátur justí-
tiam :

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit
dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo
malum, * et oppróbrium
non accépit advérsus pró-
ximos suos.

Ad níhilum dedúctus est
in conspéctu ejus malí-
gnus : * timéntes autem
Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo,
et non decipit, * qui pecú-
niam suam non dedit ad
usúram, et múnera super
innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non mo-
vébitur in ætérnum.

Ant. Sanum ducam fi-
liū tuū in regiónem
Medórum, et sanum tibi
redúcam, allelúja.

V. Data sunt Angelo in-
cénsa multa. **R.** Ut ado-
léret ea ante altáre áu-
reum, quod est ante óculos
Dómini.

De libro Tobíæ

Lectio i Cap. 12, 1-22

Ocávit ad se Tobías
filiū suū, dixít-
que ei : Quid pós-
sumus dare viro isti san-

cto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábitus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniā a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cæli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assumere.

✠. In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei : * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphaël, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátæ.

✠. Tobías et Sara in tribulatióne pósiti cum lácrimis oráre cœpérunt. — Et.

Lectio ii

ET vocántes eum, pater scilicet et filius, tulérunt eum in partem : et rogáre cœpérunt ut dignárétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant,

accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vóbiscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est : ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt animæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te.

✠. Egréssus Tobías invénit júvenem spléndidum stantem præcinctum, et quasi parátum ad ambulándum, et salutávit eum, et dixit : * Unde te habémus, bone júvenis? ✠. Et

ignórans, quod Dómini Angelus esset, salutávit eum, et dixit. — Unde te habémus, bone júvenis?

Lectio iii

ET nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram, uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus : Pax vobis, nolíte timére. Etenim, cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedicite, et cantáte illi. Vidébar quidem vobíscum manducáre, et bíbere : sed ego cibo invisibili, et potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit : vos autem benedicite Deum, et narráte ómnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixíisset, ab aspéctu eórum ablátus est, et ultra eum vidére non potuérunt. Tunc prostráti per horas tres in fáciem, benedixérunt Deum, et exsurgéntes narravérunt ómnia mirabilia ejus.

✠. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper : * Forti ánimo

esto, in próximo enim est, ut a Deo curéris. ✠. Et respóndens Tobías, ait : Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, et lumen cæli non vídeo? — Forti. Glória Patri. Forti.

In II Nocturno

Ant. Dixit autem Angelus : * Apprehénde bránchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Psalmus 18

Æli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda : * præ-
céptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sáeculum sáe-
culi : * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípse.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretiósum
multum : * et dulcióra
super mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodién-
dis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit?
ab occúltis meis munda
me : * et ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fúerint domi-
nāti, tunc immaculátus
ero : * et emundábor a
delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et
meditátio cordis mei in
conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, *
et redémptor meus.

Ant. Dixit autem Ange-
lus : Apprehénde brán-
chiam piscis, et trahe eum
extra aquas.

Ant. Obsecro te, * Aza-
ría frater, ut dicas mihi,
quod remédium habébunt
ista, quæ de pisce serváre
jussisti.

Psalmus 23

Domini est terra, et ple-
nitúdo ejus : * orbis
terrárum, et univérsti qui
hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum : * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et
mundo corde, * qui non
accépit in vano ánimam
suam, nec jurávit in dolo
 próximo suo.

Hic accípiet benedictió-
nem a Dómino : * et mise-
ricórdiam a Deo, salutári
suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quærén-
tium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles : * et
introi-bit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis et
potens : Dóminus potens
in prælio.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles : * et in-
troi-bit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtútum
ipse est Rex glóriæ.

Ant. Obsecro te, Azaría
frater, ut dicas mihi, quod
remédium habébunt ista,
quæ de pisce serváre jus-
sisti.

Ant. Lúmina fel sanat, *
sed virtus cordis et jécoris
diáboli expéllit potestá-
tem.

Psalmus 33

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * dligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Lúmina fel sanat, sed virtus cordis et jécoris diaboli expéllit potestátem.

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Sermos sancti Bonaventuræ
Episcopi

De sanctis Angelis Sermo 5,
sub fine

Lectio iv

RAphaël interpretatur medicina Dei. Et debemus notare quod eductio a malo est per tria beneficia, a Raphaële nobis collata medicante nos. Educit ergo nos Raphaël medicus ab infirmitate animi, inducendo nos ad amaritudinem contritionis; unde in Tobia dixit Raphaël: Ubi introieris domum tuam, lini super oculos ejus ex felle. Sic fecit, et vidit. Quare Raphaël non potuit ipse facere? Quia Angelus non dat compunctionem, sed ostendit viam. Per fel intelligitur amaritudo contritionis, quæ sanat oculos interioris mentis; Psalmus: Qui sanat contritos corde. Hoc est optimum collýrium. In Jûdicum secundo dicitur quod Angelus ascendit ad locum flentium, et dixit populo: Eduxi vos de terra Ægypti, feci vobis tot et tanta bona; et flevit omnis populus, ita ut locus ille appellaretur locus flentium. Carissimi, Angeli tota die narrant nobis beneficia Dei, et reducunt ea nobis ad memoriam:

Quis est qui te creavit, qui te redemit? Quid fecisti, quem offendisti? Hoc si consideraveris, nullum habes remedium nisi flere.

℟. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens, ait: * Ego sum Azarias, Ananiæ magni filius. ℣. Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitus sis. — Ego.

Lectio v

SECUNDO Raphaël educit de servitute diaboli, persuadendo nobis memoriam passionis Christi; in cujus figuram dictum est Tobia sexto: Cordis ejus particulam si super carbones ponas, fumus ejus extricat omne genus dæmoniorum. Dicitur Tobia octavo quod posuit Tobias particulam cordis super carbones, et Raphaël religavit dæmonium in deserto superioris Ægypti. Quid est hoc? Non poterat Raphaël religare dæmonium nisi poneretur cor super carbones? Numquid cor piscis dabat Angelo tantam virtutem? Nequaquam! Nihil posset, nisi ibi mysterium esset. In hoc enim nobis datur intelligi quod nihil est quod ita nos liberet hodie a ser-

vitute diaboli sicut passio Christi, quæ processit ex radice cordis sive caritatis. Cor enim fons est caloris cunctæ vitæ. Si ergo Cor Christi, hoc est passionem quam sustinuit, procedentem ex radice caritatis et fonte caloris, ponas super carbones, hoc est super inflammatam memoriam; statim dæmon religabitur, ut tibi nocere non possit.

✠. Exiit Tobías, ut lavaret pedes suos, et ecce piscis immánis exiit ad devorandum eum : qui expavescens, clamavit voce magna, dicens : Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus : Apprehende bránchiam ejus, et trahe eum ad te. * Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel et jecur repóne tibi : sunt enim necessaria ad medicamenta utiliter. ✠. Attráxit autem Tobías piscem in siccum, et palpitare cœpit ante pedes ejus; et ait Angelus ei. — Exéntera.

Lectio vi

Tertio liberat nos a contrarietate Dei, quam incúrrimus per offénsam Dei, et hoc inducendo nos ad instántiam orationis; et hoc est quod dixit Angelus Ráphaël Toblæ duodécimo : Quando orábas cum lácrimis, ego obtuli

orationem tuam Dómino. Ipsi enim Angeli reconciliant nos Deo, quantum possunt. Accusatóres nostri coram Deo sunt dæmones. Angeli autem excúsant nos, quando offerunt orationes nostras, ad quas devóte faciendas nos inducunt; Apocalýpsis octávo : Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli. Arómata ista suáriter redoléntia sunt orationes Sanctorum. Vis placare Deum, quem offendisti? Ora devóte. Offerunt Deo orationem tuam, ut te Deo reconcilient. Dicitur in Luca quod Christus, factus in agónia, prolíxius orábat, et apparuit Angelus Dómini confortans eum. Et hoc totum factum est propter nos, quia non indíguis confortatióne sua, sed ut ostenderétur quod libénter assístunt devóte orántibus, et libénter juvant eos et ipsos confortant, et orationes eórum Deo offerunt. — Festum sancti Raphaëlis Archángeli Benedictus Papa dédimus quintus ad univérsam Ecclésiám exténdit.

✠. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Ráphaël ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, et, grátias agens ei, accéde ad patrem tuum,

et osculáre eum : * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim quóniam mox aperiéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen cæli, et in aspéctu tuo gaudébit.

✠. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessárium. — Statímque. Glória Patri. Statímque.

Pro hoc Festo simplicitato

Sermo sancti Bonaventúre Episcopi

De Ss. Angelis, Sermo 1
in Collationis medio

Lectio ix

Angeli condescéndunt nobis, eripiéndo nos a culpa; unde in Tobía, postquam flevit Tobías et Sara, Tobías propter cæcitatém oculórum, Sara propter dæmónium, quod interfecerat maritos, missus est Ráphaël Angelus. Ráphaël interpretátur medicína Dei. Vidéte, quómodo est mundítia et quorum, quia plorántium. Et quómodo? Per víscera piscis exenteráti : fumus jécoris pósiti super carbónes fugat dæmónium, et fel ejus clarificat visum. In quo significátur, quod ad hoc, quod sanémur per ministérium Angelórum, necessaria est nobis reco-

gnítio miseriarum nostrárum, et dolor de peccátis, et cum his memória passiónis Christi. Vile est esse cæcum et sub servitúte diáboli. In tali statu est peccátor, quia pérdidit lucem spirituálem et sub-jéctus est dæmoni. Fratres, vidéte mystérium salutis nostræ. Angeli non possunt nos curáre, nisi hábeant collýrium, partim accéptum a nobis, scilicet quantum ad recognitió-nem miseriarum nostrárum, et quantum ad memóriam passiónis, et partim accéptum a pisce, id est a caritaté Christi. Quámdu habémus tempus pœniténtiæ, satisfaciamus pro posse nostro; non studeámus acquirere novas infirmitates.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Est hic Sara * Raguélis fília; quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Psalmus 95

 Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Est hic Sara Raguélis fília; quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Ant. Septem viros hábuit, * quos dæmónium opprésit; tímeo ne mihi símile contíngat.

Psalmus 96

Dominus regnávít, exsúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Septem viros hábuit, quos dæmónium opprésit; tímeo ne mihi símile contíngat.

Ant. Per tres dies * oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiόnem in filiis consequáris.

Psalmus 102

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiόnes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et iudícium óm-

nibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus :

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in caelo paravit sedem suam : * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus : * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino, omnes virtutes ejus : * ministri ejus, qui faciunt voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus : * in omni loco dominationis ejus, benedic, anima mea, Domino.

Ant. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

℟. Apprehendit Angelus Raphaël dæmonium. **℞.** Et religavit illud in deserto superioris Ægypti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem

Lectio vii   **Cap. 5, 1-4**

IN illo tempore : Erat dies festus Judæorum, et ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi

Homilia 39, alias 35, in Joannem num. 1

Euis hic curationis modus? quale mysterium subindicatur? Neque enim sine causa hæc scripta sunt; sed futura nobis quasi in figura et imagine describit, ne, si res stupenda accideret inexpectata, auditorum multorum fidem aliquatenus labefactaret. Quenam igitur hæc descriptio? Futurum baptisma dandum erat, plenum virtute et gratia maxima, baptisma quod peccata omnia ablueret, quod ex mortuis vivos redderet. Hæc ergo ut in imagine depinguntur in piscina et in aliis multis. Et primo quidem aquam dedit, quæ corporum maculas ablueret, sordisque non veras, sed tales existimatas, ex funere nempe, ex lepra, et similes; multaue videre est eadem de causa in veteri lege per aquam mundata.

℞. Benedicite Deum cæli, dixit Angelus Raphaël, et coram omnibus viventibus confitemini ei : * Quia fecit vobiscum misericordiam suam. **℟.** Ipsum benedicite, et cantate illi, et narrate omnia mirabilia ejus. — Quia.

Lectio viii

SED ad propósitum jam redeámus. Primo itaque, ut diximus, córporum máculas, deínde várias infirmitátes per aquam solvi curat. Ut enim nos Deus ad baptísmi grátiam própíus redúceret, non jam máculas solum, sed et morbos sanat. Imágines enim quæ própíus ad veritátem accédunt, et in baptísmate, et in passióne, et in áliis magis conspícuae sunt quam vetustióres. Quemádmódum enim qui prope regem sunt satélites, remotiórius sunt honoratióres; ita et in figúris factum est. Et Angelus descéndens turbábat aquam, et sanándi vim indébat ipsi, ut disce-
rent Judæi, Angelórum Dóminum multo magis posse ánimæ morbos omnes curáre. Sed, quemádmódum hic aquárum nátura non simpliciter curábat (alióquin enim semper id fáceret), sed Angeli operatióne id fiébat; sic in nobis non aqua simpliciter operátur, sed, postquam Spíritus grátiam accéperit, tunc ómnia solvit peccáta.

✠. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Ráphaël; * Vos autem benedicite Dómi-

num, et narráte ómnia mirabilia ejus. ✠. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

Lectio ix

CIRCA hanc piscinam jácébat multitúdo magna infirmórum, cécórum, claudórum, aridórum, aquæ motum exspectántium. Sed tunc infirmitas impediménto erat quóminus is qui vellet, sanarétur; nunc autem unusquisque potestátem accedéndi habet. Non enim Angelus est qui aquam movet, sed Angelórum Dóminus ómnia éfficit. Nec dicere póssumus : Dum ego accédo, álius ante me descéndit. Sed, si totus orbis vénerit, grátia non consúmitur, neque vis vel operatio déficit, sed semper éadem manet. Ac, quemádmódum soláres ráddi quotidie illúminant, nec absumúntur, neque, quod multis subministréntur, lucis quídpiam amittunt; sic, immo multo minus, Spíritus operatio minúitur a multitúdine accipiéntium. Hoc autem factum est ut qui disce-
rent in aqua curándos esse córporis morbos, et hac in re diu exercitáti essent, facílius créderent étiam

morbos ánimí posse curári.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Missus est * Angelus Ráphaël ad Tobíam et Saram, ut curáret eos.

Psalmi de Dominica, 37

2 Ingréssus Angelus * ad Tobíam, salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper.

3 Forti ánimo * esto, Tobía : in próximo enim est ut a Deo curéris.

4 Benedícite Deum cæli, * et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

5 Pax vobis, * nolíte timére : Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitulum Tob. 12, 12

Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus

Placáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

Nobis adésto, Archángele,
Dei medélam dénotans :
Morbos repélle córporum,
Affer salútem méntibus.

Et vos, beáta per novem
Distícta gyros ágmina,
Antíqua cum præsentibus,
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de finibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.

Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Ego sum Ráphaël Angelus, * qui asto ante Dóminum : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Raphaëlem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via : concéde nobis fámulis tuis ; ut ejúsdem semper protegámur custódia et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Missus est, ut supra. 694

AD TERTIAM

Ant. Ingressus Angelus, ut supra. 694

Capitulum Quando orabas, ut supra. 694

R. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. *V.* Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. *Gloria Patri.* Stetit. *V.* Ascendit fumus aromatatum in conspectu Domini. *R.* De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Forti ánimo, ut supra. 694

Capitulum Tob. 12, 14-15

ET nunc misit me Dominus, ut curarem te, et Saram, uxorem filii tui, a daemonio liberarem. Ego enim sum Raphaël Angelus : unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

R. br. Ascendit fumus aromatatum * In conspectu Domini. Ascendit. *V.* De manu Angeli. In conspectu. *Gloria Patri.* Ascendit. *V.* In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. *R.* Adorabo ad tem-

plum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

AD NONAM

Ant. Pax vobis, ut supra. 694

Capitulum Tob. 12, 20

TEmpus est ut revertar ad eum qui me misit : vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus.

R. br. In conspectu Angelorum * Psallam tibi, Deus meus. In conspectu. *V.* Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam. *Gloria Patri.* In. *V.* Adorate Deum. *R.* Omnes Angeli ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 679, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 137 Confitebor, ut ibidem.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. *R.* Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosissime, * Raphaël Archángele, esto memor nostri; hic et ubique semper precare pro nobis Filium Dei.

Et fit Commem. sequentis.

Completorium de Dominica.

DOMINICA ULTIMA OCTOBRIS

In Festo D. N. Jesu Christi Regis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Pacíficus * vocábitur, et thronus ejus erit firmíssimus in perpétuum.

Ps. de Dominica 59, sed loco ultimi dicitur Ps. 116
Laudáte Dóminum, omnes gentes. **76**

2 Regnum ejus * regnum sempitérnus est, et omnes reges sérvient ei et obédient.

3 Ecce Vir Oriens * nomen ejus : sedébit et dominábitur, et loquétur pacem géntibus.

4 Dóminus * judex noster, Dóminus légifer noster : Dóminus Rex noster, ipse salvábit nos.

5 Ecce dedi te * in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Capit. Coloss. 1, 12-13

Fratres : Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lumine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Filii dilectiónis suæ.

Hymnus

TE sæculórum Príncipem,
Te, Christe, Regem géntium,

Te méntium, te córdium
Unum fatémur árbitrum.

Scelésta turba clámitat :
Regnáre Christum nólu-
mus :

Te nos ovántes ómnium
Regem supréum díci-
mus.

O Christe, Princeps Pácer,
Mentes rebélles súbjice,

Tuóque amóre dévios
Ovile in unum cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore
Pendens apértis bráchiis,
Diráque fossum cúspide
Cor igne flagrans éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis
Vini dapísque imáagine,
Fundens salútem filiis
Transverberáto pectore.

Te natiónum Præsides
Honóre tollant público,
Colant magístri, júdices,
Leges et artes éxprimant.

Submíssa regum fúlgeant
Tibi dicáta insígnia :

Mitíque sceptro pátriam
Domósque subde cívium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui scepta mundi tém-
peras,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

Sic terminantur omnes
Hymni usque ad Completo-
rium sequentis diei inclusive.

℣. Data est mihi omnis
potéstas. ℟. In cælo et in
terra.

Ad Magnif. Ant. Dabit
illi * Dóminus Deus sedem
David, patris ejus : et
regnábit in domo Jacob
in ætérnum, et regni ejus
non erit finis, allelúja.

In II Vesperis

℣. Multiplicábitur ejus
impérium. ℟. Et pacis non
erit finis.

Ad Magnif. Ant. Habet
in vestiménto * et in fé-
more suo scriptum : Rex
regum, et Dóminus domi-
nántium. Ipsi glória et
impérium in sácula sæcu-
lórum.

Oratio

OMnípotens sempitérne
Deus, qui in dilécto
Fílio tuo, universórum Re-
ge, ómnia instauráre vo-
luísti : concéde propítius;
ut cunctæ famíliæ Gén-
tium, peccáti vúlneris dis-
gregátæ, ejus suavíssimo

subdántur império : Qui
tecum.

Et fit Commemoratio Do-
minicæ occurrentis.

Completorium de Domi-
nica.

AD MATUTINUM

Invit. Jesum Christum,
Regem regum : * Veníte,
adorémus. Ps. 94 Veníte,
exsultémus. 3

Hymnus

ÆTérna Imágo Altís-
simi,
Lumen, Deus, de Lúmine,
Tibi, Redémptor, glória,
Honor, potéstas régia.

Tu solus ante sácula
Spes atque centrum tém-
porum,
Cui jure sceptrum gén-
tium

Pater supréum crédidit.

Tu flos pudicæ Vírginis,
Nostræ caput propáginis,
Lapis cadúcus vértice
Ac mole terras ócupans.

Diro tyránno súbdita,
Damnáta stirps mortá-
lium,
Per te refrégit víncula
Sibíque cælum víndicat.

Doctor, Sacerdos, Légifer
Præfers notátum sángine
In veste « Princeps prin-
cipum
Regúmque Rex Altíssi-
mus ».

Tibi voléntes súbdimur,
Qui jure cunctis ímperas :

Hæc civium beátitas
Tuis subesse légibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui sceptrum mundi témperas,
Cum Patre, et almo Spí-
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Ego autem * constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.

Psalmus 2

Uare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt iná-
nia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.

Ant. Glória * et honóre coronásti eum, Dómine : ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirá-
bile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Glória et honóre coronásti eum, Dómine : ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Ant. Elevámini, * portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et

mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℟. Data est mihi omnis potéstas. ℞. In cælo et in terra.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio i Cap. 1, 3-23

Rátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes, audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem quam habétis in san-

ctos omnes, propter spem quæ repóstita est vobis in cælis, quam audístis in verbo veritátis evangélli, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructificat, et crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra, caríssimo consérvo nostro, qui est fídelis pro vobis mínister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spírítu.

℟. Super sólum David et super regnum ejus sedébit in ætérnum : * Et vocábitur nomen ejus Deus, Fortis, Princeps pacis. ✠. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis. — Et.

Lectio ii

In Deo et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitíone voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intellectú spiritali; ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes; in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei; in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia et longanimitáte cum gáu-

dio grátias ágéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmíne, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissionem peccatórum. Qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive throni, sive dominationes, sive principátus, sive potestátes : ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt : et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant.

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum et honor : * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ✠. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. — Et omnis.

Lectio iii

ET ipse est caput cóporis Ecclesiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso compláuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum

reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt. Et vos cum essetis aliquando alienati, et inimici sensu in operibus malis; nunc autem reconciliavit in corpore carnis ejus per mortem, exhibere vos sanctos, et immaculatos, et irreprehensibiles coram ipso; si tamen permanetis in fide fundati, et stabiles, et immobiles a spe evangelii, quod audistis, quod prædicatum est in universa creatura quæ sub cælo est, cujus factus sum ego Paulus minister.

R. Tu Bethlehem Ephrata, parvulus in millibus Juda : ex te mihi egrediatur qui sit dominator in Israël : * Et erit iste Pax. **V.** Egressus ejus ab initio, a diebus æternitatis : stabit, et pascet in fortitudine Domini. — Et erit. **Gloria Patri.** Et erit.

In II Nocturno

Ant. Sedebit * Dominus Rex in æternum : Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus 28

Ferte Domino, filii Dei : * afferite Domino filios arietum.

Afferite Domino gloriam et honorem, afferite Domi-

no gloriam nomini ejus : * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit : * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute : * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros : * et confringet Dominus cedros Libani :

Et comminuet eas tamquam vitulum Libani : * et dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercedentis flammam ignis : * vox Domini concutientis desertum : et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revelabit condensa : * et in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit : * et sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit : * Dominus benedicet populo suo in pace.

Ant. Sedebit Dominus Rex in æternum : Dominus benedicet populo suo in pace.

Ant. Virga directionis, * virga regni tui : propterea populi confitebuntur tibi in æternum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum
verbum bonum : *

dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cássia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum

tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Virga directiónis, virga regni tui : proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sáculum sáculi.

Ant. Psállite Regi nostro, * psállite : quóniam Rex magnus super omnem terram.

Psalmus 46

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Psállite Regi nostro, psállite : quóniam Rex magnus super omnem terram.

V. Afférte Dómino, famíliæ populórum. **R.** Afférte Dómino glóriam et impérium.

Ex Litteris Encýclicis
Pii Papæ undécimi

Litt. Encycl. Quas primas,
diei 11 Decembris 1925

Lectio iv

UM Annus sacer non unam ad inlustrándum Christi regnum habúerit opportu-

nitátem, vidémur rem factúri Apostólico múnere in primis consentáneam, si, plurimórum Patrum Cardinálium, Episcopórum fideéliúmque précibus, ad Nos aut singillátim aut commúnter delátis, concedétes, hunc ipsum Annum peculiári festo Dómini Nostri Jesu Christi Regis in ecclesiásticam litúrgiam inducéndo clausérimus. Ut transláta verbi significatióne Rex appellarétur Christus ob summum excellétiæ gradum, quo inter omnes res creatas præstat atque éminet, jam diu communitérque usu venit. Ita enim fit, ut regnáre is « in méntibus hóminum » dicátur non tam ob mentis áciem scientiæque suæ amplitúdinem, quam quod ipse est Véritas, et veritátem ab eo mortáles hauríre atque obediénter accípere necesse est; « in voluntátibus » item « hóminum », quia non módo sanctitati in eo voluntátis divínæ perfécta prorsus respóndet humánæ intégritas atque obtemperátio, sed étiam liberæ voluntáti nostræ id permotióne instinctúque suo súbjicit, unde ad nobilíssima quæque exardescámus. « Córdium » déniq[ue] « Rex » Christus agnóscitur ob ejus « su-

pereminentem sciētiæ caritatem » et mansuetudinem benignitatemque animos alliciētem : nec enim quemquam usque adeo ab universitate gentium, ut Christum Jesum, aut amari aliquādo cōtingit aut amatum iri in pōsterum cōtinget. Verum, ut rem prēssius ingrediāmur, nemo non videt, nomen potestatemque regis, propria quidem verbi significatiōe, Christo hōmini vindicari oportere; nam, nisi quatenus homo est, a Patre « potestatem et honorem et regnum » accepisse dici nequit, quandoquidem Dei Verbum, cui eadem est cum Patre substantia, non potest omnia cum Patre non habere commūnia, proptereaque ipsum in res creatas univērsas summum atque absolutissimum imperium.

✠. Exsulta satis, filia Sion; júbila, filia Jerúsalem : ecce Rex tuus véniet tibi justus et Salvátor :
* Et loquétur pacem gentibus. ✠. Potestas ejus a mari usque ad mare : et a fluminibus usque ad fines terræ. — Et loquétur.

Lectio v

QUO autem hæc Dómini nostri dignitas et potestas fundamēto consistat, apte Cyrillus Alexandri-

nus animadvértit : « Omnium, ut verbo dicam, creaturárum dominátum obtinet, non per vim extortum, nec aliunde invectum, sed essentia sua et natúra »; scilicet ejus principátus illa nítitur uniōne mirabili, quam hypostaticam appellānt. Unde consēquitur, non modo ut Christus ab angelis et hominibus Deus sit adorandus, sed étiam ut ejus império Hóminis, Angeli et hómīnes páreant et subiecti sint : nempe ut vel solo hypostaticæ uniōnis nómine Christus potestatem in univērsas creatúras obtíneat. Jamvéro, ut hujus vim et natúram principátus paucis declarémus, dicere vix áttinet tríplici eum potestate continéri, qua si carúerit, principátus vix intelligitur. Id ipsum deprómptā atque allata ex sacris Litteris de univērsáli Redemptóris nostri império testimónia plus quam satis significant, atque est cathólica fide credendum, Christum Jesum hominibus datum esse útique Redemptórem cui fidant, at una simul legislatórem cui obédiant. Ipsum autem evangélia non tam leges condidisse narrant, quam leges condentem indúcunt : quæ quidem præcepta quicúm-

que servárint, iidem a divíno Magistro, álias áliis verbis, et suam in eum caritátem probatúri et in dilectióne ejus mansúri dicúntur. Judiciárium vero potestátem sibi a Patre attribútam ipse Jesus Judæis, de Sábbati requiète per miráblem débilis hóminis sanatióem violáta criminántibus, denúntiat : « Neque enim Pater júdicat quemquam, sed omne júdícium dedit Filio ». In quo id étiam comprehénditur (quóniam res a júdicio disjúngi nequit) ut præmia et pœnas homínibus adhuc vivéntibus jure suo dêferat. At prætérea potéstas illa, quam exsecutiónis vocant, Christo adjudicánda est, útpote cujus império parére omnes necesse sit, et ea quidem denuntiáta contumácibus irrogatióne suppliciórum, quæ nemo possit effúgere.

✠. Opórtet illum regnáre, quóniam ómnia subjécit Deus sub pédibus ejus :
 * Ut sit Deus ómnia in ómnibus. ✠. Cum subjécta fúerint illi ómnia, tunc et ipse Fílius subjéctus erit Patri. — Ut sit.

Lectio vi

VErúmtamen ejúsmodi regnum præcípuo quodam modo et spirituále esse et ad spirituália pertinére, cum ea, quæ ex

Bíbliis supra protúlimus, verba planíssime osténdunt, tum Christus Dóminus sua agéndi ratióne confírmatur. Siquidem, non una data occasióne, cum Judæi, immo vel ipsi Apóstoli, per errórem censérent, fore ut Messías pópulum in libertátem vindicáret regnúmque Israël restitúeret, vanam ipse opinióem ac spem adímere et convéllere; rex a circumfúsa admirántium multitúdine renuntiándus, et nomen et honórem fugiéndó latendóque detrectáre; coram Præsidente románo edícere, regnum suum « de hoc mundo » non esse. Quod quidem regnum tale in evangéliis propónitur, in quod hómines pœniténtiam agéndó ingredi parent, ingredi vero néqueant nisi per fidem et baptísmum, qui etsi est ritus extérnus, interiorem tamen regeneratióem significat atque éfficit; oppónitur únice regno Sátanæ et potestáti tenebrárum, et ab ásseclis póstulat, non solum ut, abalienáto a divítiis rebúsque terrénis ánimo, morum præferant lenitátem et esúriant sitiántque justítiam, sed étiam ut semetípsos ábnegent et crucem suam tollant. Cum autem Christus et Ecclé-

siam Redemptor sanguine suo acquisiverit et Sacerdos se ipse pro peccatis hostiam obtulerit perpetuoque offerat, cui non videatur regium ipsum munus utriusque illius naturam muneris induere ac participare? Turpiter, ceteroquin, erret, qui a Christo homine rerum civilium quarumlibet imperium abjucet, cum is a Patre jus in res creatas absolutissimum sic obtineat, ut omnia in suo arbitrio sint posita. Itaque, auctoritate Nostra apostolica, festum Domini Nostri Jesu Christi Regis instituímus, quotannis, postrémo mensis Octobris dominico die, qui scilicet Omnium Sanctorum celebritatem proxime antecedit, ubique terrarum agendum. Item præcipimus, ut eo ipso die generis humani Sacratissimo Cordi Jesu dedicatio quotannis renovetur.

✠. Fecit nos regnum et sacerdotes Deo et Patri suo : * Ipsi gloria et imperium, in sæcula sæculorum. ✠. Ipse est primogenitus mortuorum, et princeps regum terræ. — Ipsi gloria. Gloria Patri. Ipsi gloria.

In III Nocturno

Ant. Benedicentur in ipso * omnes tribus terræ;

omnes gentes magnificabunt eum.

Psalmus 71

Eus, iudicium tuum regi da : * et iustitiam tuam filio regis :

Judicare populum tuum in iustitia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo : * et colles iustitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum : * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus : * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus iustitia, et abundantia pacis : * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare : * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ munera offerent : * reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes servient ei :

Quia liberábit páuperem
a potén-te : * et páuperem,
cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : *
et ánimas páuperum sal-
vas fáci-et.

Ex usúris et iniquitáte
rédi-met ánimas eórum : *
et honorábile nomen eó-
rum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei
de auro Arábiæ, et adorá-
bunt de ipso semper : *
tota die benedíc-ent ei.

Et erit firmaméntum in
terra in summis móntium,
superextollétur super Lí-
banum fructus ejus : * et
florébunt de civitáte sicut
fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedi-
ctum in sácula : * ante
solem pérmanet nomen
ejus.

Et benedicéntur in ipso
omnes tribus terræ : * om-
nes gentes magnificábunt
eum.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israë'l, * qui facit
mirabília solus :

Et benedíctum nomen
majestátis ejus in ætér-
num : * et replébitur ma-
jestáte ejus omnis terra :
fiat, fiat.

Ant. Benedicéntur in ipso
omnes tribus terræ; om-
nes gentes magnificábunt
eum.

Ant. Et ego primogéni-
tum * ponam illum : ex-
célsum præ régibus terræ.

Psalmus 88, i

Misericórdias Dómini *
in ætérnum cantábo.

In generatió-nem et gene-
ratió-nem * annuntiábo ve-
ritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In
ætérnum misericórdia ædi-
ficábitur in cælis : * præ-
parábitur véritas tua in
eis.

Dispósui testaméntum
eléctis meis, jurávi David,
servo meo : * Usque in
ætérnum præparábo se-
men tuum.

Et ædificábo in genera-
tió-nem et generatió-nem *
sedem tuam.

Confitebúntur cæli mira-
bília tua, Dómine : *
étenim veritátem tuam in
ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino : * sí-
milis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificá-tur in
consílio sanctórum : * ma-
gnus et terríbilis super
omnes qui in circúitu ejus
sunt.

Dómine Deus virtútum,
quis símilis tibi? * potens
es, Dómine, et véritas tua
in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti
maris : * motum autem
flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vul-
nerátum, supérbum : * in
bráchio virtútis tuæ dis-
persísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundasti : * Aquilónem et mare tu creasti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dóxtera tua : * justítia et judícium præparatio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcedent faciém tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilationem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra : * et Sancti Israël, Regis nostri.

Tunc locútus es in visione sanctis tuis, et dixisti : * Pósui adjutórium in potén-te : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsam præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáeculum sáeculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Ant. Ego primogénitum ponam illum : excélsam præ régibus terræ.

Ant. Thronus ejus * sicut sol in conspéctu meo : et sicut luna perfécta in ætérnum.

Psalmus 88, ii

SI autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciám írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depri méntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium glá-dii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum gén-tium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióne Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Ant. Thronus ejus sicut sol in conspéctu meo : et sicut luna perfécta in ætérnum.

V. Adorábunt eum omnes reges terræ. **R.** Omnes gentes sérvient ei.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 18, 33-37

IN illo témpore : Dixit Pilátus ad Jesum : Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis, an álíi dixerunt tibi de me? Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Tract. 51 in Joann. 12-13
et Tract. 117 in Joann. 19-21

Uid magnum fuit
Regi sæculorum
Regem fieri homi-
num? Non enim Rex Is-
raël Christus ad exigén-
dum tribútum vel exér-
citum ferro armándum
hostésque visibíliter de-
bellándos; sed Rex Israël,
quod mentes regat, quod
in ætérnum cónsulat, quod
in regnum cælórum cre-
déntes, sperántes aman-
tésque perdúcat. Dei ergo
Filius æquális Patri, Ver-
bum per quod facta sunt
ómnia, quod Rex esse vó-
luit Israël, dignátio est,
non promótio; miseratió-
nis indícium est, non po-
testátis augméntum. Qui
enim appellátus est in
terra Rex Judæórum, in
cælis est Dóminus Ange-
lórum. Sed Judæórum tan-
tum Rex est Christus, an
et géntium? Immo et gén-
tium. Cum enim dixisset
in prophetía : Ego autem
sum constitútus Rex ab
eo super Sion montem
sanctum ejus, prædicans
præcéptum Dómini : ne
propter montem Sion solis
Judæis eum quisquam dí-
ceret constitútum, conti-
nuo subjécit : Dóminus
dixit ad me : Fílius meus

es tu, ego hódie génui te;
póstula a me et dabo tibi
gentes hereditátem tuam
et possessiónem tuam tér-
minos terræ.

✠. Factum est regnum
hujus mundi Dómini no-
stri et Christi ejus : * Et
regnábit in sácula sæcu-
lórum. ✠. Adorábunt in
conspéctu ejus univérsæ
famíliæ géntium; quó-
niam Dómini est regnum.
— Et regnábit.

Lectio viii

Tract. 115 in Joann. 18-36

R Espóndit Jesus : Re-
gnum meum non est
de hoc mundo. Si ex hoc
mundo esset regnum me-
um, ministri mei útique
decertárent, ut non trá-
derer Judæis; nunc autem
regnum meum non est
hinc. Hoc est quod bonus
Magíster scire nos vóluit;
sed prius nobis demon-
stránda fúerat vana hó-
minum de regno ejus opi-
nio, sive géntium, sive
Judæórum a quibus id Pi-
látus audíerat : quasi pro-
ptérea morte fuisset ple-
cténdus, quod ilícitum
affectáverit regnum, vel
quóniam solent regnatúris
invidére regnántes, et vi-
délícet cavéndum erat ne
ejus regnum sive Romá-
nis, sive Judæis esset ad-
vérsus. Póterat autem
Dóminus quod ait, Re-

gnum meum non est de hoc mundo, ad primam interrogatióem præsidis respondére, ubi ei dixit, Tu es rex Judæórum? sed eum vicíssim intérogans, utrum hoc a semetípso diceret, an audísset ab áliis, illo respondénte osténdere vóluit hoc sibi apud illum fuisse a Judæis velut crimen objéctum : patefáciens nobis cogitatióes hóminum, quas ipse nóverat, quóniam vanæ sunt; eisque post responsiónem Piláti, jam Judæis et géntibus opportunius aptiúsque respóndens, Regnum meum non est de hoc mundo.

℟. Decem córnua quæ vidísti, decem reges sunt : Hi cum Agno pugnábunt, et Agnus vincet illos, * Quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum. ℣. Regnávit Dóminus Deus noster omnipotens : gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Lectio ix de Homilia Dominicæ occurrentis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Suscitábit * Deus cæli regnum quod commínuet et consúmet univérsa re-

gna, et ipsum stabit in ætérnum.

Psalmi de Dominica. 37

2 Dedit ei Dóminus * potestátem et honórem et regnum; et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient.

3 Exíbut aquæ vivæ * de Jerúsalem; et erit Dóminus Rex super omnem terram.

4 Magnificábitur * usque ad términos terræ, et erit iste pax.

5 Gens et regnum * quod non servíerit tibi, períbit : et gentes solitúdine vastabúntur.

Capit. Coloss. 1, 12-13

FRatres : Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiόνis suæ.

Hymnus

VExílla Christus ínclýta
Late triúmphans éxplicat :

Gentes, adéste súpplíces,
Regíque regum pláudite.

Non Ille regna cládibus,
Non vi metúque súbdidit :
Alto levátus stípíte,
Amóre traxit ómnia.

O ter beáta cívitas
Cui rite Christus ímperat,

Quæ jussa pergit éxsequi
Edícta mundo cælitus!

Non arma flagrant ímpia,
Pax usque firmat fœdera,
Arrídet et concórdia,
Tutus stat ordo cívicus.

Servat fides connúbia,
Juvénta pubet íntegra,
Pudíca florent límina
Domésticis virtútibus.

Optáta nobis spléndeat
Lux ista, Rex dulcíssime :
Te, pace adépta cándida,
Adóret orbis súbditus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui scepra mundi témpé-
ras,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Multiplicábitur ejus
impérium. ℟. Et pacis non
erit finis.

Ad Bened. Ant. Fecit
nos Deo * et Patri suo
regnum, primogénitus
mortuórum, et Princeps
regum terræ, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne
Deus, qui in dilécto
Fílio tuo, universórum
Rege, ómnia instauráre
voluísti : concéde propí-
tius; ut cunctæ familiæ
géntium, peccáti vúlnerē
disgregátæ, ejus suavís-
simo subdántur império :
Qui tecum vivit.

Et fit Commemoratio Do-
minicæ occurrentis.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD PRIMAM

Ant. Suscitábit * Deus
cæli regnum quod commí-
nuet et consúmet univér-
sa regna, et ipsum stabit in
ætérum.

In ℟. br. ℣. Qui primátum
in ómnibus tenes.

AD TERTIAM

Ant. Dedit ei Dóminus *
potestátem et honórem et
regnum; et omnes pópuli,
tribus et linguæ ipsi sér-
vient.

Capit. Coloss. 1, 12-13

FRatres : Grátias ági-
mus Deo Patri, qui
dignos nos fecit in partem
sortis sanctórum in lú-
mine, qui erípuit nos de
potestáte tenebrárum, et
tránstulit in regnum Fílii
dilectiónis suæ.

℟. br. Data est mihi
* Omnis potéstas. Data.

℣. In cælo et in terra.
Omnis. Glória Patri. Data.

℣. Afférte Dómino, famí-
liæ populórum. ℟. Afférte
Dómino glóriam et impé-
rium.

AD SEXTAM

Ant. Exíbunt aquæ vi-
væ * de Jerúsalem; et erit
Dóminus Rex super om-
nem terram.

Capit. Coloss. 1, 16-17

OMnia per ipsum et in ipso creata sunt, et ipse est ante omnes, et omnia in ipso constant. Et ipse est caput corporis Ecclesiae, qui est principium, primogenitus ex mortuis, ut sit in omnibus ipse primatum tenens.

℟. br. Afferte Domino, * Familiae populorum. Afferte. V. Afferte Domino gloriam et imperium. Familiae. Gloria Patri. Afferte. V. Adorabunt eum omnes reges terrae. ℟. Omnes gentes servient ei.

AD NONAM

Ant. Gens et regnum * quod non servierit tibi, peribit : et gentes solitudine vastabuntur.

Capit. Coloss. 1, 19-20

IN ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare, et per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus sive quae in terris, sive quae in caelis sunt, in Christo Jesu Domino nostro.

℟. br. Adorabunt eum * Omnes reges terrae. Adorabunt. V. Omnes gentes servient ei. Omnes. Gloria Patri. Adorabunt. V. Multiplicabitur ejus imperium. ℟. Et pacis non erit finis.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, praeter sequentia :

V. Multiplicabitur ejus imperium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Magnif. Ant. Habet in vestimento * et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dominus dominantium. Ipsi gloria et imperium, in saecula saeculorum.

Et fit Commemoratio Dominicae occurrentis.

Completerium de Dominica.

Die 25 Octobris
Ss. Chrysanthi
et Dariae

Martyrum [49]

Simplex

Ant. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino.

Oratio

BEatorum Martyrum tuorum, Domine, Chrysanthi et Dariae, quaesumus, adsit nobis oratio : ut, quos veneramur obsequio, eorum pium jugiter experiamur auxilium. Per Dominum.

Lectio iii

Chrysánthus et Daría cónjuges, nóbili genere nati, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera, cum baptísimo suscepérat; Romæ innumerábilem hóminum multitúdinem, hæc mulierum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celerínus præfèctus comprehénsos trádedit Cláudio tribúno, qui jussit a militibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri; sed víncula ómnia resóluta sunt, mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti. Deínde, bovis cório inclúsum, in ardentíssimo sole constituunt. Tum, pédibus ac mánibus caténa constrictis, in obscúrum cárcerem detrúdunt; ubi, solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero in lupánar compúlso, leónis tutéla, dum in oratióne defixa est, a contumélia divínitus defénsa est. Dénique in arenárium, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapí-
dibus óbruti, parem martýrii corónam adépti sunt.
Te Deum laudámus.

✠. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte ti-

mère : multis passéribus melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 26 Octobris

S. Evaristi

Papæ et Mart. [29]

Simplex

¶ Si hodie fuerit Sabbatum, fit de Vigilia anticipata Ss. Simonis et Judæ App., ut die sequenti notatur, et de S. Evaristo fit tantum Commemoratio in Vesperis Feriæ præcedentis et ad Laudes.

✠. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Evarístum Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Lectio iii

Evarístus, Græcus, ex Judæo patre, Trajáno imperatóre, pontificátum gessit. Qui ecclesiárum títulos urbis Romæ presbýteris divísit, et ordinávit ut septem diáconi episcopum custodírent dum

evangélicæ prædicationis officio fungeretur. Idem constituit, ex traditione apostólica, ut matrimonium publice celebretur et sacerdotis benedictio adhibeatur. Præfuit Ecclesiæ annos novem, menses tres, presbyteris decem et septem, diaconis duobus, episcopis quindecim, quater mense Decembri, ordinatis. Martýrio coronatus, prope sepulcrum Principis Apostolorum in Vaticano sepultus est séptimo Kalendas Novémbris.

Te Deum laudamus.

✠. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Die 27 Octobris

In Vigilia

Ss. Simonis et Judæ

Apostolorum

Officium fit de FERIA, ut pro Vigiliis Apostolorum in Comuni [1], præter Lectiones et Orationem, ut infra.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem

Lectio i Cap. 15, 1-7

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Tractatus 80 in Joannem

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem et discipulos suos pálmities, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesiæ nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Unus quippe naturæ sunt vitis et pálmities. Propter quod, cum esset Deus, cujus naturæ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos hómines pálmities esse possémus.

Responsoria de FERIA currenti, ut in Proprio de Tempore.

Lectio ii

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dicitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmódum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se útique discérnit, cui dicitur : Quómodo

convērsa es in amaritūdinem, vitis aliēna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectāta est ut fāceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iii

EGO sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrīcola est. Numquid unum sunt agrīcola et vitis? Secūndum hoc ergo vitis Christus, secūndum quod ait : Pater major me est. Secūndum autem id, quod ait : Ego et Pater unum sumus, et ipse agrīcola est; nec talis, quales sunt qui extrīnsecus operādo exhibent ministērium; sed talis, ut det etiā intrīnsecus incre-

mentum. Nam, neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat; sed qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse et Pater unum sunt. Et, si Verbum caro factum est, quod non erat; manet quod erat.

Oratio

Concēde, quæsumus, omnīpotens Deus : ut, sicut Apostolorum tuorum Simónis et Judæ gloriōsa natalītia prævenimus; sic, ad tua beneficia promerēda, majestātem tuam pro nobis ipsi prævéniant. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE 28 OCTOBRIS

Ss. Simonis et Judæ Apostolorum

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

V. In omnem terram exivit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et præsides ducemini propter

me in testimonium illis, et gentibus.

Oratio

Deus, qui nos per beatos Apostolos tuos Simónem et Judam ad agnitionem tui nominis venire tribuisti : da nobis eorum glóriam sempiternam et proficiendo celebrare, et celebrando proficere. Per Dóminum.

In I Nocturno

Incipit Epístola cathólica
beáti Judæ Apóstoli

Lectio i Vers. 1-13

Iudas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis et pax et caritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem faciēns scribēdi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scríbere vobis déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines, qui olim præscrípti sunt in hoc iudícium, ímpii, Dei nostri grátiam transferētes in luxúriam, et solum Domínatorem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

✠. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus :
* Estóte ergo prudētes sicut serpētes, et simplices sicut colúmbæ. ✠. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte.

Lectio ii

Commonére autem vos volo, sciētes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægýpti

salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in iudícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomórrha et finítimæ civitátes símili modo exfornicatæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exéplum, ignis ætérni pœnam sustinētes; símilitér et hi carnem quidem máculant, domínationem autem spernunt, majestátem autem blasphemánt.

✠. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde :
* Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.
✠. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum enim.

Lectio iii

CUM Míchaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi corpore, non est ausus iudícium inférre blasphemíæ, sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphemánt : quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrum-

púntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et errore Bálaam mercéde effúsi sunt et in contradiccióne Core periérunt! Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetipsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris despumántes suas confusiónes, sídera errántia : quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

✠. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ✠. Non enim vos estis qui loquimini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II Nocturno

Lectio iv

Simon Chananæus, qui et Zelótes, et Thaddæus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, unius ex cathólicis Epístolis scriptor; hic Mesopotámiam, ille Ægýptum evangélica prædicatióne peragravit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo

peperissent fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent, doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martýrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunť.

✠. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Sermo sancti Gregórii
Papæ

Homilia 30 in Ev., post med.

Lectio v

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornáménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornáménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, áliteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus at-

que idem Spíritus, dívīdens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornáménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénite de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsumérent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et

post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 15, 17-25

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hæc mando vobis, ut diligátis invicem. Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Tractatus 87 in Joannem

IN lectione evangélica quæ hanc antecédit, dixerat Dóminus : Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat : ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit : Hæc mando vobis, ut diligátis

invicem. Ac per hoc intelligere debemus hunc esse fructum nostrum, de quo ait : Ego vos elegi, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Et quod adjunxit, Ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis, tunc utique dabit nobis, si diligamus invicem; cum et hoc ipsum ipse dederit nobis, qui nos elegit non habentes fructum, quia non eum nos elegeramus, et posuit nos ut fructum afferamus, hoc est, invicem diligamus.

℟. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo :
* Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Cálicem.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii

Caritas ergo est fructus noster, quam definit Apóstolus, De corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac diligimus invicem, hac diligimus Deum; neque enim vera dilectione diligeremus invicem, nisi diligentes Deum. Diligit enim unusquisque próximum suum tamquam seipsum, si dí-

ligit Deum. Nam, si non diligit Deum, non diligit seipsum; in his enim duobus præceptis caritátis tota lex pendet et prophætæ. Hic est fructus noster. De fructu itaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligatis invicem. Unde et Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendare fructum spíritus vellet, a cápite hoc posuit : Fructus, inquit, spíritus, caritas est; ac deinde cetera, tamquam ex isto cápite exorta et religata contéxit, quæ sunt, gáudium, pax, longánimitas, benígnitas, bonitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :
* Quorum doctrína fulget Ecclesia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum.
Glória Patri. Quorum.

Lectio ix

Quis autem bene gaudet, qui bonum non diligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habere, quem veraciter diligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránte manéndo,

nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide quæ per dilectiónem operátur? Quis útiliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito itaque Magíster bonus dilectiónem sic sæpe coméndat, tamquam sola præcipiéndá sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudámus.

IN II VESPERIS

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magníf. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Oratio

DEus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam ad agnitióem tui nóminis veníre tribuísti : da nobi eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre et celebrándo proficere. Per Dóminum.

Die 30 Octobris

¶ Si hodie fuerit Sabbatum, fit Officium de Vigilia anticipata Omnium Sanctorum, ut sequenti die notatur.

Die 31 Octobris

In Vigilia

Omnium Sanctorum

Officium fit de Feria, ut in Ordinario et Psalterio, præter Lectiones quæ dicuntur de Homilia in Ev. Descéndens Jesus, ut in Communi plurimorum Martyrum 2 loco [66], cum Responsoriis tamen de Feria currenti ut in Proprio de Tempore, et Orationem, ut infra.

Ad Nocturnum vero in Feria IV tres ultimæ Antiphonæ cum suis Psalmis, et ad Laudes in qualibet Feria Antiphonæ omnes et Psalmi sumuntur de 2 loco; ad Primam additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur, et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, ut in Ordinario.

Oratio

Domine, Deus noster, multiplica super nos grátiam tuam : et, quorum prævenimus gloriósa solémnia, tribue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum.

Et omittitur Suffragium de Omnibus Sanctis, etiam si Vigilia commemoranda tantum fuerit in Festo semiduplici occurrenti.

Vesperæ de sequenti.

FESTA NOVEMBRIS

DIE 1 NOVEMBRIS

In Festo Omnium Sanctorum

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

IN I VESPERIS

Añæ 1 Vidi turbam magnam, * quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus stantes ante thronum.

Psalmi de Dominica 59, sed loco ultimi Psalmus 116 Laudate Dominum, omnes gentes. 76

2 Et omnes Angeli * stabant in circuitu throni, et ceciderunt in conspectu throni in facies suas et adoraverunt Deum.

3 Redemisti nos, * Domine Deus, in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione, et fecisti nos Deo nostro regnum.

4 Benedicite Dominum, * omnes electi ejus : agite

dies lætitiæ, et confitemini illi.

5 Hymnus * omnibus Sanctis ejus : filiis Israël, populo appropinquanti sibi : glória hæc est omnibus Sanctis ejus.

In II Vesperis

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam : * et nomen Domini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus : * pretiósá in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus :

O Dómine, quia ego ser-
vus tuus : * ego servus
tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis
domus Dómini, in médio
tui, Jerúsalem.

Ant. Hymnus ómnibus
Sanctis ejus : fíliis Israël,
pópulo appropinquánti si-
bi : glória hæc est ómni-
bus Sanctis ejus.

Capitulum Apoc. 7, 2-3

Ecce ego Joánnes vidi ál-
terum Angelum ascen-
déntem ab ortu solis, ha-
béntem signum Dei vivi;
et clamávit voce magna
quátuor Angelis, quibus
datum est nocére terræ et
mari, dicens : Nolíte no-
cére terræ et mari neque
arbóribus, quoadúsque
signémus servos Dei no-
stri in fróntibus eórum.

Hymnus

Placáre, Christe, sérvu-
lis,
Quibus Patris cleméntiam

Tuæ ad tribúnal grátiae,
Patróna Virgo póstulat.

Et vos, beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præsentibus,
Futúra damna péllite.

Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.

Vos, purpuráti Mártyres,
Vos, candidáti præmio
Confessiόνis, éxsules
Vocáte nos in pátriam.

Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus incolás
Transmísit astris, cælitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.

* **Deo** Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Lætámini in Dómino
et exsultáte, justí. **R.** Et
gloriámini, omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. Angeli,*
Archángeli, Throni et Do-
minatiónes, Principátus et
Potestátes, Virtútes cæló-
rum, Chérubim atque Sé-
raphim, Patriárchæ et
Prophétæ, sancti legis
Doctóres, Apóstoli, om-
nes Christi Mártyres, san-
cti Confessóres, Vírgines

Dómini, Anachorítæ, Sanctique omnes, intercédite pro nobis.

In II Vesperis

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. O quam gloriósum est regnum * in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebrítate venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Regem regum Dóminum, veníte, adorémus: * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Placáre, Christe, ut supra. 723

In I Nocturno

Ant. Novit Dóminus * viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Ant. Mirificávit * Dóminus Sanctos suos, et exaudivit eos clamántes ad se.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Mirificavit Dominus Sanctos suos, et exaudivit eos clamantes ad se.

Ant. Admirabile est * nomen tuum, Domine; quia gloria et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos super opera manuum tuarum.

Psalmus 8

Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super caelos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres caeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Admirabile est nomen tuum, Domine; quia gloria et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos super opera manuum tuarum.

℟. Laetamini in Domino et exultate, iusti. **℣.** Et gloriamini, omnes recti corde.

De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i Cap. 4, 2-8

ET ecce sedes pósito erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, similis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis similis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor : et super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile cristállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimál primum símile leóni, et secúndum ánimál símile vítulo, et tértium ánimál habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimál símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu et intus plena sunt óculis, et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, sanctus, sanctus Dómi-

nus, Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

✠. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsu et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ✠. Séráphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii Cap. 5, 1-14

ET vidi in dextera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvare signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórurum, Agnum stantem tamquam occísus, habéntem córnua septem et óculos septem : qui sunt septem

spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de dextera sedéntis in throno librum. Et, cum aperuísset librum, quátuor animália et viginti quátuor seniôres cecidérunt coram Agno, habéntes singuli cítharas, et phíalas áureas plenas odoreméntórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum :
* Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Intercéde.

Lectio iii

ET cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in ságuine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : et regnábit super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus, qui

occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo, omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sácula sæculórum. Et quátuor animália dicébant : Amen. Et viginti-quátuor seniôres cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt vivéntem in sácula sæculórum.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, * Et adorábo ad templum sanctum tuum : et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Dómine, * qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum gloriícat :

Qui jurat próximo suo, et non decípit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Ant. Hæc est generátio * quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et

mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Ant. Lætámini in Dómino * et exsultáte, justí, et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultatio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constrínge, * qui non approxímant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justí, * et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí, et gloriámini, omnes recti corde.

℟. Exsúltent justí in conspéctu Dei. *℞.* Et delecténtur in lætítia.

Sermo sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Sermo 18 de Sanctis

Lectio iv

Odie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitétis lætítia celebrámus festivitátem; quorum societáte cælum exsúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur. Quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre; quia, dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martýrii triúmphus múltiplici passiónum génere adornátur, perque gravióra torménta, gravióra fuére et præmia. Dum cathólica mater Ecclésia, quæ per totum orbem longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est contumélias, cruces et mortem non timére; magis magisque roboráta, non resisténdo sed perferéndo, univérsis, quos ágmine ínclýto carcer pœnális inclúsit, pari et

símili calóre virtútis, ad geréndum certámen, glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur :

* Nullus major inter natos mulierum Joánnē Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. — Nullus.

Lectio v

O Vere beáta mater Ecclesia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártýrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiósni cándida induit virgíitas! Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Certent nunc, caríssimi, sínguli ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, corónas vel de virginitáte cándidas vel de passióne purpúreas. In cæléstibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclesiám ságuine suo :

* Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio vi

DEI enim ineffábilis et imménsa bónitas étiam hoc provídít, ut labórum quidem tempus et agónis non exténdéret nec longum fáceret aut ætérnum, sed breve et, ut ita dicam, momentáneum : ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres, in illa vero quæ ætérna est, corónæ et præmia meritórum; ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine durárent; ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait : Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad super-ventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósito, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III Nocturno

Ant. Timéte Dóminum, * omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dó-

mini super justos, et aures ejus ad preces eorum.

Psalmus 33

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eorum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eorum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eorum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eorum.

Ant. Dómine, spes Sanctórum * et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sǎcula.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǎcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti orationem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǎculum sǎculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dómine, spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen

tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sǎcula.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, * lætámmini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96

DOminus regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

V. Iusti autem in perpétuum vivent. *R.* Et apud Dóminum est merces eórum.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

*Liber 1 de Sermone Domini
in monte, sub initium*

SI quæritur quid significet mons, bene intelligitur significare majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus, per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributióem témporum, dedit minóra præcépta pópulo

quem adhuc timóre alligári oportébat; et, per Fílium suum, majóra pópulo quem caritáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humano exhibére medicinam.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris :

* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. *V.* Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

NEC mirum est quod dantur præcépta majóra propter regnum cælórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cælum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per prophétam dicitur : Justítia tua sicut montes Dei; et hoc bene significat, quod ab uno magistro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discipuli ejus, ut audién-

dis illius verbis hi essent étiam corpore vicinióres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbatur, Et apériens os suum, fortáassis, ipsa mora, comméndat aliquánto longiorem futúrum esse sermónem; nisi forte non vacet quod nunc eum dictum est aperuisse os suum, quod ipse, in lege véteri, aperíre soléret ora prophetárum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

℣. Prudentes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix

Quid ergo dicit? Beátí páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium : Omnia vánitas, et præsumptio spíritus. Præsumptio autem spíritus, audáciam et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur; et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est : Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum.

Quis vero nésciat supérbos inflátos dici tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli : Sciéntia inflat, caritas vero ædificat. Quaprópter recte hic intelligúntur páuperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Vidi turbam magnam,* quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus génitibus stantes ante thronum.

Psalmi de Dominica. 37

2 Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, * Dómine Deus, in ságuine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Benedícite Dóminum, * omnes elécti ejus : ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5 Hymnus * ómnibus Sanctis ejus : fílliis Israél, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum Apoc. 7, 2-3

Ecce ego Joánnes vidi
áalterum Angelum ascen-
déntem ab ortu solis,
habéntem signum Dei vi-
vi; et clamávit voce ma-
gna quátuor Angelis, qui-
bus datum est nocére
terræ et mari, dicens :
Nolíte nocére terræ et mari
neque arbóribus, quoad-
úsque signémus servos
Dei nostri in fróntibus
eórum.

Hymnus

Salútis ætérnæ dator,
Jesu, redéptis súb-
veni;

Virgo, Parens cleméntiæ,
Dona salútem sérvulis.

Vos, Angelórum míllia,
Patrúmque cœtus, ágmina
Canóra Vatum; vos, reis
Precámini indulgéntiam.

Baptísta Christi prævíus,
Summíque cæli Cláviger
Cum céteris Apóstolis
Nexus resólvant crími-
num.

Cohors triúmphans Már-
tyrum,
Almus Sacerdótum cho-
rus,
Et virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síde-
rum
Regnátis aula príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cæli flágitant.

* Virtus, honor, laus, gló-
ria

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Exsultábunt Sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in
cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Te glo-
riósus * Apostolórum cho-
rus, te Prophetárum lau-
dábilis númerus, te Már-
tyrum candidátus laudat
exércitus; te omnes Sancti
et elécti voce confiténtur
unánimes, beáta Trínitas,
unus Deus.

Oratio

OMnípotens sempitérne
Deus, qui nos ómnium
Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebri-
táte venerári : quæsumus;
ut desiderátam nobis tuæ
propitiatiónis abundán-
tiam, multiplicátis inter-
cessóribus, largiáris. Per
Dóminum.

**Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.**

AD PRIMAM

Ant. Vidi turbam ma-
gnam, **ut supra. 734**

AD TERTIAM

Ant. Et omnes Angeli,
ut supra. 734

Capit. Ecce ego Joánnes,
ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Ant. Redemísti nos, * Dómine Deus, in ságuine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

Capitulum Apoc. 7, 9

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tribubus et pópulis et linguis stantes ante thronum Dei in conspéctu Agni, amícti stolis albis et palmæ in mánibus eórum.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Ant. Hymnus * ómnibus Sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum Apoc. 7, 12

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

℟. br. Iusti autem * In perpétuum vivent. Iusti. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Iusti. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubilibus suis.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 722, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 115 Crédidi, ut ibidem notatur.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. O quam gloriósum est regnum * in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ et Completorium Defunctorum, ut inferius notatur. Si tamen hodie fuerit Sabbatum, in II Vesperis Omnium Sanctorum fit Commemoratio sequentis Dominicæ, de qua die sequenti fiet Officium cum Commemoratione Octavæ, et dicitur Completorium pariter de Dominica. 62

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones cum suis Responsoriis, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

DIE 2 NOVEMBRIS

vel, si in Dominicam inciderit, die 3 sequenti

In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum

DUPLEX

¶ Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cuiusvis ritus. Si tamen inciderit in Dominicam, iisdem cum juribus in sequenti Feria II celebratur, translato, vel penitus omissio, juxta Rubricas, quolibet alio Festo.

AD VESPERAS

In II Vesperis Omnium Sanctorum vel alterius Officii, ut supra, post Versum Benedicamus Dómino, immediate dicuntur Vesperæ Defunctorum, eisque non præmittitur Pater noster et Ave María, nisi quando extra Chorum a Vesperis antecedentis Officii separentur, sed

absolute incipitur ab Antiphona Placébo Dómino, ut infra.

Antiphonæ autem ad Vesperas, sicuti et ad Matutinum ac Laudes, ante et post Psalmos et Canticum integræ dicuntur.

Ant. Placébo cum Psalmis ut infra. [202]

Repetita post Canticum Magnificat Añã, dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

Et immediate subjungitur :
V. A porta inferi. R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sácula sæculórum. **R.** Amen.

V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. **R.** Et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

Et ita absolvuntur *Vesperæ Defunctorum*, neque aliud adjungitur.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jube, domne nec Lectio brevis, neque Versus Adjutórium nostrum, neque Oratio Dominica; sed, facta Confessione et Absolutione, statim sine Antiphona incipitur a Psalmis sequentibus; et in fine cujuslibet Psalmi, ad omnes Horas, loco Glória Patri dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 122

De te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus domínorum suórum.

Sicut óculi ancillæ in mánibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectiône :

Quia multum repléta est ánima nostra : * opprobrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, *
dixi : Tu es spes mea, pórtio
mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatió-
nem meam : * quia humi-
liátus sum nimis.

Líbera me a persecúenti-
bus me : * quia confortáti
sunt super me.

Educ de custódia áni-
mam meam ad confitén-
dum nómini tuo : * me
exspéctant justí, donec re-
tribuas mihi.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratió-
nem meam : áuribus
pércepe obsecratióem me-
am in veritáte tua : *
exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium
cum servo tuo : * quia non
justificábitur in conspéctu
tuo omnis vivens.

Quia persecútus est ini-
mícus ánimam meam : *
humiliávit in terra vitam
meam.

Collocávit me in obscúris
sicut mórtuos sáeculi : * et
anxiátus est super me
spíritus meus, in me tur-
bátum est cor meum.

Memor fui diérum anti-
quórum, meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis : *
in factis mánuum tuárum
meditábar.

Expánde manus meas ad
te : * ánima mea sicut
terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dó-
mine : * defécit spíritus
meus.

Non avértas faciém tuam
a me : * et símilis ero
descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane
misericórdiam tuam : *
quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in
qua ámbulem : * quia ad
te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis
meis, Dómine, ad te con-
fúgi : * doce me fácere
voluntátem tuam, quia
Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus de-
dúcet me in terram re-
ctam : * propter nomen
tuum, Dómine, vivificábis
me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam : * et in
misericórdia tua dispérdes
inimícos meos.

Et perdes omnes, qui trí-
bulant ánimam meam : *
quóniam ego servus tuus
sum.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, statim
subjungitur

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, * secún-
dum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Réquiem ætérnam.

Deinde dicitur flexis geni-
bus :

Pater noster **secreto**
usque ad

℣. Et ne nos indúcas in
tentatióem. ℞. Sed libera
nos a malo.

℣. A porta inferi. ℞. Erue,
Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.
℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi ora-
tióem meam. ℞. Et cla-
mor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Propitiáre, quæsumus,
Dómine, animábus
ómnium famulórum famu-
larúmque tuárum, pro qui-
bus majestátem tuam sup-
pliciter exorámus : ut,
per hæc piæ deprecationis
officia, pervenire mereántur
ad réquiem sempitér-
nam. Per Dóminum.

℞. Amen.

℣. Réquiem ætérnam do-
na eis, Dómine. ℞. Et lux
perpétua luceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℞. Amen.

Et ita absolvitur Comple-
torium, neque aliud adjun-
gitur.

AD MATUTINUM

Dictis secreto Pater noster,
Ave María **et** Credo, **absolute**
incipitur

Invit. Regem, cui ómnia
vivunt, * Veníte, ado-
rémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus
(cum Invitatorio). [209]

Antiphonæ cum Psalmis ac
Versibus trium Nocturnorum
ut in Comuni Officio De-
functorum. [210]

¶ **Lectiones trium Noct.** di-
cuntur sine Absolutione et
Benedictionibus, et Lectio-
nes I Nocturni insuper sine
Titulo.

In I Nocturno

Lectio i Job 7, 16-21

Arce mihi, Dómine;
nihil enim sunt dies
mei. Quid est ho-
mo, quia magnificas eum?
aut quid appónis erga eum
cor tuum? Vísitas eum
dilúculo, et súbito probas
illum. Usquequo non par-
cis mihi, nec dimíttis me,
ut glútiám salívam meam?
Peccávi, quid fáciám tibi,
o custos hóminum? quare
posuísti me contrárium ti-
bi, et factus sum mihi-
metípsi gravis? Cur non
tollis peccátum meum, et
quare non aufers iniqui-
tátem meam? Ecce nunc
in púlvere dórmíam : et si
mane me quæsieris, non
subsístam.

† Lectiones trium Nocturnorum terminantur sine Versu Tu autem, Dómine, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatorem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. — Et.

Lectio ii Job 14, 1-6

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es iudicáre vivos et

mórtuos, et sáculum per ignem. — Tu.

Lectio iii Job 19, 20-27

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, quando véneris iudicáre terram, ubi me abscondam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris iudicáre, noli me condemnáre. — Quia. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua luceat eis. Quia.

In II Nocturno

Ex libro sancti Augustíni
Epíscopi de cura pro
mórtuis gerénda

Lectio iv Cap. 2 et 3

Eurátio fúneris, condítio sepultúræ, pompa exsequiárum magis sunt vivórum solátia, quam subsidia mortuórum. Nec ideo tamen contemnenda et abjicienda sunt corpóra defunctorum, maximéque justorum ac fidélium, quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim patérna vestis et ánnulus, ac si quid hujusmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes major afféctus : nullo modo ipsa spernenda sunt corpóra, quæ útique multo familiárius atque conjunctius quam quælibet indumenta gestamus. Hæc enim non ad ornámentum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiquórum justórum fúnera officiósá pietáte curáta sunt, et exsequiæ celebrátæ, et sepultúra provisá; ipsique, cum viverent, de sepeliendis vel étiam transferendis suis corpóribus filiis mandavérunt.

✠. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea,
* Nec aspiciat me visus hóminis. ✠. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. — Nec.

Lectio v Cap. 4

Recordántis et precántis afféctus cum defúntis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodesse non dúbium est iis, qui cum in corpore viverent, tália sibi post hanc vitam prodesse meruérunt. Verum, etsi áliqua necéssitas vel humári corpóra, vel in sacris locis humári nulla data facultáte permittat, non sunt prætermittendæ supplicatiónes pro spíritibus mortuórum : quas faciendas pro ómnibus in christiána et cathólica societáte defúntis, étiam táctis eórum nomínibus, sub generáli commemoratióne suscepit Ecclésia; ut quibus ad ista desunt paréntes, aut filii, aut quicumque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deéssent istæ supplicatiónes, quæ fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto quod nihil prodésset spíritibus eórum, quámlibet in locis sanctis exánima corpóra poneréntur.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciám, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. — Miserére.

Lectio vi

Cap. 18

QUÆ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, pervenire, nisi quod pro eis sive altáris, sive orationum, sive elemosynárum sacrificiis solémniter supplicámus : quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed iis tantum pro quibus, dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discérnimus qui sunt, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur, ad quos hæc beneficia possint et débeant pervenire. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt; quam eis déerunt, quibus prosunt. Diligéntius tamen facit hæc quisque pro necessariis suis, quo pro illo fiat similiter a suis. Córpori autem humano quidquid impénditur, non est præsidium salutis, sed humanitátis officium, secúndum affé-

ctum quo nemo umquam carnem suam ódio habet. Unde opórtet ut quam potest pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si hæc fáciunt qui carnis resurrectionem non credunt, quanto magis debent fácere, qui credunt; ut córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro et in æternitáte mansúro, impénsus ejúsmodi officium sit étiam quodámmodo ejúsdem fidei testimonium!

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sáculum per ignem. ℣. Dirige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. — Dum. Réquiem ætéram. Dum.

In III Noeturno

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio vii Cap. 15, 12-22

SI Christus prædicátur quod resurrexit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis quóniam resurrectio mortuórum non est? Si autem resurrectio mortuórum non est, neque Christus resurrexit. Si autem Christus non resurrexit, inánis est ergo prædicatio nostra,

inánis est et fides vestra. Invenimur autem et falsi testes Dei, quóniam testimoniúm diximus adversus Deum quod suscitáverit Christum; quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccátis vestris; ergo et qui dormiérunt in Christo perierunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. Peccántem me quotidie, et non me poeniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redemptio, miserére mei, Deus, et salva me. ✠. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua libera me. — Quia in inférno.

Lectio viii   Ibid. 35-44

SED dicet áliquis : Quómodo resúrgunt mórtui? qualíve corpore vé-

nient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut puta, trítici aut alicújus ceterórum; Deus autem dat illi corpus sicut vult, et unicuique séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro, sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium : et córpora cæléstia, et córpora terréstria; sed ália quidem cæléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum; stella enim a stella differt in claritáte. Sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne; seminátur in ignobilitáte, surget in glória; seminátur in infirmitáte, surget in virtúte; seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi; ideo deprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ✠. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. — Ut tu, Deus.

Lectio ix Ibid. 51-58

Ecce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In mómento, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est : Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte et immóbiles; abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

℟. Líbera me, Dómine, de morte æténa in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. — Quando. ℣. Dies illa, dies

iráe, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum.

Réquiem æténam.

Et repetitur Responsorium Líbera me, Dómine, usque ad primum ℣. Tremens exclusive.

Si Matutinum in privata recitatione a Laudibus separetur, expleto Responsorio præcedenti, statim subjungitur ℣. Dóminus vobíscum, Oratio Fidélium et reliqua, ut infra ad Laudes.

Et ita absolvitur Matutinum, neque aliud adjungitur.

AD LAUDES

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab Antiphona Exsultábunt Dómino. [222]

Repetita post Canticum Benedictus Antiphona, dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Et immediate subjungitur :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur : Qui vivis et regnas. *℟.* Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. *℟.* Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Et ita absolvuntur Laudes neque aliud adjungitur.

AD PRIMAM

Dictis secreto Pater noster, Ave María *et* Credo, *absolute incipitur a Psalmis sequentibus :*

Psalmus 87

Domine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniēt te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 27

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendentibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedíctus Dóminus : *

quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 31

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cónfítum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultatio mea, érué me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justí, * et gloriámini, omnes recti corde.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióne. **R.** Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. **R.** Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Supplices, Dómine, pro animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum preces effúdimus : ut, quidquid conversatióne contraxérunt humana, clemens indúlgeas, et pœnis eórum finem benígnus impónas. Per Dóminum. **R.** Amen.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, ut ibi suo loco notatur.

Deinde, etiam extra Chorum, licet omissa fuerit lectio Martyrologii, subjungitur :

V. In memória ætérna erunt justí. **R.** Ab auditióne mala non timébunt.

Orémus.

Oratio

Deus, vénia largítor et humánae salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut ánimas ómnium fidélium qui ex hoc sáculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. **R.** Et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Et ita absolvitur Prima, neque aliud adjungitur.

AD TERTIAM

Dictis secreto Pater noster
et Ave María, absolute inci-
pitur a Psalmis sequentibus :

Psalmus 37, i

Domine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua
corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ in-
fixæ sunt mihi : * et con-
firmásti super me manum
tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie iræ tuæ : * non
est pax óssibus meis a
fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ
supergréssæ sunt caput
meum : * et sicut onus
grave gravátæ sunt super
me.

Putruérunt et corrúptæ
sunt cicatríces meæ, * a
fácie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et cur-
vátus sum usque in fi-
nem : * tota die contristá-
tus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei im-
pléti sunt illusió nibus : *
et non est sánitas in carne
mea.

Afflíctus sum, et humi-
liátus sum nimis : * rugi-
bam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne
desidérium meum : * et
gémitus meus a te non est
absconditus.

Cor meum conturbátum
est, derelíquit me virtus

mea : * et lumen oculórum
meórum, et ipsum non est
mecum.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 37, ii

AMici mei, et próximi
mei * advérsus me
appropinquavérunt, et
stetérunt.

Et qui juxta me erant,
de longe stetérunt : * et
vim faciébant qui quæré-
bant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala
mihi, locúti sunt vanitá-
tes : * et dolos tota die
meditabántur.

Ego autem tamquam sur-
dus non audiébam : * et
sicut mutus non apériens
os suum.

Et factus sum sicut homo
non áudiens : * et non
habens in ore suo redar-
gutiónes.

Quóniam in te, Dómine,
sperávi : * tu exáudies
me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo
supergáudeant mihi ini-
mici mei : * et dum com-
movéntur pedes mei, su-
per me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla
parátus sum : * et dolor
meus in conspéctu meo
semper.

Quóniam iniquitátem me-
am annuntiábo : * et cogi-
tábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vi-
vunt, et confirmáti sunt

super me : * et multiplicati sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam an-

nuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. *R.* Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famu-

lórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgentiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur : Qui vivis et regnas. *℟.* Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. *℟.* Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

Et ita absolvitur Tertia, neque aliud adjungitur.

AD SEXTAM

Dictis secreto Pater noster et Ave María, *absolute incipitur a Psalmis sequentibus :*

Psalmus 69

Eus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et reve-reántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et libe-

rátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 84

Benedixisti, Dómine, terram tuam : * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ : * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope tíméntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos

indúcas in tentatióem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbe peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur : Qui vivis et regnas. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Et ita absolvitur Sexta, neque aliud adjungitur.

AD NONAM

Dictis secreto Pater noster et Ave María, absolute incipitur a Psalmis sequentibus :

Psalmus 101, i

Domine, exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam

a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérun.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelli-cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatióis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 101, ii

TU exsurgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápidés ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non spreuit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélsó sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 101, iii

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum nuntiá mihi.

Ne révocés me in dimídió diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio, tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiént.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sáeculum dirígétur.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed líbera nos a malo.

V. A porta ínferi. **℟.** Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famu-

lórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbe peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur : Qui vivis et regnas. *℟.* Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. *℟.* Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Et ita absolvitur Nona, neque aliud adjungitur.

¶ Post Nonam, celebrata Missa, terminatur Officium Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum; et Vesperæ dicuntur de sequenti Officio, ut in I Vesperis.

Die 3 Novembris

De III die infra Octav.
Omnium Sanctorum

Semiduplex 724

In II Noeturno

De sermóne sancti Bedæ
Venerábilis, Presbýteri

Sermo 18 de Sanctis

Lectio iv

Ulla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia; quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóninet, tranquilla sunt ómnia et quiéta. Jugis splendor,

non iste qui nunc est, sed tanto clárior quanto felícior; quia civitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti qui erúdiunt multos.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. *℣.* Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus. — Quóniam.

Lectio v

Quaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla. Sed talis quædam erit rerum temperies, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ; qui et lavérunt stolas suas in ságuine Agni, et sunt ante sedem Dei serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec se-

nectútis miséria, dum omnes occurrunt in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi.

℟. Pretiosa in conspectu Domini * Mors Sanctorum ejus. ℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur. — Mors.

Lectio vi

Verum, super hæc omnia est consociari Angelorum et Archangelorum cœtibus, Thronis etiam et Dominationibus, Principatibus et Potestatibus, omniumque cælestium supernarum Virtutum contuberniis perfrui, et intueri agmina Sanctorum splendidius sideribus micantia, Patriarcharum fide fulgentia, Prophetarum spe lætantia, Apostolorum in duodecim tribubus Israël orbem judicantia, Martyrum purpureis victoriæ coronis lucantia, Virginum quoque choros candentia sarta gestantes inspicere.

℟. Stola jucunditatis induit eos Dominus : * Et coronam pulchritudinis posuit super capita eorum. ℣. Cibavit illos Dominus pane vitæ et intellectus : et aqua sapientiæ salutaris potavit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

In illo tempore : Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi

Liber I de Sermone Domini in monte, cap. 2

Beati mundo corde; quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quaerunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est : Et in simplicitate cordis quaerite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis, ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud quo videri potest. Beati pacifici; quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est, ubi nihil repugnat; et ideo filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, et utique filii similitudinem patris habere debent.

℟. Amavit eos Dominus, et ornavit eos : stolam gloriæ induit eos, * Et ad

portas paradísi coronávit eos. **℣.** Induit eos Dóminus lorícam fidei, et ornávit eos. — Et.

Lectio viii

Pacífici autem in semet-ípsís sunt, qui, omnes ánimi sui motus componéntes et subjiciéntes ratióni, id est menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus quæ sunt nobis bestiísque comúnia; atque idípsum quod excéllit in hómine, id est mens et rátió, subjiciátur potióri, quod est ipsa Véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjiat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis; hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℣. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **℣.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti. **Glória Patri.** Isti.

Lectio ix

DE hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam quæ secúndum Deum est; non áliquíd in illo ædificio labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur : Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mm., ut infra.

Die 4 Novembris

S. Caroli

Ep. et Conf. [69] Duplex

Si de hoc Festo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, m. t. v.

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Ecclesiā tuam, Dómine, sancti Cárolī Confessoris tui atque Pontificis continúa protectione custódi : ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit : ita nos ejus intercessio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis diei infra Octavam :

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque ferit!

℟. Exsultábunt Sancti.

Si vero die 3 Nov. celebrata fuerit Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, pro Com. Octavæ sumuntur seq. Ant. et ℟. de I Vesp. :

Et tunc pro Com. Ss. Mm., dicitur ℟. Exsultábunt.

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

℟. Lætámini in Dómino.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári; quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Ss. Vitalis et Agricolæ Martyrum :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℟. Lætámini in Dómino.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agricolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

CArolus, Medioláni nóbili Borromæórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte conspicuus, divína lux super parientis matris cubículum noctu corúscans præsignávit. A puerítia clericáli militiæ adscriptus, abbatía póstmodum

insignitus, patrem admónuit ne réditus in rem familiárem converterén-
tur; quorum ipse nactus administratióem, quid-
quid supérerat, expendé-
bat in páuperes. Adolés-
cens liberálibus disciplí-
nis Papíæ óperam dedit.
Castitátem ádeo cóluit, ut
impudícas étiam mulíeres,
ad labefactándam ejus pu-
dicítiam plúries immíssas,
invícta constántia fugá-
verit. Vigésimum tértium
ætátis annum agens, a
Pio quarto ejus avúnculo
in sacrum cardinálium col-
légium cooptátus, insígni
pietátis ac virtútum óm-
nium splendóre praelúxit.
Mox ab eódem Mediola-
nénsis archiepíscopus creá-
tus, in eo plúrimam ópe-
ram adhíbuit, ut, juxta
sacrosáctum Tridentí-
num concílium, quod ejus
potíssimum sollicitúdine
jam tum fúerat absolú-
tum, ecclésiám sibi com-
missam compóneret; at-
que, ut depravátos plebis
suæ mores reformáret,
præter iterátam sáepius
synodórum celebratióem,
seípsum exímíæ sanctitá-
tis præbuit exémp-
lar. In profligándis hæréticis e
pártibus Rhætórum et
Helvetiórum, quorum plú-
rimos ad christiánam fi-
dem convértit, máxime
laborávit.

℟. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ℣. Ni-
hil proficiet inimícus in
eo, et filius iniquitátis non
nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Hujus viri cáritas præci-
pue enítuit, cum, Uri-
táno principátu véndito,
prétium univérsum, ad qua-
draginta aureórum míllia,
una die in páuperes ero-
gávit. Nec minóre pietáte
vigínti míllia, quæ sibi
fúerant legáta, distríbuit.
Ecclesiásticos provéntus,
quibus ab avúnculo co-
pióse fúerat cumulátus,
dimísit, nonnúl-
lis retén-
tis, quibus ad próprios
usus et egenórum neces-
sitátes utebátur. Quo tém-
pore pestis Medioláni gras-
sabátur, domésticam su-
pelléctilem, ne relicto sibi
léctulo, in eósdem aléndon-
cótulit, super nuda in
pósterum tábula decúm-
bens; eóque morbo labo-
rantes sédulo invísens,
patérno reficiébat afféctu,
et Ecclésiæ sacraménta
própriis ipse mánibus ad-
ministrans, mirum in mo-
dum solabátur. Humílli-
mis interim précibus re-
conciliátor accédens, pú-
blica supplicatióne indí-
cta, fune sibi ad collum
alligáto, nudis pédibus

étiam offendículo cruentatis, crucem bájulans, semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam offerens, divínam indignatióem avértere satagébat. Ecclesiásticae libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínæ vero restituendæ sollicitus, a seditiósibus, dum oratióni insisteret, torménti bélicii laxáta rota, ígneo glóbulo percússus, divína virtúte servátur illæsus.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :
* Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Abstinentia fuit admirabili; jejunábat sapíssime, pane tantum et aqua, solis quándoque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aspérismo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac mansuetúdinis studiosíssimus fuit. Oratióem ac verbi Dei prædicatióem, gravíssimis licet curis occupátus, numquam intermísit. Multas ecclésiass, monastéria, collégia ædificávit. Plura scripsit, ad episcopórum præsertim instructióem utilíssima; cujus étiam ópera parochó-

rum catechísmus pródiit. Demum, in solitúdinem Varálli montis, ubi sculptis imaginibus Domínice passiónis mystéria ad vivum repræsentántur, secéssit; ibíque, diébus áliquot voluntária castigatióne, ásperam, sed Christi dolórum meditatió nibus suávem vitam ducens, in febrim incidit. Mediolánum revérsus, in gravescénte morbo, cinere ac cilício coopértus, et óculis in Crucifíxi imáginem defíxis, migrávit in cælum, ætátis anno quadragésimo séptimo, Dómini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tértio Nonas Novémbris. Quem, miráculis clarum, Paulus quintus Póntifex máximus in Sanctorum númerum rétulit.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Carolus, Medioláni nobili Borromæórum familia natus, cum vigési-

num tertium ætatis annum ágeret, a Pio quarto ejus avúnculo in sacrum cardinálium collégium cooptátus est. Mox ab eodem Mediolanénsis archiepiscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhibuit, ut juxta sacrosáctum Tridentínium concílium, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat absolútum, ecclésiám sibi commissam compóneret. Peste Medioláni grassánte, domésticam supelléctilem in egénos aléndos cóntulit; eóque morbo laborántes sédulo invísens, mirum in modum solabátur, Ecclésiæ sacraménta própriis ipse mánibus administrans. Ecclesiásticæ libertátis acérimus fuit propugnátor, plúraque scripsit ad episcopórum præsertim instructiónem utilíssima; cujus étiam ópera parochórum catechísmus pródiit. Medioláni obiit ætatis suæ anno quadragésimo séptimo, tertio Nonas Novémbris. Quem, miráculis clarum, Paulus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in
Evang. Homo pègre, de
Comm. Conf. Pont. I loco.
[80]

Pro Ss. Vitale et Agricola Martyribus

Lectio ix

Vitális et Agricola ejus dómínus, in persecutióne Diocletiáni et Maximiani, Bonóniæ ob Jesu Christi prædicatióem comprehénsi sunt. Cumque Vitális, quo magis précibus et minis tentaretur ut senténtiam mutáret, eo magis se Christi cultórem ac servum profiterétur; vário tormentórum génere cruciátus, constánter ómnia pèferens, in oratióne spíritum Deo réddidit. Agricola vero, cum ejus supplicium dilátum esset, si forte, tormentis servi permótus, Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque, cruci affíxus, Vitáli servo consors et sócius fuit nóbilis martýrii. Eórum còrpora, ad Judæórum sepúlcracum essent humáta, a sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℟. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitutam, dicit Dóminus.

Oratio

Ecclésiā tuā, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis continúa protectióne custódi : ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos ejus intercésio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ :

Ant. Te gloriósus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus; te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

℣. Exsultábunt Sancti.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Ss. Vitalis et Agricolæ Mm. :

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passeribus meliôres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agricolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Oratio Ecclésiā, ut supra.

Et fit Commem. sequentis.

Die 5 Novembris

De V die infra Octavam
Omnium Sanctorum

Semiduplex 724

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophætæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachoritæ, Sanctique omnes, intercédite pro nobis.

℣. Lætámini in Dómino.

Si vero hac die faciendum non sit Officium de Octava :

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque ferit!

℟. Exsultábunt Sancti.

Oratio Omnípotens, ut supra. 762

In II Nocturno

De Sermóne sancti Bedæ
Venerábilis, Presbýteri

Sermo 18 de Sanctis

Lectio iv

D hanc igitur óperum salutárium delectet nos pervenire palmam. Libénter ac prompte certémus; omnes in agóne justítiæ, Deo et Christo spectánte, currámus; et, qui sáculo et mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sáculi cupiditate tardémus. Si expeditos, si céleres in óperis agóne currétes, dies nos últimus invénierit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℟. Non esúrient, neque sítient

ámplius, neque cadent super illos sol neque ullus æstus. — Quóniam.

Lectio v

QUI coronam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus, pro justítiæ méritis, dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occisi sunt, et tamen, fidei et justítiæ méritis honoráti, inter Patriárchas primi esse meruérunt; ad quorum congregátur convívium quisquis fidélis, et justus, et laudábilis invenitur. Mémoires esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére; quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo et ille manet in ætérnum.

℟. Pretiósá in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. ℟. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Lectio vi

QUaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritate perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservátes fórtiter Domínica mandáta : in simplicitáte innocéntiam, in caritate concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in

administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritaté constantiam, in disciplínæ severitaté censúram, ne áliquíd ad exémpulum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestigia quæ nobis Sancti quique, reverténtes in pátriam, reliquérunt, ut, illórum sémitis inhæréntes, sequerémur et gáudia.

℟. Stola jucunditátis induit eos Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum.

℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutaris potávit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

De Homília sancti Augustíni Epíscopi

Liber I de Sermone Domini
in monte, cap. 3 et 4

Taque in hoc tértio gradu, in quo sciéntia est, lugétur amissio summi boni, quia inhæ-

rétur extrémis. In quarto autem gradu labor est; ubi veheménter incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis, quibus pestífera dulcédine innexus est. Hic ergo esuritur et sititur justítia, et multum necessaria est fortitúdo; quia non relínquitur sine dolore quod cum delectatióne retinéatur. Quinto autem gradu perseverántibus in labóre datur evadéndi consílium; quia, nisi quisque adjuvétur a superióre, nullo modo sibi est idóneus ut sese tantis miseriarum implicaméntis expédíat. Est autem justum consílium, ut, qui se a potentióri adjuvári vult, ádjuvet et infirmiórem, in quo est ipse poténtior. Itaque, Beáti misericórdes; quia ipsórum miserébitur Deus.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ induit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fidei, et ornávit eos. — Et.

Lectio viii

Sexto gradu est cordis mundítia de bona consciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum summum illud bonum, quod solo puro et seréno intelléctu cerni potest.

Postrémo est séptima ipsa sapiéntia, id est, contem-
plátio veritátis, pacíficans
totum hóminem, et susci-
piens similitúdinem Dei,
quæ ita conclúditur : Beáti
pacífici; quóniam ipsi filii
Dei vocabúntur. Octáva
tamquam ad caput redit,
quia consummátum perfe-
ctúmque osténdit et pro-
bat. Itaque in prima et in
octáva nominátum est re-
gnum cælórum : Beáti
páuperes spíritu; quóniam
ipsórum est regnum cæ-
lórum : et, Beáti qui per-
secutiónem patiúntur pro-
pter justítiam; quóniam
ipsórum est regnum cæ-
lórum.

℟. Vidi conjúctos vi-
ros, habéntes spléndidas
vestes, et Angelus Dómini
locútus est ad me, dicens :
* Isti sunt viri sancti facti
amíci Dei. ℞. Vidi Ange-
lum Dei fortem, volántem
per médium cælum, voce
magna clamántem et di-
céntem. — Isti. Glória
Patri. Isti.

Lectio ix

CUM jam dicitur : Quis
nos separábit a cari-
táte Christi? Tribulátio,
an angústia, an persecú-
tio, an fames, an núditas,
an perículum, an gládus?
Septem sunt ergo, quæ
perficiunt; nam octáva
clarificat, et quod perfé-

ctum est, demónstrat, ut
per hos gradus perficián-
tur et céteri, tamquam
a cápite rursum exórdiens.
Vidétur ergo mihi étiam
septifórmis operátio Spí-
ritus Sancti, de qua Isaías
lóquitur, his grádibus sen-
tentiisque congrúere. Sed
ínterest órdis; nam ibi
enumerátio ab excellen-
tíoribus cœpit, hic vero
ab inferióribus. Ibi nam-
que incipit a sapiéntia
Dei, et désinit ad timórem
Dei; sed inítium sapiéntiæ
timor Dómini est.

Te Deum laudámus.

Die 6 Novembris

De VI die infra Octav.
Omnium Sanctorum

Semiduplex 724

In II Nocturno

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo 2 de Festo Omn. Ss.

Lectio iv

Uia Sanctorum óm-
nium festívam hó-
die, dilectíssimi,
omníque digníssimam de-
votióne memóriam cele-
brámus; óperæ prétium
puto, de commúni eórum
felicitáte, in qua beáta jam
réquie perfruúntur, et fu-
túra quam præstolántur

consummatione, adjuvante Spiritu Sancto, sermonem facere caritati vestrae. Fidelis quippe sermo et omni acceptione dignus, ut, quos sollemni veneratione prosequimur, etiam simili conversatione sequamur; quos beatissimos praedicamus, ad eorum beatitudinem tota aviditate curramus; quorum delectamur praconibus, sublevemur eorum patrociniis.

℟. Abstergat Deus omnem lacrimam ab oculis Sanctorum : et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quoniam priora transierunt. ℣. Non esurient, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus aestus. — Quoniam.

Lectio v

Sermo 5 de eodem Festo,
circa medium

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificatio nostra? ad quid nostra haec ipsa sollemnitas? Quo eis terrenos honores, quos, juxta veracem Filii promissionem, honorificat Pater caelestis? quo eis praconia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectissimi : bonorum nostrorum Sancti non egent, nec quidquam eis

nostra devotione praestatur. Plane, quod eorum memoriam veneramur, nostra interest, non ipsorum. Vultis scire quantum interest nostra? Ego in me, fateor, ex hac recordatione sentio desiderium vehemens inflammari, et desiderium triplex.

℟. Pretiosa in conspectu Domini * Mors Sanctorum ejus. ℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur. — Mors.

Lectio vi

Vulgo dicitur : Quod non videt oculus, cor non dolet. Oculus meus, memoria mea; et cogitare de Sanctis, quodammodo eos videre est. Sic nempe portio nostra in terra viventium; nec modica sane portio, si tamen, ut decet, memoriam affectio committitur, Sic, inquam, conversatio nostra in caelis est; verumtamen non sic nostra, sicut illorum. Ipsorum enim substantia ibi est, nostra autem desideria; ipsi per praesentiam, nos per memoriam ibi sumus.

℟. Stola jucunditatis induit eos Dominus : * Et coronam pulchritudinis posuit super capita eorum. ℣. Cibavit illos Dominus pane vitae et intellectus :

et aqua sapiéntiæ salutaris potávit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini
in monte, cap. 4

Uaprópter, si grátim tamquam ascendéntes numerémus, primus ibi est timor Dei, secúnda pietas, tértia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus; de quibus hic dicitur : Beáti páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum; id est, non infláti, non supérbi, de quibus Apóstolus dicit : Noli altum sápere, sed time; id est, noli extólli. Pietas cóngruit mítibus; qui enim pie quærit, honórat sanctam Scriptúram, et non reprehéndit quod nondum intélligit, et proptérea non resistit;

quod est mitem esse. Unde hic dicitur : Beáti mites; quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram.

✠. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ induit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ✠. Induit eos Dóminus lorícám fidei, et ornávit eos. — Et.

Lectio viii

SCiéntia cóngruit lugéntibus, qui jam cognóverunt in Scriptúris, quibus malis vincti teneántur, quæ tamquam bona et útilia ignorántes appetiérunt; de quibus hic dicitur : Beáti qui lugent nunc. Fortitúdo cóngruit esuriéntibus et sitiéntibus; labórant enim desiderántes gáudium de veris bonis, et amórem a terrénis et corporálibus avérttere cupiéntes; de quibus hic dicitur : Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam. Consílium cóngruit misericórdibus; hoc enim unum remédium est de tantis malis evadéndi, ut dimittámus, sicut nobis dimítti vólumus, et adjuvémus, in quo póssumus, álios, sicut et nos, in quo non póssumus, cúpimus adjuvári; de quibus hic dicitur : Beáti misericórdes; quóniam ipsórum miserébitur Deus.

R. Vidi conjunctos viros, habentes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti sunt. **Glória Patri.** Isti sunt.

Lectio ix

INtelléctus cóngruit mundis corde, tamquam purgáto óculo, quo cerni possit quod corpóreus óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit; de quibus hic dícitur : Beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. Sapiéntia cóngruit pacíficis, in quibus jam ordináta sunt ómnia, nullúsque motus advérsus ratiónem rebéllis est, sed cuncta obtémperant spirítui hóminis, cum et ipse obtémperet Deo; de quibus hic dícitur : Beáti pacífici. Unum autem præmium, quod est regnum cælórum, pro his grádibus várie nominátum est.

Te Deum laudámus.

Die 7 Novembris

De VII die infra Octav.
Omnium Sanctorum

Semiduplex 724

In II Noeturno

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi

Sermo de Mart., quod aut imitandi sunt, aut non laudandi

Lectio iv

SUI Sanctórum mérita religiósá caritáte mirátur, quique justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur; quóniam, quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat; aut laudáre non debet, si imitári detréctat : ut, qui álium laudat, laudábilem se reddat; et, qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam, si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod faciunt.

R. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus,

neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. *℣.* Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam.

Lectio v

NEque enim difficile nobis est quod ab ipsis géritur imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antiquis tália gesta conspícimus, ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémpulum; ut, dum nos ex ipsis, et ex nobis álii proficiunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde, ab origine mundi, innocens Abel occiditur, Enoch Deo placens transfértur, justus Noë invenitur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

℟. Pretiósá in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. *℣.* Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Lectio vi

APóstoli, discípuli Christi, credéntium magístri habéntur; e quibus

erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártýres perfécti triúphant, et christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triúmpháre. Exsere vires, fórtiter dímica, atróriter in prælio isto concérta. Consídera pactum, conditiónem at-tén-de, militiam nosce : pactum quod spondísti; conditiónem qua accessísti; militiam cui nomen dedísti.

℟. Stola jucunditátis induit eos Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pò-suit super cápita eórum.

℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutaris potávit illos. — Et corónam. *Gloria Patri.* Et corónam.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 4

IN primo gradu, sicut oportebat, positum est regnum cælorum, quod est perfectæ summæque sapientiæ animæ rationalis. Sic itaque dictum est : Beati pauperes spiritu; quoniam ipsorum est regnum cælorum; tamquam diceretur : Initium sapientiæ timor Domini. Mitibus hereditas data est, tamquam testamentum Patris cum pietate quærentibus : Beati mites; quoniam ipsi hereditate possidebunt terram. Lugentibus consolatio, tamquam scientibus quid amiserint et quibus mersi sunt : Beati qui lugent nunc; quoniam ipsi consolabuntur. Esuriéntibus et sitiéntibus saturitas, tamquam refectio laborántibus fortitérque certántibus ad salutem : Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam; quoniam ipsi saturabuntur.

✠. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ induit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ✠. Induit eos Dóminus lorícam fidei, et ornávit eos. — Et ad portas.

Lectio viii

Misericórdibus misericórdia, tamquam vero et óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur a potentióre, quod invalidióribus ipsi éxhibent : Beati misericórdes; quoniam ipsorum miserébitur Deus. Mundis corde facultas est vidéndi Deum, tamquam purum óculum ad intelligénda æténa geréntibus : Beati mundo corde; quoniam ipsi Deum videbunt. Pacíficis Dei similitúdo est, tamquam perfecté sapiéntibus, formatisque ad imáginem Dei per regeneratiónem renováti hóminis : Beati pacífici; quoniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímóda et in angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni potest.

✠. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti. Glória Patri. Isti.

Lectio ix

BEáti ergo, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum. Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse et circumcisióne octávo die in vétéri Testaménto; et Dómini resurrectione post sábbatum, qui est útique octávus idémque primus dies; et celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus; et número ipso Pentecóstes. Nam septenário número sépties multiplicáto, quo fiunt quadragínta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus Sanctus, eo in regnum cælórum dúcimur, et hereditátem accípi-mus, et consolámur, et páscimur, et misericórdiam conséquimur, et mundámur, et pacificámur. Atque, ita perfécti, omnes extrínsecus illátas moléstias pro veritáte et justítia sustinémus.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti die
Octava, Commem. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.

Die 8 Novembris

In Octava

Omnium Sanctorum

Duplex majus 722

In I Vesperis fit Commem.
Ss. Quatuor Coronatorum
Mm. :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℟. Exsultábunt Sancti.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui gloriósos Mártýres fortes in sua confessiόne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessiόne sentiámus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Ex libro sancti Cypriáni
Epíscopi et Mártýris de
mortalitáte

Lectio iv

In fine

Considerándum est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum, renuntiásse nos mundo, et tamquam hóspites et peregrínos hic interim dégere. Amplectámur diem, qui assignat singulos domicílio suo, qui nos, istinc eréptos et láqueis sæculáribus exsolútos, paradíso restítuit et

regno cælesti. Quis non, pèregre constitutus, properáret in pátriam régregi? Quis non, ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter caros licéret amplécti?

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus. — Quóniam.

Lectio v

Patriam nostram paradísium computámus, paréntes Patriárchas habére jam cóepimus : quid non properámus et cúrri-mus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possimus? Magnus illic nos carórum númerus exspéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósá turba desidérat, jam de sua immortalitáte secúra et adhuc de nostra salúte sollicita. Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in comúné lætítia est! Qualis illic cælestium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte

vivéndi! Quam summa et perpétua felicitas!

℟. Pretiósá in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Lectio vi

Illic Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exsultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis, continéntiæ róbore, subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui, aliméntis et largitió nibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt : qui, Domínica præcépta servántes, ad cælestes thesáuros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contíngat, optémus.

℟. Stola jucunditátis induit eos Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum. ℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns
Jesus turbas, ascéndit
in montem, et cum sedís-
set, accessérunt ad eum
discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augu-
stíni EpíscopiLiber 1 de Sermone Domini
in monte, cap. 5

BEÁTI éritis, inquit,
cum vobis maledí-
cent, et persecuén-
tur vos, et dicent omne
malum advérsus vos,
mentíentes, propter me :
gaudéte et exsultáte, quón-
iam merces vestra multa
est in cælis. Animadvértat
quisquis delicias hujus sæ-
culi et facultátes rerum
temporálium quærit in nó-
mine christiáno, intrínse-
cus esse beatitúdinem no-
stram; sicut de ánima
ecclesiástica ore prophé-
tico dicitur : Omnis glória
ejus filiæ regis ab intus.
Nam extrínsecus maledí-
cta, et persecutiónes, et
detractiões promittún-
tur; de quibus tamen ma-
gna merces est in cælis,
quæ sentítur in corde pa-
tiéntium, eórum qui jam
possunt dícere : Gloriámur
in tribulatióibus, scién-

tes quod tribulátio patién-
tiam operátur, patiéntia
autem probatióem, pro-
bátio vero spem, spes
autem non confúndit; quia
cáritas Dei diffúsa est in
córdibus nostris per Spí-
ritum Sanctum, qui datus
est nobis.

✠. Amávit eos Dóminus,
et ornávit eos : stolam
glóriæ induit eos, * Et ad
portas paradísi coronávit
eos. ✠. Induit eos Dómi-
nus lorícam fidei, et orná-
vit eos. — Et.

Lectio viii

NON enim ista pérpeti
fructuósum est, sed
ista pro Christi nómine
non solum æquo ánimo,
sed étiam cum exsulta-
tióne toleráre. Nam multi
hærétici, nómine christiá-
no ánimas decipiéntes,
multa tália patiúntur; sed
ideo excludúntur ab ista
mercéde, quia non dictum
est tantum : Beáti qui
persecutióem patiúntur,
sed ádditum est, Propter
justítiam. Ubi autem sana
fides non est, non potest
esse justítia; quia, Justus
ex fide vivit. Neque schis-
máticos áliquíd sibi ex
ista mercéde promíttant;
quia simíliter, ubi cáritas
non est, non potest esse
justítia. Diléctio enim pró-
ximi malum non operátur;
quam si habérent, non di-

laniarent corpus Christi, quod est Ecclesia.

℟. Vidi conjunctos viros, habentes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :

* Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti. Glória Patri. Isti.

Pro Ss. Quatuor Coronatis
Martyribus

Lectio ix

SEVÉRUS, Severiánus, Carpóphorus, et Victorínus fratres, in persecutióne Diocletiáni, deórum cultum libere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profuderunt. Quorum córpora, cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuissent, subláta a Christiánis, via Lavicána tértio ab Urbe lápide, in arenária sepe-liúntur prope sepúlcrum sanctórum Mártyrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii et Simplicií, qui eódem imperatóre passi erant; quod, cum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant ut idolórum státuas fácerent, et, ad solis simulácrum ducti, ut illud veneraréntur, numquam

commissúros se dixerunt ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quam ob rem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitissent, primum scoriópibus cæsi, deínde, vivi plúmbeis lóculis inclúsi, in flumen dejiciúntur. Exstat in Urbe ecclésia sub nómine sanctórum Quatuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus póstea patefácta sunt; ubi non solum illórum quátuor, sed étiam horum quinque Mártyrum córpora honorífice sepúlta sunt, et eórum festívitás sexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, fit Commemoratio Ss. Quatuor Coronatorum Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliόres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui gloriόsos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio tantum præcedentis.

DIE 9 NOVEMBRIS

In Dedicatione Archibasilicæ
Sanctissimi Salvatoris

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Comm. Dedicat. Ecclesiæ [140], præter Lectiones I et II Nocturni, ut infra.

In I Vesp. fit Com. præced. :

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque ferit!

℟. Exsultábunt Sancti in glória. *℞.* Lætábúntur in cubílibus suis.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

In I Nocturno

De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i Cap. 21, 9-18

ST venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis no-

víssimis et locútus est mecum dicens : Veni et osténdam tibi sponsam uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei, et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum.

℞. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. *℟.* Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Lectio ii

ET habébat murum magnum et altum habéntem portas duódecim et in portis Angelos duódecim et nómina inscripta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israél. Ab Oriénte portæ tres et ab aquilóne portæ tres et ab Austro portæ tres et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fun-

daménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolorum Agni. Et qui loquebátur mecum habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem et portas ejus et murum.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatíone, portántes manípulos suos. — Et.

Lectio iii

ET civitas in quadropó-sita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo; et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim mília, et longitúdo et altitúdo et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero civitas aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus

tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II Noeturno

Lectio iv

Itus, quos in consecrándis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instituit. Nam, etsi jam ab Apostolorum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam oratória, ab aliis ecclésiæ dicebantur, ubi colléctæ fiebant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharístiam súmeré sólitus erat; non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in título erectum erat altáre, quod, chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Quí regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

SED, ubi Constantínus Imperátor per baptís-mi sacraméntum sanitá-

tem salutémque consecutus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésiás ædificarent; quos ille, non solum edicto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatióem est cohortátus. Nam, et in suo Lateranénsi palátio ecclésiám Salvatóri dedicávit, et ei continéntem basilicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco quo ipse, baptizátus a sancto Silvestro, ab infidelitátis lepra mundátus est; quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris. Cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice ecclésiá consecráta est, et imágo Salvatóris, in pariete depícta, pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

Quod, si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolorum decrevit ut deinceps nisi ex lápide altária non ædificarentur; tamen basilicæ Lateranénsis al-

táre fuit e ligno eréctum. Quod mirum non est; nam, cum a sancto Petro usque ad Silvétrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consistere non possent, quocúmque eos necessitas compulísset, sive in cryptas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári ligneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolorum, qui in illo sacrificásse dicitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima ecclésiá collocáto, sancívit ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deinceps celebráret. Eámdem ecclésiám incéndiis, vastatió nibus, terræ insuper mótibz disjéctam eversámque, ac sédula summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus decimus tértius, Póntifex máximus, órdis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprilis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die reco-

lendam státuit. Quod autem Pius nonus perficiendum censúerat, Leo decimus tértius cellam máximam, vetustáte fatiscéntem, ingénti molitióne producéndam laxandámque curávit; vetus musivum, multis jam ántea pártibus instaurátum, ad antiquum exémp lar restitui et in novam ábsidem, ópere cultúque magnífico exornátam, transférri; aulam transversam, laqueári et contignatióne reféctis, expolíri jussit, anno milésimo octingentésimo octuagésimo quarto; sacrário, æde canonicórum, perpetuáque ad baptistérium Constantiniánum pórticu adjéctis.

℟. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. *℣.* Cumque evigiláset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno Homilia in Evang. Ingréssus Jesus, de eodem Communi. [152]

Pro S. Theodoro Martyre

Lectio ix

Theodórus, miles christiánu s, Maximiáno imperatóre, quod idolórum fanum incendísset,

comprehénsus, cum a præfécto legiónis pœna ei remitterétur, si pœnitens facti christiánam fidem exsecrarétur, constánter in fidei confessióne perseverans, missus est in cárcerem. Ubi, úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat : Benedícam Dóminum in omni témpore. Quare, in ardéntem rogum injéctus, in oratióne et divínis láudibus ánimam Christo réddidit, quinto Idus Novémbris. Cujus corpus Eusébia matróna, síndone involútum, sepelívit in suo prædio.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Theodori Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

Deus, qui nos beáti Theodóri Mátyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis : præsta nobis ex ejus imitatióne proficere, et oratióne fulcírí. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis tantum.

Die 10 Novembris

S. Andreae Avellini

Confessoris [94]

Duplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio

DEus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotidie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti : concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiae partícipes fieri; ut, perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium feliciter perducámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Andréas Avellinus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániae pagum natus, inter ipsa infántiae primórdia, futúrá sanctitátis non obscura præbuit indícia. Adoléscent, ad litteras addiscéndas patérna e domo egréssus, lúbricam illius ætátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiae initium, quod est timor Dó-

mini, ob óculos potissimum habére numquam prætermiserit. Cum egrégia proinde forma eximium castitátis stúdiu conjúnxit, quo impudícas sæpe mulierum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli militiæ jam pridem adscríptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret; ibique jurisprudentiæ láuream adéptus atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárum patrocinia in foro dumtaxat ecclesiástico proque priváti quibúsdam persónis, juxta sacrórum cánonum sanctiónes ágere cœpit. Verum, cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidisset, mox vero fortuíta sacrárum Scripturárum lectióne in illa verba incidisset : Os, quod mentítur, occidit ánimam; tanto ejus culpæ dolore ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque, abdicátis forénsibus curis, se totum divíno cúltoi sacrísque ministériis mancipávit. Cumque ecclesiasticæ virtútis exémplis eminéret, sanctimoniálium regímini a tunc existénste archiepíscopo Neapolitáno præfé-

ctus fuit. Quo in múnere cum pravórum hóminum ódia subiisset, primo quidem intentátæ sibi necis periculum declinávit; mox vero, per sicárium tribus in fácie accéptis vulnéribus, injúriæ atrocitátem æquo ánimo pértulit. Tunc, perfectióris vitæ desidério flagrans, ut inter Cléricos reguláres adscriberétur, suppliciter postulávit; votique compos factus, ob ingéntem quo æstuábat crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponerétur, précibus impe-trávit.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

ARctióris itaque vitæ currículum álacri stúdio ingrèssus, in eas máxime virtútis exercitatiónes incúbuit, ad quas sese árduis étiam emissis votis obstrínxit; áltero scilicet suæ ipsíus voluntáti júgiter obsisténdi, áltero in via christiánæ perfectiónis semper ultérius progrediéndi. Reguláris disciplínæ cultor assíduus, et

in ea promovénda, cum áliis præesset, studiosíssimus fuit. Quidquid ab institúti sui officii et regulæ præscripto supérerat témporis, oratióni et animárum salúti tribuébat. In confessiόνibus excipiéndis mira ejus píetas et prudéntia enítuit; vicos et óppida Neápoli finítima evangélicis ministériis magno cum animárum lucro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri caritátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cum enim, intempésta nocte, ab audíta ægri confessiône domum redíret, ac plúviæ ventórúmque vis prælucéntem facem exstinxisset, non solum ipse cum sóciis inter effusíssimos imbres nihil madefáctus est; verum étiam inusitáto splendóre e suo córpore mirábiliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia et patiéntia, nec non abjectiône atque ódio sui sumópere præstitit. Necem fratris filio illátam, imperturbáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit; im-mo étiam pro interfectóri-bus opem et misericórdiam júdicum implorávit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : sto-

lam glóriæ induit eum,
 * Et ad portas paradísi coronávit eum. **℟.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

PLúribus in locis Clericórum regulárium órđinem propagávit, eorúmdem domicilia Medioláni et Placéntiæ instituit. Illius óperam sanctus Cárolus Borromæus, et Paulus de Arétio Cléricus reguláris, cardináles, quibus erat acceptíssimus, in pastorális múnery curis adhibuérunť. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequébátur. Angelórum collóquio pérfrui méruit, quos, cum divínas laudes persólveret, e regiónē concinētes se audísse testátus est. Dénique, post heróica virtútum exémpła, prophetiæ quoque dono illústris, quo et secréta córdium et abséntia et futúra prospéxit, annis gravis et labóribus fractus, ad aram celebráturus in verbis illis tértio repetítis : Introíbo ad altáre Dei, repentinó apopléxiæ morbo corréptus est; mox sacraméntis rite múnitus, placidíssime inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in ecclésia sancti Pauli ad hæc usque témpora eo

frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique, insígnibus in vita et post mortem miráculis clarum, Clemens undécimus Póntifex máximus solémniritu Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :
 * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **℟.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. **Glória Patri. Quia.**

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

ANDréas Avellínus, dictus ántea Lancellótus, apud Castrum Novum Lucániæ natus, Neápoli láuream jurisprudentiæ adéptus et sacerdotio auctus, causárum patrocínia, in foro dumtáxat ecclésiástico, ágere cœpit. Sed, cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidísset et in ea Scriptúre verba incidísset : Os, quod mentítur, occídít ánimam; ejus culpæ dolore corréptus, forénsibus curis valedíxit atque, ut inter Cléricos reguláres adscriberétur,

suppliciter postulávit. Voti compos factus, ob ingéntem, quo æstuábat, crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponerétur, précibus impetrávit. Abstinéntia et patiéntia, nec non abjectióne atque ódio sui summópere præstitit. Clericórum regulárium órđinem mirífice propagávit. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequébátur. Post heróica virtútum exémpła, annis gravis et fractus laboribus, Missam celebráturus, in verbis illis tértio repetítis : Introibo ad altáre Dei, apopléctico morbo corréptus, mox sacraméntis múnitus, plácide expirávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [98]

Pro Ss. Tryphone, Respicio et Nympha Virg., Mm.

Lectio ix

TRyphon, Décio imperatóre, cum, Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perducere conarétur, a Décii satellitibus comprehensus, primum equúleo torquétur et úngulis férreis excarnificátur; deínde, sublímbus pédibus candéntibus cla-

vis confixus, fústibus cæditur, et, admótiis fácibus ardéntibus, adúritur. Quæ cum ómnia fórtiter feréntem vidísset Respicius tribúnus, ad Christi Dómini fidem convérsus, statim se christiánum esse palam professus est. Qui, várie cruciátus, una cum Tryphóne rápitur ad Jovis simulácrum; quæ státua, Tryphóne oránte, cóncidit. Quare plumbátis crudelíssime contúsi, nobilíssimum martýrium consecúti sunt quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testarétur, martýrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitutam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotidie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti; concéde nobis, ipsius mé-

ritis et intercessiōne, ita ejúsdem grátiae partícipes fieri : ut, perfectiōra semper exsequētes, ad glóriæ tuæ fastígium feliciter perducámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Virg., Mm. :

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliōres estis vos.

✠. Exsultábunt Sancti.

Oratio

FAC nos, quæsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respicii et Nymphæ semper festa sectári : quorum suffrágiis, protectiōnis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Mennæ Mart.

Die 11 Novembris

S. Martini

Ep. et Conf. [69] Duplex

IN I VESPERIS

Si dicendæ sint integræ, Añæ erunt de Laud. 794; Psalmi ut in I Vesp. de Comuni App. [3]

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est

justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátió.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,
Hac die lætus méruit beá-
tas
Scándere sedes.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,
Donec húmános animávit
auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, fréquēter
Ægra quæ passim jacuére
membra,
Víribus morbi dómitis, sa-
lúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus ob-
sequētem
Cónceinit laudem celebrés-
que palmas,
Ut piis ejus précibus ju-
vémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui, super cæli sólio co-
rúscans,
Tótius mundi sériem gu-
bérnat
Trinus et unus. Amen.

✠. Amávit eum Dómi-
nus.

Ad Magnif. Ant. O beátum virum, * cujus ánima paradísium pössidet! Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat : Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio

DEus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

✠. Justum dedúxit.

Oratio

DEus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotidie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti : concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiae partícipes fieri; ut, perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

Deinde Commem. S. Mennæ Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui beáti Mennæ Mátyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Iste Conféssor, ut in I Vesperis. 783

In I Nocturno

Ant. Martínus, * adhuc catechúmenus, hac me veste contéxit.

Psalmus 1

Eátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio : * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum : * et iter impiorum peribit.

Ant. Martinus, adhuc catechumenus, hac me veste contexit.

Ant. Sanctae Trinitatis * fidem Martinus confessus est, et baptismi gratiam percipit.

Psalmus 2

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astitērunt reges terrae, et principes convenērunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eorum : * et projiciāmus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquētur ad eos in

ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudimini, qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore : * et exsultate ei cum tremore.

Apprehēdite disciplinam, nequādo irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Ant. Sanctae Trinitatis fidem Martinus confessus est, et baptismi gratiam percipit.

Ant. Ego signo crucis, * non clipeo protectus aut galea, hostium cuneos penetrabo securus.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscepitor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Ego signo crucis, non clýpeo protéctus aut gálea, hóstium cúneos penetrábo secúrus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stulam glóriæ induit eum.

De Epístola prima
beáti Pauli Apóstoli
ad Timótheum

Lectio i Cap. 3, 1-7

Idélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo episcopum irrepre-

hensibilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in iudícium incidat diáboli. Opórtet autem illum et testimoniúm habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diáboli.

℟. Hic est Martínus, eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fieri trium mortuórum suscitátor magníficus. **℣.** Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. — Ut.

De Epístola ad Titum

Lectio ii Cap. 2, 7-11

O Pórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospi-

tálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplexéntem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis luci grátia.

℟. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem : * Fiat volúntas tua. ℣. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. — Fiat.

Lectio iii Cap. 2, 1-8

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectiόne, in paciéntia : Anus similiter in hábitu sancto, non criminátrices, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas,

súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes similiter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémpulum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensibile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. O beátum virum Martínium antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua. — Qui. Glória Patri. Qui.

In II Noeturno

Ant. Confido in Dómino * quod filia mea, précibus tuis, reddénda sit sanitáti.

Psalmus 4

EUM invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Fílii hómínium, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine : * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Confido in Domino quod filia mea, precibus tuis, reddenda sit sanitati.

Ant. Tetradius, * cognita Dei virtute, ad baptismi gratiam pervenit.

Psalmus 5

Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo : * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo : * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanent injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus : * ego autem in multitudine misericordiae tuæ,

Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in iustitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos, Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exsultabunt : et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Tetradius, cognita Dei virtute, ad baptismi gratiam pervenit.

Ant. O ineffáblem virum, * per quem nobis tanta mirácula corúscant!

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérſas : insuper et pecora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. O ineffáblem virum, per quem nobis tanta mirácula corúscant!

℟. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **℣.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Lectio iv

Martínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigisset annum, invítis paréntibus ad ecclésiám confúgiens, in catechumenórum númerum adscribi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam profectus, primum in Constántii, deínde Juliáni exercítu militávit. Qui, cum nihil habéret præter arma et vestiméntum quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo, ab eo peténti ut Christi nómine sibi elemósynam tribúeret, partem chlámýdis dedit. Cui sequénti nocte Christus, dimidiáta illa veste indútus, apparuit, hanc mittens vocem : **Martínus** catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat.

℟. Dum sacraménta offerret beátus **Martínus**, globus ígneus apparuit super caput ejus. — Invíctum.

Lectio v

Decem et octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare, relícta

militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem episcopum se cóntulit, a quo in acolythórum númerum redáctus est. Post, factus episcopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu vixit. Qui, cum póstea ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discipuli, sic rogábant : Cur nos, pater, déseris? cui nos míseros derelínquis? Quorum voce comótus Martínus, ita Deum orábat : Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

✠. Beátus Martínus óbítum suum longe ante præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiódinem sui córporis imminére, quia judicábat se jam resólvi. ✠. Víribus córporis cœpit repénite destítui, convocátisque discipulis dixit. — Dissolutiódinem.

Lectio vi

SED, cum eum in illa veheménti febre supínum orántem vidérent discipuli, suppliciter ab eo petiérunt, ut, convérso córpore, tantisper, dum remítteret morbi vis, pro-

nus conquiêsceret. Quibus Martínus, Sínite me, inquit, cælum pótius quam terram aspícere, ut suo jam itinere itúrus ad Dóminum, spíritus dirigátur. Instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit; quam Angelórum chorus excépit, eósque divínas canéntes laudes multí, in primisque sanctus Severínus Coloniénsis episcopus audiérunt.

✠. Dixérunt discipuli ad beátum Martínum : Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis?

* Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ✠. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua præmia : nostri pótius miserére, quos déseris. — Invádent. Glória Patri. Invádent.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

MArtínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad ecclésiám confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Adoléscens quíndecim an-

nórum in militiam profectus, primum in Constántii, deinde in Juliáni exercitu militávit. Decem et octo annos natus, cum Ambiani partem chlámýdis cuidam páuperi donásset, mira exinde Jesu Christi apparitióne recreátus, álacri ánimo baptismum suscepit; tum, relicta militári vita, ab Hilário Pictaviénsi episcopo in acolythórum número est receptus. Póstea factus episcopus Turonénsis, monastérium aedificávit, ubi cum octoginta mónachis sanctissime aliquándiu vixit. Qui cum ad Candacénsen vicum suæ diocesis in gravem febrim incidisset, suórum miserátus discipulórum, sic Deum rogábat : Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessarius, non recúso labórem. Mox instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octoginta annos natus, multis miráculis gloriósus, ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Dóminus Jesus Christus, * non purpurátum

aut diadémate reniténtem, se ventúrum esse prædixit.

Psalmus 10

N Dómino confido : quómodo dicitis ánimæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procelarum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus Jesus Christus, non purpurátum aut diadémate reniténtem, se ventúrum esse prædixit.

Ant. Sacérdos Dei, Martíne, * apérti sunt tibi cæli et regnum Patris mei.

Psalmus 14

Domine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timētes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movēbitur in ætēnum.

Ant. Sacerdos Dei, Martine, aperti sunt tibi cæli et regnum Patris mei.

Ant. Sacerdos Dei, Martine, * pastor egregie, ora pro nobis Deum.

Psalmus 20

Domine, in virtute tua lætabitur rex : * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum

in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovēbitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te odērunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua : * cantabimus et psallēmus virtutes tuas.

Ant. Sacerdos Dei, Martine, pastor egregie, ora pro nobis Deum.

℟. Tu es sacerdos in ætérnum. ℞. Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 33-36

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nemo lucernam accendit et in abscondito ponit neque sub módio, sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Epíscopi

**Liber 7 Comment. in Luc.
c. 11 post initium**

Suia in superióribus Ecclésiám Synagógæ prætulit, hortátur nos ut fidem pótius nostram ad Ecclésiám transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est; Verbum Dei lux est; Lucérna est fides : Erat Lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℞. O beátum virum, in
cujus tránsitu Sanctórum

canit número, Angelórum exsultat chorus,
* Omniúmque cæléstium Virtútum occúrrit psalléntium exércitus! ℟. Ecclésia virtúte roborátur, sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Míchaël assúmpsit cum Angelis. — Omniúmque.

**Si ix Lectio alicujus Officii
commemorati dicenda non
sit, tunc ex viii Lectione fiunt
duæ, quarum prior desinit ad
signum ¶.**

Lectio viii

HÆC est lucérna quæ accénditur, virtus scilicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat; lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia; lex obúmbrat, grátia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiám cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam Princeps ille sacerdotum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restín-guat. ¶ Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertínisque tempóribus, ritu véteri Judæórum, princeps sacerdotum solébat accéndere, velut sub módio sita legis, evánuit; et civitas illa Jerúsalem

quæ in terris est, quæ occidit prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitescit. Illa autem Jerúsalem quæ in cælo est, in qua militat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi; sed, fulgens candóre Solis ætérni, luce nos grátiae spiritalis illúminat.

℟. *Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módicus, * Cælum dives ingreditur, hymnis cælestibus honorátur. V. Martínus episcopus migrávit a sæculo: vivit in Christo gemma sacerdotum. — Cælum. Glória Patri. Cælum.*

Pro S. Menna Mart.

Lectio ix

Mennas Ægyptius, christiánus miles, in persecutióne Diocletiáni et Maximiani imperatórum, cum pœnitentiæ causa in solitudinem secessisset, natáli die imperatórum, quo pópulus célebri spectáculo tenebátur, in théátrum prosiliens, líbera voce gentílium superstitióem insectabátur. Quam ob rem comprehensus, et, Pyrrho præside, in metrópoli Cottiénsium Phrygiæ vinctus, loris cru-

déliter cæditur. Deínde, equúleo tortus, lampádi-bus ardéntibus ad corpus admótiis plagisque cilicio confricáti, tum per tribulos et virgas férreas máni-bus ac pédibus colligáti tractus, plumbáti étiam contúsus, demum gládio interfícitur in ignémque conjícitur. Corpus, inde a Christiánis eréptum, sepúltum est ac póstea Constantinópolis translátum. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Añæ 1 Dixérunt discipuli * ad beátum Martínus; Cur nos, pater, désaris, aut cui nos desolátos relínquis? Invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

Psalmi de Dominica. 37

2 Dómine, * si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: fiat volúntas tua.

3 O virum ineffábilem, * nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4 Oculis ac máni-bus * in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúja.

5 Martínus * Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módi-

cus, cælum dives ingréditur, hymnis cælestibus honorátur.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celebrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

* **S**it, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
✠. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. O beátum virum, * cujus ánima

paradísum póssidet! Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat : Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Mennæ Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

✠. Justus ut palma.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Mennæ Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Fungi sacerdotio, ut infra ad Nonam.

Sicubi autem hoc Festum sub ritu duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus, ut supra, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacerdos magnus, qui in diébus suis plá-cuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. V. Stolum glóriæ induit eum. Et. Glória Patri. Amávit. V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Oratio

DEus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniá-mur. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 44, 20

NON est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jureju-rándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdotem sibi. Elégit. V. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdotem. Glória Patri. Elégit. V. Tu es sacerdos

in ætérnum. ℟. Secúndum órđinem Melchisedech.

AD NONAM

Capit. Eccli. 45, 19-20

FUngi sacerdotio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacerdos * In ætérnum. Tu. V. Secúndum órđinem Melchisedech. In. Glória Patri. Tu. V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Añæ de Laud. 794; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Arost. [3], sed loco ultimi dicitur Ps. 131 Meménto, Dómine. [69]

Capitulum et Hymnus de Communi. [70]

V. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. O beátum Pontíficem, * qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum! o sanctíssima ánima, quam etsi gládus persecutóris non ábstulit, palmam tamen martýrii non amísit!

Et fit Commem. sequentis. Completorium de Feria.

Die 12 Novembris

S. Martini I

Papæ et Martyris [29]

Semiduplex

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit; fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio

GRegem tuum, Pastor æternæ, placatus intende: et per beatum Martinum Martyrem tuum atque Summum Pontificem, perpétua protectione custodi; quem totius Ecclesiæ præstitisti esse pastorem. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Martinus, Tuderti in Umbria natus, initio pontificatus, et litteris et legationibus missis operam dedit, ut Paulum Constantinopolitanum patriarcham a nefaria hæresi ad catholicæ fidei veritatem revocaret. Qui, Constante imperatore hæretico fretus, eo améntiæ progressus fuerat, ut Sedis apostolicæ legatos varie in insulas relegarit. Quo ejus scélere commotus Póntifex, coacto Romæ concilio centum

quinque episcoporum, eum condemnavit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutavit illum:

* Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in fóveam, et in vñculis non dereliquit eum. — Et.

Lectio v

QUÆ causa fuit Constanti mittendi in Italiā Olýmpium exárchum, ut Martinum Pontificem interficiendum aut ad se perducendum curaret. Igitur Olýmpius, Romam veniens, lictóri mandat ut Pontificem, dum in basilica sanctæ Mariæ ad Præsepe Missarum solémnia celebraret, occideret. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus repente factus est.

R. Desidérium animæ ejus tribuisti ei, Dómine,

* Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

V. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcédinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio vi

Constanti autem imperatori ex eo tempore multæ calamitates incidérunt; quibus nihilo melior factus, Theodórum Calliopam ad Urbem mittens,

imperat ut Pontífici manus injiciat. A quo per fraudem captus Martinus et Constantinópolis perductus, deinde in Chersonésu relegatus; ibi ob catholicam fidem ærúmnis confectus, sextodécimo Kalédas Octóbris cessit e vita, clarus miraculis. Cujus corpus, Romam póstea translátum, in ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvèstri et Martíni nómine dedicáta erat. Præfuit Ecclésiæ annos sex, mensem unum, dies viginti sex. Hábuít ordinationés duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros úndecim, diáconos quinque, epíscopos per diversá loca triginta tres.

✠. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

✠. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

Martinus, Tudérti in Umbria natus, initio pontificatus, et litteris et legationibus missis operam dedit, ut ad catholicam veritatem revocaret

Paulum Constantinopolitánum hæreticum, qui, Constante imperatore fretus, vel ipsos apostolicæ Sedis legatos varias in insulas relegaverat. Hoc scelere commotus Pontifex, coacto Romæ concilio centum quinque episcoporum, eum condemnavit. Quo durante concilio, imperator in Italiam Olympium exarchum misit, qui Summum Pontificem extruderet. Verum cum Olympius nullum Martino malum inferre potuisset, et mox miserrime decesisset; Theodorus Calliopas, jussu imperatoris, basilica Lateranensi proximisque pontificalibus ædibus occupatis, Martinum vi captum primo in insulam Naxum relegavit, dein Constantinópolis perduxit. Ibi sanctus Pontifex, in vincula conjectus, ludibria et contumelias expertus est, donec pulsus in Chersonésu, ob catholicam fidem ærúmnis et inopia confectus, cessit e vita, pontificatus sui anno octavo incépto. Ejus corpus, Romam póstea translátum, in ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvèstri et Martíni nómine dedicáta est. Te Deum laudamus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Communi unius vel plurium Summorum Pontificum. [28¹]

℟. viii Dómine, prævenisti. [28³]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

Regem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: et per beátum Martinum Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totius Ecclesiæ præstitisti esse pastórem. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 13 Novembris

S. Didaci Conf. [94]

Semiduplex

Si de hoc Festo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, m. t. v.

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Mnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éli-

gis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius humilitáti nostræ; ut, piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio Gregem tuum, ut supra.

In II Nocturno

Lectio iv

 Idacus, Hispánus, ex óppido sancti Nicolái de Portu diocécisis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte, pii sub sacerdotis disciplína, sanctióriis vitæ, solitária in ecclésia, tirocínium exércuit. Deínde, ut firmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizzáta fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francisci régulam in statu laicáli professus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ et reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cæléstibus, litterá-

rum expers, mirandum in modum et plane divinitus loqueretur.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum :
* Et dedit illi claritatem æternam. ℞. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v

CAnariis in insulis, ubi fratribus sui ordinis præfuit, multa perpessus, martyrii æstuans desiderio, plures infideles verbo et exemplo ad Christi fidem convertit. Romam veniens anno jubilæi, Nicolao quinto Pontifice, ægrotorum curæ in conventu Aræ cæli destinatus, eo caritatis affectu munus hoc exercuit, ut, Urbe annonæ inopia laborante, ægrôtis tamen, quorum aliquando ulcera etiam lambendo abstergēbat, nihil penitus necessarij defecerit. Eximia quoque fides et grátia curationum in eo eluxit, cum lámpadis, quæ collucebat ante imaginem beatissimæ Dei Genitrícis, quam summa devotiōne colēbat, oleo ægros inungens, signo crucis impresso, multorum morbos mirabiliter sanaverit.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradisi coronavit eum. ℞. Induit eum Dominus lorícā fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

DEmum, Compluti finem sibi vitæ adesse intelligens, lácera et obsoléta indutus túnica, conjéctis in crucem oculis, singulári devotiōne illis verbis ex sacro hymno pronuntiatis : Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens pondera, quæ fuisti digna portare Regem cælórum et Dominum, ánimam Deo reddidit pridie Idus Novembris, anno Domini supra millésimum quadringentésimo sexagésimo tertio. Ejus corpus, cum menses non paucos (ut pio confluéntium desiderio fieret satis) insepultum mansisset, quasi jam incorruptiōnem induerit, odorem suavíssimum efflavit. Illum, multis et illústribus miraculis clarum, Xystus quintus Pontifex máximus Sanctórum número adscripsit.

℞. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :
* Quia te vidi justum co-

ram me ex ómnibus gén-
tibus. *℟.* Iste est, qui con-
témpsit vitam mundi, et
pervénit ad cæléstia re-
gna. — Quia. Glória Pa-
tri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato
Lectio ix

DIdacus, Hispánus, ex
óppido sancti Nicolái
de Portu diœcésis Hispa-
lénsis, ab ineúnte ætáte,
pii sub sacerdotis disci-
plina, sanctiôris vitæ tiro-
cinium exércuit. Deínde,
ut firmius Deo se conjún-
geret, in convéntu de
Arizzáfa sancti Francísci
Assisiénsis régulam in
statu laicáli proféssus est.
Magna ibi alacritáte hú-
milis obediéntiæ et regu-
lâris observántiæ jugo se
subjiciens, contemplatióni
in primis déditus, mira
Dei luce perfundebátur,
ádeo ut de rebus cælésti-
bus, litterárum expers,
mirándum in modum et
plane divínitus loquerétur.
Canáriis in ínsulis
multa perpéssus, martýrii
æstuans desidério, plures
infidéles verbo et exémplo
ad Christi fidem convér-
tit. Romæ in convéntu
Aræ cæli ægrotórum curæ
destinátus, miro caritátis
afféctu hoc munus exér-
cuit. Grátia ínsuper cu-

rationum in eo elúxit.
Demum Complúti piíssime
ex hac vita migrávit, anno
Dómini millésimo qua-
dringentésimo sexagési-
mo tértio. Illum, multis
miráculis clarum, Xystus
quintus Sanctórum nú-
mero adscripsit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in
Ev. Nolíte timére, de Comm.
Conf. non Pont. 2 loco. [105]

AD LAUDES

℟. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidé-
lis, supra multa te consti-
tuam, intra in gáudium
Dómini tui.

Oratio

OMnípotens sempitérne
Deus, qui dispositiône
mirábili infirma mundi éli-
gis, ut fórtia quæque con-
fúndas : concéde propítius
humilitáti nostræ : ut, piis
beáti Dídaci Confessóris
tui précibus, ad perénnem
in cælis glóriam sublimári
mereámur. Per Dóminum.

*Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis.*

Die 14 Novembris

S. Josaphat

Ep. et Mart. [29]

Duplex

℣. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit : ut, eo intercedente, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro fratribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commem. præced.

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitáti nostræ : ut, piis beáti Dídaci Confessóris

tui précibus, ad perénnem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

In II Noeturno

Lectio iv

Josaphat Kuncewítius, nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo e látere imáginis Jesu crucifixi immísso, vulnus in corde suscepit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni aliisque piis opéribus instáre cœpit, ut provectióribus adolescéntibus exémplo et admiratióni esset. Vicénnis inter claustráles sancti Basilii alúmnos monásticam régulam proféssus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet sæviénte regiónis hieme, incedébat; carnes numquam, vinum nónnisi ex obediéntia adhíbuit, asperrimóque cilicio ad óbitum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescéntia Vírgini Deíparæ vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrinæque ejus brevi sic fama percrebuit, ut, quamvis junior, Byténni monastério præféctus sit; mox Vilménsis archi-

mandrīta, ac demum archiepiscopus Polocēnsis, invītus quidem, sed Catholicis gestiētibz, fūerit renuntiātus.

✠. Honēstum fecit illum Dóminus, et custodīvit eum ab inimicis, et a seductóribz tutāvit illum :
* Et dedit illi claritatem aeternam. ✠. Descenditque cum illo in foveam, et in vīculis non dereliquit eum. — Et.

Lectio v

HAC dignitate auctus, nihil de prióri vivēdi ratiōe remittens, nōnnisi divinum cultum et creditarum sibi óvium salutem cordi hábuit. Catholicæ unitatis ac veritatis strēnuus propugnator, totis viribus adlaborāvit, ut schismaticos hæreticosque ad communionem cum beāti Petri Sede redūceret. Summum Pontificem ejusque potestatis plenitudinem ab impudentissimis impiórum calūnniis et erroribus, qua conciónibus, qua scriptis pietate ac doctrina refertis, defendere numquam destitit. Episcopalem jurisdictionem et Ecclesiæ bona a laicis usurpata vindicāvit. Incredibile dictu est quot hæreticos in sinum matris Ecclesiæ revocāverit. Uniónis vero Græcæ Ec-

clésiæ cum Latīna Josaphatum promotorem existisse præclarissimum, etiam pontificia oracula diserte testantur. Ad hæc, et templi Dei decóri instaurādo, et sacrarum virginum exstruēdis ædibus aliisque piis opéribz juvādis, mensæ suæ provēntus ultro erogāvit. In pāuperes ádeo effusus, ut, cum olim inopiæ cuiusdam viduæ sublevāndæ nihil occurreret, episcopale pālīum, seu omophóron, oppignorāri jūsserit.

✠. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Dómine,
* Et voluntate labiórū ejus non fraudasti eum.
✠. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcedinis, posuisti in cápite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio vi

TOT catholicæ fidei incrementa perditissimorum hóminum ádeo excitavérunt ódia, ut, conspiratiōe ínita, Christi athlétam ad necem quærent; quam sibi imminere ipse in suo ad pópulum sermōne prænuntiāvit. Cum itaque Vitépseum pastorális visitatiōis grátia profectus esset, illi archiepiscopales invādunt ædes, óbvios quosque feriunt ac cædunt. Tum vir

mitissimus quærentibus sponte occurrat, eosque amice compellans, Filiioli, inquit, quare familiares meos cæditis? Si quid contra me habetis, ecce adsum. Hinc, impetu facto, eum verbèribus contundunt, telis confodiunt, ac demum, immàni securi necatum, in flumen projiciunt, die duodécima Novembris anni sexcentésimi vicésimi tértii supra millésimum, ætatis ejus quadragésimi tértii. Corpus, miràbili luce circumfúsus, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mártyris parricidis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes, cápitis damnati, ejurato schismate, suum scelus detestáti sunt. Cum tantus Præsul plúrimis post óbitum coruscáret miráculis, eum Urbánus octávus, Póntifex máximus, Beatórum honóribus decorávit. Pius nonus, tértio Kaléndas Júlias anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolórum Príncipum solémnia celebraréntur, coram patrum cardinálum senátu, simúlque astántibus fere quingéntis, patriárchis, metropolitís et episcopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convénerant; hunc ecclesiá-

sticæ unitátis assertórem, primum ex orientálibus, solémni ritu in Vaticaná basilica Sanctórum órdini accénsuit. Cujus Officium ac Missam Leo decimus tértius, summus Póntifex, ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

R. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

**Pro hoc Festo simplificato
Lectio ix**

Josaphat Kuncewítius, nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo e látere imáginis Christi crucifíxi immísso, vulnus in corde suscepit. Vicénnis inter claustráles sancti Basilii álumnos régulam monásticam próféssus est. Mox Vilménsis árchimandríta, demum archiepiscopus Polocénsis renunciátus, se præbuit ómnium virtútum exémp-
plar. Strénuus promótor éxstitit uniónis Ecclésiæ Græcæ cum Latína, et in

sinum matris Ecclesiæ innúmeros hæreticos revocavit. Vitæpsecum pastoralis visitationis grátia profectus et a schismaticis ad necem quæsitus, ipsis, archiepiscopales ædes jam invadentibus, sponte occurrens : Filiole, inquit, si quid contra me habetis, ecce adsum. Hinc, impetu facto, eum verbèribus contundunt, telis confodiunt et, securi necatum, in flumen projiciunt. Sanguis Mátyris parricidis ipsis in primis profuit, qui fere omnes, capitis damnati, ejurato schismate, scelus detestati sunt. Urbánus Papa octavus eum Beatórum honoribus decoravit; Pius autem nonus hunc ecclesiasticæ unitatis assertorem, primum ex orientálibus, Sanctórum ordini accensuit.

Te Deum laudamus.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélii
secundum Joánnem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

IN illo tempore : Dixit Jesus pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 59 in Joannem

Agnum quiddam, dilectissimi, magnum, inquam, est Ecclesiæ prælatio, et quæ multa indiget sapientia et fortitudine, qualem Christus proposuit : ut animam pro ovibus ponamus, et numquam illas deseramus; ut lupo generose resistamus. Hæc enim inter pastorem et mercenarium est differentia : alter propriæ, contemptis ovibus; alter, sua contempta, ovium semper salutis invigilat. Pastoris ergo exemplo demonstrato, deceptores duos meminit : furem mactantem et rapientem oves; et mercenarium permittentem, neque defendentem commissas.

✠. Coróna aurea super caput ejus, * Exprensa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. **✠.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Exprensa.

Lectio viii

Quod superiori tempore Ezéchiél his verbis insectatus est : Væ pastóribus Israël : nonne pascé-

bant semetipsos? nonne greges pascuntur a pastore? Sed illi contrarium faciebant, quod maximae malitiae genus est, et plurimorum causa malorum. Idcirco inquit : Neque quod abjectum erat, reducebant : neque quod perierat, quaerebant : neque confractum alligabant, neque infirmum consolidabant; quoniam se, non gregem pasciebant. Idem et Paulus aliis verbis significat : Omnes quae sua sunt, quaerunt, non quae Jesu Christi.

✠. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit :

* Qui minas iudicium non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix

Verum ab utroque se dissidere ostendit Christus : ab illis quidem, qui in aliorum perniciem veniunt, cum dicat, se propterea venisse, ut vitam haberent, et abundantius haberent; ab his autem, qui oves a lupis rapi negligebant, dicendo se propter eas animam ponere, ne oves perirent. Nam

cum Iudaei ipsum interire vellent, non propterea destitit a doctrina, neque credentes tradidit, sed perstitit, et pertulit mortem : ideo frequenter inquit : Ego sum pastor bonus. Quae cum nullo niti testimonio videntur, (quod enim poneret animam suam, non multo post re monstratum est; quod autem vitam haberent, et abundantius haberent, eventuum erat in futuro saeculo) alterum ab altero confirmat.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

✠. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

Oratio

Excita, quaesumus, Domine, in Ecclesia tua Spiritum, quo repletus beatus Josaphat Martyr et Pontifex tuus animam suam pro omnibus posuit : ut, eo intercedente, nos quoque eodem Spiritu moti ac roborati, animam nostram pro fratribus ponere non vereamur. Per Dominum... in unitate ejusdem Spiritus.

Vesperae a Capitulo de sequenti, Commemoratio praecedentis.

Die 15 Novembris
S. Alberti Magni

Episcopi, Confessoris
et Ecclesiæ Doctoris [69]

Duplex

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Albérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui beátum Albértum Pontíficem tuum atque Doctórem, in humana sapiéntia divínæ fidei subjiciéndam magnum effecísti : da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis : ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

✠. Justus ut palma.

Oratio Excita, quæsumus, ut supra. 806

In II Nocturno

Lectio iv

Albértus, ob singulárem doctrínam cognométo Magnus, Lauíngiæ ad Danúbium, in Suéviam, natus, a púero diligénter institú-

tus est. Studiórum causa e pátria discédens, dum Patávii morarétur, hortánte beáto Jordáno, generalí Magistro Ordinis Prædicatórum, Dominiciánæ familiæ, frustra obsistén-te avúnculo, adscríbi postulávit. Inter fratres adléctus, in ómnibus Deo déditus, religiósam observántiam et pietátem enítuit, filiáli ac tenérrima in Beátam Mariám Vírginem devotíone flagrans. Totam vitæ formam, oratíone stúdiúm præveniéndum, ita dispósuit, ut, apostólicam religióem proféssus, ad prædicatíonem verbi Dei et animárum salutem procurándam idóneus eváderet adminíster. Mox ad stúdia expléndam Colóniam Agrippínam missus, ita profécit, ut omnes fere sæculáres sciéntias diligéntissime præ ómnibus suis coævís investigáverit atque áuxerit; et de divínæ legis fonte, testánte Alexándro quarto, ádeo salutífera fluénta doctrínæ potávit, ut ejúsdem in suo pectore vigéret plenitúdo.

✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim mea auxiliábitur ei.

Lectio v

UT scientiarum thesauris alios ditaret, lector Hildeshemii, deinceps Friburgi, Ratisbonae et Argentinae constitutus est. Omnium in se admirationem convertens, cum in Parisiensi inclyta universitate sacrae facultati docendo decus adderet, magister theologiae renunciatus est. Doctrinis gentilium philosophorum ad rectae rationis dictamina revocatis, earum cum fide cohaerentiam clarius demonstravit. De divinorum intellectu mira exposuit. Quantum vero universas disciplinas, praesertim sacras, fervido ingenio atque indefesso studio provexerit, plurima ejus scripta in omni fere scientiarum genere aperte declarant. Ut studio generali sui Ordinis praesesset, Coloniā reversus est, eo successu ut ejus in scholis auctoritas et doctrinae fama magis magisque viguerit. Thomam de Aquino discipulum dilectum habuit, cujus altitudinem mentis ipse primus perspexit ac praedicavit. Erga Sacrosanctum altaris Sacramentum piissimo ferebatur affectu, deque eo praeclara conscripsit; rei quoque mysticae animis

instituendis vias ampliores paravit, adeo ut frugifer tanti magistri zelus quam late in Ecclesia patuerit.

✠. Pōsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea :
* Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vi

TOT inter gravissima munia, religiosae vitae exemplis praefulgens, a fratribus Prior Teutoniae provinciae electus est. Anagniam vocatus, Gulielmum, Ordines mendicantes impio ausu impotentem, coram Summo Pontifice Alexandro quarto retudit, qui Episcopum Ratisbonensem eum postea constituit. Curae sui gregis Albertus se totum impendit, morum humilitate ac paupertatis amore studiosissime retentis. Dimisso officio, ad episcopalis tamen ordinis labores promptus atque alacer per Germaniam et finitimas regiones spiritalia ministravit. Consilia requiruntibus quam recta ac salutifera sollicitate praebat, et in sedandis discordiis tam prudentem se ostendit, ut eum non solum Colonia pacis conci-

liatorem nóverit, verum étiam ad díssitas regiónés Prælati ac viri príncipes árbitrum componéndis díssídiis eum sæpe advocáverint. A sancto Ludóvico, Francórum rege, reliquiis Christi Passiónis, quam devotíssime Albértus colébat, donátus est. In áltero Concílio Lugdunénsi negótia gravióra perégit. Tandem, sénio consúptus, docére déstitit. Contemplatióni exínde inténtus, in gáudium Dómini sui intrávit anno milésimo ducentésimo octogésimo. Sacros honóres in díocésibus plúribus atque in Ordine Prædicatórum ei, Romanórum Pontíficum auctoritáte, jam ántea tribútos, Pius Papa undécimus cúmulans, Sancti Albérti Magni festum, áddito Doctóris título, Sacrórum Rítuum Congregatiónis votum libentíssime excípiens, ad Ecclésiám univérsam exténdit.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. — Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco.

Lectio pro festo commemorato ad Matutinum legenda juxta Rubricas.

Lectio ix

ALbértus, ob singulárem doctrínam, cognómén-to Magnus, Lauíngiæ ad Danúbium, in Suévía natus, a púero diligénter institútus, studiórum causa e pátria discédens, dum Patávii morarétur, hortánte beáto Jordáno, generáli magístro Ordinis Prædicatórum, frustra obsistén-te avúnculo, Domini-ciánæ famíliæ adscríbi postulávit. Inter fratres adléctus, religiósa observántia ac pietáte enítuit, et Beátam Mariám Vírginem summópere diléxit, animarúmque zelo flagrávit. Ad stúdia explénda, Colóniam Agrippínam missus fuit. Póstea Hildeshémii, Fribúrgi, Ratisbónæ et Argentínæ lector fuit constitútus. In Parisiénsi cáthedra multam sibi laudem comparávit. Thomam de Aquino discipulum diléctum hábuit, ejúsque altitúdinem mentis primus perspéxit ac prædicávit. Anagníæ, coram Summo Pontífice Alexándro Quarto, Gulielmum, Ordines Mendicántes ímpio ausu ímpeténtem,

rétudit, et póstea Epíscopus Ratisbonénsis fuit renunciátus. In consíliis suppeditándis, in discórdiis componéndis mirífice se gessit, ádeo ut pacis conciliátor mérito fúerit appellátus. Plúrima scripta in omni fere scientiárum génere, præsertim sacrárum, exarávit, et de mirábili Altáris Sacraménto præclára compósuit. Virtútibus et miráculis claríssimus, óbiit in Dómino anno millésimo ducentésimo octogésimo. Cultum in plúribus Diocésibus et in Ordine Prædicatórum jamdúdum, Romanórum Pontíficum auctoritáte, ei præstitum, Pius Papa Undécimus auxit, ejúsque festum, áddito Doctóris título, Sacrórum Rítuum Congregatiónis votum libénter excípiens, ad Univérsam Ecclésiám exténdit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum Pontíficem tuum atque Doctórem, in hu-

mána sapiéntia divínæ fidei subjiciéndam magnum effecísti : da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis : ut luce perfécta fruántur in cælis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 16 Novembris

S. Gertrudis

Virg. [111] Duplex

✠. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi : * áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

Deus, qui in corde beátæ Gertrúdis Vírginis júcúndam tibi mansiónem præparásti : ipsíus méritis et intercessióne; cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Albérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

✠. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui beátum, *ut supra.*

In II Noeturno

Lectio iv

Gertrúdis, Islébii in Saxónia nóbili genere nata, quinquennis in monasterio Rodardénsi, ordinis sancti Benedicti, virginitatem suam ac seipsam Jesu Christo obtulit. Quo ex tempore a mundanis rebus prorsus aliena, virtutisque sedulo intenta, caelestis vitae genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam, rerum divinarum cognitionem adiunxit; quarum meditatione vehementius ad virtutem incensa, brevi christianam perfectionem adempta est. De Christo ejusque vitae mysteriis saepenumero pio cum animi sensu loquebatur, unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia et actiones referebat. Quamvis autem multis eximiis naturae et gratiae donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescébat, ut, inter praecipua divinae bonitatis miracula hoc item memoraret, quod se indignissimam misericorditer sustineret.

✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ✠. Specie tua et pulchritu-

dine tua intende, prospere procede, et regna. — Et deducet.

Lectio v

TRigesimum aetatis annum agens, primum Rodardénsis monasterii, ubi religiosam vitam est professsa, deinde Elpediáni praeses electa, quadraginta annorum spatio, ea caritate, prudentia, et regularis disciplinae studio munus obivit, ut coenobium religiosae perfectionis domicilium videretur. Utrobique vero, licet esset omnium mater et magistra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demissione pari ministram se exhibebat. Quo liberior Deo vacaret, vigiliis, abstinentia aliisque cruciatibus corpus afflixit; semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem ac patientiam praetulit singularem. Proximorum salutis omni ope studuit, piaque curae copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extases, altissimaeque contemplationis et divinae unionis donum obtinuit.

✠. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. ✠. Propter veritatem, et man-

suetúdinem, et justítiam. — Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

Lectio vi

UT méritum acceptíssimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúdam sibi esse mansiónem testátus est. Deíparam Vírginem, véluti matrem et curatricem a Jesu accéptam, pietáte præcipua prosequébatur, ab eáque multa accépit beneficia. Erga diviníssimum Eucharístiæ sacraméntum et passió-nem Dómini tanto amóre cum grati ánimi sensu afficiebátur, ut intérdum ubéribus lácrimis perfunderétur. Justórum ánimas piaculáribus flammis addictas, quotidíanis subsidiis et précibus juvabat. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophetiæ dono cláruit. Dénique, flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, anno Dómini millésimo ducéntésimo nonagésimo secúndo vita decéssit. Miráculis vivens et post mortem a Deo illustráta est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchri-

tú-dine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Gertrúdis, Islébii in Saxónia nata, quinquénis in monastério Elpidiensi, órdis sancti Benedicti, virginitátem suam ac seípsam Jesu Christo obtulit. Sanctam Mechtildem magístram hábuit, qua duce ad altíssima contemplatiónis dona pervénit. Erga diviníssimum Eucharístiæ sacraméntum et passió-nem Dómini tanta caritáte æstuábat, ut, ea recógitans, ubéribus lácrimis perfunderétur. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophetiæ dono cláruit. Dénique, flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, vita decéssit, miráculis vivens et post mortem illústris.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de Communi Virginum I loco. [122]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum *

hómini negotiátóri quæ-
rénti bonas margarítas :
invénta una pretiósa, de-
dit ómnia sua, et compa-
rávit eam.

Oratio

DEus, qui in corde beátæ
Gertrúdis Vírginis ju-
cúndam tibi mansiónem
præparásti : ipsíus méritis
et intercessióne; cordis
nostri máculas cleménter
abstérge, et ejúsdem trí-
bue gaudére consórtio.
Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Veni,
Sponsa Christi, * áccipe
corónam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætér-
num.

Et fit Com. sequentis.

Die 17 Novembris

S. Gregorii Thaumaturgi **Episc. et Conf. [69]**

Semiduplex

Ant. Sacerdos et Pónti-
fex, * et virtútum ópifex,
pastor bone in pópulo, ora
pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

C 1

DA, quæsumus, omní-
potens Deus : ut beáti
Gregórii Confessóris tui

atque Pontíficis veneránda
solémnitas, et devotióne
nobis áugeat, et salútem.
Per Dóminum.

In II Noeturno

Pro hoc Festo simplicitate,
Lectiones iv et v in unam
junctæ dicuntur ut ix.

Lectio iv

Regórius, Neocæsá-
réæ Ponti epíscopus, sanctitáte do-
ctrináque illústris, signis
vero ac miráculis multo
illústrior, quorum multi-
túdine atque præstántia
Thaumáturgus appellátus
est, et sancti Basílii testi-
mónio cum Móyse, Pro-
phétis et Apóstolis com-
parátus; montem, qui ec-
clésiæ ædificatióne impedi-
ebat, oratióne álio
tránstulit. Item palúdē,
inter fratres causam dis-
cordiárum, exsiccávit. Ly-
cum flúvium, perniciosē
agros inundántem, defixo
ad ripam quo sustenta-
bátur báculo qui statim
viréntem crevit in árbo-
rem, coércuit, ut póstea
ultra eum términum non
efflúxerit.

℣. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ℣. Ni-
hil proficiet inimícus in eo,
et filius iniquitátis non no-
cébit ei. — Manus enim.

Lectio v

SÆpissime dæmones ex idolórum simulácris atque ex hóminum corpóribus ejécit, múltaque ália mirabiliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cum étiam prophético spírítu futúra prædiceret. Qui, migráturus e vita, cum quæsisset quot in civitaté Neocæsariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset tantum esse septémdecim; Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cum cœpi episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclesiám illustrávit.

✠. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Sermo sancti Máximi
Episcopi

Homilia 59, quæ est 2
de S. Eusebio

Lectio vi

BEáti Patris Gregórii mérita jam in tuto pósitá secúri magnificémus; qui, gubernáculum fidei

viriliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit. Qui, contra omnes adversários, scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuít, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste confli-ctus?

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 11, 22-24

IN illo témpore : Respóndens Jesus discípulis suis ait illis : Habéte fidem Dei. Amen dico vobis quia quicúmque díxerit huic monti : Tóllere et mittere in mare, et non hæsitáverit in corde suo, sed crediderit quia quodcúmque díxerit fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilla sancti Bedæ
Venerabilis, Presbyteri

Lib. 3 Comment. in Marc.
cap. 11

Solent gentiles qui
contra Ecclesiam
maledicta scripsere,
improperare nostris
quod non habuerint plenam
fidem Dei, quia nunquam
montes transferre potuerint.
Quibus respondendum est
non omnia scripta esse, quæ
in Ecclesia sunt gesta, sicut
etiam de factis ipsius Christi
et Domini nostri Scriptura
testatur. Unde et hoc quoque
fieri potuisset, ut mons
ablatus de terra mitteretur
in mare, si necessitas id fieri
poposcisset. Quomodo legimus
factum precibus beati Patris
Gregorii, Neocæsaræ Ponti
antistitis, viri meritis et
virtutibus eximii, ut mons
in terra tantum loco cederet,
quantum incolæ civitatis opus
habebant.

✠. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum : stolam gloriæ
induit eum, * Et ad portas
paradisi coronavit eum. ✠. Induit
eum Dominus lorica[m] fidei,
et ornavit eum. — Et.

Lectio viii

CUM enim, volens ædificare
ecclesiam in loco apto,
videret eum angu-

stio[re]m esse quam res
exigebat, eo quod ex una
parte, rupe maris, ex alia,
monte proximo coarctaretur;
venit nocte ad locum, et,
genibus flexis, admouit
Dominum promissionis suæ,
ut montem longius juxta
fidem petentis ageret. Et,
mane facto, reversus invenit
montem tantum spatii reliquisse
structoribus ecclesiæ quantum
opus habuerant. Potebat ergo
hic, potebat alius quis ejusdem
meriti vir, si opportunitas
exigisset, impetrare a Domino,
merito fidei, ut etiam mons
tolleretur et mitteretur in mare.

✠. Sint lumbi vestri præcincti,
et lucernæ ardentes in manibus
vestris : * Et vos similes
hominibus expectantibus
dominum suum, quando revertatur
a nuptiis. ✠. Vigilate ergo,
quia nescitis qua hora Dominus
vester venturus sit. — Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix

Verum, quia montis
nōmine nonnumquam
diabolus significatur, videlicet
propter superbiam qua se
contra Deum erigit, et esse
vult similis Altissimo;
mons ad præceptum eorum
qui fortes fide sunt, tollitur
de terra et in mare projicitur,
cum, prædicā-

tibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repélitur qui ad vitam sunt præordináti, et in turbuléntis amarisque infidélium méntibus vesániam suæ tyránnidis exercére permíttitur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

C 1

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 18 Novembris

In Dedicatione
Basilicarum

Ss. Petri et Pauli **App.**

Duplex majus

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ [140], præter Lectiones, ut infra.

In I Vesperis fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : sto-

lam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Da quæsumus, *ut supra.*

In I Nocturno

De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i **Cap. 21, 18-27**

ET erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero civitas aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretiósó ornáta. Fundaméntum primum jaspis, secúndum sapphírus, tértium chalcedónius, quartum smarágdu, quintum sárdonyx, sextum sárdius, séptimum chrysólithus, octávum berýllus, nonum topázius, décimum chrysóprasus, undécimum hyacínthus, duodécimum amethýstus.

℣. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Lectio ii

ET duódecim portæ duódecim margarítæ sunt per síngulas, et síngulæ

portæ erant ex singulis margaritis, et platæa civitatis aurum mundum, tamquam vitrum perlucidum. Et templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnipotens templum illius est, et Agnus. Et civitas non eget sole neque luna, ut luceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et.

Lectio iii

ET ambulábunt gentes in lúmine ejus, et reges terræ áfferent glóriam suam et honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem, nox enim non erit illic. Et áfferent glóriam et honórem géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum aut abominatióne fáciens et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómine tuo : veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio gló-

riæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II Nocturno

Lectio iv

Solim apud Christiános veneratióne habuérent, illa celebér-
rima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora, vel áliquod Mártýrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessi-
ónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus, tamquam ad fidei petram et Ecclésiæ fundaméntum conveniéntes, locum, Príncipis Apostolórum sepúl-
cro consecrátum, summa religi-
óne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedú-
cis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Illuc Constantinus Magnus imperátor octávo die post susceptum baptísmum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrimárum profúdit. Mox, sumpto ligóne ac bidénte, terram éruit; indeque duódecim terræ cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco basilicæ Principis Apostolórum designáto, ecclésiám ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénsem ecclésiám quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit, et in ea altáre lapídeum, chrísmate delibútum, eréxit; atque ex eo témpore sancívit ne deinceps altária nisi ex lápide fierent. Idem beátus Silvéster basilicam sancti Pauli Apóstoli, in via Ostiénsi ab eódem Constantíno imperátore magnificentíssimè ædificátam, dedicávit. Quas basilicas idem imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

R. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter

ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

Porro Vaticanam basilicam, vetustáte jampridem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius ac magnificentius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus, hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti, solémni ritu consecrávit. Basilicam vero Ostiénsem, quum dira incéndii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tértio pénitus consumpsisset, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam, et ab intéritu véluti vindicatam, Pius nonus, auspiciatíssimam nactus occasionem qua dogma de immaculáta beátæ Mariæ Vírginis Conceptione, nuper ab ipso proclamátum, ingéntem cardinálíum et episcopórum númerum ex díssitis étiam cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat; die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus purpuratórum patrum et antístitum coróna, solémniter dedicávit, ejúsque celebritátis

memóriam hac die reco-
lendam decrevit.

℟. Mane surgens Jacob
erigebat lápidem in títu-
lum, fundens óleum désu-
per; votum vovit Dómi-
no : * Vere locus iste
sanctus est, et ego ne-
sciébam. ℣. Cumque evi-
giláset Jacob de somno,
ait. — Vere. Glória Patri.
Vere.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

EX locis sacris, quæ ab
initio apud Christiános
veneratióem habuerunt,
insignis semper hábita est
Conféssio sancti Petri in
Vaticánis, Príncipis Apo-
stolorum sepúlcro conse-
cráta. Illuc Constantínus
Magnus perrexisse trádi-
tur, et sumpto ligóne ac
bidénte terram eruisse, ac
locum designásse basíli-
cæ, quam suis sumptribus
ipse ædificávit. Eam san-
ctus Silvéster Papa déci-
mo quarto Kaléndas De-
cémbri dedícávit, et ex
eo témpore præscripsit, ne
deinceps altária nisi ex
lápide fierent. Quam, ve-
tustáte jampridem colla-
béntem, ac multórum
Pontíficum pietáte magni-
ficéntius a fundaméntis
eréctam, Urbánus octávus
eádem die, anno millésimo

sexcentésimo vigésimo
sexto, solémniter dedicá-
vit. Itémque basílicam
sancti Pauli Apóstoli, in
via Ostiénsi ab eódem
Constantíno imperátore
sumptuosissime exstrú-
ctam, et a sancto Silvéstro
Papa item consecrátam,
ac, diro incéndio consúm-
ptam, indeféssa quátuor
Pontíficum cura splení-
dus quam ántea eréctam;
Pius nonus, auspicatíssi-
mam nactus occasiódinem
definitiódinis dógmatis de
immaculáta beátæ Vírgi-
nis Mariæ Conceptione,
solémni antístitum coróna
circúmdatus, consecrávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in
Ev. Ingressus Jesus, ut in die
Octava Dedicationis. [172]

In Vesperis fit Commemo-
ratio sequentis ac S. Pontiani
Papæ et Martyris.

Die 19 Novembris

S. Elisabeth

Viduæ [130] Duplex

Ant. Símile est regnum
cælórum hómini negotia-
tóri quærénti bonas mar-
garítas : invénta una pre-
tíosa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam.

℣. Spécie tua et.

Oratio

TUorum corda fidélium,
Deus miserátor, illú-
stra : et, beátæ Elisabeth
précibus gloriósis; fac nos
próspera mundi despícere,
et cælésti semper consola-
tione gaudére. (Per Dómi-
num nostrum.)

Deinde fit Commemoratio
S. Pontiani Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro
lege Dei sui certávit usque
ad mortem, et a verbis
impiórum non tímuit; fun-
dátus enim erat supra
firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

GRegem tuum, Pastor
ætérne, placátus in-
ténde : et per beátum Pon-
tíanum Mártirem tuum
atque Summum Pontifi-
cem, perpétua protectióne
custódi; quem totíus Ec-
clésiæ præstitísti esse pa-
stórem. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

 SElisabeth, Andréæ
regis Hungáriæ
fília, ab infántia
Deum timére cœpit; et,
crescens ætáte, crevit
étiam pietáte. Ludovíco
Lantgrávio Hássiæ et
Thuringiæ in cónjugem
copuláta, non minóri cura
quæ Dei quam quæ viri

sui erant, exsequebátur.
Surgens enim noctúrno
témpace, oratióni diu in-
cumbébat; ac, váriis mise-
ricórdiæ officiis dédita, ví-
duis, pupíllis, ægrótiis,
egéntibus sédulo inservié-
bat, gravíque fame ur-
génté, domus suæ fru-
ménta liberáliter erogá-
bat. Leprósos hospítio
suscípiens, manus eórum
et pedes osculabátur. Cu-
rándis autem et aléndis
paupéribus insigne xeno-
dochíum constrúxit.

✠. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te
mirabíliter délixtera tua.

✠. Spécie tua et pulchri-
túdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna.
— Et dedúcet.

Lectio v

DEfúncito cónjuge, ut
Deo libérius servíret,
depósitis ómnibus sæculá-
ris glóriæ indumentis, vili
túnica indúta est, atque,
órdinem Pœniténtium san-
cti Francísci ingrédia, pa-
tiéntiæ et humilitátis vir-
túte máxime enítuit. Nam,
bonis ómnibus exúta, a
própriis ædibus ejécta, ab
ómnibus derelicta, contu-
mélias, irrisiões, obtre-
ctatiões invícto ánimo
tolerávit, ádeo ut summó-
pere gauderet se tália pro
Deo pati. Ad ínfima quæ-

que ministéria erga páuperes et ægrótos se abjiciens, eis necessariá procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

CUM vero in his aliisque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem domésticis suis ante prædixit. Cumque, defíxis in cælum óculis, divínæ contemplatióni vacáret, a Deo mirábiliter recreáta et sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis et rite probátis, Gregórius nonus Sanctórum número eam adscrípsit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. **G**lória Patri. Múlier.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

ELisabeth, Andréæ regis Hungáriæ filia, ab infántia timére Deum cœpit; et, crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ et Thuringiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura, quæ Dei quam quæ viri sui erant, exsequebátur. Oratióni assídue incúmbens et misericórdiæ opéribus dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat, in quorum étiam levámen insígne xenodochíum constrúxit. Defúcto cónjuge, ut Deo libérius serviret, vili túnica indúta est, atque, órđinem Pœniténtium sancti Francisci ingrèssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, a própriis dómibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiones, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, ádeo ut summópere gaudéret se tália pro Deo pati. Cum tandem in sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, obdormívit in Dómino. Eam, miráculis claram, Gregórius nonus in Sanctórum número rétulit. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in
Ev. Simile est, de Communi
non Virginum. [134]

Pro S. Pontiano Papa et Mart.

Lectio ix

PONTIÁNUS, Románus,
præfuit Ecclésiæ Ale-
xáandro imperátore; qui
sanctum Pontíficem, pro-
pter christiánæ fidei con-
fessionem, in Sardiniam
ínsulam cum Hippólyto
presbýtero relegávit. Ubi
is, pro Christi fide multis
calamitatibus afflictus,
tértio Kaléndas Novém-
bris e vita migrávit. Ejus
corpus, Fabiáno Pontífice,
cum clero Romam delá-
tum, in cœmetério Callísti
via Appia sepelitur. Sedit
annos quátuor, menses
quátuor, dies viginti quin-
que. Fecit ordinationes
duas mense Decémbri,
quibus creávit presbýte-
ros sex, diáconos quinque,
episcopos per diversa loca
sex.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Date ei *
de fructu mánuum suá-
rum, et laudent eam in
portis ópera ejus.

Oratio

TUórum corda fidélium,
Deus miserátor, illú-
stra : et, beátæ Elisabeth
précibus gloriósis; fac nos

próspera mundi despícere,
et cælésti semper consola-
tione gaudére. Per Dómi-
num.

Et fit Commem. S. Pontiani
Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam
suam in hoc mundo, in vi-
tam ætérnam custódit
eam.

✠. Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor
ætérne, placátus in-
ténde : et per beátum Pon-
tiánum Mártirem tuum
atque Summum Pontífi-
cem, perpétua protectióne
custódi; quem totíus Ec-
clésiæ præstitísti esse pa-
stórem. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de se-
quenti, Commemoratio præ-
cedentis.

Die 20 Novembris

S. Felicis de Valois

Confessoris [94]

Duplex (m. t. v.)

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Simi-
lábo eum * viro sapiénti,
qui ædificávit domum
suam supra petram.

Oratio

DEus, qui beátum Felí-
cem Confessórem tu-
um ex erémo ad munus
rediméndi captivos céli-

tus vocare dignatus es : præsta, quæsumus; ut per gratiam tuam ex peccatorum nostrorum captivitate, ejus intercessione, liberati, ad cælestem patriam perducamur. Per Dñm.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem, et panem otiosa non comedit.

℟. Diffusa est gratia.

Oratio Tuorum corda, ut supra. 822

In II Nocturno

Lectio iv

Elix, Hugo antea dictus, ex regali Valesiorum familia ortus in Gallia, ab ineunte ætate non levia dedit futuræ sanctitatis indicia, præsertim misericordiæ erga pauperes. Nam, adhuc infans manu propria, ac si grandior esset et iudicii maturitate polleret, nummos egenis distribuit; jam grandiusculus, solèbat ex apposis in mensa dapibus ad ipsos mittere, et ferme eo, quod sapidius erat, obsonio pauperculos pueros recreabat; adolescens, non semel vestibus se exspoliavit, ut inopes

cooperiret. Ab avunculo Theobaldo, Xamphane et Blésii comite, vitam reo mortis impetravit, prædicens hunc infamem hactenus sicarium, mox sanctissimis præditum moribus evasurum : veridicum testimonium monstravit eventus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum :

* Et dedit illi claritatem æternam. ℟. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Post exactam laudabiliter adolescentiam cepit ex cælestis contemplationis studio solitudinem cogitare; prius tamen voluit Sacris initiari, ut omnem regni, a cujus successione jure legis Salicæ non longe distabat, spem sibi præcideret. Sacerdos factus, et prima Missa devotissime celebrata, non multo post in eremum secessit, ubi, summa abstinentia victitans, cælestium charismatum abundantia pascébatur. Ibi cum sancto Joanne de Matha Parisiensi doctore, a quo ex divina inspiratione quæsitus et inventus, per aliquot annos san-

ctissime vixit; donec ambo per Angelum a Deo admóniti Romam petierunt, speciálem a summo Pontífice vivéndi régulam impetráturi. Facta igitur Innocéntio Papæ tértio inter Missárum solémnia revelatióne religiónis et institúti de rediméndis captívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio, cándidis véstibus bicolóri cruce signátis indúitur, ad eam formam qua Angelus indútus apparuit. Et insuper vóluit Póntifex, ut nova religio, juxta tríplicem colórem quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Regula própria, ex summi Pontíficis Innocéntii confirmatióne, accépta, in diocési Meldénsi apud locum qui Cervus Frigidus dicitur, primum órdis paulo ante a se et sócio extrúctum cœnóbium ampliávit, ubi religiósam observántiam et redemptiόνis institútum mirífice cóluit, ac inde per alúmnos in álias províncias dili-

gentíssime propagávit. Ilústrem hic a beáta Vírgine Matre favórem accépit; dormiéntibus síquidem cunctis frátribus et ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis Deíparæ média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus, Felix, de more vígilans et horas prævéniens, chorum ingræssus, réperit beátam Vírginem in médio chori, hábitu cruce órdis insigníto indútam, ac Cælítibz simíliter indútis sociátam. Quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, laudes divínas concínuit ríteque persólvit. Et, quasi jam a terrestri ad cæléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, fílios ad caritátem erga páuperes et captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio tértio.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia re-

gna. — Quia. Glória Patri.
Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Felix, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum familia ortus in Gállia, ab adolescéntia cœpit cæléstis contemplationis stúdio solitúdinem cogitare. Sacerdos factus, in erémum secéssit, ubi cum sancto Joánne de Matha per áliquot annos vixit, donec ambo per Angelum a Deo admóniti Romam petiérunt, ubi a summo Pontífice Innocéntio tertio, cælitus item admónito, approbationem novi ordinis ad rediméndos captivos obtinuérunt; quem ex cándidis véstibus, bicolóri cruce signátis, ab Angelo accéptis, idem Póntifex sanctíssimæ Trinitátis nómine decorávit. Mox in diocési Meldénsi apud locum, qui Cervus Frigidus dicitur, primum ordinis cœnóbium exstruxérunt. Illústrem ibi Felix a beáta Vírgine María favórem accépit, cum eam in médio chori, hábitu cruce ordinis insigníto indútam, réperit. Ætáte ac méritis consummátus óbiit in Dómino, anno ducentésimo duodécimo supra millésimum. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolite timére, de Comuni Confessoris non Pontificis 2 loco. [105]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui beátum Felicem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captivos cælitus vocáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per grátiam tuam ex peccatorum nostrórum captivitate, ejus intercessióne, liberáti, ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 21 Novembris

In Præsentatione
beatæ Mariæ Virginis

Duplex majus

Omnia de Comm. Festorum B. Mariæ Virg. [174], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine ex-émplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, alle-lúja.

Oratio

DEus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus Sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti : præsta, quæsumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commemoratio præcedentis.

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo condidit ore, manu.

℟. Justum dedúxit.

Oratio

DEus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cælitus vocáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne, liberáti, ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In II Noeturno

Pro hoc Festo simplificato Lectio iv dicitur ut ix.

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de fide orthodóxa

Lectio iv Liber 4, cap. 15

Ioachim lectíssimam illam ac summis láudibus dignam mulierem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmódum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratióem ac promissió-nem, Samuélem procreávit; eódem modo hæc étiam, per obsecratióem et promissióem, Dei Genitricem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuiquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Mariæ nómine significátur). Vere etenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxstitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúci-tur. Ac deínde, in domo Dei plantáta atque per Spíritum sagináta, instar olivæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium efficitur; ut quæ vidélicet ab

omni hujusce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxisset, atque ita virginem una cum corpore ánimam conservasset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta,
* Dedi suavitátem odóris.
℣. Et sicut cinnamómun et bálsamum aromatízans.
— Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Virgínibus

Liber 2, post initium

Lectio v

Talis fuit María, ut ejus unius vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displicet, opus probémus; ut, quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémpulum. Quantæ in una Virgine species virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexillum fidei, devotiónis obséquium; virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret; quantas compléxa, ad Dóminum trahet, dicens : Hæc torum filii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre!

℟. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa

tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúdbant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio vi

Quid ergo éxsequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam : álium ultra natúram superfuisse, álium pene ipsi natúræ defuisse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et, si quando reficiéndi successisset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delicias ministráret. Dormire non prius cupíditas quam necéssitas fuit; et tamen, cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus, qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta continúa, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum.
℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et. Glória Patri. Unguéntum.

In III Nocturno Homilia in
Ev. Loquente Jesu. [186]

In *℟. vii dicitur* : tuam
sanctam Præsentationem.

AD LAUDES

℟. Diffusa est grátia in
lábiis tuis. *℟.* Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Beáta
es, * María, quæ credi-
dísti : perficiéntur in te,
quæ dicta sunt tibi a Dó-
mino, allelúja.

Oratio

DEus, qui beátam Ma-
ríam semper Vírgi-
nem, Spíritus Sancti habi-
táculum, hodiérna die in
templo præsentári vo-
luísti : præsta, quæsu-
mus; ut, ejus intercessió-
ne, in templo glóriæ tuæ
præsentári mereámur. Per
Dóminum... in unitáte
ejúsdem Spíritus Sancti
Deus.

IN II VESPERIS

℟. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. *℟.* Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beáta
Dei Génitrix, María, * Vir-
go perpétua, templum Dó-
mini, sacrárium Spíritus
Sancti, sola sine exémplo
placuísti Dómino nostro
Jesu Christo, allelúja.

Et fit Commem. sequentis.

Die 22 Novembris

S. Cæciliæ

Virg. et Mart. Duplex

IN I VESPERIS

Quando I Vesperæ dicendæ
sint integræ, Añæ erunt de
Laud. 840; Psalmi ut in
Communi Festorum B. Ma-
riæ Virginis [174]; Capitulum
et Hymnus de Laudibus. 840

Ant. Est secrétum, Vale-
riáne, quod tibi volo díce-
re : Angelum Dei hábeo
amatórem, qui nímio zelo
custódit corpus meum.

℟. Spécie tua et.

Oratio

DEus, qui nos ánnua
beátæ Cæciliæ Vírgi-
nis et Mártiris tuæ solem-
nitáte lætíficas : da, ut,
quam venerámur officio,
étiam piæ conversatiónis
sequámur exémplo. Per
Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Virginum
Dóminum, * Veníte, ado-
rémus. *Ps. 94* Veníte, ex-
sultémus. 3

Hymnus

Virginis Proles Opifex-
que Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
ritque Virgo;
Virginis partos cánimus
decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis
beáta
Sorte, dum gestit frágilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille poenárum génera ex-
pavéscens,
Sáanguine effúso méruit se-
rénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas poenas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. Cæcília virgo * Al-
máchium superábat : Ti-
búrtium et Valeriánum ad
corónas vocábat.

Psalmus 8

Domine, Dóminus no-
ster, * quam ad-
mirábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimicum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum su-
per ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : ínsuper et pé-
cora campi.

Vólucres cæli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirábile
est nomen tuum in univér-
sa terra!

Ant. Cæcília virgo Almá-
chium superábat : Tibúr-
tium et Valeriánum ad
corónas vocábat.

Ant. Expánsis mánibus, *
orábat ad Dóminum, ut
eam eríperet de inimícis.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diēi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Expánsis mánibus, orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Ant. Cilicio * Cæcilia membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in próelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

De Epístola prima
beáti Pauli Apóstoli
ad Corínthios

Lectio i   **Cap. 7, 25-40**

E virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit

virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

R. Cantántibus órganis, Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat dicens : * Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. **V.** Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. — Fiat.

Lectio ii

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri; et divísus est. Et múlIER innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómo-

do pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. O beáta Cæcília, quæ duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum episcopum in vultu angélico demonstrásti. ℣. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. — Urbánum.

Lectio iii

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri; quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod, si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem

quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in pectore, et non diébus neque nóctibus vacábat * A collóquiis divínis et oratióne. ℣. Expánsis mánibus, orábat ad Dóminum, et cor ejus igne cælesti ardébat. — A collóquiis. Glória Patri. A collóquiis.

In II Nocturno

Ant. Dómine Jesu Christe, * seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prósperé procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cāsia a vestimentis tuis, a dōmibus ebūrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus, Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati

sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consilii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcilia seminasti.

Ant. Beáta Cæcilia * dixit ad Tibúrtium : Hódie te fateor meum cognatum, quia amor Dei te fecit esse contemptorem idolorum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébitur dum turbábitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna : *

dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Ant. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium : Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Ant. Fiat, Dómine, * cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípíet eam.

Quóniam ecce reges ter-

ræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filix Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarréti in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi : * ipse reget nos in sácula.

Ant. Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

℟. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **℟.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv

Cæcilia, virgo Rómána, nóbili genere nata, a prima ætáte christiánæ fidei præceptis institúta, virginitátem suam Deo vovit. Sed, cum póstea, contra suam voluntátem, data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit : Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit; quare ne quid in me commíttas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attingere non est ausus; quin étiam áddidit se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcilia cum sine baptismo negáret id fieri posse, incénsus cupiditáte vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu Vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiómem in Mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

✠. Cilicio Cæcilia membra domábat, Deum gemítibus exorábat, * Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat. ✠. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. — Tibúrtium.

Lectio v

INde ad Cæciliam revérsus, orántem et cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit. Quo aspéctu obstupefáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit; qui, a Cæcilia Christi fide imbútus et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem paulo post, Almáchio præfécito, constánter mártýrium súbiit. Qui mox Cæciliam comprehénderi imperat, ab eáque primum, ubi Tibúrtii et Valeriáni facultátes sint, exquirít.

✠. Cæciliam intra cubiculum orántem invénit, et juxta eam stantem Angelum Dómini : * Quem videns Valeriánus, nímio terrore corréptus est. ✠. Angelus Dómini descendit de cælo, et lumen refúlsit in habitáculo. — Quem.

Lectio vi

CUI, cum Virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondisset, eo furóre concitátus est, ut eam, in ipsíus ædes redúctam, in bálneo combúri jússet. Quo in loco cum diem noctémque ita fuisset ut ne flamma quidem illam attingeret, eo im-

míssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuísset, semivívam reliquit. Illa tríduo post, sextodécimo Kaléndas Octóbris, Alexándro imperatóre, dúplici virginitátis et martýrii palma decoráta, evolávit in cælum. Cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus ædibus ecclésia ipsíus Cæciliæ nómine consecráta. Ejus et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora, a Pascháli primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæciliæ ecclésia cóndita sunt.

✠. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcilia seminásti : * Cæcilia fámula tua quasi apis tibi argumentósa deservit. ✠. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. — Cæcilia. Glória Patri. Cæcilia.

Pro hoc Festo simplicitate

Lectio ix

Cæcilia, virgo Romána, a nobili génere nata, a prima ætáte virginitátem suam Deo vovit. Sed cum

invíta núptui data esset Valeriáno, huic persuásit, ut ipsam illibátam relíqueret et ad beátum Urbánum Papam iret, ut, accépto baptísmate, dignus fieret, qui Angelum Cæciliæ protectórem vidéret. Quod cum Valeriánus obtinuísset, fratrem suum Tibúrtium convértit ad Christum, ita ut ambo paulo post sub Almáchio præfécito martýrium subierint. Cæcilia autem ab eódem Almáchio comprehénsa, quod illórum facultates in páuperes distribuísset, in bálneo combúri jussa est. Sed, cum flamma eam attingere non audéret, ibídem secúri ter percússa et semivíva relícta, post tríduum virginitátis et martýrii palmam est consecúta, et in cœmetério Callísti sepúlta. Ejus et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora, a Pascháli Papa primo in Urbem transláta, in ecclésia, ipsíus sanctæ Cæciliæ nómine consecráta, cóndita sunt.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Crédimus Christum * Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Psalmus 95

EAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriae géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveá-

mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Crédimus Christum Filium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Ant. Nos sciéntes * sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filię Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Ant. Tunc Valeriánus * perréxit, et, signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrarum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Tunc Valeriánus perréxit, et, signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

V. Elégit eam Deus, et praelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipientes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 79 in Matth.,
post initium

Uam ob causam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualem-cúm-que persónam sine discrimine súbicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat dicens : Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum; et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatióem, quippe cum sit ea res natúra sublímis : quod inde patet, quia neque in véteri Testaménto a priscis illis sanctísque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitáte jubétur. Non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Paulus ait : De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo; et laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio : Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse * Contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem

cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. — Contemptórem.

Lectio viii

Q Uóniam igitur et magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimatio, ne quis, ea perfectá, se totum perfectísse putáret ac cétera negligeret, hanc parábolam pósuit; ut osténderet, virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac mérito quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat; fornicátor enim córporum, istæ vero pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non est autem córporum et pecuniæ par cupiditas; sed ácrior multo atque vehementior illa córporum est. Quanto igitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcirco étiam fátuas appellávit; quóniam, majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

℟. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum antístitem; * Quia ad ipsum hábeo secréta quæ pérferam. ℣. Tunc Valeriánus perréxit, et, signo quod accéperat, invenit sanctum Urbánum.

— Quia ad ipsum habeo
secrêta quæ pérferam.
Glória Patri. Quia.

Lectio ix

L Ampades autem hoc
loco illud ipsum vir-
ginitátis donum appéllat
et sanctimóniæ puritatem;
óleum vero benignitatem,
eleemósynam, impénsum
indigéntibus auxílium.
Tardánte autem sponso,
dormitavérunt omnes, et
dormiérunt. Non parvum
témporis rursus spátium
interjéctum osténdit, ut
discípulos, regnum ipsíus
mox futúrum exspectán-
tes, ab ea opinióne dedú-
ceret; id enim illi sperá-
bant : quaprópter crebro
ab hujúsmodi eos spe ré-
vocat. Ad hoc, illud quo-
que indicat, somnum
quemdam esse mortem.
Dormiérunt, inquit; mé-
dia autem nocte clamor
factus est : vel, ut in
eádém parábola persístat,
vel rursus osténdit in no-
cte futúram esse resurre-
ctiónem. Clamórem étiam
Paulus commémorat, di-
cens : In jussu, in voce
Archángeli, in novíssima
tuba descéndet de cælo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Añæ 1 Cantántibus órga-
nis, * Cæcília Dómino de-
cantábat dicens : Fiat cor

meum immaculátum, ut
non confúndar.

Psalmi de Dominica. 37

2 Valeriánus * in cubí-
culo Cæciliam cum Angelo
orántem invénit.

3 Cæcília * fámula tua,
Dómine, quasi apis tibi
argumentósa desérvit.

4 Benedíco te, * Pater Dó-
mini mei Jesu Christi, quia
per Fílium tuum ignis ex-
stíngtus est a látere meo.

5 Triduánas * a Dómino
popósci indútias, ut do-
mum meam ecclésiám con-
secrárem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

F Ratres : Qui gloriátur,
in Dómino gloriétur.
Non enim qui seípsum
comméndat, ille probátus
est; sed quem Deus com-
méndat.

Hymnus

J Esu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cón-
cipit,

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præ-
mia,

Quocúmque tendis, Vír-
gines

Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces péro-
nant;

Te deprecámur súplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* **Virtus, honor, laus, gló-
ria**

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℞. Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Dum au-
róra * finem daret, Cæcília
exclamávit dicens : Eja,
mílites Christi, abjícite
ópera tenebrárum et in-
duímini arma lucis.

Oratio

Deus, qui nos ánnua
beátæ Cæciliæ Vírgi-
nis et Mártiris tuæ solem-
nitáte lætíficas : da, ut
quam venerámur officio,
étiam piæ conversatiónis
sequámur exémplo. Per
Dóminum.

**Ad Horas Antiphona et
Psalmi de Feria; ad Primam
Lectio brevis Dómine, Deus,
ut infra ad Nonam.**

Sicubi autem hoc Festum
sub ritu duplici I vel II clas-
sis recolatur, Añæ de Laudi-
bus, ut supra 840, cum Psal-
mis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

**Capit. Fratres, ut su-
pra. 840**

℞. **br.** Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et. **Glória**
Patri. Spécie. ℣. Adjuváb-
it eam Deus vultu suo.
℞. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

EMulor enim vos Dei
æmulatióne. Despón-
di enim vos uni viro vír-
ginem castam exhibére
Christo.

℞. **br.** Adjuvábít eam
* Deus vultu suo. Adju-
vábít. ℣. Deus in médio
ejus, non commovébitur.
Deus vultu suo. **Glória**
Patri. Adjuvábít. ℣. Elé-
git eam Deus, et præelégít
eam. ℞. In tabernáculo
suo habitáre facit eam.

AD NONAM C

Capit. Eccli. 51, 13-14

Domine, Deus meus, ex-
altásti super terram
habitatióne meam, et
pro morte defluénte depre-
cáta sum. Invocávi Dó-
minum, Patrem Dómini
mei, ut non derelínquat
me in die tribulatiónis
meæ, et in témpore super-
bórum sine adjutório.

℞. **br.** Elégit eam Deus,
* Et præelégít eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et. **Glória**

Patri. Elégit eam Deus.
 ✠. Diffúsa est grátia in
 lábiis tuis. ✠. Propterea
 benedíxit te Deus in ætér-
 num.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 840;
 Psalmi ut in Communi Festo-
 rum B. Mariæ Virg. [174]

A Capitulo fit de sequenti,
 Commemoratio præcedentis
 et S. Felicitatis Martyris.

Si II Vesperæ dicendæ sint
 integræ, Capitulum et Hym-
 nus de Laudibus 840; Versus
 et Antiphona ad Magnificat,
 ut infra notatur.

Die 23 Novembris

S. Clementis I

Papæ et Mart. [29]

Duplex

IN I VESPERIS

Si I Vesperæ dicendæ sint
 integræ, Añæ erunt de Lau-
 dibus 846; Psalmi ut in I Ve-
 speris de Communi Aposto-
 lorum. [3]

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert
 tentatióem : quón-
 iam, cum probátus fúe-
 rit, accípiet corónam vitæ,
 quam repromísit Deus di-
 ligéntibus se.

Hymnus

DEus, tuórum militum
 Sors et coróna, præ-
 mium,
 Laudes canéntes Mártiris
 Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
 Et blanda fraudum pábula
 Imbúta felle députans,
 Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
 Et sústulit viríliter,
 Fundénsque pro te sán-
 guinem,
 Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici
 Te póscimus, piíssime :
 In hoc triúmpho Mártiris
 Dimítte noxam sérvulis.

* Laus et perénis glória
 Patri sit, atque Fílio,
 Sancto simul Paráclito,
 In sempitérna sácula.

Amen.

✠. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Orémus
 omnes * ad Dóminum Je-
 sum Christum, ut Confes-
 sóribus suis fontis venam
 apériat.

Oratio

Regem tuum, Pastor
 ætérne, placátus in-
 ténde : et per beátum Cle-
 méntem Mártirem tuum
 atque Summum Pontífi-
 cem, perpétua protectióne
 custódi; quem totíus Ec-
 clésiæ præstitísti esse pa-
 stórem. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Virgo gloriósa sem-
 per Evangélium Christi
 gerébat in pectore suo, et
 non diébus neque nóctibus
 a collóquiis divínis et ora-
 tióne cessábat. ✠. Diffúsa

Oratio

DEus, qui nos ánnua beátæ Cæciliæ Virgínis et Mártýris tuæ solemnitáte lætifícas : da, ut, quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. S. Felicitatis Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℟. Spécie tua et.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, beátæ Felicitátis Mártýris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

Completorium de Feria.

In II Noeturno

Lectio iv

Lemens, Románus, Faustíni filius, de regione Cælii montis, discipulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippéenses : Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleménte et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in

libro vitæ. Hic septem Urbis regiões divisit septem notáriis, singuias singulis attribuens, qui passiones Mártýrum et res ab eis gestas, diligentissime conquisitas, litteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit.

℟. Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei, * De sub cujus pede fons vivus emánat : flúminis impetus lætifícat civitátem Dei. ℟. Vidi supra montem Agnum stantem. — De.

Lectio v

CUM autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo millia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in eruéndis et secándis marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens, facta oratióne, in vicínium collem ascéndit, in cujus jugo vidit Agnum dextero pede fontem aquæ dulcis, qui inde scatébat, attingéntem; ubi omnes sitim explevérunt. Eóque miraculo multi infidéles, ad Christi fidem convérsi,

Cleméntis étiam sanctitátem venerári cœpérunt.

℟. Omnes una voce dixerunt : Ora pro nobis, sancte Clemens; * Ut digni efficiámur promissionibus Christi. ℣. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus vestris corónis participem fieri. — Ut.

Lectio vi

Quibus concitátus Trajánus, misit illuc qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum áncora, in profúndum dejícerent.

Quod cum factum esset, Christiánis ad littus orántibus, mare ad tria milliária recéssit; eoque illi accedéntes, ædiculam marmóream in templi formam et intus arcam lapídeam, ubi Mártiris corpus cónditum erat, et juxta illud áncoram qua mersus fúerat, invenérunt. Quo miraculo incolæ permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus póstea Romam, Nicoláo primo Pontífice, translátum, in ecclésia ipsíus sancti Cleméntis cónditum est. Ecclésia étiam in eo insulæ loco unde divínitus fons manárat, ejúsdem nómine dedicáta est. Vixit in pontificátu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit ordinationés duas mense Decémbri, quibus creá-

vit presbýteros decem, diáconos duos, episcopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Dedísti, Dómine, habitáculum Mártiri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei angélicis mánibus præparátum : * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Dedísti, Dómine, Sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. — Iter. Glória Patri. Iter.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Clemens Románus discípulus beáti Petri, septem Urbis regiónés divisit septem notáriis, singulas singulis attribuens, qui passiones Mártirum et res ab eis gestas, diligentissime conquisitas, litteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiómem illustrávit. Cum autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo millia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno con-

demnátifúerant. Cum multos ibi infidéles ad Christi fidem convertísset, jussu ejúsdem imperatóris alligáta ad ejus collum áncora, in mare præcipitátus, martýrio coronátus est. Ejus corpus, Nicoláo primo Pontífice Romam translátum, in ecclesiá, quæ ejus nómine ántea fúerat dicáta, honorífice recónditum est. **Te Deum.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philíppi, et interrogábat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis
Papæ

Sermo 2 in anniversario
assumpt. suæ, ante medium

EUM, sicut evangélica lectione reserátum est, interrogáset Dóminus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi; Dóminus ait : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit

tibi, sed Pater meus, qui in cælis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælorum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus, in accépta fortitú-dine petræ persevé-rans, suscep-ta Ecclesiæ gubernácula non relíquit.

℟. Coróna áurea super caput ejus, ***** Expressa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitú-dinis. **℣.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expressa.

Lectio viii

IN univér-sa namque Ecclési-a, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotidie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dó-minum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diá-bolum vincit et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, inserit cælo, et portæ inferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta

enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque hæretica nunquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebrétur hodierna festivitas : ut in persona humilitatis meae ille intelligatur, ille honorétur, in quo et omnium pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, et cujus etiam dignitas in indigno herede non déficit.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit :

* Qui minas iudicum non timuit, nec terrænæ dignitatis glóriam quæsit, sed ad cælestia regna pervenit. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, sumatur Lectio Cum ergo cohortationes de Communi. [28^a]

Pro S. Felicitate Mart.

Sermo sancti Gregorii
Papæ

Homilia 3 in Evangelia

Lectio ix

BEATA Felicitas, cujus hodie natalitia celebramus, septem filios sic post se timuit vivos in

carne relinquere, sicut carnales parentes solent metuere ne mortuos præmittant. In persecutionis enim labore deprehensa, filiorum corda in amore supernæ patriæ prædicando roboravit; et parturivit spiritu quos carne pepererat, ut prædicatione pareret Deo quos carne pepererat mundo. Numquid ergo hanc feminam Martyrem dixerim? Sed plus quam Martyrem; quæ, septem pignoribus ad regnum præmissis, tot ante se mortuos transmisit. Ad poenam prima venit, sed pervenit octáva. Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Ant. 1 Orante * sancto Clemente, apparuit ei Agnus Dei.

Psalmi de Dominica. 37

2 Non meis méritis * ad vos me misit Dominus, vestris coronis participem fieri.

3 Vidi supra montem * Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emanat.

4 De sub cujus pede * fons vivus emanat : fluminis impetus lætificat civitatem Dei.

5 Omnes gentes * per gyrum crediderunt Christo Domino.

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentationem : quoniam cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

INvícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum díflue, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis : Nos solve vinclis sæculi, Dono supérni Núminis.

* **Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc et per omne sæculum. Amen.**

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Cum iter ad mare cepísset, * pópulus voce magna clamábat : Dómine Jesu Christe, salva illum; et Clemens cum lácrimis dicébat : Súscipe, Pater, spíritum meum.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Cle-

méntem Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Felicitatis M. :

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, beátæ Felicitátis Mártiris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum nostrum.

Ad Horas, Añã et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio br. Justus, ut infra ad Nonam. Sicubi autem hoc Festum sub ritu duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus, ut supra 846, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Beátus vir, **ut supra.**

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. **℣.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. **Glória Patri. Glória et. ℣.** Posuísti, Dómine, super caput ejus. **℟.** Coronam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. V. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. V. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. V. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna est. V. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Añæ de Laud. 846; Psalmi ut in I Vesperis de Comuni Apost. [3], sed loco ultimi Ps. 115 Crédidi. [18]

A Capitulo fit de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Chrysogoni Martyris.

Si II Vesperæ dicendæ sint integræ, Capitulum et Hymnus de I Vesperis 842; Versus et Ant. ad Magnificat, ut infra.

Die 24 Novembris

S. Joannis a Cruce

Conf. et Eccl. Doct. [94]

Duplex (m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánes, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum atque Doctórem, perfectæ sui abnegatiónis et crucis amatórem exímium effecísti : concéde; ut, ejus imitatióni júgiter inhærentes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Dedísti, Dómine, habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei angélicis mánibus præparátum : iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabilia tua.

V. Justus ut palma.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Clementem Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Deinde Commem. S. Chrysogoni Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram. *℟.* Glória.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysogoni Mártiris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Ioánes a Cruce, Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénis, in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit. Tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénis,

spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens hospítio páuperum ægrotántium Metýmnae Campi fámulum sese addíxit, quibus magno caritátis ardóre, vilíssima quæque compléctens officia, præsto áderat. Cujus exémplo excitáti céteri, éadem caritátis múnera ardéntius obíbant. Verum, ad altióra vocátus, beátæ Mariæ Vírginis de Monte Carmélo institútum ampléxus est; ubi sacérdos ex obediéntia factus, severiórís disciplínæ et arctiórís vitæ cupidíssimus, primitívam órdis régulam ex superiórís licéntia ita proféssus est, ut, ob jugem Domínicæ passiónis memóriam, bello in se, tamquam in infensíssimum hostem indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis omníque pœnárum génere, brevi carnem cum vítiis et concupiscéntiis suis crucifíxerit; dignus plane, qui a sancta Terésia inter purióres sanctiorésque ánimas, Ecclésiám Dei id témporis illustrántes recenserétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. *℟.* Justum dedúxit Dóminus per vias

rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi claritátem ætérnam.

Lectio v

Singulári vitæ austeritáte et ómnium virtútum præsidio múnitus, præ assídua rerum divínarum contemplatióne, diutúrnas et mirábiles éxtases frequénter patiebátur; tantóque in Deum æstuábat amóre, ut, cum divínus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus, tum in verbí Dei prædicatióne, tum in sacramentórum administratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis auctus, strictiorisque disciplínæ promovéndæ ardóre veheménter accénsus, sanctæ Terésiaæ comes divínitus datus est, ut, quam ipsa inter soróres primævam Carméli órdinis observántiam instauráverat, eámdem et inter fratres, Joánnæ adjutóre, restitúeret. Innúmeros itaque una cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéssus labóres, cœnóbia, quæ ejúsdem sanctæ Vírginis cura per totam Hispániam erécta fúerant, nullis vitæ incómmodis et perículis térritus, síngula

perlustrávit. In quibus aliisque quamplúrimis, ejus ópera eréctis, restaurátam observántiam propagádo, verbo et exémplo firmávit; ut mérito primus, post sanctam Terésiam, Carmelitárum ex-calceatórum órdinis proféssor et parens habeátur.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícá fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Virginitátem perpétuo cóluit, impudentesque mulieres ejus pudicitiaæ insidiári conántes, non modo repulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explicándis arcánis æque ac sancta Terésia, apostólica Sedis judicio, divínitus instrúctus, libros de mystica theología, cælésti sapiéntia refértos, conscripsit. Semel interrogátus a Christo, quid præmii pro tot labóribus pósceret, respóndit : Dómine, pati et contémni pro te. Império in dæmones, quos e corpóribus sæpe fugábat, discretiône spirítuum, prophetiæ dono, miraculórum glória celebratíssimus, ea semper fuit humilitáte, ut sæpius a Dómino flagitá-

verit eo loco mori, ubi ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédæ, diro morbo et in crure quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium constantissime tolerátis, Ecclesiæ sacraméntis pie sanctéque susceptis, in Christi crucifixi ampléxu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba : In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die et hora a se prædictis, anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono. Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignis globus excépit; corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod, etiánum incorrúptum, Segóviæ honorífice cólitur. Eum, plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis, Benedictus décimus tértius Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit, et Pius undécimus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclesiæ Doctórem declarávit.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :
* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gén-

tibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

IOánnes a Cruce, Fontíberi in Hispânia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénis in púteum lapsus, ejúsdem manu sublátus, incólumis evásit. Adolés-cens hospítio páuperum ægrotántium Metýmnae Campi fámulum amantíssime se addíxit; tum beátæ Mariæ Vírginis de Monte Carmélo institútum ampléxus et sacerdos ex obediéntia factus, primitívam régulam proféssus est. Strictiórís disciplínæ promovéndæ ardóre succénsus, sanctæ Teresiæ, a qua inter puriôres et excellentiôres ánimas Ecclesiám Dei tunc témporis illustrántes habebátur, comes divínitus datus est ad primævam Carméli órdis observántiam inter fratres instaurándam. Quo in ópere eníxe cum laborásset et multa esset passus, interrogátus a Christo, quid præmii pro tot labóribus pósceret, respóndit : Dó-

mine, pati et contémni pro te. Libros de mýstica theología, cælésti sapiéntia refértos, conscrípsit. Tandem Ubédæ, diro morbo patientíssime toleráto, obdormívit in Dómino, anno millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono. Eum Pius undécimus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

Pro S. Chrysogono Mart.

Lectio ix

Chrysógonus, Diocletiáno imperatóre, Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnium sanctæ Anastásiæ facultátibus vixit; quam étiam, afflíctam propter Christum a viro suo Públio, proptereáque a suis oratióibus per litteras auxílium postulántem, mútuis epístolis est consolátus. Sed, cum imperátor Romam scripsísset ut, réliquis Christiánis qui in vínculis essent interféctis, Chrysógonus Aquiléjam ad se mitterétur, eo perdúctus est. Cui imperátor : Accersívi, inquit, te, Chrysógone, ut honó-

ribus áugeam, si modo indúxeris ánimum deos cólere. At ille : Ego eum, qui vere est Deus, mente et oratióne véneror; deos autem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulácula, odi et éxsecror. Quo respónso excandéscens imperátor, ad Aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet octávo Kaléndas Decémbris. Cujus corpus, proyéctum in mare, paulo post in líttore invéntum, Zóilus présbyter in suis ædibus sepe-lívit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitutam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum atque Doctórem, perféctæ sui abnegatiónis et crucis amatórem exímium effecísti : concéde; ut, ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Chrysogoni Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in

vitam æternam custodit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártiris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 25 Novembris

S. Catharinæ

Virg. et Mart. [111]

Duplex

℣. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in æternum.

Oratio

DEus, qui dedísti legem Móysi in summitate montis Sínei, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharinæ Vírginis et Mártiris tuæ mirabiliter collocásti : præsta, quæsumus; ut, ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus : Qui tecum vivit

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui sanctum, *ut supra.* 852

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Confitebor, 2 loco. [126]

In II Nocturno

Lectio iv

Atharina, nóbilis virgo Alexandrina, a prima ætate stúdia liberálium ártium cum fidei ardóre conjúgens, brevi ad eam sanctitátis et doctrínæ perfectiónem pervénit, ut, decem et octo annos nata, eruditíssimum quemque superáret. Quæ cum Maximíni jussu multos, propter christiánæ religiónis professiónem várie torméntis cruciátos, ad supplicium rapi vidéret, non dubitánte ipsum ádiit Maximínium, eíque nefáriam immanitátem obijciens, sapientíssimis ratiónebus Christi fidem ad salútem necessariam esse affirmávit.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. ℣. Spécie tua et pulchri-

túdone tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Lectio v

CUjus prudentiam Maximinus admirátus, retinéri eam jubet, accersitis úndique doctíssimis hominibus, magnisque propósitis præmiis, qui convictam Catharinam a Christi fide ad idolórum cultum perduxissent. Quod contra accidit. Nam plures philosophi, qui ad eam coarguendam convenerant, vi ac subtilitate ejus disputationis tanto Jesu Christi amore sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quam ob rem Maximinus blanditiis ac promíssis Catharinam de senténtia dedúcere aggréditur; verum, id frustra fieri intélligens, verbéribus afféctam plumbatisque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

℟. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

QUO témpore Maximíni Uxor et Porphyrius belli dux, viséndæ Virgi-

nis causa cárcerem ingrés- si, et ejúsdem prædicatione in Jesum Christum credéntes, póstea martýrio coronáti sunt. Interim Catharina edúcitur e custódia; et rota expéditur, crebris et acútis præfixa gládiis, ut Virginis corpus crudelíssime dilacerarétur. Quæ máchina, brevi, Catharinæ oratione, confrácta est; eóque miraculo multi Christi fidem suscéperunt. Ipse Maximinus, in impietáte et crudelitáte obstinátior, Catharinam secúri percúti imperat. Quæ, fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis et martýrii præmium evolávit séptimo Kaléndas Decémbris; cujus corpus ab Angelis in Sina, Arábiæ monte, mirabiliter collocátum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatione.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

CAtharina, nóbilis virgo Alexandrina, liberálium ártium stúdia cum fidei ardóre conjúgens,

cum multos Christiános Maximíni jussu ad supplícium rapi vidéret, ipsum ádiit Maximínus, eíque Christi fidem ad salútem esse necessariam strénue affirmávit. Ejus prudéntiam admirátus, tyránnus retinéri eam jubet; et, accersitis úndique doctísimis homínibus, ei persuadére studet, ut ad idolorum cultum se convértat. Sed contra áccidit; plures enim ex iis viris, sapientíssimis ratióibus a Catharína convícti, Christi fidem sunt ampléxi et pro ea mori non dubitárunť. Quam ob rem Maximínus blandítiis primum, deínde torméntis Catharínám de senténtia dedúcere aggréditur; sed, cum nihil proficeret, eam secúri pércuti ímperat.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de Comuni Virginum 1 loco. [122]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártýris tuæ mirabíliter collocásti : præsta, quæsumus; ut, ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus : Quí tecum vivit.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.

Die 26 Novembris

S. Silvestri Abb. [94]

Duplex

℣. Amáviteum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Símilábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despicíentes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

✠. Diffúsa est grátia.

Oratio

DEus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mátyris tuæ mirabiliter collocásti : præsta, quæsumus ; ut, ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus : Qui tecum vivit.

Deinde Commem. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

INfirmitátem nostram respice, omnipotens Deus : et, quia pondus próprie actiónis gravat, beáti Petri Mátyris tui atque Pontíficis intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Noeturno

Lectio iv

Silvéster, Auximi in Picéno nóbili genere ortus, statim puerílem ætátem lítteris ac bonis móribus mirífice exornávit. Adoléscens, Bonóniam ad stúdia juris-prudentiæ missus a patre, cum sacris lítteris, a Deo mónitus, dedísset óperam, paréntis incúrrit indignatióne ; quam æquo ánimo toto decénno pértulit. Ob egrégiam ejus virtútem a canónicis cathedrális Auximánæ ecclésiæ sócius honóris eléctus est ; in quo múnere pópulo oratióibus, exémplo et concióibus opem tulit.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v

INter funus nóbilis cújúsdam defúnti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens : Ego, inquit, sum, quod hic fuit ; quod hic est, ego ero. Et mox, perácto fúnere, illa sibi Dómini occurrénte

senténtia : Qui vult veníre post me, ábneget semet-ípsam, et tollat crucem suam, et sequátur me; in solitúdinem, majóris perfectiónis stúdio, secéssit, ibíque vigíliis, oratió-nibus jejuniisque déditus, crudas tantum herbas in cibum sáepius adhibuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabríanum, eo tamen témpore désertum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, congregationisque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem Sancto osténsis.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

AT invidens sátanás váriis terróribus illíus mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostíliter invádens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita représsit, ut mónachi in sancto institúto magis confirmaréntur ac patris sanctitátem agnó-

scerent. Spíritu prophetiæ aliisque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit, ita contra se dáemonis invídiam concitávit; a quo præceps actus per scalas oratórii, et prope interiméndus, præsentíssimo Vírginis beneficio incolumitáti rédditus est. Quod benefícium perpétua et singulári in illam pietáte commen-dávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem, fere nonagenárius, sanctitáte et miráculis clarus, Deo réddidit anno salutis milésimo ducentésimo sexagésimo séptimo, sexto Kaléndas Decémbris. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex máximus ad univérsam exténdit Ecclésiám.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Silvéster, Auximi in Píscénó nobíli génere ortus, puerílem ætátem lít-

teris ac bonis móribus mirífice exornávit. Sacris lítteris rite imbútus et canónicus factus, exémplo et sacris conciónibus pópulo opem tulit. Inter funus nóbilis cuiúsdam defúnti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens : Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox in solitúdinem, majóris perfectiónis stúdio, secéssit, ibíque vigíliis, oratió-nibus jejuniisque déditus fuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes, ac tandem ad montem Fanum, locum eo témpore desértum, in honórem sancti Benedícti templum eréxit, congregationisque Silvestrinórum fundaménta jecit. Ibi mira sanctitate mónachis præfúlsit; spírítu prophetiæ, potestáte in dæmones aliisque donis enítuit, quæ semper profúnda humilitáte conservávit. Obdormívit in Dómino, anno salutis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo.

Te Deum laudámus.

Pro S. Petro Alexandrino
Ep. et Mart.

Lectio ix

Petrus, episcopus Alexandriæ, post Theónam virum sanctíssimum, sanctitátis et doctrinæ splendóre non solum illustrávit Ægýptum, sed toti luxit Ecclésiæ Dei. Qui in persecutióne Maximiani Galerii illam témporum acerbítatem ita pértulit, ut multi, admirábilem ejus patientiam intuéntes, plúrimum in christiána virtúte proficerent. Is primus Arium diáconum Alexandrinum, propter schisma Meletianum cui favébat, a fidélium communióne sejúnxit. Ad eum, cápitis ab eódem Maximiano damnátum, in cárcere cum Achillas et Alexánder presbyteri deprecatóres Arii veníssent, respóndit, noctu apparuisse sibi Jesum veste discíssa, causámque rei scitánti dixisse : Arius vestem meam, quæ est Ecclésia, dilacerávit. Quibus étiam prædicens fore, ut sibi in episcopátu succéderent, præcénit, ne unquam Arium in communió-nem recíperent, quem Deo mórtuum esse sciret. Et hanc divínam prænotiónem veram fuisse, non diu post rei probávit événtus. Dénique, duodécimo

In III Nocturno Homilia in
Evang. Ecce nos reliquimus,
de Comuni Abbatum 1 loco. [107]

sui episcopátus anno, sexto Kaléndas Decémbri, abscisso cápite, ad martýrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvétrum Abbátem, sáculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súplices exorámus; ut, ejus exémpló terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur æténo. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Petri Alexandrini Ep. et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æténam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

Infirmitátem nostram respice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Petri Mártyris tui atque Pon-

tíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Die 28 Novembris

¶ Si hodie fuerit Sabbatum, fit Officium de Vigilia anticipata S. Andreae Apostoli, ut sequenti die notatur, omissa tamen Commemoratione S. Saturnini Mart., quæ tunc fit in Officio Dominicæ sequentis.

Die 29 Novembris

Pro Commemcratione

S. Saturnini Mart.

In Vesperis præced. diei :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédís natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

In Vigilia S. Andreæ

Apostoli

Officium fit de Feria, ut pro Vigiliis Apostolorum in Comuni [1], præter Lectiones et Orationem ut infra :

Lectio sancti Evangélii
secundum Joánnem

Lectio i Cap. 1, 35-51

IN illo témpore : Stabat Joánnes et ex discipulis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulántem, dicit : Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 7 in Joann., post init.

uia talis erat Joánnes amícus sponsi, non quærébat glóriam suam, sed testimónium perhibébat veritáti; numquid vóluit apud se remanére discipulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discipulis suis quem sequeréntur. Habébant enim illum tamquam Agnum; et ille : Quid me atténditis? ego non sum Agnus; ecce Agnus Dei. De quo et supérius díxerat : Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joáñne.

Responsoria de Feria currenti.

Lectio ii

VIdeámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo discipuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi; nam maniféstum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modo audístis, Andréas autem frater Petri erat; et nóvimus in Evangélio quod Petrum et Andréam Dóminus de navi vocávit dicens : Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iii

Modo ergo quod illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur; sed vidére voluérent ubi habitáret, et fácere quod scriptum est : Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus : surge ad illum veníre assídue, et erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret; venérunt, et fuérunt cum illo. Quam beátum diem duxérunt, quam beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat quæ audierint illi a Dómino? Ædificémus

et nosmetipsi in corde nostro, et faciámus domum, quo véniat ille et dóceat nos et colloquátur nobis.

Oratio

QUæsumus, omnípotens Deus : ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxiliúm; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Saturnini Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

DEus, qui nos beáti Saturníni Mártiris tui concédis natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE 30 NOVEMBRIS

S. Andreae Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea, quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Añæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. 872

Psalmi ut in I Vesperis de Communi App. [3]

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. **℟.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Unus ex duóbus, * qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps.** 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Æterna Christi mune-
ra,

Apostolorum glóriam,
Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perféccta Christi caritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Vidit Dóminus *
Petrum et Andréam, et
vocávit eos.

Psalmus 18

Quæli enarrant gló-
riam Dei, * et ópe-
ra mánuum ejus
annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit

sonus eórum : * et in
fines orbis terræ verba eó-
rum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque
ad summum ejus : * nec
est qui se abscondat a ca-
lóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas : * te-
stimónium Dómini fidèle,
sapiéntiam præstans pár-
vulis.

Justítiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda : * præ-
céptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum
sæculi : * judícia Dómini
vera, justificáta in semet-
ípsa.

Desiderabília super au-
rum et lápidem pretiósium
multum : * et dulcióra
super mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodién-
dis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me : *
et ab aliénis parce servo
tuo.

Si mei non fúerint do-
mináti, tunc immaculátus
ero : * et emundábor a
delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et
meditatio cordis mei in
conspéctu tuo semper.

Dómine, adjutor meus, *
et redemptor meus.

Ant. Vidit Dóminus Pe-
trum et Andréam, et vo-
cávit eos.

Ant. Veníte post me, *
dicit Dóminus, fáciam vos
fieri piscatôres hóminum.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in
omni témpore : * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur
ánima mea : * áudiant
mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum : * et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudivit me : * et ex óm-
nibus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini : * et fácies ve-
stræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaudivit eum : *
et de ómnibus tribulatió-
nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómi-
ni in circúitu timéntium
eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quón-
iam suávis est Dómi-
nus : * beátus vir, qui
sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes
sancti ejus : * quóniam

non est inópia timéntibus
eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt : * inquirentes au-
tem Dóminum non mi-
nuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : *
timórem Dómini docébo
vos.

Quis est homo qui vult
vitam : * díligit dies vi-
dére bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo : * et lábia tua ne
loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum : * inquire pacem,
et perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-
stos : * et aures ejus in
preces eórum.

Vultus autem Dómini
super faciéntes mala : * ut
perdat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudivit eos : * et
ex ómnibus tribulatióni-
bus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt corde : *
et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes ju-
stórum : * et de ómnibus
his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum : * unum ex
his non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma : * et qui odérunt ju-
stum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni-
mas servórum suórum : *

et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Ant. Relictis rétibus suis, * secúti sunt Dóminum Redemptórem.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cássia a vestiméntis tuis, a

dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbris áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Relictis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in

fines orbis terrae verba eorum.

De Epistola beati Pauli
Apóstoli ad Romanos

Lectio i Cap. 10, 4-21

Inis legis, Christus, ad justitiam omni credenti. Moyses enim scripsit, quoniam justitiam, quae ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quae autem ex fide est justitia, sic dicit : Ne dixeris in corde tuo : Quis ascendet in caelum? id est, Christum deducere : aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocare. Sed quid dicit Scriptura? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo : hoc est verbum fidei, quod praedicamus. Quia si confitearis in ore tuo Dominum Jesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris.

Cum perambularet Dominus juxta mare Galilaeae, vidit Petrum et Andream retia mittentes in mare, et vocavit eos, dicens : * Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum. Erant enim piscatores, et ait illis. — Venite.

Lectio ii

Corde enim creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem.

Dicit enim Scriptura : Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judaei et Graeci : nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine praedicante? Quomodo vero praedicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est : Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona!

Mox ut vocem Domini praedicantis audivit beatus Andreas, relictis retibus, quorum usu actumque vivebat, * Aeternae vitae secutus est praemia largientem. Hic est qui pro amore Christi pependit in cruce, et pro lege ejus sustinuit passionem. — Aeternae.

Lectio iii

SED non omnes obediunt Evangelio. Isaias enim dicit : Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, et in

fines orbis terræ verba eorum. Sed dico : Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatióem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appáruí iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradi-céntem.

R. Doctor bonus et amicus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe aspiciens dixit : Salve, crux, * Súscipe discipulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. **V.** Salve, crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margaritis ornáta. — Súscipe. **Gloria Patri. Súscipe.**

In II Nocturno

Ant. Dignum sibi Dóminus * computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Psalmus 46

Quoniam omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapientiér.

Regnábít Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Dignum sibi Dóminus computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Ant. Diléxit Andréam * Dóminus in odórem suavitátis.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatióem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula : * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam : * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei : * misericordiam et veritatem ejus quis requireret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dilexit Andream Dominus in odorem suavitatis.

Ant. Biduo vivens * pendebat in cruce beatus Andreas pro Christi nomine, et docebat populum.

Psalmus 63

EXaudi, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gladium linguas suas : * intendérunt arcum rem amá-

ram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutínio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum : * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Domino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Biduo vivens pendebat in cruce beatus Andreas pro Christi nomine, et docebat populum.

V. Constitues eos principes super omnem terram.

R. Mémores erunt nómínis tui, Dómine.

Lectio iv

Andreas Apóstolus, Bethsaidae natus, qui est Galilaeae vicus, frater Petri, discipu-

lus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicentem audisset : Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eundem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo a prætereúnti Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectionem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venisset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convertit. Post, Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui iudex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret.

℞. Homo Dei ducebátur ut crucifigerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine

causa damnátur. ℞. Cumque dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. — Innocens.

Lectio v

TUM Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quóminus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus libere prædicántem quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári; cujus carnem posteáquam ómnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger perseverat et vivus. Quam ob rem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácele liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, vehementius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent.

✠. O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Dómini suscepisti; áccipe me ab hominibus, et redde me magistro meo : * Ut per te me recipiat, qui per te me redemit. ✠. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens : Salva me, bona crux. — Ut.

Lectio vi

Igitur paulo post in tribúnal productum, cum Egéas crucis extollentem mystéria sibique suam impietatem exprobrantem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Ad ductus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidisset, longe exclamare cœpit : O bona crux, quæ decorem ex membris Dómini suscepisti, diu desiderata, solícite amata, sine intermissione quæsita, et aliquándo cupienti ánimo præparata : áccipe me ab hominibus, et redde me magistro meo; ut per te me recipiat, qui per te me redemit. Itaque cruci affixus est : in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicare numquam intermittens, ad eum migravit, cujus mortis similitudinem concupierat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Achájæ,

qui ejus passionem scripsérunt, se ita ut commemorata sunt, audisse et vidisse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolis, deinde Amálphim translata sunt. Caput, Pio secundo Pontífice, Romam allatum, in basilica sancti Petri collocatum est.

✠. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credentem, sed contradicentem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccata sua. ✠. Deus ultionum Dóminus, Deus ultionum libere egit : exaltare, qui júdicas terram, redde retributiónem superbis. — Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Non me permittas, Dómine, * fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendetur terræ corpus meum, et me ad te venire júbeas.

Psalmus 74

Onfitebimur tibi, Deus : * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in

ea : * ego confirmávi columbas ejus.

Dixi iníquis : Nolite iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolite exaltáre cornu :

Nolite extóllere in altum cornu vestrum : * nolite loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a désértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justí.

Ant. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, * ut non impedíret passiónem ipsíus.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Ant. Accipe me ab hominibus * et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redemit, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnavit, irascantur populi : * qui sedet super Chérubim, moveatur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nómini tuo magno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones : * iudicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltáte Dóminum Deum

nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Accipe me ab hominibus et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redemit, allelúja.

✠. Nimis honorati sunt amici tui, Deus. ✠. Nimis confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 4, 18-22

In illo tempore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocatur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ

Homilia 5 in Evangelia

Udistis, fratres carissimi, quia ad unius jussionis vocem Petrus et Andréas relictis rétibus secuti sunt Redemptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio æternæ retributionis audierant : et tamen ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus, quot flagellis affli-

gimur, quantis minarum asperitatibus deterrémur, et tamen vocantem sequi contemnimus?

R. Oravit sanctus Andreas, dum respiceret in caelum, et voce magna clamavit et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab impio iudice depóni : * Quia virtutem sanctae crucis agnovi.

V. Tu es magister meus Christus, quem dilexi, quem cognovi, quem confessus sum : tantummodo in ista voce exaudi me. — Quia.

Lectio viii

IN caelo jam sedet, qui de conversione nos admonet; jam iugo fidei colla gentium subdidit, jam mundi gloriam stravit, jam ruinis ejus crebrescentibus, districti sui iudicii diem propinquantem denuntiat : et tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte deserere, quod quotidie perdit invita. Quid ergo, fratres carissimi, quid in ejus iudicio dicturi sumus, qui ab amore praesentis saeculi nec praecipitis flēctimur, nec verbis emendamur?

R. Videns crucem Andreas exclamavit, dicens : O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux quae per totum mundum ruti-

las : * Suscipe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te moriens me redemit. **V.** O bona crux, quae decorem et pulchritudinem de membris Domini suscepisti. — Suscipe. **Gloria Patri. Suscipe.**

Lectio ix

SED fortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat : Ad vocem Domnicam uterque iste piscator quid, aut quantum dimisit, qui pene nihil habuit? Sed hac in re, fratres carissimi, affectum debemus potius pensare quam censem. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit : multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certe nos et habita cum amore possidemus, et ea, quae minime habemus, ex desiderio quaerimus. Multum ergo Petrus et Andreas dimisit, quando uterque etiam desideria habendi dereliquit. Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas. Ant

1 Salve, crux pretiosa, * suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus.

2 Beatus Andreas * orabat, dicens : Domine, Rex aeternae gloriae, suscipe me pendentem in patibulo.

3 Andréas Christi famulus, * dignus Dei Apóstolus, germanus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximilla Christo amabilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelivit.

5 Qui persequébantur justum, * demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

Fratres : Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :

Apostolorum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos, sæculorum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplícum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus

Languor salúsque sentiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitrer
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℟. Annuntiavérunt ópera Dei. ℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Concéde nobis * hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum : ne interficias hóminem Deo carum, justum, mansuétum et pium.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Salve, crux pretiósá, ut supra. 872

AD TERTIAM

Ant. Beátus Andréas, ut supra. 872

Capit. ut ad Laudes.

℞. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℞. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℞. Constitues

eos principes super omnem terram. **R.** Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut, sicut Ecclesiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus exstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

Capit. Rom. 10, 12-13

NON enim est distíctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

R. **br.** Constitues eos principes * Super omnem terram. Constitues. **V.** Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. Super. **Gloria Patri.** Constitues. **V.** Nimis honoráti sunt amici tui, Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. Qui persequébántur justum, * demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justí fuísti.

Capit. Rom. 10, 16-18

ISaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

R. **br.** Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. **V.** Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. **Gloria Patri.** Nimis. **V.** Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capit. et Hymnus ut ad Laudes. 872

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Cum pervenísset * beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta : secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pépéndit in te.

FESTUM DECEMBRIS

Die 2 Decembris

S. Bibianæ

Virg. et Mart.

Semiduplex

℣. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

DEus, ómnium largítor bonórum, qui in fá-mula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxisti: mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótis perículis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Confitebor, 2 loco. [126]

In II Nocturno

Lectio iv

Ibiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno Apóstata impiíssimo tyránno exprefectus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occú-

buit. Mater Dafrósa et filiæ, primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus exspoliátur; Aproniánus Urbis prætor, pecúniis inhians, soróres perséquitur; quas humana prorsus ope destitútas, Deo mirábiliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriónte, cum vivacióres vegetiorésque conspexisset, veheménter est admirátus.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

SUádet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos géntium, amissas ídeo opes, imperatóris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúra. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ, neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus ethnicórum, prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare De-

métria, ob óculos Bibiánæ repén-te córruens, óbiit in Dómino : Bibiána Rufinæ mulieri vaférrimæ sedu-cénda tráditur; quæ ab in-cunábulis edócta christiá-nas leges et illibátum ser-váre virginitátis florem, se ipsa fórtior féminæ su-perávit insídias, et præ-tóris astus delúsit.

✠. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Pro-ptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Nihil autem proficiente Rufina, quæ, præter dolósa verba, illam quotí-die verbéribus affligébat, ut de sancto propósito di-movéret, spe sua frustrá-tus prætor, accénsus ira quod in Bibiána perdidís-set óperam, a lictóribus eam denudári, vinctisque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret áni-mam. Cujus sacrum cor-pus objéctum cánibus bí-duo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divíni-tus servátum; quod deín-de Joánnes présbyter se-pelívit noctu juxta sepúl-crum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens exstat

ecclésia Deo, sanctæ Bibiá-næ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instau-rávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriae et Dafrósæ cor-póribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

✠. Afferéntur Regi virgi-nes post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

✠. Spécie tua et pulchri-túdine tua inténde, pró-spere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim paréntes, Flaviánus et Dafrósa, sub Juliáno Apóstata martý-rium subiérunt. Tum Bi-biána ejúsque soror Demé-tria, bonis ómnibus exspo-liátæ et ab Aproniáno, Urbis prætóre, blandítiis et minis tentátæ, ut a recta fide declinárent, præ-tóris impietátem constan-tíssime detestátæ sunt. Quo in agóne Demétria, ob óculos Bibiánæ repén-te córruens, óbiit in Dómino. Bibiána autem Rufinæ mulieri vaférrimæ sedu-cénda tráditur; sed, ejus superátis insídiis, prætó-

ris astus delúsit. Quare hujus jussu plumbátis cæsa est, donec ánimam efflavit. Ejus sacrum corpus, bíduo cánibus objéctum, illæsum tamen divinitus servátum, Joánnes presbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi nunc exstat ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito, **ut in Comuni non Virginum cum Responsoriis de Comuni Virginum ibi notatis.** [134]

AD LAUDES

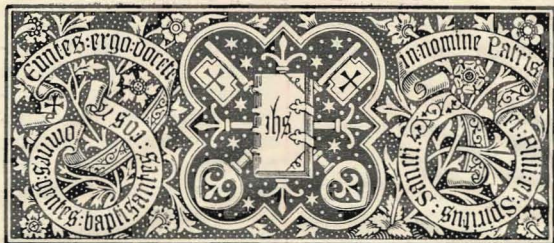
℣. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærenti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

DEus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti : mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótiis perículis, præmia consequámur æténa. Per Dóminum.

Commune Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Apostolorum vel Evangelistarum, in Duplicibus I et II classis aliorum Sanctorum, in Dedicatione Ecclesiæ, in Festis beatæ Mariæ Virginis, non autem per eorum Octavas, Officium integrum, præter ea quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi, ut infra.

In reliquis Sanctorum Festis, in Octavis non privilegiatis quibuslibet et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, præter ea quæ pariter suis locis assignantur propria, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti hebdomadæ die; Lectiones I Nocturni aut Lectio I et II cum suis Responsoriis dicuntur de Scriptura occurrenti, juxta Rubricas; reliqua omnia de respectivo Communi, ut infra, vel, in Octavis, ut in die Festo

In Vigiliis Apostolorum

Officium fit de Feria, ut in Ordinario et Psalterio, præter Lectiones et Orationem, quæ, nisi propria suis locis assignentur, dicuntur ut infra, cum Responsoriis tamen de Feria currenti, ut in Proprio de Tempore.

Ad Nocturnum vero in FERIA IV tres ultimæ Antiphonæ cum suis Psalmis, et ad Laudes in qualibet Feria Antiphonæ omnes et Psalmi sumuntur de 2 loco; ad Primam

additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur, et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, ut in Ordinario.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem

Lectio i Cap. 15, 12-16

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ

Homilia 27 in Evangelia

UM cuncta sacra elóquia Domínica ple-
na sint præcéptis,
quid est quod de dilectió-
ne, quasi de singulári
mandáto, Dóminus dicit :
Hoc est præcéptum meum,
ut diligátis ínvicem; nisi
quia omne mandátum de
sola dilectióne est, et óm-
nia unum præcéptum
sunt? Quia, quidquid præ-
cipitur, in sola caritáte
solidátur. Ut enim multi
árboris rami ex una radíce
pródeunt : sic multæ vir-
tútes ex una caritáte ge-
nerántur. Nec habet áli-
quid viriditátis ramus
boni óperis, si non manet
in radíce caritátis.

Responsoria de Feria, ut in
Proprio de Tempore.

Lectio ii

PRæcépta ergo Domí-
nica et multa sunt, et
unum : multa per diversi-
tátem óperis, unum in ra-
díce dilectiónis. Quáliter
autem ista diléctio tenén-
da sit, ipse insínuat, qui,
in plerisque Scriptúræ suæ
senténtiis, et amícos jubet
diligere in se, et inimícos
propter se. Ille enim verá-
citer caritátem habet, qui
et amícum diligit in Deo,
et inimícum diligit pro-
pter Deum. Nam sunt

nonnúllo, qui diligunt pró-
ximos, sed per afféctum
cognatiónis et carnis; qui-
bus tamen in hac dile-
ctióne sacra elóquia non
contradícunt. Sed áliud
est quod sponte impé-
ditur natúræ, áliud quod
præcéptis Domínica ex ca-
ritáte debétur obediéntiæ.

Lectio iii

INimírum et próximum
diligunt, et tamen illa
sublímia dilectiónis præ-
mia non assequúntur;
quia amórem suum non
spiritaliter, sed carnáliter
impé-
dunt. Proinde cum
Dóminus diceret : Hoc est
præcéptum meum ut dili-
gátis ínvicem, prótinus
addidit : Sicut diléxi vos.
Ac si apérte dicat : Ad hoc
amáte, ad quod amávi
vos. Qua in re, fratres ca-
ríssimi, solérter intuén-
dum est, quod antíquus
hostis, dum mentem no-
stram ad rerum temporá-
lium dilectiónem trahit,
infirmiorem contra nos
próximum éxcitat, qui ea
ipsa, quæ diligimus, au-
ferre moliátur.

Oratio

DA, quæsumus, omni-
potens Deus : ut beá-
ti N., Apóstoli tui, quam
prævenimus, veneránda
solémnitas, et devotióne
nobis áugeat et salútem.
Per Dóminum.

Si tamen præcedens Oratio dicta iam fuerit in Officio vel Commemoratione de Comuni Conf. Pont., tunc dicatur sequens

Oratio

QUæsumus, omnipotens Deus : ut beátus **N.** Apóstolus, cujus præveni-

mus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxili-
um; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur.
Per Dóminum.

Commune Apostolorum

IN I VESPERIS

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109 1

Ixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritatem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus 110 2

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Memóriam fecit mirábili-
um suórum, miséricors

et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sáculum sáculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sáculum sáculi.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111 3

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in sáculum sáculi.

Exórtum est in ténebris

lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sáculum sáculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremeť et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112 4

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut còllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116 5

Laudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capit. **Ephes. 2, 19-20**

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque sentiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitet
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* **P**atri, simúlque Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

✠. In omnem terram exívit sonus eórum. ✠. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimoniúm illis, et géntibus.

Oratio propria.

Completerium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus

Æterna Christi múnera,
Apostolorum glóriam,

Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* **Patri**, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. In omnem terram *
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

Æli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semet-ípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt iusti, * et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. Constitues eos * príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribén-
tis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter dextra tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæ-

culum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáeculum sáeculi.

Ant. Constitues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. In omnem terram exívit sonus eórum. **℞.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictiône.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i **Cap. 4, 1-15**

SIC nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer aut ab humano die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cóncius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus júdicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscondita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuique a Deo.

℞. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus :

* Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **℟.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

HÆC autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnáti : et útinam regnétiis, ut et nos vobiscum regnémus! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℞. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℟. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

NOS stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cedimur, et instabiles sumus, et laboramus operantes manibus nostris : maledicimur, et benedicimus : persecutionem patimur, et sustinemus : blasphemamur, et obsecramus : tamquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripsēma usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos carissimos moneo. Nam si decem millia paedagogorum habeatis in Christo : sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

R. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare, quomodo aut quid loquāmini; * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquāmini. **V.** Non enim vos estis, qui loquimini; sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. — Dabitur. **Gloria Patri.** Dabitur.

In II Nocturno

Ant. Principes populorum * congregati sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

QMnes gentes, plaudite manibus : * jubilate Deo in voce exsultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis : * et gentes sub pedibus nostris.

Eligit nobis hereditatem suam : * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo : * et Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite : * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus : * psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham : * quoniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Ant. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedisti hereditatem * timéntibus nomen tuum, Domine.

Psalmus 60

EXaudi, Deus, deprecationem meam : * intendēte orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi : * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula : * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam : * dedisti hereditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in ætérnum in conspectu Dei : * misericordiam et veritatem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedisti hereditatem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63

EXaudi, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutínio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Absolutio Ipsius píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Gregórii
Papæ

Homilia 30 in Evang.,
post medium

Lectio iv

Criptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornamenta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ videlicet ornamenta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álii fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens singulis prout vult.

✠. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Q uot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornamenta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Ver-

bo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repente de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsumerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illius, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

✠. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentíentes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

✠. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

C Erte iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedé-

mus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulieris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsus Petrus negávit in terra, quem suspénsus latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débent; Petrus magna auctoritaté respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

R. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

V. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Ant. Exaltabúntur * cór-nua justí, allelúja.

Psalmus 74

Onfítébimur tibi, Deus : * confítébimur, et invocábimur nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúm-nas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iní-que ágere : * et delinquén-tibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáeculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnu-a peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnu-a justí.

Ant. Exaltabúntur cór-nua justí, allelúja.

Ant. Lux orta est * ju-sto, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96

Dominus regnávít, ex-súltet terra : * lætén-tur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis júdicium diligit.

Tu parásti directiões : * júdicium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus : * et Sámuél inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

✠. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus. ✠. Nimis confortátus est principátus eórum.

Absolutio A vñculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Lib. 3 in Matth. cap. 19

Randis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit : Qui reli-

quistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

✠. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám sángine suo :
* Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. ✠. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Bened. Cujus **vel** Quorum festum cólimus, ipse **vel** ipsi.

Lectio viii

IN regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptione resúrgent incorrupti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi credere noluérunt. Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum, accípiet et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim sepa-

râre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurrum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicationem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sâculi voluptâtes : isti céntuplum recípiant, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :
* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appareat turpítudo, ut, qui unam pro Dómino dimiserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimiserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne

et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Psalmi de Dominica.

2 Majórem caritatém * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

F Ratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplícum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum próti-
nus
Languor salúsque sèn-
tiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitèr
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera
Dei. ℟. Et facta ejus in-
tellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui
reliquístis * ómnia, et se-
cúti estis me, céntuplum
accipiétis, et vitam ætér-
nam possidébitis.

Oratio propria.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, sed ad Primam loco
Psalmi 117 Confitémini, dici-
tur Psalmus 53 Deus, in nó-
mine tuo. 55 Quod semper
observatur, quando ponitur
sequens Rubrica : Ad Horas
Psalmi de Dominica, ad Pri-
mam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. [16]

℟. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In
omnem. ℣. Et in fines or-
bis terræ verba eórum.
Exívit. Glória Patri. In
omnem. ℣. Constitues eos
príncipes super omnem
terram. ℟. Mémoires erunt
nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 5, 12

PER manus autem Apo-
stolorum fiébant signa
et prodigia multa in plebe.

℟. br. Constitues eos
príncipes * Super omnem
terram. Constitues. ℣. Mé-
moires erunt nóminis tui,
Dómine. Super omnem
terram. Glória Patri. Con-
stitues. ℣. Nimis honoráti
sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est
principátus eórum.

AD NONAM

Capitulum Act. 5, 41

IBant Apóstoli gaudén-
tes a conspéctu concílii,
quóniam digni hábiti sunt
pro nómine Jesu contumé-
liam pati.

℟. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui, Deus.
Nimis. ℣. Nimis confor-
tátus est principátus eó-
rum. Amíci. Glória Patri.
Nimis honoráti. ℣. Annun-
tiavérunt ópera Dei. ℟. Et
facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, *
et non pænitébit eum : Tu
es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dó-
mino meo : * Sede
a dextris meis :

Donec ponam inimícos
tuos, * scabéllum pedum
tuórum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion : *
domináre in médio inimi-
córum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóri-
bus sanctórum : * ex útero
ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non
pænitébit eum : * Tu es
sacérdos in ætérnum se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natióibus,
implébit ruínas : * con-
quassábit cápita in terra
multórum.

De torrénite in via bi-
bet : * proptérea exaltábit
caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et
non pænitébit eum : Tu es
sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dó-
minus cum princípibus pó-
puli sui.

Psalmus 112

L Audáte, púeri, Dómi-
num : * laudáte nomen
Dómini.

Sit nomen Dómini bene-
dictum, * ex hoc nunc, et
usque in sáculum.

A solis ortu usque ad
occásum, * laudábile no-
men Dómini.

Excélsus super omnes
gentes Dóminus, * et su-
per cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus
noster, qui in altis hábi-
tat, * et humília réspicit in
cælo et in terra?

Súscitans a terra ino-
pem, * et de stércore éri-
gens páuperem :

Ut cóllocet eum cum
príncipibus, * cum prin-
cípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem
filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dó-
minus cum princípibus pó-
puli sui.

Ant. Dirupísti, Dómine, *
víncula mea : tibi sacrifi-
cábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

C Rédidi, propter quod
locútus sum : * ego au-
tem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu
meo : * Omnis homo men-
dax.

Quid retríbuam Dómi-
no, * pro ómnibus, quæ
retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiā laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiā laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut conso-láti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne mentent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

Domine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiōnem meam, et resurrectionem meam.

Intellexísti cogitatiōnes meas de longe : * semitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spírítu tuo? * et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferiórius terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres : * viri sánguinem, declináte a me :

Quia dicitis in cogitatio-

ne : * Accipient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intéroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, super-ædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis, Cælum resúltet láudibus :

Apostolórum glóriam Tellus et astra concinunt.

Vos, sæculórum júdices Et vera mundi lúmina, Votis precámur córdium : Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis Serásque verbo sólvitis, Nos a reátu nóxios Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus
Languor salúsque sentiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitèr
In fine Christus sáeculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Filio,
Tibique, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

✠. Annuntiavérunt ópera
Dei. ✠. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte
fortes * in bello, et pugnáte
cum antiquo serpente : et accipiétis
regnum ætérnum, allelúja.

Completorium de Dominica

II ALIÆ LECTIONES

pro Apostolis

In II Nocturno

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super
Psalmum octogésimum sextum Ante medium

Lectio iv

Undaménta ejus in
móntibus sanctis :
diligít Dóminus
portas Sion. Quare sunt

fundaménta Apóstoli et
Prophétæ? Quia eórum
auctóritas portat infirmitátem
nostram. Quare sunt portæ?
Quia per ipsos intrámus ad
regnum Dei. Prædicant enim
nobis : et, cum per ipsos
intrámus, per Christum
intrámus; ipse est enim jánuā.
Et cum dicúntur duódecim
portæ Jerúsalem, et una
porta Christus et duódecim
portæ Christus, quia in
duódecim portis Christus;
et ideo duodenárius númerus
Apostolórum. Sacraméntum
hujus duodenárii significatio
est númeri. Sedébitis, inquit,
super duódecim sedes, judicántes
duódecim tribus Israél.

✠. Vidi conjúctos viros,
habéntes spléndidas vestes,
et Angelus Dómini locútus
est ad me, dicens : * Isti sunt
viri sancti facti amíci Dei.
✠. Vidi Angelum Dei fortem,
volántem per médium cælum,
voce magna clamántem et
dicéntem. — Isti.

Lectio v

SI duódecim sellæ ibi
sunt, non est ubi sédeat
tértius décimus Paulus
Apóstolus, et non erit
quómodo júdicet; et ipse
se judicatúrum dixit, non
hómínes tantum, sed et
ángelos. Quos ángelos,

nisi apóstatas ángeles? Nescítis, inquit, quia ángeles judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis, unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cuiúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædificíum ad Christi compágem.

✠. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ✠. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

ET ideo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes

sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatió-nem universitátis ad sedes duódecim pértinent; quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídiés. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inve-niúntur.

✠. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

✠. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo coronántur.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerábilis PresbýteriHomilia in Natali
S. Benedicti Episc.

Erfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum; habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

✠. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sánguine suo :

* Cálícem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ✠. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálícem.

Lectio viii

ET justa prorsus retribútió, ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitudinis neglexérunt, illic a Christo júdices gloriificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestigiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

✠. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

✠. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat : Nescitis, quóniam ánge-

judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui, ad exémpulum Apostolorum, sua reliquérunt ómnia et secúti sunt Christum, júdices sum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duo-

denário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolorum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus.

Commune Evangelistarum

Omnia ut in Communi Apostolorum [3], præter Lectiones ut infra :

In I Nocturno

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ

Lectio i   **Cap. 1, 1-12**

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbini veniébat ab Aquilóne : et nubes ma-

gna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi species eléctri, id est, de médio ignis.

✠. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus :

* Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. ✠. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte ergo prudéntes.

Lectio ii

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hó-

minis sub pennis eorum in quatuor partibus : et facies, et pennas per quatuor partes habebant, junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non revertebantur cum incederent : sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

℟. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde :

* Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.

℣. Et inveniētis requiem animabus vestris. — Jugum enim meum.

Lectio iii

Similitudo autem vultus eorum : facies hominis, et facies leonis a dextris ipsorum quatuor : facies autem bovis, a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennæ eorum extēntæ desuper : duæ pennæ singulorum jungēbantur, et duæ tegēbant corpora eorum : et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat : ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertēbantur cum ambularent.

℟. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare, quomodo aut quid loquāmini; * Dabitur

enim vobis in illa hora, quid loquāmini. ℣. Non enim vos estis, qui loquimini; sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. — Dabitur enim vobis. Gloria Patri. Dabitur enim vobis.

In II Nocturno

De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechiēlem Prophētam

Hom. 3 Lib. 1

Lectio iv

Ancta quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur : Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Quid per faciem, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur : per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ovibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos

tóllimur, quasi in áëra levámur.

℟. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :

* Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Lectio v

QUÁTUOR ergo fácies uni sunt : quia si requíras, quid Matthæus de incarnatione Dómini séntiat : hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnēs. Si quæras, quid Joánnēs séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnēs et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Joánnēs, Matthæus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognóscēs.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et

exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

ET quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium, Dóminum nostrum Jesum Christum, simul omnes concórditer prædicant : et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt; sed, dum hunc esse incircumscriptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis penam quasi in áëra levántur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in ómnibus, et par contemplatio divinitátis ejus in singulis, recte nunc dicitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronán-

tur, et accipiunt palmam.
 ✠. Isti sunt, qui venérunt
 ex magna tribulatione, et
 laverunt stolas suas in
 sanguine Agni. — Modo.
 Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
 secundum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 1-9

IN illo tempore : Desi-
 gnávit Dóminus et álios
 septuaginta duos : et mi-
 sit illos binos ante faci-
 em suam, in omnem civita-
 tem et locum, quo erat
 ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
 Papæ

Homilia 17 in Evang.

Dominus et Salvator
 noster, fratres car-
 rissimi, aliquando
 nos sermonibus, aliquan-
 do vero operibus admonet.
 Ipsa etenim facta ejus
 præcepta sunt : quia, dum
 aliquid tacitus facit, quid
 agere debeamus innoté-
 scit. Ecce enim, binos in
 prædicationem discipulos
 mittit : quia duo sunt
 præcepta caritatis, Dei vi-
 delicet amor, et proximi :
 et minus quam inter duos
 caritas haberi non potest.
 Nemo enim proprie ad se-
 metipsum habere carita-
 tem dicitur : sed dilectio
 in alterum tendit, ut cari-
 tas esse possit.

Pro Evangelistis

✠. Isti sunt, qui vivén-
 tes in carne, plantavérunt
 Ecclesiam sanguine suo :
 * Cálicem Dómini bibé-
 runt, et amici Dei facti
 sunt. ✠. In omnem terram
 exivit sonus eorum, et in
 fines orbis terræ verba eó-
 rum. — Cálicem.

Pro Confessore Pontifice

✠. Amávit eum Dómi-
 nus, et ornávit eum : sto-
 lam glóriæ induit eum,
 * Et ad portas paradisi co-
 ronávit eum. ✠. Induit
 eum Dóminus lorícam fi-
 dei, et ornávit eum. — Et.

Pro Conf. non Pontifice

✠. Iste est, qui ante
 Deum magnas virtutes
 operatus est, et de omni
 corde suo laudávit Dómi-
 num : * Ipse intercédât
 pro peccátis ómnium po-
 pulórum. ✠. Ecce homo
 sine queréla, verus Dei
 cultor, ábstinens se ab
 omni ópere malo, et pér-
 manens in innocentia sua.
 — Ipse.

Lectio viii

ECce enim, binos ad
 prædicandum discipu-
 los Dóminus mittit : quá-
 tenus hoc nobis tacitus
 innuat, quia qui caritatem
 erga alterum non habet,
 prædicationis officium
 suscipere nullatenus de-

bet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciē suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur : quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt : atque per hoc veritas in mente suscipitur.

Pro Evangelistis

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam :
* Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicērunt regna : operati sunt iustitiam. — Quorum. Gló-
ria Patri. Quorum.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris :
* Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester ven-

turus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Pro Doctore

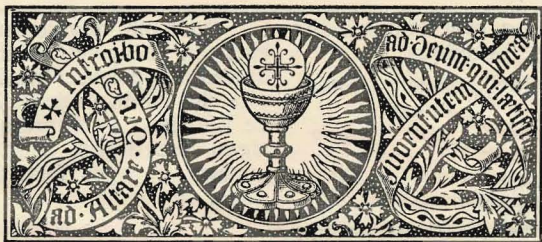
℟. In médio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. ℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Hinc namque eiusdem prædicatoribus Isaías dicit : Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait : Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit : quia unde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus.

Commune unius aut plurium Summorum Pontificum

Omnia de Communi unius aut plurimorum Martyrum vel Confessoris Pontificis, juxta qualitatem festi, præter sequentia :

Oratio

G Regem tuum, Pastor æternæ, placatus inténde : et per beátum **N.** (Mátyrem tuum atque) Summum Pontíficem, perpétua protectione custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitisti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro pluribus Sum. Pontif. :

Oratio

G Regem tuum, Pastor æternæ, placatus inténde : et per beátos **N.** et **N.** (Mátyres tuos atque) Summos Pontífices, perpétua protectione custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitisti esse pastóres. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui Ecclésiám tuam in apostólicæ petræ soliditáte fundátam, ab infernárum éruis terrore portárum : præsta, quæsumus, ut intercedente beáto **N.** (Mátyre tuo atque) Summo Pontífice, in tua veritáte persistens, continúa securitáte muniátur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hó-

mines esse Fílium hómini-
nis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis
Papæ

Sermo 2 in anniversario
assumpt. suæ, ante medium

EUM, sicut evangé-
lica lectióne rese-
rátum est, interro-
gásset Dóminus discipu-
los, quem ipsum (multis
diversa opinántibus) cré-
derent; respondissétque
beátus Petrus, dicens : Tu
es Christus Fílius Dei vivi;
Dóminus ait : Beátus es,
Simon Bar-Jona, quia caro
et sanguis non revelávit
tibi, sed Pater meus, qui
in cælis est : et ego dico
tibi, quia tu es Petrus, et
super hanc petram ædifi-
cábo Ecclesiám meam, et
portæ inferi non præva-
lébunt advérsus eam. Et
tibi dabo claves regni cæ-
lórum : et quodcúmque
ligáveris super terram,
erit ligátum et in cælis :
et quodcúmque sólveris
super terram, erit solútum
et in cælis. Manet ergo
dispositio veritátis, et beá-
tus Petrus, in accépta for-
titúdine petræ persevé-
rans, suscepta Ecclesiæ
gubernácula non relíquit.

Pro Pontifice Martyre

✠. Coróna áurea super
caput ejus, * Exprésa si-
gno sanctitátis, glória ho-
nóris, et opus fortitúdinis.

✠. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus
dulcédinis, posuísti in cá-
pite ejus corónam de lápi-
de pretiósó. — Exprésa
signo sanctitátis, glória
honóris, et opus fortitú-
dinis.

Pro pluribus Pont. Mart.

✠. Propter testaméntum
Dómini et leges patrénas,
Sancti Dei perstitérunt in
amóre fraternitátis : * Quia
unus fuit semper spíritus
in eis, et una fides. ✠. Ecce
quam bonum et quam ju-
cúndum habitáre fratres
in unum! — Quia.

Pro Pontifice Conf. :

✠. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : sto-
lam glóriæ induit eum, * Et
ad portas paradísi coroná-
vit eum. ✠. Induit eum
Dóminus lorícá fidei, et
ornávit eum. — Et.

Pro pluribus Pontif. Conf. :

✠. Beáti, qui custódiunt
judícium, * Et faciunt ju-
stítiam in omni témpore.
✠. Deus judícii Dóminus :
beáti omnes, qui exspé-
ctant eum. — Et.

Lectio viii

IN univérsa namque Ec-
clésia, Tu es Christus
Fílius Dei vivi, quotidie
Petrus dicit; et omnis lin-
gua, quæ confitétur Dó-
minum, magistério hujus

vocis imbuitur. Hæc fides diabolus vincit et captivorum ejus vincula dissolvit. Hæc erutos mundo, inserit cælo, et portæ inferi adversus eam prævalere non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque hæretica umquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebretur hodierna festivitas : ut in persona humilitatis meæ ille intelligatur, ille honoretur, in quo et omnium pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, et cujus etiam dignitas in indigno herede non deficit.

Pro Pontifice Martyre :

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit : * Qui minas iudicium non timuit, nec terrænæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cælestia regna pervenit. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Domine, prævenisti eum in benedictionibus

dulcedinis : * Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. ℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. — Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Pro pluribus Pont. Mart. :

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercèdem labóris ego reddam vobis. ℣. Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercèdem. Glória Patri. Mercèdem.

Pro Pontifice Confessore :

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Pro Pontifice Doctore :

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. ℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. Glória Patri. Et implevit.

Pro pluribus Pontif. Conf. :

℟. Vigiláte ergo, nescitis enim quando Dominus do-

mus véniat : * Ne cum vénerit repénite, invéniat vos dormiéntes. *℟.* Quod autem vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte. — Ne. Glória Patri. Ne.

Lectio ix

CUM ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui créдите : quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus; obsecrántes, ut succínti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut

Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélíi in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiám, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opóreat florére virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólica petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus.

Commune unius **M**artyris

IN I VESPERIS

Ant. 1 Qui me confessus
fuerit * coram hominibus,
confitebor et ego eum co-
ram Patre meo.

*Psalmi ut in I Vesperis de
Communi Apostolorum. [3]*

2 Qui sequitur me, * non
ambulat in tenebris, sed
habebit lumen vitae, dicit
Dominus.

3 Qui mihi ministrat, *
me sequatur : et ubi ego
sum, illic sit et minister
meus.

4 Si quis mihi ministrá-
verit, * honorificabit eum
Pater meus, qui est in cæ-
lis, dicit Dominus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi
ego sum, illic sit et miní-
ster meus.

In II Vesperis

Psalmus 115

C Rédidi, propter quod
locutus sum : * ego au-
tem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómi-
no, * pro ómnibus, quæ
retribuit mihi?

Cálicem salutáris accí-
píam : * et nomen Dómini
invocabo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus : * pretiósá in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus :

O Dómine, quia ego ser-
vus tuus : * ego servus
tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocabo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui,
Jerúsalem.

Ant. Volo, Pater, ut, ubi
ego sum, illic sit et miní-
ster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert
tentatióem : quón-
iam, cum probátus fúe-
rit, accípiet corónam vitæ,
quam repromísit Deus di-
ligéntibus se.

Hymnus

DEus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præ-
mium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Poenas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sán-
guinem,
ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

* **L**aus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Glória et honóre coro-
násti eum, Dómine. **℟.** Et
constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste
Sanctus * pro lege Dei sui
certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non
tímuit; fundátus enim erat
supra firmam petram.

In II Vesperis

℣. Justus ut palma floré-
bit. **℟.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult
veníre post me, * ábneget
semetípsum, et tollat cru-
cem suam, et sequátur me.

Pro Martyre et Pontifice

1 — Oratio

Infirmatém nostram
réspecte, omnípotens
Deus : et, quia pondus
própriæ actióis gravat,
beáti **N.** Mártyris tui at-
que Pontíficis intercessio
gloriósa nos protégat. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

DEus, qui nos beáti **N.**
Mártyris tui atque
Pontíficis ánnua solemni-
táte lætíficas : concéde
propítius; ut, cujus nata-
lítia cólimus, de ejúsdem
étiam protectióne gaudeá-
mus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

3 — Oratio

Præsta, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut,
qui beáti **N.** Mártyris tui
natalítia cólimus, inter-
cessióne ejus in tui nómi-
nis amóre roborémur. Per
Dóminum.

4 — Alia Oratio

Præsta, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut,
intercedénte beáto **N.** Már-

tyre tuo, et a cunctis ad-
versitatibus liberémur in
córpoze, et a pravis cogi-
tationibus mundémur in
mente. Per Dóminum.

**Completorium de Domi-
nica.**

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Márti-
rum Dóminum, * Veníte,
adorémus. **Ps. 94** Veníte,
exsultémus.

Hymnus Deus, tuórum
militum, **ut supra. [30]**

In I Nocturno

Ant. In lege Dómini *
fuit volúntas ejus die ac
nocte.

Psalmus 1

 Eátus vir, qui non
ábiit in consílio im-
piórum, et in via
peccatórum non stetit, *
et in cáthedra pestiléntiæ
non sedit :

Sed in lege Dómini volún-
tas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
tépore suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæcúm-
que fáciat, prosperabún-
tur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie ter-
ræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudicio : * neque pec-
catóres in concílio justó-
rum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum peribit.

Ant. In lege Dómini fuit
volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præcé-
ptum Dómini constitútus
est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

QUare fremuérunt gen-
tes, * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hó-
die génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi gentes hereditátem
tuam, * et possessionem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudimini, qui iudicatis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Prædicans præceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicati sunt qui trébulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudivit me de monte sancto suo.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

Lectiones sequentes I Nocturni dicuntur in Festo Martyris Pontificis. In Festo autem Martyris non Pontificis adhibentur **Lectiones** Fratres : Debitóres, quæ positæ sunt in Comuni plurimorum Martyrum [52] cum Responsoriis tamen pro uno Martyre non Pontifice ibi notatis.

De Actibus Apostolorum

Lectio i Cap. 20, 17-38

Miléo Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingressus

sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérvians Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi acciderunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim útilium, quóminus annuntiárem vobis, et docérent vos públice, et per domos, testíficans Judæis, atque gentilibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spírítu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spírítus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiae Dei.

℞. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

ET nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a ságuine ómnium. Non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spírítus Sanctus pósuit episcopos régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut abducant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes : quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℞. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spírítus Sancti.

Lectio iii

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Argéntum et aurum, aut vestem nullius concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. **Gloria Patri.** Et.

In II Nocturno

Ant. Filii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

QUM invocárem ex-audívit me Deus justítiae meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte pec-cáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicátí sunt.

In pace in idípsum * dormíam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláríter in spe * constituísti me.

Ant. Filii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus percípe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dólsum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memores ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecisti sub pēdibus ejus, * oves et boves univērsas : insuper et pēcora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perāmbulant sēmitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univērsa terra!

Ant. In univērsa terra glória et honóre coronásti eum.

℟. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℞. Coronam de lápide pretiósó.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio iv

 Riumphális beáti Mártiris **N.** dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus gloriósó agóne duo nobis præcípuè consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártiris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártiris, ut eam imitémur. Audi Psalmí-

stam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℟. Descendítque cum illo in fóveam, et in vīculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Coronáta itaque est beáti Mártiris patiéntia : mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiones, flagélla non tímuit, et quot ante mortem pro Christo pértulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ re-

velábitur in nobis; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffábiliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

✠. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórums ejus non fraudásti eum.

✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiόνibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Et.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

Contemplabátur enim quantum in ænigmate infirmitas humána óculum mentis in æternitáte figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non sufficiens, admirándoclamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi diceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcendit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua no-

bis, a conturbatióne hóminum remóti, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat periculum, nullum horrébat supplicium : et si millies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

✠. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

✠. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

N Dómino confido : quómodo dicitis ánimæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malí-

gnus : * tíméntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus 20

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérú in sáculum, et in sáculum sáculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáculum sáculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non com-movébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devo-rábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potué-runt stabilíre.

Quóniam pones eos dor-sum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in vir-túte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem im-pónes super eum.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 26-33

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit

patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 37 in Evang.

In considerémus, fra-tres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cæ-lis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substán-tia, supérnæ felicitáti com-paráta, pondus est, non subsidium. Temporális vi-ta, ætérnæ vitæ compa-ráta, mors est pótius di-cénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud quam quædam prolixitas mortis? Quæ autem lin-gua dícere, vel quis intel-léctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum bea-tíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præ-séntem Dei vultum cérne-re, incircumscriptum lu-men vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa si-gno sanctitátis, glória ho-nóris, et opus fortitúdinis.

℟. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Exprésa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii

SED ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégíus prædicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítimè certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas,

et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. ℟. Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáculum sáculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclesiám. Ecce discipulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid áliud judex núníat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem et eos, qui nobis carnis co-

gnatione conjuncti sunt, et quos próximos novimus, diligamus; et quos adversarios in via Dei patimur, odiendo et fugiendo nesciamus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Qui me confessus fuerit * coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi de Dominica.

2 Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vite, dicit Dominus.

3 Qui mihi ministrat, * me sequatur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

4 Si quis mihi ministraverit, * honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dominus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum Jac. 1, 12

BEatus vir, qui suffert tentationem : quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vite, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus

INvictè Martyr, unicum Patris secutus Filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens cælestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tædium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono superni Numinis.

* Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

✠. Justus ut palma florebit. ✠. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre et Pontifice

1 — Oratio

INfirmi-tatem nostram respice, omnipotens Deus : et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

2 — Alia Oratio

DEus, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas : concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Pro Martyre non Pontifice

3 — Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti **N.** Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

4 — Alia Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, intercedente beáto **N.** Mártyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatióem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

R. **br.** Glória et honóre
* Coronásti eum, Dómine. Glória et. **V.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. **V.** Posuísti, Dómine, super caput ejus. **R.** Coronam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

R. **br.** Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. **V.** Coronam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

R. **br.** Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. **V.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna est. **V.** Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [29], sed loco ultimi dicitur Psalmus 115 Crédidi ut ibidem pro II. Vesperis notatur.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult venire post me, * abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES pro uno Martyre

In I Nocturno

De Expositione sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octavum **Sermo 21**

Lectio iv

Rincipes persecuti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutionum tormenta sustineat; qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putaverit esse violandum; qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia; qui loquatur juste, et non audiatur; qui loquatur plena salutis, et impugnetur, ut possit dicere : Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine; impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis; impugnatur quasi veneficus,

qui in nomine Domini glorietur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. — Et.

Lectio v

VEre frustra impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis arcensitur, cum fidei sit magister. Verum, qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quomodo ergo subtexit : Et a verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Time Domine, omnes sancti ejus : et, Beatus vir, qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis. ℟. Desiderium anime ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio vi

Pone ergo Mártýrem inter pericula constitutum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem infremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pèrsonent tractus grá-vium catenárum, hinc cár-nifex cruéntus assístat : Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena sup-pliciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recru-descéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri iudícii rhomphéam illam terribilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatió-nem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis æténa, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 32 in Evang.

Uia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutritæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória ho-

nóris, et opus fortitúdinis.
 ✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Exprésa.

Lectio viii

CErte, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdiu et vestra largímini. Quid vero in hac lectione dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, abneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósu non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósu est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multu est abnegáre quod est.

✠. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguíne suu fudit :
 * Qui minas júdicu non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsiuit, sed ad cæléstia regna pervénit. ✠. Justu dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnu Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Vel ✠. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. ✠. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáculu sáculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia, quicúmque ad fidei agónem venimus, luctámen contra malignos spíritus súimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, citius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succúbat. Te Deu laudámus.

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii
 secúndu Matthæu

Lectio vii Cap. 10, 34-42

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim mittere in

terram : non veni pacem mittere, sed gládium. Et reliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matth., can. 10

UÆ ista divisio est? inter prima enim legis præcepta accepiimus : Honóra patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dóminus ait : Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládus in terram, et separátus a patre filius, et filia a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctoritas impietáti proferétur. Ubíque ódia, ubíque bella, et gládus Dómini inter patrem et filium, et inter filiam matrémque desæviens.

℞. Coróna áurea super caput ejus, * Exprésa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Exprésa.

Lectio viii

Gládius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et judicii severitas, et animadvérsio pec-

catórum. Et hujus quidem teli nómine novi Evangélii prædicatióem appellátam frequens in Prophétis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio; qui gládus missus in terram est, idest, prædicatio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca; quia ille per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, id est, et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℞. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguíne suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória. Qui.

Vel ℞. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. ℣. Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei longitudínem diérum in sáculum sáculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix

Pergit deínde eódem præceptorum et intelligéntiæ decúrsu. Nam,

posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo carissima sunt, imperaverat, adjecit : Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; quia Qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis et concupiscentia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compati-mur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

IV ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nihil est opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Comment. in Matth., can. 10,
post medium

Eominus diem iudicii ostendit, quæ abs-trusam voluntatis nostræ conscientiam pro-det; et ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitiōis publicæ de-teget.

Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas; quia dies iudicii nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, predicæte super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse : sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Expressa.

Lectio viii

ITaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco, quæ in tenebris dicta sunt, predicari jussit in lumine; ut, quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelsio loquentium præconio audiantur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinæ evangelicæ secretum in lumine prædicationis apostolicæ

revelándum, non timéntes eos, quibus, cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℟. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáculum sáculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix

Nolíte timére eos, qui occídunt corpus. Nul-
lus igitur córporum no-
strórum casus est perti-
mescéndus, neque ullus
interiméndæ carnis admit-
téndus est dolor; quando
pro natúræ suæ atque ori-
ginis conditióne resolúta,
in substántiam spirituális
ánimæ refundátur. Et quia
doctrínis tálibus confirmá-
tos opórtet liberam confi-
téndi Dei habére constán-
tiam, étiam conditiónem,
qua tenerémur, adjécit,
negatúrum se eum Patri
in cælis, qui se homínibus
in terra negásset; eum
porro, qui conféssus co-
ram homínibus se fuísset,
a se in cælis confiténdum;
qualésque nos nóminis sui
testes homínibus fuissé-
mus, tali nos apud Deum
Patrem testimonio ejus
usúros.

Te Deum laudámus.

Commune plurimorum Marturum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Omnes Sancti, *
quanta passi sunt tormén-
ta, ut secúri pervenírent
ad palmam martýrii!

**Psalmi ut in I Vesperis de
Communi Apostolorum. [3]**

2 Cum palma * ad regna
pervenérunt Sancti, corón-
as decóris meruérunt de
manu Dei.

3 Córpora Sanctórum *
in pace sepúlta sunt : et
vivent nómina eórum in
aetérnum.

4 Mártýres Dómini, *
Dóminum benedicite in
aetérnum.

5 Mártýrum chorus, *
laudáte Dóminum de cæl-
lis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in ma-
nu Dei sunt, et non
tanget illos torméntum

mortis. Visi sunt óculis
insipiéntium mori; illi au-
tem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis ín-
clyta gáudia
Pangámus, sócii, gésta-
que fórtia :
Gliscens fert ánimus pró-
mere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mun-
dus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, fló-
ribus áridum
Contempsére tui nóminis
ásseclæ,
Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque mi-
nas truces
Calcárunť hómínũ, sæ-
vaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter
úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bi-
déntium :

Non murmur résonat, non
querimónia;

Sed corde impávido mens
bene cónschia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lin-
gua retéxere,

Quæ tu Martíribus mú-
nera præparas?

Rubri nam flúido sángu-
ine, fúlgidis

Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, úna-
que póscimus :

Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,

Des pacem fámulis; ut tibi
glóriam,

Annórum in sériem, can-
nant. Amen.

℟. Lætámini in Dómino
et exsultáte, justí. ℞. Et
gloriámini, omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum
est enim * regnum cæló-
rum, qui contempsérunt
vitam mundi, et pervené-
runt ad præmia regni, et
lavérunt stolas suas in
sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus
Pontificibus

1 — Oratio

Beatórum Mártyrum pa-
ritérque Pontíficum
N. et N. nos, quæsumus,
Dómine, festa tueántur :
et eórum comméndet orá-

tio veneránda. Per Dómi-
num.

Si non fuerint Pontifices

2 — Oratio

Deus, qui nos concédís
sanctórum Mártyrum
tuórum N. et N. natalítia
cólere : da nobis in ætérna
beatitúdine de eórum so-
cietáte gaudére. Per Dó-
minum.

3 — Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua
sanctórum Mártyrum
tuórum N. et N. solemni-
táte lætíficas : concéde
propítius; ut, quorum
gaudémus méritis, accen-
dámur exémpis. Per Dó-
minum.

Completorium de Domi-
nica.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus. Ps. 94 Veníte,
exsultémus.

Hymnus

Christo profúsum sán-
guinem

Et Mártyrum victórias
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vóci-
bus.

Terróre victo sáculi
Pcénisque spretis córporis,
Mortis sacrae compéndio
Vitam beátam pössident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;

Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúndi-
tur;

Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénis grátia.

¶ Sequens Conclusio num-
quam mutatur.

Te nunc, Redémptor,
quæsumus,

Ut Mátyrum consórtio
Jungas precántes sêrvulos
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Secus decúrsus
aquárum * plantávit ví-
neam justórum, et in lege
Dómini fuit volúntas eó-
rum.

Psalmus 1

Eátus vir, qui non
ábiit in consílio im-
piórum, et in via
peccatórum non stetit, *
et in cáthedra pestiléntiæ
non sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
têmpore suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæcúm-
que fáciat, prosperabún-
tur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie ter-
ræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in judício : * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus
aquárum plantávit vineam
justórum, et in lege Dó-
mini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum *
in fornáce probávit eléctos
Dóminus : et quasi holo-
cáusta accépit eos in ætér-
num.

Psalmus 2

Q Uare fremuérunt gen-
tes, * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquébar ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi gentes hereditátem
tuam, * et possessionem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas fi-
guli confringes eos.

Et nunc, reges, intelli-
gite : * erudímini, qui ju-
dicátis terram.

Servíte Dómino in timó-
re : * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in
fornáce probávit eléctos
Dóminus : et quasi holo-
cáusta accépit eos in ætér-
num.

Ant. Si coram homíni-
bus * torménta passi sunt,
spes electórum est immor-
tális in ætérnum.

Psalmus 3

Domine, quid multipli-
cáti sunt qui tribu-
lant me? * multi insúr-
gunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ
meæ : * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, sus-
céptor meus es, * glória

mea, et exáltans caput
meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi : * et exaudivit
me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum : * et exsurrexi,
quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me : * ex-
súrge, Dómine, salvum
me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversátes mihi
sine causa : * dentes pec-
catórum contrivísti.

Dómini est salus : * et
super pópulum tuum be-
nedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus
torménta passi sunt, spes
electórum est immortalis
in ætérnum.

℟. Lætámini in Dómino et
exsultáte, justí. **℟.** Et glo-
riámini, omnes recti corde.

Absolutio Exáudi Dómine.

Benedictio Benedictione.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romános

Lectio i Cap. 8, 12-19

Ratres : Debitóres
sumus non carni, ut
secúndum carnem
vivámus. Si enim secún-
dum carnem vixéritis, mo-
riémini : si autem spíritu
facta carnis mortificavéri-
tis, vivétis. Quicúmque
enim spíritu Dei agúntur,
ii sunt filii Dei. Non enim
accepístis spíritum servi-

tútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimoniúm reddit spirítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatióem filiórum Dei exspectat.

Pro pluribus Martyribus

✠. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ✠. Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadét super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam prióra.

Pro uno Mart. non Pont.

✠. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii Cap. 8, 28-39

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Filio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádedit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Pro pluribus Martyribus

✠. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ideo corónas triumpháles meruérunt. ✠. Unus spíritus, et una fides erat in eis. — Et.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Quis ergo nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Jesu, Dómino nostro.

Pro pluribus Martyribus

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in

sánguine Agni. — Et. Glória Patri. Et.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altísimum : * Et invéntus est in número Sanctórum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Noeturno

Ant. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glóricat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad

usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * însuper et caro mea requiêscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiônem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment penas ut áquilæ, volábunt et non deficiunt.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in proelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment penas ut áquilæ, volábunt, et non deficiént.

✠. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ✠. Et delecténtur in lætítia.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 47 de Sanctis

Lectio iv

Uotiescúmque, fratres caríssimi, sanctorum Mártyrum solémnia celebrámus, ita,

ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino consequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitádo accípere mereámur æténa. Ab ipsis enim sanctorum Mártyrum in veritate festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsorum Mártyrum exémpa sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

✠. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ✠. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra apparuit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED nos vólumus gaudere cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus

in Evangélio : Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Recusat esse in corpore, qui odium non vult sustinere cum capite.

R. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine : * Ut heredes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

SED dicit aliquis : Et quis est qui possit beatorum Martyrum vestigia sequi? Huic ego respondeo, quia non solum Martyres, sed etiam ipsum Dominum cum ipsius adiutorio, si volumus, possumus imitari. Audi non me, sed ipsum Dominum generi humano clamantem : Discite a me, quia mitis sum et humilis corde. Audi et Petrum Apostolum admonentem : Christus passus est pro nobis, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia eius.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos; et in tempore erit respectus illorum : * Quoniam donum et pax est

electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. — Quoniam. **Gloria Patri.** Quoniam.

In III Nocturno

Ant. Justi autem * in perpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

Psalmus 32

Xsultate, justi, in Domino : * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara : * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum : * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam et iudicium : * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini caeli firmati sunt : * et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium : * reprobat

autem cogitationes populorum, et réprobat consilia principum.

Consilium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multítudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce, óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjutor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * corpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti pössident palmam.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatió nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatió nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam

non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatió- nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi- ma : * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus áni- mas servórum suórum : *

et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servi- rent idólis : ideo coronáti pössident palmam.

Ant. Ecce, merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vi- vent in ætérnum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió- nibus, quæ inve- nérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * con- turbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætí- ficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernácu- lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuváb- it eam Deus mane dilú- culo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum no- bíscum : * suscéptor no- ster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit pro- dígia super terram : * au-

ferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cōteret, et confrīnget arma : * et scuta combūret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltābor in gēntibus, et exaltābor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce, merces Sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℟. Justi autem in perpétuum vivent. **℞.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audiéritis próelia, et seditiões, nolíte terréri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ

Homilia 35 in Evangelia

Ominus ac Redēptor noster peritóri mundi præcurrētia mala denúntiat, ut eo

minus pertúrbent veniētia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciētiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis próelia et seditiões, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℞. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **℟.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Benedictio Quorum festum cólimus.

Lectio viii

SED, his malis præveniētibz, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum; et terramótus magni erunt per

loca, et pestilentiae, et fames, terrorisque de caelo et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus praeventur; et per crebra mala, quae praeventiunt, indicantur mala perpetua, quae subsequuntur. Et ideo post bella et seditiones non statim finis; quia multa debent mala praecurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercédem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercédem. **Gloria Patri. Mercédem.**

Sequens Responsorium dicitur, loco praecedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur.

R. Haec est vera fraternitas, quae numquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dominum : * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna caelestia. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum! — Contemnentes. **Gloria Patri. Contemnentes.**

Benedictio Ad societatem.

Lectio ix

SED cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet, ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus; quia necesse est, ut alia e caelo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surge gens contra gentem, ecce perturbatio hominum; erunt terramotus magni per loca, ecce respectus irae desuper; erunt pestilentiae, ecce inaequalitas corporum; erit fames, ecce sterilitas terrae; terrorisque de caelo et tempestates, ecce inaequalitas aeris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem omnia perturbantur; et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur, ut impleatur quod dicitur : Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Omnes Sancti, * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii!

Psalmi de Dominica.

2 Cum palma * ad regna pervenerunt Sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártýres Dómini, * Dóminum benedicite in ætérnum.

5 Mártýrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

REX glorióse Mártýrum, Coróna confiténtium, Qui respuéntes térrea Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus Inténde nostris vóciſus : Trophæa sacra pángimus : Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártýres Parcísque Confessóribus : Tu vince nostra crimina, Largítor indulgéntiæ.

* Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes nu-

meráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

1 — Oratio

Beatórum Mártýrum paritérque Pontíficum **N.** et **N.** nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

2 — Oratio

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártýrum tuórum **N.** et **N.** natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártýrum tuórum **N.** et **N.** solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Justórum, ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde.

Et exsultáte. **Glória Patri.** Lætámini. **℣.** Exsúltent justí in conspéctu Dei. **℟.** Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 10, 17

Reddedit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exsúltent justí * In conspéctu Dei. Exsúltent. **℣.** Et delecténtur in lætítia. In. **Glória Patri.** Exsúltent. **℣.** Justí autem in perpétuum vivent. **℟.** Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Sap. 3, 7-8

Fulgébunt justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justí autem * In perpétuum vivent. Justí. **℣.** Et apud Dóminum est merces eórum. In. **Glória Patri.** Justí. **℣.** Exsultábunt Sancti in glória. **℟.** Lætábúntur in cubilibus suis.

IN II VESPERIS

Añæ 1 Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei

sua cōrpora tradidérunt, et in ságuine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [3], sed loco ultimi Ps. 115 Crédidi, ut infra.

2 Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt re-promissiões.

3 Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4 Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

5 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-dam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspé-

ctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis inclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia :

Gliscens fert ánimus prómere cántibus

Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátnie mundus abhórruit;

Hunc fructu vácuum, flóribus áridum

Contempsére tui nóminis ásseclæ,

Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces

Calcárunť hómínũm, sævaque vérbera :

His cessit lácerans fórtiter úngula,

Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bídéntium :

Non murmur résonat, non querimónia;

Sed corde impávido mens bene cónsčia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,

Quæ tu Martýribus múnerna præparas?

Rubri nam flúido sángine, fúlgidis

Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únique póscimus :

Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,

Des pacem fámulis; ut tibi glóriam,

Annórum in sériem, cantant. Amen.

℟. Exsultábunt Sancti in glória. **℣.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro plur. Martyribus

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
ChrysóstomiSermo I de Martyribus,
tom. 3

Lectio iv

Emo est qui nésciat, Mártýrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpa, favénte Christo monstréntur : ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémpis, virtúte pari, devotíone consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et vincere hostem possímus, ut, parta victória, cum iisdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxé-

runt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

Quis est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquirat? Qui etsi martýrio par esse non possit, tamen múnere tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut, sine martýrio, cum Sanctis præmia divína retribuatur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Lectio vi

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunť advérsus peccátum Sancti; sic et laborándo fortióres, et moriéndó victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine

prœlio hostem subjécit; nemo sine bello imperatorem promérui. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimicum débélles.

✠. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holo-causti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ✠. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectiône acquiescent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 6, 17-23

IN illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

Lib. 5 in Luc. cap. 6, post init.

Dvérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad

turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos; in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascendere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libíidine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit; ut usu quodam et cópia suæ natúræ, participés nos fáciat esse regni cæléstis.

✠. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ✠. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Lectio viii

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Dóminicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor

velut virtútes ampléxus est cardinales; ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi, et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

✠. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ✠. Veníte, benedicti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Vel ✠. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sángine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ✠. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum; quia qui contém-

pserit sæculária, ipse merébitur sempitérna, nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 1-8

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Atténdite a ferménto pharisæorum, quod est hypócrisis. Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 in Luc. cap. 12

E hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malitiæ, et nequitæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum fermentum totam farinæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat : sic nimirum simulatio, cujus semel ánimus imbúerit, tota virtutum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite, ne æmulémini simulatóres, quia

veníet profecto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus et eórum revelétur hypócrisis.

✠. Propter testaméntum Dómini et leges paternas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ✠. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Lectio viii

VERUM quod séquitur : Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscondita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi. Quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc, clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácuá furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipotentíæ Dei, quin ea resus-

citándo vivíficet, obsistere possint.

✠. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis.

✠. Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Vel ✠. Hæc est vera. [67]

Lectio ix

DUO autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum fícte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus; quia, qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus.

Commune Confessoris Pontificis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ecce sacerdos magnus, * qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedicite Dóminum : servi Dómini, hymnum dicite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

In II Vesperis

Psalmus 131

MEménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrá-

bitur eam : * De fructu
ventris tui ponam super
sedem tuam.

Si custodierint filii tui
testamentum meum, * et
testimonia mea hæc, quæ
docébo eos :

Et filii eorum usque in
sæculum, * sedébunt su-
per sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habi-
tationem sibi.

Hæc réquies mea in
sæculum sæculi : * hic
habitábo quóniam elégi
eam.

Víduam ejus benedicens
benedicam : * páuperes
ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam
salutári : * et sancti ejus
exsultatióne exsultábunt.

Illuc producam cornu
David, * parávi lucérnam
Christo meo.

Inimicos ejus induam
confusióne : * super ipsum
autem efflorébit sanctifi-
cátio mea.

Ant. Serve bone et fidé-
lis, intra in gáudium Dó-
mini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plá-
cuit Deo, et invéntus est
justus : et in témpore ira-
cúndiæ factus est recon-
ciliátio.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini,
coléntes

Quem pie laudant pópuli
per orbem,

Hac die lætus méruit beá-
tas

Scándere sedes.

**Si non est dies obitus (quod
litteræ m. t. v. indicant in
Proprio), dicatur :**

Hac die lætus méruit su-
prémus

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudícus,

Sóbriam duxit sine labe
vitam,

Donec humános animávit
auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans méri-
tum frequénter,

Ægra quæ passim jacuére
membra,

Víribus morbi dómitis, sa-
lúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus ob-
sequéntem

Cóncinit laudem celebrés-
que palmas,

Ut piis ejus précibus juvé-
mur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque
virtus,

Qui, super cæli sólio corú-
scans,

Tótius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus et unus. Amen.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ✠. Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtutum ópifex, pastor bone in pópulo ora pro nobis Dóminum.

In II Vesperis

✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ✠. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolum glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Pro Summis Pontificibus

Ant. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

1 — Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus

nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.**, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

3 — Oratio

DEus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum **N.** minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Confessor, ut supra. [70]

In I Nocturno

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciét, semper prosperabúntur.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiorum, et in via peccatórum non stetit, *

et in cáthedra pestilentíæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,

et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridebit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hodie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possессиónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confisus est in

Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscēptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscēptor meus, Dómi-

ne : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolum glóriæ induit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictione.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i **Cap. 3, 1-7**

Idélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in júdicium incidat diáboli. Opórtet autem illum et testimoniúm habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce, ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Benedictio Unigénitus Dei.

De Epístola ad Titum

Lectio ii   **Cap. 1, 7-11**

O pórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo iurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem

suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii   **Cap. 2, 1-8**

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectiόne, in paciéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémpulum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. — Tu. **Glória Patri.** Tu.

In II Nocturno

Ant. Invocántem * exaudivit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4

EUM invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte. quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccare : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudivit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus percipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter ini-

micos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitudinem impietátum eorum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

✠ Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. ✠ Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont.

℣. Os iusti meditabitur sapientiam. ℟. Et lingua eius loquetur iudicium.

Absolutio Ipsius pietas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

Homilia 59, quæ est 2
de S. Eusebio Vercellensi

Lectio iv

D sancti ac beatissimi Patris nostri **N.**,
cujus hodie festa celebramus, laudes addidisse aliquid, decerpisse est; siquidem virtutum ejus grátia non sermonibus exponenda est, sed operibus comprobanda. Cum enim dicat Scriptura : Glória patris est filius sapiens; quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantorum filiorum sapientia et devotione lætatur? In Christo enim Jesu per Evangelium ipse nos genuit.

℣. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus enim.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et grátia, de

hoc, quasi quodam fonte lucidissimo, ómnium rivulorum puritas emanávit. Etenim, quia castitatis pollébat vigóre, quia abstinentiæ gloriabátur angústis, quia blandimentis erat præditus lenitatis, ómnium civium in Deum provocávit affectum; quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotii successóres.

℣. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

Bene et congrue in hac die, quam nobis beati Patris nostri **N.** ad paradísium tránsitus exsultabilem reddit, præsentis Psalmi versículum decantávimus : In memória æterna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si diceret : Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa utilius est hóminum

magis memoriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potissimum tempore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulatio movet, nec laudátum tentat elátio.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Noeturno

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malí-

gnus : * tíméntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus 20

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitudínem diérum in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Ant. Hic accípiet * benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictionem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacerdos in ætérnum. ℟. Secundum ordinem Melchisedech.

Pro Conf. non Pont.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius. ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Absolutio A vinculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vocávit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 9 in Evang.

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquíd cernimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficiscitur, servos suos vocat eisque ad

negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remunerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

Quis itaque iste homo est, qui péregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste, péregre proficiscens, servis suis bona sua trádedit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álíi duo, álíi vero commísit unum. Quinque etenim sunt corpóris sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprimitur. Duóbus vero intelléctus et operátio designá-

tur. Uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in má nibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℟. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ acceperunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatióne percípiunt, subília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operádo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Eccesacérdos magnus,* qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmi de Dominica.

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurádo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedicite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátió.

Hymnus

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celebrat ánnua
Devóta plebs solémnia

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potitur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

* Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. ℟. Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidélis,
supra multa te consti-
tuam, dicit Dóminus.

1 — Oratio

DA, quæsumus, omnípo-
tens Deus : ut beáti **N.**
Confessoris tui atque Pon-
tificis veneránda solémni-
tas, et devotiónem nobis
áugeat et salútem. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

EXáudi, quæsumus, Dó-
mine, preces nostras,
quas in beáti **N.** Confes-
soris tui atque Pontificis
solemnitáte deférimus : et,
qui tibi digne méruiť fa-
mulári, ejus intercedénti-
bus méritis, ab ómnibus
nos absólve peccátis. Per
Dóminum.

3 — Pro Doctore Oratio

DEus, qui pópulo tuo
ætérnæ salútis beá-
tum **N.** minístrum tribuí-

sti : præsta, quæsumus;
ut, quem Doctórem vitæ
habúimus in terris, inter-
cessórem habére mereámur
in cælis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD TERTIAM

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plá-
cuit Deo, et invéntus est
justus : et in témpore ira-
cúndiæ factus est recon-
ciliatio.

℟. br. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. ℣. Stolum glóriæ
índuit eum. Et. Glória Pa-
tri. Amávit. ℣. Elégit
eum Dóminus sacerdotem
sibi. ℟. Ad sacrificándum
ei hóstiám laudis.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 44, 20 et 22

NON est invéntus símilis
illi, qui conserváret
legem Excélsi : ideo jure-
jurádo fecit illum Dómi-
nus créscere in plebem
suam.

℟. br. Elégit eum Dómi-
nus * Sacerdotem sibi.
Elégit. ℣. Ad sacrificán-
dum ei hóstiám laudis. Sa-
cerdotem. Glória Patri.
Elégit. ℣. Tu es sacérdos
in ætérnum. ℟. Secúndum
órdinem Melchisedech.

AD NONAM

Capit. Eccli. 45, 19-20

Fungi sacerdótió, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. ℣. Secundum órđinem Melchisedech. In. Glória Patri. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [69], sed loco ultimi dicitur Psalmus 131 Meménto, ut ibidem pro II Vesperis notatur.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in II Vesperis pro solis Summis Pontificibus. Si vero agenda sit Commemoratio alterius Summi Pontificis, sumitur Antiphona Amávit, ut supra.

Ant. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Completorium de Dominica.

Si occurrat celebrari Festum plurium Pontificum et Con-

fessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone ea, quæ habentur in singulari dicantur in plurali; et in I Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 44, 1-15

Audémus viros glorióſos et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ii

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióni-

bus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : perierunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

Pro Confessore Pontifice

℟. Ecce sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Confessore non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace

sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatió-nem et generatió-nem. Sapientiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

Pro Confessore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ór-dinem Melchisedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. — Tu. Glória. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

II ALIÆ LECTIONES

pro Confessore Pont.

In II Nocturno

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

Homilia 59, de S. Eusebio 2

Lectio iv

EÁti Patris **N.** mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus; qui, gubernáculum fidei viríliter tenens, áncoram spei tranquílla jam in statióne compósuit,

et plenam cælestibus divitiis et æternis mércibus navem optáto in littore collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuít, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste confliktus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Quantis hic cæcis, a via veritátis errántibus et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum; et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cælestium mandatórum, pretiósum infúdit audítum; ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliá-

bitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Quantos, per longam incuriam peccáti labe resolutos et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatió nibus et exhortatió nibus expiádo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas, vivéntes in córpore jam defúctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatió nem tamquam ad lucem vocádo, Deo resuscitávit; ut, Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contráριο mortíficet, vitáli morte, peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátusest, et omnis terra doctrína ejus repléta est :

* Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. — Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigilate, quia nescitis quahora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Comment. in Matth. can. 26
in fine

Tignorantiam illam diēi omnibus taci non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et, orationum assiduitate detentos, omnibus praeceptorum suorum operibus inhærere. Furem enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea, incuriosis nobis et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit, quia diēi ignorantio intētam sollicitudinem suspensae expectationis exagitet.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induite eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio viii Can. 27

Quisnam est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae cu-

ram adhortetur, specialem tamen populi principibus, id est, episcopis, in expectatione adventusque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, praepositum familiae significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui, si dicto audiens et praecipis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate et veritate infirma confirmet, disrumpa consolidet, depravata convertat et verbum vitae in aeternitatis cibum alenda familiae dispēdat, atque haec agens hisque immoransprehendatur; gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur, id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix

Quod si contuens longam Dei patientiam, quae in profectum humanae sa-

lútis exténditur, advérsus consérvos insoléscet, et sáeculi malis vitiisque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in

pœnæ æternitáte constituet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit. Te Deum laudámus.

Commune Doctorum

Omnia de Communi Confessoris aut Pontificis [69] aut non Pontificis [94], juxta qualitatem Festi, præter sequentia :

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum N. mínistrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Doctoris, Antiphona in utrisque Vesperis et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis, pro qualitate Festi.

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 39, 1-14

Apiéntiam ómnium antiquórum exquireret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquireret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertransiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dó-

mine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium Domini tui.

Lectio ii

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

R. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

IPse palam fáciét disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sáeculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

R. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. **V.** Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. — Tu. **Gloria.** Tu.

Pro Doctore non Pontifice

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. **V.** Iste est, qui contémpsít vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. **Gloria Patri.** Et.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 9, cap. 6

Lectio iv

QUI post Oríonas, Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur?

Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet et, représsa infidelitátis hie-me, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclesiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi.

Lectio v

NEC immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene

ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclesiæ, quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni pectoris sanctæ prædicatiónis imbres fuderunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixisset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas diceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quam ob rem prohibité sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

DUM ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur : quia, apparénte Do-

ctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rúilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotidie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excreúcit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui con-

témpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 6

Sténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt æténa, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amisérítis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit

eum. **℟.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℟.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non itaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiómem; sed qui, persecutiómem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis corpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **℟.** Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix

VOS estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc

dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiéndá est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem pósita; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus.

II ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vi Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matth., can. 4

VOS estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur.

Sal, ut árbitror, terræ nulum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum officium et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

HIC igitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum

cæléstium prædicatóres et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo, æternitati córpora reservántes.

℟. In médio Ecclesiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatióem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

SED natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ideo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclesiæ promptuáriis, cum his quos salierint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit
Jesus discíplis suis :
Vos estis sal terræ. Quod
si sal evanúerit, in quo
saliétur? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 15 in Matth.,
sub médium

Etténdite, quid díxe-
rit : Vos estis sal
terræ; per quod
osténdit, quam necessário
ista præcípiat. Non enim
de vestra, inquit, tantúm-
modo vita, sed de univérso
orbe vobis rátio reddénda
est. Non ad duas quippe
urbes aut decem aut
vigínti, neque ad unam
gentem vos mitto, sicut
mittébam Prophétas; sed
ad omnem terram prorsus
ac mare totúmque mun-
dum, et hunc váriis crimí-
nibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice

✠. Amávit eum. [92]

Pro Doctore non Pontifice

✠. Iste est. [92]

Lectio viii

Dicéndo enim, Vos estis
sal terræ, osténdit uni-
vérsam hóminum infatuá-
tam esse natúram et pec-
catórum vi corrúptam; et
idcirco illas ab eis virtútes

requirit, quæ máxime ad
multórum salútem procu-
rándam necessariæ sunt
atque útiles. Nam, qui
mansuétus est ac modé-
stus et miséricors et justus,
non intra se tantúmmodo
hæc recte facta conclúdit,
verum in aliórum quoque
utilitátem præcláros hos
fáciét efflúere fontes. Igitur
qui corde mundo est atque
pacíficus, et persecutiónem
pro veritáte pátitur, nihil-
óminus in commúne cóm-
modum vitam instítuit.

✠. In médio. [92]

Lectio ix

NE igitur putétis, inquit,
ad lévia vos ducén-
dos esse certámina, neque
exiguárum rerum vobis
ineúndam esse ratiónem,
Vos estis sal terræ. Quid
igitur? Ipsine putrefácta
medicáti sunt? Nequá-
quam : neque enim fieri
potest, ut ea, quæ jam
corrúpta sunt, salis per-
fricatióne reparéntur. Non
ergo hoc fecérunt; sed ante
renováta sibique trádita
atque ab illa jam putrédine
liberáta aspergébant sale
et in ea novitáte conservá-
bant, quam a Dómino sus-
céperant. Liberáre quippe
a putrédine peccatórum,
Christi virtútis est; ut
autem ad illa iterum non
revertántur, Apostolórum
curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus.

Commune Confessoris non Pont.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et

thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,
Hac die lætus méruit beátas

Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.) dicatur

Hac die lætus méruit suprémos

Laudis honóres

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,

Donec humános animávit auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,

Ægra quæ passim jacuére membra,

Víribus morbi dómitis,
salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus
obsequéntem
Cónclinat laudem celebrés-
que palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui, super cæli sólio corú-
scans,
Tótius mundi sériem gu-
bérrat
Trinus et unus.
Amen.

✠. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. ✠. Sto-
lam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Simi-
lábo eum * viro sapiénti,
qui ædificávit domum
suam supra petram.

In II Vesperis

✠. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.
✠. Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir
despíciens mundum * et
terréna, triúmphans, diví-
tias cælo cónclidit ore,
manu.

1 — Oratio

Deus, qui nos beáti **N.**
Confessoris tui ánnua
solemnitáte lætíficas : con-
céde propítius; ut, cujus

natalítia cólimus, étiam
actiónes imitémur. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

Adésto, Dómine, sup-
plicatióibus nostris,
quas in beáti **N.** Confessó-
ris tui solemnitate deféri-
mus : ut, qui nostræ justí-
tiæ fidúciā non habé-
mus, ejus, qui tibi plácu-
it, précibus adjuvémur. Per
Dóminum.

Pro Doctoribus

In utrisque Vesperis :

Ad Magnif. Ant. O Doctor
óptime, * Ecclesiæ sanctæ
lumen, beáte **N.**, divínæ
legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.

3 — Oratio

Deus, qui pópulo tuo
æternæ salutis beátum
N. mínistrum tribuísti :
præsta, quæsumus; ut,
quem Doctórem vitæ ha-
búimus in terris, interces-
sórem habére mereámur in
cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

Intercéssio nos, quæsu-
mus, Dómine, beáti **N.**
Abbátis comméndet : ut,
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dómi-
num.

**Completerium de Domi-
nica.**

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Conféssor, ut supra. [94]

Anæ et Psalmi trium Nocturnorum dicuntur ut in Communi Conf. Pont. [71]; Versus ut (ibidem et) infra.

In I Nocturno

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℞. Stolum glóriæ induit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 31, 8-11

Eátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo et perféctus est, erit illi glória æténa. Qui pótuit transgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit : ideo stabilíta sunt bona illius in Dómino, et eleemósynas illius enarrábit omnis ecclésia sanctorum.

℞. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii**Cap. 32, 18-20, 28; 33, 1-3**

QUI timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient júdicium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confidit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrunt mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℞. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 34, 14-20

Spiritus timéntium Deum quáeritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum : protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et invéntus. **G**lória Patri. Et invéntus.

In II Nocturno

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Absol. Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Oratio de S. Philogonio

Lectio iv

Eátí **N.** dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratió-nem linguam nostram evocávit. Siquidem hódie Beátus iste ad tranquillam omnisque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metuere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatió-nem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissiône oráte?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ,

ubi cupiditâtes, ubi innumerâbiles insidiâe, ubi quotidianâe sollicitudines, ubi perpétua sibique succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolôres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeâmus, si quis páululum ex rerum mundanârum flúctibus eréxerit caput vitâmq̃ue suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigrâverimus, fáçile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia sublâta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccândi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innúmeraque gignens bella.

✠. Amâvit eum Dóminus, et ornâvit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronâvit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícâ fidei, et ornâvit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUam ob rem maximóperè grátulor hujus Sancti felicitâti, quod, quamquam translátus est atque hanc, quæ apud nos est, civitâtem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitâtem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclé-

sia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritâtem Angelórum. Etenim, quod et civitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessistis ad civitâtem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiâ primitivórum, qui conscripti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum fréquentiam.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

✠. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ✠. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 35-40

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mânibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 13 in Evangelia

Ancti Evangelii, fratres carissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed, ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurramus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri praecincti. Lumbos enim praecingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed, quia minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat et bonis operibus insudare, protinus additur: Et lucernae ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.

Pro Confessore non Pont.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro

peccatis omnium populorum. ✠. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Pro Confessore Pontifice

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam glorie induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

DUO autem sunt, quae jubentur: et lumbos restringere, et lucernas tenere; ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest; si, aut is qui bona agit, adhuc luxuriae inquinamenta non deserit, aut is qui castitate praeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed, et si utrumque agitur, restat, ut, quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Benedictio Ad societatem.

Lectio ix

ET vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis; ut, cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat; pulsat vero, cum jam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat, et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia lætus iudicem sustinet; et, cum tempus propinquæ mortis advenerit, de gloria retributionis hilarëscit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Dómine, quinque talenta * tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum.

Psalmi de Dominica.

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirábilia in vita sua.

Hymnus

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem criminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmíne,
Quo Sanctus hic de cór-
pore
Migrávit inter sídera.

Hic, vana terræ gáudia
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum
Sævúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiône sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplíces,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

* Patri perénis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne sempersæculum.
Amen.

✠. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. ✠. Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidélis,
supra multa te constitúam,
intra in gáudium Dómini
tui.

1 — Oratio

D Eus, qui nos beáti N.
Confessoris tui ánnua
solemnitáte lætíficas : con-

céde propítius; ut, cujus
natalítia cólimus, étiam
actiónes imitémur. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

A Désto, Dómine, sup-
plicatióibus nostris,
quas in beáti N. Confessó-
ris tui solemnité deféri-
mus : ut, qui nostræ justí-
tiæ fidúciám non habémus,
ejus, qui tibi plácuít, pré-
cibus adjuvémur. Per Dó-
minum.

Pro Doctore non Pontifice

3 — Oratio

D Eus, qui pópulo tuo
ætérnæ salútis beá-
tum N. mínistrum tribuí-
sti : præsta, quæsumus;
ut, quem Doctórem vitæ
habúimus in terris, inter-
cessórem habére mereámur
in cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

I Ntercessio nos, quæsu-
mus, Dómine, beáti N.
Abbátis comméndet : ut,
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dómi-
num.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 31, 8-9

B Eátus vir, qui invéntus
est sine mácula, et qui
post aurum non ábiit, nec

sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolum glóriæ induit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM

Capitulum Sap. 10, 10

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit

Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [94], præter

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Completorium de Dominica.

Si celebrari occurrat Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Nocturno sumantur Lectiones Laudémus viros gloriósos, quæ in Communi Confessoris Pontificis 2 loco pluribus Pontificibus sunt assignatæ [83], cum Responsoriis tamen de Communi Confessoris non Pontificis, ut ibidem.

II ALIÆ LECTIONES

pro Conf. non Pontifice

In I Nocturno

De libro Sapiéntiæ

Cap. 4, 7-20; 5, 1-5

Lectio i

Iustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Sénectus enim venerábilis est

non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánimá illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ii

POpuli autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis et

non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad supréum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

ET erunt geméntes, et memória illórum peribit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidí, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justí in magna constántia advérsus eos, qui se angustíavérunt et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horribili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam ágéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illó-

rum æstimabamus insāniam et finem illorum sine honóre : ecce, quómodo computāti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est.

℟. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altísimum : * Et invéntus est in número Sanctorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II Nocturno

Ex libro Morálium
sancti Gregórii Papæ

Liber 10, cap. 16, in c. 12 Job

Lectio iv

Eridétur justī simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est : cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre : quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prégio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nesciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur; quia ab eis hæc éadem duplicitatís iníquitas, nómine palliáta, díligitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocáitur. Hæc sibi obsequénti-

bus præcipit honórum cúlmina quærere; adépta temporális glóriæ vanitate gaudére; irrogáta ab áliis mala multiplícitus réddere : cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitate simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

AT contra, sapiéntia justórum est : nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt díligere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritate contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas crédito. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putáitur; et quidquid in ópere véritas áprobat, carnáli sapiéntiæ

fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Cap. 17, post initium

L Ampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérrnam felicitátem dúcitur, contínuu hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc húmánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári méuit, déspecti non

réfugit : corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat : afflictis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et, inquisítus, quódlíbet éloqui dupliciter ignórat.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 32-34

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 4 cap. 54 in Luc. 12

Usíllum gregem electórum, vel ob comparatióem majóris númeri reproborum, vel

pótius ob humilitátis devotiónem nóminat; quia videlicet Ecclésiám suam, quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promissum regnum humilitáte pervenire. Ideoque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eidem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promittit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

VEndite quæ possidéitis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transigere et eleemósynam dare queat, operátur. Unde glo-

riátur Apóstolus, dicens: Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscipere infirmos.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. Glória Patri. Et.

Lectio ix

FAcite vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas videlicet operádo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scilicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiám suam lóculos habuisse legátur, et a fidélibus oblata consévans, et suórum necessitatibus aliisque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur. Te Deum.

Commune Abbatum

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [94], præter Orationem et Lectio- nes III Nocturni, ut infra.

Oratio

INtercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilía sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 3 in Matth. cap. 19

Prandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti : quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen

dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit : Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álíi divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolorum est atque credéntium.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédát.

Lectio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corrupti-
one resúrgent incorrupti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et

omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur : Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint atque divitias et sæculi voluptates : isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ✠. Vigilate ergo, quia nescitis quā hora Dominus vester venturus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

EX occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam æternam

esse reddendam; non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxoribus appareat turpitudine, ut, qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet; quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Te Deum laudamus.

II ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

IN illo tempore : Respondens Jesus dixit : Confiteor tibi, Pater, Domine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Sermo 10 de verbis Domini

Enite ad me, omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed, si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia caritatis.

Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

Magnus esse vis? a mí-nimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædificií, quanto erit majus ædificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna con-

súrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliá-tur, et fastígium post humiliatióinem erigitur.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Quod est fastígium construéndæ fábricae, quam molímur? quo per-ventúrum est cacúmen ædificií? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis, quam excélsus est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, Vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fáciie illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerábilis PresbýteriHomilia in Natali
S. Benedicti Ep.

QUO sunt órdenes electórum in iudicio futúri : unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidíanas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in iudicio : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populó-

rum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viii

SED et reprobórum duos tibi futúros órdenes, Dómino narránte, comperimus : unum eórum, qui, fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt; quibus in iudicio testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscepám per apostásiam deseruére; de quibus dicit : Qui autem non credit, jam iudicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ✠. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

VERUM, his cum timóre et pavóre débito paupéris commemorátis, ad

lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus auditum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non æternæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios,

aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam æternam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessioníbus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se inténo suscipere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus.

Commune Virgínium

IN I VESPERIS

Ant. 1 Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [174]

2 Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósá * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum

comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Jesu, coróna Virgínium, Quem Mater illa concípit,

Quæ sola Virgo párturit, Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília, Septus choréis Virgínium, Sponsus decórus glória Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgínes

Sequúntur, atque láudibus Post te canéntes cúrsitant, Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súpplīces, Nostris ut addas sénsibus

Nescire prorsus ómnia
Corruptionis vúlnera.

* **Virtus**, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna.

In II Vesperis

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti : concéde propítius ; ut, qui beátæ **N. Virginis** et Mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémp-la gradiámur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta **N. Virgo** et Mátyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito

castitátis et tuæ professione virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

3 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ **N. Virginis** tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures **Virgines Martyres**, in utrisque **Vesperis Versus**, **Antiphona ad Magnificat** et **Oratio**, ut sequitur :

℣. Adducéntur Regi Virgines post eam. ℞. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Magnif. Ant. Prudentes Virgines, * aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte ób-viam ei.

4 — Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Virginum et Mátyrum tuárum **N. et N.** palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre ; humílibus saltem frequentémus obsequiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Virginum Dóminum, * Veníte,

adorémus. **Ps. 94** Veníte,
exsultémus.

Hymnus

Pro Virgine Martyre

Virginis Proles Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo;
Víriginis partos cánimus
decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis
beáta
Sorte, dum gestit frágilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille pœnarum génera ex-
pavéscens,
Sángine effúso méruiť se-
rénum
Scándere cælum.

Hujus orátu Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

Pro Virgine non Martyre

Virginis Proles Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo;
Víriginis festum cánimus
beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. O quam pulchra *
est casta generatio cum
claritáte!

Psalmus 8

Domine, Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti lau-
dem propter inimícos
tuos, * ut déstruas inimí-
cum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatís.

Pro non Virgine

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et délixtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiae Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáculum sáculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípssa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus

ero : * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Ante torum hujus Virgínis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

✠. Spécie tua et pulchritúdine tua. ✠. Inténde, prospere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i Cap. 7, 25-40

E virgínibus præceptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærerere solutióne. Solútus es ab uxóre? noli quæ-

rere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatió-nem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudentes; et qui emunt, tamquam non possidentes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Virgine Martyre

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísium introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Pro Virgine non Martyre

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

VOlo autem vos sine sollicitú-dine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múl-ier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico, non ut láqueum vobis injí-ciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultatem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

SI quis autem turpem se vidéri existimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri; quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, ser-

váre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánerit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

R. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, prospere procéde, et regna.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. **G**lória Patri. Inténde.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44

Ructávit cor meum
verbum bonum : *
dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóci-ter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúr- neis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbris áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invénérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adju-

vábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstíngere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitaté Dómini virtútum, in civitaté Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Juda, * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarretis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi : * ipse reget nos in sácula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 1 de Virg., circa init.

Lectio iv

Uóniam hódie natális est Vírginis, invitat nunc integritátis amor, ut áliquíd de virginitáte dicámus; ne véluti tránsito quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virginitas, quia in Martýribus reperítur; sed quia ipsa Mártýres fáciat. Quis autem húmáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec ímmerito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsus sibi invénit in cælo.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

HÆC nubes, áëra, Angelos, sidéraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et

toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum : propterea adolescentulæ dilexerunt te et attraxerunt te. Postrémo, non meum est illud quóniam, Quæ non nubunt neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

Quis igitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácte invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni corpóris membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fferet Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ideo cum Dómino appáret in glória; ideo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. **Glória Patri.** Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubiculum suum.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : *

afférte Dómino glóriam
nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte
in átria ejus : * adoráte
Dóminum in átrio sancto
ejus.

Cor moveátur a fácie ejus
univérsa terra : * dícite in
géntibus quia Dóminus
regnávit.

Etenim corréxit orbem
terræ qui non commové-
bitur : * judicábit pópulos
in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúl-
tet terra : commoveátur
mare, et plenitúdo ejus : *
gaudébunt campi, et óm-
nia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia
ligna silvárum a fácie Dó-
mini, quia venit : * quón-
iam venit judicáre ter-
ram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in
veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed for-
mósa, filiæ Jerúsalem; ideo
diléxit me Rex, et introdú-
xit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, *
in odórem currémus un-
guentórum tuórum : óleum
effúsum nomen tuum.

Psalmus 96

Dominus regnávit, ex-
súltet terra : * lætén-
tur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circú-
itu ejus : * justítia, et judí-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in
circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini : *
a fácie Dómini omnis
terra.

Annuntiavérunt cæli ju-
stítiam ejus : * et vidé-
runt omnes pópuli gló-
riam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília : * et
qui gloriántur in simu-
lácris suis.

Adoráte eum, omnes An-
geli ejus : * audívit, et
lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ
Judæ, * propter judícia
tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram : * nimis exaltátus es
super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas sanctó-
rum suórum, de manu
peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dó-
mino : * et confitémini
memóriæ sanctificatiónis
ejus.

Ant. Trahe me post te, in
odórem currémus unguen-
tórum tuórum : óleum
effúsum nomen tuum.

Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam

tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Elégit eam Deus, et prælégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem vírgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Homilia 12 in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dicere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humana requirátur; ne appetitus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis já-

nuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitate sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniente Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et.

Benedictio Cujus **vel** Quorum festum cólimus.

Lectio viii

SED prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reproborum nullus ingréditur, étiam fátuís virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scán-

dala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. **Glória Patri.** Ecce.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

IN quinque autem corpóris sénsibus unusquisque subsistit; geminátus autem quinárius denárium pèrficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuís esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, æténa præmia éxpetunt, pro laboribus suis recípere laudes humanas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia

humános favóres éxpe-
tunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Hæc est Virgo sá-
piens, * et una de número
prudéntum.

Psalmi de Dominica.

2 Hæc est Virgo sá-
piens, * quam Dóminus
vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit *
torum in delícto : habébit
fructum in respectióne
animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et
ponam in te thronum
meum, allelúja.

5 Ista est speciósá * inter
filias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur,
in Dómino gloriétur.
Non enim qui seípsum
comméndat, ille probátus
est; sed quem Deus com-
méndat.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cón-
cipit,

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præ-
mia.

Quocúmque tendis, Vírgi-
nes

Sequúntur, atque láudi-
bus

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces péro-
nant;

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus
Nescīre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus,
glória

Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℟. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℞. Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Símile
est regnum cælórum *
hómini negotiátóri quæ-
rénti bonas margarítas :
invénta una pretiósá, de-
dit ómnia sua, et compa-
rávit eam.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulísti :
concéde propítius; ut, qui
beátæ N. Vírginis et Már-
tyris tuæ natalítia cólī-
mus, per ejus ad te exém-
pla gradiámur. Per Dó-
minum.

2 — *Alia Oratio*

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta **N.** Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

*Pro Virgine non Martyre*3 — *Oratio*

Exáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ **N.** Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres :

V. Adducéntur Regi Virgines post eam. **R.** Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Bened. Ant. Prudentes Virgines, * aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviám ei.

4 — *Oratio*

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Virginum et Mártýrum tuárum **N.** et **N.** palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non pössumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obsequiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. [124]

R. **br.** Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. **V.** Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

EMulor enim vos Dei æmulatione. Despón-di enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

R. **br.** Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvabit. **V.** Elégit eam Deus, et prælégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

*Pro Virgine Martyre**Capit. Eccli. 51, 13-14*

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióne meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre
Capitulum Sap. 4, 1

O Quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius : quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

℟. br. Elégit eam Deus
* Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis
[111], præter

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio ut supra. [112] vel [124]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES
pro Virginibus

Pro Virgine Martyre, Lectiones I Nocturni dicuntur etiam ut infra :

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 51, 1-17

Confitebor tibi, Dómine, Rex, et colaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secundum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de manibus quærentium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum aestuáta : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iniquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amore ságuinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Lectio ii

L Audábit usque ad mortem ánima mea Dóminus, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sáculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea.

Lectio iii

Exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatióis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditiónē, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, prospere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes :

In II Nocturno

Ex libro sancti Cypriáni, Episcopi et Mátyris, de disciplína et hábitu Virginum Num. 3-5

Lectio iv

Unc nobis ad vírgines sermo est; quarum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérmis, decus atque ornámentum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fecúnditas; quantóque plus copiósá virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectiône pótius quam potestáte; non quod extrémī et mínimi, et hu-

militātis nostræ ádmodum cónscii, áliquíd ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

Nequē inánis hæc cáutio est et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuiquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus,

Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Denuo quoque per hanc Angeli vocem contiéntiæ munus osténditur, virgíntas prædicátur : Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis contiéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit; sed, quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum contiéntia séquitur, et regno Dei virgíntas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornáméntis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesauro, ut infra in Communi non Virginum [134], cum Responsoriis pro Virgine ibi notatis.

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 3-12

IN illo témpore : Accesserunt ad Jesum pharisei, tentantes eum et dicentes : Si licet hómini dimittere uxórem suam quacúmque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 63 in Matth.,
sub medium

Quoniam noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde, ut eam esse possibilem ostendat, sic inquit : Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui seipsos castraverunt propter regnum cælorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

℟. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilantem invenit, quæ acceperat lampadibus sumpsit secum oleum : * Et veniente Dómino, introivit cum eo ad nuptias. **℟.** Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. — Et.

Lectio viii

ID autem hoc fere modo confirmat : Cógita tecum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam, carendo, mercedem consequereris? Grátias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac præmio tolerant. Immo vero non idem, sed multo levius; tum quia spe erigeris et conscientia recte facti, tum quia non ita ingentibus concupiscentiæ fluctibus jactaris. **℟.** Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **℟.** Prudentes virgines, aptate vestras lampades. — Ecce. **G**loria Patri. Ecce.

Lectio ix

CUM ergo de illis eunuchis dixerit, qui, nisi etiam ipsi mente se continent, frustra et inutiliter

tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælorum consequantur, se continent; subiunxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat; ut alacriores efficiat eo ipso, quod grave esse opus ostendit, et ineffabili beni-

gnitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis concludere. Idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus.

Commune non Virginum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dum esset Rex * in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [174]

2 In odorem * unguentorum tuorum currimus: adolescentulæ dilexerunt te nimis.

3 Jam hiems transiit, * imber abiit et recessit: surge, amica mea, et veni.

4 Veni, electa mea, * et ponam in te thronum meum, allelûja.

5 Ista est speciosa * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitebor tibi, Dómine, Rex, et collaudabo te Deum, Salvatorem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjutor et protector factus es mihi, et libe-

rásti corpus meum a perditione.

Pro nec Virg. nec Martyre Capit. Prov. 31, 10-11

Mulierem fortem quis invéniet? Procul et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigebit.

Hymnus

Fortem virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitatis glória
Ubique fulget inclita.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem nóxium

Horréscit, ad cælestia
Iter perégit arduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potitur gaudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,

Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi bénignus súpplices.

* **Deo** Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Simile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

In II Vesperis

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ **N.** Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ **N.** festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, in utrisque Vesperis Versus, Ant. ad Magnificat et Oratio, ut sequitur :

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℞. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

3 — Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum **N.** et **N.** palmas incesábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non pössumus celebráre; humilibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessiône beátæ **N.**

Si fuerint plures non Virg. :

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus alnum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ Psalmi et Versus trium Nocturnorum dicuntur ut in Communi Virginum [113] excepta secunda Ant. I Nocturni cujus loco dicitur Ant. Læva ejus, ut ibi notatur.

In I Nocturno

Pro Martyre tantum **Lectio-nes** Confitébor, ut in Communi Virginum 2 loco cum suis Responsoriis. [126]

Pro nce Virgine nec Mart. ut sequuntur :

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 31, 10-31

Ulièrem fortem quis invéniet? Procul et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis

non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consilio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et robóravit bráchium suum.

✠. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Gustávit, et vidit quia bona est negotiatio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígití ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir

ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Sín-donem fecit et véndidit, et cingulum trádedit Chananáo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Fortitúdo et decor indu-méntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apérui sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlter timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, prospere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. *Glória Patri.* Inténde.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Víduis

Prope finem

Lectio iv

Egrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantæ áristæ ségetum, méssium spicæ; compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judicio prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Unde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére

pœnas, ut æmuli criminum mulctarent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditatem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolèrent. Nam confectis et miles stipendiis arma depónit, et relicto officio quod gerébat, ad própria veteránus rura dimittitur, ut et ipse exercitæ labóribus vitæ requiem consequatur et álios spes futúre quiétis subeúndis fáciat opéribus promptiores. Agrícola quoque matúrior torquendam áliis stivam committit, et, juvenili gravátus ópere, providéntiam curæ senilis explórat : vitem facilius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adulescéntem lascíviám falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitatem docens étiam in vítibus expetendam.

✠. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. ✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

Similis huic vídua, velut eméritis veterána stipendiis castitátis, et si conjúgii arma depónat,

domus tamen totius pacem gubernat; et si vehédis onéribus otiosa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior sit, quarum cópulam aptiorem senili gravitate dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus committitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutores fidei persecutores fuerunt étiam viduitátis, útique fidem sequéntibus viduitas non pro supplicio fugiéndam est, sed tenéndam pro præmio.

✠. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur. ✠. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. **G**loria Patri. Múlier.

In III Nocturno

Absolutio A vñculis.

Bened. Evangélica lécitio.

Lécitio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parabolam hanc : Símile est regnum cælórum thesauro abscóndito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 11 in Evang.

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símile díscitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídidit, quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum díligere, díscat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Pro non Virgine

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. **℣.** Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. — Et.

Pro Virgine

℟. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et venién-

te Dómino, introívit cum eo ad núptias. **℣.** Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et.

Bened. Cujus **vel** Quarum festum cólimus.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdiúm cæléstis desidérii a malignis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Maligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

Pro non Virgine

℟. Regnum mundi et omnem ornátum sǎculi contempsí, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. — Quem. Glória Patri. Quem.

Pro Virgine

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix

THesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdií cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiám calcat : ut nihil jam, quod caro blanditur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Añæ 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus

mea dedít odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica.

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

Fortem viríli pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nó-
xium

Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fór-
tium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsu-
mus,
Audi benígnus súpplíces.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℟. Proptérea
benedíxit te Deus in
ætérum.

Ad Bened. Ant. Date ei *
de fructu mánuum suá-
rum, et laudent eam in
portis ópera ejus.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirá-
cula étiam in sexu frágili
victóriam martýrii contu-
lísti : concéde propítius;
ut, qui beátæ N. Mártýris
tuæ natalítia cólimus, per
ejus ad te exémpa gra-
diámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salu-
táris noster : ut, sicut
de beátæ N. festivitáte
gaudémus; ita piæ devo-
tiónis erudiámur afféctu.
Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres
non Virgines :

℣. Glória et honóre coro-
násti eas, Dómine. ℟. Et
constituísti eas super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Bened. Ant. Istárum
est enim * regnum cæló-
rum, quæ contempsérunt
vitam mundi, et pervené-
runt ad præmia regni, et
lavérunt stolas suas in
sánguine Agni.

3 — Oratio

DA nobis, quæsumus,
Dómine, Deus noster,
sanctárum Mártýrum tuá-
rum N. et N. palmas incen-
sábili devotióne venerári :
ut, quas digna mente non
póssumus celebráre; hu-
mílibus saltem frequen-
témus obséquiiis. Per Dó-
minum.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD TERTIAM

Pro Martyre tantum

Capit. Confitébor. [136]

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Muliérem. [136]

℟. br. Spécie tua * Et pulchritudine tua. Spécie.

℣. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatióibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvabit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

Laudábit usque ad mortem ánimá mea Dóminum, quóniam éruis susti-

néntes te, et liberas eos de manu angústia, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 29-30

Multæ filiaē congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlíer timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [130], præter

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio ut supra. [131] vel [137]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro Martyre tantum

In II Noeturno

Sermo sancti Joánnis
ChrysóstomiSermo 67 de diversis
novi Testamenti locis

Lectio iv

SGO máxime comme-
moratiónes diligo
Mártyrum, diligo et
ampléctor; atque omnes
quidem, sed tum præcípue,
cum mulierum certámina
proponúntur. Quanto enim
infirmius est vas, tanto
major est grátia, tanto illú-
strius est trophæum, tanto
insígnior est victória, non
ob imbecillitátem sexus
athletárum, sed quod per
ea, quibus vícerat inimí-
cus, nunc étiam vincá-
tur.

✠. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te
mirábiliter délixtera tua.

✠. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna. — Et.

Lectio v

PER mulierem vicit, per
mulierem superátus
est. Hoc illíus ántea telum
erat, hoc illíus nunc cædis
factum est instruméntum,
hoc vas appáruit insupe-
rábile. Peccávit illa prior,
et mórtua est : ista mórtua

est, ne peccáret. Illa, tum
fútilis promíssi spe infláta,
Dei leges violávit : hæc
vitam præsentem contém-
psit, ne fidem in suum be-
nefactórem ejuráret. Quam
ígitur deinceps speráre pó-
terunt excusatióem viri,
si molles sint et ignávi;
quam vero véniam, cum
fórtiter ac viríliter se ge-
rant mulieres, cum ádeo
se generóse ad certámina
pietátis accíngant?

✠. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem : * Pro-
ptérea unxit te Deus,
Deus tuus, óleo lætítiæ.

✠. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam. — Proptérea.

Lectio vi

FUIT illi corpus imbecíl-
lum, et obnóxius sexus
injúriæ; verúmtamen óm-
nium horum imbecillitá-
tem advéniens grátia oc-
cultávit. Nihil enim est,
nihil plane poténtius est
eo, qui magno cum stúdio
Dei timórem hábeat in
mente defíxum; sed quam-
vis ignes, quamvis fer-
rum, quamvis béstias,
quamvis áliud quidvis mi-
néntur hostes, ómnia nullo
negótio contémnit; quod
útique Beáta ista étiam
fecit.

✠. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo : * Múlier
timens Deum, ipsa laudá-

bitur. *℟.* Date ei de fructu ejus. — Múlier. Glória mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera Patri. Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

Commune Dedicatōnis Ecclesiæ

IN I VESPERIS

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

Exit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et júdícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǎculum sǎculi, * facta in veritatē et æquitatē.

Redemptionem misit populo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítiū sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǎculum sǎculi.

Ant. Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Ant. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sǎculum sǎculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit

justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sǎculum sǎculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Ant. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǎculum.

A solis ortu usque ad occásus, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut còllocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Ant. Lápides pretiósí * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóriter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósí omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

Cæléstis urbs Jerúsalem, Beáta pacis visio, Quæ celsa de vivéntibus Saxis ad astra tólleris, Sponsæque ritu cingeris Mille Angelórum millibus.

O sorte nupta próspera, Dotáta Patris glória, Respérta Sponsi grátia, Regína formosíssima, Christo jugáta Príncipi, Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant Paténtque cunctis óstia; Virtúte namque prævia Mortális illuc dúcitur, Amóre Christi pércitus Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus Et tunsióné plúrima, Fabri políta málleo Hanc saxa molem construunt, Aptisque juncta nexibus Locántur in fastigio.

Decus Parénti débitum Sit usquequaque Altíssimo,

Natóque Patris único,
Et ínclito Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
ÆtéRNA sit per sácula.

Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In II Vesperis

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitudínem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

DEus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humani signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsus ejus Christum adorémus in ea. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus Cæléstis urbs, ut supra. [142]

In I Nocturno

Ant. Tóllite portas, * principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quærentium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Ant. Erit mihi Dóminus * in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébitur dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convénérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiae Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímmini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distri-

búite domos ejus, ut enarretis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi : * ipse reget nos in sácula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℟. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. **℟.** In longitudínem diérum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictione.

De libro secúndo
Paralipómenon

Lectio i **Cap. 7, 1-16**

EUM complésset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israél vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sáculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti

duo mília, arietum centum viginti mília : et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Sacerdótes autem stabant in officiis suis, ei Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde ab intróitu Emath usque ad Torrén-tem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod

dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prospérátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratióne tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláu-sero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut devoret terram, et misero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisierit faciém meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei

erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratióem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

R. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. **V.** Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. **G**loria Patri. Exáudi.

In II Nocturno

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 83

Uam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in

sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis : *
diligít Dóminus portas
Sion super ómnia taberná-
cula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de
te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthío-
pum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet :
Homo, et homo natus est
in ea : * et ipse fundávit
eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prín-
cipum : * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium óm-
nium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam,
súmmitas ejus cælos tan-
gébat, et descendéntes
Angelos, et dixit : Vere
locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápi-
dem in títulum, fundens
óleum désuper.

Psalmus 87

Domine, Deus salútis
meæ : * in die cla-
mávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea : * inclína
aurem tuam ad precem
meam :

Quia repléta est malis
ánima mea : * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum : *
factus sum sicut homo
sine adjutório, inter mórtu-
os liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlcris, quorum non
es memor ámplius : * et ipsi
de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri : * in tenebrósis,
et in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus : * et omnes
fluctus tuos induxísti su-
per me.

Longe fecísti notos meos
a me : * posuérunt me
abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non
egrediébar : * óculi mei
languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine,
tota die : * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirábilia : * aut médici
suscitábunt, et confite-
búntur tibi?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlcro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam
in perditiónē?

Numquid cognoscéntur
in ténebris mirábilia tua, *
et justítia tua in terra
obliviónis?

Et ego ad te, Dómine,
clamávi : * et mane orátio
mea prævéniēt te.

Ut quid, Dómine, repél-
lis oratióem meam : * avér-
tis faciēem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Erexit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

V. Domus mea. **R.** Domus orationis vocabitur.

Absolutio Ipsius pietas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustini
Episcopi

Sermo 252 de Tempore

Lectio iv

Uotiescúmque, fratres caríssimi, altaris vel templi festivitatem cólimus, si fideliter ac diligénter attendimus et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatione complétur. Non enim mentitus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et iterum : Nescitis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti,

qui in vobis est? Et ideo, fratres caríssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei meruimus fferi templum Dei, quantum pòssumus, cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto, * Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiatúr Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possimus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánuá cláuditur : ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ideo, fratres caríssimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, et, quando se áliquo crimine vul-

nerátum esse cognóverit, prius oratióibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsumat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

SI enim, agnóscens réatum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur : ita, e contrário, qui se humiliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens réatum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclesiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Noeturno

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectiõe Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu : Dicet Dómino.

Psalmus 90

SUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectiõe Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiánt te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit liberábo eum : * prótegám eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectiόne Dei cæli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatió est.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua. **Gl.**

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis iudícium diligit.

Tu parásti directiões : * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum

nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

R. Bene fundáta est supra firmam petram.

Absolutio A vñculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 8 in Luc., prope finem

ZAchæus, statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublimis, exiguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácte Jesum videt; nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et, quia non Prophétas, non Legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit

in sycómorum, vanitátem scilicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióriis ætátis. Et ideo Jesum in interióriis domus recépit hospítio.

✠. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ✠. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset Legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuosam glóriam plebs géntium, fide resurrectiόνis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus exspectat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis

audíerat, jam víderat afféctum.

✠. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ✠. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

VERum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transisse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmi de Dominica.

2 Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est domus Dómini * firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápidēs pretiósī * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

Alto ex Olýmpi vértice Summi Paréntis Fílius,
Ceumonte deséctus lapis Terras in imas decídens,
Domus supérnæ et ínfimæ Utrúmque junxit ángu-
lum.

**Sed illa sedes cælitum Semper resúltat láudibus,
Deúmque trinum et ún-
cum**

Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

**Hæc templa, Rex cæléstium,
Imple benigno lúmine :
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.**

**Hic impetrent fidélium
Voces precésque súpli-
cum**

Domus beátæ múnера,
Partísque donis gaúdeant :
Donec, solúti corpore,
Sedes beátas ímpleant.

**Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altís-
simo,**

Natóque Patris único,
Et ínclýto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
ÆtéRNA sit per sácula.

Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe, *
festínans descénde, quia
hódie in domo tua opórtet
me manére. At ille festí-
nans descéndit, et suscepit
illum gaudens in domum
suam. Hódie huic dómui
salus a Deo facta est, alle-
lúja.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se im-

petrâsse lætetur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

DEus, qui invisibíliter Dómnia cónfines, et tamen pro salúte géneris humani signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitationis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatione ad te clamáverint, consolationis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitudínem diérum.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea * domus orationis vocábitur.

Capit. Vidi civitátem. [154]

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. **℣.** In longitudínem diérum. Decet. **Glória Patri.** Domum. **℣.** Locus iste sanctus est, in quo

orat sacérdos. **℟.** Pro delictis et peccátis pópuli.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 21, 3

ET audívi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. **℣.** Pro delictis et peccátis pópuli. In. **Glória Patri.** Locus. **℣.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. **℟.** Bene fundáta est supra firmam petram.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 21, 4-5

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Firmiter ædificáta. Hæc. **℣.** Bene fundáta est supra firmam petram. Firmiter. **Glória Patri.** Hæc. **℣.** Bene fundáta est domus Dómini. **℟.** Supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis
[140], præter

✠. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ✠. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Completorium de Dominica.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

DIE II INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos. In Psalm. 121

Lectio iv

Erúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Nescio quam ergo civitátem dicit, quæ modo

ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

✠. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ✠. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artificis sunt : non cadant de mánibus artificis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud

nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur parietes; et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexisse hujus basilicæ; et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spiritaliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Noeturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía
sancti Ambrósii Epíscopi
Liber 8 in Lucam, in fine

ET conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magnificans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sáeculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere divites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes; ne in caméli comparatióne præstrícti et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant comotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et

accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et pulsánti aperiétur.

Lectio viii

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nesciant facultátibus. Nam divitiæ ut impediménta improbis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndó, reddéndó étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat (áalterum enim non sat est nec habet grátiam liberálitas, si injúria perseverat; quia non spólia, sed bona quærúntur), uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

✠. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et tures Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ✠. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ET bene princeps indúctur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes

dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide, ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promiserat, nondum viderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus.

DIE III INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Elébritas hujus congregatiónis, dedicatio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sáeculo ædificámur, ut in fine sáeculi dedicémur. Ædificíum, immo ædificatio habet labórem; dedicatio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando

ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórurum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se invicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat : Mandátum novum do vobis, ut vos

invicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos invicem amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

Consíderet ergo caritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psálmus, dicitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Noeturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
Liber 8 in Luc., prope finem

EUÆ autem turba, nisi imperítæ confúsió multitudinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus; ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim véne-

rat, ut per Judæos transfret ad gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Dóminica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélacet novi témporis pomum, ut in hoc quoque completúr illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápidés pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus áli-

bi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc est, supra radicem, quia justus; radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus.

DIE IV INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Noeturno

De Sermóne

sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pertinet ad ruínam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut canet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agno-

scétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dicere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicatío, et cantátur liberatío, cánticum dedicatiónis domus, et dicitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere non est.

Lectio vi

Resurrexit tertia die, et ejus vox est : Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem : Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, predicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo predicatione, et per Apostolorum constantiae diffamationem aliqui compungebantur et convertebantur; aliqui obdurabantur et confundebantur; nulli tamen jucundabantur.

℟. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ℣. Cumque evigilasset Jacob de somno ait. — Vere. Gloria Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps

erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Maximi
Episcopi

Sermo 100, de Zachæo 1

Zachæus divitiis quibusque cælestem januam, dum eos docuit hoc ipso pervenire ad regnum, quo arcebatur a regno; scilicet ut substantia, quæ eis exprobrabatur ad perniciem, proficeret ad salutem. Multum ergo Zachæus divitiis contulit, ut eos faceret in æternum suas divitias possidere, ut qui hic nunquam pauperes fuerunt, nec essent in futuro mendici, sed quadam lucrativa commutatione reciperent pro parvis magna, pro terrenis cælestia, pro temporalibus sempiterna. Lucrativa plane commutatio est nolle habere quod possides, ut possis obtinere quod non habes, et jacturam facere quamdam relinquendæ pecuniæ, ut quæstum capias semper gratiæ possidendæ.

℟. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsanti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Zachæus ergo, cum esset publicanus, et pecunias fœnerando magnas divitias usurarum fraude quæsisset, subito videns Christum, ita conversus est, ut majori concupiscentia gratiam spiritualem quæreretur, quam quæsierat pecuniam sæcularem. Ita, inquam, conversus est, ut anteacta sua respiciens, fraudes suas ipse damnet, et emundans concupiscentiam, emundaret et primitus conscientiam. Ait enim : Ecce dimidium bonorum meorum do pauperibus, et si cui quid tuli, quadruplum reddo.

℟. Lápides pretiosi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabuntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabuntur, et ex lápide pretioso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Dicet fortásse aliquis, cur vir sanctus et Salvatorem præsentem videns, non totum pauperibus, sed dimidium sit largitus; quia scriptum est : Si vis perfectus esse, vende omnia tua, et da pauperibus, et veni, séquere me. Verum, si diligenter attendas, iste persecutus est,

quia non dimidium, sed totum dedit. Nam tolle aliéna de médio, et Zachæo nihil rémanet. Dénique vir justus, ut accepta esset ejus liberalitas, scivit juste dispónere, scilicet aliéna restituendo. Hæc est enim apud Dóminum grata elemósyna, quæ ex vernacula exhibétur substantia, non quæ fraudulenta præda tribuitur.

Te Deum laudamus.

DIE V INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermone

sancti Augustíni Episcopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Odo, quando implentur ecclesiæ, putamus jucundari Judæos? Ecclesiæ ædificantur, dedicantur, implentur; quomodo illi jucundantur? Non solum non jucundantur, sed étiam confunduntur, et implétur vox exsultantis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundásti inimicos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicamus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quomodo dicit Chri-

stus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia? Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ✠. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

NON tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidisti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri díctur : Conscidisti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre : Concidisti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepéruit, sed pro nobis ómnibus trádídít illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est impius. Conscídít saccum lancea persecútor, et fúdíť prétium nostrum Redemptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ✠. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

CAntet Christus Redemptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit; malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdídérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occíso, pro corpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia : id est, conscidisti mortalitátem meam, et accinxisti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngr. Quid est, Non compúngr? Jam contra me non ferat lanceam persecútor, Ut non compúngr. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nescié-

bam. **V.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. **Glória Patri.** Vere.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerabilis Presbyteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

EUÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sarcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicanus, relicto ónere divitiarum, contempto censu fraudum, angústam portam arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui, mira devotíone fidei, ad vidéndum Salvatorem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Dóminicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

R. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui

petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. **V.** Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et pulsánti.

Lectio viii

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credentem ex géntibus pópulum significat. Qui, quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depríméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatorem vidére quærébat, sed præ turba non póterat; quia grátia fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstíterat.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **V.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. **Glória Patri.** Et.

Lectio ix

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspicién-

tem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando devicit : ita pusillus necesse est turbæ nocentis obstaculum altiora petendo transcendat, terræna relinquat, arborem crucis ascendant. Sycómorus namque (quæ est arbor fôliis moro similis, sed altitudine præstans, unde et a Latinis celsa nuncupatur), ficus fátua dicitur. Et eadem Domínica Crux, quæ credentes alit ut ficus, ab incredulis irridetur ut fátua.

Te Deum laudamus.

DIE VI INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne

sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Rgo, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclesiæ libenter attendimus, quam divíno nómini hódie dedicamus, invenimus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divínæ domus ædificatione sermónem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se áliquid ædi-

ficationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos intérius ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus; et, quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc, ædificante grátia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

℟. Orántibus in loco isto,
* Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

P Rincipáliter ergo grátias agamus Dómino, Deo nostro, a quo est omne datum optimum et omne donum perfectum : et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quóniam ad construendam istam domum orationis, fidélium suorum visitávit ánimus, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellet, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

R. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli. **V.** Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

ET quia opera bona in conspectu suo nunquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt gratiæ Deo nostro; hanc enim ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

R. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **V.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. **Gloria Patri. Vere.**

In III Noeturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine

Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Bedæ
Venerabilis Presbyteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

ET cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus syncomorum conscenderat : quia, missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimium et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardebat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est; unde est illud : Oculi Domini super justos. Nam et nos quæ amamus, videre; ab his, quæ exsecramur, intuitum festinamus avertere.

R. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsanti aperiétur. **V.** Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elégit eligentem se, et amávit amántem. Hunc sane órđinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicae incarnationis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu faciém specularí, Doctor egrégíus osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo; lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólídum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

✠. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ✠. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ET dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo principis pharisæórum, hoc est, in Judæó-

rum synagóga docébat. Sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discessit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus.

DIE VII INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 33 in cap. 9 Matth.

Lectio iv

Eommúnis ómnium domus est ecclé-sia, in quam, vobis prius ingræssis, nos intrá-mus, discipulórum formam retinéntes. Ideóque comúnter ómnibus statim atque ingræssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tór-peat, nemo sæculáribus

rebus suspensum ánimum hábeat, cum jam ad prædicandum sacerdótes intráverint; non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem millies pótius malim in domum alicújus vestrum ingrèssus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus in loco isto,
* Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa; ut norunt qui, cum fide óleo perúnti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magisque necessária; non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præ-

stántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suáviore est.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria mília et quinque mília hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus et per domos disjuncti sumus, saltem, quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et inopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípite; cumque, Pax vobis, dico, Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désu-

per; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciēbam.

℟. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Noeturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Paulo post prædicta

ET cum vidērent omnes, murmurábant, dicētes, quod ad hóminem peccatórem divertisset. Maniféstum est, Judæos semper géntium odisse salutem. Scriptum est enim : Sequēti vero Sábbato pene univérſa civitas convénit audire verbum Dei; vidētes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicēbant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Principem disceptábant, dicētes : Quare introísti ad viros præpútium habētes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ℟. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

STans autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus; et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsus, sed étiam inter perféctos probat esse convérsátum. Dicēte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; quisquis ante convérsiónem innocéter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℟. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Lectio ix

AT qui aliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deinde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justitia ejus manet in sáculum sáculi. Et hæc est sápiens illa stultitia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat; rapta videlicet réddere, própria relinquare, visibília contémnere, pro invisibilibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti die
Octava.

IN OCTAVA
DEDICATIONIS ECCLESIAE

Duplex majus

In II Noeturno

Ex Epístola prima sancti
Felicis Papæ quarti

De Consecr. dist. 1 cap. 2

Lectio iv

Abernáculum Móysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensilibus ad divinum

cultum expléndum, légitimus; et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes, sacra unctióne delibúti Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponebánt; in ipsis institutionibus, quæ, jubénte Dómino, conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

✠. Orántibus in loco isto,
* Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ✠. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohibitus est, et ipse collégerat expénsas; Sálomon quoque, filius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et

reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit; in libro Regum legitur : Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem et omnis Israël cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Domino, Deo nostro, septem diebus et septem diebus, id est, quatuordecim diebus, et in die octava dimisit populos.

℟. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

De Consecr. dist. 1 cap. 17

Solemnitates dedicationum ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos sollemniter sunt celebrandæ, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis, eandem festivitatem celebraturus, venit; sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosolymis, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus encænia sint celebranda, in

libro Regum, peracta dedicatione templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

℣. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ

Liber 27 Moralium, cap. 27,
post medium

SI veraciter sapientes esse atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur : Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiæ verba

testántur, quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Pusillus itaque Zachæus sycómorum súbiit et Dóminum vidit : quia, qui mundi stultitiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtiliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit; quia infirmitátem humanæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumultus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcipitur stultitiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærerere, posséssa rapiéntibus rela-

xáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúntis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas; et rursum : Si quis te percússerit in dexteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólíde, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur; quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt. Te Deum laudámus.

Commune Festorum B. Mariæ Virg.

IN I VESPERIS

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et délixtera illius amplexábitur me.

Psalmus 112

L Audáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quissicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et délixtera illius amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubiculum suum.

Psalmus 121

Lætatus sum in his,
quæ dicta sunt mihi : *
In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas : * cujus par-
ticipátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt
tribus, tribus Dómini : *
testimónium Israël ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem : * et abun-
dántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loqué-
bar pacem de te :

Propter domum Dómini,
Dei nostri, * quæsívi bona
tibi.

Ant. Nigra sum, sed for-
mósa, fliæ Jerúsalem; ideo
diléxit me Rex, et intro-
dúxit me in cubículum
suum.

Ant. Jam hiems tránsiit, *
imber ábiit et recéssit :
surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáve-
rit domum, * in va-
num laboravérunt qui ædí-
ficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit
civitátem, * frustra vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere : * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducatís panem doló-
ris.

Cum déderit diléctis suis
somnum : * ecce heréditas
Dómini filii : merces, fru-
ctus ventris.

Sicut sagíttæ in manu
poténtis : * ita filii excus-
sórum.

Beátus vir qui implé-
vit desidérium suum ex
ipsis : * non confundétur
cum loquétur inimícis suis
in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit,
imber ábiit et recéssit :
surge, amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es
et suávis in delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dó-
minum : * lauda
Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum : *
benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem : * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ : * velóciter
currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam : * nébulam sicut
cínerem spargit.

Mittit crystallum suam
sicut buccellas : * ante
faciem frigoris ejus quis
sustinébit?

Emittet verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spi-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annútiat verbum
suum Jacob : * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-
tióni : * et judícia sua non
manifestávit eis.

Ant. Speciósá facta es
et suávis in delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB initio et ante sæcula
creáta sum, et usque
ad futúrum sæculum non
désinam, et in habitatióne
sancta coram ipso mini-
strávi.

**Prima strophá sequentis
Hymni dicitur flexis genibus.**

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **R.** Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta
María, * succúrre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
céde pro devóto femíneo
sexu : séntiant omnes
tuum juvámen, quicúm-
que célebrant tuam san-
ctam festivitátem.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Beátam
me dicent * omnes gene-
rationes, quia ancíllam
húmilem respexit Deus.

Oratio

Concéde nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et córporis sanitáte
gaudére : et, gloriósa
beátæ Mariæ semper Vír-

ginis intercessióne, a præ-
senti liberári tristítia et
ætérna pérfrui lætítia. Per
Dóminum.

Completorium de Dominica.

**Conclusio Hymnorum ad
omnes Horas, etiam per Octa-
vas communes, erit sequens :**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María,
Dei Génitrix Virgo, * In-
tercéde pro nobis. **Ps. 94**
Veníte, exsultémus.

Hymnus

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædi-
cant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cónti-
nens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,

Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Benedícta tu * in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui.

Psalmus 8

Quoniam, Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen
tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, *
ut déstruas inimícum et
ultórem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut
fílius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves

univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * élécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

CÆli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle,

sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáculum sáculi : * júdicia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha élécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite, portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Virgínis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatís.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 8, 12-25

EGO sapiéntia hábito in consílio, et eruditís intérsu cogitátiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

R. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néschio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

MECUM sunt divítiae et glória, opes supérbae et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímína mea argénto elécto. In viis justítiae ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus

possédit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab ætérno ordinata sum et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquarum erúperant; necdum montes gravi mole constiterant; ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes, qui diligitis Dóminum : quia, cum essem párvula, plácuí Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Cap. 8, 34-36 et 9, 1-5

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, diligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocárent ad ar-

cem et ad móenia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea

Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí-

tiam : * et dedúcet te mirabíliter dèxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiae præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cássia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáeculum sáeculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatíonibus, quæ invénérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, móta est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Apud Metaphrasten

Lectio iv

EI Filius non divitem aut locuplém aliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Virgínem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctíssimam Virgínem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérissimam, pretiosíssimam et incorruptibilem

possessiõnem, patrocínio suo, vobis conservábit.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

MAgnum revéra miraculum, fratres dilectissimi, fuit beáta semper Virgo Mariá. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore inventum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophætæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpam inter creatas res visíbiles aut invisíbiles majus aut excellentius inveníri potest. Eadem ancilla Dei est et mater; éadem Virgo et Génitrix.

R. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filíæ Sion, et beátam dixerunt, et regínæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni

circúmdabant eam flores rosárum et lília conválium. — Vidérunt.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assistunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave igitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, glória et firmaméntum : assidue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judicii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

R. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssi-

mam prædicavérunt, dicétes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. **W.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt dicétes. **G**lória Patri. Unguéntum.

In III Noeturno

Ant. Gaude, María Virgo : * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : *

afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicíte in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo : cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fûlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a fâcie Dómini : * a fâcie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriántur in simulacris suis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætata est Sion.

Et exsultaverunt filiae Judæ, * propter iudicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memorie sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignare me laudare te, Virgo sacrata : da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ant. Post partum, * Virgo, inviolata permansisti :

Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspectu géntium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ dómui Israëli.

Viderunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspectu regis Dómini : * moveatur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspectu Dómini : * quóniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, inviolata permansisti : Dei Génitrix, intercède pro nobis.

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. ℞. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Absolutio A vînculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 27-28

IN illo témpore : Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mûlier de turba dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Liber 4, cap. 49 in Luc. 11

Agnæ devotiõnis et fidei hæc mûlier osténditur, quæ, scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatióem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præsentium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hæretici póstea, negándo Mariám semper Virginem, Sancti Spíritus operánte

virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixerunt.

℞. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus, Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvâmen, quicúmque celebrant tuam sanctam festivitátem. — Quia.

Die 21 Nov. in Festo Præsentationis loco festivitátem dicitur :

Præsentatióem.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

SED, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Virginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactásent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant : Natum ex muliere, factum sub lege, sed, Factum ex muliere : quia concéptus ex

útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hómínis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómíne. Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlíer typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sácula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia. Glória. Quia.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

Quinímmo beáti qui audiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritáliter audítu fidei concípere, et boni óperis custódia vel in

suo vel in proximórum corde párrere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia, et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi mínístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica.

2 Læva ejus * sub cápite meo, et délixera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, * sed formósa, filíæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

4 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósá * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB iníto et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā
Et aula lucis fúlgida :
Vitā datam per Vírgi-
nem,
Gentes redémtæ, pláu-
dite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℟. Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Beáta
es, * Mariá, quæ credidí-
sti : perficiéntur in te, quæ
dicta sunt tibi a Dómino,
allelúja.

Oratio

Concède nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et córporis sanitáte
gaudére : et, gloriósa
beátæ Mariæ semper Vír-
ginis intercessióne, a præ-
sénti liberári tristítia et
ætéRNA pérfrui lætítia. Per
Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex * in
accúbitu suo, nardus mea
dedit odórem suavitátis.

In ℣. br., etiam per Octavas
communes, dicitur ℟. Qui
natus es de Mariá Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Læva ejus * sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sácula
creáta sum, et usque
ad futúrum sáculum non
désinam, et in habitatióne
sancta coram ipso mini-
strávi.

℣. br. Spécie tua * Et
pulchritúde tua. Spécie.
℣. Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et. Glória
Patri. Spécie.

℣. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. ℟. Deus in
medio ejus, non commové-
bitur.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, * sed
formósa, filiæ Jerúsalem;
ideo diléxit me Rex, et in-
trodúxit me in cubículum
suum.

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte san-
tificáta simíliter requiévi,

et in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. **Gloria Patri.** Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et praelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM

Ant. Speciósá * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. **Eccli. 24, 19-20**

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi :

quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, * Et praelégit eam. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. **Gloria Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [174], præter

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Deus.

Completorium de Dominica.

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, extra Quatuor Tempora, nisi agendum fuerit de aliquo Festo duplici, etiam translato, aut semiduplici, vel de Octava aut Vigilia occurrenti, aut de Dominica anticipata juxta rubricas, fit Officium de sancta Maria, in quo, sumptis Antiphonis et Psalmis de Feria VI et Sabbato occurrentibus, reliqua dicuntur ut infra.

IN VESPERIS

Añæ et Psalmi ut supra. 232

Capit. Ab inítió. [188]

Prima strophá sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℟. Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

¶ Si tamen præcedens Ver-
sus dictus jam fuerit in Officio
de Comuni Virginum vel
non Virginum, tunc dicatur
sequens

℣. Benedícta tu in mu-
liéribus. ℟. Et benedíctus
fructus ventris tui.

Ad Magníf. Ant. Beáta
Mater * et intácta Virgo,
gloriósa Regína mundi,
intercéde pro nobis ad
Dóminum.

Oratio

Concède nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et córporis sanitáte
gaudére : et, gloriósa
beátæ Mariæ semper Vír-
ginis intercessióne, a præ-
sénti liberári tristítia et
ætérna pérfrui lætítia. Per
Dóminum.

Suffragium de omnibus Sanctis, ut infra ad Laudes. [192]

Ad Completorium et ad
omnes Horas usque ad No-
nam inclusive, in fine Hym-
norum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, María, grátia
plena; * Dóminus tecum.
Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædi-
cant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugillo cónti-
nens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

In Nocturno Antiphonæ,
Psalmi et Versus de Sab-
bato. 241

Deinde Pater noster se-
creto usque ad V. Et ne
nos indúcas in tentatió-
nem. R. Sed libera nos a
malo.

Absolutio

PRécibus et méritis beá-
tæ Mariæ semper Vír-
ginis et ómnium Sanctó-
rum, perdúcat nos Dómi-
nus ad regna cælórum.
R. Amen.

V. Jube, domne.

Pro I Lect. Bened. Nos
cum prole pia benedícat
Virgo María. R. Amen.

Lectio I et II dicuntur de
Scriptura occurrenti, cum
suis Responsoriis de Tem-
pore; Lectio vero III erit una
ex inferius [193]-[194] positis,
juxta ordinem mensium.

Pro II Lect. Bened. Ipsa
Virgo vírginum intercédát
pro nobis ad Dóminum.
R. Amen.

Pro III Lect. Bened. Per
Vírginem matrem concé-
dat nobis Dóminus salú-
tem et pacem. R. Amen.

Post III Lectionem dicitur
Hymnus Te Deum.

AD LAUDES

Antiphonæ cum Psalmis de
Sabbato 1 loco. 248

Capitulum Eccli. 24, 14

AB iníitio et ante sácula
creáta sum, et usque
ad futúrum sáculum non
désinam, et in habitatióne
sancta coram ipso mini-
strávi.

Hymnus

OGloriósá vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuá
Et aula lucis fúlghida :
Vitám datam per Vírgi-
nem,
Gentes redémtæ, pláu-
dite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu.

Oratio

Concède nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætéRNA pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Suffragium

de omnibus Sanctis

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

ACunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde periculis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus

Sanctis, salútem nobis tribue benígnus et pacem ; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérstis, Ecclesiá tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. ℟. Amen.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui natus es de Mariá Vírgine, **et ad absolutionem Capituli Lectio brevis** In platéis, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 24, 14

AB initio et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. **br.** Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. **G**loria Patri. Spécie. ℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. **br.** Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít

bit. **℣.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. **Gloria Patri.** Adjuvabit. **℣.** Elégit eam Deus, et præelégit eam. **℟.** In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. **Gloria Patri.** Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℟.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Post Nonam terminatur
Officium sanctæ Mariæ in
Sabbato.

Lectiones sequentes dicuntur
singulis mensibus in
Officio sanctæ Mariæ in
Sabbato, ordine subscripto :

Mense Septembri

Ex Epístola sancti Leónis
Papæ ad Pulchériam
Augústam

Epístola 13 ante medium

Lectio iii

SACRAMÉNTUM reconciliatiónis nostræ, ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant fi-

gúræ; quia nondum supervénérat Spíritus Sanctus in Vírginem nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemérata víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, et, forma Dei ac forma servi in unam conveniéntem personam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et, per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem, et, consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber úniret; sub jugo diáboli generaliter tenerétur humana captívitás.

Te Deum laudámus.

Mense Octobri

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo in cap. 12
Apocalypsis, ante medium

Lectio iii

AMplectámur Mariæ vestigia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam nec dimittámus, donec benedíxerit nobis; potens

est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream : mulier inter solem et lunam : María inter Christum et Ecclesiám constitúta. Sed forte miráris, non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulierem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis et mulieris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam fráglilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris, Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúbra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

Te Deum laudámus.

Mense Novembri

De Expositióne sancti Basilii Episcopi in Isaíam Prophetám

In cap. 8 post initium

Lectio iii

ACCÉSSI, inquit, ad Prophetíssam, et in útero accépit et péperit fílium. Quod María Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænótiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Mariæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est Quid enim ait?

Magnificat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimus accommodáveris univérssis ejus verbis, non útique per dissídium negáveris eam fuisse Prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

Te Deum laudámus.

Mense Decembri

ante Adventum

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Episcopi

Liber 1, cap. 18

Lectio iii

BONUS regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus, in ipso cognitiónis ingrèssu, Dómini Matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples dignam quæ ad tale munus eligerétur ástruit : quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet et mota est in intróitu ejus, quod ad virilis sexus spéciem peregrínam turbátur aspéctus Vírginis. Itaque, quamvis esset húmilis, præ verecúndia ta-

men non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiéndâ Dómini generatióne cognóvit; ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem refélleret. Te Deum laudámus.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS

IN VESPERIS

Ave Mariá *secreto, quod dicitur semper in principio omnium Horarum.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Antiphonæ, quæ in toto Officio parvo non duplicantur, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut supra in Comuni Festorum B. Mariæ Virginis. [174]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concède nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua men-

tis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Mariæ semper Virginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

PRótege, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolorum tuorum Petri et Pauli et aliórum Apostolorum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concède tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam re-

pelle nequitiam; iter, actus et voluntates nostras, et omnium famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone, benefactoribus nostris sempiterna bona retribue, et omnibus fidelibus defunctis requiem æternam concede. Per Dominum.

AD COMPLETORIUM

Ave Mariá, *ut supra*.

℣. Converte nos, Deus, salutaris noster. ℟. Et averte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adiutorium.

Ps. 128 Sæpe expugnaverunt, Ps. 129 De profundis, et Ps. 130 Domine, non est exaltatum, *ut in Vesperis Feriæ IV. 162*

Hymnus

Memento, rerum Conditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacra ab alvo Virginis
Nascendo, formam sum-
pseris.

Mariá, Mater gratiæ,
Dulcis Parens clementiæ,
Tu nos ab hoste protege
Et mortis hora suscipe.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spi-
ritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

Capitulum Eccli. 24, 24

EGO mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei.

℟. Deo gratias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis Ant.

Sub tuum præsidium * confugimus, sancta Dei Genitrix : nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio

BEatæ et gloriosæ semper Virginis Mariæ, quæsumus, Domine, intercessio gloriosa nos protegat : et ad vitam perducat æternam. Per Dominum.

AD MATUTINUM

Ave Mariá, *ut supra*.

℣. Domine, labia mea aperies. ℟. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

℣. Deus, in adiutorium.

Invitat. Ave, Mariá, grátia plena; * Dominus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymn. Quem terra. [177]

In Nocturno

Antiphonæ et Psalmi ut in Communi Festorum beatæ Mariæ Virginis, scilicet :

Dominica, Feria II et V : De I Nocturno. [177]

Feria III et VI : De II Nocturno. [180]

Feria IV et Sabbato : De III Nocturno. [184]

℟. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Pater noster **secreto usque ad** ℟. Et ne nos inducas in tentationem. ℞. Sed libera nos a malo.

Absolutio

PRécibus et méritis beátæ Mariæ semper Virginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℟. Jube. domne, benedícere. **Bened.** Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℞. Amen.

Lectio i Eccli. 24, 11-13

IN ómnibus réquiem quæsi vi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Créator ómnium, et, qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábíta, et in Israél hereditáre, et in eléctis meis mitte ra-

dices. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta vírginitas, quibus te láudibus éfferam, nésco : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

℟. Jube, domne, benedícere. **Bened.** Ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio ii Eccli. 24, 15-20

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℟. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti. **Glória Patri.** Genuísti.

℟. Jube, domne, benedícere. **Bened.** Per Vírginem Matrem concédát nobis Dóminus salútem et pacem. ℞. Amen.

Lectio iii

Quasi cedrus exaltata sum in Líbano, et quasi cypressus in monte Sion : quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciosa in campis, et quasi plátanus exaltata sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamó-mum et bálsamum aromatizans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris. Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutorium.

Ant. 1 Assumpta est María in cælum : * gaudent Angeli, laudantes benediciunt Dóminum.

Psalmi de Dominica.

2 María Virgo assumpta est * ad æthereum thálammum, in quo Rex regum stellato sedet solio.

3 In odorem * unguentorum tuorum currimus : adolescentulæ dilexerunt te nimis.

4 Benedicta * filia tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicavimus.

5 Pulchra es * et decora, filia Jerúsalem, terribilis ut castrorum ácies ordinata.

Capitulum Cant. 6, 8

Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam prædicaverunt, et reginæ laudaverunt eam. ℣. Deo grátias.

Hymnus O gloriósa. [191]

℣. Benedicta tu in mulieribus. ℣. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beata Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrarium Spíritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devoto femíneo sexu.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui de beatæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti : præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eúdem Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis, ut supra ad Vesperas. [195]

AD PRIMAM

Ave María, **ut supra.**

℣. Deus, in adiutorium.

Hymnus

MEménto, rerum Cón-
ditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam sumpseris.

María, Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

Ant. Assúpta est Ma-
ría in cælum.

Ps. 53 Deus in nómine
tuo 155; **Ps. 84** Benedixí-
sti 216; **Ps. 116** Laudáte
Dóminum, omnes gen-
tes. 76

Ant. Assúpta est María
in cælum : gaudent An-
geli, laudántes benedícunt
Dóminum.

Capitulum Cant. 6, 9

QUÆ est ista, quæ pro-
gréditur quasi auróra
consúrgens, pulchra ut lu-
na, elécta ut sol, terríbilis
ut castrórum ácies ordiná-
ta? **R.** Deo grátias.

R. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **R.** Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

R. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui virgínalem au-
lam beátæ Mariæ, in
qua habitáres, elígere di-
gnátus es : da, quæsu-
mus; ut, sua nos defen-
sióne múnitos, jucúndos
fácias suæ interesse com-
memoratióni : Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave María, **ut supra.**

R. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto, **ut
supra.**

Ant. María Virgo assúm-
pta est.

Ps. 119 Ad Dóminum cum
tribulárer 95; **Ps. 120**
Levávi óculos meos **et**
Ps. 121 Lætátus sum **ibid.;**

Ant. María Virgo assúm-
pta est ad æthæreum thá-
lamum, in quo Rex regum
stelláto sedet sólio.

Capitulum Eccli. 24, 15

ET sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte san-
ctificáta simíliter requiévi,
et in Jerúsalem potéstas
mea. **R.** Deo grátias.

R. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Oratio

DEus, qui salútis ætér-
næ, beátæ Mariæ vir-
ginitáte fecúnda, humáno
géneri præmia præstití-
sti : tríbue quæsumus; ut
ipsam pro nobis intercê-
dere sentiámus, per quam
merúimus auctórem vitæ
suscípere, Dóminum no-
strum Jesum Christum,
Fílium tuum : Qui tecum
vivit.

AD SEXTAM

Ave María, *ut supra.*

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [199]

Ant. In odórem.

Ps. 122 Ad te levávi 127;
Ps. 123 Nisi quia Dóminus
ibid.; *Ps.* 124 Qui confí-
dunt in Dómino 128

Ant. In odórem unguen-
tórum tuórum cúrrimus :
adolescéntulæ dilexérunt
te nimis.

Capitulum Eccli. 24, 16

ET radicávi in pópulo
honorificáto, et in par-
te Dei mei heréditas illíus,
et in plenitúdine sanctó-
rum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in mu-
liéríbus. ℟. Et benedíctus
fructus ventris tui.

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Oratio

Concède, miséricors
Deus, fragilitáti no-
stræ præsidium : ut, qui
sanctæ Dei Genitrícis me-
móriam ágimus; inter-
cessiónis ejus auxílio, a
nostris iniquitátibus re-
surgámus. Per eúmdem
Dóminum.

AD NONAM

Ave María, *ut supra.*

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [199]

Ant. Pulchra es.

Ps. 125 In convertén-
do 128; *Ps.* 126 Nisi Dómi-
nus *ibid.*; *Ps.* 127 Beáti
omnes. 162

Ant. Pulchra es et de-
córa, filia Jerúsalem, terrí-
bilis ut castrórum ácies
ordináta.

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinna-
mómum et bálsamum
aromatízans odórem dedi :
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercède pro nobis.

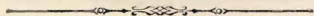
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui, Dómini nostri, intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

Officium Defunctorum

Dicitur in Choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine : Vesperæ post Vesperas diei; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post *℟*. Benedicamus Dómino et Deo grátias. Et non duplicantur Antiphonæ præterquam in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, etiam late sumpto; et quoties solemner celebratur Officium. In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis *etiam si pro uno tantum fiat Officium.*

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regione vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea,
in réquiem tuam : * quia
Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam
meam de morte : * óculos
meos a lácrimis, pedes
meos a lapsu.

Placébo Dómino : * in re-
gióne vivórum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Placébo Dómino in
regióne vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine, *
quia incolátus meus pro-
longátus est.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribu-
lárer clamávi : * et
exaúdivit me.

Dómine, líbera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est : ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar : * multum íncola
fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus : *
cum loquébar illis, impu-
gnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi, Dómine,
quia incolátus meus pro-
longátus est.

Ant. Dóminus custódit
te * ab omni malo : custó-
diat ánimam tuam Dómi-
nus.

Psalmus 120

LEvávi óculos meos in
montes, * unde véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómi-
no, * qui fecit cælum et
terram.

Non det in commotióem
pedem tuum : * neque
dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-
que dórmiet, * qui custó-
dit Israël.

Dóminus custódit te, Dó-
minus protéctio tua, * su-
per manum dexteram
tuam.

Per diem sol non uret te : *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo : * custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat in-
tróitum tuum, et éxitum
tuum : * ex hoc nunc, et
usque in sáculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit
te ab omni malo : custó-
diat ánimam tuam Dó-
minus.

Ant. Si iniquitátes * ob-
serváveris, Dómine : Dó-
mine, quis sustinébit?

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad
te, Dómine : * Dómi-
ne, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Dómine : * Dómine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitates observaveris, Dómine : Dómine, quis sustinebit?

Ant. Opera * mánuum tuárum, Dómine, ne despicias.

Psalmus 137

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-

cávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulationis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sáculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despicias.

℟. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. **℣.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánés.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sácula.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo.

¶ **Sequens Ps.** Lauda, ánima mea, non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, neque quandocumque **Officium** recitatur ritu duplici.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sáculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sácula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Réquiem ætérnam.

Deinde : V. A porta inferi. **℟.** Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiesca(n)t in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde

℣. Réquiem ætérnam, cum reliquis, ut infra. [208]

In die depositionis defuncti

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat : et, quæ per fragilitatem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordiíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Vel alia Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplīces exorámus pro ánima fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti : ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a

sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perducí; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), cujus depositiόνis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénem infúndas. Per Dóminum.

In Anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine : da ánimæ fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiόνis diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum **N.** ineffábili tua dis-

positiōne connumerāri voluisti : præsta, quæsumus; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum **N.** (fámulos tuos **N.** et **N.**) pontificáli fecisti dignitatē vigére : præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur fámulum tuum **N.** Episcopum Cardinalem pontificáli fecisti dignitatē.

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto : fámulum tuum **N.** Presbyterum Cardinalem pontificáli fecisti.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto : fámulum tuum **N.** Presbyterum (Díaconum) Cardinalem sacerdotáli fecisti.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo : ut animam fámuli tui **N.** Díaconi Cardinális, quam de hoc sæculo etc.

Pro defuncto Sacerdote

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum **N.** (fámulos tuos **N.** et **N.**) sacerdotáli fecisti dignitatē vigére : præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Alia Oratio

PRæsta, quæsumus, Dómine : ut ánima fámuli tui **N.** Sacerdotis, quem, in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut animam fámuli tui **N.**, quam de hoc sæculo migráre iussisti, in pacis ac lucis regiōne constitúas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtiem. Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

QUæsumus, Dómine, pro tua pietatē miserére animæ fámulæ tuæ **N.** : et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salutiōnis partem restítue. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

DEus, vénia largitor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sáculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum.

Pro patre et matre

Oratio

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur : animábus paréntum nostrórum, et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur animæ matris meæ, vel nostræ.

In Officio Defunctorum
per Annum

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu

sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus, vénia largitor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sáculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor et Redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatió nibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sácula sæculórum. *℟.* Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine. *℟.* Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. *℟.* Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte, vel Matutinum et Laudes diei currentis immediate non sequatur, dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo; secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Feria II et V dicatur primus, Feria III et VI secundus, et Feria IV et Sabbato tertius Nocturnus.

Invitat. Regem, cui omnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Repet. Regem, cui omnia vivunt, veníte, adorémus.

Psalmus 94

Eníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei. Regem, cui omnia vivunt, veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui omnia vivunt, veníte, adorémus.

Hódie, si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidé-runt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui omnia vivunt, veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

In I Nocturno

Pro Dominica, Feria II et V

Ant. Dírige, * Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Erba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimí-

cos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere, * Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum

non est qui rédímat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Domine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédímat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges ju-

stum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adiutorium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℟. A porta inferi. **℞.** Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio i Job 7, 16-21

Arce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsieris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum, Salvátorem meum. **℟.** Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. — Et.

Lectio ii Job 10, 1-12

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsus me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi, cur me ita

júdice. Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fétidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sáeculum per ignem. — Tu.

Lectio iii

MAnus tuæ fecerunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénite præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cáribus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitatio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscondam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. — Quia. Réquiem ætérrnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra [222], quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Quando tamen in die depositionis defuncti Laudes non dicuntur, post III Responsorium dicuntur Pater noster, et Preces, ut supra ad Vesperas. [205]

In II Nocturno

Pro Feria III et VI

Ant. In loco páscuæ * ibi me collocávit.

Psalmus 22

DOminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum : * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae :

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Réquiem aeternam.

Ant. In loco pascuae ibi me collocavit.

Ant. Delicta * juventutis meae, et ignorantias meas ne memineris, Domine.

Psalmus 24

AD te, Domine, levavi animam meam : * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei : * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi : * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, *

et misericordiarum tuarum, quae a saeculo sunt.

Delicta juventutis meae, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu : * propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio : * docebit mites vias suas.

Universae viae Domini, misericordia et veritas, * requiruntibus testamentum ejus et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur : * et semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum : * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum : * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei : * quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt : * de

necessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum : * et dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos quóniam multiplicati sunt, * et odio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatióibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delicta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me próelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuíví, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℟. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. *℞.* Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, *totum secreto.*

Lectio iv Job 13, 22-28

 Espónde mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et

vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℞. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. *℟.* De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. — Nec.

Lectio v Job 14, 1-6

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Qui potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℞. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. *℟.* Anima mea turbáta est

valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. — Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

Lectio vi Job 14, 13-16

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertránsseat furor tuus, et constitúas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

R. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sáculum per ignem. **V.** Dirige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. — Dum. **Réquiem** ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [222], quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III Nocturno

Pro Feria IV et Sabbato

Ant. Compláceat * tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspéctávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, *

ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et reve-reántur simul, qui quæ-runt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et reve-reántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

BEátus qui intélligit super egénium, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum faciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserrére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constítuerunt advérsus me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * áanima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante faciém Dómini?

Psalmus 41

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat áanima mea ad te, Deus.

Sitívit áanima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : *

dum dicitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόnis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, áanima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum áanima mea conturbáta est : * proptér-ea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparebo ante fáciem Dómini?

✠. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ✠. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectio vii

Job 17, 1-3; 11-15

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cuiúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater

mea et soror mea, vérmi-bus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

✠. Peccántem me quotidie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.

✠. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me.— Quia.

Lectio viii Job 19, 20-27

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stilo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi; ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab iníustitia mea, et a delicto meo munda me. — Ut.

Lectio ix Job 10, 18-22

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam cónsúptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plan-gam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens Responsorium tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius tantum Nocturnus pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes : Advenísti, Redémptor noster. — Qui. Ré-

quiem ætérmam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Qui.

Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérmá in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris iudicare sáculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et timeo, dum discussio vénerit atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum. Réquiem ætérmam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Líbera me, usque ad primum ℣. Tremens exclusive.

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes), ut supra in Vesperis [206], additis sequentibus :

℣. Réquiem ætérmam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Laudes vero, dictis secreto Pater noster et Ave María,

absolute inchoantur ab Antiphona Exsultábunt Dómino.

Sed in recitatione publica vel privata, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Preces, ut infra ad Laudes. [226]

AD LAUDES

Absolute incipitur ab

Ant. Exsultábunt Dómino * ossa humiliáta.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tu-

am.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúltata sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me,

et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine, * oratióem meam : ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi redédetur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutaris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et ine-

briásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, múltiplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmíans.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratióem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscepit * dextera tua, Dómine.

Psalmus 62

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam múltipliciter tibi caro mea.

In terra déserta, et invia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscepit dextera tua, Dómine.

Ant. A porta inferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiae

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsi vi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texén-te vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pul-lus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu :

Dómine, vim pátiar, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritú-dine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amarís-sima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diébus vitæ
nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta inferi érue,
Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus *
laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in
sanctis ejus : * laudáte
eum in firmaménto virtú-
tis ejus.

Laudáte eum in virtúti-
bus ejus : * laudáte eum
secúndum multitudínem
magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tu-
bæ : * laudáte eum in
psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpa-
no, et choro : * laudáte
eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis
benesonántibus : laudáte
eum in cýmbalis jubilatió-
nis : * omnis spíritus lau-
det Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus lau-
det Dóminum.

℟. Audívi vocem de cælo
dicéntem mihi. ℟. Beáti
mórtui qui in Dómino mo-
riúntur.

Ad Bened. Ant. Ego
sum * resurréctio et vita :

qui credit in me, étiam si
mórtuus fúerit, vivet; et
omnis qui vivit et credit
in me, non moriétur in
ætérnum.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus,
Deus Israél, * quia vi-
sitávit, et fecit redempti-
onem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis
nobis : * in domo David,
púeri sui.

Sicut locútus est per os
sanctorum, * qui a sáeculo
sunt, Prophetarum ejus :

Salútem ex inimícis no-
stris, * et de manu óm-
nium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericór-
diam cum pátribus no-
stris : * et memorári testa-
ménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurá-
vit ad Abraham, patrem
nostrum, * datúrum se
nobis :

Ut sine timóre, de manu
inimicorum nostrorum li-
beráti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia
coram ipso, * ómnibus dié-
bus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Al-
tíssimi vocáberis : * præí-
bis enim ante faciém Dó-
mini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam sa-
lútis plebi ejus : * in re-
missiönem peccatorum eó-
rum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus :

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Psalmus 129

Qui non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, nec quandocumque Officium recitatur sub ritu duplici.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatióis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem

tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde : V. A porta inferi. **R.** Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

V. Requiésca(n)t in pace. **R.** Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ut supra in Vesperis. [206]

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. **R.** Et lux perpétua luceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei; extra Chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer, 95;

Ps. 120 Levávi, *ibid.*;

Ps. 121 Lætátus sum, *ibid.*;

Ps. 122 Ad te levávi, 127;

Ps. 123 Nisi quia, *ibid.*

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Pater noster *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. *R.* Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

ABsólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectionis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 124 Qui confidunt, 128;

Ps. 125 In converténdo, *ibid.*;

Ps. 126 Nisi Dóminus, *ibid.*;

Ps. 127 Beáti omnes, 162;

Ps. 128 Sæpe expugnáverunt, *ibid.*

Postea dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Meménto Congregationis tuæ. *R.* Quam poscedisti ab iníto.

℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. ℟. Et cla-
mor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

DEus, cui próprium est
miseréri semper et pár-
cere : súscipe deprecatió-
nem nostram; ut nos, et
omnes fámulos tuos, quos
delictórum caténa con-
stríngit, miserátio tuæ
pietátis cleménter absól-
vat. Per Christum Dómi-
num nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim di-
cuntur alii Psalmi Graduales
qui sequuntur; et in fine
cujuslibet Psalmi dicitur Gló-
ria Patri.

Psalmus 129 De profún-
dis, 163;

Ps. 130 Dómine, non est
exaltátum, **ibid.**;

Ps. 131 Meménto, Dómi-
ne, **ibid.**;

Ps. 132 Ecce quam bo-
num, 196;

Ps. 133 Ecce nunc bene-
dícite. 64

Deinde dicitur flexis geni-
bus :

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad** ℣. Et ne nos indú-
cas in tentatiónem. ℟. Sed
libera nos a malo.

℣. Salvos fac servos
tuos. ℟. Deus meus, spe-
rantes in te.

℣. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. ℟. Et cla-
mor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

PRæténde, Dómine, fá-
mulis et famulábus
tuis dexteram cæléstis au-
xilii : ut te toto corde per-
quírant, et, quæ digne pó-
stulant, cónsequi mereán-
tur. Per Christum Dómi-
num nostrum.

℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PÆNITENTIALES

CUM LITANIIS

Sicubi recitentur in Choro,
congrue dicuntur post Matu-
tinum et Laudes diei flexis
genibus, dicto Benedicámus
Dómino et Deo grátias; extra
Chorum pro temporis oppor-
tunitate.

Litaniæ similiter, quando
dicendæ sunt sine Psalmis
Pænentialibus, dicuntur, ex-
tra Processionem, flexis ge-
nibus in Choro post Matuti-
num et Laudes diei, dicto
Benedicámus Dómino et Deo

grátias; extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro neque extra Chorum anticipari possunt de sero.

Ant. Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultatio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxillas eórum constríngere, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovén-

tur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut

justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti-

que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101

Domine, exáudi oratió-nem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium arué-runt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelli-cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum

sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatió-nis tuæ : * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatió-nem et generatió-nem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápidés ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratió-nem humílium : * et non spre-vit precem eórum.

Scribántur hæc in generatió-ne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudá-bit Dóminum :

Quia prospéxit de excél-so sancto suo : * Dóminus

de cælo in terram aspexit :

Ut audiret gémitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut serviant Dómino.

Respóndit ei in via virtutis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábiseos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sáeculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam : Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142

Domine, exáudi oratióem meam : áuribus percípe obsecratióem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sáeculi : * et ansiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiqúorum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóçiter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus de-

dúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Yrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audí nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis Deus,
miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi,
Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus,
miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro
nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum,
ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et
Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum
Spírituum órdenes,
oráte.

Sancte Joánnes Baptísta,
ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ
et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora pro nobis.	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancte Matthía, ora.	Sancta María Magdaléna, ora.
Sancte Bárnaba, ora.	Sancta Agatha, ora.
Sancte Luca, ora.	Sancta Lúcia, ora.
Sancte Marce, ora.	Sancta Agnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.	Sancta Cæcília, ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.	Sancta Catharína, ora.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.	Sancta Anastásia, ora.
Sancte Stéphane, ora.	Omnes sanctæ Virgines et Víduæ, oráte.
Sancte Lauréti, ora.	Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Sancte Vincéti, ora.	Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Sancti Fabiáne et Sebastíane, oráte.	Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.	Ab omni malo, libera nos, Dómine.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.	Ab omni peccáto, libera.
Sancti Gervási et Protási, oráte.	Ab ira tua, libera.
Omnes sancti Mártyres, oráte.	A subitánea et improvísá morte, libera.
Sancte Silvéster, ora.	Ab insídiis diaboli, libera.
Sancte Gregóri, ora.	Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera.
Sancte Ambrósi, ora.	A spíritu fornicatiónis, libera.
Sancte Augustíne, ora.	A fúlgure et tempestáte, libera.
Sancte Hierónyme, ora.	A flagéllo terræmótus, libera.
Sancte Martíne, ora.	A peste, fame et bello, libera.
Sancte Nicolæ, ora.	A morte perpétua, libera.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.	Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, libera.
Omnes sancti Doctóres, oráte.	Per advéntum tuum, libera.
Sancte Antóni, ora.	Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.
Sancte Benedícte, ora.	
Sancte Bernárde, ora.	
Sancte Domínice, ora.	
Sancte Francísce, ora.	
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.	

Per baptîsmum et sanctum
jejúniû tuum, libera
nos, Dómine.

Per crucem et passiônem
tuam, libera.

Per mortem et sepultúram
tuam, libera.

Per sanctam resurrectiô-
nem tuam, libera.

Per admirábilem ascensiô-
nem tuam, libera.

Per advéntum Spíritus
Sancti Parácliti, libera.

In die iudicii, libera.

Peccatóres,
te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas,
te rogámus.

Ut nobis indúlgeas,
te rogámus.

Ut ad veram pæniténtiam
nos perdúcere dignéris,
te rogámus.

Ut Ecclesiám tuam san-
ctam régere et conser-
váre dignéris,

te rogámus.

Ut domnum Apostólicum
et omnes ecclesiásticos

órdines in sancta reli-
gióne conserváre digné-
ris,

te rogámus.

Ut inimícos sanctæ Ecclé-
siæ humiliáre dignéris,
te rogámus.

Ut régibus et princípibus
christiánis pacem et ve-
ram concórdiam donáre

dignéris, te rogámus.

Ut cuncto pópulo christiá-
no pacem et unitátem

largíri dignéris,
te rogámus.

Ut omnes errántes ad uni-
tátem Ecclesiæ revocá-
re, et infidéles univérso
ad Evangélii lumen per-
dúcere dignéris,

te rogámus.

Ut nosmetípsos in tuo
sancto servítio confor-
táre et conserváre di-
gnéris,

te rogámus.

Ut mentes nostras ad cæ-
léstia desidéria érigas,
te rogámus.

Ut ómnibus benefactóri-
bus nostris sempitérna
bona retribuas, te rogá-
mus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fra-
trum, propinquórum et
benefactorum nostró-
rum ab ætérra damna-
tióne erípias, te rogá-
mus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et
conserváre dignéris,

te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus de-
fúntis réquiem ætér-
nam donáre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, parce no-
bis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exáudi nos,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, miserére
nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Psalmus 69

Eus, in adiutorium meum intende : * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reve-reántur, * qui quærent animam meam.

Avertántur retrórsus, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erube-scéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærent te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjutor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

V. Salvos fac servos tuos. **R.** Deus meus, sperántes in te.

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. **R.** A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in nobis. **R.** Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. **R.** Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

V. Orémus pro Pontífice nostro **N. R.** Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fácíat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

V. Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérrnam. Amen.

V. Orémus pro fidélibus defúctis. **R.** Réquiem ætérrnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

V. Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véníat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

DEus, cui proprium est misereri semper et parcere : súscipe deprecationem nostram, ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum caténa constringit, miseratio tuæ pietátis cleménter absolvat.

EXáudi, quæsumus, Dómine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgentiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffáblem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére famulo tuo Pontífici nostro **N.**, et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis æternæ : ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

DEus, a quo sancta desideria, recta consília et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

URE igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redemptor, animábus famulorum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgentiam, quam semper optavérunt, piis supplicationibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te supplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sáeculum ad-

huc in carne rétinet vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℟. Dóminus vobíscum.
 ℟. Et cum spíritu tuo.
 ℟. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
 ℟. Et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace.
 ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum :

Yrie, eléison.
 Christe, eléison.
 Kýrie, eléison.

Sancta María, ora pro eo
 (ea).

Omnes sancti Angeli et
 Archángeli, oráte pro eo
 (ea).

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Justórum,
 ora.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptísta,
 ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ
 et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli et
 Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli
 Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes,
 oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurénti, ora.

Omnes sancti Mártýres,
 oráte.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices et
 Confessóres, oráte.

Sancte Benedícite, ora.

Sancte Francisce, ora.

Sancte Camille, ora.

Sancte Joánnes de Deo,
 ora.

Omnes sancti Mónachi et
 Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna,
 ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et
 Víduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ
 Dei, intercédite pro eo

(ea).

Propítius esto, parce ei,
 Dómine.

Propítius esto, libera eum
 (eam), Dómine.

Propítius esto, libera.

Ab ira tua, libera.
 A periculo mortis, libera.
 A mala morte, libera.
 A pœnis inférni, libera.
 Ab omni malo, libera.
 A potestáte diaboli, libera.
 Per nativitátem tuam, libera.
 Per crucem et passióem tuam, libera.
 Per mortem et sepultúram tuam, libera.
 Per gloriósam resurrecti-
 ónem tuam, libera.
 Per admirábilem ascensi-
 ónem tuam, libera.
 Per grátiam Spíritus San-
 cti Parácliti, libera.
 In die iudicii, libera.
 Peccatóres, te rogámus,
 audi nos.
 Ut ei parcas, te rogámus.
 Kýrie, eléison. Christe,
 eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui
 exitus anima anxietur, dicantur
 sequentes Orationes :

Oratio

Roficiscere, ánima
 christiána, de hoc
 mundo, in nómine
 Dei Patris omnipoténtis,
 qui te creávit; in nómine
 Jesu Christi Filii Dei vivi,
 qui pro te passus est; in nó-
 mine Spíritus Sancti, qui
 in te effúsus est; in nómine
 gloriósæ et sanctæ Dei Ge-
 nitricis Vírginis Mariæ; in
 nómine beáti Joseph, ínclý-
 ti ejúsdem Vírginis Spon-
 si; in nómine Angelórum

et Archangelórum; in nó-
 mine Thronórum et Domi-
 natiónum; in nómine Prin-
 cipátuum et Potestátum;
 in nómine Virtútum, Ché-
 rubim et Séraphim; in
 nómine Patriarchárum et
 Prophetárum; in nómine
 sanctórum Apostolórum
 et Evangelistárum; in nó-
 mine sanctórum Mártý-
 rum et Confessorum; in
 nómine sanctórum Mona-
 chórum et Eremitárum; in
 nómine sanctárum Vírgi-
 num, et ómnium Sanctó-
 rum et Sanctárum Dei;
 hódie sit in pace locus
 tuus, et habitátio tua in
 sancta Sion. Per eúmdem
 Christum, Dóminum no-
 strum. *R.* Amen.

Oratio

Deus miséricors, Deus
 clemens, Deus, qui se-
 cúndum multitudinem mi-
 seratiónum tuárum peccá-
 ta pœniténtium deles, et
 præteritórum críminum
 culpas vénia remissiós-
 nis evácuas : respice propítius
 super hunc fámulum tuum
N. (hanc fámulam tuam
N.), et remissióem óm-
 nium peccatórum suórum
 tota cordis confessiósne po-
 scéntem deprecátus ex-
 áudi. Rénova in eo (ea),
 piíssime Pater, quidquid
 terréna fragilitáte corrú-
 ptum, vel quidquid dia-
 bólica fraude violátum est;

et unitati corporis Ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere, Domine, gemitum, miserere lacrimarum ejus; et non habentem fiduciam, nisi in tua misericordia, ad tuæ Sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum Dominum nostrum.

℟. Amen.

Oratio

Commendo te omnipotenti Deo, carissime frater (carissima soror), et ei, cujus es creatura, committo; ut, cum humanitatis debitum morte interveniente persolveris, ad auctorem tuum, qui te de limo terræ formaverat, revertaris. Egrediēti itaque animæ tuæ de corpore splendidus Angelorum cœtus occurrat : judex Apostolorum tibi senatus adveniat : candidatorum tibi Martyrum triumphator exercitus obviet : liliata rutilantium te Confessorum turma circumdet : jubilantium te Virginum chorus excipiat : et beatæ quietis in sinu Patriarcharum te complexus astringat : sanctus Joseph, morientium Patronus dulcissimus, in magnam spem te erigat : sancta Dei Genitrix Virgo Maria suos benigna oculos ad te convertat : mitis atque festivus

Christi Jesu tibi aspectus appareat, qui te inter assistentes sibi jūgiter interesse decernat. Ignores omne quod horret in tenebris, quod stridet in flammis, quod cruciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus sathanas cum satellitibus suis : in adventu tuo, te comitantibus Angelis, contremiscat, atque in æternæ noctis chaos immane diffugiat. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, et fugiant qui odérunt eum, a facie ejus. Sicut deficit fumus, deficiant : sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei. Et justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei. Confundantur igitur et erubescant omnes tartaræ legiones, et ministri sathanæ iter tuum impedire non audeant. Liberet te a cruciatu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignatus est. Constituat te Christus, Filius Dei vivi, intra paradisi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnoscant. Ille ab omnibus peccatis tuis te absolvat, atque ad dexteram suam in electorum suorum te sorte constituat. Redemptorem tuum facie ad faciem videas, et præsens

semper assistens, manifestissimam beátis óculis aspicias veritátem. Constitútus (-a) igitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sácula sæculórum. *℟.* Amen.

Oratio

Suscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatióibus. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Eliám de commúni morte mundi. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passióibus suis. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crimine. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. *℟.* Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártirem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. *℟.* Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**) precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi : ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delicta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscí-

piat eum (eam) sanctus Michaël Archángelus Dei, qui militiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviám sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédant pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sáculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus (-a) pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sácula sæculórum. *R.* Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génitrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli (fámulæ) **N.** spíritum Fílio suo coméndet : ut, hoc matérno

interventu, terróres mortis non timeat; sed desideratam cælestis patriæ mansionem, ea cômite, lætus (-a) ádeat. **℟.** Amen.

Oratio

AD te confúgio, sancte Joseph, Patrónem moriéntium, tibi que, in cujus beáto tránsito vígiles astiterunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli **N.** (fámulæ **N.**) in extrémum agóne laborántem eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegente, liberétur, et ad gáudia æténa pervenire mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Ps. 117 Confitémini 42, et totus Ps. 118 Beáti immaculáti, per Horas Dominicæ distributus, 44-58

IN EXPIRATIONE

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: Jesu, Jesu, Jesu. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me. Sancte Joseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiae sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, astáte mihi in extrémum agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa autem anima, dicitur hoc

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini,

* Súscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Súscipiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℟. Súscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Réquiem æténam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. —

Offeréntes.

Deinde Kýrie, eléison, Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Postea Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatió-nem. **℟.** Sed libera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℞. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta inferi. ℞. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requíescat in pace.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratió nem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), ut defúctus (-a) sáculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem humánæ conversatió nis peccáta commísit, tu vénia misericordiíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM
IN ARTICULO MORTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℞. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (ancillæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatió nem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancillam tuam). ℞. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratió nem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatió nis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem : secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum **N.**, quem (fámulam tuam **N.**, quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passió nem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissió nem et véniam cleménter indúlge; ut ejus á nima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et, in sá ngwine ejúsdem Fílii tui

ab omni mácula ablúta, transire ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confiteor, Sacerdos dicat Misereátur et Indulgéntiam, ac deinde :

Dominus noster Jesus Christus, Filius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestatem ligandi atque solvendi, per suam piíssimam misericórdiam recipiat confessionem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepisti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. *℟.* Amen.

Per sacrosáncta humanæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et futúre vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. *℟.* Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater, et Fílius, ✠

et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

Si vero Infirmus sit adeo mortí proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc., *ut supra.*

Benedícat te... *ut supra.*

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. *℟.* Amen.

Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

OCuli ómnium, et alii prosequuntur : In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimál benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ✠. Et ne nos indúcas in tentatióem. ✠. Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.

✠. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ✠. Amen.

POST PRANDIUM

aguntur gratiæ hoc modo :

Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére no-

bis. ✠. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit : ✠. Confíteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ✠. Et Sancti tui benedícant tibi. Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat :

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis beneficiis tuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ✠. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 50 Miserére mei, Deus 77 vel [231].

Vel Psalmus 116

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

✠. Et ne nos indúcas in tentatióem. ✠. Sed libera nos a malo.

✠. Dispérsit, dedit pauperibus. ✠. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

✠. Benedicam Dóminum in omni témpore. ✠. Semper laus ejus in ore meo.

✠. In Dómino laudábitur ánima mea. ✠. Audiant mansuétí, et læténtur.

✠. Magnificáte Dóminum mecum. ✠. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

✠. Sit nomen Dómini benedíctum. ✠. Ex hoc nunc et usque in sáculum.

Deinde Sacerdos absolute dicat :

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. ✠. Amen.

✠. Benedicámus Dómino.

✠. Deo grátias.

✠. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ✠. Amen.

Pater noster, **totum secreto.**

Quo finito, Sacerdos dicit :

✠. Deus det nobis suam pacem. ✠. Amen.

ANTE CŒNAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

EDent páuperes, et alii **prosequuntur** : Et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requíruunt

eum : vivent corda eórum in sáculum sáculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ✠.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. ✠. Sed libera nos a malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.

✠. Amen.

✠. Jube, domne, benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

✠. Amen.

POST CŒNAM

aguntur gratiæ ut post Prandium, sed dicitur :

✠. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus. ✠. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : Qui vivit et regnat in sácula sæculórum. ✠. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes, **et reliqua ut supra.** [247]

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in Cœna.

Prædictus modus benedicens mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ Benedictus Dóminus, Deus Israël. [225]

Ant. In viam pacis et prosperitátis dirigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, et Angelus Raphaël comitétur nobiscum in via; ut cum pace, salute et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** **℟.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed líbera nos a malo.

℟. Salvos fac servos tuos. **℟.** Deus meus, sperántes in te.

℟. Mitte nobis, Dómine, auxiliúm de sancto. **℟.** Et de Sion tuére nos.

℟. Esto nobis, Dómine, turris fortitudínis. **℟.** A fácie inimíci.

℟. Nihil proficiat inimícus in nobis. **℟.** Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℟. Benedictus Dóminus die quotidie. **℟.** Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℟. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. **℟.** Et sémitas tuas édoce nos.

℟. Utinam dirigántur viæ nostræ. **℟.** Ad custodiéndas justificatióes tuas.

℟. Erunt prava in directa. **℟.** Et áspera in vias planas.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te. **℟.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℟. Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

℟. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui filios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac de-

mum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeamus.

DEus, qui Abraham puerum tuum, de Ur Chaldæorum eductum, per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos famulos tuos custodire digneris : esto nobis, Domine, in procinctu suffragium, in via solatium, in æstu umbraculum, in pluvia et frigore tegumentum, in lassitudine vehiculum, in adversitate præsidium, in lûbrico baculus, in naufragio portus; ut, te duce, quo tendimus, prospere perveniâmus, et demum incolumes ad propria redeâmus.

ADesto, quæsumus, Domine, supplicationibus nostris : et viam famulorum tuorum in salutis tuæ prosperitate dispone; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates tuo semper protegâmur auxilio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus : ut familia tua per viam salutis incêdat; et, beati Joannis Præcursoris hortamenta sectando, ad eum, quem prædixit, secûra perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *℟.* Amen.

℣. Procedâmus in pace.
℟. In nómine Domini. Amen.

Preces ante et post Missam

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum si, ante Missæ celebrationem, recitet Psalmos 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramentali et oratione ad Summi Pontificis mentem.

Ant. Ne reminiscáris, *
Dómine, delicta nostra vel
paréntum nostrórum, ne-
que vindíctam sumas de
peccátis nostris.

Quæ Antiphona in Duplici-
bus tantum duplicatur.

Psalmus 83

Dum dilécta taber-
nacula tua, Dó-
mine virtútum : *
concupiscit, et déficit
ánima mea in átria Dó-
mini.

Cor meum, et caro mea *
exultavérunt in Deum vi-
vum.

Etenim passer invénit si-
bi domum : * et turtur ni-
dum sibi, ubi ponat pullos
suos.

Altária tua, Dómine vir-
tútum : * Rex meus, et
Deus meus.

Beáti, qui hábitant in
domo tua, Dómine : * in
sæcula sæculórum laudá-
bunt te.

Beátus vir, cujus est au-
xílium abs te : * ascensió-
nes in corde suo dispósuit,
in valle lacrimárum in
loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem
dabit legislátor, ibunt de

virtúte in virtútem : *
vidébitur Deus deórum in
Sion.

Dómine, Deus virtútum,
exáudi oratióem meam : *
áuribus pécipe, Deus
Jacob.

Protéctor noster, áspice,
Deus : * et réspice in fá-
ciem Christi tui :

Quia mélior est dies una
in átriis tuis, * super
míllia.

Elégi abjéctus esse in do-
mo Dei mei : * magis quam
habitáre in tabernáculis
peccatórum.

Quia misericórdiam, et
veritátem díligit Deus : *
grátiam et glóriam dabit
Dóminus.

Non privábit bonis eos,
qui ámbulant in innocén-
tia : * Dómine virtútum,
beátus homo, qui sperat
in te.

Glória Patri.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine,
terram tuam : * aver-
tísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem
plebis tuæ : * operuísti
ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam : * avertísti ab ira
indignatióis tuæ.

Convérte nos, Deus, sa-
lutáris noster : * et avérte
iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis? * aut ex-

téndes iram tuam a gene-
ratióne in generatióem?

Deus, tu convérsus vivi-
ficábis nos : * et plebs tua
lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine,
misericórdiam tuam : *
et salutáre tuum da no-
bis.

Audiam quid loquátur in
me Dóminus Deus : * quó-
niam loquétur pacem in
plebem suam.

Et super sanctos suos : *
et in eos, qui convertúntur
ad cor.

Verúmtamen prope ti-
méntes eum salutáre
ipsíus : * ut inhábitet gló-
ria in terra nostra.

Misericórdia, et véritas
obviavérunt sibi : * justí-
tia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta
est : * et justítia de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus dabit
benignitátem : * et terra
nostra dabit fructum
suum.

Justítia ante eum ambu-
lábit : * et ponet in via
gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem
tuam, et exáudi me : *
quóniam inops, et pauper
sum ego.

Custódi ánimam meam,
quóniam sanctus sum : *
salvum fac servum tuum,

Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui,
Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad
te, Dómine : * Dómi-
ne, exáudi vocem meam :
Fiant aures tuæ inten-
déntes, * in vocem depre-
caciónis meæ.

Si iniquitátes observáve-
ris, Dómine : * Dómine,
quis sustinébit?

Quia apud te propitiá-
tio est : * et propter
legem tuam sustínui te,
Dómine.

Sustínuit ánima mea in
verbo ejus : * sperávit áni-
ma mea in Dómino.

A custódia matutína us-
que ad noctem : * speret
Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum mi-
sericórdia : * et copiósa
apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, *
ex ómnibus iniquitátibus
ejus.

Glória Patri.

Deinde repetitur :

Ant. Ne reminiscáris, Dó-
mine, delícta nostra vel pa-
réntum nostrórum, neque

vindíctam sumas de pec-
cátis nostris.

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

✠. Et ne nos indúcas in
tentatiónem. ✠. Sed libera
nos a malo.

✠. Ego dixi : Dómine,
miserére mei. ✠. Sana áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

✠. Convértere, Dómine,
aliquántulum. ✠. Et de-
precáre super servos tuos.

✠. Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
✠. Quemádmódum sperá-
vimus in te.

✠. Sacerdótes tui induán-
tur justítiam. ✠. Et San-
cti tui exsúltent.

✠. Ab occúltis meis mun-
da me, Dómine. ✠. Et ab
aliénis parce servo tuo.

✠. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. ✠. Et cla-
mor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mi-
tíssime Deus, inclína
précibus nostris, et grátia
Sancti Spíritus illúmina
cor nostrum : ut tuis my-
stériis digne ministráre,
teque ætérna caritáte dili-
gere mereámur.

DEus, cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum : purifica per infusionem Sancti Spiritus cogitationes cordis nostri; ut te perfecte diligere, et digne laudare mereamur.

URE igne Sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Domine : ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

Mentes nostras, quæsumus, Domine, Paráclitus, qui a te procedit, illuminet : et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quæsumus, Domine, virtus Spiritus Sancti : quæ et corda nostra clementer expurget et ab omnibus tueatur adversis.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti : da nobis in eodem Spiritu recta sapere; et de ejus semper consolatione gaudere.

Conscientias nostras, quæsumus, Domine, visitando purifica : ut veniens Dominus noster Jesus Christus, Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus,

per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio

S. Ambrosii Episcopi

Indulgentia trium annorum pro qualibet ex sequentibus orationibus S. Ambrosii si in die assignata recitetur. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

DIE DOMINICA

SUMME Sacerdos et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris et peccatoribus, et qui dedisti nobis Carnem tuam ad manducandum et Sanguinem tuum ad bibendum, et posuisti mysterium istud in virtute Spiritus Sancti tui, dicens : Hæc quotiescúmque feceritis, in mei memoriam faciétis : rogo per eúmdem Sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium, rogo per hanc miram et ineffabilem caritatem, qua nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in Sanguine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua étiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis méritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ; doce me, quæ-

so, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et firmiter tenére, dícere et cogítare, quod tibi placet et expedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámíne. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitátionibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cenodóxiæ, invidiæ et blasphemíæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persecúntur; péreant illi, qui nos pérdere festínant.

FERIA SECUNDA

REX vírginum et amator castitátis et integritátis, cælésti rore benedictiónis tuæ exstingue in corpore meo fómitem ardéntis libidinis, ut máneat in me tenor castitátis corporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte : ut sacrificium laudis casto corpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta corporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínium et cæléste sacrificium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præsentia, ubi tu es sacrificium et sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA TERTIA

Quis digne hoc sacrificium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio,

et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea et infinitas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrificium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spiritali et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præsentíæ tuæ, et excúbias sanctorum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA

EGO enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut offeram tibi sacrificium, quod tu instituísti et offerri præcepísti in commemoratióne tui, pro salute nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua et pro pópulo, quem acquisivísti Sáanguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et

eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimoníum non agnóscas, officium saltem dispensatiónis crédito non recúses; nec per me indignum eórum salutis pér-eat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redemptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébi, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam débili, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, láménta viduárum.

FERIA QUINTA

TU enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitudinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatióne nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapí-

deum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis officia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullius sit írritum votum, nullius vácuá postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA

Rogámus étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctorum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigerium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Virgínis Mariæ útero est assúpta et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lanceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut, exínde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in laude de

glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descendat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilisque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras Corpus et Sanguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdotem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benigne suscipias sacrificium de mánibus meis, ad salutem ómnium tam vivórum quam defunctorum.

SABBATO

ROgo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosáctum mystérium Córporis et Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque unius summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cælestia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et

benedicto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcissime, sana palátum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum et omnem sapórem, qui nos semper réficis et numquam in te deficis; cómedat te cor meum, et dulcedine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno : mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne deficere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes : recédant procul a præsentia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te múnitus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in

mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam nec sítiám in ætérnum : Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sácula sæculórum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii ante Missam

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccá-

ta mea multa et magna, pro quibus timeo : spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemísti. Pénitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et corpore, digne degustáre mérear Sancta sanctorum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmere inténdo, sit peccatorum meórum remissio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpius cogitátionum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium

salúbris effícícia, animæ quoque et corpóris contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, dummodo quotidiana orationis recitatio in integrum mensem producta fuerit et præterea sacramentalis confessio, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatio et ad mentem Summi Pontificis preces additæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 Decembris 1936.

OMnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitatétem, ditáre paupertátem, vestíre nuditatétem : ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium, tanta suscipiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritaté

et fide, tali propósito et intentione, sicut expedit salutí animæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Corporis et Sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed étiam rem et virtutem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscipere, ut corpore suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concede mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscipere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam V. ante Missam

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indignus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti, ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus, hic et in

tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assistere dignéris, ut, tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et individuæ Trinitátis offerre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

O Felícem virum, beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

✠. Ora pro nobis, beáte Joseph. ✠. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdotium : præsta, quæsumus; ut, sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosáctum Filii tui Corpus et Sanguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmium habére mereámur

æternum. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

Angeli, Archángeli, Throni, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes cælorum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsertim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrificium Deo omnipoténti digne váleam offerre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitatem meam totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cuius honorem Missa celebrata est

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

O Sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confisus, offero nunc sacratíssimum sacraméntum Córporis et Sanguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humiliter et devóte, ut pro me hódie intercédere di-

gnéris, ut tantum sacrificium digne et acceptabiliter offerre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam : Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Declaratio intentionis ante Missam

*Indulgentia quingentorum
dierum. Pius Pp. XI, 12 Julii 1935*

EGO volo celebráre Missam, et conficere Corpus et Sanguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitatem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt orationibus meis in genere et in spécie, et pro felici statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolationem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii XI sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum, si post Missam celebratam recitet Canticum Trium puerorum et Psalmum 150 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces recitaverit, accedente sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis.

Ant. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

**Canticum
trium Puerorum
Dan. 3, 57-88 et 56**

enedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedicíte, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedicíte, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedicíte, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedicíte, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedicíte, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruina, Dómino : * benedicíte, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedicíte, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedicíte, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedicíte, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedicíte, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedicíte, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstia et pécora, Dómino : * benedicíte, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sácula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula.

¶ **Hic non dicitur** Glória Patri, **neque** Amen.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicétes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℞. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℞. Lætábúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℞. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ignium : concéde propítius ; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te ccepta finiátur.

DA nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammæ exstinguere : qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum, Dóminum nostrum. *R.* Amen.

ORATIONES

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS DICENDÆ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, oratione quotidie in integrum mensem pie reiterata et additis sacramentali confessione, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatione et precibus ad Summi Pontificis mentem. Pius Pp. XI, 22 Novembris 1934.

GRátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indignum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretiósó Córporé et Sanguine Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fidei et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et paciéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque vir-

tútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsió; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Filio tuo et Spíritu Sancto Sanctis tuis es lux vera, satisfetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felicitas perfécta. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

TRansfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlneré, vera serenáque et apostólica

sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefiat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et deficiat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desidérant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátém domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretiónē, cum dilectiónē et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitás mea,

odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxiliúm meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobiliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia quinque annorum; plenaria suetis conditionibus, quotidiana rhythmici recitatione in integrum menssem producta. Pius Pp. XI, 12 Martii 1936.

ADóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas :

Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur :

Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo Veritátis vérius.

In Cruce latébat sola Déitas,

At hic latet simul et humanitas;

Ambo tamen credens atque cónfítens,

Peto quod petívit latro pænítens.

Plagas, sicut Thomas, non
intúeor,
Deum tamen meum te
confíteor :

Fac me tibi semper magis
crédere,
In te spem habére, te dili-
gere.

O memoriále mortis Dó-
mini,
Panis vivus, vitam præ-
stans hómini,
Præsta meæ menti de te
vivere,
Et te illi semper dulce sá-
pere.

Pie pellicáne, Jesu Dó-
mine,
Me immúndum munda tuo
Sáanguine,
Cujus una stilla salvum fá-
cere
Totum mundum quit ab
omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc
aspício,
Oro, fiat illud quod tam
sítio :
Ut, te reveláta cernens
fácie,
Visu sim beátus tuæ gló-
riæ. Amen.

Aspirationes S. Ignatii ad Sanctissimum Redemptorem

*Indulgentia septem anno-
rum, si Sacerdos post Mis-
sam invocationes pie recita-
verit; trecentorum dierum
toties quoties; plenaria sue-
tis conditionibus, dummodo*

*quotidie per integrum men-
sem invocationum recitatio
devote peracta fuerit. Pius
Pp. IX, 9 Januarii 1854.*

Anima Christi, sanctífica
me. Corpus Christi,
salva me. Sanguis Chri-
sti, inébria me. Aqua láte-
ris Christi, lava me. Pás-
sio Christi, confórta me.
O bone Jesu, exáudi me.
Intra tua vúlnera abscón-
de me. Ne permíttas me
separári a te. Ab hoste
maligno defénde me. In
hora mortis meæ voca me.
Et jube me veníre ad te,
ut cum Sanctis tuis lau-
dem te in sácula sæculó-
rum. Amen.

Oblatio sui

*Indulgentia trium annorum;
plenaria suetis conditionibus,
si quotidie per integrum men-
sem actus oblationis devote
recitatus fuerit. Pius Pp. XI,
4 Decembris 1932.*

Suscipe, Dómine, uni-
vérsam meam libertá-
tem. Accipe memóriam,
intelléctum atque voluntá-
tem omnem. Quidquid há-
beo vel possídeo, mihi
largítus es : id tibi totum
restítuo, ac tuæ prorsus
voluntáti trado gubernán-
dum. Amórem tui solum
cum grátia tua mihi do-
nes, et dives sum satis,
nec áliud quidquam ultra
posco.

Oratio ad D. N. J. C. Crucifixum

Indulgentia decem annorum; plenaria recitantibus post Missam et orantibus ad mentem Summi Pontificis Pius Pp. XI, 2 Februarii 1934.

EN ego, o bone et dulcissime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo ac máximo ánimí ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fidei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprimere; dum magno ánimí afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse considero ac mente contémplo, illud præ óculis habens, quod jam in

ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu : Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea. **Ps. 21, 17-18**

Alia Oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. IX, 11 Decembris 1846. Insuper hanc orationem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. Pius Pp. X, 29 Augusti 1912.

OBsecro te, dulcissime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múníar, prótegar atque deféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque delécter; aspér-sio Sánguínis tui sit mihi

ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indeficiens, Crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei : Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam V.

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscepí dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque sua-

víssimis ampléxibus strinxísti. Ecce cujus aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánte repræsentó et ófferó tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctíssimæque Trinitáti in supré mum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória et pro meis totiúsq; mundi necessitatibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius servié ndi, ac déni que grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sácula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis conditionibus, oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata. Pius Pp. XI, 18 Maji 1936.

Virginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa In-

nocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commíssa fuit : te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Mariám óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Mariæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum

in cujus honorem Missa celebrata est

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

Sancte N., in cujus honórem incruéntum Córpore et Sánguine Christi sacrificium obtuli, fac tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu hujus mystérii, passiónis et mortis ejúsdem Christi Salvatóris nostri mérita cónsequar, ac cum illíus frequentatióne contínuo crescat meæ salútis effectus. Amen.

Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu

Indulgentia 7 annorum; plenaria, si per integrum mensem,
suetis conditionibus, S. P. A. 2 Jan. 1933

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus,
miserére nobis.
Fili, Redemptor mundi,
Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus,
miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére nobis.
Jesu, Fili Dei vivi, mis.
Jesu, splendor Patris, mis.
Jesu, candor lucis æternæ,
miserére nobis.
Jesu, rex glóriæ, mis.
Jesu, sol justitiæ, mis.
Jesu, Fili Mariæ Vírginis,
miserére nobis.
Jesu amábilis, mis.
Jesu admirábilis, mis.
Jesu, Deus fortis, mis.
Jesu, pater futúri sæculi,
miserére nobis.
Jesu, magniconsílii ángele,
miserére nobis.
Jesu potentíssime, mis.
Jesu patientíssime, mis.
Jesu obedientíssime, mis.
Jesu, mitis et húmilis cor-
de, miserére nobis.
Jesu, amátor castitátis,
miserére nobis.
Jesu, amátor noster, mis.
Jesu, Deus pacis, mis.

Jesu, auctor vitæ, mis.
Jesu, exémpplar virtútum,
miserére nobis.
Jesu, zelátor animárum,
miserére nobis.
Jesu, Deus noster, mis.
Jesu, refúgium nostrum,
miserére nobis.
Jesu, pater páuperum,
miserére nobis.
Jesu, thesáure fidélium,
miserére nobis.
Jesu, bone pastor, mis.
Jesu, lux vera, mis.
Jesu, sapiéntia ætérna,
miserére nobis.
Jesu, bónitas infiníta, mis.
Jesu, via et vita nostra,
miserére nobis.
Jesu, gáudium Angeló-
rum, miserére nobis.
Jesu, rex Patriarchárum,
miserére nobis.
Jesu, magíster Apostoló-
rum, miserére nobis.
Jesu, doctor Evangelistá-
rum, miserére nobis.
Jesu, fortitúdo Mártyrum,
miserére nobis.
Jesu, lumen Confessórum,
miserére nobis.
Jesu, púritas Vírginum,
miserére nobis.
Jesu, coróna Sanctórum
ómnium, mis. nobis.
Propítius esto,
parce nobis, Jesu.

Propítius esto,
exáudi nos, Jesu.
Ab omni malo,
libera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, libera.
Ab ira tua, libera.
Ab insídiis diaboli, libera.
A spíritu fornicatiónis,
libera.
A morte perpétua, libera.
A negléctu inspiratiónum
tuárum, libera.
Per mystérium sanctæ in-
carnatiónis tuæ, libera.
Per nativitátem tuam,
libera.
Per infántiam tuam,
libera.
Per diviníssimam vitam
tuam, libera.
Per labóres tuos, libera.
Per agóniam et passióem
tuam, libera.
Per crucem et derelicti-
onem tuam, libera.
Per languóres tuos, libera.
Per mortem et sepultúram
tuam, libera.
Per resurrectionem tuam,
libera.
Per ascensionem tuam,
libera.
Per sanctíssimæ Eucharí-
stiæ institutióem tuam,
libera.
Per gáudia tua, libera.

Per glóriam tuam, libera.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus.

Oratio

Domine Jesu Christe,
qui dixisti : Pétite, et
accipiétis; quærite, et in-
veniétis; pulsáte, et ape-
riétur vobis : quæsumus,
da nobis peténtibus divi-
níssimi tui amóris affé-
ctum, ut te toto corde, ore
et ópere diligámus, et a
tua numquam laude ces-
sémus.

Sancti Nóminis tui, Dó-
mine, timórem páriter
et amórem fac nos habére
perpétuum : quia num-
quam tua gubernatióne
destituis, quos in solidi-
táte tuæ dilectiόnis instí-
tuis : Qui vivis et regnas
in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Litaníæ de sacratissimo Corde Jesu

Indulgentia 7 annorum; plenaria, si per integrum mensem,
suetis conditionibus, S. P. A. 10 Mart. 1933

KYrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus,
miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi,
Deus, miserére.

Spíritus Sancte, Deus, mi-
serére nobis.

Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére.

Cor Jesu, Fílii Patris ætér-
ni, miserére.

Cor Jesu, in sinu Vírginis
Matris a Spíritu Sancto
formátum, miserére.

Cor Jesu, Verbo Dei sub-
stantiáliter unítum,
miserére nobis.

Cor Jesu, majestátis infi-
nitæ, miserére.

Cor Jesu, templum Dei
sanctum, miserére.

Cor Jesu, tabernáculum
Altíssimi, miserére.

Cor Jesu, domus Dei et
porta cæli, miserére.

Cor Jesu, fornax ardens
caritátis, miserére.

Cor Jesu, justítiæ et amó-
ris receptáculum,
miserére.

Cor Jesu, bonitáte et amó-
re plenum, miserére.

Cor Jesu, virtútum óm-
nium abyíssus, mis.

Cor Jesu, omni laude di-
gníssimum, miserére.

Cor Jesu, rex et centrum
ómnium córdium, mis.

Cor Jesu, in quo sunt om-
nes thesáuri sapiéntiæ
et sciéntiæ, miserére.

Cor Jesu, in quo hábitat
omnis plenitúdo divini-
tátis, miserére.

Cor Jesu, in quo Pater sibi
bene complácuit, mis.

Cor Jesu, de cujus plenitú-
dine omnes nos accépi-
mus, miserére.

Cor Jesu, desidérium cól-
lium æternórum, mis.

Cor Jesu, pátiens et multæ
misericórdiæ, mis.

Cor Jesu, dives in omnes
qui invocant te, mis.

Cor Jesu, fons vitæ et san-
ctitátis, miserére.

Cor Jesu, propitiátio pro
peccátis nostris, mis.

Cor Jesu, saturátum op-
próbris, miserére.

Cor Jesu, attrítum propter
scélera nostra, mis.

Cor Jesu, usque ad mor-
tem obédiens factum,
miserére nobis.

Cor Jesu, láncea perforá-
tum, miserére.

Cor Jesu, fons totíus con-
solatiónis, miserére.

Cor Jesu, vita et resurré-
ctio nostra, miserére.

Cor Jesu, pax et reconci-
liatio nostra, miserére.
Cor Jesu, víctima peccató-
rum, miserére.
Cor Jesu, salus in te spe-
rántium, miserére.
Cor Jesu, spes in te mo-
riéntium, miserére.
Cor Jesu, deliciæ Sanctó-
rum ómnium, miserére.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, mis. nobis.

℟. Jesu, mitis et húmilis
Corde. ℞. Fac cor nostrum
secúndum Cor tuum.

Orémus.

Oratio

O Mnípotens sempitérne
Deus, réspice in Cor
dilectíssimi Fílii tui, et in
laudes et satisfactiónes,
quas in nómine peccató-
rum tibi persólvit, íisque
misericórdiam tuam petén-
tibus tu véniam concéde
placátus, in nómine ejús-
dem Fílii tui Jesu Christi :
Qui tecum vivit et regnat
in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.

Indulgentia 7 annorum. Ind. plenaria, si per integrum
mensem, suetis conditionibus, S. P. A. 28 Mart. 1933

KYrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus,
miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi,
Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus,
miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére.
Sancta María,
ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum,
ora pro nobis.
Mater Christi, ora.

Mater divínæ grátiae, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni Consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.

Vas spirituále,	ora.	Regína sacratíssimi Ro-	
Vas honorábile,	ora.	sárii,	ora.
Vas insigne devotiónis,		Regína pacis,	ora.
	ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Rosa mýstica,	ora.	cáta mundi,	
Turris Davidica,	ora.	parce nobis, Dómine.	
Turris ebúrnea,	ora.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Domus áurea,	ora.	cáta mundi,	
Féderis arca,	ora.	exáudi nos, Dómine.	
Jánua cæli,	ora.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Stella matutína,	ora.	cáta mundi,	
Salus infirmórum,	ora.	miserére nobis.	
Refúgium peccatórum,		✠. Ora pro nobis, sancta	
	ora pro nobis.	Dei Génitrix. ✠. Ut digni	
Consolátrix afflictórum,		efficiámur promissiúnibus	
	ora pro nobis.	Christi.	
Auxílium Christianórum,		Orémus.	Oratio
	ora pro nobis.		
Regína Angelórum,	ora.	C	Oncéde nos fámulos
Regína Patriarchárum,		tuos, quæsumus, Dó-	
	ora pro nobis.	mine Deus, perpétua men-	
Regína Prophetárum,	ora.	tis et córporis sanitáte	
Regína Apostolórum,	ora.	gaudére : et, gloriósa beá-	
Regína Mártyrum,	ora.	tæ Mariæ semper Vírginis	
Regína Confessórum,	ora.	intercessióne, a præsentí	
Regína Vírginum,	ora.	liberári tristítia, et æténa	
Regína Sanctórum óm-		pérfrui lætítia. Per Chri-	
nium,	ora.	stum, Dóminum nostrum.	
Regína sine labe origináli		✠. Amen.	
concépta,	ora.		

Litaniæ de S. Joseph

Indulgentia 5 annorum. Ind. plenaria, si per integrum mensem, suetis conditionibus, S. P. A. 21 Mart. 1935

K Yrie, eléison.	Fili, Redémptor mundi,
Christe, eléison.	Deus, miserére.
Kýrie, eléison.	Spíritus Sancte, Deus,
Christe, audi nos.	miserére nobis.
Christe, exáudi nos.	Sancta Trínitas, unus
Pater de cælis, Deus,	Deus, miserére.
miserére nobis.	Sancta María, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.	Patrónē moriéntium, ora.
Proles David ínclýta, ora.	Terror dáemonum, ora.
Lumen Patriarchárum, ora pro nobis.	Protéctor sanctæ Ecclé- siæ, ora pro nobis.
Dei Genitrícis sponse, ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi,
Custos pudíce Vírginis, ora pro nobis.	parce nobis, Dómine.
Fílii Dei nutritie, ora.	Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi,
Christi defénsor sédule, ora pro nobis.	exáudi nos, Dómine.
Almæ Famíliæ præses, ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi, mis. nobis.
Joseph justíssime, ora.	✠. Constituit eum dómi- num domus suæ. ✠. Et
Joseph castíssime, ora.	príncipem omnis posses- sionis suæ.
Joseph prudentíssime, ora.	
Joseph fortíssime, ora.	Orémus. Oratio
Joseph obedientíssime, ora pro nobis.	D Eus, qui ineffábili pro- vidéntia beátum Jo- seph sanctíssimæ Genitrí- cis tuæ sponsum eligere dignátus es : præsta, quæsumus; ut, quem pro- tectórem venerámur in terris, intercessórem ha- bére mereámur in cælis : Qui vivis et regnas in sæ- cula sæculórum. ✠. Amen.
Joseph fidelíssime, ora.	
Spéculum patiéntiæ, ora.	
Amátor paupertátis, ora.	
Exémplar opíficum, ora.	
Domésticæ vitæ decus, ora pro nobis.	
Custos vírginum, ora.	
Familiárum cólumen, ora.	
Solátium miserórum, ora.	
Spes ægrotántium, ora.	

FORMULA CONSECRATIONIS

SACRATISSIMO CORDI JESU

Indulgentia trium annorum; 7 annorum die quo menstruus
Secessus habetur; plenaria, suetis conditionibus, in fine
cursus exercitiorum spiritualium

S. P. A. 24 Oct. 1935

Domine Jesu, Redém-
ptor noster amantís-
sime et Sacérdos in ætér-
num, nos súpplices tuos, quos appelláre amícos et
sacerdótii tui partícipes fá-
cere dignátus es, propítius
réspecte. Tuisumus, tui per-

pétuo esse vólumus, ideo sacratíssimo Cordi tuo, quod tamquam únicum salútis perfúgium laboránti humano géneri ostendísti, dedicámus nos hódie totos et addícimus. Tu, qui sacerdotíbus, Cordis tui cultóribus, úberes divíni ministérii fructus promísísti, fac nos, quæsumus, idoneos in vínea tua operários, vere húmiles et mites, spírítu devotiónis et paciéntiæ plenos, ita flagrántes amóre tui, ut eúmdem caritátis ignem in ánimis fidélium excitáre et fovére non cessémus. Nostra ígitur corda incéndio tui Cordis innova, ut jam nihil áliud studeámus, quam tuam promovére glóriam et ánimas tibi lucrári, quas pretiósó sáanguine redemísti. Miserére, Pastor bone, præsertim sacerdotum, fratrum nostrórum, si qui

ambulántes in vanitáte sensus sui te et diléctam Sponsam tuam, Ecclésiám, lacrimábili defectiône contristárunt. Concéde nobis ad tuum compléxum eos redúcere, aut certe ipsórum expiáre delícta, resarcíre damna et dolórem, quo te afficiunt, amoris nostri consolatióne minúere. Sine dénique, te quisque nostrum exóret his Augustíni verbis : O dulcis Jesu, vivas tu in me et concaléscat spírítu meo vivus carbo amoris tui, et excandéscat in ignem perfectum; árdeat júgiter in ara cordis mei, férveat in medúllis meis, flagret in absconditis ánimæ meæ; in die consummatiónis meæ consummátus invéníar apud te, qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas in sácula sæculórum. Amen.

BENEDICTIONES VARIÆ

Benedictio imaginum

Jesu Christi Domini nostri,
beatæ Mariæ Virginis et
aliorum Sanctorum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effigies) sculpi aut pingi non réprobas, ut, quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis medité-

mur : hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Virgínis Mariæ, Matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Pontíficis, vel Confessóris, vel beátæ N. Virgínis, vel Mártyris) adaptátam bene ✠ dicere et sanctifi ✠ cáre dignéris : et præsta; ut, quicumque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Virgíne, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártyrem, sive Pontíficem, vel Confessórem, vel gloriósam Virgíne, vel Mártyrem) suppliciter cólere et honoráre studúerit, illius méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérmam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúmdem) Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimo aspergat aqua benedicta.

Benedictio domorum extra Sabbatum Sanctum

Parochus seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium infra annum aspergere aqua benedicta, ingredientiés domum dicant :

Pax huic dómui et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde, loca aspergendo, dicat :

Ant. Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50 Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℟. Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona Aspérge me, etc.

℟. Dómine, exáudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℟. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

EXáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, protégat, visítet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Rosario- rum B. Mariæ V.

Formula brevior
(approbata a S. R. C.
die 23 Nov. 1918)

AD laudem et glóriam Deíparæ Virgínis Mariæ, in memóriam mysteriorum vitæ, mortis et re-

surrectiōnis ejusdem Dómini nostri Jesu Christi, bene ✠ dicá(n)tur et sancti ✠ ficé(n)tur hæc (hæ) sacratissimi Rosárii coronæ (æ) : in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Stola et aqua benedicta adhiberi possunt ad libitum.

Si fuerint plures coronæ dicatur in plurali.

Benedictio ad quodcumque comestibile

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Benedic, ✠ Dómine, creatúram istam **N.**, ut sit remédium salutáre géneri humano : et præsta per invocatióem sancti nóminis tui; ut, quicúmque ex ea sumpserint, corporis sanitátem et animæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

Benedictio ad omnia

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

DEus, cujus verbo sanctificántur ómnia, bene ✠ dictiōem tuam effunde super creatúram istam (vel creatúras istas) : et præsta; ut, quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actiōe usus fúerit, per invocatiōem sanctíssimi Nóminis tui, corporis sanitátem et animæ tutelam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

FORMULÆ BREVISSIMÆ

Formula Baptismi

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici, ter vel etiam semel infundens aquam super caput baptizandi in modum crucis, dicens :

N. Ego te baptizo in nómine Patris, ✠ et Filii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, ego te baptizo in nómine Patris, ✠ et Filii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Formula administrandi Viatici

Accipe, frater (vel soror), Viáticum córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste maligno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Formula Absolutionis sacramentalis

Ego te absólvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Extremæ Unctionis

Per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Formula Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis

Si mors proxime urgeat, dicat :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparationis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et

futuræ vitæ pœnas, paradisi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. *℟.* Amen.

Benedícat te omnipotens Deus Pater, *✠* et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, *✠* et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Absolutionis generalis

impertiendæ Tertiariis sæcularibus in confessionali

Auctoritate a Summis Pontificibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, *✠* et Spíritus Sancti. Amen.

Formula ad impertiendam populo benedictionem

*cum indulgentiæ plenariæ favore
in fine concionum (Missionum, Exercitiorum)*

Hæc benedictio fit per unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula :

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, *✠* et Fílii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. *℟.* Amen.

Decreta authentica S. R. C. 4265 ad III.

INDICES

I. — Index Psalmorum numericus

PSALMUS	PAG.	PSALMUS	PAG.
1	Beatus vir 33	25	Judica me 149
2	Quare fremuerunt . . . 33	26, i	Dñs illuminatio . . . 87
3	Domine, quid 34	26, ii	Exaudi, Domine . . . 88
4	Cum invocarem 63	27	Ad te, Domine 88
5	Verba mea 74	28	Afferte Domino 75
6	Dñe, ne in furore . . . 97	29	Exaltabo te 72
7, i	Dñe, Deus meus 97	30, i	In te, Domine 89
7, ii	Justum adjutorium. . . 98	30, ii	Miserere mei, Dñe . . . 90
8	Dñe, Dñs noster 34	30, iii	Quam magna 90
9, i	Confitebor tibi 35	31	Beati quorum 92
9, ii	Psallite Domino 35	32, i	Exsultate, justi 92
9, iii	Ut quid, Domine 36	32, ii	Beata gens 93
9, iv	Exsurge, Domine 36	33, i	Benedicam Dñm 166
10	In Domino confido 37	33, ii	Venite, filii 166
11	Salvum me fac 129	34, i	Judica, Domine 100
12	Usquequo 130	34, ii	Surgentes testes 101
13	Dixit insipiens 67	34, iii	Confitebor 101
14	Dñe, quis habitabit . . . 67	35	Dixit injustus 177
15	Conserva me 130	36, i	Noli æmulari 102
16	Exaudi Domine 68	36, ii	Melius est 103
17, i	Diligam te 69	36, iii	Os justi 103
17, ii	Misit de summo 69	37, i	Dñe, ne in furore . . . 104
17, iii	Et dedisti 70	37, ii	Amici mei 105
18, i	Cæli enarrant 82	38	Dixi : Custodiam 105
18, ii	Lex Domini 82	39, i	Exspectans 121
19	Exaudiat te 71	39, ii	Annuntiavi 121
20	Domine, in virtute 72	39, iii	Confundantur 122
21, i	Deus, Deus meus 220	40	Beatus qui 123
21, ii	Circumdederunt 220	41, i	Quemadmodum 124
21, iii	Qui timetis 221	41, ii	Ad meipsum 124
22	Dominus regit me 185	42	Judica me 107
23	Domini est terra 82	43, i	Deus, auribus 125
24, i	Ad te, Dñe, levavi 115	43, ii	Nunc autem 125
24, ii	Dulcis et rectus 116	43, iii	Si oblitus sumus 126
24, iii	Oculi mei 116	44, i	Eructavit 133

44, ii	Audi, filia	133	72, ii	Ideo convertetur . .	192
45	Deus noster	134	72, iii	Verumtamen	192
46	Omnes gentes	74	73, i	Ut quid, Deus	193
47	Magnus Dominus	135	73, ii	Usquequo	193
48, i	Audite hæc	135	73, iii	Memor esto	193
48, ii	Hæc via	136	74	Confitebimur	195
49, i*	Deus deorum	137	75, i	Notus in Judæa . . .	195
49, ii	Peccatori	137	75, ii	Tu terribilis es . . .	195
49, i**	Deus deorum	139	76, i	Voce mea	237
49, ii	Audi, populus	139	76, ii	Deus, in sancto . . .	237
49, iii	Peccatori	140	77, i	Attendite	203
50	Miserere mei	77	77, ii	Filii Ephrem	204
51	Quid gloriaris	150	77, iii	Et apposuerunt . . .	204
52	Dixit insipiens	150	77, iv	In omnibus his . . .	205
53	Deus, in nomine . . .	44	77, v	Non sunt recordati .	206
54, i	Exaudi, Deus	155	77, vi	Audivit Deus	206
54, ii	Ego autem	156	78	Deus, venerunt . . .	207
55	Miserere mei	157	79, i	Qui regis Israel . . .	226
56	Miserere mei	158	79, ii	Vineam de	226
57	Si vere	159	80	Exsultate Deo	208
58, i	Eripe me	160	81	Deus stetit in	227
58, ii	Deus ostendet	160	82	Deus, quis	209
59	Deus, repulisti	161	83, i	Quam dilecta	228
60	Exaudi, Deus	166	83, ii	Domine, Deus	228
61	Nonne Deo	169	84	Benedixisti	211
62	Deus, Deus meus . . .	38	85	Inclina	238
63	Exaudi, Deus	249	86	Fundamenta	228
64	Te decet	141	87	Dñe, Deus salutis . .	274
65, i	Jubilare Deo	170	88, i	Misericordias	229
65, ii	Introibo	170	88, ii	Tunc locutus	230
66	Deus misereatur	108	88, iii	Tu vero	231
67, i	Exsurgat Deus	171	89	Domine, refugium . .	176
67, ii	Dominus dabit	172	90	Qui habitat	63
67, iii	Viderunt	172	91	Bonum est	248
68, i	Salvum me	173	92	Dominus regnavit . .	37
68, ii	In multitudine	174	93, i	Deus ultionum	258
68, iii	Ego sum pauper	175	93, ii	Beatus homo	259
69	Deus, in adjutorium	200	94	Venite, exsultemus . .	3
70, i	In te, Dñe, speravi . .	200	95	Cantate Domino . . .	107
70, ii	Confundantur	200	96	Dominus regnavit . .	141
71, i	Deus, judicium	185	97	Cantate Domino . . .	175
71, ii	Coram illo	186	98	Dominus regnavit . .	210
72, i	Quam bonus	192	99	Jubilare Deo	38

100	Misericordiam . . .	142	118, x	Clamavi . . .	57
101, i	Domine, exaudi . . .	264	118, xi	Principes . . .	58
101, ii	Tu exurgens . . .	265	119	Ad Dominum . . .	95
101, iii	Respondit ei . . .	265	120	Levavi oculos . . .	95
102, i	Benedic, anima . . .	275	121	Lætatus sum . . .	95
102, ii	Quomodo . . .	275	122	Ad te levavi . . .	127
103, i	Benedic, anima . . .	266	123	Nisi quia . . .	127
103, ii	Rigans montes . . .	267	124	Qui confidunt . . .	128
103, iii	Quam magnificata . . .	267	125	In convertendo . . .	128
104, i	Confitemini . . .	241	126	Nisi Dominus . . .	128
104, ii	Et vocavit . . .	241	127	Beati omnes . . .	162
104, iii	Misit tenebras . . .	242	128	Sæpe expugnāv . . .	162
105, i	Confitemini Dño . . .	243	129	De profundis . . .	163
105, ii	Et irritaverunt . . .	244	130	Domine, non est . . .	163
105, iii	Et irritaverunt . . .	244	131	Memento, Dñe . . .	163
106, i	Confitemini Dño . . .	245	132	Ecce quam . . .	196
106, ii	Confiteantur Dño . . .	246	133	Ecce nunc . . .	64
106, iii	Confiteantur Dño . . .	247	134	Laudate nomen . . .	109
107	Paratum . . .	259	135, i	Confitemini . . .	196
108, i	Deus, laudem . . .	269	135, ii	Qui percussit . . .	197
108, ii	In memoriam . . .	269	136	Super flumina . . .	198
108, iii	Libera me . . .	270	137	Confitebor tibi . . .	198
109	Dixit Dominus . . .	59	138, i	Dñe, probasti me . . .	232
110	Confitebor . . .	59	138, ii	Confitebor tibi . . .	233
111	Beatus vir . . .	60	139	Eripe me . . .	233
112	Laudate, pueri . . .	60	140	Domine, clamavi . . .	234
113	In exitu Israel . . .	60	141	Voce mea . . .	235
114	Dilexi, quoniam . . .	94	142	Domine, exaudi . . .	211
115	Credidi . . .	94	143, i	Benedictus Dñs . . .	271
116	Laudate Dñm . . .	76	143, ii	Deus, canticum . . .	271
117	Confitemini Dño . . .	42	144, i	Exaltabo te . . .	272
118, i	Beati immaculati . . .	44	144, ii	Miserator . . .	272
118, ii	Retribue . . .	45	144, iii	Fidelis . . .	273
118, iii	Legem pone . . .	52	145	Lauda, anima . . .	143
118, iv	Memor esto . . .	52	146	Laudate Dñm . . .	178
118, v	Bonitatem . . .	53	147	Lauda, Jerusalem . . .	213
118, vi	Defecit . . .	54	148	Laudate Dñm . . .	40
118, vii	Quomodo dilexi . . .	55	149	Cantate Domino . . .	248
118, viii	Iniquos . . .	55	150	Laudate Dñm . . .	250
118, ix	Mirabilia . . .	56			

II. — Index Psalmorum alphabeticus

119	Ad Dominum . . .	95	9, i	Confitebor tibi . . .	35
41, ii	Ad meipsum . . .	124	34, iii	Confitebor tibi . . .	101
27	Ad te, Domine . . .	88	110	Confitebor tibi . . .	59
24, i	Ad te, Dñe, levavi . . .	115	137	Confitebor tibi . . .	198
122	Ad te levavi . . .	127	138, ii	Confitebor tibi . . .	233
28	Afferte Domino . . .	75	104, i	Confitemini Dño . . .	241
37, ii	Amici mei . . .	105	105, i	Confitemini Dño . . .	243
39, ii	Annuntiavi . . .	121	106, i	Confitemini Dño . . .	245
77, i	Attendite . . .	203	117	Confitemini Dño . . .	42
44, ii	Audi, filia . . .	133	135, i	Confitemini Dño . . .	196
49, ii	Audi, populus . . .	139	39, iii	Confundantur . . .	122
48, i	Audite hæc . . .	135	70, ii	Confundantur . . .	200
77, vi	Audivit Deus . . .	206	15	Conserva me . . .	130
			71, ii	Coram illo . . .	186
32, ii	Beata gens . . .	93	115	Credidi . . .	94
118, i	Beati immaculati . . .	44	4	Cum invocarem . . .	63
127	Beati omnes . . .	162			
31	Beati quorum . . .	92	118, vi	Defecit . . .	54
93, ii	Beatus homo . . .	259	129	De profundis . . .	163
40	Beatus qui . . .	123	43, i	Deus, auribus . . .	125
1	Beatus vir . . .	33	143, ii	Deus, canticum . . .	271
111	Beatus vir . . .	60	49, i*	Deus deorum . . .	137
33, i	Benedicam Dñm . . .	166	49, i**	Deus deorum . . .	139
102, i	Benedic, anima . . .	275	21, i	Deus, Deus meus . . .	220
103, i	Benedic, anima . . .	264	62	Deus, Deus meus . . .	38
143, i	Benedictus Dñs . . .	272	69	Deus, in adjutorium . . .	200
84	Benedixisti . . .	211	53	Deus, in nomine . . .	44
118, v	Bonitatem . . .	53	76, ii	Deus, in sancto . . .	237
91	Bonum est . . .	248	71, i	Deus, iudicium . . .	185
			108, i	Deus, laudem . . .	259
18, i	Cæli enarrant . . .	82	66	Deus misereatur . . .	108
95	Cantate Domino . . .	107	45	Deus noster . . .	134
97	Cantate Domino . . .	175	58, ii	Deus ostendet . . .	160
149	Cantate Domino . . .	248	82	Deus, quis . . .	209
21, ii	Circumdederunt . . .	220	59	Deus, repulisti . . .	161
118, x	Clamavi . . .	57	81	Deus stetit . . .	227
106, ii	Confiteantur . . .	246	93, i	Deus ultionum . . .	258
106, iii	Confiteantur . . .	247	78	Deus, venerunt . . .	207
74	Confitebimur . . .	195	114	Dilexi, quoniam . . .	94

17, i	Diligam te . . .	69	29	Exaltabo te, Dñe .	72
38	Dixi : Custodiam .	105	19	Exaudiat te Dñs .	71
109	Dixit Dominus . .	59	54, i	Exaudi, Deus . .	155
35	Dixit injustus . .	177	60	Exaudi, Deus . .	166
13	Dixit insipiens . .	67	63	Exaudi, Deus . .	249
52	Dixit insipiens . .	150	16	Exaudi, Domine .	65
140	Domine clamavi .	234	26, ii	Exaudi, Domine .	88
7, i	Dñe, Deus meus .	97	39, i	Exspectans . . .	121
87	Dñe, Deus salutis .	274	80	Exsultate Deo . .	208
83, ii	Domine Deus . .	228	32, i	Exsultate, justi .	92
8	Dñe, Dñs noster .	34	67, i	Exsurgat Deus . .	171
101, i	Domine, exaudi .	264	9, iv	Exsurge, Domine .	36
142	Domine, exaudi .	211	144, iii	Fidelis	273
20	Dñe, in virtute . .	72	77, ii	Filii Ephrem . .	204
6	Dñe, ne in furore .	97	86	Fundamenta . .	228
37, i	Dñe, ne in furore .	104	48, ii	Hæc via	136
130	Domine, non est .	163	72, ii	Ideo convertetur .	192
138, i	Domine, probasti .	232	85	Inclina, Domine .	238
3	Domine, quid . .	34	125	In convertendo . .	125
14	Domine, quis . .	67	10	In Dño confido . .	37
89	Dñe, refugium . .	176	113	In exitu Israel . .	60
23	Domini est terra .	82	118, viii	Iniquos	55
67, ii	Dominus dabit . .	172	108, ii	In memoriam . .	269
26, i	Dñs illuminatio .	87	68, ii	In multitudine . .	175
22	Dñs regit me . .	185	77, iv	In omnibus . . .	205
92	Dñs regnavit . .	37	30, i	In te, Domine . .	89
96	Dñs regnavit . .	141	70, i	In te, Domine . .	200
98	Dñs regnavit . .	210	65, ii	Introibo	170
24, ii	Dulcis et rectus .	115	65, i	Jubilare Deo . .	170
133	Ecce nunc	64	99	Jubilare Deo . .	38
132	Ecce quam	195	34, i	Judica, Domine .	100
54, ii	Ego autem	156	42	Judica me	107
68, iii	Ego sum pauper .	175	25	Judica me, Dñe .	149
58, i	Eripe me	160	7, ii	Justum adjutorium	98
139	Eripe me, Dñe . .	233	121	Lætatus sum . . .	95
44, i	Eructavit	133	145	Lauda, anima . .	143
77, iii	Et apposuerunt .	204	147	Lauda, Jerusalem .	213
17, iii	Et dedisti	70	116	Laudate Dñm . .	76
105, ii	Et irritaverunt .	244	146	Laudate Dñm . .	178
105, iii	Et irritaverunt .	244	148	Laudate Dñm . .	40
104, ii	Et vocavit	241			
144, i	Exaltabo te, Deus .	272			

150	Laudate Dñm . . .	250	30, iii	Quam magna . . .	90
134	Laudate nomen . . .	109	103, iii	Quam magnificata .	267
112	Laudate pueri . . .	60	2	Quare fremuerunt .	33
118, iii	Legem pone . . .	52	41, i	Quemadmodum . . .	124
120	Levavi oculos . . .	95	124	Qui confidunt . . .	128
18, ii	Lex Domini . . .	82	51	Quid gloriaris . . .	150
108, iii	Libera me . . .	270	90	Qui habitat . . .	63
47	Magnus Dominus . . .	135	135, ii	Qui percussit . . .	197
36, ii	Melius est . . .	103	79, i	Qui regis . . .	226
131	Memento, Dñe . . .	163	21, iii	Qui timetis . . .	220
73, iii	Memor esto . . .	193	118, vii	Quomodo dilexi . . .	55
118, iv	Memor esto verbi .	52	102, ii	Quomodo . . .	275
118, ix	Mirabilia . . .	56	101, iii	Respondit . . .	265
144, ii	Miserator . . .	272	118, ii	Retribue . . .	45
30, ii	Miserere mei . . .	90	103, ii	Rigans montes . . .	267
50	Miserere mei . . .	77	128	Sæpe expugnāv . . .	162
55	Miserere mei . . .	157	68, i	Salvum me fac . . .	173
56	Miserere mei . . .	158	11	Salvum me fac . . .	129
100	Misericordiam . . .	142	43, iii	Si obliti sumus . . .	126
88, i	Misericordias . . .	229	57	Si vere utique . . .	159
17, ii	Misit de . . .	69	136	Super flumina . . .	198
104, iii	Misit tenebras . . .	242	34, ii	Surgentes testes .	101
126	Nisi Dominus . . .	128	64	Te decet hymnus . .	141
123	Nisi quia Dñs . . .	127	101, ii	Tu exsurgens . . .	265
36, i	Noli æmulari . . .	102	88, ii	Tunc locutus es . . .	230
61	Nonne Deo . . .	168	75, ii	Tu terribilis es . . .	195
77, v	Non sunt . . .	206	88, iii	Tu vero . . .	231
75, i	Notus in Judæa . .	195	73, ii	Usquequo, Deus . . .	193
43, ii	Nunc autem . . .	125	12	Usquequo, Dñe . . .	130
24, iii	Oculi mei . . .	116	73, i	Ut quid, Deus . . .	193
46	Omnes gentes . . .	74	9, iii	Ut quid, Dñe . . .	36
36, iii	Os justi . . .	103	94	Venite, exsultemus .	3
107	Paratum cor . . .	259	33, ii	Venite, filii . . .	166
49, ii	Peccatori . . .	137	5	Verba mea . . .	74
49, iii	Peccatori . . .	140	72, iii	Verumtamen . . .	192
118, xi	Principes . . .	58	67, iii	Viderunt . . .	172
9, ii	Psallite Domino . .	35	79, ii	Vineam . . .	226
72, i	Quam bonus . . .	192	76, i	Voce mea . . .	237
83, i	Quam dilecta . . .	228	141	Voce mea . . .	235

III. — Index Canticorum

Audite, cæli	254	Exsultavit cor meum . . .	146
Audite verbum	177	Hymnum cantemus . . .	142
Benedicite	39	Magnificat	22
Benedictus Dominus	9	Magnus es, Domine . . .	108
Benedictus es, Domine . . .	75	Miserere nostri	250
Cantemus Domino	182	Nunc dimittis	27
Confitebor tibi	79	Quicumque	45
Domine, audi vi	216	Vere tu es Deus	212
Ego dixi	112		

IV. — Index Hymnorum

Æterna cæli gloria	213	Hæc est dies	661
Æterna Christi munera . .	[6]	Hominis superne	235
Æterna imago	696	Hujus oratu	[132]
Æterne Rector siderum . .	606	Immense cæli Conditor . .	96
Æterne rerum Conditor . .	41	In monte olivis	620
Ales diei nuntius	110	Invicte Martyr, unicum . .	[41]
Alto ex Olympi vertice . .	[154]	Iste Confessor Domini . .	[70]
Aurora jam spargit	251	Jam lucis orto sidere . . .	12
Ave, maris stella	[176]	Jam morte, victor	632
Cælestis aulæ Nuntius . .	619	Jam sol recedit igneus . .	273
Cælestis urbs Jerusalem . .	[142]	Jam toto subitus vespere . .	516
Cæli Deus sanctissime . .	164	Jesu, corona celsior . . .	[100]
Cælo Redemptor	645	Jesu, corona Virginum . .	[111]
Christe, sanctorum	587	Jesu, Redemptor omnium . .	[81]
Christo profusum	[50]	Lucis Creator optime . . .	62
Consors Paterni luminis . .	100	Lustra sex qui jam peregit .	513
Corpus domas jejuniis . .	674	Lux ecce surgit aurea . . .	179
Custodes hominum	594	Magnæ Deus potentiæ . . .	199
Deus, tuorum militum . . .	[30]	Memento, rerum Conditor .	[196]
Ecce jam noctis	40	Nocte surgentes	31
Exsultet orbis gaudiis . . .	[5]	Nox atra rerum contegit . .	169
Fortem virili pectore . . .	[130]	Nox, et tenebræ	143
Gentis Polonæ gloria . . .	673	Nunc, Sancte, nobis	18

O gloriosa virginum . . . [188]	Somno refectis artubus . . . 66
O quot undis lacrimarum . . . 517	Splendor Paternæ gloriæ . . . 76
Pange, lingua, gloriosi Lauream 502	Summæ Deus clementiæ . . . 529
Placare, Christe, servulis...	Summæ Parens clementiæ 240
Et vos 723	Te deprecante, corporum . . . 677
Placare, Christe, servulis...	Te Deum laudamus 7
Nobis 694	Te gestientem gaudiis . . . 634
Primo die, quo Trinitas . . . 32	Te mater 651
Quem terra, pontus . . . [177]	Te sæculorum 696
Rector potens 19	Telluris alme Conditor . . . 129
Regis superni nuntia . . . 657	Te lucis ante terminum . . . 26
Rerum Creator optime . . . 132	Te, splendor et virtus . . . 574
Rerum, Deus, tenax 20	Tu Trinitatis Unitas...
Rex gloriose Martyrum . . [62]	Nam 203
Salutis æternæ dator . . . 735	Vexilla Christus 711
Sanctorum meritis . . . [49]	Vexilla Regis prodeunt . . . 501
	Virginis Proles... Hæc . . [113]
	Virginis Proles... Hujus . [113]

V. — Index Festorum

Adaucti et Felicis Mm. Com.	30 Aug. 469
Ægidii Abbatis	1 Sept. 476
Agricolæ et Vitalis Mm. Com.	4 Nov. 758
Alberti Magni Ep., Conf. et Doct.	15 Nov. 807
Andreæ Apostoli	30 Nov. 861
— Vigilia	29 Nov. 860
Andreæ Avellini Conf.	10 Nov. 779
Angelorum Custodum	2 Oct. 593
Apuleji et Sociorum Mm. Com.	7 Oct. 632
Archibasilicæ Ssmi Salvatoris Dedicatio	9 Nov. 775
Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct. Com.	28 Aug. 468
Bacchi et Sociorum Mm. Com.	7 Oct. 632
Bibianæ Virg. et Mart.	2 Dec. 875
Birgittæ Viduæ	8 Oct. 635
Brunonis Conf.	6 Oct. 616
Cæcilie Virg. et Mart.	22 Nov. 828
Callisti I Papæ et Mart.	14 Oct. 655
Caroli Ep. et Conf.	4 Nov. 757
Catharinæ Virg. et Mart.	25 Nov. 853

Chrysanthi et Dariae Mm.	25 Oct. 713
Chrysogoni Mart. Com.	24 Nov. 849
Clementis I Papæ et Mart.	23 Nov. 842
Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum	2 Nov. 737
Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm.	16 Sept. 531
Cosmæ et Damiani Mm.	27 Sept. 569
Crucis Exaltatio	14 Sept. 501
Cypriani Ep. et Cornelii Papæ, Mm.	16 Sept. 531
Cypriani et Justinæ Virg., Mm.	26 Sept. 568
Damiani et Cosmæ Mm.	27 Sept. 569
Dariae et Chrysanthi Mm.	25 Oct. 713
Decollationis S. Joannis Baptistæ Com.	29 Aug. 468
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris	9 Nov. 775
— Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.	18 Nov. 816
Dedicatio S. Michaelis Archangeli	29 Sept. 573
Didaci Conf.	13 Nov. 799
Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.	9 Oct. 641
Dolorum septem B. M. V.	15 Sept. 515
Duodecim Fratrum Mm. Com	1 Sept. 476
Eduardi Regis, Conf.	13 Oct. 653
Eleutherii et Sociorum Mm.	9 Oct. 641
Elisabeth Viduæ	19 Nov. 819
Euphemie Virg., Lucie et Geminiani Mm. Com.	16 Sept. 533
Eustachii et Sociorum Mm.	20 Sept. 552
Evaristi Papæ et Mart.	26 Oct. 714
Exaltatio S. Crucis	14 Sept. 501
Felicis de Valois Conf.	20 Nov. 822
Felicis et Adaucti Mm. Com.	30 Aug. 469
Felicitatis Mart. Com.	23 Nov. 843
Francisci Assis. Conf.	4 Oct. 612
— Impressio Ss. Stigmatum	17 Sept. 534
Francisci Borgiæ Conf.	10 Oct. 641
Geminiani et Sociorum Mm. Com.	16 Sept. 533
Gertrudis Virg.	16 Nov. 810
Gorgonii Mart.	9 Sept. 493
Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf.	17 Nov. 813
Hadriani Mart. Com.	8 Sept. 491
Hedwigis Viduæ	16 Oct. 662
Hieronymi Presbyteri, Conf. et Eccl. Doct.	30 Sept. 588

Hilarionis Abbatis	21 Oct. 678
Hyacinthi et Proti Mm.	11 Sept. 496
Impressio Ss. Stigmatum S. Francisci Conf.	17 Sept. 534
Januarii Ep. et Sociorum Mm.	19 Sept. 548
Jesu Christi Regis	Dom. ult. Oct. 696
Joannis a Cruce Conf. et Eccl. Doct.	24 Nov. 848
Joannis Baptistæ Decollationis Com.	29 Aug. 468
Joannis Cantii Conf.	20 Oct. 673
Joannis Leonardi Conf.	9 Oct. 637
Josaphat Ep. et Mart.	14 Nov. 802
Josephi a Cupertino Conf.	18 Sept. 541
Judæ et Simonis App.	28 Oct. 716
Justinæ Virg. et Cypriani Mm.	26 Sept. 568
Laurentii Justiniani Ep. et Conf.	5 Sept. 481
Lini Papæ et Mart.	23 Sept. 561
Lucae Evangelistæ	18 Oct. 668
Luciæ et Sociorum Mm. Com.	16 Sept. 533
Marcelli et Sociorum Mm. Com.	7 Oct. 632
Marci Papæ et Conf. Com.	7 Oct. 632
Margaritæ Mariæ Alacoque Virg.	17 Oct. 664
Mariæ B. V. de Mercede	24 Sept. 564
— Maternitas	11 Oct. 644
— Nativitas	8 Sept. 484
— Nominis	12 Sept. 496
— Præsentatio	21 Nov. 825
— Rosarii	7 Oct. 619
— Septem Dolorum	15 Sept. 515
Martini Ep. et Conf.	11 Nov. 783
Martini I Papæ et Mart.	12 Nov. 797
Matthæi Ap. et Ev.	21 Sept. 555
— Vigiliæ Com.	20 Sept. 554
Mauritii et Soc. Mm. Com.	22 Sept. 560
Mennæ Mart. Com.	11 Nov. 784
Michaelis Archangeli Dedicatio	29 Sept. 573
Nativitas B. Mariæ V.	8 Sept. 484
Nicolai de Tolentino Conf.	10 Sept. 493
Nicomedis Mart. Com.	15 Sept. 529
Nominis Mariæ	12 Sept. 496
Nymphæ Virg. et Soc. Mm. Com.	10 Nov. 783

Omnium Fidellum Defunctorum Commemoratio	2 Nov. 737
Omnium Sanctorum	1 Nov. 722
— Octava	8 Nov. 771
— Vigilia	31 Oct. 721
Petri Alexandrini Ep. et Mart. Com.	26 Nov. 856
Petri de Alcantara Conf.	19 Oct. 670
Petri et Pauli App. Basilicarum Dedicatio	18 Nov. 816
Placidi et Soc. Mm.	5 Oct. 616
Pontiani Papæ et Mart. Com.	19 Nov. 820
Præsentatio B. Mariæ V.	21 Nov. 825
Proti et Hyacinthi Mm.	11 Sept. 496
Quatuor Coronatorum Martyrum Com.	8 Nov. 771
Raphaelis Archangeli	24 Oct. 679
Raymundi Nonnati Conf.	31 Aug. 473
Regis Jesu Christi . . . . . Dom. ultima Oct.	696
Remigii Ep. et Conf.	1 Oct. 593
Respicii et Soc. Mm. Com.	10 Nov. 783
Rosæ a S. Maria Virginis Limanæ	30 Aug. 469
Rosarii B. Mariæ V.	7 Oct. 619
Rustici et Soc. Mm.	9 Oct. 641
Sabinæ Mart. Com.	29 Aug. 469
Sanctorum Omnium	1 Nov. 722
Saturnini Mart. Com.	29 Nov. 859
Septem Dolorum B. M. V.	15 Sept. 515
Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm. Com.	7 Oct. 632
Silvestri Abbatis	26 Nov. 855
Simonis et Judæ Apostolorum	28 Oct. 716
— Vigilia	27 Oct. 715
Stephani Regis, Conf.	2 Sept. 477
Stigmatum S. Francisci Conf. Impressio	17 Sept. 534
Teresiæ Virg.	15 Oct. 657
Teresiæ a Jesu Infante Virg.	3 Oct. 607
Theclæ Virg. et Mart. Com.	23 Sept. 562
Theodori Mart. Com.	9 Nov. 778
Thomæ de Villanova Ep. et Conf.	22 Sept. 558
Tryphonis, Respicii et Nymphæ Virg., Mm. Com.	10 Nov. 783
Ursulæ et Soc. Vv. et Mm. Com.	21 Oct. 678
Vitalis et Agricolæ Mm. Com.	4 Nov. 758
Wenceslai Ducis, Mart.	28 Sept. 570

VI. — Index generalis

Approbatio Ordinarii	ij
Summa Bullarum Summorum Pontificum	iiij
De anno et ejus partibus	v
Tabulæ Paschales	vij
Kalendarium	xij
Duæ Tabellæ ex Rubricis excerptæ	xx
Ordinarium divini Officii	1
Psalterium Breviarii Romani	30
Proprium de Tempore	275
Proprium Sanctorum	556
Commune Sanctorum et partes subsequentes . . . [1] —	[280]

VII. — Index Communis Sanctorum
et partium subsequentium

In Vigiliis Apostolorum . . [1]	Commune Festorum Bea-
Commune Apostolorum . . [3]	tæ Mariæ Virg. . . . [174]
Commune Evangelistarum [24]	Officium sanctæ Mariæ in
Commune unius aut plu-	Sabbato . . . . . [189]
rium Summorum Pontif. [28 ¹]	Officium parvum B. M. V. [195]
Commune unius Martyris . [29]	Officium Defunctorum . . [202]
Commune plurimorum	Psalmi Graduales . . . [227]
Martyrum . . . . . [49]	Septem Psalmi Pæniten-
Commune Conf. Pontificis [69]	tiales . . . . . [228]
Commune Doctorum . . . [87]	Litaniæ Sanctorum . . . [234]
Commune Confessoris non	Ordo Commendationis ani-
Pontificis . . . . . [94]	mæ . . . . . [239]
Commune Abbatum . . [107]	Formula ad impertiendam
Commune Virginum . . [111]	Indulgentiam plenariam
Commune non Virginum . [130]	in articulo mortis . . [245]
Commune Dedicationis	Benedictio Mensæ . . . [247]
Ecclesiæ . . . . . [140]	Itinerarium . . . . . [249]

VIII. — Appendix

Præparatio ad Missam	[251]
Gratiarum actio post Missam	[263]
Orationes pro opportunitate sacerdotis dicendæ	[265]

LITANIÆ

Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu	[270]
Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu	[272]
Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.	[273]
Litaniæ de S. Joseph	[274]
FORMULA CONSECRATIONIS Sacratissimo Cordi Jesu reci- tanda	[275]

BENEDICTIONES

Benedictio imaginum	[276]
Benedictio domorum	[277]
Benedictio Rosariorum B. Mariæ Virg.	[277]
Benedictio ad quodcumque comestibile	[278]
Benedictio ad omnia	[278]
FORMULÆ BREVISSIMÆ	[279]

